defamoghaddas.ir

defamoghaddas.ir

جنـــگ ایـــران و عـــراق
در
اســـنـــاد ســـازمـــان ملل

جلد هشتم

ژانویه تا جولای ۱۹۸۸
(دی ۱۳۶۶ تا تیر ۱۳۶۷)

United Nations

مرکز اسناد و تحقیقات دفاع مقدس
(مرکز مطالعات و تحقیقات جنگ)
تهران ۱۳۸۹

defamonaddas.ir

سرشناسه	: خرمی، محمدعلی، گردآورنده
عنوان و نام پدیدآور	: جنگ ایران و عراق در اسناد سازمان ملل/ تهیه و ترجمه اسناد محمدعلی خرمی؛ برای مرکز اسناد دفاع مقدس (مرکز مطالعات و تحقیقات جنگ).
مشخصات نشر	: تهران: سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، مرکز اسناد و دفاع مقدس، ۱۳۸۷ -
مشخصات ظاهری	: ج.: جدول، نمونه.
شابک	: ج.۱، جلد نرم ۳۸۰۰۰ ریال، جلد سخت ۴۵۰۰۰ ریال: 978-964-6315-85-3
	ج.۲، جلد نرم ۴۰۰۰۰ ریال، جلد سخت ۴۸۰۰۰ ریال: 978-964-6315-87-7
	ج.۳، جلد نرم ۴۸۰۰۰ ریال، جلد سخت ۵۵۰۰۰ ریال: 978-964-6315-88-4
	ج.۴، جلد نرم ۵۲۰۰۰ ریال، جلد سخت ۶۰۰۰۰ ریال: 978-964-6315-91-4
	ج.۵، جلد نرم ۶۲۰۰۰ ریال، جلد سخت ۷۰۰۰۰ ریال: 978-964-6315-95-2
	ج.۶، جلد نرم ۶۲۰۰۰ ریال، جلد سخت ۷۰۰۰۰ ریال: 978-964-6315-96-9
	ج.۷، جلد نرم ۶۲۰۰۰ ریال، جلد سخت ۷۰۰۰۰ ریال: 978-600-5443-03-5
	ج.۸، جلد نرم ۹۵۰۰۰ ریال، جلد سخت ۱۰۰۰۰۰ ریال: 978-600-5443-12-7
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیپا
یادداشت	: ص. ع. به انگلیسی: U.N documents Iran - Iraq war in.
یادداشت	: ج.۳ - ۵ (چاپ اول : ۱۳۸۷) (فیپا).
یادداشت	: ج.۶ - ۸ (چاپ اول: ۱۳۸۸) (فیپا).
مندرجات	: ج.۱. ۱۹۸۰ - ۱۹۸۲ (۱۳۵۹ - ۱۳۶۱).- ج.۲. ۱۹۸۳ (۱۳۶۲-۱۳۶۱).- ج.۳. ۱۹۸۴ (۱۳۶۳).- ج.۴ ۱۹۸۵ (۱۳۶۴).- ج.۵. ۱۹۸۶ (۱۳۶۵).- ج.۶ ژانویه تا جولای ۱۹۸۷ (دی ۱۳۶۵ تا تیر ۱۳۶۶).- ج.۷. جولای تا دسامبر ۱۹۸۷ (مرداد تا دی ۱۳۶۶).- ج.۸ ژانویه تا جولای ۱۹۸۸ (دی۱۳۶۶ تا تیر ۱۳۶۷)
موضوع	: سازمان ملل متحد -- تاریخ -- اسناد و مدارک
موضوع	: جنگ ایران و عراق، ۱۳۵۹ - ۱۳۶۷ -- اسناد و مدارک
شناسه افزوده	: سپاه پاسداران انقلاب اسلامی. مرکز اسناد دفاع مقدس
رده بندی کنگره	: ۱۳۸۷ ۹ ج ۴ خ/ DSR ۱۵۹۶
رده بندی دیویی	: ۹۵۵/۰۸۴۳۰۷۲۷
شماره کتابشناسی ملی	: ۱۲۳۴۶۳

مرکز اسناد و تحقیقات دفاع مقدس سپاه پاسداران انقلاب اسلامی

(مرکـز مطالعـات و تحقیقـات جنـگ)

جنگ ایران و عراق در اسناد سازمان ملل

جلد هشتم

ژانویه تا جولای ۱۹۸۸ (دی ۱۳۶۶ تا تیر ۱۳۶۷)

گردآوری و ترجمه اسناد: محمدعلی خرمی

ویرایش، اصلاح و آماده‌سازی: احمد نصرتی

صفحه‌آرایی: سیدحسین امجد ■ طرح جلد: نسترن صبوری

مجری: مدیریت بهره‌دهی مرکز اسناد و تحقیقات دفاع مقدس

چاپ: قلم‌آذین ■ ناظر چاپ: محمد بهروزی

چاپ اول: ۱۳۸۹ ■ شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه

شابک: ۷- ۱۲- ۵۴۴۳-۶۰۰ - ۹۷۸ ..... ISBN:978- 600 - 5443 -12 - 7

قیمت: جلد نرم ۹۵۰۰ تومان، جلد سخت ۱۰۰۰۰ تومان

کلیه حقوق متعلق به مرکز اسناد و تحقیقات دفاع مقدس سپاه پاسداران انقلاب اسلامی است.

نقل از کتاب با ذکر مأخذ مجاز و هرگونه بهره‌برداری دیگر منوط به اجازه کتبی این مرکز می‌باشد.

مراکز پخش

۱- تهران، خیابان انقلاب، خیابان۱۲ فروردین، ساختمان ناشران، طبقه اول، شماره ۴، تلفن: ۶۶۴۸۱۵۳۱

۲- تهران، خیابان انقلاب، خیابان فخر رازی، مجتمع ناشران فخر رازی، انتشارات مرکز اسناد و تحقیقات دفاع مقدس

۳- خرمشهر، جنب مسجد جامع، بازار شهید محمد جهان‌آرا، شماره ۲۷

defamoghadas.ir

فهرســت

پیش‌گفتــار ..... ۱۰ ـ ۹
مقدمـــه ..... ۱۸ ـ ۱۱
چکیده اسناد سازمان ملل درباره جنگ (ژانویه تا جولای ۱۹۸۸) ..... ۳۸ ـ ۱۹
ترجمه اسناد سازمان ملل درباره جنگ (ژانویه تا جولای ۱۹۸۸) ..... ۴۲۹ ـ ۳۹
مقدمـه بـه زبان انگلیسـی ..... 8 - 5
فهرست انگلیسی اسناد سازمان ملل درباره جنگ (ژانویه تا جولای ۱۹۸۸) ..... 20 - 9
تصویر اسناد سازمان ملل درباره جنگ (ژانویه تا جولای ۱۹۸۸) ..... 536 - 21

defamoghaddas.ir

defamoghaddas.ir

پیش‌گفتار

مقدمه

چکیده اسناد

defamoghaddas.ir

defamoghaddas.ir

پیش گفتار

مجموعهٔ "جنگ ایران و عراق در اسناد سازمان ملل" شامل اسنادی است که با عنوان سند مجمع عمومی یا سند شورای امنیت سازمان ملل متحد از تاریخ ۲۹ آوریل ۱۹۸۰ (۹ اردیبهشت ۱۳۵۹) تا ۱۸ دسامبر ۱۹۹۰ (۲۷ آذر ۱۳۶۹) دربارهٔ جنگ ایران و عراق، زمینه‌سازی آن و وقایعی که پس از آتش‌بس رخ داده، منتشر شده است.

مرکز مطالعات و تحقیقات جنگ که بعد از توقف جنگ تلاش برای جمع‌آوری اسناد نظامی، سیاسی و ... جنگ را افزایش داده بود تا به تکمیل اسناد گردآوری شده در دوران دفاع مقدس بپردازد، از اواسط دهه ۱۳۷۰ درصدد جمع‌آوری اسناد سازمان ملل درباره این واقعهٔ بزرگ برآمد. بخشی از این اسناد با همکاری اداره سازمان‌های بین‌المللی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران، با جست‌وجو در آرشیو اسناد این اداره تهیه شد. بخش دیگری نیز با مراجعه به دفتر سازمان ملل در تهران تهیه گردید.

پس از گردآوری این مجموعه، ترجمه آن شروع شد. در جریان مطالعه، ترجمه و ویرایش اسناد ترجمه شده، نواقص دیگری در این اسناد مشاهده گردید که با توجه به اینکه در سال‌های اخیر دسترسی به اسناد سازمان ملل با مراجعه به سایت اینترنتی این سازمان میسر شده است، نواقص رفع گردید. در نهایت بیش از ۱۶۰۰ سندِ سازمان ملل دربارهٔ جنگ ایران و عراق جمع‌آوری شد که تلاش اصلی این کار و همچنین ترجمهٔ آن با همت آقای محمدعلی خرمی انجام گرفت.

این مجموعه اسناد برای انتشار در چند کتاب سازمان‌دهی شده که به تدریج منتشر خواهد شد. هر کتاب شامل تصویر اصل اسناد به زبان انگلیسی و ترجمه و چکیده اسناد به زبان فارسی است. به‌رسم امانت، اسناد به‌طور کامل ترجمه شده و بدون دخل و تصرف در کتاب درج شده است؛ فقط از چاپ بعضی کلمات یا عبارات بی‌ادبانه و توهین‌آمیز نسبت به مقامات جمهوری اسلامی، در برخی نامه‌های دولت عراق، خودداری شده و به جای آن

defamoghaddas.ir

سه نقطه [...] آمده است. همچنین گاهی کلماتی برای توضیح یا تکمیل اضافه شده کـه در علامت [ ] درج گردیده است.

یادآور می‌شود در پایان اغلب اسناد، امضاکننده نامه از دبیرکل درخواست کرده است که این نامه به عنوان سند شورای امنیت منتشر شود لذا برای پرهیز از تکرار و به دلیل ارتبـاط نداشتن این مطلب با متن سند، از درج آن در ترجمه اسناد خودداری گردیده است.

از کلیه کسانی که در مراحل مختلفِ گردآوری، ترجمـه و آمـاده‌سـازی کتـاب بـا مرکـز همکاری کرده‌اند، به خصوص آقای احمد نصرتی که در رفع نواقص، تنظیم و آماده‌سازی آن بسیار کوشید و نیز آقای سیدکمال حسینی که در تهیه چکیده اسناد با مرکز همکاری کرد و همچنین آقایان حسین مجیدی، سجاد نخعی، سیدهادی خاوشـی، حمیدرضـا شـهبازی، سیدحمیدرضا عمادی و رضا احمدی که در آماده‌سازی کتاب با مدیریت بهره‌دهی همکاری کردند، سپاس‌گزاری می‌شود.

مرکز اسناد و تحقیقات دفاع مقدس
(مرکز مطالعات و تحقیقات جنگ)
۱۳۸۹

defamoghaddas.ir

مقدمه

تاریخ و اسناد دو موضوع همزاد و همنشین به شمار می‌روند. رویدادها، اعمال قدرت، تحولات سیاسی، انقلاب‌ها، جنگ‌ها و جابه‌جایی در قدرت سیاسی همراه با ساختارها، سازمان‌ها، اراده‌های معطوف به حفظ قدرت و تحول آن، سبب تصمیم‌گیری‌ها و رفتارهای آشکار و پنهان می‌شوند. اسناد زاییده راهبردها، برنامه‌ها، تصمیم‌ها و رفتارها هستند و یکی از اجزای مهم و تعیین‌کننده در آگاهی‌بخشی دربارهٔ چرایی، چیستی و چگونگی تصمیم‌ها و رفتارها و بالطبع تحولات و رویدادها می‌باشند. اهمیت اسناد و پی بردن از این طریق به حقایق امور تا آنجا است که رویکرد سندسازی و تحریف واقعیت‌ها، به عنوان یک نگرانی جدی، بر مطالعات تاریخی تأثیرگذار بوده است.

اسناد در سطوح مختلف پایه‌ای قوی برای مطالعات تاریخی بوده است: سطوح فروملّی، ملّی و بین‌المللی. در هر سه سطح مورد اشاره یعنی گروه‌های سیاسی و غیررسمی، دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی و شرکت‌های چند ملیتی، در رفتار سیاسی، اقتصادی و امنیتی و نظامی خود اسنادی را به جای می‌گذارند که برای فهم دقیق رویدادها و تحولات، مطالعه آنها ضروری است.

سازمان‌های بین‌المللی، به خصوص سازمان ملل و نهاد اصلی آن شورای امنیت، در جریان رویدادهای سیاسی، همواره مرجعی مهم برای رسیدگی به بحران‌ها، جنگ‌ها، استقلال دولت‌ها و تحولات بین‌المللی هستند و به تبع آن، اسناد این سازمان‌ها منابعی اساسی برای مطالعات سیاسی است.

"سازمان ملل متحد" از سال ۱۹۴۵ جایگزین "جامعه ملل" گردید و با سازمان‌ها و بخش‌های مختلف، در ابعاد گوناگون به عنوان ناظر، هادی و داور بین‌المللی به ایفای نقش پرداخت. در میان اجزا و ارکان سازمان ملل، سه رکن این سازمان شامل مجمع عمومی، دبیرکل و شورای امنیت، دامنه شمول و قدرت و نفوذ آن را تعیین می‌کنند. در مجمع عمومی دولت‌ها صرف‌نظر از بزرگ و کوچک بودن، برخورداری از قدرت کم یا زیاد و نیز

defamoghaddas.ir

میزان توانایی مالی و اقتصادی، به بیان مسائل مورد علاقه خود می‌پردازند. دبیرکل نیز به‌رغم تأثیرپذیری ساختاری از شورای امنیت، بیشتر در چارچوب مجمع قابل تعریف است. اما شورای امنیت، مجمعی در درون سازمان ملل است که تصمیم‌ها و رفتارهای آن، معطوف به منافع و اراده قدرت‌های بزرگ است. این نقش آن قدر تعیین‌کننده است که پنج عضو دائمی شورا شامل امریکا، انگلستان، فرانسه، چین و شوروی سابق (اکنون روسیه) تصمیم‌های اساسی و سمت‌گیری‌های رفتاری سازمان ملل را مشخص می‌سازند. در میان این پنج عضو نیز دولتی که دارای قدرت نظامی و تکنولوژی، توانایی مالی و اقتصادی، سرزمین و جمعیت، و نفوذ بین‌المللی بیشتری باشد، تأثیرگذاری بیشتری دارد.

"منشور ملل متحد" مبنای تصمیم‌ها و رفتارهای سازمان ملل و شورای امنیت تعیین شده است. در میان فصول منشور، که بن‌مایه نقش شورا را رقم زده است، نظم بین‌المللی و حفظ صلح و امنیت درج شده است. وظیفه ذاتی شورا به عنوان داور بین‌المللی آن است که مانع از بی‌نظمی و تعرض واحدهای سیاسی به یکدیگر شود؛ و در صورت وقوع جنگ، مطابق فصول ۶ و ۷ منشور باید به اعاده نظم و تنبیه متجاوز اقدام نماید. علاوه بر این، شورا کانون ارجاع شکایت‌ها و درخواست‌ها برای حفظ نظم و مقابله با بی‌نظمی است. واحدهای سیاسی هنگام تهدید، بحران، یا تعرض سایر واحدهای همسایه یا دولت‌های منطقه‌ای و یا فرامنطقه‌ای به آنها، به مکاتبات حقوقی و سیاسی و نیز ارسال گزارش از وضعیت موجود به شورا مبادرت می‌ورزند و از این طریق خواهان رسیدگی شورا به خواسته‌های خود و حل و فصل مسائل می‌شوند.

جنگ ایران و عراق به عنوان منازعه‌ای محدود اما طولانی، پس از جنگ جهانی دوم موردی منحصر به فرد است که به مدت ۸ سال، منطقه خلیج فارس و خاورمیانه را تحت تأثیر قرار داد. دو کشور درگیر، در طول دوران نزاع به مکاتبه با دبیرکل و گاهی نیز با رئیس شورای امنیت روی آوردند. نامه‌های دولت‌های عراق و ایران در سطوح رئیس‌جمهور، وزیر امور خارجه و نیز هیئت نمایندگی، به شورا و دبیرکل ارسال می‌شد و به عنوان اسناد سازمان ملل به ثبت می‌رسید. این صدها نامه و گزارش علاوه بر ثبت آنها به عنوان سند، مواضع دو کشور را در طول جنگ نشان می‌دهد و نیز حکایت‌گر روند جنگ می‌باشد. در این مکاتبات طرفین سعی کرده‌اند شورا را متوجه اقدامات خلاف قانون و ناقض منشور از جانب طرف مقابل کرده و شورا را وادار به اقدام نمایند. در این میان، دولت عراق مکاتبات بیشتری داشته و حتی در بدیهی‌ترین امور، از جمله تجاوز به جمهوری اسلامی ایران، کوشیده است که طرف مقابل را مقصر و خود را مبرا نشان دهد.

علاوه بر مکاتبات دو طرف، نامه‌های دبیرکل به سران یا وزیران خارجه دو کشور و همچنین مواضع و تصمیم‌های مجمع عمومی و شورای امنیت که در قالب بیانیه یا قطعنامه

defamoghadas.ir

صادر می‌شد، بخش مهم دیگری از مجموعهٔ اسناد به ثبت رسیدهٔ سازمان ملل درباره این رخداد بزرگ است.

مکتوبات ارسالی عراق به سازمان ملل درباره شروع جنگ جالب توجه است. در سند شماره ۱۰ مورخ ۲۴ سپتامبر ۱۹۸۰ (۱۳۵۹/۷/۲) از طرف نمایندگی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل، دلایل واهی زیر پا گذاشتن قرارداد ۱۹۷۵ الجزایر و شروع جنگ بیان شده است. در سند شماره ۱۱ نیز سعدون حمادی وزیر امور خارجه عراق طی نامه‌ای به رئیس شورای امنیت صریحاً اعلام کرده است که عراق توافق‌نامه ۶ مارس ۱۹۷۵ (۱۵ اسفند ۱۳۵۳) الجزایر را فسخ کرده و از طریق حمله نظامی در پی دستیابی به حقوق خود برآمده است. این اقدام، یعنی تجاوز فراگیر به ایران، دفاع از خود نامیده شده است. در حالی که در مورخ ۱۱ فوریه ۱۹۷۹ (۲۲ بهمن ۱۳۵۷) عراق با اعزام عناصر و واحدهای نظامی به مرزهای جنوب و جنوب غربی استان خوزستان و نیز کردستان با هدف اجرای عملیات خرابکارانه و کمک به گروه‌های ضدانقلاب، عملاً قرارداد ۱۹۷۵ را فسخ کرده بود. صدام حسین رئیس‌جمهور عراق نیز در (سند شماره ۱۵) نامه مورخ ۲۶ سپتامبر ۱۹۸۰ (۴ مهر ۱۳۵۹)، یعنی روز پنجم حمله نظامی به ایران و در حالی که ارتش او در پنج استان ایران تا عمق و پهنه زیاد پیشروی کرده بود، خطاب به دبیرکل نوشت:

«... عراق شدیداً به دنبال صلح و امنیت بین‌المللی است که نبایستی مورد تهدید واقع شود ... آنچه تاکنون انجام داده‌ایم متأثر از حقوق قانونی خود و اعاده آن می‌باشد، و علی‌رغم اینکه به طور منطقی جهت دستیابی به حقوق خود عمل کرده‌ایم، دولت ایران با حملات ناجوانمردانه علیه منافع حیاتی ما و منطقه و نیز کل جهان، در جهت تشدید وضعیت اقدام کرده است، به طوری که راهی برای ما باقی نگذاشته و مجبوریم برای حفظ منافع خویش از خود دفاع نماییم!»

جالب‌تر از نامه صدام حسین، نامه وزیر امور خارجه عراق به دبیرکل سازمان ملل در ۱۵ آگوست ۱۹۸۱ (۲۴ مرداد ۱۳۶۰) است که در مورخ ۴ سپتامبر ۱۹۸۱ (۱۳ شهریور ۱۳۶۰) به عنوان سند شورای امنیت منتشر شد (سند شماره ۴۰).* در این نامه قوی‌ترین دلیل برای متجاوز بودن ایران، اظهارات مسعود رجوی رهبر سازمان مجاهدین خلق (منافقین) اعلام شده است. این اظهارات که در روزنامه لوماتن فرانسه در مورخ ۳ آگوست ۱۹۸۱ (۱۳۶۰/۵/۲) چاپ شده، چنین است: «به عنوان یک گروه اعلام می‌داریم که رهبران مذهبی مسئول جنگ علیه عراق می‌باشند. ما نوارهای کاست مستندی را از اقدامات تحریک‌آمیزی که آنها علیه عراقی‌ها دستور داده‌اند در اختیار داریم.» استناد وزیر امور خارجه عراق به

* اسناد شماره ۱۰، ۱۱، ۱۵ و ۴۰ در جلد اول این مجموعه درج شده است.

defamoghadas.ir

اظهارات رهبر سازمانی است که فراگیرترین اقدامات تروریستی را علیه مردم کوچه و بازار، نخبگان، امامان جمعه و جماعت و مقامات سیاسی و اجتماعی جمهوری اسلامی ایران در نیمه اول سال ۱۳۶۰ انجام داده و عده بسیاری را به شهادت رسانده است. رئیس‌جمهور، نخست‌وزیر، رئیس دیوان عالی کشور، دادستان، نمایندگان مجلس و ... از آن جمله بوده‌اند. سازمان مجاهدین خلق علاوه بر همکاری اطلاعاتی و جاسوسی با دولت و ارتش عراق، از سال ۱۹۸۶ (۱۳۶۵) عملاً در کنار ارتش عراق به عملیات نظامی علیه رزمندگان ایران مبادرت ورزید و خسارات زیادی به ملت ایران وارد ساخت.

در زمینه بهانه‌جویی برای تجاوز به ایران، مقامات عراق در نامه خود به سازمان ملل حمله ایران به مناطق مسکونی عراق را دلیل باطل اعلام کردن قرارداد ۱۹۷۵ عنوان کرده‌اند. در حالی که نه قبل از جنگ و نه پس از شروع جنگ، به‌رغم حملات وسیع موشکی و هوایی عراق به شهرهای ایران از جمله اهواز، دزفول، اندیمشک، خارک و ... که برخی در عمق ۲۰۰ کیلومتری مرز مشترک دو کشور قرار دارند، ایران کوچک‌ترین اقدامی در مقابله به مثل برای حمله به مناطق مسکونی عراق ننمود؛ فقط از اسفند ۱۳۶۳ و پس از آنکه رهبران عراق حمله به شهرها را تا تهران و سایر شهرهای کشور گسترش دادند و کوشیدند از آن چون ابزاری مؤثر در تسلیم کردن اراده ملت و دولت ایران بهره گیرند، به مقابله به مثل در سطح محدود روی آورد. بنابراین، رفتار و مواضع رهبران عراق ـ که بر دروغ و فریب و ادعا استوار بود ـ بدیهی‌ترین موضوعات جنگ همچون تجاوز به ایران را شامل می‌شد. آنها ایران را شروع‌کننده جنگ اعلام می‌کردند و در نامه‌های خود به ارکان سازمان ملل، می‌کوشیدند این دروغ را واقعیت جلوه دهند. اما سرانجام و البته بسیار دیر، خاویر پرز دکوئیار دبیرکل وقت سازمان ملل، در پی مأموریتی که شورای امنیت درباره تعیین متجاوز به وی محول کرده بود، در ۹ دسامبر ۱۹۹۱ (۱۸ آذر ۱۳۷۰) گزارشی دربارهٔ اجرای قطعنامهٔ ۵۹۸ تسلیم شورای امنیت کرد. در بند۶ این گزارش آمده است: «رویداد برجسته‌ای که تحت عنوان موارد نقض حقوق و مقررات بین‌الملل بدان اشاره کردم، همانا حملهٔ ۲۲ سپتامبر ۱۹۸۰ (۳۱ شهریور ۱۳۵۹) علیه ایران است که بر اساس منشور سازمان ملل متحد، اصول و قوانین شناخته شدهٔ بین‌المللی یا اصول اخلاقی بین‌المللی قابل توجیه نیست و موجب مسئولیت مخاصمه است.»

رویکرد دروغ و فریب، جنبه‌های دیگری از نامه‌نگاری‌های مقامات عراقی با سازمان ملل را شامل می‌شود. به عنوان مثال، برخی اسناد عراق به جزایر سه‌گانه تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی پرداخته و به عنوان جزایر عربی، خواستار عقب‌نشینی ایران از آنها شده است. این جزایر هنگام تجاوز هم از جمله اهداف عراق عنوان شد و به ریشه‌های تاریخی مالکیت ایران بر این جزایر کمترین توجهی نشد. اما از سوی دیگر، عراق کویت را استان

defamoghaddas.ir

نوزدهم خود می‌دانست و حتی بر اساس این ادعا پس از پایان جنگ با ایران، به کویت تجاوز کرد و تمام ملت‌ها و دولت‌های منطقه را بهت‌زده کرد. زیرا کویت از لحاظ مالی، پشتیبانی و جغرافیایی، عراق را در جنگ علیه ایران به طور گسترده یاری داده بود.

دروغ دیگر عراقی‌ها در اسناد سازمان ملل، که رسانه‌های غربی و به خصوص رسانه‌های صهیونیستی به آن دامن می‌زدند، موضوع خرید سلاح‌های اسرائیلی توسط ایران است. مقامات عراقی با این ادعای کذب درصدد مشروعیت بخشیدن به تجاوز خود و دادن شمول به اهداف خود مبنی‌بر حمایت از فلسطین و مقابله با اسرائیل بودند. اما همگان در عالم و به خصوص دول عربی منطقه، می‌دانستند که سخت‌ترین و صادق‌ترین دشمن اسرائیل، جمهوری اسلامی ایران و رهبری آن بوده است. استنادات عراق در ادعاهایش درباره خرید سلاح‌های اسرائیلی، رسانه‌های امریکایی، اروپایی و اسرائیلی بودند. عراق در حالی چنین ادعایی می‌کرد که تجاوز عراق به ایران، مرگ ده‌ها هزار نفر و بی‌خانمان شدن بیش از دو میلیون نفر و میلیاردها دلار خسارت به ایران انقلابی را سبب شده بود، که همین افزایش امنیت اسرائیل و کاهش فشار احتمالی بر این رژیم را در پی داشت. نکته مهم آنکه تعداد ایرانیان مسلمان بی‌گناه که با بی‌رحمی‌های رژیم عراق در سال اول تجاوز ارتش عراق (شهریور ۱۳۵۹ تا شهریور ۱۳۶۰ ـ سپتامبر ۱۹۸۰ تا سپتامبر ۱۹۸۱) کشته شدند، از کل کشته‌شدگان فلسطینی در تجاوز صهیونیست‌ها از سال ۱۹۴۸ تا ۱۹۸۰ (۱۳۲۷ تا ۱۳۵۹ شمسی)، بیشتر بود.

سندسازی‌های دروغین رژیم عراق جنبه‌های دیگری نیز داشت و مقامات عراقی درصدد بودند تا در مهم‌ترین نهاد حقوق بین‌المللی، و نیز در سطح رسانه‌ها، نخبگان، دولت‌مردان و افکار عمومی کشورهای منطقه، حقایق جنگ و رویدادهای آن را به نفع خود و به ضرر ایران رقم بزنند. این جنبه‌ها عبارت بودند از:

- شکنجه و اعدام اسیران جنگی
- حملات تروریستی ایران به سفارت‌خانه‌های عراق
- عقب‌نشینی اختیاری از مناطق اشغالی ایران
- بهانه قرار دادن حمله اسرائیل به جنوب لبنان و اشغال آن در سال ۱۹۸۲ (۱۳۶۱ شمسی) برای عقب‌نشینی از خاک ایران، با ادعای هدف کمک به فلسطینیان در مقابل اسرائیل.
- و ...

و بالاخره اسناد عراقی سازمان ملل، اطلاعیه‌های ارتش عراق و اظهارات و مکتوبات مقامات عراقی، توأم با فحاشی اهانت و ناسزا به مقامات و مسئولان و نهادهای ایرانی بوده است. این بخش از اسناد، سطح سندهای سازمان ملل را از سطح ملی به یک منشأ فروملی و گروه یاغی تقلیل داده است.

defamoghaddas.ir

بخش دیگر اسناد، بیانیه‌ها و قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل است که در روند جنگ و مقاطع تعیین‌کننده درگیری صادر شده و بر ماهیت، گسترش، سمت و سو و طولانی شدن آن اثر گذاشته است. اعضای دائم شورای امنیت علاوه بر رفتار در کسوت حقوقی شورای امنیت، در جایگاه ابرقدرتی نیز با تحریم‌ها، انسداد مجاری تهیه سلاح و حتی کالاهای اساسی، تأثیرگذاری بر بازار، قیمت و تولید و صدور نفت ایران، و نیز تجمیع متحدین خود در چگونگی رفتار با ایران و تسهیل در روابط با عراق، صدام حسین را در طول دوران جنگ یاری دادند.

رویکرد جانبدارانه شورای امنیت سبب شد که کلیه قطعنامه‌های صادره در طول جنگ، با هدف فشار بر ایران و حمایت از عراق انجام شود؛ و عدم پذیرش این قطعنامه‌ها توسط ایران، فشار بیشتر بر جمهوری اسلامی، و افزایش همگرایی عراق با شورای امنیت را در پی داشته باشد. از این رو در اسناد، انزوا و محکومیت ایران و برعکس، مقبولیت عراق بیشتر نمایان است. چرا که شورا ۸ سال در مقابل ایران و بی‌توجه به منشور، به صدور قطعنامه مبادرت ورزید. به عنوان مثال، در حالی که سازمان ملل پس از آتش‌بس، در سال ۱۹۹۱ (۱۳۷۰) عراق را متجاوز اعلام کرد، در مهرماه ۱۳۵۹، پس از تجاوز عراق، شورای امنیت در قطعنامه ۴۷۹ (۲۸ سپتامبر ۱۹۸۰ ـ ۶ مهر ۱۳۵۹) خود حتی حاضر نشد از عراق بخواهد که به مرزها برگردد. اعلام متجاوز بودن رژیم صدام حسین که هیچ! شورا فقط از طرفین خواست که از به کار بردن بیشتر زور خودداری ورزند. این موضع شورای امنیت به مدت ۲۱ ماه ادامه داشت و شورا در این مدت هیچ تغییر موضعی نداد و هیچ قطعنامه‌ای صادر نکرد؛ اما آن گاه که ایران توانست طی ۹ ماه با اجرای چهار عملیات ثامن‌الائمه در ۱۳۶۰/۷/۵ (۲۷ سپتامبر ۱۹۸۱)، طریق‌القدس در ۱۳۶۰/۹/۲۳ (۱۴ دسامبر ۱۹۸۱)، فتح‌المبین در ۱۳۶۱/۱/۲ (۲۲ مارس ۱۹۸۲) و بیت‌المقدس در ۱۳۶۱/۲/۱۰ (۳۰ آوریل ۱۹۸۲) بخش اعظم مناطق اشغالی را آزاد کند، شورا با مشاهده در خطر قرار گرفتن موقعیت نظامی و سیاسی عراق، قطعنامه ۵۱۴ را در ۱۲ جولای ۱۹۸۲ (۲۱ تیر ۱۳۶۱) صادر کرد و همچون قطعنامه ۴۷۹ بار دیگر از طرفین خواست که از به کار بردن زور خودداری کنند. مزید بر این، از طرفین خواست که در مرزهای بین‌المللی متوقف شوند؛ امری که باید در قطعنامه ۴۷۹ مورد توجه قرار می‌گرفت. شورا در هدف‌گذاری هر دو قطعنامه منافع و مصالح عراق را مرجح دانست و به رغم اینکه طبق مفاد منشور و وظایف شورا در حفظ نظم و امنیت و برقراری صلح جهانی و منطقه‌ای موظف به تأمین حقوق ایران و تنبیه متجاوز بود، به آن اهتمام نورزید. جهت‌گیری شورا در این دو قطعنامه اصلی‌ترین عوامل طولانی شدن جنگ به شمار می‌رود. شورا با بی‌توجهی به تجاوز عراق در صدور قطعنامه ۴۷۹، سبب طولانی شدن جنگ تا تیرماه

defamoghadas.ir

۱۳۶۱ گردید و در این زمان نیز با صدور قطعنامه ۵۱۴ و بی‌توجهی به حقوق ایران و تضمین نکردن صلح و امنیت در مرزهای ایران و عراق، زمینه ادامه جنگ را به مدت شش سال دیگر فراهم کرد.

شورای امنیت حتی در صدور قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷)، که به دلیل فشار نظامی ایران و احتمال سقوط آخرین خطوط دفاعی عراق صورت گرفت، حاضر نشد به وظیفه خود عمل نموده و با لحاظ کردن حقوق مادی و معنوی ایران به عنوان متغیر اصلی و مؤثر بر اختتام نزاع، به غائله خاتمه دهد. رویکرد شورا در قطعنامه ۵۹۸ بیشتر سیاسی بود تا حقوقی، و نیز بسترسازی برای مداخله مستقیم امریکا در جنگ. پس از تصویب قطعنامه۵۹۸ بود که ارتش امریکا وارد خلیج‌فارس شد و به درگیری نظامی مستقیم با رزمندگان ایران پرداخت. ورود امریکا به صحنه درگیری به نفع عراق، مغایر با مفاد و روح قطعنامه۵۹۸ بود.

بنابراین، اسناد سازمان ملل بعضاً جنگ‌طلبی ایران و صلح‌طلبی عراق را به نمایش می‌گذارد، در حالی که ایران به دلیل بی‌توجهی شورای امنیت و ناتوانی در دسترسی به حقوق مادی و معنوی خود، حاضر نبود اراده ظالمانه شورا را بپذیرد و متقابلاً عراق به دلیل ناتوانی در مقابل ایران و عدم دستیابی به اهداف تجاوز، همواره قطعنامه‌های شورا را می‌پذیرفت. از این رو در مدت ۸ سال، بیانیه‌ها، قطعنامه‌ها و مواضع اعضای شورا، در جهت فشار بیشتر روی ایران و جانبداری از عراق، استمرار داشت. و نتیجهٔ این رویه شورا، صحه گذاشتن روی مواضع و رفتار عراق بود. این نکته، از کلیه اسناد قابل درک است.

سازمان کنفرانس اسلامی نیز از مشی شورای امنیت و جانبداری از عراق تبعیت می‌کرد و حاضر نبود به موضوع تجاوز، غرامت و تنبیه متجاوز ورود کند. از این رو استناد مکاتبات عراق به مصوبات سران این سازمان و نیز نشست وزیران خارجه آن، بر وزن دیپلماسی صلح‌طلبی عراق و استنکاف ایران از آن افزوده است.

علاوه بر این، شورای امنیت در قطعنامه‌های خود هیچ‌گاه حاضر نشد عراق را به دلیل گسترش جنگ به مناطق مسکونی، عرصه‌های اقتصادی و تجاری و همچنین راه‌اندازی و تشدید جنگ نفتکش‌ها و کاربرد سلاح‌های شیمیایی تقبیح نماید و در قطعنامه‌های مرتبط با چنین اقداماتی با کلی‌گویی و رویکرد اخلاقی، به توصیه و درخواست روی آورد و از برخورد آمرانه ـ که کارویژهٔ اصلی و وظیفه ذاتی آن است ـ خودداری ورزید. این مواضع و رویکرد، به منزله نادیده گرفتن ورود عراق به حوزه‌های ممنوعه در هنگام جنگ و بازگذاشتن دست او برای مقابله با ایران به نحوه دلخواه بود. نکته حائز اهمیت آن است که عراق پس از استفاده گسترده از سلاح شیمیایی در جنگ، با نامه‌نگاری درباره اسیران عراقی و سایر موضوعات، درصدد فرافکنی مسئله و انحراف از آن برمی‌آمد و رفتار شورا نیز این حربه را با تأثیر همراه می‌ساخت.

defamognadas.ir

موضوع دیگری که از مطالعه اسناد مستفاد می‌شود، کم‌تحرکی دیپلماسی جمهوری اسلامی و پر کنش بودن دیپلماسی عراق است. به این عدم توازن، پوشش رسانه‌ای جهانی و نیز حمایت سیاسی و دیپلماسی ابرقدرت‌ها، قدرت‌های بزرگ و سازمان‌های بین‌المللی از عراق را نیز باید افزود. انبوه خبرها درباره مواضع عراق و پوشش و تکرار آن توسط رسانه‌ها و اظهارات مقامات سیاسی امریکایی، اروپایی، اعراب و ...، در مقابل رویکرد اختصاری ایران در اعلام مواضع و تکرار آن و نیز کم‌اعتنایی رسانه‌های بین‌المللی در انتشار مواضع ایران به این عدم توازن عمق و گستره بیشتری می‌داد.

کتاب حاضر، هشتمین جلد از مجموعه "جنگ ایران و عراق در اسناد سازمان ملل" است که دوره زمانی دی ۱۳۶۶ تا تیر ۱۳۶۷ (ژانویه تا جولای ۱۹۸۸ میلادی) را شامل می‌شود. جلدهای بعدی این مجموعه به تدریج آماده و منتشر می‌شود و در اختیار محققان، پژوهشگران و علاقه‌مندان به مباحث دفاع مقدس قرار خواهد گرفت. با آنکه کار جمع‌آوری، ترجمه، رفع نواقص، آماده‌سازی و سایر امور مربوط به انتشار این مجموعه پس از پایان جنگ آغاز شد، اما بنا به عللی از تسریع در چاپ آن اجتناب گردید. از جمله علل مهم این مسئله، اکراه از انتشار اسناد عراق (با توجه به توصیفی که از این اسناد در همین مقدمه شد)، در درون جامعه ایران و نیز تعداد کمترِ مکاتبات ایران با سازمان ملل و شورای امنیت نسبت به عراق بود. اما گذر زمان و اعلام حقانیت جمهوری اسلامی ایران در گزارش دبیرکل سازمان ملل و نیز سقوط دولت عراق و پذیرش متجاوز بودن حکومت صدام حسین در سطح جهان و نیز اهمیت مکاتبات ایران و عراق در پژوهش‌های سیاسی و نظامی جنگ، مرکز را بر آن داشت که به چاپ این مجموعه در سطح محدود و بیشتر با هدف پاسخ‌گویی به نخبگان و محققان اقدام نماید. ان‌شاءالله با انتشار این مجموعه، مرکز اسناد و تحقیقات دفاع مقدس منبع مهم دیگری را به تاریخ و ادبیات دفاع مقدس خواهد افزود.

حسین اردستانی

defamoghaddas.ir

فهرست اسناد سازمان ملل ـ ژانویه تا جولای ۱۹۸۸ (دی ۱۳۶۶ تا تیر ۱۳۶۷)

ردیف	شماره و تاریخ	چکیده سند	صفحه
۹۵۱	**S/19399** **۴ ژانویه ۱۹۸۸** **۱۳۶۶/۱۰/۱۴**	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات ایران به استان‌های سلیمانیه و بصره در تاریخ‌های ۲۹ دسامبر ۱۹۸۷ و ۳ ژانویه ۱۹۸۸.	۴۱
۹۵۲	**S/19409** **۷ ژانویه ۱۹۸۸** **۱۳۶۶/۱۰/۱۷**	سه یادداشت وزارت خارجه ایران به وزارت خارجه کویت در اعتراض به استفاده هواپیماهای جنگنده عراق از حریم فضایی کویت.	۴۱
۹۵۳	**S/19416** **۸ ژانویه ۱۹۸۸** **۱۳۶۶/۱۰/۱۸**	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره اظهارات وزیر خارجه ایران در کنفرانس ویژه شورای عالی انقلاب اسلامی عراق در مورد جایگزین صدام‌حسین.	۴۵
۹۵۴	**S/19417** **۱۱ژانویه ۱۹۸۸** **۱۳۶۶/۱۰/۲۱**	نامه کاردار موقت نمایندگی کویت در پاسخ به نامه مورخ ۷ ژانویه ایران و رد اتهامات ایران و انتقاد از طرح این‌گونه اتهامات که هدف خصمانه‌ای را علیه کویت دنبال می‌کند، با وجود اعتراف به فرود اضطراری یک جنگنده عراقی در جزیره بوبیان و عبور یک هواپیمای عراقی به مدت ۲۹ دقیقه از حریم فضایی کویت.	۴۵
۹۵۵	**S/19418** **۱۲ ژانویه ۱۹۸۸** **۱۳۶۶/۱۰/۲۲**	نامه کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی ایران در مورد حمله شیمیایی عراق به شهر سردشت در تاریخ ۱۱ ژانویه ۱۹۸۸.	۴۶
۹۵۶	**S/19419** **۱۲ ژانویه ۱۹۸۸** **۱۳۶۶/۱۰/۲۲**	نامه نمایندگی دائمی عراق به دبیرکل درباره نطق رئیس‌جمهور عراق در ۶ ژانویه ۱۹۸۸ به مناسبت شصت و هفتمین سالگرد تأسیس ارتش عراق و اشاره وی به عملیات سال گذشته ایران و تمجید از نیروهای مسلح عراق به خاطر مقابله با آن، تأکید دوباره بر صلح‌طلبی عراق و حمله به مقامات ایران به خاطر ادامه جنگ، هشدار به جامعه بین‌الملل درباره جابه‌جایی اصول قطعنامه ۵۹۸، تأکید بر این امر که عراق در دفاع از امت عرب در حال جنگ است و ...	۴۷
۹۵۷	**S/19421** **۱۲ ژانویه ۱۹۸۸** **۱۳۶۶/۱۰/۲۲**	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات ایران به سلیمانیه و بصره در تاریخ ۶ و ۹ ژانویه ۱۹۸۸.	۵۶

defamoghaddas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیده سند	صفحه
۹۵۸	**S/19428** ۱۴ ژانویه ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۰/۲۴	نامه کاردار موقت نمایندگی ایران به پیوست یادداشت وزارت امور خارجه ایران خطاب به سفارت ایتالیا در تهران (بخش حافظ منافع فرانسه) درباره ره‌گیری هواپیماهای گشت ایران به وسیله هواپیماهای فرانسوی.	۵۶
۹۵۹	**S/19435** ۱۸ ژانویه ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۰/۲۸	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات ایران به سلیمانیه در تاریخ ۱۵ و ۱۶ ژانویه ۱۹۸۸.	۵۷
۹۶۰	**S/19444** ۲۱ ژانویه ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۱/۱	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات بمباران شهر سلیمانیه از سوی ایران در تاریخ ۲۰ ژانویه ۱۹۸۸.	۵۸
۹۶۱	**S/19446** ۲۲ ژانویه ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۱/۲	نامه جانشین نمایندگی ایران به پیوست یادداشت وزارت امور خارجه ایران خطاب به سفارت ایتالیا در تهران (بخش حافظ منافع فرانسه) درباره ایجاد مانع در پرواز هواپیماهای گشت ایران در خلیج فارس به وسیله هواپیماها و ناوهای فرانسوی.	۵۸
۹۶۲	**S/19448** ۲۵ ژانویه ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۱/۵	نامه وزیر خارجه عراق در مورد مقایسه موضع کشورش و ایران نسبت به قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) شورای امنیت سازمان ملل.	۵۹
۹۶۳	**S/19449** ۲۵ ژانویه ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۱/۵	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره حملات ایران به مناطق مسکونی استان سلیمانیه در ۲۴ ژانویه ۱۹۸۸.	۶۱
۹۶۴	**S/16877/Add.6** ۲۶ ژانویه ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۱/۶	گزارش دبیرکل پیرو قطعنامه ۵۲۲ (۱۹۸۴) درباره حوادث گزارش شده از سوی دولت‌ها و سازمان دریانوردی بین‌المللی از ۱ ژانویه تا ۳۱ دسامبر ۱۹۸۷.	۶۲
۹۶۵	**S/19451** ۲۶ ژانویه ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۱/۶	نامه جانشین نمایندگی ایران درباره نقض حقوق بین‌المللی از سوی نیروهای امریکا در خلیج فارس شامل مداخله در پرواز هواپیماهای ایران بر فراز آب‌های بین‌المللی و ره‌گیری آنها.	۶۲
۹۶۶	**S/19460** ۲۸ ژانویه ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۱/۸	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران در اعتراض شدید به ره‌گیری هواپیمای مسافربری ایران به وسیله دو هواپیمای امریکا و وارد شدن دو هواپیمای این کشور به حریم فضایی ایران در تاریخ ۹ سپتامبر ۱۹۸۷.	۶۴
۹۶۷	**S/19471** ۱ فوریه ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۱/۱۲	نامه کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی عراق درباره اعزام نوجوانان ایرانی به جبهه‌های جنگ با استناد به سخنان هاشمی رفسنجانی و انتقاد از آن و درخواست از سازمان ملل برای وادار کردن ایران به عدم اصرار در ادامه جنگ.	۶۴
۹۶۸	**S/19474** ۳ فوریه ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۱/۱۴	نامه جانشین نمایندگی ایران به پیوست یادداشت وزارت خارجه ایران خطاب به سفارت سوئد (بخش حافظ منافع بریتانیا) درباره هشدار کشتی بریتانیایی به هواپیمای ایران بر فراز خلیج فارس.	۶۵
۹۶۹	**S/19499** ۱۲ فوریه ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۱/۲۳	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات بمباران مناطق مسکونی قلعه‌دیزه از سوی ایران در تاریخ ۷ و ۸ فوریه ۱۹۸۸.	۶۶
۹۷۰	**S/19516** ۱۸ فوریه ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۱/۲۹	نامه نمایندگی ایران درباره تجاوز هلی‌کوپترهای امریکا به آب‌های سرزمینی ایران به منظور شناسایی و جمع‌آوری اطلاعات.	۶۶
۹۷۱	**S/19525** ۲۳ فوریه ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۱۴	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات ایران به مناطق مسکونی بصره، سلیمانیه و خانقین در تاریخ‌های ۱۲، ۲۱، ۲۲ و ۲۳ فوریه ۱۹۸۸.	۶۷

defamoghadas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیده سند	صفحه
۹۷۲	**S/19548** **۲۹ فوریه ۱۹۸۸** **۱۳۶۶/۱۲/۱۰**	نامه کاردار موقت هیئت نمایندگی ایران درباره جزئیات حملات هواپیماهای عراقی به مناطق مسکونی تهران و سقز در تاریخ ۲۷ فوریه ۱۹۸۸ و درخواست از جامعه بین‌المللی جهت جلوگیری عراق از ارتکاب این جنایات.	۶۸
۹۷۳	**S/19550** **۲۹ فوریه ۱۹۸۸** **۱۳۶۶/۱۲/۱۰**	نامه وزیر خارجه ایران درباره جزئیات حملات عراق به مناطق مسکونی باختران، لرستان، ایلام، آذربایجان غربی، تهران، سقز، همدان و دزفول در تاریخ ۲۷ فوریه ۱۹۸۸ و درخواست از دبیرکل سازمان ملل جهت جلوگیری از حملات عراق علیه شهرهای ایران.	۶۸
۹۷۴	**S/19551** **۲۹ فوریه ۱۹۸۸** **۱۳۶۶/۱۲/۱۰**	نامه نمایندگی دائمی عراق خطاب به دبیرکل درباره از سرگیری جنگ شهرها از سوی ایران و تهدید ایران به اقدامات تلافی‌جویانه و متهم کردن ایران به بی‌توجهی به قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت در حالی که عراق آن را پذیرفته است.	۷۰
۹۷۵	**S/19553** **۲۹ فوریه ۱۹۸۸** **۱۳۶۶/۱۲/۱۰**	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات بمباران مناطق مسکونی دوکان، دوکان سفلی، سهیل، قلعه‌دیزه، القرنه، خرمال، سیروان، بصره، زبیر، دیاله، عباسیه، خانقین و بدره از سوی ایران در تاریخ‌های ۲۰، ۲۲، ۲۶ تا ۲۸ فوریه ۱۹۸۸.	۷۱
۹۷۶	**S/19554** **۲۹ فوریه ۱۹۸۸** **۱۳۶۶/۱۲/۱۰**	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حمله موشکی ایران به شهر بغداد در تاریخ ۲۹ فوریه ۱۹۸۸.	۷۳
۹۷۷	**S/19558** **۱ مارس ۱۹۸۸** **۱۳۶۶/۱۲/۱۱**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات نقض حقوق بین‌المللی از سوی کشتی‌های امریکا مبنی بر اعلام هشدار به هواپیمای گشتی ایران که بر فراز آب‌های خلیج‌فارس و دریای عمان در تاریخ‌های ۳ و ۵ و ۶ و ۱۸ دسامبر ۱۹۸۷ در حال گشت‌زنی بودند و همین طور نقض حریم فضایی ایران توسط هواپیماهای امریکا در ۱۴ و ۲۰ ژانویه ۱۹۸۸.	۷۳
۹۷۸	**S/19563** **۱ مارس ۱۹۸۸** **۱۳۶۶/۱۲/۱۱**	نامه وزیر خارجه ایران درباره جزئیات حملات عراق علیه مناطق غیرنظامی تهران در تاریخ ۲۹ فوریه ۱۹۸۸ و شروع مجدد جنگ شهرها از سوی عراق و تشدید آن و درخواست از دبیرکل برای جلوگیری از حملات ناجوانمردانه عراق علیه مناطق مسکونی ایران.	۷۴
۹۷۹	**S/19572** **۳ مارس ۱۹۸۸** **۱۳۶۶/۱۲/۱۳**	پیام امیر کویت به عنوان رئیس نشست پنجم سازمان کنفرانس اسلامی خطاب به رهبران دولت‌های عضو شورای امنیت و اظهار تأسف در مورد از سرگیری بمباران مناطق مسکونی در جنگ ایران و عراق و درخواست از شورای امنیت برای اتخاذ اقدامات مؤثر جهت پایان دادن به این جنگ.	۷۶
۹۸۰	**S/19580** **۴ مارس ۱۹۸۸** **۱۳۶۶/۱۲/۱۴**	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات ایران به شهرهای استان‌های بصره و سلیمانیه در تاریخ ۲ و ۳ مارس ۱۹۸۸.	۷۷
۹۸۱	**S/19581** **۴ مارس ۱۹۸۸** **۱۳۶۶/۱۲/۱۴**	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات ایران به شهرهای استان‌های بصره و سلیمانیه در تاریخ‌های ۲۹ فوریه و ۱ مارس ۱۹۸۸.	۷۸

defamonitoredas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیـــده سنـــد	صفحه
۹۸۲	**S/19583** ۵ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۱۵	نامه مفصل وزیر خارجه عراق درباره تأکید بر حمله نظامی ایران به عراق از تاریخ ۴ سپتامبر ۱۹۸۰، خروج عراق از خاک ایران در ژوئن ۱۹۸۲، ارسال ۱۶۸ نامه در مورد حملات ایران به شهرهای عراق، آمار حملات موشکی و هواپیماهای ایران به عراق، الزام‌آور بودن قطعنامه ۵۹۸ برای ایران و ...	۷۸
۹۸۳	**S/19584** ۷ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۱۷	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره اصرار ایران بر ادامه جنگ با استناد به بیانیه وزارت خارجه ایران که خواهان معرفی عراق به عنوان متجاوز و تنبیه آن است.	۸۳
۹۸۴	**S/19589** ۷ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۱۷	نامه نمایندگی دائمی اتحاد جماهیر شوروی در مورد درخواست تشکیل اجلاس فوری شورای امنیت درباره ایران و عراق.	۸۴
۹۸۵	**S/19590** ۷ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۱۷	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره آمار حملات موشکی ایران به شهر بغداد از تاریخ ۳ تا ۵ مارس ۱۹۸۸.	۸۴
۹۸۶	**S/19591** ۷ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۱۷	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات ایران به شهرهای استان‌های بصره، دیاله، میسان، واسط، سلیمانیه و اربیل از تاریخ ۳ تا ۶ مارس ۱۹۸۸.	۸۵
۹۸۷	**S/19593** ۸ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۱۸	نامه جانشین نمایندگی ایران به پیوست یادداشت وزارت امور خارجه ایران خطاب به سفارت ایتالیا در تهران مبنی‌بر هشدار کشتی ایتالیایی به هواپیمای گشتی ایران بر فراز آب‌های سرزمینی.	۸۷
۹۸۸	**S/19594** ۸ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۱۸	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات هوایی عراق به تهران و همدان در تاریخ ۵ مارس ۱۹۸۸.	۸۷
۹۸۹	**S/19595** ۹ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۱۹	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات و آمار حملات هوایی عراق به شهرهای ایلام، سنندج، سقز، اراک، خرم‌آباد، بروجرد، میاندوآب، شوشتر، تویسرکان، نهاوند، دزفول و قزوین در تاریخ ۶ مارس ۱۹۸۸.	۸۸
۹۹۰	**S/19598** ۱۰ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۰	نامه نمایندگی دائمی عراق به پیوست بیانیه سخنگوی رسمی شورای فرماندهی انقلاب عراق که پس از سخنرانی صدام منتشر شد: حمله ایران به عراق در ۴ سپتامبر ۱۹۸۰، بمباران شهرهای عراق از سوی ایران و مقابله به مثل با آن، موافقت عراق با قطعنامه‌های شورای امنیت و مخالفت ایران با آن، آغاز جنگ شهرها از سوی ایران، حملات موشکی ایران و پاسخ عراق، تعیین ۵ شرط برای قطع بمباران شهرهای ایران، درخواست از شورای امنیت برای اجرای قطعنامه ۵۹۸ و ...	۸۹
۹۹۱	**S/19599** ۱۰ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۰	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره درخواست از سازمان ملل مبنی‌بر جلوگیری از تشدید جنگ شهرها و حمله به نفتکش‌ها و کشتی‌های بازرگانی از سوی عراق.	۹۴
۹۹۲	**S/19601** ۱۱ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۱	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات موشکی ایران به شهرهای بغداد و موصل از تاریخ ۶ تا ۸ مارس ۱۹۸۸.	۹۵
۹۹۳	**S/19602** ۱۱ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۱	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات بمباران شهرهای استان‌های بصره، اربیل، سلیمانیه، واسط، میسان و دیاله از سوی ایران از تاریخ ۷ تا ۸ مارس ۱۹۸۸.	۹۶

defamobaseas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیـده سنـد	صفحه
۹۹۴	**S/19603** ۱۱ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۱	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره حملات هـوایی و موشـکی عراق علیه مناطق غیرنظامی شهرهای شوشتر، ایلام، مسـجدسـلیمان، دورود، خرم‌آباد، همدان، دزفول، بندر ریگ، قم، تهران، بروجـرد، بانـه، مراغـه و سردشـت در تـاریخ ۱۰ مـارس ۱۹۸۸ و اسـتقبال ایـران از تلاش‌های بین‌المللی جهت پایان بخشیدن به جنگ شهرها.	۹۷
۹۹۵	**S/19605** ۱۱ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۱	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره حملات هـوایی و موشـکی عراق علیه شهرهای خرم‌آباد، دزفول، صالح‌آباد، قم، تهـران و بـاختران در تاریخ ۱۱ مارس ۱۹۸۸.	۹۹
۹۹۶	**S/19609** ۱۱ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۱	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره۳۵۰۰ نفر از اسیران آزاد شده عـراق و محکوم نمودن ایران به خاطر وادار کردن اسـیران عراقـی بـه جنـگ علیه کشورشان.	۱۰۰
۹۹۷	**S/19610** ۱۲ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱۲/۲۲	نامه نماینـدگی دائمـی عـراق دربـاره جزئیـات گلولـه‌بـاران شـهرهای استان‌های میسان، سلیمانیه، دیاله، بصره و واسط در تاریخ‌هـای ۱۰ و ۱۱ مارس ۱۹۸۸.	۱۰۱
۹۹۸	**S/19611** ۱۳ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۳	نامه وزیر خارجه عراق درباره متعهد شدن بـه رعایـت توقـف بمبـاران شهرهای ایران از تاریخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ و جزئیات بمباران حلبچـه از سوی ایران از شب ۱۲ تا روز ۱۳ مارس ۱۹۸۸.	۱۰۳
۹۹۹	**S/19612** ۱۳ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۳	نامه وزیر خارجه عـراق دربـاره جزئیـات بمبـاران شـهرهای حلبچـه و مجتمع مسکونی دربندیخان در تاریخ ۱۳ مارس ۱۹۸۸.	۱۰۵
۱۰۰۰	**S/19613** ۱۴ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۴	نامـه کـاردار موقـت نماینـدگی ایـران دربـاره نقـض مقـررات حقـوق بین‌المللی از سوی نیروهای امریکا در خلـیج فـارس مبنـی‌بـر هشـدار ناوهای امریکا به هواپیماهای ایران و ره‌گیری آنها.	۱۰۵
۱۰۰۱	**S/19614** ۱۴ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۴	نامه کاردار موقت هیئت نمایندگی ایران درباره جزئیات حمله موشکی عراق به تهران در تاریخ ۸ مارس ۱۹۸۸.	۱۰۶
۱۰۰۲	**S/19615** ۱۴ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۴	نامه کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی ایران دربـاره حملـه هـوایی عراق به شهر باختران و حومه آن در تاریخ ۱۲ مارس و حمله موشکی به تهران در تاریخ ۱۳ و ۱۴ مارس ۱۹۸۸.	۱۰۷
۱۰۰۳	**S/19618** ۱۵ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۵	نامه وزیر خارجه عراق درباره حملات موشکی ایران به شهرهای بغداد، بصـره، القرنـه، قلعـه‌صـالح، مجـار، حلبچـه، دربنـدیخان، سـیروان و سیدصادق در تاریخ ۱۳ و ۱۴ مارس ۱۹۸۸.	۱۰۷
۱۰۰۴	**S/19619** ۱۵ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۵	نامه وزیر خارجه ایران دربـاره ادامـه حمـلات عـراق علیـه کشـتیرانی بـی‌طـرف در خلـیج‌فـارس، بـه‌کـارگیری تسـلیحات شـیمیایی علیـه غیرنظامیان در حومه باختران در تـاریخ ۱۱ مـارس ۱۹۸۸ و حمـلات موشکی به تهران در تاریخ ۱۳ مارس ۱۹۸۸.	۱۰۸
۱۰۰۵	**S/19621** ۱۵ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۵	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات شـیمیایی عراق به روستای گرماب باختران در تاریخ ۱۱ مارس ۱۹۸۸.	۱۱۰
۱۰۰۶	**S/19622** ۱۵ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۵	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره عزم ایران بر ادامه جنگ علیـه عـراق بـا استناد به بیانیه دولت ایران که در تاریخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ صادر شده است.	۱۱۰

defamoghadas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیده سند	صفحه
۱۰۰۷	**S/19626** ۱۶ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۶	یادداشت رئیس شورای امنیت سازمان ملل درباره نگرانی عمیق از مناقشات ایران و عراق و درخواست توقف مخاصمات علیه مناطق غیرنظامی و اجرای هر چه سریع‌تر قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) از طریق مذاکرات دبیرکل با نمایندگان دو کشور.	۱۱۲
۱۰۰۸	**S/19628** ۱۶ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۶	نامه نمایندگی دائمی اسپانیا درباره درخواست توقف بمباران شهرها از سوی دو کشور ایران و عراق و همکاری با دبیرکل سازمان ملل در اجرای قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷).	۱۱۳
۱۰۰۹	**S/19629** ۱۶ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۶	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات هوایی و موشکی ایران علیه شهرهای استان‌های بصره، میسان، واسط، سلیمانیه و دیاله در تاریخ‌های ۱۴ و ۱۵ مارس ۱۹۸۸.	۱۱۴
۱۰۱۰	**S/19630** ۱۶ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۶	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حمله موشکی ایران به شهر بغداد در تاریخ ۱۶ مارس ۱۹۸۸.	۱۱۵
۱۰۱۱	**S/19631** ۱۶ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۶	نامه وزیر خارجه عراق درباره ورود نیروهای ایران به شهر حلبچه و اطراف آن و دفاع از حاکمیت و تمامیت ارضی عراق با کلیه امکانات در دسترس.	۱۱۶
۱۰۱۲	**S/PV. 2798** ۱۶ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۶	بیانیه شورای امنیت در جلسه ۲۷۹۸ مورخ ۱۶ مارس ۱۹۸۸ درباره وضعیت میان ایران و عراق: نگرانی از ادامه مناقشه میان ایران و عراق، تأسف از تشدید مخاصمات و حمله علیه اهداف غیرنظامی و لزوم توقف آن، ضرورت اجرای سریع‌تر قطعنامه ۵۹۸ و تأکید بر آن و پشتیبانی از تلاش‌های دبیرکل در این زمینه.	۱۱۷
۱۰۱۳	**S/19636** ۱۷ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۷	نامه کاردار موقت نمایندگی فیلیپین به پیوست بیانیه وزیر امور خارجه فلیپین درباره نگرانی از شروع مجدد جنگ شهرها بین ایران و عراق.	۱۱۸
۱۰۱۴	**S/19637** ۱۷ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۷	نامه جانشین نمایندگی ایران درباره جزئیات حمله هوایی عراق به شیراز و باختران در تاریخ ۱۶ مارس ۱۹۸۸ و حملات شیمیایی در منطقه عملیاتی والفجر۱۰ در همین روز.	۱۱۹
۱۰۱۵	**S/19639** ۱۷ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۷	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره واکنش عملی عراق به بیانیه ۱۶ مارس ۱۹۸۸ شورای امنیت با استفاده وسیع از تسلیحات شیمیایی در منطقه عملیاتی والفجر۱۰ در مجاورت کردستان عراق و مورد ملاحظه قرار دادن اقدامات تلافی‌جویانه از سوی ایران.	۱۲۰
۱۰۱۶	**S/19644** ۱۷ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۷	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات گلوله‌باران شهرهای استان‌های بصره، میسان، واسط، سلیمانیه، اربیل، تمیم و دیاله از سوی ایران در تاریخ‌های ۱۶ و ۱۷ مارس ۱۹۸۸.	۱۲۰
۱۰۱۷	**S/19646** ۱۸ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۸	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات موشکی عراق به تهران در تاریخ ۷ مارس ۱۹۸۸.	۱۲۱
۱۰۱۸	**S/19647** ۱۸ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۸	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات شیمیایی عراق علیه شهرهای حلبچه، خرمال، دوجیله و سایر روستاهای مجاور منطقه عملیاتی والفجر۱۰ در تاریخ ۱۶ مارس ۱۹۸۸.	۱۲۲

defamoghadas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیـده سنـد	صفحه
۱۰۱۹	**S/19648** ۱۸ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۸	نامه نمایندگی دائمی ایـران در مـورد مقالـه مـورخ ۲۷ فوریـه ۱۹۸۸ نشریه جینز دیفنس با عنوان "عراق اکنون در خاورمیانـه بـزرگ‌تـرین تولیدکننـده تسـلیحات شـیمیایی اسـت" دربـاره تولیـد و انباشـت سلاح‌های شیمیایی در عراق و پیش‌بینی از سرگیری اسـتفاده از آنهـا به مقیاس وسیع‌تر از گذشته.	۱۲۲
۱۰۲۰	**S/19650** ۱۸ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۸	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیـات حملـه عـراق بـه اردوگاه مهاجران کرد در حومه مریـوان در تـاریخ ۱۷ مـارس ۱۹۸۸ و درخواست اعزام تیم کارشناسان سازمان ملل به منطقه.	۱۲۴
۱۰۲۱	**S/19651** ۱۸ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۶/۱۲/۲۸	نامـه جانشـین نماینـدگی دائمـی ایـران دربـاره جزئیـات بمبـاران دو روستای مریوان از سوی عراق در تاریخ ۱۸ مارس ۱۹۸۸.	۱۲۴
۱۰۲۲	**S/19652** ۲۱ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱	نامه نمایندگی دائمی عـراق دربـاره جزئیـات حمـلات موشـکی ایـران بـه شهرهای بغداد، موصل و کرکوک در تاریخ‌های ۱۶ و ۱۸ مارس ۱۹۸۸.	۱۲۵
۱۰۲۳	**S/19653** ۲۱ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات بمباران شهرهای استان‌های بصره، اربیل، سلیمانیه و دیاله از سوی ایـران در تـاریخ‌هـای ۱۷ و ۱۸ مارس ۱۹۸۸.	۱۲۵
۱۰۲۴	**S/19654** ۲۱ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱	نامه نماینـدگی دائمـی عـراق دربـاره جزئیـات گلولـه‌بـاران شـهرهای استان‌های بصره، نینوا، دیاله و واسط از سوی ایران در تاریخ ۱۸ مارس ۱۹۸۸.	۱۲۶
۱۰۲۵	**S/19655** ۲۱ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱	نامه نمایندگی عراق درباره توسـعه‌طلبـی و پافشـاری ایـران در ادامـه جنگ با استناد به اظهارات آیت‌الله خامنـه‌ای در نمازجمعـه تهـران و درخواست از شورای امنیت جهت برخورد قاطعانه با ایران.	۱۲۷
۱۰۲۶	**S/19657** ۲۱ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱	نامه نماینـدگی دائمـی عـراق دربـاره جزئیـات گلولـه‌بـاران شـهرهای استان‌های بصره، اربیل، سلیمانیه، دهـوک، دیالـه، واسـط و میسـان از سوی ایران از تاریخ ۱۷ تا ۲۰ مارس ۱۹۸۸.	۱۳۰
۱۰۲۷	**S/19664** ۲۱ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱	نامه وزیر خارجه ایران دربـاره جزئیـات حمـلات شـیمیایی عـراق بـه شهرهای حلبچـه و خرمـال و اظهـار تأسـف از بـی‌کفـایتی و سـکوت سازمان ملل در برابر جنایات عراق.	۱۳۲
۱۰۲۸	**S/19665** ۲۱ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات شـیمیایی عراق به روستاهای حومه مریوان در تاریخ ۱۸ مارس ۱۹۸۸.	۱۳۳
۱۰۲۹	**A/43/233** **S/19669** ۲۲ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره درخواست اعزام فوری تـیم کارشناسان سلاح‌های شیمیایی سازمان ملل به ایران (منطقه عملیاتی والفجر۱۰) جهت تهیه گزارش و ارائه به جامعه بین‌المللی.	۱۳۳
۱۰۳۰	**S/19670** ۲۲ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲	نامه نماینـدگی دائمـی عـراق دربـاره جزئیـات گلولـه‌بـاران شـهرهای استان‌های بصره، واسط و سلیمانیه از سوی ایران در تـاریخ‌هـای ۲۰ و ۲۱ مارس ۱۹۸۸.	۱۳۴
۱۰۳۱	**S/19680** ۲۴ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۴	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره تصاویر حمـلات ددمنشـانه عراق علیه شهرهای ایران و درخواست واکنش مناسب از سوی جامعـه بین‌المللی نسبت به جنایات عراق.	۱۳۵

defamoghadas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیده سند	صفحه
۱۰۳۲	**A/43/239** **S/19682** **۲۵ مارس ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۱/۵**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات بمباران شیمیایی عراق علیه حومه شهرهای سردشت و مریوان در تاریخ ۲۲ مارس ۱۹۸۸ و درخواست اعزام کارشناسان سلاح‌های شیمیایی سازمان ملل به منطقه مذکور.	۱۳۵
۱۰۳۳	**S/19686** **۲۵ مارس ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۱/۵**	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات گلوله‌باران شهرهای استان‌های سلیمانیه، بصره، دیاله و میسان از سوی ایران از تاریخ ۲۲ تا ۲۴ مارس ۱۹۸۸.	۱۳۶
۱۰۳۴	**S/19687** **۲۵ مارس ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۱/۵**	نامه جانشین نمایندگی ایران درباره موارد نقض مقررات حقوق بین‌المللی و حاکمیت سرزمینی ایران از سوی نیروهای امریکا در خلیج فارس.	۱۳۷
۱۰۳۵	**S/19690** **۲۵ مارس ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۱/۵**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره اعلام تاریخ ۲۶ مارس به عنوان روز عزای ملی برای قربانیان بمباران شیمیایی شهر حلبچه و قتل عام فلسطینیان.	۱۴۰
۱۰۳۶	**S/19420/Add.11** **۲۵ مارس ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۱/۵**	خلاصه بیانیه دبیرکل درباره موضوعات مورد بررسی در شورای امنیت درباره وضعیت میان ایران و عراق و اشاره به بیانیه مورخ ۱۶ مارس ۱۹۸۸ شورای امنیت.	۱۴۰
۱۰۳۷	**S/19692** **۲۸ مارس ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۱/۸**	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات گلوله‌باران شهرهای استان‌های دهوک، بصره، میسان، دیاله، سلیمانیه و واسط از سوی ایران در تاریخ‌های ۲۴ و ۲۵ مارس ۱۹۸۸.	۱۴۲
۱۰۳۸	**S/19693** **۲۸ مارس ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۱/۸**	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات گلوله‌باران شهرهای استان‌های بصره، میسان، سلیمانیه، دیاله و واسط در تاریخ‌های ۲۵ و ۲۶ مارس ۱۹۸۸.	۱۴۳
۱۰۳۹	**S/19695** **۲۸ مارس ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۱/۸**	نامه نمایندگی عراق به پیوست نامه طارق‌عزیز در اعتراض به اظهارات سخنگوی رسمی سازمان ملل و از جمله موارد ذیل: پذیرش کلیه قطعنامه‌های شورای امنیت از سوی عراق و رد آنها از سوی ایران، تجاوز ایران به عراق در سال ۱۹۸۰، عدم همکاری ایران با کمیته بین‌المللی صلیب‌سرخ، وضعیت نامطلوب اسیران عراقی در ایران، تجاوزات جدید ایران به خاک عراق، حملات به مناطق مسکونی عراق، لزوم اجرای قطعنامه ۵۹۸ و پایان دادن به جنگ.	۱۴۴
۱۰۴۰	**S/19696** **۲۸ مارس ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۱/۸**	نامه رئیس قوه قضائیه ایران درباره درخواست اتخاذ اقدامات فوری جهت تنبیه قانونی رژیم عراق و خاتمه دادن به تولید تسلیحات شیمیایی و میکروبی که در برخی از کارخانه‌های شهرهای عراق فعال هستند.	۱۴۸
۱۰۴۱	**S/19701** **۲۹ مارس ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۱/۹**	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات گلوله‌باران شهرها و نواحی بصره، بدره، خانقین، المجار، کحلاء، القرنه، المعفل، علی‌غربی و قلعه‌دیزه از تاریخ ۲۶ تا ۲۹ مارس ۱۹۸۸.	۱۴۹
۱۰۴۲	**S/19702** **۲۹ مارس ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۱/۹**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات موشکی عراق به شهر قم و بمباران هوایی شهرهای دزفول، کوهدشت، بروجرد و ایلام در تاریخ ۲۸ مارس ۱۹۸۸.	۱۵۱

defamognadas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیده سند	صفحه
۱۰۴۳	**S/19707** ۳۰ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۰	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات موشکی ایران به بغداد از تاریخ ۲۳ تا ۲۷ مارس ۱۹۸۸.	۱۵۱
۱۰۴۴	**S/19708** ۳۰ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۰	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات گلوله‌باران شهرهای استان‌های بصره، واسط و میسان از سوی ایران در تاریخ ۲۷ و ۲۸ مارس ۱۹۸۸.	۱۵۲
۱۰۴۵	**S/19709** ۳۰ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۰	نامه نمایندگی دائمی کویت درباره حمله ۳ قایق تندرو ایران به پست‌های نظامی جزیره بوبیان و مجروح شدن ۲ نظامی کویتی.	۱۵۲
۱۰۴۶	**A/43/268** **S/19715** ۳۱ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۱	نامه نمایندگی ژاپن به پیوست بیانیه سخنگوی وزارت خارجه ژاپن درباره کاربرد سلاح‌های شیمیایی در مناقشه ایران و عراق و درخواست پایان دادن به این وضعیت با اجرای قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت.	۱۵۳
۱۰۴۷	**A/43/274** **S/19721** ۳۱ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۱	نامه نمایندگی اردن به پیوست قطعنامه مصوب هفدهمین اجلاس وزیران امور خارجه سازمان کنفرانس اسلامی درباره مناقشه ایران و عراق: تأکید بر اجرای قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت، توقف فوری عملیات‌های نظامی و عقب‌نشینی نیروها به مرزهای بین‌المللی، رضایت از موضع عراق در قبال قطعنامه ۵۹۸ و درخواست از شورای امنیت برای برخورد با ایران.	۱۵۴
۱۰۴۸	**A/43/268** **S/19715** ۳۱ مارس ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۱	نامه کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات عراق به شهرهای اصفهان و تبریز در تاریخ ۳ آوریل ۱۹۸۸.	۱۵۵
۱۰۴۹	**A/43/279** **S/19726** ۴ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۵	نامه ستاد تبلیغات جنگ شورای عالی دفاع ایران درباره جزئیات حمله شیمیایی عراق به شهر حلبچه در تاریخ ۱۷ و ۱۸ مارس ۱۹۸۸.	۱۵۶
۱۰۵۰	**A/43/280** **S/19727** ۴ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۵	نامه کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی ایران درباره نوار ویدئویی تراژدی حلبچه.	۱۵۷
۱۰۵۱	**S/19728** ۴ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۵	نامه کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حمله موشکی و هوایی عراق به شهرهای تهران، اصفهان، همدان، کوهدشت، ایلام، دزفول، بروجرد، قم، باختران و آبدانان از تاریخ ۲۷ تا ۲۹ مارس ۱۹۸۸.	۱۵۷
۱۰۵۲	**S/19729** ۴ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۵	نامه کاردار موقت هیئت نمایندگی ایران در رد ادعاهای کویت که در سند S/19709 مطرح نموده است.	۱۵۸
۱۰۵۳	**S/19730** ۵ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۶	نامه وزیر خارجه عراق درباره جزئیات حملات شیمیایی، توپخانه‌ای و هوایی ایران علیه سربازان عراق در ناحیه حلبچه در تاریخ‌های ۳۰ و ۳۱ مارس ۱۹۸۸ و درخواست اعزام فوری کارشناسان سازمان ملل به این منطقه.	۱۵۹
۱۰۵۴	**S/19731** ۴ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۵	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات توپخانه‌ای ایران به شهرهای استان‌های بصره، دیاله، واسط، میسان و سلیمانیه در تاریخ‌های ۲۹ تا ۳۰ مارس و ۱ تا ۲ آوریل ۱۹۸۸.	۱۵۹

defamoghadas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیده سند	صفحه
۱۰۵۵	S/19732 ۴ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۵	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حمله موشکی ایران به شهر کرکوک در تاریخ ۱ آوریل ۱۹۸۸.	۱۶۱
۱۰۵۶	A/43/281 S/19733 ۴ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۵	نامه کاردار موقت هیئت نمایندگی ایران درباره جزئیات حملات شیمیایی عراق به منطقه قره‌داغ و روستاهای اطراف شهر سلیمانیه در اواخر مارس ۱۹۸۸.	۱۶۱
۱۰۵۷	A/43/282 S/19734 ۴ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۵	نامه کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی ایران درباره تهدید عراق به استفاده از تسلیحات شیمیایی علیه تعدادی از شهرهای بزرگ ایران.	۱۶۲
۱۰۵۸	S/19735 ۵ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۶	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات گوله‌باران شهرهای سلیمانیه و بصره از سوی ایران در تاریخ‌های ۲ و ۴ آوریل ۱۹۸۸.	۱۶۳
۱۰۵۹	A/43/288 S/19741 ۵ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۶	نامه وزیر خارجه ایران درباره درخواست اعزام تیم کامل کارشناسان تسلیحات شیمیایی و نظامی سازمان ملل به مناطق حلبچه و قره‌داغ و مناطقی که عراق مدعی است ایران در آنجا علیه سربازان عراقی از تسلیحات شیمیایی استفاده کرده است.	۱۶۳
۱۰۶۰	S/19743 ۶ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۷	نامه نمایندگی عراق درباره جزئیات حملات موشکی ایران به شهرهای کرکوک و بصره در تاریخ‌های ۴ و ۶ آوریل ۱۹۸۸.	۱۶۵
۱۰۶۱	S/19747 ۷ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۸	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات گلوله‌باران شهرهای استان‌های بصره و سلیمانیه از سوی ایران در تاریخ‌های ۴ و ۵ آوریل ۱۹۸۸.	۱۶۶
۱۰۶۲	S/19749 ۸ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۹	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حمله هوایی عراق به شهر قم و ادامه حملات به شهرهای اصفهان، دزفول، ماهشهر و آبادان در تاریخ ۵ آوریل ۱۹۸۸.	۱۶۷
۱۰۶۳	S/19752 ۸ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۹	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات توپخانه‌ای ایران به شهرهای استان‌های سلیمانیه، دیاله، میسان در تاریخ‌های ۵ و ۶ آوریل ۱۹۸۸.	۱۶۷
۱۰۶۴	S/19755 ۸ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۱۹	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات هوایی و موشکی عراق به شهرهای تبریز، آبادان، دزفول، ماهشهر، اصفهان، قم، همدان، تهران، شوشتر، مسجدسلیمان، ایلام، سلماس، اسلام‌آباد، ارومیه و روستاهای سردشت، ارومیه و پاوه از تاریخ ۳ تا ۷ آوریل ۱۹۸۸.	۱۶۸
۱۰۶۵	S/19756 ۱۱ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۲	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات موشکی ایران به شهرهای بغداد و موصل از تاریخ ۶ تا ۸ آوریل ۱۹۸۸.	۱۶۹
۱۰۶۶	S/19757 ۱۱ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۲	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات توپخانه‌ای، بمباران هوایی و موشکی ایران به شهرهای استان‌های سلیمانیه، بصره، اربیل، میسان، دهوک و دیاله از تاریخ ۶ تا ۱۰ آوریل ۱۹۸۸.	۱۷۰
۱۰۶۷	S/19759 ۱۲ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۳	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره حمله شیمیایی عراق به شهر مریوان در تاریخ ۱۰ آوریل ۱۹۸۸.	۱۷۲
۱۰۶۸	S/19760 ۱۲ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۳	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات موشکی عراق به شهرهای تهران و اصفهان در تاریخ ۱۱ آوریل ۱۹۸۸.	۱۷۳

defamediadas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیده سند	صفحه
۱۰۶۹	**S/19761** ۱۲ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۳	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات موشکی و هوایی عراق به شهرهای همدان، نهاوند، بروجرد، شوشتر، باختران، میاندوآب، سنندج، تهران، ایلام، اصفهان، تویسرکان، قم، کوهدشت، خرم‌آباد، آبادان، دزفول، تبریز، ارومیه، زنجان و چند روستا در مناطق باینگان، تازه‌آباد، همدان، اردوگاه دزلی مریوان، اصفهان و دوآب از تاریخ ۲۵ تا ۳۱ مارس، ۱ تا ۴ و ۱۰ و ۱۱ آوریل ۱۹۸۸.	۱۷۳
۱۰۷۰	**S/19762** ۱۳ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۴	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران در مورد مقاله نشریه آبزرور مورخ ۲۷ مارس ۱۹۸۸ با عنوان "افشاگری: جنگ گاز عراق ـ اسناد به دست آمده بیانگر طرح ترور هستند"، درباره انتشار اسنادی از ارتش عراق مبنی‌بر استقرار تسلیحات شیمیایی.	۱۷۵
۱۰۷۱	**S/19770** ۱۳ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۴	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره رد قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت سازمان ملل از جانب ایران با استناد به سخنان رئیس جمهوری اسلامی ایران.	۱۷۷
۱۰۷۲	**S/19771** ۱۳ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۴	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات گلوله‌باران نواحی خانقین و قلعه‌دیزه و بخش جلاله در استان دیاله از سوی ایران در تاریخ ۱۱ آوریل ۱۹۸۸.	۱۷۸
۱۰۷۳	**S/19772** ۱۳ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۴	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره دفع عملیات نظامی ایران در شب ۹ آوریل ۱۹۸۸ در منطقه پنجوین و درخواست وادار کردن ایران به پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت با استفاده از زور.	۱۷۸
۱۰۷۴	**A/43/303** **S/19774** ۱۴ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۵	نامه نمایندگی آرژانتین به پیوست اطلاعیه وزارت امور خارجه آرژانتین درباره محکوم نمودن جنگ شهرها و کاربرد سلاح‌های شیمیایی در جنگ ایران و عراق.	۱۷۹
۱۰۷۵	**S/19785** ۱۵ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۶	نامه کاردار هیئت نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات موشکی عراق به شهرهای تبریز، تهران، اصفهان و قم از تاریخ ۱۲ تا ۱۴ آوریل ۱۹۸۸.	۱۸۰
۱۰۷۶	**S/19786** ۱۵ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۶	نامه کاردار هیئت نمایندگی دائمی ایران درباره حملات شیمیایی عراق به روستاهای قلعه‌جی و حومه مریوان در تاریخ ۱۵ آوریل ۱۹۸۸.	۱۸۰
۱۰۷۷	**S/19788** ۱۷ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۸	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات موشکی و توپخانه‌ای ایران به شهرها و نواحی سلیمانیه، خانقین و دربندیخان از تاریخ ۱۲ تا ۱۴ آوریل ۱۹۸۸.	۱۸۱
۱۰۷۸	**S/19789** ۱۷ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۸	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات گلوله‌باران نواحی دربندیخان و علی‌غربی در تاریخ‌های ۱۴ و ۱۵ آوریل ۱۹۸۸.	۱۸۲
۱۰۷۹	**S/19790** ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۹	نامه نمایندگی کویت درباره رد ادعای استفاده از جزیره بوبیان برای اقدامات نظامی علیه ایران.	۱۸۲
۱۰۸۰	**S/19791** ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۹	نامه نمایندگی امریکا درباره قانونی بودن اقدامات امریکا علیه اهداف نظامی ایران در خلیج فارس و مین‌گذاری ایران در مسیر کشتی‌های امریکایی و بی‌طرف.	۱۸۳

defamoghadas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیده سند	صفحه
۱۰۸۱	S/19792 ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۹	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات موشکی ایران به شهر بغداد در تاریخ‌های ۱۴ و ۱۶ آوریل ۱۹۸۸.	۱۸۴
۱۰۸۲	S/19793 ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۹	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات هوایی و موشکی و توپخانه‌ای ایران به شهرهای استان‌های دیاله، واسط، بصره، میسان، سلیمانیه، اربیل و دهوک در تاریخ‌های ۱۵ و ۱۶ آوریل ۱۹۸۸.	۱۸۴
۱۰۸۳	S/19796 ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۹	نامه جانشین نمایندگی ایران به پیوست نامه وزیر امور خارجه ایران خطاب به دبیرکل درباره حمله نیروهای امریکا به سکوهای نفتی ناصر، سلمان و مبارک و محکوم نمودن این اقدامات امریکا و درخواست اقدامات بازدارنده برای جلوگیری از این قبیل جنایات.	۱۸۶
۱۰۸۴	S/19797 ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۲۹	نامه جانشین نمایندگی ایران درباره استفاده نیروهای عراق از جزیره بوبیان کویت و اعتراض به این‌گونه اقدامات کویت.	۱۸۷
۱۰۸۵	S/19801 ۱۹ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۳۰	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات موشکی و هوایی عراق به شهرهای تهران، شیراز، قم، اصفهان و دزفول در تاریخ‌های ۱۷ و ۱۸ آوریل ۱۹۸۸.	۱۸۷
۱۰۸۶	S/19802 ۱۹ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۳۰	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره حملات شیمیایی عراق در منطقه عملیاتی فاو و انتشار آن در آبادان در تاریخ‌های ۱۷ و ۱۸ آوریل ۱۹۸۸.	۱۸۸
۱۰۸۷	S/19805 ۲۰ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۳۱	نامه نمایندگی عراق به پیوست بیانیه سخنگوی رسمی دولت عراق درباره مقاصد تجاوزکارانه ایران، حملات عمدی ایران به شهرها و روستاهای عراق و اقدامات بازدارنده در قبال آن، حملات موشکی و هوایی عراق به شهرهای ایران، تصمیم به قطع حملات به شهرها با تعیین ۵ شرط که قبلاً نیز اعلام شده بود.	۱۸۸
۱۰۸۸	S/19806 ۲۰ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۳۱	نامه نمایندگی دائمی کویت به پیوست گزارش پنجمین اجلاس سازمان کنفرانس اسلامی در کویت درباره موضوعات مختلف جهان اسلام از جمله جنگ ایران و عراق.	۱۹۱
۱۰۸۹	S/19810 ۲۰ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۳۱	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره حملات توپخانه‌ای ایران به شهرهای استان‌های بصره، سلیمانیه، دیاله، واسط و میسان از تاریخ ۱۶ تا ۱۸ آوریل ۱۹۸۸.	۱۹۱
۱۰۹۰	S/19811 ۲۰ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۱/۳۱	نامه نمایندگی کویت به پیوست نامه معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه کویت درباره اصابت یک موشک اسکاد ایران به کویت و محکوم نمودن این اقدام.	۱۹۲
۱۰۹۱	S/19816 ۲۱ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۱	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات شیمیایی عراق در ۲۴۸ مکان از تاریخ ۱۳ ژانویه ۱۹۸۱ تا ۱۸ آوریل ۱۹۸۸.	۱۹۳
۱۰۹۲	S/19817 ۲۱ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۱	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حمله موشکی ایران به بغداد در ۱۶ آوریل ۱۹۸۸.	۲۰۲
۱۰۹۳	S/19818 ۲۱ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۱	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات ایران به استان‌های نینوا، دهوک، میسان، سلیمانیه، دیاله، بصره در تاریخ‌های ۱۸، ۱۹ و ۲۰ آوریل ۱۹۸۸.	۲۰۲

defamoghadas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیـده سنـد	صفحه
۱۰۹۴	**S/19821** **۲۲ آوریل ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۲/۲**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات هوایی و موشکی عراق به شهرهای دزفول، تهران، قم، اصفهان و شیراز در تاریخ‌های ۱۸ و ۱۹ آوریل ۱۹۸۸.	۲۰۴
۱۰۹۵	**S/19822** **۲۲ آوریل ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۲/۲**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات بمباران شیمیایی منطقه شمریوه بین اهواز و خرمشهر و روستای خاشنیش در جنوب غربی هویزه در تاریخ ۲۱ آوریل ۱۹۸۸ و درخواست اعزام تیم تحقیق سازمان ملل.	۲۰۴
۱۰۹۶	**S/19823** **۲۵ آوریل ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۲/۵**	گزارش هیئت اعزامی دبیرکل جهت تحقیق در مورد کاربرد سلاح‌های شیمیایی در جنگ ایران و عراق که در آن استفاده از سلاح‌های شیمیایی علیه غیرنظامیان ایرانی تأیید شده است.	۲۰۵
۱۰۹۷	**S/19824** **۲۵ آوریل ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۲/۵**	نامه دکتر منافی رئیس شورای نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران خطاب به دبیرکل سازمان ملل درباره حملات شیمیایی عراق که نه تنها ایرانی‌ها بلکه ساکنان مناطق کردنشین شمال عراق را نیز در برگرفته است و درخواست انجام اقدامات مؤثر برای جلوگیری از این اقدامات عراق.	۲۲۴
۱۰۹۸	**S/19825** **۲۵ آوریل ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۲/۵**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات هوایی و موشکی عراق به شهرهای بروجرد، همدان، اصفهان، قم و تهران در تاریخ ۲۰ آوریل ۱۹۸۸.	۲۲۵
۱۰۹۹	**S/19826** **۲۵ آوریل ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۲/۵**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره حملات شیمیایی عراق به دو روستا در حومه سوسنگرد که منجر به شهید و مجروح شدن چند تن گردید.	۲۲۶
۱۱۰۰	**S/19827** **۲۵ آوریل ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۲/۵**	نامه نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل درباره جزئیات حملات ایران به استان‌های اربیل، سلیمانیه، میسان، بصره و دیاله در تاریخ‌های ۲۰، ۲۱، ۲۳ و ۲۴ آوریل ۱۹۸۸.	۲۲۶
۱۱۰۱	**S/19830** **۲۶ آوریل ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۲/۶**	نامه جانشین نمایندگی ایران به پیوست یادداشت وزارت امور خارجه ایران خطاب به سفارت ایتالیا در تهران (بخش حافظ منافع فرانسه) درباره نقض حقوق بین‌المللی از سوی نیروهای فرانسوی در خلیج فارس مبنی‌بر هشدار ناوها و هواپیماهای فرانسه به هواپیماهای گشت دریایی ایران بر فراز خلیج فارس.	۲۲۷
۱۱۰۲	**S/19837** **۲۶ آوریل ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۲/۶**	نامه وزیر خارجه عراق درباره تصمیم کشورش به توقف بمباران شهرهای ایران از ۲۰ آوریل ۱۹۸۸ و آمار موشک‌ها و گلوله‌های شلیک شده ایران به شهرهای استان‌های بصره و سلیمانیه.	۲۲۹
۱۱۰۳	**S/19839** **۲۶ آوریل ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۲/۶**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات هوایی و موشکی عراق به شهرها و روستاهای تبریز، ارومیه، زنجان، تاج‌آباد، هریمن علیا و سفلی، تای‌جوز، اصفهان، دزفول، آبادان، تهران، قم، همدان، سنندج، خرمشهر، مسجدسلیمان، شوشتر، ایلام، سلماس، اسلام‌آبادغرب، زیوه، خرم‌آباد، کرج، هندیجان، کوهدشت، پلدختر، باختران، مریوان و کامیاران از تاریخ ۳ تا ۱۲ آوریل ۱۹۸۸.	۲۳۰
۱۱۰۴	**S/19840** **۲۶ آوریل ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۲/۶**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران در اعتراض به نقض حاکمیت سرزمین ایران از سوی امریکا و هشدار دادن ناوهای این کشور به هواپیماهای گشت دریایی ایران که بر فراز آب‌های خلیج‌فارس در تاریخ‌های ۲۷ ژانویه، ۲۷ فوریه و ۳ مارس ۱۹۸۸ در مأموریت بوده‌اند.	۲۳۲

defamigadas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیده سند	صفحه
۱۱۰۵	**S/19841** ۲۶ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۶	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره یادداشت اعتراضیه وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران به سفارت کویت در خصوص استفاده هواپیماهای عراقی از حریم فضایی کویت.	۲۳۳
۱۱۰۶	**S/19842** ۲۷ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۷	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره درخواست انجام تحقیقات تیم کارشناسی دبیرکل سازمان ملل مستقر در بغداد از مناطق مورد ادعای عراق.	۲۳۴
۱۱۰۷	**S/19844** ۲۷ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۷	نامه نمایندگی دائمی ایران درباره حملات مکرر شیمیایی عراق علیه اهداف نظامی و غیرنظامی ایران و اعتراض به تأخیر سازمان ملل در اعزام هیئت کارشناسی به مناطق مورد حمله علی‌الخصوص منطقه حلبچه و لزوم اتخاذ اقدامات مؤثر برای جلوگیری عراق از این جنایات و ضرورت حضور دائمی تیم‌های کارشناسی در تهران و بغداد.	۲۳۵
۱۱۰۸	**S/19847** ۲۸ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۸	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات گلوله‌باران شهرهای دربندیخان و بصره از سوی ایران از تاریخ ۲۴ تا ۲۶ آوریل ۱۹۸۸.	۲۳۷
۱۱۰۹	**S/19848** ۲۸ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۸	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات توپخانه‌ای عراق به شهرهای آبادان و مریوان در تاریخ‌های ۲۲، ۲۳ و ۲۶ آوریل ۱۹۸۸.	۲۳۷
۱۱۱۰	**S/19849** ۲۴ آوریل ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۴	نامه نمایندگی کویت در رد ادعاهای ایران و اعتراض به نقض مصونیت سفارت کویت در تهران و تصرف آن.	۲۳۸
۱۱۱۱	**S/19852** ۱ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۱۱	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات توپخانه‌ای ایران علیه شهرهای سلیمانیه، دربندیخان و بصره در تاریخ‌های ۲۶ و ۲۸ آوریل ۱۹۸۸.	۲۳۸
۱۱۱۲	**S/19854** ۲ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۱۲	نامه کاردار موقت نمایندگی ایران به پیوست ۳ یادداشت وزارت خارجه ایران خطاب به سفارت ایتالیا در تهران درباره نقض مقررات حقوق بین‌المللی از سوی نیروهای ایتالیایی در خلیج فارس.	۲۳۹
۱۱۱۳	**S/19862** ۵ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۱۵	نامه کاردار موقت نمایندگی ایران به پیوست ۲ یادداشت وزارت امور خارجه ایران خطاب به سفارت سوئد (بخش حافظ منافع بریتانیا) در تهران درباره نقض مقررات حقوق بین‌المللی از سوی نیروهای بریتانیایی در خلیج فارس.	۲۴۱
۱۱۱۴	**S/19863** ۵ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۱۵	نامه کاردار موقت نمایندگی ایران درباره نقض حقوق بین‌الملل از سوی کشتی‌های امریکایی در خلیج فارس و دریای عمان.	۲۴۳
۱۱۱۵	**S/19865** ۳ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۱۳	نامه کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی ایران درباره حمایت مالی، لجستیکی و سایر مشارکت‌های کویت در پشتیبانی از عراق به جهت طولانی کردن جنگ.	۲۴۴
۱۱۱۶	**S/19866** ۵ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۱۵	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات توپخانه‌ای ایران به شهرهای استان‌های بصره و سلیمانیه در تاریخ‌های ۲۹ آوریل، ۳ و ۴ می ۱۹۸۸.	۲۴۵
۱۱۱۷	**S/19869** ۶ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۱۶	طرح قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل درباره محکومیت استفاده از تسلیحات شیمیایی در مناقشه ایران و عراق.	۲۴۶
۱۱۱۸	**S/19871** ۹ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۱۹	نامه کاردار موقت نمایندگی ایران درباره نقض حقوق بین‌المللی از سوی کشتی‌های امریکایی در خلیج فارس و دریای عمان.	۲۴۶

defamghadas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیده سند	صفحه
۱۱۱۹	**S/19872** ۹ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۱۹	نامه نمایندگی کویت درباره ادعاهای ایران به ویژه مطالب مندرج در سند S/19865 و تهدید دانستن این‌گونه ادعاها علیه امنیت و ثبات کویت و درخواست از دبیرکل و شورای امنیت برای اتخاذ اقدامات مناسب علیه ایران.	۲۴۸
۱۱۲۰	**S/RES/612** ۹ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۱۹	قطعنامه ۶۱۲ (۱۹۸۸) شورای امنیت درباره محکومیت استفاده از تسلیحات شیمیایی در منازعه ایران و عراق و تأکید بر رعایت مفاد پروتکل ۱۹۲۵ ژنو.	۲۴۹
۱۱۲۱	**S/PV.2812** ۹ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۱۹	گزارش جلسه ۲۸۱۲ شورای امنیت درباره وضعیت میان ایران و عراق و تصویب قطعنامه ۶۱۲ درباره کاربرد سلاح‌های شیمیایی.	۲۵۰
۱۱۲۲	**S/19874** ۱۰ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۲۰	نامه کاردار موقت نمایندگی ایران درباره متوقف کردن کشتی تدارکاتی ایران در خلیج فارس به وسیله ناوگان امریکا و اعتراض به این اقدام.	۲۵۱
۱۱۲۳	**S/19823/Add.1** ۱۰ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۲۰	ضمیمه گزارش هیئت اعزامی دبیرکل جهت تحقیق در مورد کاربرد سلاح‌های شیمیایی در جنگ ایران و عراق حاوی خلاصه وضعیت بیماران معاینه شده توسط کارشناس پزشکی همراه با اطلاعات بالینی مربوط.	۲۵۱
۱۱۲۴	**S/19876** ۱۱ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۲۱	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات گلوله‌باران شهر دربندیخان توسط ایران از تاریخ ۷ تا ۱۰ می ۱۹۸۸.	۲۹۸
۱۱۲۵	**S/19884** ۱۶ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۲۶	نامه کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات توپخانه‌ای عراق به شهر مریوان در تاریخ ۱۳ می ۱۹۸۸.	۲۹۸
۱۱۲۶	**S/19885** ۱۶ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۲۶	نامه وزیر خارجه ایران درباره همکاری امریکا با عراق در حمله علیه کشتیرانی تجاری در جزیره لارک و در اختیار قرار دادن کریدور پروازی امن برای هواپیماهای عراق.	۲۹۹
۱۱۲۷	**S/19886** ۱۶ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۲۶	نامه کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی ایران درباره ناتوانی قطعنامه ۶۱۲ (۱۹۸۸) شورای امنیت در منع عراق از به کارگیری تسلیحات شیمیایی و درخواست مجازات عراق به خاطر استفاده وسیع از سلاح‌های شیمیایی در حلبچه.	۳۰۰
۱۱۲۸	**S/19888** ۱۶ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۲۶	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حمله جنگنده‌های ایران به ناحیه کلار و دربندیخان در تاریخ ۱۵ می ۱۹۸۸.	۳۰۲
۱۱۲۹	**S/19823/Corr.1** ۱۷ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۲۷	اصلاحیه گزارش هیئت اعزامی دبیرکل جهت تحقیق در مورد کاربرد سلاح‌های شیمیایی در جنگ ایران و عراق.	۳۰۳
۱۱۳۰	**S/19420/Add.19** ۱۸ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۲۸	خلاصه بیانیه دبیرکل درباره جلسه ۲۸۱۲ شورای امنیت و تصویب قطعنامه۶۱۲ و شرح مفاد قطعنامه مبنی‌بر محکومیت کاربرد سلاح‌های شیمیایی در منازعه ایران و عراق و لزوم عدم استفاده مجدد آن و کنترل صادرات مواد شیمیایی از سوی کلیه دولت‌ها.	۳۰۴
۱۱۳۱	**S/19892** ۱۹ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۲۹	نامه کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات بمباران شیمیایی روستاهای اطراف سردشت و مریوان در تاریخ‌های ۱۷ و ۱۸ می ۱۹۸۸ و درخواست اقدامات تنبیهی از سوی شورای امنیت نسبت به این جنایات عراق.	۳۰۵

defamojahedas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیـده سنـد	صفحه
۱۱۳۲	S/19893 ۱۹ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۲۹	نامه کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی ایران درباره بمباران چند روستا در حومه بانه از سوی عراق در تاریخ‌های ۱۷ و ۱۸ می ۱۹۸۸.	۳۰۶
۱۱۳۳	S/19896 ۲۴ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۳/۳	نامه جانشین نمایندگی دائمی امریکا درباره رد اظهارات وزیر خارجه ایران مبنی‌بر همکاری امریکا با عراق در حمله به جزیره لارک و در اختیار قرار دادن کریدور پروازی امن برای هواپیماهای عراق.	۳۰۶
۱۱۳۴	S/19897 ۲۴ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۳/۳	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات هوایی و توپخانه‌ای عراق به شهر بانه و روستاهای اطراف آن و شهر پاوه در تاریخ‌های ۱۶، ۱۹ و ۲۰ می ۱۹۸۸.	۳۰۷
۱۱۳۵	S/19898 ۲۵ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۳/۴	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره گلوله‌باران شهر بصره از سوی ایران در تاریخ ۲۱ می ۱۹۸۸.	۳۰۸
۱۱۳۶	S/19902 ۲۵ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۳/۴	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات شیمیایی عراق به روستاهای شهر بانه و آذربایجان غربی در تاریخ‌های ۱۷ و ۱۸ می ۱۹۸۸.	۳۰۸
۱۱۳۷	S/19903 ۲ ژوئن ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۳/۱۲	نامه جانشین نمایندگی ایران به پیوست یادداشت وزارت امور خارجه ایران خطاب به سفارت ایتالیا (بخش حافظ منافع فرانسه) در تهران درباره نقض حقوق بین‌المللی از سوی نیروهای فرانسوی در خلیج فارس.	۳۰۹
۱۱۳۸	S/19904 ۲ژوئن ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۳/۱۲	نامه جانشین نمایندگی ایران به پیوست یادداشت وزارت امور خارجه ایران خطاب به سفارت سوئد (بخش حافظ منافع بریتانیا) در تهران درباره نقض حقوق بین‌المللی از سوی نیروهای بریتانیایی در خلیج فارس.	۳۱۰
۱۱۳۹	S/19907 ۲۶ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۳/۵	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات ایران به دربندیخان در تاریخ‌های ۲۴ و ۲۵ می ۱۹۸۸.	۳۱۱
۱۱۴۰	S/19914 ۳۱ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۳/۱۰	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات عراق به روستاهای حومه سردشت در تاریخ ۲۵ می ۱۹۸۸.	۳۱۱
۱۱۴۱	S/19915 ۳۱ می ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۳/۱۰	نامه نمایندگی دائمی کویت به پیوست پیام امیر کویت و رئیس پنجمین نشست سازمان کنفرانس اسلامی خطاب به ریگان و گورباچف درباره مسائل مختلف جهانی از جمله لزوم اجرای قطعنامه ۵۹۸ و پایان دادن به جنگ ایران و عراق.	۳۱۲
۱۱۴۲	S/19920 ۲ ژوئن ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۳/۱۲	نامه دبیر جامعه معلولان ایران درباره عوارض گوناگون به کارگیری تسلیحات شیمیایی در حلبچه در نسل‌های بعدی و درخواست محکومیت عراق.	۳۱۲
۱۱۴۳	S/19923 ۳ ژوئن ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۳/۱۳	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره نقض حقوق بین‌الملل از سوی نیروی دریایی امریکا در آب‌های سرزمینی خلیج‌فارس مبنی‌بر هشدار دادن به هواپیماهای گشت ایران در تاریخ‌های ۱۷ آوریل، ۱ و ۵ می ۱۹۸۸.	۳۱۳
۱۱۴۴	S/19924 ۳ ژوئن ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۲/۱۳	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره بیانیه صادره از طرف سخنگوی رسمی شورای فرماندهی عراق در ۳ ژوئن ۱۹۸۸ مبنی‌بر حمله هوایی ایران به روستای زادگاه رئیس‌جمهور عراق و محل سکونت خانواده وی، حمله به مقامات ایران و تهدید آنان به اقدامات تلافی‌جویانه.	۳۱۴

defamoghadas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیـده سنـد	صفحه
۱۱۴۵	**S/19929** **۶ ژوئن ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۳/۱۶**	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حمله توپخانه‌ای ایران به شهرستان بدره و نواحی آن در تاریخ ۴ ژوئن ۱۹۸۸.	۳۱۵
۱۱۴۶	**S/19931** **۷ ژوئن ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۳/۱۷**	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره درخواست تحریم ایران به دلیل اجتناب از اجرای قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت با استناد به سخنان رئیس مجلس ایران.	۳۱۶
۱۱۴۷	**S/19934** **۱۳ ژوئن ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۳/۲۳**	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات بمباران شهرهای دربندیخان و بدره از سوی ایران در تاریخ‌های ۹ و ۱۰ ژوئن ۱۹۸۸.	۳۱۷
۱۱۴۸	**S/19935** **۱۳ ژوئن ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۳/۲۳**	نامه وزیر خارجه عراق درباره دفع عملیات نیروهای ایران در حومه بوبیان، السعادی و شرق بصره در تاریخ ۱۳ ژوئن ۱۹۸۸.	۳۱۷
۱۱۴۹	**A/43/407** **S/19938** **۱۶ ژوئن ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۳/۲۶**	نامه نمایندگی الجزایر به پیوست اعلامیه نهایی نشست فوق‌العاده کنفرانس عرب درباره مسائل بین‌المللی، جنگ ایران و عراق و پشتیبانی از عراق و کشورهای عرب منطقه خلیج فارس.	۳۱۸
۱۱۵۰	**A/43/410** **S/19942** **۱۶ ژوئن ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۳/۲۶**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره قصور سازمان ملل در اعزام کارشناسان تحقیق تسلیحات شیمیایی به مناطق مریوان، سردشت و آذربایجان‌غربی و انتقاد از اجرایی نشدن قطعنامه ۶۱۲ (۱۹۸۸).	۳۲۰
۱۱۵۱	**S/19943** **۱۶ ژوئن ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۳/۲۶**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره حمله شیمیایی عراق به روستای بوالحسن در حومه بانه در تاریخ ۱۴ ژوئن ۱۹۸۸.	۳۲۱
۱۱۵۲	**S/19946** **۱۸ ژوئن ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۳/۲۸**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات بیشتری از حمله شیمیایی عراق به روستای بوالحسن بانه در تاریخ ۱۴ ژوئن ۱۹۸۸.	۳۲۲
۱۱۵۳	**S/19948** **۲۰ ژوئن ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۳/۳۰**	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره رد گزارش رادیو تهران و مطبوعات ایران مبنی بر حمله شیمیایی عراق به شهر مهران و اعلام حمله نیروهای آزادی‌خواه ملی (مجاهدین خلق) به این شهر.	۳۲۲
۱۱۵۴	**S/19954** **۲۲ ژوئن ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۱**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره حمله عراق به شهر مهران با کمک گروه‌های تروریستی.	۳۲۳
۱۱۵۵	**S/19956** **۲۳ ژوئن ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۲**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات حملات هواپیماهای جنگنده عراق به روستاهای ایلام در تاریخ‌های ۱۹ و ۲۰ ژوئن ۱۹۸۸.	۳۲۴
۱۱۵۶	**S/19961** **۲۴ ژوئن ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۳**	نامه جانشین نمایندگی ایران به پیوست یادداشت وزارت خارجه ایران خطاب به سفارت سوئیس (بخش حافظ منافع امریکا) در تهران درباره نقض حریم هوایی ایران به وسیله هواپیماهای امریکا و تنش در منطقه.	۳۲۴
۱۱۵۷	**S/19965** **۲۷ ژوئن ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۶**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره نقض حاکمیت و تمامیت ارضی ایران در خلیج‌فارس از سوی نیروی هوایی امریکا از طریق پرواز هواپیمای SR-71 این کشور بر حریم فضایی بندر طاهری تا چابهار.	۳۲۵
۱۱۵۸	**S/19967** **۲۷ ژوئن ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۶**	متن نامه وزیر خارجه ایران درباره استفاده وسیع عراق از سلاح‌های شیمیایی در حلبچه و شهرهای اهواز و خرمشهر و درخواست اعزام تیم کارشناسان شیمیایی سازمان ملل به این مناطق و اقدامات مؤثر ایران در دفاع از خویش.	۳۲۶

defamoghadas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیده سند	صفحه
۱۱۵۹	S/19970 ۲۹ ژوئن ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۴/۸	نامه جانشین نمایندگی ایران درباره نقض حقوق بین‌المللی از سوی نیروهای امریکا در خلیج فارس و دریای عمان.	۳۲۷
۱۱۶۰	S/19971 ۲۹ ژوئن ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۴/۸	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره حمله هواپیماهای جنگنده عراق به پایانه نفتی لارک و جزیره فارسی در تاریخ‌های ۲ ژانویه و ۲۱ آوریل ۱۹۸۸ با همکاری عربستان سعودی.	۳۲۹
۱۱۶۱	A/43/435 S/19974 ۳۰ ژوئن ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۴/۹	نامه کاردار موقت نمایندگی کانادا به پیوست اعلامیه نشست اقتصادی تورنتو با اشاره به جنگ ایران و عراق و پشتیبانی از اجرای قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت و محکوم نمودن کاربرد سلاح‌های شیمیایی در جنگ.	۳۳۰
۱۱۶۲	A/43/436 S/19975 ۳۰ ژوئن ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۴/۹	نامه نمایندگی جمهوری فدرال آلمان به پیوست بیانیه شورای اروپا درباره جنگ ایران و عراق و ابراز تأسف از اجرا نشدن قطعنامه ۵۹۸، پشتیبانی از دبیرکل، محکوم کردن کاربرد سلاح‌های شیمیایی در جنگ و استقبال از توافق همکاری با شورای همکاری خلیج فارس.	۳۳۱
۱۱۶۳	S/19977 ۱ جولای ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۴/۱۰	نامه جانشین نمایندگی ایران درباره نقض حقوق بین‌المللی از سوی نیروهای امریکایی در خلیج فارس و دریای عمان.	۳۳۱
۱۱۶۴	S/19979 ۴ جولای ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۴/۱۳	نامه وزیر خارجه ایران درباره جزئیات حمله امریکا به هواپیمای مسافربری ایرباس ایران.	۳۳۴
۱۱۶۵	S/19980 ۴ جولای ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۴/۱۳	نامه وزیر خارجه عراق به ضمیمه یادداشت شفاهی خطاب به کمیته بین‌المللی صلیب سرخ مورخ ۲ جولای ۱۹۸۸ در خصوص بازدیدهای این کمیته از اردوگاه‌های اسیران جنگی عراق در ایران.	۳۳۵
۱۱۶۶	S/19981 ۵ جولای ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۴/۱۴	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره درخواست تشکیل جلسه اضطراری شورای امنیت سازمان ملل برای بررسی قتل عام ۲۹۰ مسافر هواپیمای ایرباس ایران از سوی امریکا.	۳۳۹
۱۱۶۷	S/19982 ۵ جولای ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۴/۱۴	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره درخواست اعزام فوری هیئت کارشناسان سلاح‌های شیمیایی سازمان ملل به عراق به منظور معاینه مجروحان عراقی که در تاریخ‌های ۲۰ ژوئن و ۱ جولای ۱۹۸۸ مورد حمله قرار گرفته‌اند.	۳۳۹
۱۱۶۸	S/19987 ۵ جولای ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۴/۱۴	نامه نمایندگی دائمی شوروی درباره انتشار گزارش خبرگزاری تاس مبنی‌بر محکومیت تراژدی حمله امریکا به هواپیمای مسافربری ایران و لزوم خروج ناوگان دریایی امریکا از خلیج فارس برای تأمین صلح در منطقه.	۳۴۰
۱۱۶۹	S/19989 ۶ جولای ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۴/۱۵	نامه جانشین نمایندگی امریکا درباره حمله نیروهای این کشور به قایق‌های ایرانی در پاسخ به آتش آنها و توجیه حمله ناو وینسنس به هواپیمای مسافربری ایران.	۳۴۱
۱۱۷۰	S/19991 ۶ جولای ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۴/۱۵	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیات گلوله‌باران شهر سردشت و حومه آن از سوی عراق در تاریخ ۴ جولای ۱۹۸۸.	۳۴۲
۱۱۷۱	S/19992 ۷ جولای ۱۹۸۸ ۱۳۶۷/۴/۱۶	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حملات ایران به شهرهای سلیمانیه، قلعه‌دیزه، بصره، ابوالخصیب و دربندیخان از تاریخ ۳ تا ۵ جولای ۱۹۸۸.	۳۴۳

defamoghaddas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیـده سنـد	صفحه
۱۱۷۲	**S/19993** **۷ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۱۶**	نامه وزیر خارجه عـراق دربـاره درخواسـت اعـزام فـوری تـیم تحقیـق سازمان ملل برای بازدید از وضعیت اسیران عراقی در ایران.	۳۴۴
۱۱۷۳	**S/19998** **۸ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۱۷**	بیانیه دولت غنا درباره همدردی با خانواده‌های فاجعه سقوط هواپیمـای مسافربری ایران و درخواست خروج نیروهای دریایی قدرت‌های بزرگ از منطقه خلیج‌فارس به منظور جلوگیری از تحریک ایران.	۳۴۵
۱۱۷۴	**S/19980/Corr.1** **۸ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۱۷**	اصلاحیه نامه مورخ ۴ جولای ۱۹۸۸ نمایندگی عراق.	۳۴۵
۱۱۷۵	**S/20001** **۱۰ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۱۹**	نامه وزیر خارجه عراق درباره مصوبه مجلس ایران برای ادامه جنگ علیـه عـراق، اطلاعیـه فرمانـدهی کـل نیروهـای مسـلح ایـران، گزیده‌هایی از قانون اساسی ایـران، نامـه آقـای منتظـری بـه امـام خمینی و پاسخ ایشان.	۳۴۶
۱۱۷۶	**S/20002** **۱۱ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۲۰**	بیانیه دبیرکل سازمان کنفرانس اسلامی درباره اظهار تأسف از سـقوط هواپیمای مسافربری ایران به دست امریکـا و اعتـراض بـه ایـن عمـل مجرمانه امریکا.	۳۵۴
۱۱۷۷	**S/20003** **۱۱ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۲۰**	نامه وزارت خارجه ایران در اعتراض به کویت مبنـی‌بـر همکـاری ایـن کشور با عراق و در اختیار قرار دادن کریدور هوایی و اجـازه پـرواز بـه هواپیماهای عراقی برای حمله به پایانه نفتی لارک.	۳۵۵
۱۱۷۸	**S/20004** **۱۱ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۲۰**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره جزئیـات حملـه هواپیمـای عراق به شهر بوشهر در تاریخ ۴ جولای ۱۹۸۸.	۳۵۶
۱۱۷۹	**S/20005** **۱۱ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۲۰**	بیانیه سـخنگوی کـاخ سـفید در مـورد پرداخـت غرامـت بـه خـانواده قربانیان هواپیمای مسافربری ایران و طفـره رفـتن ایـران از پـذیرش و اجرای قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت.	۳۵۶
۱۱۸۰	**S/20006** **۱۱ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۲۰**	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیات حمله توپخانـه‌ای ایـران بـه شهر قلعه‌دیزه در تاریخ ۱۱ جولای ۱۹۸۸.	۳۵۸
۱۱۸۱	**S/20007** **۱۱ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۲۰**	نامه کاردار موقت نمایندگی دائمی عربستان سـعودی دربـاره رد نامـه نمایندگی دائمی ایران در تاریخ ۲۹ ژوئن ۱۹۸۸ مبنی‌بر در اختیار قرار دادن دو فرودگاه عربستان سعودی برای فرود هواپیماهای عراقی.	۳۵۸
۱۱۸۲	**S/20010** **۱۳ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۲۲**	نامه کاردار موقت نمایندگی جمهوری خلق لائوس به پیوست نامه معاون رئیس جمهور این کشور خطاب به رئیس جمهوری اسلامی ایران درباره حادثه سقوط هواپیمای غیرنظامی ایران به وسیله ناو امریکـایی و اظهـار نگرانی از این وضعیت و ابراز همدردی با خانواده‌های داغدیده.	۳۵۸
۱۱۸۳	**S/20012** **۱۳ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۲۲**	نامه جانشین نمایندگی دائمی ایران درباره شرایط رقـت‌بـار اسـیران و غیرنظامیان ایرانی در عراق، آزاد نمـودن ۶۹۵ نفـر از اسـیران نظـامی عراق در مقابل آزاد نمودن ۶۱۳ اسیر ایرانی که ۲۶۴ نفرشـان نظـامی بودند و پیشنهاد برای آزادی دو جانبه اسیران.	۳۵۹
۱۱۸۴	**S/20013** **۱۳ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۲۲**	نامه نمایندگی دائمی عراق درباره جزئیـات حمـلات شـیمیایی ایـران علیـه نیروهای مسلح عراق در منطقه السیبه در تاریخ‌های ۹ و ۱۲ جولای ۱۹۸۸.	۳۶۲

defamationdas.ir

ردیف	شماره و تاریخ	چکیده سند	صفحه
۱۱۸۵	**S/PV.2818** **۱۴ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۲۳**	گزارش جلسه ۲۸۱۸ شورای امنیت که به درخواست ایران برای بررسی حادثه حمله ناو وینسنس امریکا به هواپیمای مسافری ایران با حضور آقایان علی‌اکبر ولایتی و جرج‌بوش و نمایندگان هند، لیبی، پاکستان و سوریه تشکیل گردید. در این جلسه ابتدا آقای ولایتی وزیر خارجه ایران درباره جزئیات متن پیاده شدهٔ ارتباط بین واحدهای کنترل پرواز تهران ـ بندرعباس ـ دبی و خلبان هواپیمای ایرباس، بررسی دلایل و توجیهات مقامات نظامی و سیاسی امریکا با عنوان دفاع از خود و حفاظت از کشتی وینسنس و کارکنان آن، بررسی نتایج سوء ناشی از حضور نیروهای امریکایی در خلیج‌فارس و درخواست اعلام نظر مبنی‌بر محکومیت این اقدام امریکا سخنرانی کرد و سپس آقای جرج‌بوش درباره این حادثه و توجیه اینکه ناو وینسنس اقدام به دفاع از خود کرده است سخنانی ایراد نمود. وی همچنین به اهداف امریکا از حضور در خلیج فارس و لزوم توقف جنگ و اجرای قطعنامه ۵۹۸ اشاره کرد.	۳۶۲
۱۱۸۶	**S/20015** **۱۴ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۲۳**	نامه نمایندگی دائمی کویت درباره رد نامه نمایندگی دائمی ایران مبنی‌بر اینکه کویت حریم فضایی و آب‌های سرزمینی خود را در اختیار عراق قرار می‌دهد.	۳۹۰
۱۱۸۷	**S/20016** **۱۴ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۲۳**	نامه کاردار موقت نمایندگی جماهیر عربی لیبی به پیوست نامه دبیر کمیته خلق امور خارجی دفتر مردمی لیبی خطاب به رئیس شورای امنیت درباره محکومیت اقدام امریکا در ساقط کردن هواپیمای مسافربری ایران و مخالفت با حضور نظامی خارجی در منطقه خلیج فارس و لزوم خارج شدن ناوگان امریکا از این منطقه.	۳۹۰
۱۱۸۸	**S/PV.2819** **۱۵ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۲۴**	گزارش جلسه ۲۸۱۹ شورای امنیت درباره ادامه مباحثات بررسی حادثه سقوط هواپیمای ایران ایر با حضور آقای ولایتی و نماینده‌های هند، لیبی، پاکستان، سوریه، کوبا، گابن و امارات متحده عربی. در این جلسه نمایندگان انگلیس، نپال، یوگسلاوی، اتحاد جماهیر شوروی، ایتالیا، فرانسه، چین، آرژانتین، ژاپن، آلمان، سنگال، الجزایر و امارات متحده عربی در این‌باره صحبت کردند.	۳۹۱
۱۱۸۹	**S/20017** **۱۵ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۲۴**	نامه جانشین نمایندگی ایران درباره جزئیات حملات هوایی و توپخانه‌ای عراق به اردوگاه پناهندگان در شهر بانه و حومه سردشت در تاریخ‌های ۸ و ۱۰ جولای ۱۹۸۸.	۴۱۴
۱۱۹۰	**S/PV.2820** **۱۸ جولای ۱۹۸۸** **۱۳۶۷/۴/۲۷**	گزارش جلسه ۲۸۲۰ شورای امنیت درباره ادامه مباحثات بررسی حادثه سقوط هواپیمای ایران ایر با حضور آقای محلاتی و نماینده‌های کوبا، گابن، هند، لیبی، پاکستان، سوریه، امارات متحده عربی، نیکاراگوئه و رومانی. در این جلسه نمایندگان زامبیا، پاکستان، لیبی، سوریه، هند، کوبا، رومانی، نیکاراگوئه، امریکا و برزیل در این‌باره صحبت کردند.	۴۱۵

defamoghaddas.ir

اسناد سال

۱۹۸۸ (ژانویه تا جولای)

دی ۱۳۶۶ تا تیر ۱۳۶۷

defamognaddas.ir

defamoghaddas.ir

شماره ۹۵۱

شماره سند شورای امنیت: S/19399

۴ ژانویه ۱۹۸۸ (۱۴ دی ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۴ ژانویه ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های متعدد قبلی خود که جدیدترین آن طی سند S/19397 منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که در تاریخ ۲۹ دسامبر ۱۹۸۷ و ۳ ژانویه ۱۹۸۸، رژیم متجاوز ایران مناطق صرفاً مسکونی را در داخل خاک عراق به شرح ذیل بمباران کرد:

زمان	مکان	تلفات و خسارات
۱۲:۵۰ ـ ۱۱:۵۰	سلیمانیه، مجتمع مسکونی بای‌ملک	۳ غیرنظامی از جمله ۲ کودک مجروح شده و ۱ خانه تخریب گردید
۱۱:۰۰ ـ ۱۰:۳۰	سلیمانیه، مجتمع مسکونی بای‌ملک در ناحیه قلعه‌دیزه	۱ زن مجروح و به ۳ خانه مسکونی خسارت وارد شد
۱۹ ـ ۱۸:۴۵	سلیمانیه، مجتمع مسکونی بای‌ملک	به ۳ خانه خسارت وارد شد
۱۵:۵۷ ـ ۱۵:۵۵	بصره، ناحیه زبیر	به۱خودرو غیرنظامی خسارت وارد شد

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۹۵۲

شماره سند شورای امنیت: S/19409

۷ ژانویه ۱۹۸۸ (۱۷ دی ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۶ ژانویه ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghaddas.ir

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به‌پیوست متن سه یادداشت مورخ ۲۷ دسامبر ۱۹۸۷ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به وزارت خارجه کویت درباره استفاده جنگنده‌های عراقی از حریم فضایی کویت ارسال می‌گردد.

محمودسادات مادرشاهی ـ سفیر کاردار موقت

پیوست ۱

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران مراتب اعتراض خود را به وزارت امور خارجه کویت تسلیم کرد و موارد ذیل را متذکر می‌گردد:

بر اساس اطلاعات دریافتی از مقامات ذی‌ربط جمهوری اسلامی ایران، در مورخ ۱۸ سپتامبر ۱۹۸۷ در فواصل ساعت ۵:۰۷ و ۵:۲۲ پدافند هوایی جزیره فارسی یک جنگنده میراژ عراقی را هدف قرار داد که در پی آن در جنوب جزیره بوبیان فرود اضطراری نمود. سپس در تاریخ ۲۰ سپتامبر ۱۹۸۷ در فواصل ساعات ۸:۴۱ تا ۸:۵۴ از جزیره بوبیان به‌دنبال تماس با رادار کویت به پرواز درآمد.

یک‌بار دیگر وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران قویاً اعتراض خود را به این قبیل همکاری‌ها میان دولت کویت و رژیم متجاوز عراق که مسئول تجاوزات و جنایات ددمنشانه علیه مردم مسلمان ایران است و جنایت علیه بشریت محسوب می‌شود، اعلام می‌دارد و دولت کویت را مسئول کامل پیامدهای اقدامات مذکور می‌داند.

بدیهی است با توجه به اینکه مقامات عالی‌رتبه کویت علناً اعلام کردند که از این قبیل همکاری‌ها آگاهی دارند، دولت کویت نمی‌تواند خود را از پیامدهای این‌گونه همکاری‌ها مبرا سازد یا نسبت به آن بی‌تفاوت باشد. بنابراین جمهوری اسلامی ایران انتظار دارد دولت کویت بی‌طرفی خود را به اثبات برساند و در واقع صلح‌خواهی خود را نشان دهد و با اتخاذ تدابیر لازم از استفاده عراق از حریم فضایی خود ممانعت به‌عمل آورد.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده از وزارت خارجه کویت می‌خواهد که آن را در عالی‌ترین سطح مورد ملاحظه قرار دهد.

به امید پیروزی مستضعفین بر مستکبرین ـ تهران، ۲۷ دسامبر ۱۹۸۷

پیوست ۲

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران ضمن اعتراض به وزارت امور خارجه دولت کویت، احتراماً توجهات را به مطالب ذیل جلب می‌نماید.

بر اساس اطلاعات دریافتی از مقامات ذی‌ربط جمهوری اسلامی ایران:

۱ـ در ۱ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۲:۲۰، یک هواپیمای متجاوز عراقی با سرعت ۱۲۰۰ مایل در ساعت در ارتفاع ۶۰۰۰۰ پا وارد حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران گردید و حریم فضایی منطقه بوشهر ـ گناوه و بهبهان را نقض کرد. این هواپیما در ساعت ۱۲:۲۱

defamoghadas.ir

حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران را از موقعیت ´۴۶ °۲۹ شمالی و ´۱۷ °۴۸ شرقی ترک کرد و وارد حریم فضای کویت شد و از آنجا از موقعیت ´۰۳ °۳۰ شمالی و ´۵۵ °۴۷ شرقی در ساعت ۱۲:۵۰ در حریم فضایی عراق ناپدید شد.

۲ـ در مورخ ۱۱ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۲:۰۸، شش هواپیمای متجاوز عراقی با سرعت ۴۲۰ مایل در ساعت، در ارتفاع ۷۰۰۰ پایی به حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران از موقعیت ´۳۰ °۲۹ شمالی و ´۲۰ °۴۹ شرقی وارد شدند و حریم فضایی بهبهان را نقض کردند و در ساعت ۱۲:۱۷، از موقعیت ´۲۰ °۲۹ شمالی و ´۰۶ °۴۸ شرقی وارد حریم فضایی کویت شدند.

یک‌بار دیگر وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران قویاً اعتراض خود را به چنین همکاری میان دولت کویت و رژیم متجاوز عراق که مسئول تجاوز و جنایات ددمنشانه علیه مردم مسلمان ایران است و جنایت علیه بشریت محسوب می‌شود، اعلام می‌دارد، مسئولیت کامل پیامدهای اقدامات مذکور متوجه دولت کویت است.

بدیهی است در حالی که مقامات عالی‌رتبه کویت آشکارا اظهار داشتند که از این اقدامات اطلاع دارند، دولت کویت نمی‌تواند خود را از پیامدهای این‌گونه همکاری‌ها مبرا سازد یا نسبت به آن بی‌تفاوت باشد. بنابراین جمهوری اسلامی ایران انتظار دارد دولت کویت برای اثبات بی‌طرفی و صلح‌خواهی‌اش، با اتخاذ تدابیر لازم از استفاده عراق از حریم فضایی‌اش ممانعت به‌عمل آورد.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده و از وزارت امور خارجه کویت می‌خواهد در بالاترین سطح موضوع فوق را مورد ملاحظه قرار دهد.

به امید پیروزی مستضعفین بر مستکبرین ـ تهران، ۲۷ دسامبر ۱۹۸۷

پیوست۳

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران ضمن اعتراض به وزارت امور خارجه دولت کویت، احتراماً توجهات را به مطالب ذیل جلب می‌نماید.

بر اساس اطلاعات دریافتی از سوی مقامات دولت جمهوری اسلامی ایران:

۱ـ در ۲۸ اکتبر ۱۹۸۷، در ساعت ۱۲:۳۵، یک هواپیمای میگ ۲۵ با سرعت ۱۲۰۰ مایل در ساعت و در ارتفاع ۷۰۰۰۰ ـ ۵۷۰۰۰ پایی از عراق در موقعیت ´۳۰ °۲۹ شمالی و ´۰۰ °۴۸ شرقی وارد حریم فضایی کویت شد و در ساعت ۱۲:۴۱ همان روز از موقعیت ´۱۷ °۲۸ شمالی و ´۰۰ °۵۰ شرقی وارد حریم فضایی ایران شد و با نقض حریم فضایی منطقه کنگان و بندر طاهری در مجاورت جزیره لاوان به پرواز درآمد. این هواپیما حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران را در ساعت ۱۲:۵۵ ترک کرد و از موقعیت ´۵۸ °۲۹ شمالی و ´۰۰ °۴۸ شرقی وارد کویت شد و در ساعت ۱۳:۱۷ به‌سوی عراق به پرواز درآمد و از موقعیت ´۰۰ °۳۰ شمالی و ´۵۷ °۴۷ شرقی وارد این کشور شد.

defamoghadas.ir

۲ـ در ۱۷ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۱:۳۶، یک هواپیمای متجاوز عراقی با سرعت ۱۲۰۰ مایل در ساعت و در ارتفاع ۷۰۰۰۰ پایی از موقعیت ´۰۵ °۳۰ شمالی و ´۲۵ °۴۸ شرقی وارد حریم فضایی ایران شد و حریم فضایی مجاور جزیره خارک و ۱۰ مایلی شرقی جزیره فارسی را نقض کرد. این هواپیما، جمهوری اسلامی ایران را در ساعت ۱۱:۴۸ و از موقعیت ´۳۵ °۲۹ شمالی و ´۱۵ °۴۸ شرقی ترک گفت و وارد کویت گردید و از آنجا به سوی کشور خود پرواز کرد.

۳ـ در ۱۷ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۲:۵۸، یک هواپیمای متجاوز عراقی با سرعت ۱۲۰۰ مایل در ساعت و در ارتفاع ۷۰۰۰۰ پایی از موقعیت ´۴۵ °۳۲ شمالی و ´۵۰ °۴۶ شرقی وارد حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران شد و حریم فضایی مجاورت سیدصالح و بندر امام و سکوی نفتی نوروز را نقض کرد. این هواپیما، جمهوری اسلامی ایران را در ساعت ۱۳:۰۹ ترک گفت و از موقعیت ´۴۵ °۲۹ شمالی و ´۲۵ °۴۸ شرقی وارد کویت شد و پس از وارد شدن به کویت در موقعیت ´۵۵ °۲۹ شمالی و ´۰۷ °۴۷ شرقی به سوی عراق پرواز کرد.

۴ـ در ۱۷ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۳:۵۴، یک هواپیمای متجاوز عراقی با سرعت ۱۱۰۰ مایل در ساعت و در ارتفاع ۶۵۰۰۰ پایی از موقعیت ´۵۰ °۳۰ شمالی و ´۰۲ °۴۸ شرقی وارد حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران شد و حریم فضایی اهواز، امیدیه، بهبهان و گناوه را نقض کرد. این هواپیما، جمهوری اسلامی ایران را در ساعت ۱۴:۰۵ ترک گفت و از موقعیت ´۴۰ °۲۹ شمالی و ´۲۰ °۴۸ شرقی وارد کویت گردید و از موقعیت ´۰۵ °۳۰ شمالی و ´۴۰ °۴۷ شرقی کویت را ترک گفت و به سوی عراق به پرواز درآمد.

یک‌بار دیگر وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران قویاً به همکاری دولت کویت و رژیم متجاوز عراق که مسئول تجاوز و جنایات ددمنشانه علیه مردم مسلمان ایران است و جنایت علیه بشریت محسوب می‌شود، اعتراض می‌نماید و مسئولیت کامل پیامدهای اقدامات مذکور را متوجه دولت کویت می‌داند.

بدیهی است در حالی که مقامات عالی‌رتبه کویت آشکارا اظهار داشتند که از این اقدامات اطلاع دارند، دولت کویت نمی‌تواند خود را از پیامدهای این‌گونه همکاری‌ها مبرا سازد یا نسبت به آن بی‌تفاوت باشد. بنابراین جمهوری اسلامی ایران انتظار دارد دولت کویت برای اثبات بی‌طرفی و صلح‌خواهی‌اش، با اتخاذ تدابیر لازم از استفاده عراق از حریم فضایی‌اش ممانعت به‌عمل آورد.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده و از وزارت خارجه دولت کویت می‌خواهد که موضوع را در عالی‌ترین سطح مورد ملاحظه قرار دهد.

به امید پیروزی مستضعفین بر مستکبرین

تهران ۲۷ دسامبر ۱۹۸۷

defamoghaddas.ir

شماره ۹۵۳

شماره سند شورای امنیت: S/19416

۸ ژانویه ۱۹۸۸ (۱۸ دی ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۸ ژانویه ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که رادیو تهران بیانیه ذیل را در روز چهارشنبه ۶ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۷:۳۰ بعدازظهر قرائت کرد:

«امروز شورای عالی انقلاب اسلامی عراق آخرین اجلاس کنفرانس ویژه شصتمین نشست خود را تشکیل داد که در آن بر شدت گرفتن قیام مردم مسلمان عراق تأکید شد و راه‌های تقویت قیام هم در داخل و هم خارج کشور و در جبهه‌های مختلف مورد بررسی قرار گرفت.

در این جلسه آقای حکیم رئیس شورای عالی اظهار داشت که شورا ۲۰ هزار رزمنده مؤمن در اختیار دارد و با کردهای عراقی علیه رژیم صدام در جبهه‌های مختلف می‌جنگند. وی افزود که کوشش‌هایی صورت گرفته تا تعداد رزمندگان به ۱۰۰ هزار نفر افزایش یابد. در همین جلسه ولایتی وزیر امور خارجه اظهار داشت که انقلاب اسلامی نیروی مهمی است و تهدیدی در برابر تفوق‌طلبی‌ها است و جهان اکنون این شورای عالی را به‌عنوان جایگزینی برای صدام حسین، مورد توجه قرار داده است. ولایتی اظهار امیدواری کرد که این رزمندگان مؤمن، در عراق جمهوری اسلامی اعلام نمایند.»

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۹۵۴

شماره سند شورای امنیت: S/19417

۱۱ ژانویه ۱۹۸۸ (۲۱ دی ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۱ ژانویه ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی کویت در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بازگشت به نامه مورخ ۷ ژانویه ۱۹۸۸ (S/19409) کاردار موقت جمهوری اسلامی ایران و یادداشت‌های پیوست، بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً مطالب ذیل را به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم:

کویت تأسف عمیق خود را از تکرار این قبیل اتهامات بی‌اساس ایران علیه کویت ابراز می‌نماید. کویت قبلاً نیز در فواصل مختلف این اتهامات را رد کرده است. اصرار ایران در تکرار این اتهامات در زمانی است که جهان به تلاش‌های دبیرکل و شورای امنیت چشم دوخته است و خواهان موفقیت آنان در پایان بخشیدن به این جنگ اسف‌بار می‌باشد. اقدامات ایران منعکس کننده نگرش منفی این کشور به این‌گونه تلاش‌ها است. همچنین گویای نیات پنهان این کشور

defamoghadas.ir

در تعقیب اقدامات تجاوزگرانه غیرقابل توجیه علیه کویت و سایر کشورهای منطقه است.

کویت قاطعانه این‌گونه اتهامات بی‌اساس را رد می‌کند و متعجب است که چرا ایران در این مقطع حساس یادداشت‌های اعتراض‌آمیز صادر می‌کند در حالی که موارد ادعای نقض حریم فضای کویت از سوی عراق به ماه‌های سپتامبر، اکتبر و نوامبر گذشته باز می‌گردد.

همچنین واقعاً متعجبم که ایران قبل از اینکه یادداشت‌ها را برای دولت ذی‌ربط ارسال کند خطاب به دبیرکل صادر کرده و خواستار انتشار آن به عنوان سند رسمی شده است. همچنین از تاریخ انتشار یادداشت‌های مذکور، کویت تاکنون هیچ یک از آنها را دریافت نکرده است، همچنین سفارت ایران در کویت تأیید کرده است که هیچ یک از این سه یادداشت را برای وزارت امور خارجه کویت ارسال ننموده است.

یادداشت‌های ایران حاوی مطالب ناصحیح و اشتباهات فنی و جغرافیایی است که هیچ یک قابل تأیید نیست. قابل ذکر است در یکی از یادداشت‌ها اشاره شده که یکی از جنگنده‌های میراژ عراقی در جزیره بوبیان کویت فرود اضطراری داشته است در حالی‌که فرودگاهی در این جزیره وجود ندارد.

نکته دیگر که در یادداشت‌ها ذکر شده، این است که یک هواپیمای عراقی با سرعت خیلی زیاد (۱۲۰۰ مایل یا ۱۹۳۰ کیلومتر در ساعت) و در ارتفاع ۶۰۰۰۰ پا (۱۸۳۰۰ متر) در ساعت ۱۲:۲۱ وارد حریم فضایی کویت شده و در ساعت ۱۲:۵۰ ناپدید شده و وارد حریم فضایی عراق گردیده است. این بدین مفهوم است که هواپیمای مذکور ۲۹ دقیقه به حریم فضایی کویت تجاوز کرده است و برای همگان روشن است که اگر این هواپیما با چنین سرعتی پرواز کند تنها دقایقی از بخشی از حریم فضایی کویت عبور کرده است.

حقایق فوق مؤید آن است که نیات ایران در ارسال این یادداشت‌ها ادامه تنش در روابط خود با همسایگان خویش و توجیه موضع اسف‌بار خود است که با خواسته جهان صلح و نیز با تلاش‌های کویت در ادامه و تحکیم روابط حسن همجواری با ایران و نیز روابط برادرانه و دوستانه با مردم مسلمان همسایه خود ناسازگار است.

محمد سعدالسلال ـ کاردار موقت

شماره ۹۵۵

شماره سند شورای امنیت: S/19418

۱۲ ژانویه ۱۹۸۸ (۲۲ دی ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۲ ژانویه ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که در ۱۱ ژانویه ۱۹۸۸

defamoghaddas.ir

رژیم جنایتکار عراق گلوله‌های شیمیایی به سوی سردشت شلیک کرد که بر اثر آن تعدادی از هموطنان ما مجروح شدند.

محمودسادات مادرشاهی ـ سفیر کاردار موقت

شماره ۹۵۶

شماره سند شورای امنیت: S/19419

۱۲ ژانویه ۱۹۸۸ (۲۲ دی ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۱ ژانویه ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً متن نطق آقای صدام حسین رئیس جمهوری عراق در تاریخ ۶ ژانویه ۱۹۸۸ و در آستانه شصت و هفتمین سالگرد تأسیس ارتش عراق ارسال می‌گردد.

عصمت کتانی ـ سفیر نمایندگی دائمی

پیوست

متن سخنان آقای صدام حسین رئیس‌جمهور عراق در تاریخ ۶ ژانویه ۱۹۸۸ در آستانه شصت‌وهفتمین سالگرد تأسیس ارتش عراق

بسم‌الله‌الرحمن‌الرحیم

ای مردان غیرتمند نیروهای مسلح، ای افتخار آفرینان در راه عظمت عراق و ای کسانی که حافظ امت هستید، به شما درود می‌فرستم، به رفقای عزیزم، درود محبت و افتخار، امروز شصت و هفتمین سالگرد تأسیس ارتش بزرگ عراق را گرامی می‌داریم. این روز برای امت افتخار است که این نیرو حافظ اصول و امنیتش است.

من در این روز سلام و درودهای زنان، مردان، پیران و جوانان عراق و همچنین تشکر کودکان را به خاطر حفاظت و امنیتی که برای این کشور فراهم کرده‌اید به شما اعلام می‌نمایم. همچنین درودهای این امت غیور را که به شما علاقه دارند و فداکاری‌های شما را هرگز فراموش نمی‌کنند به شما اعلام می‌نمایم. این افراد به قهرمانی‌های شما سنگرنشینان که با رزمتان در برابر دشمن و در سراسر جبهه‌ها ادامه می‌دهید می‌بالند. شما با تمام وجودتان از عراق دفاع می‌کنید و تاریخ جدید این کشور را می‌نویسید، شما به هویت عربی عزت دادید که دشمنان می‌خواستند این ملت را از ادای نقش خود باز دارند. اگر گرامی‌داشت این روز یک دلیل داشته باشد همین است که شما در سنگرها به شرافتمندانه‌ترین وظایف خود عمل نموده و در برابر متجاوز، از شرافت عراق با مردانگی دفاع می‌کنید.

ای برادران در نیروهای مسلح، ای فرزندان ملت بزرگ ما، هر سال که ملت ما این روز را جشن می‌گیرد، من شواهد زنده‌ای از نقش عظیم ارتش را یادآور می‌شوم. همچنین مواردی را که برای ما اهمیت دارد و وظایفی را که در تمام زمینه‌ها به عهده ما هست یادآور می‌شوم.

defamoghaddas.ir

در سال گذشته نیروهای مسلح رزمنده ما یکی از مهم‌ترین نبردهای دفاعی علیه تجاوزات ایران را به نمایش گذاشتند که به طور قطع یکی از بزرگ‌ترین نبردها بود. در طی این روزها در سال ۱۹۸۷ که دشمن در "نبرد روز عظیم" شکست خورده بود، خود را برای نبردی بزرگ آماده کرد که در تاریخ این جنگ شاهد بودیم و در آن حدود ۳۰۰ هزار نفر را بسیج کرده و یک سال تمام برای آن تدارک دیده بود، چه از لحاظ امکانات و تجهیزات و چه از لحاظ طرح‌ریزی که محافل صهیونیستی و دیگر دشمنان ملت عرب نیز در آن شرکت داشتند. هدف دشمن از این تجاوز اشغال بصره و تشکیل یک دولت دست‌نشانده در این شهر بود که برای ادامه تجاوزش به عراق از آن بهره‌برداری کند و با تسلط بر منطقه خلیج عربی به عنوان اولین گام اقدام نموده تا طرح‌های شیطانی خود را عملی سازد.

در طی چند ماه نبردهای بی‌سابقه، نظریات و ارزیابی‌های مختلفی ابراز شد که برخی از آنها واقعی و برخی تخیلی بود و دلیل آن هم خسارات سنگین دشمن از یک طرف و ایستادگی، پایمردی و فداکاری‌های شما از طرف دیگر بود. آنچه که در این نبردها رخ داد شبیه به معجزه بود. خداوند عراق را حفظ کرد و آن را سربلند نگاه داشت.

عراقی‌ها در این نبردها مانند کوه‌ها ایستادند و مرزهای بصره گورستان انبوه تجاوزکاران شد. شعله‌های آتش جهنم این نبرد، اجساد تجاوزکاران را بلعید و کسانی که آنان را به این جنگ وادار کرده‌اند از صبح تا شام و تا روز قیامت، نفرین می‌کنند.

در همین حال درهای بهشت و بوی معطر آن برای شهدای ما گشوده می‌شود تا آنها را به‌خاطر انجام وظیفه خالصانه خود در آغوش بگیرد. روح این شهیدان مزین به پرچم سرافراز عراق و شرافت امت عربی است تا اینکه آن را به عهده مردانی با شرافت قرار دهد که مسئولیت را پس از آنها به دوش خواهند گرفت و در حفظ شرافت، وطن و امت عربی با اخلاص سوگند خورده‌اند.

ثمره حماسه‌های "روز عظیم" دفن متجاوزان بوده و سرآغاز مبارکی برای پیروزی است و بار دیگر عراق ثابت کرد هم‌زمان با درخواست صلح عادلانه، قدرتمند و با عزت است و قدرت سرکوب هرگونه تجاوز را دارد و ارزش‌های خود را حفظ می‌کند و به جای اینکه [...] حاکم بر ایران از درس‌های این نبرد عبرت بگیرند و به ویژه پس از اینکه جامعه بین‌المللی نظر قاطع خود را در قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت اعلام کرد و دعوت به صلح کرد که این راه درست را در پیش گیرند، ولی بار دیگر طبل‌های جنگ را به صدا در می‌آوردند و از تهدید برای تجاوز جدید سخن به میان آوردند.

در این مناسبت به این مسئله اشاره‌ای می‌کنم. در سال‌های گذشته و به نام ملت بزرگ عراق کراراً برای خلق‌های ایران سخن گفته و نصایح و سخنان روشنگری بیان داشته‌ام. به آنها گفتم که حکام شما با اصرار بر جنگ و تجاوز، شما را به سوی هلاکت، ویرانی و خسارات بیش از پیش سوق می‌دهند. همچنین گفتم بسیار بعید است که حکام شما

defamoghadas.ir

بتوانند خواب‌های سیاهی را که دیده‌اند عملی کنند و امروز بار دیگر به نام خود و ملت عراق به حکام ایران و مردم آن بدون اغراق می‌گویم هرگز نخواهید توانست به اهداف خود دست یابید. جنگ در اواسط هشتمین سالگرد خود می‌باشد و در این مدت مردان ما امتحان خود را پس داده‌اند و هر بار طعم تلخ شکست را بیش از گذشته به شما چشانده‌اند. ولی آنها به‌دنبال ماجراجویی‌های جدید هستند و نصایح ما به آنها در تاریخ سرافراز عراق و امت عربی ثبت خواهد شد. آنان [...] بردباری را ضعف و حکمت را تردید می‌دانند و این نصیحت‌ها را نادیده گرفتند. [...]

من به نام تمام عراقی‌ها به شما می‌گویم که عراقی‌های قهرمان که تمام ماجراجویی‌های شما را ظرف مدت ۷ سال گذشته ناکام گذاشته‌اند و درس‌های تلخی به شما داده‌اند تجاوز جدیدتان را که برای آن تدارک می‌بینید نیز سرکوب خواهند کرد و به یاری خداوند درس‌های بسیار تلخی که هرگز در گذشته ندیده‌اید به شما خواهند داد و به یاری خداوند امروز نیرومندتر و آماده‌تر و مجهزتر از گذشته هستیم. ارتش ما امروز از لحاظ نیروی انسانی بیش از گذشته بزرگ‌تر شده و با تجمع و تمرکز نیروهای [...] دشمن [...] متفاوت است.

ارتش ما امروز از لحاظ آموزش از گذشته بهتر است و این تجربه را عملاً در نبرد در جبهه‌های جنگ آموخت. نبردهایی که طی آنها توانست هر تجاوزی را هرچند که تعداد متجاوزین زیاد و شیوه‌ها و تجهیزات آنها مختلف بود سرکوب کند. ارتش ما قادر است هرگونه تجاوز را به هر میزان نیرو که در آن شرکت داشته باشند و با هر روش و امکاناتی صورت گیرد دفع کند. چیزی که ما می‌گوییم ادعا نیست بلکه واقعیت است که جهان شاهد آن است. در صورتی‌که این بدبختان جنایتکار بخواهند بار دیگر شانس خود را امتحان کنند و خود را در معرض خطر قرار دهند با کمک خداوند چیزی جز شکست، زبونی و خواری نصیبشان نخواهد شد و این کار با اراده عراقی‌های سربلند و طرفداری اعراب شریف تحقیق می‌یابد.

استقبال از قطعنامه ۵۹۸ توسط عراق

شورای امنیت در ۲۰ ژوئیه ۱۹۸۷ قطعنامه معروف شماره ۵۹۸ خود را صادر کرد که دارای مفاد صلح کاملی برای جنگ عراق و ایران است. عراق از این قطعنامه استقبال کرد و خالصانه آمادگی خود را برای اجرای آن طبق موضع اصولی و ثابت خود در زمینه جنگ اعلام کرد.

این جنگ از طرف حکام متجاوز و توسعه‌طلب تهران که در خواب و خیال به‌دنبال امپراطوری هستند به عراق تحمیل شده است. این جنگ به ما تحمیل شد ولی ما با آن به مقابله برخاستیم و مردان شریف ما از کرامت و تمامیت ارضی خود دفاع کردند.

از آغاز جنگ، اقتدار شورای امنیت و نخستین قطعنامه‌اش را که در ۲۸ سپتامبر ۱۹۸۰ صادر

defamoghadas.ir

شد پذیرفتیم و با نظارت سازمان‌ها و جوامع بین‌المللی که در آنها عضو هستیم موافقت کردیم. ما یکی از اعضای جهان متمدن هستیم و می‌خواهیم روابط میان ملت‌ها بر احترام متقابل به حق حاکمیت یکدیگر و طبق اصول و مقررات حقوق بین‌المللی و برابری استوار باشد.

به این دلایل با قطعنامه شورای امنیت موافقت کردیم. در صورتی که حکام ایران که با ارزش‌های اصیل جهانی بیگانه هستند و یا برخی از محافل فکر کردند که ما به دلایل دیگر این قطعنامه را پذیرفتیم، اشتباه می‌کنند.

پنج اصل برای حل و فصل مناقشه

در نامه خود برای حکام ایران در دوم ژوئن ۱۹۸۶ پنج اصل را برای پایان دادن به جنگ اعلام کردم و گفتم که عراق امکان ندارد بدون اجرای این مفاد با صلح موافقت کند.

قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت نیز شامل همین مفاد بود به‌اضافه موارد دیگر که از آن استقبال کردیم و کوشیدیم تا مسئولانه و صادقانه با آن برخورد کنیم. ولی رژیم ایران که مخالف صلح است و ظرف ۷ سال گذشته اصرار به ادامه جنگ داشته، تصمیمات سازمان‌ها و گروه‌های بین‌المللی و پیام‌های آنها را نادیده گرفته که در واقع با قطعنامه شورای امنیت نیز مخالفت نموده و با محافل صهیونیستی و مزدوران آن به‌طور آشکار و پنهان هماهنگی کرده و با کمک آنان به فریب، نیرنگ و خدعه متوسل شده است تا این قطعنامه و مفاد و هدف‌های آن را منحرف سازد.

ما نسبت به تعابیر نادرست از قطعنامه ۵۹۸ هشدار می‌دهیم.

ظرف چند ماه گذشته با شورای امنیت و دبیرکل شورا مشورت کردیم و پیشنهادات جدید آنها را مورد بررسی قرار داده و به منظور احترام به مجامع بین‌المللی و بر اساس احساس مسئولیت عمیق خود در زمینه صلح با آنها همکاری کردیم و اگر طرفی این اقدامات ما را درست درک نکرده، هشدار می‌دهیم که این موضع مسئولانه و حکیمانه عراق را درک کنند.

عراق مسئولانه قدم بر می‌دارد و هیچ‌کس نباید تصور کند که عراق ممکن است از مواضع اصولی و حقوقی اساسی خود صرف نظر کند. عراق با قطعنامه ۵۹۸ به این منظور موافقت کرد که طرفدار پایان جنگ و عقب‌نشینی بدون قیدوشرط به مرزهای شناخته شده بین‌المللی و تبادل اسیران و تحقق صلح پایدار و تضمین امنیت و ثبات در منطقه خلیج عربی است.

عراق با هرگونه پیشنهاد و یا گامی که مانع تحقق این اهداف می‌شود مخالف است. در اجرای قطعنامه لازم است ترتیب مفاد آن نیز رعایت شود. این خواسته ما با ماهیت این قطعنامه مطابقت دارد و بدین جهت است که می‌خواهیم قطعنامه به‌گونه‌ای اجرا شود که نتایج مثبت و درستی به همراه داشته باشد. عراق با هرگونه تغییر در مفاد قطعنامه و ترتیبات آن مخالف است.

اگر حکام تهران فکر می‌کنند با تغییر در مفاد و ترتیبات آن که از طرف‌های مشکوک به

defamoghadas.ir

آنان ارائه می‌شود و یا تهدید به تجاوز در آینده می‌توانند ما را به دادن امتیازی مجبور کنند سخت در اشتباه هستند. عراق قدرتمند و پایدار و مسئول، از مواضع اصولی و حقوق آشکار و قانونی خود در هر شرایطی کوتاه نخواهد آمد و کشورهای عضو دائمی شورای امنیت خوب می‌دانند که ما این موضع خود را قبل از اعلام قطعنامه ۵۹۸ مشخص کرده‌ایم و در سال گذشته به طور آشکار با ارائه اسناد و ارتباطات، موضع خود را بیان کرده‌ایم.

هنگامی که نیروهای رژیم ایران تهدید به اشغال شهر بصره کردند، به این کشورها با قاطعیت اعلام کردیم که عراق با هرگونه اقدامی که با مفاد مهمی که در دوم ژوئن ۱۹۸۶ اعلام کردیم مغایرت داشته باشد موافقت نمی‌کند و امروز این موضع خود را مورد تأکید قرار می‌دهیم و به کسانی که می‌خواهند یک یا چند بند قطعنامه را تغییر دهند و بخواهند رژیم ایران را که خارج از مقررات قانونی عمل می‌کند و به عملیات تحریک‌آمیز و تروریستی و باج‌گیری اقدام می‌کند راضی کنند، هشدار می‌دهیم.

ما بدون هیچ ابهام موضع اصولی و قانونی خود را مورد تأکید قرار داده و به جنگ قهرمانانه خود ادامه داده تا زمانی که رژیم ایران عدالت را بپذیرد و از نیات شیطانی خود دست بردارد و صلح عادلانه را بر اساس مقررات حقوق بین‌المللی جهان متمدن امروز بپذیرد.

رژیم ایران ظرف چند ماه گذشته توسط برخی محافل تشویق شده که به این روش خود ادامه دهد و این مسئله به نفع صلح نبوده بلکه ادامه جنگ را باعث می‌گردد و تهدیدات ایران خطر امنیت و ثبات منطقه را افزایش داده و زمان آن فرا رسیده است که شورای امنیت سازمان ملل و کشورهای عضو آن درصدد مجازات و تحریم این رژیم تکرو و متجاوز برآیند که نسبت به مقررات سازمان ملل و قوانین بین‌المللی بی‌توجه می‌باشد.

اتخاذ هر تصمیم دیگری در خصوص این رژیم به نفع صلح در منطقه نیست. این رژیم برای سازمان ملل ارزشی قائل نیست. کنار آمدن با اقدامات ایران که اهداف واهی را دنبال می‌کند در واقع جدی نگرفتن تصمیمات سازمان‌های بین‌المللی است.

ملت بزرگ عراق در این سال نو دارای مسئولیت‌ها و مأموریت‌هایی است که لازم است در برابر آن هوشیار بوده و به‌طور جدی و با قدرت آن را دنبال کنیم.

اقتصاد عراق در این شرایط با ادامه تجاوزات به کشورمان در کلیه بخش‌های حیاتی‌اش وارد مرحله سختی شده است. همچنین نوسانات اقتصاد جهان و کاهش قیمت نفت باعث کاهش سطح پشتوانه ارزی کشورمان گردیده است. اقتصاد عراق در این مرحله بر اساس پایه‌های انقلابی مبتنی بر ادامه فعالیت و به خاطر ویژگی‌های جامعه انقلابی ما و بر اساس تفکر باز حزب و انقلاب که مخالف رکود و عقب‌نشینی است مصمم به پیشرفت و پایداری بوده است و توانسته‌ایم در جهت رشد اقتصادی به صورتی عمل کنیم که تعجب جهانیان را برانگیخته است. ما زندگی ملت را طوری حفظ کردیم که دستاوردهای بزرگی را در شرایط

defamoghadas.ir

کنونی جهانی و منطقه‌ای داشته‌ایم. به ویژه اگر این مسئله با وضع اقتصادی در کشورهای مجاور مقایسه شود که با شرایط ما مواجه نبوده‌اند. ما برای افزایش رشد و سازماندهی و تولید به امکانات و تجهیزات پیشرفته نیاز داریم تا نقص‌ها را در این مرحله رفع کنیم و درصدد هستیم که از هرگونه کندی در برنامه‌ریزی متمرکز جلوگیری نماییم و روش سوسیالیستی را در اقتصاد پیگیری کرده و به‌دنبال راهکارهای بهتر برای شکوفایی اقتصاد عراق و افزایش و بهبود تولید بوده و خود را از محدودیت‌های سرمایه‌گذاری‌ها نجات دهیم و ادامه روند اقتصاد زمان انقلاب را با در نظر گرفتن امکانات موجود عراق به‌وجود آوریم و دست به ابتکار بزنیم. با ایجاد تغییراتی در سازمان‌های دولتی راه حلی برای این نواقص در نظر گرفته تا به پیشرفت‌هایی که در این زمینه دنبال می‌کنیم دست یابیم. مطابق با این روش فرماندهی انقلاب با همکاری ملت دستاوردهای مهمی در زمینه تولیدات صنعتی، کشاورزی و نیز در بخش خدمات داشته و اقتصاد عراق را در مسیر پیشرفت قرارداده است.

اقتصاد عراق شاهد شکوفایی جدیدی بود که توانست با شرایط تجاوز و دگرگونی‌هایی که اقتصاد جهانی ظرف یک سال گذشته داشته است، مقابله کند.

ما باید با همین همت و استواری به این شیوه جدید ادامه دهیم ولی باید طرح افزایش تولید را دنبال نموده و کیفیت آن را بهتر کنیم و از نیروی انسانی عراق به بهترین نحو استفاده کنیم تا اینکه واردات خود را کم کرده و بازار محلی را رونق دهیم که اغلب نیازهای داخلی را تأمین خواهد کرد. اقتصاد عراق در زمینه بخش صنایع نظامی دستاوردهای مهمی داشته که در گذشته به طور مفصل از آن سخن گفته‌ام. این بخش به صورت یکی از مهم‌ترین بخش‌های تولید ملی درآمده است که توانست نیاز نیروهای مسلح را به مهمات و برخی از سلاح‌ها وتجهیزات تأمین کند و دولت به این ترتیب توانست مقدار قابل توجهی ارز ذخیره کرده و تحولی در نیروهای مسلح ایجاد کند. همچنین حرکتی که در این بخش ایجاد شد بر بخش‌های دیگر نیز تأثیرات مثبتی بر جای گذاشت که با هماهنگی با سایر بخش‌ها حتی بخش خصوصی میسر گشت.

من از تمام افراد دست‌اندرکار در این بخش‌ها قدردانی می‌کنم و از آنها می‌خواهم که به این شیوه ابتکاری ادامه دهند، همچنین به تمام نیروها در بخش تولیدی درود می‌فرستم و از آنان می‌خواهم که همچنان به فعالیت، ابتکار عمل، دقت و جدیت تمام خود ادامه دهند، تا اهداف اقتصاد ملی کشورمان بر پایه‌ای محکم استوار گردد و با پشتوانه‌ای قوی در جهادمان علیه دشمن که وطن و ملت ما را هدف قرار داده ان‌شاءالله پیروز شویم. ای عراقیان سرفراز، ای فرزندان امت عربی سربلند، سال گذشته سال مهمی در تاریخ امت عربی بود زیرا طی آن خطرات متعددی امنیت قوی این امت را تهدید می‌کرد و ادامه تجاوز ایران تنها متوجه عراق نبود، بلکه به طور مستقیم کویت، سعودی و سایر کشورهای عربی دیگر را تهدید می‌کرد. در

defamoghadas.ir

سال گذشته بدون هیچ گونه ابهامی کینه‌توزی دشمن و مقاصد توسعه‌طلبی که حکام ایران دنبال می‌کردند روشن شد. همچنین با حوادثی که رخ داد ثابت شد که خطرات تنها متوجه این کشور یا آن کشور نیست و به جاهای دیگر نیز کشیده خواهد شد.

تهدیداتی که کشورهای عربی ظرف سال‌های گذشته از زوایای گوناگون با آن مواجه بودند برای هم‌پیمانان مشترک بود حتی اگر در برخی از سیاست‌های خود اختلاف نظر و گاهی رقابت داشتند.

احساس امنیت عمومی و ضرورت مقابله با تهدیداتی که علیه امنیت قومی عربی می‌شود در سال گذشته تقویت شد چه در سطح امت عربی که به آگاهی قومی عمیق‌تر آنها منجر شد و چه در سطح مسئولین عربی، که به وحدت انجامید. این عوامل مثبت در تشکیل کنفرانس سران عرب که در طی چندین سال نادیده گرفته شده بود کمک کرد تا کنفرانس امان که به حق موفق بود نقطه آغازی برای اقدام مشترک عربی باشد. نتایج و تصمیمات کنفرانس امان، عمق و خط مشی قومی را که عراق از اولین کسانی بود که به آن دعوت می‌کرد به نمایش گذاشت. عراق بر ضرورت تمسک به قواعد و مقررات اعراب تأکید نمود و خواستار ادامه اقدام مشترک عربی در تمام زمینه‌ها شد. پس از چندی عوامل ضعف بروز کرد و به اصول توجهی نمی‌شد که شیوه قومی مجدداً جای خود را پیدا کرد تا قدرت، اعتبار و ضرورت آن در زندگی عربی خود را نشان دهد.

امروز بر کشورهای عربی است که تصمیمات و مقررات کنفرانس امان را به‌طور ملموسی جامه عمل بپوشانند و با گذشت زمان آن را مستحکم کنند. نسبت به خطرات طرف‌هایی که می‌خواهند جو و روش قبل از کنفرانس امان حاکم شود هشدار می‌دهم. آن جو و آن شیوه هیچ سودی در بر نخواهد داشت بلکه عامل ضعف امت عربی و تشویق دشمنان و طمع‌کاران برای تجاوزات بیشتر است.

همچنان شاهد رفتار و کردارها و سخنان برخی‌ها هستیم که ناشی از ضعف، کوتاه‌بینی، خودخواهی و عوامل دیگر می‌باشد که به سازش با دشمنان دعوت می‌کنند و مثل اینکه هنوز نیاز به دلیل دارند تا مقاصد شرورانه ایران را درک کنند.

کسانی که این‌گونه رفتار می‌کنند نه تنها خود و ملت‌های خود را فریب می‌دهند بلکه قومیت عربی و امنیت آنها را به شوخی گرفته‌اند و بر ما فرض است وقتی از وضعیت امت عربی سخن می‌گوییم کسانی را که این‌گونه رفتار نمودند طرد کنیم که نه به خود خدمت می‌کنند و نه به ملت خود. آنان همچنین هیچ‌گونه مشارکت مجدانه‌ای در امر تأمین امنیت قومی اعراب نمی‌نمایند. بر ما است که از قیام عمومی و مردمی و دلاورانه ملت عربی فلسطین در سرزمین‌های اشغالی قدردانی کنیم چون این قیام ابعاد تاریخی به خود گرفته است. قیام مذکور ۲۰ سال پس از تجاوز سال ۱۹۶۷ در اعتراض علیه سیاست سرکوب و

defamoghadas.ir

اختناق و ظلم صورت گرفت. این قیام، حرکت ملت عربی فلسطین و ایمان عمیق آنها به حق حیات و حق تعیین سرنوشت خویش به دست خود را مورد تأکید قرار می‌دهد. ما پشتیبانی خود را از برادران مبارزمان در سرزمین‌های اشغالی مورد تأکید قرار می‌دهیم و همچنین جانبداری خویش را از سازمان آزادیبخش فلسطین به عنوان تنها نماینده قانونی ملت عربی و زنده و مقاوم فلسطین مورد تأکید قرار می‌دهیم.

ما جهان را به درک درست از این پدیده و از این مواضع دلاوران ملت مقاوم و مجاهد فلسطین فرا می‌خوانیم.

مهم‌ترین درسی که از این قیام گرفته می‌شود، این است که نیروهایی که حقوق ملت‌ها را نادیده می‌گرفتند و خیال می‌کردند که با روش‌های سرکوب و گمراهی قادرند حرکت تاریخ را عوض کنند، سخت در اشتباهند. در این توهم صهیونیست‌ها، حکام تهران و این هم‌پیمانان علیه امت عرب ـ که نسبت به سرزمین ما چشم‌داشت دارند و جهت برپایی امپراطوری دروغین که بر کینه، توسعه‌طلبی، خرافات و افسانه‌های بی‌پایه استوار است ـ مشترکند.

مقاومت عراق در برابر تجاوزات ایران و مقاومت طولانی مدت ملت عربی فلسطین در برابر اشغالگران صهیونیست و همچنین روح حاکم بر کنفرانس امان علاوه بر دیگر فعالیت‌های قومی، سیاسی، فرهنگی و مردمی که به عنوان پدیده‌ای حیات‌بخش در زندگی عربی دلالت دارد، در واقع روند جدیدی را نوید می‌دهد که در آن پرچم قومیت برافراشته شده و پای‌بندی قومی تحکیم می‌گردد.

ای رزمندگان بی‌نظیر در جبهه‌های جنگ، ای افتخار دجله و فرات، ای حامیان حمیت و جوانمردی، ای افتخار امت در قهرمانی‌ها و فداکاری‌ها، ای دلیرمردان ارتش عراق در تمامی رسته‌ها، شما در هر جایی که هستید در طول مرز سرافراز عراق، من به شما درودهای ظفر می‌فرستم. فعالیت شما نمونه‌ای از دلاوری به حق و شهامت بی‌نظیر است. ثبات شما در سختی‌ها نمایانگر بهترین روحیه مردانگی است. صبر شما نیز نمونه‌ای از فداکاری در راه میهن و اصول آن است. شجاعت شما در این جنگ افتخار اعراب است.

خداوند شما را مورد لطف و عنایت قرار دهد و تلاش شما را به پیروزی سرنوشت‌ساز مختوم نماید و پشتیبانی ملت شما را به گل مرصع کند که او سمیع و مجیب است. من نسبت به خودتان و به هوشیاری شما مطمئنم و به شما توصیه می‌کنم که بیشتر مواظب باشید تا راه‌های نفوذ حملات ناگهانی دشمن فرومایه را مسدود نمایید تا از غفلت شما فرصت‌طلبی نکنند.

من به همه شما توصیه می‌کنم که تلاش، جدیت و انجام وظایف به نحو احسن، دقت در عمل و مأموریت را بیشتر نمایید و در عین حال از شما و از تمامی عراقی‌ها دعوت می‌کنم که شدیدترین ضربات مهلک را به دشمن زبون خود به خاطر اصرار و خودسری در عدم احترام به ارزش‌های والای انسانی و اراده جامعه بین‌المللی وارد کنید.

defamoghadas.ir

ای عراقیان بزرگوار! مقاومت و پیروزی ما در تمامی زمینه‌ها و در طول سالیان جنگ حاصل دستاوردها و نتایج مثبت جنگ است، همه آنها نتیجه صبر، فداکاری و جهاد و تلاش مداوم شما است که عامل پیروزی و مقاومت بوده است. این همان چیزی بود که ملت شما انتظار آن را دارند، همچنین هم‌میهنان شما انتظار آن را دارند که این عوامل از صفات ملت عراق این فرزند تمدن و وارث تجدد اعراب است و این ملت سزاوار داشتن زندگی با عزت و بلندی است.

شما ای بزرگواران، آنچه از خیر و فداکاری کاشتید، درو خواهید کرد و دشمن شما شکست را درو خواهد کرد. شما به عالی‌ترین درجات بزرگواری و علو خواهید رسید و دشمن شما به اسفل‌السافلین خواهد رفت.

مجد و عظمت بر شما ای عراقیان به خاطر آنچه انجام دادید و فداکاری نمودید. به خدا قسم شما شایسته هر اکرام و مجد و بزرگواری هستید.

شما ای زنان بزرگوار عراق که در هر موضع و در هر مسئله صدارت دارید و در همه جا پیشتاز می‌باشید. عجیب نیست این امر شما، چون صبر شما در میان بقیه زنان بی‌نظیر است. خدمات و فداکاری شما بی‌پایان است و آنچه که با عزم و ایستادگی تقدیم کردید و به دلیرمردان ما در نبرد عزم و جزم دادید. ایمان شما به خدا و میهن و مقدسات میهن و اصول، ذخیره رزمندگان ما در مقابله با سختی‌ها باقی خواهد ماند.

ترغیب شما به رزمندگان شجاع ما، همیشه منبع حماسه و حمیت بی‌پایانی برای شجاعت و جسارت در نبرد شرافت و حاکمیت باقی خواهد ماند.

ما با جشن گرفتن سالگرد تأسیس ارتش دلیرمردان و فداکاری‌های این ارتش، از شما یاد می‌کنیم و در مرحله اول به پای عظمت شما ای شهدای میهن و اصول خواهیم افتاد. شما نام عراق را تعالی بخشیدید که این کشور به داشتن این مقام منیع مباهات می‌نماید چون شما ارزش‌های فداکاری را احیا نمودید و اصول وفاداری به ملت و میهن را در آسمان این کشور متعالی ساختید.

ما با یاد کردن از شما در واقع از برخی از خصایل بی‌پایان و بی‌نظیر شما سخن گفتیم. شما در تمامی سرزمین عراق یادگاری بنا کردید تا برای نسل‌های آینده در مفاخر عالیه عزت و شرافت بازگو شود، شما رمز شرافت مردان و عزت فرزندان و نمونه آنها شدید.

عراقی‌ها از بذل و فداکاری شما، رمز مقاومت را الهام می‌گیرند تا حرکت سازندگی و مقابله با تجاوز را تا تحقق پیروزی قاطع، ادامه دهند. شما ای شهیدان با وفا، در خوشی و در جشن‌های پیروزی ما و در قلب‌ها و در نمازها و سروده‌های ما جای دارید. شما یادگار دلاوری، انگیزه و تلاش و مبارزه ما خواهید ماند. خوشا به شما در "زندگی جاوید و شرافتمندانه".

ای مردان و زنان بزرگ عراق، زندگی با عزت همیشه از آن شماست که خداوند شما را یاری می‌کند.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته والله اکبر

defamoghaddas.ir

شماره ۹۵۷

شماره سند شورای امنیت: S/19421

۱۲ ژانویه ۱۹۸۸ (۲۲ دی ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۲ ژانویه ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به‌اطلاع می‌رسانم که نیروهای مسلح جنایتکار ایران به حملات خود علیه مناطق صرفاً مسکونی و غیرنظامی عراق ادامه دادند که فهرست آن به پیوست می‌باشد.

عصمت کتانی ـ سفیر نمایندگی دائمی

پیوست۱

تاریخ: ۶ ژانویه ۱۹۸۸

زمان	مکان	تلفات و خسارت
۱۴:۴۵ -۱۵:۰۰	سلیمانیه، مجتمع مسکونی بای‌ملک	۱ غیرنظامی مجروح شد و چند خانه مسکونی خسارت دید.

پیوست۲

تاریخ: ۹ ژانویه ۱۹۸۸

زمان	مکان	تلفات و خسارت
۹:۳۰ تا ۱۷:۰۰	بصره، میدان سعد، البراضعیه، مناوی‌باشا، بصره قدیم، المشراق، الجزائر، العشار، الطویسه، کوی الرساله نزدیک مجتمع آهن فولاد، ناحیه هارثه نزدیک کارگاه ترمو الکتریک، ناحیه زبیر	۸ غیرنظامی از جمله ۱ زن کشته، ۲۷ غیرنظامی از جمله ۱ کودک و ۳ زن مجروح شدند، ۱۱ خانه مسکونی، ۱ کودکستان، ۶ خودرو و ۱ بیمارستان خسارت دید.

شماره ۹۵۸

شماره سند شورای امنیت:S/19428

۱۴ ژانویه ۱۹۸۸ (۲۴ دی ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۳ ژانویه ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، با احترام متن یادداشت مورخ ۲۷ دسامبر ۱۹۸۷ وزارت امور

defamoghaddas.ir

خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به بخش حافظ منافع فرانسه در سفارت ایتالیا در تهران به پیوست ارسال می‌گردد.

محمود سادات مادرشاهی ـ کاردار موقت

پیوست

یادداشت مورخ ۲۷ دسامبر ۱۹۸۷ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به بخش حافظ منافع فرانسه در سفارت ایتالیا در تهران

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران شکایات خود را به سفارت ایتالیا در تهران (بخش حافظ منافع فرانسه) تسلیم کرد. بنا به اطلاع مقامات ذی‌ربط در جمهوری اسلامی ایران، با احترام موارد زیر را به اطلاع می‌رسانم:

۱ـ در ۲۱ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۹:۵۵ یک هواپیمای سوپراتاندارد در موقعیت ′۳۷°۲۴ شمالی و ′۴۰°۵۸ شرقی یک هواپیمای گشت ایرانی را به مدت ۵ دقیقه ره‌گیری کرد.

۲ـ در ۲۵ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۹:۵۵ یک هواپیمای فرانسوی در موقعیت ′۰۱°۲۵ شمالی و ′۱۵°۵۸ شرقی یک هواپیمای گشت ایرانی را به مدت ۵ دقیقه ره‌گیری کرد و به آن هشدار داد که در فاصله ۱۰ مایلی ناوگان دریایی فرانسه پرواز نکند.

بدیهی است که حق پرواز بر فراز آب‌های بین‌المللی برای کلیه کشورها یکی از مقررات شناخته شده جهانی در حقوق بین‌المللی است. هواپیماهای فرانسه، هواپیماهای گشت ایران را تعقیب و ره‌گیری کردند و مانع پرواز آزاد آنها بر فراز آب‌های بین‌المللی در خلیج فارس شدند که نقض اصول پذیرفته شده در حقوق بین‌المللی است. بنابراین، دولت جمهوری اسلامی، در حالی‌که به این اقدامات اعتراض دارد، قویاً خواستار توقف این قبیل فعالیت‌ها است.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده و از سفارت ایتالیا (بخش حافظ منافع فرانسه) می‌خواهد آن را در عالی‌ترین سطح مورد ملاحظه قرار دهد.

به امید پیروزی مستضعفین بر مستکبرین

شماره ۹۵۹

شماره سند شورای امنیت:S/19435

۱۸ ژانویه ۱۹۸۸ (۲۸ دی ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۸ ژانویه ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و بازگشت به نامه‌های قبلی ما که جدیدترین آن طی سند S/19421 منتشر شد احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که در ۱۵ و ۱۶ ژانویه ۱۹۸۸، نیروهای مسلح ایران اقدامات تجاوزگرانه ذیل را علیه مناطق مسکونی عراق مرتکب شدند:

defamoghadas.ir

زمان	مکان	تلفات و خسارات
۱۲ -۱۲:۲۰	سلیمانیه، مجتمع مسکونی بای‌ملک در ناحیه قلعه‌دیزه	۳ مجروح از جمله ۱ زن.
۱۸ ـ ۱۷:۱۵	سلیمانیه، مجتمع مسکونی بای‌ملک در ناحیه قلعه‌دیزه	۱ زن مجروح و ۴ خانه خسارت دید.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۹۶۰

شماره سند شورای امنیت: S/19444

۲۱ ژانویه ۱۹۸۸ (۱ بهمن ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۲۱ ژانویه ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های متعدد قبلی خود که جدیدترین آن طی سند S/19435 درباره اصرار رژیم جنایتکار ایران در بمباران مناطق صرفاً مسکونی غیرنظامی عراق منتشر شد، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که در ۲۰ ژانویه ۱۹۸۸، نیروهای مسلح آن رژیم مرتکب اقدامات تجاوزگرانه ذیل گردیدند:

زمان	مکان	تلفات و خسارت
۱۶:۰۰-۱۷:۰۰	سلیمانیه، منطقه شاندری (ناحیه حلبچه)	۲ غیرنظامی از جمله ۱ کودک مجروح شدند.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۹۶۱

شماره سند شورای امنیت: S/19446

۲۲ ژانویه ۱۹۸۸ (۲ بهمن ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۲۱ ژانویه ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، با احترام متن یادداشت مورخ ۶ ژانویه ۱۹۸۸ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به بخش حافظ منافع فرانسه در سفارت ایتالیا در تهران به پیوست ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی

مدیر کل امور بین‌المللی و جانشین نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

پیوست

یادداشت مورخ ۶ ژانویه ۱۹۸۸ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به بخش حافظ منافع فرانسه در سفارت ایتالیا در تهران

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران شکایات خود را به سفارت ایتالیا در تهران (بخش حافظ منافع فرانسه) تسلیم کرد. بنا به اطلاع مقامات ذی‌ربط در جمهوری اسلامی ایران، با احترام موارد زیر را به اطلاع می‌رسانم:

۱ـ در ۱۹ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۹:۲۸ یک کشتی فرانسوی در موقعیت ´۲۴°۴۵ شمالی و ´۵۷°۳۱ شرقی به خلبان هواپیمای گشت ایران هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۲ـ در ۲۰ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۱:۳۷ یک ناو هواپیمابر فرانسوی در موقعیت ´۲۴°۲۰ شمالی و ´۵۸°۴۲ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۳ـ در ۲۳ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۵:۵۶ یک هواپیمای فرانسوی در موقعیت ´۲۳°۵۱ شمالی و ´۵۹°۳۸ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۴°۰۰ شمالی و ´۵۹°۳۸ شرقی هشدار داد که در نزدیکی آن پرواز نکند.

۴ـ در ۲۶ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۹:۰۰ یک ناو هواپیمابر فرانسوی در موقعیت ´۲۴°۴۳ شمالی و ´۵۸°۰۱ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۴°۵۰ شمالی و ´۵۸°۰۱ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

بدیهی است که حق پرواز بر فراز آب‌های بین‌المللی برای کلیه کشورها یکی از مقررات شناخته شده جهانی در حقوق بین‌المللی است. هواپیماهای فرانسه، هواپیماهای گشت ایران را تعقیب و ره‌گیری کردند و مانع پرواز آزاد آنها بر فراز آب‌های بین‌المللی در خلیج فارس شدند که نقض اصول پذیرفته شده در حقوق بین‌المللی است. بنابراین، دولت جمهوری اسلامی، در حالی‌که به این اقدامات اعتراض دارد، قویاً خواستار توقف این قبیل فعالیت‌ها است.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده و از سفارت ایتالیا (بخش حافظ منافع فرانسه) می‌خواهد آن را در عالی‌ترین سطح مورد ملاحظه قرار دهد.

به امید پیروزی مستضعفین بر مستکبرین

شماره ۹۶۲

شماره سند شورای امنیت: S/19448

۲۵ ژانویه ۱۹۸۸ (۵ بهمن ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۲۴ ژانویه ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghadas.ir

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً متن نامه مورخ ۲۳ ژانویه ۱۹۸۸ آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق را ارسال می‌نمایم.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

نامه مورخ ۲۳ ژانویه ۱۹۸۸ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه عراق خطاب به دبیرکل عالی‌جناب

پیرو گفت‌وگوهایی که با نمایندگی دائمی، آقای عصمت کتانی داشته‌اید و نیز مذاکرات میان وی و رئیس شورای امنیت، مایلم تصریح نمایم همان‌طور که شما مطلعید و اعضای شورای امنیت و همچنین کلیه جهانیان آگاهند، عراق از قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) بلافاصله پس از اینکه تصویب شد، استقبال نمود. همچنین جناب‌عالی رسماً و مکتوب ۳ روز پس از تصویب قطعنامه در نیویورک در تاریخ ۲۳ جولای ۱۹۸۷ از موضع عراق مطلع شدید. موضع عراق در این‌باره همان موضعی است که در طول سال‌های منازعه با ایران آن را حفظ کرده است. از کلیه قطعنامه‌های پیشین مصوبه شورای امنیت استقبال نموده و اقتدار سازمان ملل را در خصوص منازعه پذیرفته است و همواره حل و فصل صلح‌جویانه منازعه را طبق منشور سازمان ملل و مقررات حقوق بین‌المللی خواستار شده است.

در طی مذاکرات رسمی که با جناب‌عالی در مورد موضوع قطعنامه داشته‌ایم و نیز در بیانیه‌ها و اطلاعیه‌های مقامات عراقی، قطعنامه ۵۹۸ را به‌عنوان قطعنامه‌ای الزام‌آور مطابق با مفاد منشور تلقی نمودیم و آن را به‌عنوان موضوعی جهت چانه‌زنی و یا کاربرد گزینشی آن به‌عنوان مفاد متجزا نیافتیم. ما با آن به‌عنوان مجموعه لایتجزا رفتار نمودیم. ما هیچ یک از عبارات آن را به‌صورتی که مغایرتی با یکدیگر داشته باشد، تفسیر ننمودیم و هیچ یک از عناصر آن را در تضاد با متن آن و نیز اصولی که درباره قطعنامه‌های این سازمان بین‌المللی هست، نیافتیم. در این باره صادقانه، مسئولانه و خالصانه عمل نمودیم.

جناب‌عالی، اعضای شورای امنیت و جهانیان به‌طور کلی اطلاع دارند که ایران همانند گذشته که کلیه قطعنامه‌های مصوب شورای امنیت را رد نموده است، این بار نیز شورا را تحقیر کرده و نسبت به آن تعابیر سوء بسیاری را به‌کار برده و از شناسایی اقتدار این سازمان بین‌المللی درباره منازعه طفره رفته است. از زمانی که قطعنامه ۵۹۸ تصویب شد نیز از موضع‌گیری دوگانه و مبهم دریغ نورزیده است.

بارها مقامات رسمی ایران اعلام کردند که قطعنامه را رد نموده‌اند و شورای امنیت را به تمسخر گرفته‌اند در حالی که به دفعات نقش بازی کرده و مفاد قطعنامه را مجزا نموده و بخش‌هایی از آن را که مطابق خواست خود یافتند، انتخاب کردند. آنها ترتیب پاراگراف‌های عملی آن را تغییر دادند

defamoghaddas.ir

و در نتیجه متن قطعنامه را نقض کردند و تفاسیر خود را از عبارات آن ارائه دادند، بدون اینکه هیچ ارتباطی به متن و یا مقررات اصول بین‌المللی داشته و یا در عرف سازمان ملل مشاهده شده باشد.

به‌علاوه مایه تأسف است که این قطعنامه الزام‌آور به انحاء گوناگون مورد بحث واقع شده و در طی ماه‌هایی که از تصویب آن می‌گذرد، این مباحثات عمومیت یافته است. در طی این مدت دیدگاه‌هایی ارائه شده که برای رژیم ایران تسهیلاتی را فراهم می‌سازد که بدین روش عمل نماید و اهمیت تلاش‌های بین‌المللی در این قطعنامه را خنثی سازد که در تاریخ این سازمان بین‌المللی بی‌سابقه است.

علی‌رغم این حقایق روشن در موضع طرفین، ما به شنیدن خواسته‌هایی که باید به‌عنوان ابراز عقیده در مورد این موضوع تلقی شود، ادامه می‌دهیم و بر موضع شناخته شده خویش برای جناب‌عالی تأکید می‌نماییم. مجدداً تصریح می‌نماییم که عراق به استقبال از قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت ادامه داده و کلیه بندهای آن را الزام‌آور می‌داند همان‌طور که در ترتیب و متن بیان شده است. همچنین بر عزم خویش جهت همکاری با جناب‌عالی و شورای امنیت به منظور اجرای با حسن‌نیت قطعنامه و مطابق با متن واقعی آن تأکید می‌نماییم. در ضمن ما نمی‌توانیم هیچ‌گونه تفسیر یا ترتیبی را درباره قطعنامه که با متن و روح آن مغایر باشد و به صلح همه‌جانبه و پایدار منجر نگردد بپذیریم زیرا برای رژیم ایران فرصت‌های بیشتری را جهت ادامه جنگ فراهم می‌سازد که بر کشتار، انهدام، اشغال سرزمین و تهدید امنیت و ثبات در منطقه اصرار ورزد و حقوق بین‌المللی را نقض کرده و صلح جهانی را تهدید نماید.

طارق عزیز ـ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق ـ بغداد، ۲۳ ژانویه ۱۹۸۸

شماره ۹۶۳

شماره سند شورای امنیت: S/19449

۲۵ ژانویه ۱۹۸۸ (۵ بهمن ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۲۵ ژانویه ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های قبلی خود که جدیدترین آن طی سند S/19444 درباره اصرار رژیم ایران در بمباران اهداف صرفاً غیرنظامی در عراق منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که نیروهای آن رژیم اقدامات تجاوزگرانه ذیل را در ۲۴ ژانویه ۱۹۸۸ مرتکب شدند:

زمان	مکان	تلفات و خسارات
۱۱:۵۲ ـ ۱۱:۳۵	سلیمانیه: ناحیه سیدصادق و مجتمع مسکونی النصر (ناحیه پنجوین)	۱ غیرنظامی کشته و ۱۷ تن از جمله ۷ کودک و ۶ زن مجروح شدند و تعدادی از تأسیسات غیرنظامی تخریب شد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

defamoghadas.ir

شماره ۹۶۴

شماره سند شورای امنیت: S/16877/Add.6

۲۶ ژانویه ۱۹۸۸ (۶ بهمن ۱۳۶۶)

گزارش دبیرکل پیرو قطعنامه ۵۵۲ (۱۹۸۴) شورای امنیت

پیوست

حوادث گزارش شده از سوی دولت‌ها و سازمان دریانوردی بین‌المللی(IMO) از تاریخ ۱ ژانویه تا ۳۱ دسامبر ۱۹۸۷

ضمیمه

تاریخ حادثه	نام کشتی	نوع	تناژ	ملیت نفتکش	پرچم ثبت شده	محل و زمان حادثه
۳۱ دسامبر ۱۹۸۷	ایران صداقت	شناور موتوری	۴۸۷۰	جمهوری اسلامی ایران	جمهوری اسلامی ایران	سواحل خارک؛ ساعت ۱۹ به وقت گرینویچ
اطلاعات بیشتر: حمله در تاریخ مذکور صورت گرفت؛ بنا به گزارشات به‌عنوان هدف مصنوعی استفاده می‌شد.						

منبع گزارش: سازمان دریانوردی بین‌المللی

شماره ۹۶۵

شماره سند شورای امنیت: S/19451

۲۶ ژانویه ۱۹۸۸ (۶ بهمن ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۲۵ ژانویه ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، با احترام توجه جناب‌عالی را به نقض حقوق بین‌المللی از سوی نیروهای ایالات متحده در خلیج فارس که شامل مداخله در گشت پرواز هواپیماهای ایران بر فراز آب‌های سرزمینی ایران و بین‌المللی و نیز ره‌گیری هواپیماهای گشتی ایران است جلب می‌نمایم. فهرست این نقض‌ها پیوست می‌باشد.

محمدجعفر محلاتی ـ مدیر کل امور بین‌المللی و جانشین نمایندگی دائمی

پیوست

هشدارهای ناوگان دریایی ایالات متحده به هواپیماهای گشت دریایی ایران

۱ـ در ۱۲ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۱:۳۰ یک کشتی امریکایی در موقعیت ۲۴°۳۳′ شمالی و ۵۸°۰۰′ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۴°۴۲′ شمالی و ۵۷°۴۶′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

defamoghaddas.ir

۲ـ در ۱۶ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۵:۱۲ یک ناو امریکایی در موقعیت ´۱۰ °۲۴ شمالی و ´۱۰ °۵۹ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۳ °۲۴ شمالی و ´۵۶ °۵۸ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۳ـ در ۱۷ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۰ یک ناو امریکایی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۱۴ °۲۶ شمالی و ´۲۰ °۵۴ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۴ـ در ۱۷ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۶ یک ناو امریکایی در موقعیت ´۴۰ °۲۵ شمالی و ´۵۵ °۵۶ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۵ـ در ۱۷ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۶:۱۰ یک ناو امریکایی در موقعیت ´۴۰ °۲۵ شمالی و ´۰۵ °۵۷ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۶ـ در ۱۷ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۵:۳۶ یک ناو امریکایی در موقعیت ´۲۸ °۲۵ شمالی و ´۱۳ °۵۷ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۳۶ °۲۵ شمالی و ´۴۰ °۵۷ شرقی در آب‌های سرزمینی ایران هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۷ـ در ۱۹ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۹:۵۵ یک ناو امریکایی در موقعیت ´۰۰ °۲۴ شمالی و ´۳۵ °۵۸ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۸ °۲۴ شمالی و ´۲۷ °۵۸ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۸ـ در ۱۹ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۶:۳۰ یک ناو امریکایی در موقعیت ´۴۵ °۲۵ شمالی و ´۲۰ °۵۵ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۹ °۲۶ شمالی و ´۳۶ °۵۵ شرقی بر فراز آب‌های سرزمینی ایران هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۹ـ در ۲۷ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۰:۱۰ یک ناو امریکایی در موقعیت ´۴۶ °۲۴ شمالی و ´۵۶ °۶۰ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۰۵ °۲۵ شمالی و ´۰۷ °۶۰ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۱۰ـ در ۲۸ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۹:۴۴ یک ناو امریکایی در موقعیت ´۴۷ °۲۴ شمالی و ´۲۷ °۵۸ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۰۰ °۲۵ شمالی و ´۴۹ °۵۸ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۱۱ـ در ۲۸ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۵:۰۵ یک ناو امریکایی در موقعیت ´۱۴ °۲۶ شمالی و ´۵۴ °۵۵ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۱۵ °۲۶ شمالی و ´۴۰ °۵۶ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

defamoghaddas.ir

ره‌گیری هواپیماهای گشت دریایی ایران از سوی هواپیماهای امریکایی

۱ـ در ۲۶ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۹:۵۲ دو هواپیمای اف ـ ۱۸ امریکایی در موقعیت ۲۴°۴۹′ شمالی و ۵۹°۵۲′ شرقی یک هواپیمای گشت دریایی ایران را ره‌گیری کردند.

۲ـ در ۲۷ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۹:۴۷ دو هواپیمای اف ـ ۱۸ امریکایی در موقعیت ۲۴°۴۷′ شمالی و ۵۹°۰۲′ شرقی یک هواپیمای گشت دریایی ایران را ره‌گیری کردند.

۳ـ در ۲۷ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۹:۵۵ دو هواپیمای اف ـ ۱۸ امریکایی در موقعیت ۲۴°۴۷′ شمالی و ۵۹°۲۵′ شرقی یک هواپیمای گشت دریایی ایران را ره‌گیری کردند.

۴ـ در ۲۸ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۹:۲۶ دو هواپیمای اف ـ ۱۸ امریکایی در موقعیت ۲۵°۰۳′ شمالی و ۵۸°۵۵′ شرقی یک هواپیمای گشت دریایی ایران را ره‌گیری کردند.

شماره ۹۶۶

شماره سند شورای امنیت: S/19460

۲۸ ژانویه ۱۹۸۸ (۸ بهمن ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۲۸ ژانویه ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که در ۹ سپتامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۱:۵۵، دو هواپیمای امریکایی هواپیمای مسافری ایران به شماره پرواز IR-7019 خطوط هوایی جمهوری اسلامی ایران را در موقعیت ۲۵°۲۶′ شمالی و ۵۴°۵۱′ شرقی در مسیر تهران ـ دبی ره‌گیری کردند. در همان روز در ساعت ۱۲:۰۳ دو هواپیمای امریکایی با عبور از موقعیت ۲۵°۴۰′ شمالی و ۵۵°۱۰′ شرقی و با سرعت ۳۰۰ مایل در ساعت در ارتفاع ۵۰۰۰ پا حریم فضایی ایران را نقض کرده و در ساعت ۱۲:۳۵ از مسیر موقعیت ۲۵°۴۰′ شمالی و ۵۷°۱۰′ شرقی بازگشتند.

دولت جمهوری اسلامی ایران اعتراض شدید خود را نسبت به این قبیل اقدامات هواپیماهای امریکایی که نقض آشکار حاکمیت یک ملت مستقل است، ابراز می‌دارد.

محمدجعفر محلاتی ـ مدیرکل امور بین‌الملل و جانشین نمایندگی دائمی

شماره ۹۶۷

شماره سند شورای امنیت: S/19471

۱ فوریه ۱۹۸۸ (۱۲ بهمن ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱ فوریه ۱۹۸۸ کاردار موقت نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً توجه شما را به اظهارات هاشمی رفسنجانی رئیس پارلمان

defamoghaddas.ir

ایران در مراسم نماز جمعه که از رادیو تهران مورخ ۲۹ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۶:۴۵ بعد از ظهر به وقت محلی پخش شد، جلب می‌نمایم. خلاصه آن به‌شرح ذیل است:

«می‌خواهم برای شما از روحیه فرزندان ما و روحیه دشمن صحبت کنم. ۷ عراقی را ۲ تن از رزمندگان ما که شخصاً آنها را می‌شناختم به محاصره درآورند. آنها بچه مدرسه‌ای بوده و هنوز ۱۷ سال ندارند که موفق شدند ۷ نفر را اسیر کنند. آنها تنها یک سلاح داشتند و ۷ کیلومتر آنها را راه بردند. وقتی که من از آنها پرسیدم که آیا در این راه نترسیدید که مورد حمله دشمن واقع شوید، به من پاسخ دادند که قادریم یک ستون کامل دشمن را از بین ببریم.»

شما از این نمونه تبلیغات ایران مشاهده خواهید کرد که یک مقام عالی‌رتبه ایران آشکارا اعتراف کرده و آنچه را که بولتن های خبری مدت زمان طولانی گزارش کرده‌اند بیان می کند، بدین معنی که رژیم ایران بچه‌های در سنین کم را به جبهه اعزام می‌نماید که نشان‌دهنده خصوصیت ضد انسانی و عدم پای‌بندی این رژیم به کلیه اصول اخلاقی و حقوقی بوده که زشت‌ترین جنایات را به خاطر ادامه جنگ تجاوزگرانه‌اش علیه عراق و گسترش آن مرتکب می‌شود.

شکی نیست که جامعه بین‌المللی این اعمال ضد انسانی رژیم ایران را محکوم می‌نماید و از سازمان ملل به‌طور کلی و از شورای امنیت به‌طور خاص می‌خواهیم که رژیم ایران را به عدم اصرار جهت ادامه جنگ تجاوزگرانه و توسعه‌طلبانه خود وادار نموده و به منشور سازمان ملل مطابق با قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت که زور را نهی کرده است، عمل نماید.

علی‌محمود سومیدا ـ کاردار موقت

شماره ۹۶۸

شماره سند شورای امنیت: S/19474

۳ فوریه ۱۹۸۸ (۱۴ بهمن ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۲ فوریه ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام، متن یادداشت مورخ ۲۰ ژانویه ۱۹۸۸ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت سوئد (بخش حافظ منافع پادشاهی بریتانیا) در تهران به پیوست ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ دبیرکل امور بین‌المللی و جانشین نمایندگی دائمی

پیوست

متن یادداشت مورخ ۲۰ ژانویه ۱۹۸۸ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت سوئد (بخش حافظ منافع پادشاهی بریتانیا) در تهران

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران اعتراض خود را به سفارت سوئد (بخش حافظ

defamoghadas.ir

منافع بریتانیا) در تهران تسلیم کرد، با احترام توجه جناب‌عالی را به موارد زیر جلب می‌نمایم:

طبق اطلاعات دریافت شده از مقامات ذی‌ربط در جمهوری اسلامی ایران، در ۲۰ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۲:۳۸ یک ناو بریتانیایی در موقعیت ´۲۵°۲۶ شمالی و ´۰۳°۵۶ شرقی به خلبان یک هواپیمای گشت دریایی ایران هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

با توجه به حق مسلم کلیه کشورها در پرواز بر فراز آب‌های بین‌المللی، هشدارهای این کشتی بریتانیایی مغایر با کلیه مقررات بین‌المللی شناخته شده می‌باشد. دولت جمهوری اسلامی ایران ضمن اعتراض شدید خود درخواست دارد که این قبیل اقدامات تکرار نگردد.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده و از سفارت سوئد (بخش حافظ منافع پادشاهی بریتانیا) می‌خواهد آن را در عالی‌ترین سطح مورد ملاحظه قرار دهد.

شماره ۹۶۹

شماره سند شورای امنیت: S/19499

۱۲ فوریه ۱۹۸۸ (۲۳ بهمن ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۲ فوریه ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های مکرر خود و نامه اخیر که طی سند S/19449 درباره اصرار رژیم ایران در بمباران مناطق مسکونی صرفاً غیرنظامی در عراق منتشر شد، احتراماً به‌اطلاع می‌رسانم که نیروهای آن رژیم اقدامات تجاوزگرانه ذیل را در مورخ ۷ و ۸ فوریه ۱۹۸۸ مرتکب شده‌اند.

زمان	مکان	تلفات و خسارات
۸:۳۵ -۱۰:۰۰	قلعه‌دیزه، مجتمع مسکونی بای‌ملک	۵ مجروح از جمله ۳ زن و ۲ کودک
۱۵:۱۵ - ۱۶:۰۰	سلیمانیه: قلعه‌دیزه، مجتمع مسکونی بای‌ملک	۲ غیرنظامی از جمله ۱ کودک کشته شد و به چند خانه خسارت وارد گشت.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۹۷۰

شماره سند شورای امنیت: S/19516

۱۸ فوریه ۱۹۸۸ (۲۹ بهمن ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۶ فوریه ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamognadas.ir

بنا به اطلاع دولت متبوعم، با احترام توجه جناب‌عالی را به مطالب زیر جلب می‌نمایم.

در ساعت ۲۱:۲۵ مورخ ۱۲ فوریه ۱۹۸۸، هلی‌کوپترهای امریکایی که در پیشاپیش یک کاروان ناوهای امریکایی در حال اسکورت نفتکش‌های پرچم‌گذاری شده کویتی پرواز می‌کردند از مسیر معمولی خود منحرف شده و آب‌های سرزمینی ایران در خلیج فارس را نقض کردند. این اقدام تجاوزگرانه به منظور گردآوری اطلاعات مهم از جزایر سیری و ابوموسی و نیز سکوهای سلمان و ناصر انجام گرفت که با آتش پدافند هوایی این جزایر مجبور به فرار شدند. جزئیات آن در دست تهیه است.

محمدجعفر محلاتی ـ مدیرکل امور بین‌المللی و جانشین نمایندگی دائمی

شماره ۹۷۱

شماره سند شورای امنیت: S/19525

۲۳ فوریه ۱۹۸۸ (۴ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۲۳ فوریه ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های متعدد خود که جدیدترین آن طی سند S/19499 درباره بمباران مداوم مناطق صرفاً مسکونی عراق از سوی رژیم ایران منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که در ۱۲، ۲۱، ۲۲ و ۲۳ فوریه ۱۹۸۸، نیروهای آن رژیم اقدامات تجاوزگرانه ذیل را مرتکب شدند.

تاریخ	زمان	مکان	تعداد موشک	تلفات و خسارات
۱۲ فوریه	۱۲ ـ ۱۰:۳۰	حومه شهرستان خانقین	۱۱	۱ خانه خسارت دید
۲۱ فوریه	۱۱	بصره: روستای علی‌نور	۱	۱ غیرنظامی کشته شد.
۲۱ فوریه	۲۰ ـ ۱۹:۵۰	استان سلیمانیه: قلعه‌دیزه	---	۳ خانه خسارت دید.
۲۲ فوریه	۲۱:۲۰ ـ ۲۰:۴۵	استان سلیمانیه: قلعه‌دیزه، مجتمع مسکونی بای‌ملک	۵	۱ غیرنظامی مجروح و ۵ خانه خسارات دید.
۲۳ فوریه	۲۲ ـ ۲۱:۳۰	استان سلیمانیه: قلعه‌دیزه، مجتمع مسکونی بای‌ملک	۵	

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

شماره ۹۷۲

شماره سند شورای امنیت: S/19548

۲۹ فوریه ۱۹۸۸ (۱۰ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۲۸ فوریه ۱۹۸۸ کاردار موقت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به‌اطلاع می‌رسانم که رژیم عراق سیاست جنایتکارانه‌اش را در حمله به مناطق مسکونی غیرنظامی و قتل‌عام غیرنظامیان بی‌گناه از سر گرفته است.

در ۲۷ فوریه ۱۹۸۸ هواپیماهای عراقی به مناطق مسکونی تهران و سقز حمله کردند که به شهادت یک نفر در تهران و ۲۱ نفر در سقز منجر شد و ۱۷ نفر در تهران و ۱۷۰ نفر در سقز مجروح شدند.

جزئیات این اقدامات ددمنشانه متعاقباً به اطلاع خواهد رسید.

گزارش‌های دریافتی از منابع شناخته شده مجامع بین‌المللی حاکی از تشویق رژیم عراق به تهدیدات و تشدید رفتار جنایتکارانه‌اش با از سرگیری جنگ شهرها می‌باشد. با توجه به این مهم کاملاً انتظار می‌رود که جامعه بین‌المللی خصوصاً شورای امنیت و دبیرکل سازمان ملل این جدیدترین تحرکات رژیم عراق علیه بشریت را محکوم نموده و اقدامات مؤثر و فوری جهت جلوگیری از تشدید آن به‌عمل آورد. بدیهی است که در صورت عدم اقدامات مؤثر و بازدارنده جامعه بین‌المللی، جمهوری اسلامی ایران هیچ راهی جز اتخاذ اقدامات لازم جهت احقاق حق قانونی‌اش در دفاع از خویش ندارد.

محمود سادات مادرشاهی ـ سفیر کاردار موقت

شماره ۹۷۳

شماره سند شورای امنیت: S/19550

۲۹ فوریه ۱۹۸۸ (۱۰ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۲۹ فوریه ۱۹۸۸ کاردار موقت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

احتراماً، به پیوست متن نامه جناب آقای دکتر علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران ارسال می‌گردد.

محمود سادات مادرشاهی ـ سفیر کاردار موقت

defamoghaddas.ir

پیوست

نامه مورخ ۲۹ فوریه ۱۹۸۸ وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به دبیرکل

همان‌طور که اطلاع دارید رژیم متجاوز عراق در ادامه تجاوزات وحشیانه‌اش علیه شهرهای غیرنظامی و مسکونی جمهوری اسلامی ایران و نقض کلیه قوانین و اصول حقوق بین‌المللی به‌ویژه کنوانسیون ۱۹۴۹ ژنو و مهلت قانونی ۱۲ ژوئن ۱۹۸۴، در طی چند روز گذشته حملات ضد انسانی خود را علیه شهرهای بی‌دفاع جمهوری اسلامی ایران تشدید کرده و باعث شهید و مجروح شدن بسیاری از غیرنظامیان بی‌گناه شده است.

رژیم متجاوز عراق در طی حملات و اقدامات تجاوزگرانه‌اش در مورخ ۲۷ فوریه ۱۹۸۸ علاوه بر نقض حریم فضایی استان‌های باختران، لرستان، ایلام، آذربایجان‌غربی، تهران، همدان و شهرهای سقز و دزفول، همچنین مراکز مسکونی و غیرنظامی را بمباران کرده و باعث شهید و مجروح شدن ۲۰۹ غیرنظامی شده است.

جمهوری اسلامی ایران در حالی‌که جزئیات فوق را به اطلاع شما می‌رساند، خواهان توجه فوری سازمان ملل متحد به تشدید اقدامات تجاوزگرانه رژیم عراق علیه شهرهای بی‌دفاع ایران و اقدامات تجاوزگرانه‌ای که به حمایت و تشویق ایالات متحده در خلیج فارس رخ داده، می‌باشد. از همین رو درخواست می‌نماید که جناب‌عالی با حسن‌نیت خویش به‌عنوان دبیرکل سازمان ملل از وقوع حوادث بیشتر و نیز تشدید وحشی‌گری عراق علیه شهرهای ایران جلوگیری نمایید. در پایان، واقعاً لازم می‌دانم تأکید نمایم که جمهوری اسلامی ایران به اصول و قوانین بین‌المللی سازمان ملل توجه نموده و آن را رعایت می‌کند و هر گونه اقدام تلافی‌جویانه جمهوری اسلامی ایران تنها به نیت جلوگیری از حملات بیشتر عراق علیه مراکز غیرنظامی ایران و نیز سایر اقدامات وحشیانه عراق صورت می‌گیرد. سازمان ملل نباید در اتخاذ اقدامات فوری جهت توقف ادامه و تشدید این اقدامات تجاوزگرانه رژیم عراق ناتوان باشد. جمهوری اسلامی ایران در برابر خواسته‌های مکرر خانواده‌های شهدا و مجروحین راهی جز این ندارد که با حملات تلافی‌جویانه علیه مراکز اقتصادی، صنعتی و نظامی عراق به آن پاسخ گوید.

تردیدی وجود ندارد که مسئولیت پیامدهای چنین شرایطی، از جمله هرگونه تهدید صلح و امنیت منطقه و جهان، متوجه رژیم عراق و حامیانش و نیز ایالات متحده است.

علی‌اکبر ولایتی ـ وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

defamoghaddas.ir

شماره ۹۷۴

شماره سند شورای امنیت: S/19551

۲۹ فوریه ۱۹۸۸ (۱۰ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۲۹ فوریه ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً توجه جناب‌عالی را به اقدام جنایتکارانه رژیم ایران جلب می‌نمایم. دولت متبوعم دائماً در طی سال‌ها جنگی که رژیم جنگ‌طلب و متجاوز تحمیل کرده و بذر مرگ و نابودی را کاشته، در این باره هشدار داده است. همان‌طور که در فواصل مختلف گفته شده و حکایت برای ما روشن است، رژیم ایران همیشه با جنگ شهرها جهت منحرف ساختن توجهات به رد هر گونه حل و فصل صلح‌جویانه متوسل شده است، به دلیل اینکه اصرار خود را در دنبال کردن جنگ تجاوزگرانه خود توجیه کند.

جناب‌عالی جنایات بسیاری را که رژیم جنایتکار ایران علیه غیرنظامیان بی‌گناه طی ۸ سال گذشته مرتکب شده به خاطر دارید و همان‌طور که سال گذشته شاهد بودید از حمله به مدرسه ابتدایی و بیمارستان نیز دریغ نورزیده است. در کلیه این موارد، عراق بر این حقیقت اساسی مجدداً تصریح کرد که نیات جایتکارانه رژیم تهران را با ادعاهای کذبی که صورت گرفته است به سهولت با اقدامات لازم علیه اهداف نظامی و اقتصادی تلافی می‌کند و در حقیقت از تسلیحات و طرح خود استفاده کرد که به اینها اجازه ندهد میان اهداف متفاوت خود تمایز قائل شوند.

این در حالی است که تقریباً ۷ ماه جامعه بین‌المللی رژیم توسعه‌طلب ایران را وادار کرد تا حل و فصل صلح‌جویانه را که متوازن و جامع و طبق قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) الزام‌آوار شورای امنیت بود بپذیرد. این رژیم جنایتکار با استهزا کردن کلیه قوانین، سرسختانه به عنوان دشمن بشریت به ادامه جنگ اصرار ورزید و به کاشتن بذر مرگ و تخریب اقدام نمود. به علاوه، با توسل مجدد به جنگ به بهانه‌های همیشگی خود از نتیجه‌گیری جامعه بین‌المللی در رد این قطعنامه شورای امنیت جلوگیری کرده است.

دیروز ۲۷ فوریه ۱۹۸۸، نیروی هوایی عراق تهاجماتی را علیه پالایشگاه نفت در حومه تهران انجام داد. دفتر تبلیغات جنگ رژیم ایران اطلاعیه‌ای صادر کرد و در آن تأسیسات نظامی و اقتصادی بغداد و بصره را تهدید به بمباران کرد. در این‌باره سخنگوی نظامی عراق قاطعانه و صریحاً به رژیم ایران هشدار داد که اگر تهدیداتش را عملی سازد و همان‌طور که به وضوح روشن است واقعاً هدفش شهرها و مراکز صرفاً مسکونی باشد، اقدام تلافی‌جویانه، فوری خواهد بود. با وجود این از دیروز تا امروز بعدازظهر، نیروهای رژیم جنایتکار ایران با

defamoghaddas.ir

توپخانه و راکت شهرهای بصره، زبیر، القرنه، خانقین و بدره را گلوله‌باران کرد. این حملات کورکورانه به کشته و مجروح شدن تعدادی از غیرنظامیان از جمله زنان و کودکان منجر شد و خسارت مادی را باعث گردید. اکنون رژیم ایران مجدداً نیات جنگ‌طلبانه خود را تأیید کرده و تمایلات خود را به از سرگیری جنگ شهرها نشان داده است. از همین رو ارادهٔ جامعهٔ بین‌المللی را در تحقق حل و فصل جامع و متوازن جنگ با اجرای قطعنامه۵۹۸ شورای امنیت با مشکل مواجه ساخته است. قطعنامه‌ای که از سوی عراق پذیرفته شده و این کشور آمادگی خود را جهت استقرار صلح همه‌جانبه و پایان بخشیدن به آلام ناشی از جنگ اعلام نموده است. ما همچنین قاطعانه با اقدامات جنایتکارانه ایران مقابله نموده و به کلیه ابزارهای مناسب جهت پاسخ به این قبیل جنایات عمدی ایران متوسل خواهیم شد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۹۷۵

شماره سند شورای امنیت: S/19553

۲۹ فوریه ۱۹۸۸ (۱۰ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۲۹ فوریه ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل متحد خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو تعدادی از نامه‌های قبلی خود که جدیدترین آن طی سند S/19525 منتشر شد، و درباره اصرار رژیم ایران در بمباران مناطق مسکونی صرفاً غیرنظامی عراق می‌باشد، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که در ۲۰، ۲۲، ۲۶، ۲۷ و ۲۸ فوریه ۱۹۸۸، نیروهای رژیم ایران اقدامات تجاوزگرانه را که در لیست پیوست است انجام داده‌اند.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

تاریخ	زمان	منطقه	تعداد گلوله	تلفات
۲۰ فوریه ۱۹۸۸	۱۵:۳۰-۱۷:۳۰	استان سلیمانیه، ناحیه دوکان	۱۷	۲ نفر مجروح از جمله ۱ زن
۲۲ فوریه ۱۹۸۸	۱۴:۳۰ - ۱۶:۰۰	استان سلیمانیه، قصبه دوکان سفلی	۷	
۲۶ فوریه ۱۹۸۸	۹:۱۵ - ۱۲:۰۰	استان سلیمانیه، ناحیه دوکان	۹	
۲۶ فوریه ۱۹۸۸	۱۲:۳۰ - ۱۳:۳۰	استان دهوک، ناحیه سحیل	۱۷	۸کودک و ۱ زن کشته، ۲۰ نفر از جمله ۶ کودک و ۹ زن مجروح شدند و ۳ خانه و ۱ خودرو شخصی آسیب دید.

defamoghaddas.ir

تاریخ	زمان	منطقه	تعداد گلوله	تلفات
۲۶ فوریه ۱۹۸۸	۲۲:۲۵ - ۲۲:۴۵	قلعه‌دیزه استان سلیمانیه: ناحیه مجتمع مسکونی بای‌ملک	۴	۳ نفر از جمله ۱ کودک کشته و ۴ خانه آسیب دید.
۲۷ فوریه ۱۹۸۸	۱۳:۰۰-۱۳:۱۵	استان بصره، ناحیه القرنه	۱۰	۲ کشته از جمله ۱ کودک، ۲ مجروح از جمله ۱ زن، و آسیب دیدن ۱۱ خانه
۲۷ فوریه ۱۹۸۸	۸:۳۵ - ۱۴:۴۰	خرمال و ناحیه سیروان استان سلیمانیه، ناحیه		
۲۸ فوریه ۱۹۸۸	۷:۵۰ ـ ۱۷	استان بصره، مرکز شهر و مناطق ذیل: المعقل، بصره قدیم، الجزائر، السعودیه، خیابان الکورنیش، منطقه الهارثه، اطراف ناحیه زبیر	۱۰۳	۵ کشته، ۸ مجروح از جمله ۱ زن؛ ۵ خودرو شخصی، ۱ مدرسه پسرانه و ۲ خانه آسیب دید.
۲۸ فوریه ۱۹۸۸	۶:۴۵ ـ ۷:۳۵	استان واسط، ناحیه بدره	۱۱	
۲۸ فوریه ۱۹۸۸	۵:۰۰ - ۱۳:۲۰	شهر خانقین	۴۲	۲ کشته، ۱۴ مجروح از جمله ۲ زن؛ ۴ مغازه و ۴ خانه آسیب دید.
۲۸ فوریه ۱۹۸۸	۱۷:۳۵- ۲۰:۳۰	استان بصره شامل مناطق ذیل: الجزائر، السعودیه، بصره قدیم المعقل، مناوی باشا، اسعدی الداکیر، البربریه	۷۰	۸ مجروح از جمله ۳ کودک و ۱ زن، ۳ خانه و ۲ مغازه آسیب دید.
۲۸ فوریه ۱۹۸۸	۱۷:۳۵ - ۲۰:۳۰	استان دیاله، شهر دیاله، شهر خانقین	۲۲	۲ مجروح؛ ۲ خانه و یک کافه خسارت دید.
۲۸ فوریه ۱۹۸۸	۲۳:۱۵ـ۱۶:۵۰	مرکز استان بصره، الطویسه، الساعی، العباسیه، الجرائر، العشار، المعقل، منطقه القبله، المطیحه و ناحیه القرنه	۱۴۸	۵ کشته از جمله ۱زن و ۱کودک، ۲۱ مجروح از جمله ۳زن؛ ۱ خانه خسارت دید و ۱ خانه و ۲ خودرو شخصی دچار آتش‌سوزی شد.
۲۸ فوریه ۱۹۸۸	۲۰:۲۰ـ۲۰:۴۵	بخش قلعه‌دیزه، اطراف آنها	۶	تعدادی خانه خسارت دید.
۲۸ فوریه ۱۹۸۸	۲۲:۰۰ـ۲۲:۴۵	اطراف شهر خانقین	۱۱	---
۲۸ فوریه ۱۹۸۸	۲۲:۰۵ـ۲۲:۳۰	بخش بدره	۷	---

defamoghaddas.ir

شماره ۹۷۶

شماره سند شورای امنیت: S/19554

۲۹ فوریه ۱۹۸۸ (۱۰ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۲۹ فوریه ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل متحد خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که نیروهای جنگجو و توسعه‌طلب رژیم ایران که جنگ را آغاز کرده و ادامه داده‌اند، دو موشک زمین به زمین به شهر بغداد در ساعت ۲:۴۵ و ۳:۰۵ مورخ ۲۹ فوریه ۱۹۸۸ شلیک کردند. این موشک‌ها به مناطق مسکونی اصابت کرده و باعث کشته و مجروح شدن تعدادی از مردم از جمله زنان و کودکان شده و تعدادی خانه و مغازه و خودرو شخصی خسارت دید.

با این جنایات ددمنشانه مردم ما از ادامه دفاع قهرمانانه از سرزمین و حاکمیت خویش دست برنخواهند داشت. مایلم در اینجا تکرار کنم آنچه من در نامه مورخ ۲۹ فوریه ۱۹۸۸ درباره حق قانونی ما جهت دفاع از خویش نوشتم، درسی برای تجاوزگران جنایتکاران هست و بار سنگین مسئولیت آن به عهده جامعه بین‌المللی است که به‌طور جدی با رژیم بی‌رحم ایران که تنها هدفش جنگ و تخریب است، مخالفت ورزند. بنابراین بیش از پیش شورای امنیت لازم است که با دقت احتمال اقدامات تنبیهی علیه رژیم ایران را بر اساس قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت بررسی نموده و پافشاری ایران را جهت ادامه تجاوز مورد ملاحظه قرار دهد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۹۷۷

شماره سند شورای امنیت: S/19558

۱ مارس ۱۹۸۸ (۱۱ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به پیوست متن فهرست چند مورد از نقض حقوق بین‌المللی توسط ناوها و هواپیماهای امریکایی مستقر در خلیج فارس و دریای عمان ارسال می‌گردد.

محمد جعفر محلاتی

مدیرکل امور بین‌الملل و جانشین نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

پیوست

هشدارهای کشتی‌های جنگی ایالات متحده به هواپیماهای گشتی دریایی ایران

در ۳ دسامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۱:۱۸، کشتی امریکایی شماره ۲۶ در موقعیت ´۲۵°۵۰ شمالی و ´۵۵°۳۲ شرقی به یک هواپیمای گشتی دریایی ایران در موقعیت ´۲۵°۴۰ شمالی و ´۵۵°۱۵ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز ننماید.

در ۵ دسامبر ۱۹۸۷، کشتی امریکایی شماره ۵۴ در موقعیت ´۲۵°۱۰ شمالی و ´۵۶°۲۹ شرقی به هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۵°۱۲ شمالی و ´۵۷°۰۰ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

در ۶ دسامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۱:۲۰، یک کشتی امریکایی در موقعیت ´۲۵°۴۰ شمالی و ´۵۵°۳۰ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۶°۰۰ شمالی و ´۵۵°۰۶ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز ننماید.

در ۱۸ دسامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۹:۲۳، یک کشتی امریکایی به شماره ۹۹۶ در موقعیت ´۲۶°۴۴ شمالی و ´۵۵°۱۵ شرقی که نقض کلیه قوانین حقوق بین‌المللی و نقض حاکمیت ایران است به یک هواپیمای گشت دریایی ایران بر فراز آب‌های سرزمین ایران در اطراف جزیره تنب در موقعیت ´۲۶°۱۰ شمالی و ´۵۵°۲۰ شرقی، هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز ننماید.

نقض حریم فضایی ایران توسط هواپیماهای ایالات متحده:

در ۱۴ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۷:۴۹، یک هواپیمای امریکایی که با سرعت ۴۲۰ مایل در ساعت و در ارتفاع ۲۹۰۰ پایی در پرواز بود حریم فضایی ایران را در موقعیت ´۲۵°۳۰ شمالی و ´۵۸°۳۵ شرقی نقض کرده و در ساعت ۷:۵۸ با عبور از موقعیت ´۲۵°۴۰ شمالی و ´۵۷°۲۵ شرقی از حریم فضایی ایران به آب‌های بین‌المللی بازگشت.

در ۲۰ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۷:۴۳ یک هواپیمای امریکایی با سرعت ۵۰۰ مایل در ساعت و در ارتفاع ۲۵۰۰۰ پایی حریم فضایی ایران را در موقعیت ´۲۶°۳۰ شمالی و ´۵۷°۰۵ شرقی نقض کرد و بر فراز بخش‌های جنوبی ایران پرواز کرد. در ساعت ۷:۴۹ این هواپیما از حریم فضایی ایران از موقعیت ´۲۵°۴۵شمالی و ´۵۷°۴۰ شرقی بازگشت.

شماره ۹۷۸

شماره سند شورای امنیت: S/19563

۱ مارس ۱۹۸۸ (۱۱ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamognadas.ir

احتراماً، به پیوست متن نامه آقای دکتر علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ مدیر کل امور بین‌المللی و جانشین نمایندگی دائمی

پیوست

نامه مورخ ۲۹ فوریه ۱۹۸۸ وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به دبیرکل

همان‌طور که جناب‌عالی از نامه‌های مورخ ۲۷ و ۲۸ فوریه ۱۹۸۸ اینجانب مطلع شدید، یک‌بار دیگر رژیم متجاوز عراق به تشویق و حمایت سایر رژیم‌های متجاوز به‌ویژه ایالات متحده امریکا و به‌خاطر اختلال در تلاش‌های دیپلماتیک اخیر سازمان ملل، اقدامات تجاوزگرانه‌اش را علیه غیرنظامیان بی‌گناه جمهوری اسلامی ایران به‌ویژه در تهران، پایتخت، تشدید کرد. این حملات به شهید و مجروح شدن تعداد قابل ملاحظه‌ای از زنان، سالخوردگان و کودکان بی‌گناه منجر شده است.

رژیم متجاوز عراق در طی جدیدترین حملات خود تنها در ۲۹ فوریه ۱۹۸۸ به‌طور وحشیانه به بیش از ۸ منطقه صرفاً غیرنظامی از جمله یک بیمارستان که اکثر بیماران آن زنان حامله بودند، حمله کرد.

در نتیجه آن چند تن از ساکنین در تهران و بیماران بیمارستان، شهید و مجروح شدند. تخلیه شهدا و مجروحین چند ساعت طول کشید.

همان‌طور که شما مشاهده کردید، رژیم عراق حملات وحشیانه و ضد انسانی‌اش را علیه شهرهای ما از سرگرفته و تمایل به گسترش این حملات دارد. با آغاز و تشدید "جنگ شهرها" و در تعقیب اهداف ایالات متحده امریکا، رژیم عراق تلاش دارد نه تنها توجهات را از قیام مردم مسلمان فلسطین در برابر رژیم صهیونیستی منحرف سازد، بلکه همچنین سعی می‌نماید در تلاش‌های اخیر سازمان ملل اختلال ایجاد کند و با همکاری اعضای مشخصی در شورای امنیت و با تطمیع شورای امنیت به تصویب تصمیمات یک‌جانبه دیگری درباره جنگ تحمیلی علیه جمهوری اسلامی ایران اقدام نماید.

جمهوری اسلامی ایران بر اساس پای‌بندی‌اش به قوانین حقوق بین‌الملل و مهلت قانونی ۱۲ ژوئن ۱۹۸۴، مکرراً مخالفت شدید خود را با هرگونه حمله علیه مناطق غیرنظامی و مسکونی اعلام داشته است.

از همین رو هر موضعی نسبت به این قبیل حملات، به جناب‌عالی و سازمان ملل گزارش شده و خواستار اقدامات بازدارنده فوری است تا تداوم این‌چنین وحشی‌گری را متوقف سازد. به‌هرحال، اغلب مشاهده شده که سازمان ملل متحد نه تنها در محدود ساختن یا کاهش جنایات رژیم عراق ناتوان است بلکه در عمل به وظیفه اصلی خود یعنی

defamoghadas.ir

جلوگیری از تجاوز و حفظ صلح و امنیت بین‌المللی کوتاهی کرده است و ناامیدی نسبت به این سازمان در کشورهایی که قربانی تجاوز شده‌اند، افزایش یافته است.

از جناب‌عالی انتظار داریم که با اتخاذ اقدامات فوری حملات ناجوانمردانه و غیر قانونی عراق علیه مناطق صرفاً غیرنظامی و مسکونی را متوقف سازید. از سوی دیگر شکی برای جمهوری اسلامی ایران باقی نمی‌ماند که سازمان ملل مطلقاً در اتخاذ هرگونه اقدام مثبت ناتوان بوده و امیدی به آن نمی‌توان داشت. تحت چنین شرایطی، جمهوری اسلامی ایران جهت دفاع قانونی خویش مجبور است اقدامات تلافی‌جویانه خود را علیه مراکز نظامی، صنعتی و اقتصادی عراق افزایش داده و راه‌حل نظامی را به‌عنوان تنها ابزار کارآمد جهت پایان بخشیدن به تجاوزات عراق و جنگ تحمیلی مورد توجه قرار دهد.

بدیهی است که در چنین شرایطی که ایجاد شده، مسئولیت پیامدهای به‌خطر افتادن صلح در منطقه و جهان به‌عهده سازمان ملل است که به‌طور قانونی نسبت به حفظ آن و نیز اتخاذ تصمیم علیه حامیان عراق خصوصاً ایالات متحده امریکا مسئول است.

علی اکبر ولایتی ـ وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

شماره ۹۷۹

شماره سند شورای امنیت: S/19572

۳ مارس ۱۹۸۸ (۱۳ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۳ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی کویت در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

احتراماً، به پیوست متن پیام شیخ جابرالاحمد الصباح امیر کویت و رئیس نشست پنجم سازمان کنفرانس اسلامی خطاب به رهبران دولت‌های عضو شورای امنیت ارسال می‌گردد.

محمد ع. ابوالحسن ـ سفیر نمایندگی دائمی

پیوست

پیام مورخ ۱ مارس ۱۹۸۸ امیر کویت و رئیس نشست پنجم سازمان کنفرانس اسلامی خطاب به رهبران دولت‌های عضو شورای امنیت

گسترش اخیر جنگ ایران و عراق اسف‌بار است، جنگی که تراژدی خونینی به دنبال داشته و بنا به گزارش‌ها جان صدها هزار نفر از طرفین را از ابتدای جنگ تاکنون ـ که بیش از ۷ سال طول کشیده است ـ گرفته است.

بمباران شهرها و مناطق مسکونی و کشتار مردم بی‌گناه اعم از کودکان، زنان و سالخوردگان که تنها خواستهٔ آنها زندگی در صلح و آرامش است و نمی‌توانند از خودشان دفاع کنند، از سر گرفته شده که باید از بمباران این قبیل مناطق جلوگیری گردد تا مردم در امان بمانند.

از طرف جهان اسلام و بر اساس علاقه به صلح و برادری در میان کلیه انسان‌ها که از

defamoghaddas.ir

دستورات اسلام و کلیه پیامبران الهی است و نیز از طرف سازمان کنفرانس اسلامی و نشست اخیر که ریاست آن را عهده‌دار بودم مایلم از حسن‌نیت دبیرکل سازمان ملل تقدیر نمایم و مصراً از شورای امنیت به ویژه اعضای دائمی آن می‌خواهم و یادآور می‌شوم هر روز که در اتخاذ اقدام مؤثر برای پایان بخشیدن به جنگ درنگ نمایند، هر دو طرف درگیر جنگ، متحمل تلفات انسانی بیشتر می‌گردند.

امیدوارم که پیام اینجانب به جناب‌عالی انگیزه بیشتری را موجب گردد تا اقدامات سریعی در این‌باره اتخاذ نمایید. خواست کلیه مردم جهان تحقق صلح در این منطقه است که مدت زمان طولانی به مخاطره افتاده است.

جابرالاحمد الجابر الصباح ـ امیر کویت، رئیس سازمان کنفرانس اسلامی

شماره ۹۸۰

شماره سند شورای امنیت: S/19580

۴ مارس ۱۹۸۸ (۱۴ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۴ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و بازگشت به نامه‌های قبلی خود که جدیدترین آن طی سند S/19554 درباره اصرار رژیم ایران در گلوله‌باران مناطق صرفاً مسکونی عراق منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که در ۲ و ۳ مارس ۱۹۸۸ نیروهای رژیم ایران مرتکب اقدامات تجاوزگرانه ذیل شدند که فهرست آن پیوست می‌باشد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

تاریخ	زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۲ مارس ۱۹۸۸	۴:۳۰-۱۷:۳۰	مرکز استان بصره و مناطق دیل: المعقل، الداکیر، ناحیه زبیر	۱۱ گلوله و ۳۷ راکت	۳ کودک مجروح شدند و ۸ خودرو خسارت دید.
۲ مارس ۱۹۸۸	۱۷-۱۱:۵۰	استان بصره و مناطق ذیل: العشار، البراضعیه، الداکیر، الجزائر، القبله، الکورنیش، السعودیه، الحکیمیه، بازار الخضار، الجبیله، الخندق، مناوی‌باشا، مناوی لجم، الکواز، التحسینه، ناحیه زبیر	۲۰۱ گلوله از جمله ۱۰ راکت	۸ کشته از جمله ۵ کودک و ۲ زن؛ ۱۰ مجروح از جمله ۴ زن؛ ۳ خانه تخریب شد و ۵ خانه خسارت دید.
۲ مارس ۱۹۸۸	۴:۰۰-۳:۰۰	استان سلیمانیه: ناحیه قلعه‌دیزه، مجتمع مسکونی بای‌ملک	—	۵ مجروح از جمله ۱ زن؛ تعدادی خانه خسارت دید.
۳ مارس ۱۹۸۸	۶:۱۲-۱۷:۵۵	مرکز شهر بصره و مناطق ذیل: العشار، الرابط، التمیمیه، الجزائر، العباسیه، البراضعیه، ناحیه الهارثه، القرنه	۱۳۵ گلوله شامل ۱۵ راکت	۱ کشته، ۱۲ تن از جمله ۱ کودک مجروح؛ ۷ خودرو و ۱ خانه خسارت دید.

defamoghaddas.ir

شماره ۹۸۱

شماره سند شورای امنیت: S/19581

۴ مارس ۱۹۸۸ (۱۴ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۴ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و بازگشت به نامه‌های متعدد قبلی خود که جدیدترین آن طی سند S/19554 درباره اصرار رژیم ایران در گلوله‌باران مناطق صرفاً مسکونی عراق منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که مورخ ۲۹ فوریه و ۱ مارس ۱۹۸۸ نیروهای رژیم ایران مرتکب اقدامات تجاوزگرانه شدند که فهرست آن پیوست می‌باشد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

تاریخ	زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۲۹ فوریه ۱۹۸۸	۹:۲۲-۱۴:۴۰	استان بصره نواحی القرنه، ناحیه الهارثه	۲۲	۳ خانه تخریب شد، ۳ خانه و ۱ مغازه خسارت دید.
۱ مارس ۱۹۸۸	۵:۳۰-۱۷	استان بصره و مناطق ذیل: المعقل ـ ناحیه الهارثه، ناحیه زبیر، ناحیه القرنه	۲۸۱	تعدادی از جمله ۱ زن کشته و ۱۴ تن از جمله ۶ کودک و ۲ زن مجروح شدند، ۵ خانه تخریب شد، ۳خانه، چند مغازه و ۱ مرکز تفریحی خسارت دید و ۱ خودرو دچار آتش‌سوزی گردید.
۱ مارس ۱۹۸۸	۱۴:۳۰-۱۴:۴۵	استان سلیمانیه ناحیه قلعه‌دیزه، منطقه مسکونی بای‌ملک	۲	---

شماره ۹۸۲

شماره سند شورای امنیت: S/19583

۵ مارس ۱۹۸۸ (۱۵ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۵ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً متن نامه آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه عراق به پیوست ارسال می‌گردد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

نامه مورخ ۵ مارس ۱۹۸۸ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه عراق خطاب به دبیرکل

defamoghadas.ir

درباره تلاش‌های دیوانه‌وار رهبران جنگ‌جو و توسعه‌طلب رژیم ایران در منحرف ساختن توجهات سازمان ملل و افکار عمومی جهان در مورد وضعیت مربوط به حملات وسیع به مناطق مسکونی غیرنظامی و نامه‌های قابل ملاحظه ایران در تاریخ‌های ۲۸ و ۲۹ فوریه و ۱ مارس ۱۹۸۸ (S/19563, S/19550, S/19549)، احتراماً خاطرنشان می‌گردد که این تاکتیک ایران جدید نیست و باید قویاً در برابر آن ایستادگی کرد.

در این باره مایلم برخی از حقایق را به اطلاع برسانم:

۱- تجاوزات ایران علیه عراق در واقع از ۴ سپتامبر ۱۹۸۰ با حمله به ساکنین شهرها و روستاها و با بمباران‌های سنگین توپخانه و نیروی هوایی آغاز گشت. شهرستان‌ها و روستاهای مرزی عراق در فواصل سال‌های ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۲ به‌خاطر عقب راندن نیروهای ایران دور از تیررس بوده است، با وجود این از سوی نیروی هوایی ایران هدف بمباران قرار داشته است. در هر حادثه حتی از زمانی که نیروهای عراقی از خاک ایران در ژوئن ۱۹۸۲ خارج شدند و نیروهای ایرانی در امتداد مرز آرایش گرفتند، شهرها و روستاهای عراقی در برد توپخانه ایران زیر بمباران روزمره قرار داشتند.

۲- نخستین طرفی که خواستار توافق دوجانبه در عدم حمله به مناطق مسکونی است، عراق بوده است. آقای صدام حسین رئیس جمهور عراق در نامه‌ای خطاب به مردم ایران در تاریخ ۷ ژوئن ۱۹۸۳ پیشنهاد توافق ویژه‌ای را ارائه داد که سازمان بین‌المللی مشترکی بر اقدامات طرفین نظارت داشته باشد تا آنها از حمله به شهرها و روستاهای یکدیگر خودداری ورزند (S/15825). پیشنهاد وی از سوی ایران رد شد.

۳- در قطعنامه ۵۴۰ (۱۹۸۳) مورخ ۲۱ اکتبر ۱۹۸۳، شورای امنیت خواستار توقف فوری کلیه عملیات‌های نظامی علیه اهداف غیرنظامی از جمله شهرها و مناطق مسکونی گردید. این درخواست را نیز ایران رد کرد.

۴- در سال ۱۹۸۴ ریاست شورای امنیت اعلام داشت که این شورا گزارش هیئت اعزامی دبیرکل به مناطق غیرنظامی ایران و عراق را که مورد حمله واقع شده بود (S/15874) مورد بحث قرار داد. به‌هرحال شورا نتوانست بیانیه‌ای صادر کند، زیرا ایران تصمیمات خود را جهت پذیرش چارچوبی که در طی مشورت‌ها به آن دست یافته بودیم نقض کرد. همان‌طور که همگان می‌دانند این گزارش مغایر با بیانیه‌های رژیم ایران در نفی هرگونه بمباران سنگین روزمره علیه شهرها و روستاهای عراق است.

۵- در سال ۱۹۸۴، طرفین صریحاً توقف هرگونه حملات عمدی علیه مراکز مسکونی غیرنظامی را از تاریخ ۱۲ ژوئن متعهد شدند. علی‌رغم این تعهدات، رژیم ایران به بمباران شهرها، روستاها و مراکز صرفاً مسکونی ادامه داد. همان‌طور که نامه‌های ما در مورد آن تخلفات که برای سازمان ملل ارسال شده، گواه این حقیقت است. (S/16750, S/16673, S/16649, S/16638, S/16630, S/16624, S/16348, S/16329)

defamoghaddas.ir

۶- در مارس ۱۹۸۵، شورای امنیت سرنوشت اسف‌بار اسیران عراقی جنگ را بر اساس گزارش هیئت اعزامی دبیرکل مورد بحث قرار داد. رژیم ایران بدون هیچ‌گونه ملاحظه‌ای اعلام داشت که قصد دارد شهر بصره را بمباران کند. این رژیم تهدیدات خود را در ۵ مارس ۱۹۸۵ عملی ساخت و در توجیه جنایاتش اعلام داشت که در پاسخ به حملات روز قبل عراق به شهر اهواز می‌باشد. هدف حمله عراق کارخانه‌ای واقع در نزدیکی این شهر بوده است که یقیناً شامل توافق ۱۲ ژوئن نمی‌شود. متذکر می‌گردد که رژیم ایران به‌خوبی آگاه است که جزئیات آن توافق قابل استناد مطابق با ادعاهایش نیست و این در حالی است که حتی از تضمین امنیت تیم سازمان ملل که در منطقه بصره پس از حملات عمدی ایران علیه آن شهر در حال تحقیق بود نیز خودداری ورزید که نقض آشکار آن توافق است. هدف از کلیه این حرکات منحرف ساختن توجهات از مباحثات شورای امنیت در مورد وضعیت ناگوار اسیران عراقی و آماده‌سازی جهت حمله بزرگ بوده که ایران در ۱۲ مارس ۱۹۸۵ در سرتاسر مرداب‌های هویزه آغاز کرد. سپس شورای امنیت مداخله کرد و در بیانیه مورخ ۱۵ مارس ۱۹۸۵ خواستار مهلت قانونی در مورد حملات به مراکز مسکونی غیرنظامی به‌طور وسیع گردید تا اینکه حل و فصل صلح‌جویانه مطابق با منشور سازمان ملل مطرح گردید. (سند S/17036) عراق پاسخ شایسته‌ای به این درخواست داد (سند S/17037) اما پاسخ صریحی از سوی رژیم ایران دریافت نشد. (سند S/17039)

۷- مدت زمانی است که رژیم ایران حملات خود را به مناطق غیرنظامی صرفاً مسکونی در عراق کاهش نداده و حتی با استفاده از موشک‌های زمین به زمین و نیز توپخانه و هواپیما حملات خود را به‌طور قابل ملاحظه‌ای افزایش داده است. حملاتش را علیه شهرها و مناطق مسکونی در هر زمانی که متحمل شکست نظامی و خسارات سنگین در طی تلاش‌های مکرر خود جهت حمله به عراق گردیده افزایش داده است. با این اقدامات امیدوار است که بر شکست‌هایش سرپوش گذاشته و توجهات را از اقدامات تجاوزگرانه خویش منحرف سازد و فشار جامعه بین‌المللی را جهت توقف تجاوزات و برقراری صلح کاهش دهد. عراق مکرراً نسبت به تاکتیک‌های انحرافی ایران هشدار داده و بر ضرورت حفظ حقایق به‌طور شفاف تأکید می‌نماید و ثابت و استوار باقی می‌ماند و جهت توقف مانورهای پیچیده ایران سر خم نخواهد کرد.

۸- عراق به جناب‌عالی نسبت به هر حمله ایران علیه مناطق مسکونی غیرنظامی عراق دائماً هشدار داده است. آمارهای ذیل به منظور تنویر افکار جامعه بین‌المللی نسبت به جنایات ایران علیه شهرها و مناطق پرجمعیت غیرنظامی در عراق ارائه می‌گردد:

- در فواصل سال‌های ۱۹۸۳ تا ۱۹۸۸، عراق ۱۶۸ نامه در مورد حملات ایران علیه مناطق مسکونی وسیع غیرنظامی در عراق ارسال داشته که اکثر نامه‌ها بیش از یک حمله را شامل می‌شده است.

- طی همین دوره اینجانب شخصاً ۱۶ نامه در مورد این حملات ارسال داشته‌ام.

defamoghadas.ir

- از سال ۱۹۸۵، نیروهای رژیم ایران ۳ موشک در کرکوک و ۴۵ موشک در بغداد پرتاب کرده‌اند و عراق اغلب این حوادث را گزارش کرده است.

- در فواصل شروع جنگ تا ژوئن ۱۹۸۶، حملات هواپیما و توپخانه ایران به مناطق مسکونی غیرنظامی ۱۰۲۴ حمله می‌باشد که مجموعاً ۸۵۰ کشته و ۳۲۱۷ مجروح برجای گذاشته و به خسارات مادی قابل توجهی از جمله تخریب ۵۹۶ محل مسکونی منجر شده است. تعداد موشک و گلوله منفجر نشده در طی همین دوره ۸۸۳۴ عدد می‌باشد. هیچ استانی در عراق وجود ندارد که هدف این حمله واقع نشده باشد.

- تعداد حملات ایران به مناطق مسکونی غیرنظامی در فاصله تصویب قطعنامه الزام‌آور ۵۹۸ (۱۹۸۷) شورای امنیت مورخ ۲۰ جولای ۱۹۸۷ و ۲۹ دسامبر ۱۹۸۷ بالغ بر ۲۰۴ حمله است. در طی همین دوره از ۱ ژانویه تا ۱ مارس ۱۹۸۸ تعداد آن بر ۴۴ حمله بالغ می‌گردد.

۹- عراق دقیقاً مناطق مسکونی ایران را هدف قرار نداده است و تنها اهداف نظامی یا اقتصادی را مدنظر داشته است. اهدافی که ممکن است از نظر قانونی در مناقشه نظامی مورد هدف باشد به خاطر اینکه توانایی دشمن را جهت ادامه جنگ تضعیف نماید. از طرف دیگر رژیم ایران در حالی که ادامه جنگ را نقض منشور سازمان ملل و قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت قلمداد می‌کند، هرگز فرصت را در گسترش این تخلفات با ارتکاب جنایات بیشتر علیه مناطق غیرنظامی عراق از دست نداده است و با سرپوش گذاشتن بر کلیه این حقایق ادعا می‌کند که تنها حملات علیه اهداف اقتصادی یا نظامی عراق را تلافی می‌کند.

۱۰- عراق در فواصل مختلف حداکثر خویشتن‌داری را از خود نشان داده است و از پاسخ دادن به جنایات ایران اجتناب ورزیده، به امید اینکه رژیم تهران نهایتاً دلیلی بیابد و حرکت به‌سوی صلح را آغاز کند. در این‌باره نامه‌های متعددی را که برای جناب‌عالی در سال گذشته ارسال کردم یادآور می‌شوم که مؤید نگرش سازنده عراق در تقویت جامعه بین‌المللی و عملی شدن طرح مصوب شورای امنیت در نیل به حل و فصل صلح‌جویانه، همه‌جانبه، عادلانه، شرافتمندانه و پایدار منازعه است. در ۱۳ اکتبر ۱۹۸۷ اینجانب به اطلاع جناب‌عالی رساندم که رژیم ایران مرتکب جنایات احمقانه‌ای علیه مردم غیرنظامی عراق شده است و برای بار سوم طی این هفته یک موشک زمین به زمین به شهر بغداد شلیک کرده و این موشک به مدرسه بلات‌الشهدا و خانه‌های مجاور آن که متعلق به معلمان بود، اصابت کرد که ۳۳ کشته از جمله ۲۹ کودک و ۲ زن به جای گذاشت و ۳۱۸ تن از جمله ۱۹۶ کودک و ۱۱ زن مجروح شدند (سند S/19205). در تاریخ ۹ نوامبر ۱۹۸۷، یک‌بار دیگر توجه جناب‌عالی را به جنایت دیگری که رژیم ایران صورت داد جلب نمودم. در حالی‌که نشست اعراب در امان در جریان بود، موشک دیگری به بغداد شلیک شد که اعتراض نه تنها عراق بلکه کلیه دولت‌های عربی را که برای اجلاس گرد هم آمده بودند فراهم ساخت و بر ضرورت دستیابی به حل و فصل صلح‌جویانه

defamoghadas.ir

تأکید گردید. بر اثر این حملات جنایتکارانه، ۶ کودک و ۴ زن کشته شدند و ۱۰۶ نفر از مردم از جمله ۴۱ زن و ۴۸ کودک مجروح گردیدند، ۱۰ ساختمان تخریب شد و ۲۰ خانه خسارت دید، ۸ خودرو شخصی و تعدادی واحد تجاری خساراتی را متحمل شدند(S/19258). در مجموع از زمان تصویب قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) ۱۸ موشک به سوی بغداد شلیک شده و سیاست اعتدال عراق با شکست مواجه بوده است، زیرا رژیم ایران به اقدامات تجاوزگرانه و توسعه‌طلبانه خود ادامه داده و جنگ و انهدام را تنها سیاست خود قرار داده است.

۱۱- طبق معمول این ایران بود که جنگ شهرها را آغاز کرد. در ۲۸ فوریه ۱۹۸۸ یک هواپیمای عراقی حمله‌ای را به پالایشگاه نفت ایران در فاصله بیش از ۱۰ کیلومتری خارج از تهران آغاز کرد. پس از آن رژیم ایران تهدید کرد که تأسیسات اقتصادی و نظامی بغداد و بصره را بمباران خواهد کرد و از مردم غیرنظامی درخواست نمود که آن دو شهر را تخلیه نمایند، سپس رهبری نظامی عراق به رهبران ایران شدیداً هشدار داد که آن را مورد توجه قرار دهند که در صورت عملی شدن تهدید خود علیه مردم غیرنظامی و مناطق مسکونی عراق با واکنش شدید عراق مواجه خواهند شد.

۱۲- علی‌رغم هشدار در طی شب ۲۷ تا ۲۸ فوریه، روز بعد رژیم ایران بصره، زبیر، القرنه، خانقین و بدره را با توپخانه سنگین و موشک هدف قرار داد که بر اثر آن تعدادی از غیرنظامیان از جمله زنان و کودکان کشته و مجروح شده و به اموال غیرنظامیان خسارت وارد شد. به‌علاوه، در ۲۹ فوریه ۱۹۸۸، رژیم جنایتکار ایران دو موشک زمین به زمین به‌سوی دو منطقه مسکونی شهر بغداد شلیک کرد که بر اثر آن تعدادی از غیرنظامیان از جمله زنان و کودکان کشته و مجروح شده و به تعدادی از خانه‌های مسکونی، تجاری و خودروهای شخصی خسارت وارد گشت و یا از بین رفت. این حقایق غیرقابل انکار نشان‌دهنده آن است که رژیم ایران در هر موردی خود حمله را آغاز کرده است. در این مورد نیز رژیم ایران شروع کننده حملات در بمباران شهرها و مناطق مسکونی به‌طور وسیع بوده و باید مسئولیت کامل این حقیقت را بپذیرد. همان‌طور که در دو نامه ارسالی برای جناب‌عالی در ۲۹ فوریه ۱۹۸۸ خاطرنشان گردیده، عراق مجبور به مقابله شده است. یک‌بار دیگر جهت گریز از اقدامات تلافی‌جویانه احتمالی، رژیم ایران به تاکتیک گذشته خود در بهره‌برداری از موقعیت‌ها در منحرف ساختن توجهات جامعه بین‌المللی از جنایات خویش و با توجه به خودداری‌اش در پذیرش قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) شورای امنیت که الزام‌آور می‌باشد، روی آورده است.

۱۳- مجدداً بر حق مردم خویش که روح آزادی، صلح و شرافت در آنها دمیده شده، تأکید می‌نمایم؛ آنها در برابر جنایات رژیم ایران مقاومت خواهند کرد و حق دفاع از خویش را به منصه ظهور می‌رسانند.

طارق عزیز ـ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق

defamoghadas.ir

شماره ۹۸۳

شماره سند شورای امنیت: S/19584

۷ مارس ۱۹۸۸ (۱۷ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۶ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به پیوست متن بیانیه وزارت امور خارجه ایران در اصرار جهت ادامه جنگ علیه عراق که ادعاهای نمایندگی دائمی رژیم ایران در نیویورک را رد می نماید و حاکی از تغییر موضع رژیم ایران درباره قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت است، ارسال می‌گردد.

این بیانیه در ۵ مارس ۱۹۸۸ صادر شده است.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

بیانیه وزارت امور خارجه ایران

به‌دنبال تشدید تجاوزات رژیم عراق و افزایش جنایاتش در حملات موشکی اش علیه مناطق مسکونی، وزارت امور خارجه اعلام کرد رژیم صدام که تصور می کرد مردم ایران ممکن است مواضع خود را در جنگ تحمیلی تغییر دهند، جنایات نظامی خود را علیه بیمارستان‌ها و مناطق مسکونی تشدید کرده به‌خاطر اینکه جامعه بین‌المللی از جمله شورای امنیت را وادار سازند تا قطعنامه‌ای را علیه جمهوری اسلامی ایران تصویب کنند، در حالی که این کشورها روزانه از طریق رسانه های جمعی درخواست صلح نموده و سکوت و بی‌تحرکی خود را حفظ کرده‌اند. مجامع بین‌المللی و سران دولت ها رسماً عملیات های جمهوری اسلامی ایران در جبهه های جنگ را که هدف آن استقرار صلح پایدار است به‌عنوان حرکتی مغایر با صلح و امنیت بین‌المللی قلمداد نموده و این در حالی است که هم‌اکنون حملات موشکی عراق علیه مناطق مسکونی در شهرها و کشتن زنان، کودکان و بیماران بستری در بیمارستان ها را به عنوان تلاشی جهت استقرار صلح و اجرای قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) شورای امنیت مطرح می سازند. این بیانیه اضافه می نماید: رژیم ضدبشری صدام و مدافعان آن باید بدانند که هیچ تغییری در مواضع عادلانه جمهوری اسلامی ایران جهت پایان دادن به جنگ رخ نداده است و هرگونه تلاش سیاسی به شکست منجر خواهد شد مگر اینکه به‌عنوان نخستین گام، عراق به‌عنوان متجاوز معرفی شود و رژیم آن تنبیه گردد. عملیات های تلافی‌جویانه و عملیات های رزمندگان اسلام در جبهه های جنگ ادامه خواهد یافت تا اینکه این جنایات متوقف شود و جنایات این جنایتکاران علیه مردم بی‌گناه را که همچنان در حال افزایش است بی‌پاسخ نخواهیم گذاشت و راه فراری نخواهند داشت.

defamoghaddas.ir

شماره ۹۸۴

شماره سند شورای امنیت:S/19589

۷ مارس ۱۹۸۸ (۱۷ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۷ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی اتحاد جماهیر شوروی در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً اجلاس فوری شورای امنیت را درباره تشدید مناقشه میان ایران و عراق درخواست می‌نمایم.

ا. بلونوگف

شماره ۹۸۵

شماره سند شورای امنیت: S/19590

۷ مارس ۱۹۸۸ (۱۷ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۷ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و عطف به نامه آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه عراق مورخ ۵ مارس ۱۹۸۸ که طی سند S/19583 منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که رژیم متجاوز و توسعه‌طلب ایران تعدادی موشک زمین به زمین به شهر بغداد شلیک کرد که به شرح ذیل است:

تاریخ	زمان	مکان	تعداد موشک
۳ مارس ۱۹۸۸	۶:۲۵ قبل از ظهر	بغداد	۱
۳ مارس ۱۹۸۸	۱:۳۵ بعد از ظهر	بغداد	۱
۳ مارس ۱۹۸۸	۶:۱۵ بعد از ظهر	بغداد	۱
۴ مارس ۱۹۸۸	۴:۵۵ بعد از ظهر	بغداد	۱
۵ مارس ۱۹۸۸	۶:۱۷ قبل از ظهر	بغداد	۱
۵ مارس ۱۹۸۸	۷:۴۴ بعد از ظهر	بغداد	۱
۵ مارس ۱۹۸۸	۹:۲۶ بعد از ظهر	بغداد	۱
جمع			۷

موشک‌های فوق به مناطق مسکونی شهر بغداد اصابت کرد و باعث کشته و مجروح شدن

defamoghaddas.ir

تعدادی از مردم غیرنظامی از جمله زنان و کودکان گردید و بـه منـاطق مسـکونی و امـوال شخصی خسارت وارد ساخت.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۹۸۶

شماره سند شورای امنیت:S/19591

۷ مارس ۱۹۸۸ (۱۷ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۷ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو تعدادی از نامه‌های قبلی خود که جدیـدترین آن طـی سند S/19581 درباره اصرار رژیم ایران در گلوله‌باران وسیع نواحی مسکونی عراق منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که در ۳، ۴، ۵ و ۶ مـارس ۱۹۸۸ نیروهـای آن رژیـم اقدامات تجاوزگرانه ذیل را که در نامه پیوست است، مرتکب شده‌اند.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

تاریخ	زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۳ مارس ۱۹۸۸	۷:۲۰-۱۵:۳۵	مرکز استان بصره شامل مناطق ذیل: العشار، الرباط الطویسه، العباسـیه، السـالمی، الحکیمیـه، الجمهوریـه، المعقل، میـدان سـعد، المطیحـه، الکواز، السعودیه، مناوی‌باشا	۱۷۴ گلوله از جمله ۲۰ موشک	۱ غیرنظامی کشته و ۳ تـن از جملـه ۱ زن مجـروح شـده و تعدادی از خانه‌های مسکونی و تجاری آسیب دید.
	۶:۳۰ - ۱۲:۳۰	استان دیاله، ناحیه خانقین، بخش قزانیه	۶۱	۱ خانه مسکونی تخریب شد، ۲ خانه مسکونی و ۴ خودرو خسارت دید.
	۷:۳۰-۱۷	استان میسان، ناحیه علی الغربی	۵۰	
	۰:۲۵-۶:۴۰	استان واسط، ناحیه بدره	۱۵	
۴ مارس ۱۹۸۸	۱۱:۵۰ - ۱۵	استان بصره، ناحیه قرنه	۱۲۵	۴ خانه مسکونی و ۱ خودرو خسارت دید.
	۱۶:۳۰-۱۹:۰۹	استان بصره، ناحیه القرنه	۳۷ گلوله از جمله ۱۰ راکت	۵ خودرو خسارت دید.
	۱۷:۳۰-۱۷:۴۵	استان میسان قلعه صالح، منطقه السانیه	۱۶	
	۲۱:۵۵ تا ۲۳	استان سلیمانیه، قلعه‌دیزه و نواحی آن		
	۱۷ تا ۱۹:۵۰	استان دیاله	۶۲	۱ خانه تخریب شد و ۵ خانه خسارت دید.
	۱۸:۱۵ تا ۲۱	استان واسط ناحیه بدره	۲۷	

defamoghaddas.ir

تاریخ	زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۵ مارس ۱۹۸۸	۱۹:۳۵ تا ۶	استان بصره، مرکز شهر و مناطق ذیل: البراضعیه، السعودیه، العشار، الکورنیش، ناحیه الهارثه	۳۱ گلوله از جمله ۱۰ راکت	۱ غیر نظامی مجروح شد، ۱ هتل و ۱ خودرو شخصی خسارت دید.
	۱۰:۴۲ - ۱۴	استان بصره و مناطق ذیل: السایلو، الجبیله، الحکیمیه، المطیحه، بصره قدیم، الکورنیش، الجزائر، القبله، مناوی‌باشا	۶۲	۲ خودرو خسارت دید.
	۷:۵۵ -۱۴:۱۴	استان سلیمانیه، مرکز شهر	۴۶	۳ غیرنظامی از جمله ۲ کودک کشته و ۲۶ نفر دیگر از جمله ۱۱ کودک و ۹ زن مجروح شدند، ۱۰ خانه مسکونی و ۱ خودرو غیرنظامی تخریب شد و ۱۰ خانه مسکونی و ۲ خودرو خسارت دید.
	۷ تا ۸	استان واسط، ناحیه بدره	۲۰	
	۱۲ - ۱۳:۴۵	ناحیه بدره	۱۴	
۶ مارس ۱۹۸۸	۱۸:۱۵-۱۷:۴۵	استان میسان، شهرقلعه صالح، منطقه کرامه	۵	۵ غیرنظامی از جمله ۳ کودک و ۱ زن مجروح شدند و ۱ خانه مسکونی خسارت دید.
	۲۱:۴۰-۲۰:۰۵	استان واسط، ناحیه بدره	۴۵	
	۱۹:۴۵ -۲۲	استان دیاله، شهر خانقین	۲۶	
	۰:۴۵-۲۳:۲۲	استان بصره مرکز شهر	۳	
	۱۱:۱۶ - ۱۸	استان دیاله، ناحیه خانقین	۲۵	۱ غیرنظامی مجروح شد، ۱ خانه مسکونی، ۱ مدرسه ابتدایی و ۱ خودرو خسارت دید.
	۲۱:۱۵ - ۲۰	استان واسط، ناحیه بدره	۵۶	
	۶:۱۶ - ۱۳	استان میسان، کوی الوفیه و ناحیه قلعه‌صالح	۷۱	۱ غیرنظامی کشته و ۳ تن مجروح شدند، ۵ خانه مسکونی خسارت دید.
	۸:۳۰ - ۱۵:۲۰	استان بصره، مرکز شهر و مناطق ذیل: البراضعیه، الداکیر، المعتیه، الطویسه، الجبیله، الحکیمیه، السعودیه، التحسینیه، العشار، الجنینه، السراجی، الخندق، المعقل، میدان انس.	۱۷۳	۱ کودک کشته و ۱۶ غیرنظامی از جمله ۲ کودک و ۱ زن مجروح شدند، ۷ خانه مسکونی و چند واحد تجاری خسارت دید، ۱ خانه دچار آتش‌سوزی و ۱ واحد تجاری تخریب شد.
	۷:۴۵	استان اربیل، مرکز استان	به‌وسیله ۲ هواپیما بمباران شد	۲ غیرنظامی از جمله ۱ زن کشته شدند.
	۱۱:۱۶-۲۲:۲۰	استان دیاله، ناحیه خانقین	۱۱۷	۱ زن مجروح شد.
	۹:۴۵ - ۶:۳۰	استان واسط، ناحیه بدره	۵۸	۲ زن مجروح شدند، ۱ خانه تخریب شد.
	۱۲:۲۰-۱۰:۲۰	استان میسان، ناحیه علی الغربی	۱۹	---

defamoghaddas.ir

شماره ۹۸۷

شماره سند شورای امنیت: S/19593

۸ مارس ۱۹۸۸ (۱۸ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۷ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام، متن یادداشت مورخ ۱۸ فوریه ۱۹۸۸ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران به سفارت ایتالیا در تهران به پیوست ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ دبیرکل امور بین‌المللی و جانشین نمایندگی دائمی

پیوست

یادداشت مورخ ۱۸ فوریه ۱۹۸۸ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت ایتالیا در تهران

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران اعتراض خود را به سفارت ایتالیا در تهران تسلیم کرد، با احترام توجه جناب‌عالی را به موارد زیر جلب می‌نمایم:

طبق اطلاعات دریافت شده از مقامات ذی‌ربط در جمهوری اسلامی ایران، در ۱۷ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۹:۵۰ یک کشتی ایتالیایی به شماره ۵۷۲ در موقعیت ′۵۶°۳۱ شمالی و ′۵۶°۲۲ شرقی به خلبان یک هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ′۲۶°۴۲ شمالی و ′۵۶°۲۴ شرقی بر فراز آب‌های سرزمینی خود، هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

با توجه به این حقیقت که این اقدام ناو ایتالیایی، مغایر با کلیه مقررات حقوق بین‌المللی بوده و حقوق سرزمینی مربوط به پرواز بر فراز آب‌های سرزمینی ایران برای هواپیماهای ایرانی را نقض کرده است، دولت جمهوری اسلامی ایران ضمن اعتراض شدید خود نسبت به این قبیل اقدامات، درخواست می‌کند که فوراً به این قبیل اقدامات پایان داده شود.

بدیهی است که مسئولیت کلیه پیامدهای این اقدامات مستقیماً متوجه دولت ایتالیا خواهد بود.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده و از سفارت ایتالیا می‌خواهد آن را در عالی‌ترین سطح مورد ملاحظه قرار دهد.

به امید پیروزی مستضعفین بر مستکبرین

شماره ۹۸۸

شماره سند شورای امنیت: S/19594

۸ مارس ۱۹۸۸ (۱۸ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۷ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان

defamoghaddas.ir

ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که در ۵ مارس ۱۹۸۸، رژیم جنایتکار عراق در ادامه حملات وحشیانه خود علیه تهران و سایر شهرهای جمهوری اسلامی ایران در ساعت ۵:۰۸، ۸:۲۲، ۱۲:۰۸، ۱۲:۱۲ و ۱۳:۵۴ (به‌وقت محلی) تهران را زیر حملات موشکی قرار داد که بر اثر آن ۱۷ غیرنظامی شهید و ۶۸ تن مجروح شدند. همچنین در همان روز رژیم عراق، همدان را بمباران هوایی کرد که خوشبختانه تلفاتی در بر نداشت.

محمدجعفر محلاتی ـ مدیرکل امور بین‌الملل و جانشین نمایندگی دائمی

شماره ۹۸۹

شماره سند شورای امنیت: S/19595

۹ مارس ۱۹۸۸ (۱۹ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۹ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً آمار ذیل را در مورد حملات رژیم جنایتکار عراق علیه شهرها و مناطق مسکونی کشور متبوعم طی روز ۶ مارس ۱۹۸۸ به اطلاع می‌رسانم.

زمان	نوع حمله	شهر	شهید	مجروح
۱۱:۰۵	هوایی	ایلام	---	۹
۱۱:۵۵	هوایی	سنندج	۳	۹۶
۱۲:۰۵	هوایی	سقز	۱۲	۸
۱۳:۵۰	هوایی	اراک	---	---
۱۳:۵۰	هوایی	خرم‌آباد	۸	۸۵
۱۳:۲۵	هوایی	بروجرد	۳	۴
۱۳:۵۰	هوایی	بروجرد	۱	۵۱
۱۲:۱۰	هوایی	میاندوآب	۲	تعدادی
۱۵:۲۰	هوایی	شوشتر	۱	۶
۱۳:۳۰	هوایی	تویسرکان	۵	۳۲
۱۳:۳۰	هوایی	نهاوند	۹	۲۹
۱۴:۲۵	هوایی	دزفول	۶	۳۶
۱۹:۱۰	هوایی	قزوین	---	---

محمدجعفر محلاتی ـ مدیرکل امور بین‌الملل و جانشین نمایندگی دائمی

defamohaddas.ir

شماره ۹۹۰

شماره سند شورای امنیت: S/19598

۱۰ مارس ۱۹۸۸ (۲۰ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، با احترام متن بیانیه سخنگوی رسمی شورای فرماندهی انقلاب عراق به پیوست ارسال می‌گردد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

امروز صبح صدام حسین رئیس جمهور و فرمانده کل در اجلاس شورای فرماندهی انقلاب و فرماندهی منطقه‌ای حزب عربی بعث سخنانی ایراد کرد. سخنگوی رسمی شورا مطالب زیر را پس از اجلاس منتشر کرد:

سابقه تجاوز ایران علیه عراق از آنجا شروع شد که تجاوزات آن با شلیک گلوله‌های توپخانه سنگین علیه شهرهای عراق در ۴ سپتامبر ۱۹۸۰ آغاز گردید. شهرهای عراق را زیر آتش سنگین قرار داد تا وقتی که نیروهای شجاع ما وادارشدند نیروهای نظامی متجاوز را از مرزها به عقب رانند. در همین حال هواپیماهای ایران به تهاجمات وسیع خود علیه شهرهای عراق ادامه دادند و مردم و مکان‌های غیرنظامی را هدف قرار می‌دادند. این بمباران‌ها تنها وقتی کاهش یافت که ضربات سنگینی به نیروی هوایی ایران وارد شد و توان هجومی‌اش به شهرها و روستاهای عراق کاسته شد. با وجود این هر وقت امکان می‌یافت به بمباران بی‌رحمانه‌اش ادامه می‌داد.

به‌دنبال عقب‌نشینی نیروهای ما از مرزهای بین‌المللی در ژوئن ۱۹۸۲، رژیم شرور ایران بمباران خود علیه شهرها و روستاهای عراق و در تمامی طول مرز خصوصاً شهر تسخیرناپذیر بصره (شهر دوم عراق از نظر جمعیت) را با توپخانه سنگین و دیگر سلاح‌ها از سرگرفت و یک‌بار دیگر حملات مغول‌وار ایران به شهرهای مرزی عراق همانند آغاز تجاوزاتش علیه عراق در ۴ سپتامبر ۱۹۸۰ را شاهد بودیم.

در آن زمان لازم بود که به خاطر حملات آنها به مردم ما مقابله به مثل کنیم. رژیم ایران به تبلیغات فریب‌آمیز وسیعی در این زمینه اقدام نمود. صدام حسین رئیس جمهور و فرمانده کل نیروهای مسلح عراق طی نامه خود به مردم ایران مورخ ۷ ژوئن ۱۹۸۳ و علی‌رغم تمایل صادقانه‌اش به صلح و صرف‌نظر کردن از اقدام تلافی‌جویانه، خواستار توافق ویژه میان دو کشور در ممنوعیت حملات به اهداف مسکونی شد ولی ایران این پیشنهاد را نپذیرفت.

defamoghaddas.ir

وقتی شورای امنیت قطعنامه ۵۴۰ مورخ ۳۱ اکتبر ۱۹۸۳ را تصویب کرد و خواستار توقف فوری کلیه عملیات‌های نظامی علیه اهداف غیرنظامی در مناطق مسکونی شهری شد، عراق بلافاصله قطعنامه را پذیرفت. ایران قطعنامه را رد کرد و به بمباران بی‌رحمانه شهرهای عراق ادامه داد به تصور اینکه با وارد ساختن خسارت به عراق می‌تواند اهداف تجاوزگرانه و توسعه‌طلبانه خود را تعقیب کند.

در سال ۱۹۸۴، ایران حملات به مقیاس وسیع علیه عراق را آغاز کرد و شروع به بمباران شهرهای عراق به‌ویژه بصره و عماره کرد که به‌عنوان اهداف اصلی برای حمله انتخاب کرده بود. به‌هرحال، حملات رژیم ایران با پاسخ شدید عراق دفع شد و متوجه شد که تحت فشار شدید عراقی‌ها قرار دارد، همین‌طور نیروی هوایی عراق توان مقابله به مثل و تنبیه متجاوزان شرور را به‌دست آورد. به‌خاطر برتری عراق این امکان میسر شد تا با دبیرکل سازمان ملل در تاریخ ۱۲ ژوئن ۱۹۸۴ در مورد خودداری از حملات علیه اهداف صرفاً مسکونی به توافق دست یابیم. عراق از توان و برتری خود برای اثبات پای‌بندی به ارزش‌های صلح استفاده کرده و به آن ادامه داد. ولی دیری نپایید که رژیم ایران موشک‌های سطح به سطح را از منابع مشخص خاص متعاقباً به‌دست آورد، به تصور اینکه در این منطقه برتری داشته باشد و شروع به آماده کردن شرایط برای از سرگیری جنگ شهرها نمود.

بنا به گزارش هیئت دبیرکل در حالی‌که شورای امنیت درباره تراژدی اسیران جنگ گفت‌وگو می‌کرد، رژیم ایران به‌دنبال بهانه‌جویی برای از سرگیری بمباران شهرهای عراق در ۵ مارس ۱۹۸۵ بود. در این فاصله از موشک‌های سطح به سطح برای بمباران بغداد و کرکوک استفاده کرد که بنا به اظهارات از موشک‌هایی است که تغییراتی برای بهبود کیفی آن به‌وجود آمد و برای حملات به مقیاس وسیع زمینی آماده شد و چند روز بعد در ۱۲ مارس ۱۹۸۵ علیه عراق استفاده شد. در طی سال‌های بعد، رژیم ایران به بمباران شهرهای عراق به‌ویژه بصره، عماره، خانقین، سلیمانیه و سایر شهرهایی که در برد توپخانه سنگین ایران قرار داشت، ادامه داد. همچنین به بمباران بغداد به‌ویژه با موشک‌هایی که قدرت تخریبی‌اش بیشتر شده، ادامه داده است. این رژیم ادعا کرده که این موشک‌ها را خودش تولید کرده است، ولی کل جهان می‌داند که آنها را با قدرت تخریبی بیشتر تهیه کرده است. عراق طی نامه‌ها و اسنادی که برای سازمان‌های بین‌المللی به‌ویژه سازمان ملل ارسال کرده، توجهات را به این اقدامات جنایتکارانه جلب کرده است. هیئت‌های دیپلماتیک معتبر در عراق و نمایندگان سازمان ملل، صلیب سرخ و رسانه‌های عربی و خارجی بمباران مناطق مسکونی، مدارس و بیمارستان‌ها را از سوی ایران شاهد بودند و با چشم‌های خود اجساد زنان و کودکان را که با موشک‌ها و بمب‌های ایرانی کشته شده بودند دیدند.

عراق ۱۶۸ نامه برای سازمان ملل در خصوص حملات علیه مناطق صرفاً مسکونی در

defamoghadas.ir

عراق طی سال‌های ۱۹۸۳ تا اواخر فوریه ۱۹۸۸ ارسال کرده است. وزیر امور خارجه ۱۷ نامه و تعداد بیشتری نیز به وسیله نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل برای دبیرکل این سازمان ارسال کرده و همچنین تعداد بی‌شماری نیز برای کمیته بین‌المللی صلیب سرخ و سایر مجامع بین‌الملل ارسال کرده است. از آنجایی‌که رژیم ایران موشک‌هایی را دریافت کرده که قدرت تخریبی مؤثرتری داشته، سه موشک به شهر کرکوک و ۳۹ موشک (تا ۲۹ فوریه ۱۹۸۸) به بغداد پایتخت ما شلیک کرده است. از زمانی‌که این سازمان بین‌المللی اعلامیه‌ای برای برقراری صلح از طریق شورای امنیت در قالب قطعنامه ۵۹۸ صادر کرده است، رژیم ایران ۲۴۸ حمله به مناطق صرفاً مسکونی در عراق انجام داده و ۲۶ موشک سطح به سطح به سوی بغداد شلیک کرده است.

این موارد کاملاً مستند بوده و به سازمان ملل و دیگر مجامع بین‌الملل ارسال شده است که نشان‌دهنده آن است که ایران جنگ را با حملات به شهرهای عراق و ایران شروع کرد و از جنگ شهرها به‌عنوان یک ابزار مهم در مناقشه توسعه‌طلبانه‌اش علیه عراق استفاده می‌کند. همچنین نشان‌دهنده آن است که ایران جنگ موشکی را با شلیک موشک به بغداد و کرکوک در مارس ۱۹۸۵ شروع کرد.

در سال‌های ۱۹۸۶ و ۱۹۸۷، رژیم ایران به‌طور دیوانه‌وار تلاش کرد تا با بمباران شهرهای ما با توپخانه سنگین و موشک‌های میان‌برد و نیز شلیک موشک‌های دوربرد به بغداد ما را به واکنش وادارد و همچنین سعی کرد با اخلال در تلاش‌های جامعه بین‌الملل مانعی در روند صلح ایجاد کرده و در تدارک حمله به عراق باشد. به‌هرحال علی‌رغم خساراتی که متحمل شدیم و علی‌رغم تلفات زنان و کودکان ما به این اقدامات پاسخ ندادیم. باید ذکر گردد در میان جنایات ددمنشانه خود مدرسه بلات‌الشهدا را بمباران کرد و در روزی که نشست امان تشکیل شده بود یک موشک به بغداد شلیک کرد و به رودررویی مستقیم با جامعه عربی برآمد و عدم تمایل خود به صلح را نشان داد.

این سابقه اقدامات رژیم ایران و نیز تلاش‌های گذشته عراق برای صلح است که تمایل جدی و صادقانه خود را برای صلح از طریق پذیرش سازنده و مسئولانه کلیه ابتکارات و قطعنامه‌های بین‌الملل نشان داده و هیچ تمایلی ندارد که به سایر ابزارها متوسل شود. در هر حال عراق علی‌رغم حسن‌نیت و صبری که از خود نشان داده، مجبور بوده است در برخی موارد از خود واکنش نشان دهد و وقتی پاسخ دادیم، پاسخی کوبنده و قاطع بود که حاکی از میزان قدرت ما است. تمایل صادقانه عراق به صلح نشان‌دهنده قدرت برترش در دفاع از حاکمیت و امنیت بوده و به‌خاطر اهمیت دادن به حفظ جان مردمش است و از روی ضعف نیست و به دلیل درایت، حسن‌نیت و احساس مسئولیت ما می‌باشد.

در اینجا به موارد دیگری در شروع کردن جنگ شهرها از جانب رژیم جنایتکار ایران اشاره می‌کنیم.

defamoghadas.ir

رژیم ایران از توانایی نیروی هوایی ما در بمباران پالایشگاه نفت در ۱۰ کیلومتری تهران که عملیاتی قابل ملاحظه بود و همچنین فعالیت مستمر در حمله به مراکز اقتصادی ایران بهره‌برداری کرد. این رژیم با بهانه قرار دادن این حملات معمول در ۲۷ فوریه هشدار داد که بغداد، بصره و سایر شهرهای عراق را بمباران خواهد کرد. بلافاصله در همان روز اعلام کردیم در صورتی‌که حمله‌ای به مراکز مسکونی شهرهای ما صورت گیرد با شدت و همه‌جانبه تلافی کرده و تهران و کلیه شهرهای ایران را هدف حملات موشکی، بمباران هوایی و سایر سلاح‌ها قرار خواهیم داد.

به‌هرحال، رژیم ایران که انگیزه‌ای جز کشتار و تخریب ندارد به خیال واهی و بر مبنای محاسبات غلط خود در برتری موشکی‌اش هشدار داد، ما نیز اعلام کردیم که عراق به موفقیت‌هایی در تولیدات موشکی دست یافته که می‌تواند تهران را هدف قرار دهد و اغراق نیست، واقعیتی است و تصور نشود که سایرین در این مهم نقش دارند. [...] حکام تهران بر مبنای محاسبات غلط خود در این خصوص و در مبارزه با مردم قدرتمند عراق، در ۲۹ فوریه دو موشک به سوی بغداد شلیک کردند که باعث کشته شدن زنان، کودکان و از بین بردن خانه‌ها و اموال غیرنظامیان گردید، همچنین بصره، عماره و سایر شهرهای مهم عراق را هدف بمباران و گلوله‌باران سنگین توپ و راکت قرار دادند. به همین دلیل وظیفه‌ای برای ما جز مقابله به مثل و اقدامات تلافی‌جویانه قاطع و قدرتمند وجود نداشت.

لازم به یادآوری است که این طرح‌های تجاوزگرانه از رابطه آشکار میان ایران و صهیونیست‌ها حکایت دارد. در جولای ۱۹۸۲ رژیم ایران تجاوزات گسترده‌ای را علیه عراق به منظور تصرف شهر قدرتمند بصره آغاز کرد و به‌شدت بصره را بمباران کرد، در همین حال نیروهای صهیونیست به لبنان هجوم آورده و اقدام به اشغال بیروت نمودند و آن شهر را با توپخانه و موشک به منظور شکستن مقاومت مردم عرب فلسطین هدف قرار دادند.

اخیراً با اوج‌گیری قیام مردم عرب فلسطین در سرزمین‌های اشغالی که هویت صهیونیست را به مخاطره افکندند، رژیم [...] تهران با همکاری متحدان صهیونیستی خود به منظور منحرف ساختن توجهات جهانی از این قیام، جنگ شهرها را تشدید نمود و با آشفته کردن منطقه و طولانی کردن جنگ، تجاوز، تنش و اشغال که تهران و متحدانش در تل آویو دنبال می‌کنند و همچنین برای خوش‌خدمتی به متحدانش در تل‌آویو به جنگ تجاوزگرانه خود علیه عراق و کشورهای عربی ادامه می‌دهد.

از ۲۹ فوریه، عراق تصمیم گرفت تا به رهبران [...] ایران درس به‌یاد ماندنی بدهد.

موشک‌های حسین که تهران، قم و اصفهان را هدف قرار داد و نیز بمب‌هایی که از هواپیماهای نیروی هوایی عراق پرتاب شد، پیام روشنی برای حکام تهران داشت. پیام آن این بود که راه جنگ و تجاوز بیراهه است و حل و فصل در صلح است؛ پیام گویای آن این

defamoghadas.ir

است که خدعه‌ای که آنها در مورد اشغال عراق به‌کار برده تا اراده خود را بر ما تحمیل کنند یکی پس از دیگری با شکست مواجه شد. نیرنگ به اصطلاح "برتری نیروی انسانی ایران" نیز شکست خورد و آن وقتی بود که عراق با هوشیاری توانست برای دفاع از حاکمیت، امنیت و آینده‌اش بسیج شود و مردان آگاه و شجاع ما توانستند تعداد زیادی از این نیروها را که [...] به جبهه‌های نبرد گسیل کرده بودند، تار و مار کنند.

همچنین امید آنها در درهم شکستن اراده عراقی‌ها با طولانی کردن جنگ با ناکامی مواجه شد. اراده عراقی‌ها با ایستادگی آگاهانه و تشدید دوره مناقشه تقویت شد و مردم و نیروهای مسلح عراق پرچمی را که به رهبری صدام حسین در دفاع از حاکمیت و شرافت و نیز در دفاع از اصول برافراشته شده تا دستیابی به صلح عادلانه و شرافتمندانه زمین نخواهند گذاشت.

دستیابی عراق به پیشرفت‌های مختلف به‌ویژه در زمینه صنایع نظامی از جمله موشک‌های حسین، مؤید استعداد خلاق عراقی‌ها است که حاکی از قدرت تحول‌پذیر آنها است، در حالی‌که ضعف، تباهی و عقب‌ماندگی به‌خاطر اصرار حکام جنایتکار ایران به ادامه جنگ و پافشاری آنها برای دستیابی به نیات تجاوزگرانه و توسعه‌طلبانه خود با خدعه و نیرنگ به‌وضوح نمایان است.

رهبری این وضعیت را از کلیه زوایا مورد مطالعه و بررسی قرار داد و تأکید کرد که ما باید به حکام جنایتکار تهران درسی از قدرت کامل عراق به‌طور وسیع و روشن که بر اساس اصول و ارزش‌های عراق که وارث تمدنی بزرگ است، بیاموزیم.

در ضمن، رهبری متذکر شد که با توجه به وضعیت فعلی فرصت را غنیمت شمرده، بخش‌های مربوطه با توجه به پراکنده‌گی جنگ و نیز با تمرکز بر راه حل و فصل جهانی طبق قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت راهکارها و برنامه‌های خود را ارائه دهند. همچنین به سایر بخش‌ها نیز یادآور شد در وضعیت پیش آمده جهت بالابردن انگیزه‌ها تلاش کنند.

برای اینکه این پیام به حکام تهران منتقل شود و برای تقویت تلاش‌های صادقانه و جدی جهت برقراری صلح همه‌جانبه که تنها از طریق اجرای کامل قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت به‌عنوان مجموعه‌ای لایتجزا امکان‌پذیر بوده و طبق ترتیب بندهای اجرایی آن که شورای امنیت پیش‌نویس آن را ارائه کرده است، در جلسه امروز تصمیم گرفته شد تا بمباران شهرهای ایران با استفاده از موشک، هواپیما و سایر سلاح‌ها ۲۴ ساعت پس از تاریخ تضمین این بیانیه یعنی از ۴ بعد از ظهر (به‌وقت بغداد) فردا جمعه ۱۱ مارس ۱۹۸۸ به شرح بندهای زیر متوقف شود:

۱- از آنجایی‌که این ایران بود که جنگ شهرها را با هدف قرار دادن پایتخت ما بغداد در سال ۱۹۸۵ شروع کرد و تا این زمان که دو موشک در ۲۹ فوریه به بغداد پرتاب کرد، آخرین عملیات بمباران قبل از برقراری آتش‌بس در زمان مذکور متعلق به عراق است.

defamoghadas.ir

در صورتی‌که رژیم ایران به بمباران هر یک از شهرهای ما با موشک و یا توپخانه و یا هوایی اقدام نماید، آخرین عملیات بمباران عراق در تلافی آن خواهد بود و ما به این رویه بمباران ادامه خواهیم داد تا به حکام تهران درس مناسبی داده شود و وادار گردد به صلح همه‌جانبه روی آورد.

۲- در صورتی‌که رژیم ایران بمباران علیه شهرها و روستاهای عراق را با استفاده از توپخانه، موشک و یا هوایی و یا دیگر سلاح‌ها علیه مراکز غیرنظامی و صرفاً مسکونی از سرگیرد، عراق بمباران شهرهای ایران را از سر خواهد گرفت.

۳- در صورتی‌که رژیم ایران به هر شهر عربی حمله کند همان‌طور که در گذشته عمل کرده است، عراق بمباران شهرهای ایران را از سر خواهد گرفت.

۴- در صورتی‌که رژیم ایران تجاوز جدیدی را در مرزهای بین‌الملل ما مرتکب شود و تلاش نماید به خاک ما در هر نقطه مهم منتهی به شهرهای عراق تجاوز نماید، عراق با کلیه سلاح‌ها بمباران شهرهای ایران را از سر خواهد گرفت.

۵- ضرورت دارد تأکید گردد که میان بمباران اهداف اقتصادی که در خدمت ماشین جنگی متجاوز است و بمباران مراکز صرفاً مسکونی، هیچ تفاوتی وجود ندارد. رژیم ایران همواره تجاوزات جنگی خود علیه عراق را دنبال کرد، بنابراین طبق مقررات حقوق بین‌المللی، عراق اهدافی را مورد حمله قرار داده که در خدمت ماشین تجاوز و جنگ و تدارکات آن می‌باشد.

این موارد مهمی است که مطرح کردیم و روشن و عادلانه است. ما متعهد می‌شویم که بمباران شهرهای ایران را از ساعت ۴ بعد از ظهر جمعه متوقف سازیم، اما اگر رژیم ایران این بندها را نقض کند، ما مجبور خواهیم بود تا اقدامات تلافی‌جویانه قاطع و همه‌جانبه انجام دهیم.

سخنگو تأکید کرد که اکنون از جامعه بین‌الملل و به‌ویژه شورای امنیت می‌خواهیم که به اقدامات جدی و اطمینان‌بخش ادامه دهد و اجرای قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت را به‌طور جدی تضمین نماید و با تصویب قطعنامه‌ای تحریم‌هایی را علیه ایران مقرر نماید که اصرار دارد با اراده این سازمان بین‌الملل مقابله نماید و از پذیرش این قطعنامه الزام‌آور شورای امنیت خودداری می‌ورزد و به جنگ، خونریزی و تخریب ادامه می‌دهد.

شماره ۹۹۱

شماره سند شورای امنیت: S/19599

۱۰ مارس ۱۹۸۸ (۲۰ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghaddas.ir

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به‌اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که رژیم جنایتکار عراق با از سرگیری ایجاد تنش و انجام مانور در خلیج فارس، اقدام به حمله به نفتکش‌ها و کشتی‌های بازرگانی نموده است. حملات ضد انسانی و وحشیانه عراق علیه شهرها و مناطق مسکونی جمهوری اسلامی ایران که به ریختن خون غیرنظامیان بی‌گناه ایران منجر شده، با سکوت و بی‌تفاوتی آشکار از طرف سازمان ملل متحد مواجه شده است. از همین رو عراق فعالیت‌های خود را به ایجاد تنش و به خطر انداختن امنیت خلیج فارس، معطوف ساخته است.

دولت جمهوری اسلامی ایران شدیداً نسبت به اقدامات تحریک‌آمیز رژیم عراق اعتراض دارد و از سازمان ملل درخواست می‌نماید که با اتخاذ اقدامات فوری از این قبیل حملات توسط عراق در آینده جلوگیری نماید.

محمد جعفر محلاتی ـ مدیر کل امور بین‌الملل و جانشین نمایندگی دائمی

شماره ۹۹۲

شماره سند شورای امنیت: S/19601

۱۱ مارس ۱۹۸۸ (۲۱ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه مورخ ۵ مارس ۱۹۸۸ آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق خطاب به جناب‌عالی و نیز نامه مورخ ۶ مارس ۱۹۸۸ خود، احتراماً به‌اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که رژیم توسعه‌طلب و متجاوز ایران با موشک زمین به زمین شهر بغداد و شهرستان موصل را به شرح ذیل هدف قرار داد:

تاریخ	زمان	مکان	تعداد موشک
۶ مارس ۱۹۸۸	۶:۵۷	بغداد	۱
۷ مارس ۱۹۸۸	۱۸:۱۵	استان نینوا، شهرستان موصل	۱
۷ مارس ۱۹۸۸	۲۳:۳۳	بغداد	۱
۸ مارس ۱۹۸۸	۰۰:۰۳	بغداد	۱

موشک‌های مذکور در مناطق مسکونی بغداد و موصل فرود آمد که به مرگ و جراحت تعدادی از شهروندان از جمله تعدادی از زنان و کودکان منجر گردید و به تعدادی خانه خسارت وارد شد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

شماره ۹۹۳

شماره سند شورای امنیت: S/19602

۱۱ مارس ۱۹۸۸ (۲۱ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های قبلی خود که جدیدترین آن طی سند S/19591 درباره بمباران مناطق صرفاً مسکونی عراق از سوی رژیم ایران منتشر شد، احتراماً به‌اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که در ۷ و ۸ مارس ۱۹۸۸ نیروهای آن رژیم بمباران بی‌رحمانه مداوم خود را علیه این قبیل نواحی که به پیوست نامه می‌باشد، آغاز کردند.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست۱

بمباران ۷ مارس ۱۹۸۸ توسط رژیم ایران

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۷:۳۰-۱۷:۲۵	استان بصره، مرکز شهر و مناطق ذیل: المعقل، الجبیله، المفتیه، الجمهوریه، الحکیمیه، ناحیه الهارثه و القرنه	۷۹	۱ غیرنظامی کشته و ۲ تن مجروح شدند و ۲ خانه خسارت دید.
۷:۲۳-۷:۳۶	استان اربیل، ناحیه الصدیق	هدف ۲ هواپیما قرار گرفت	-
۷:۲۸-۷:۳۸	استان سلیمانیه، ناحیه راشبه	هدف ۱ هواپیما قرار گرفت	-
۶:۳۰-۱۴:۵۴	استان سلیمانیه، توابع شهرستان سلیمانیه	۳۵	-
۶:۴۵-۱۶:۱۵	استان واسط، ناحیه بدره	۳۹	۱ خانه تخریب شد
۱ - ۱۲	استان میسان، مرکز شهر، کوی العافیه، ناحیه قلعه‌صالح و علی الغربی	۵۴	-
۱۷:۳۰-۱۸	استان دیاله، ناحیه خانقین و نواحی قزانیه	۶	۲ غیرنظامی مجروح شدند و به ۱۵ خانه و ۱ خودرو خسارت وارد گشت.
۹-۱۱:۳۰	استان سلیمانیه، شهرستان سیدصادق	-	-
۲۱:۲۰-۲۲:۰۰	استان واسط، ناحیه بدره	۲۴	-
۱۷:۳۰-۲۱:۳۰	استان دیاله، ناحیه خانقین	-	به ۶ خانه خسارت وارد شد.

defamoghaddas.ir

پیوست۲

بمباران ۸ مارس ۱۹۸۸ از سوی ایران

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۶:۴۵_۱۶:۱۰	استان بصره و مناطق ذیل: العشار، السعودیه، الداکیر، الجزائر، الطویسه، بصره قدیم، ناحیه الهارثه، ناحیه دیر	۸۰	۲ کودک کشته و ۳ غیرنظامی شامل ۲ کودک مجروح شدند، ۵ خانه خسارت دید، ۱ خانه آتش گرفت و به چند واحد تجاری خسارت وارد شد.
۶:۳۰-۱۵:۱۰	استان واسط، شهر بدره	۳۰	-
۱۲:۰۵ -۱۴:۰۲	استان میسان، ناحیه علی الغربی	۳۰	-
۱۵:۱۰-۱۷:۲۵	استان بصره، ناحیه القرنه	۳۲	۱ کودک کشته شد، ۲ خانه خسارت دید.
۱۷:۴۵ -۲۰:۵۲	استان بصره، مرکز شهر و مناطق ذیل: الحبیبیه، ناحیه القرنه، منطقه الشوش، ناحیه دیر، قریه الجراحی، منطقه الزوین	۱۲۶	۲ غیرنظامی مجروح شدند، ۳ خودرو خسارت دید.
۱۹:۳۰-۲۱:۳۰	استان دیاله: ناحیه خانقین	۱۶۲	-

شماره ۹۹۴

شماره سند شورای امنیت: S/19603

۱۱ مارس ۱۹۸۸ (۲۱ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۱ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً توجه جناب‌عالی را به مطالب ذیل جلب می‌نمایم:

از ساعت ۱۶:۰۰ پنج‌شنبه ۱۰ مارس ۱۹۸۸، عراق به‌طور غیرمنتظره حملات ددمنشانه‌اش را علیه مناطق صرفاً غیرنظامی جمهوری اسلامی ایران تشدید کرده و صدها تن از غیرنظامیان را قتل‌عام نموده و بیش از هزاران نفر را مجروح ساخته است.

موارد ذیل بخشی از حملات عراق علیه مناطق غیرنظامی از ساعت ۱۶:۰۰ پنج‌شنبه تا ساعت ۱۳:۳۰ جمعه می‌باشد:

تاریخ	زمان	محل	نوع حمله
۱۰ مارس	۱۶:۱۰	شوشتر	هوایی
۱۰ مارس	۱۶:۲۰	ایلام	هوایی
۱۰ مارس	۱۶:۲۰	مسجد سلیمان	هوایی
۱۰ مارس	۱۶:۵۵	دورود	هوایی

defamoghaddas.ir

تاریخ	زمان	محل	نوع حمله
۱۰ مارس	۱۷:۰۰	خرم‌آباد	هوایی
۱۰ مارس	۱۷:۲۵	همدان	هوایی
۱۰ مارس	۱۷:۵۰	دزفول	هوایی
۱۰ مارس	۱۸:۰۰	بندر ریگ	هوایی
۱۰ مارس	۱۸:۳۰	قم	موشک
۱۰ مارس	۱۹:۳۰	دزفول	هوایی
۱۰ مارس	۲۲:۳۰	تهران	موشک
۱۰ مارس	۲۲:۵۵	بروجرد	هوایی
۱۱ مارس	۲:۳۰	تهران	موشک
۱۱ مارس	۲:۵۰	قم	موشک
۱۱ مارس	۴:۴۰	تهران	موشک
۱۱ مارس	۸:۳۵	دزفول	هوایی
۱۱ مارس	۹:۰۳	تهران	موشک
۱۱ مارس	۹:۰۷	قم	موشک
۱۱ مارس	۹:۰۷	همدان	هوایی
۱۱ مارس	۱۰:۳۰	ایلام	هوایی
۱۱ مارس	۱۰:۴۰	بانه	هوایی
۱۱ مارس	۱۰:۴۵	مراغه	هوایی
۱۱ مارس	۱۲:۱۵	رشت	هوایی
۱۱ مارس	۱۲:۲۰	تهران	موشک
۱۱ مارس	۱۲:۲۳	همدان	هوایی
۱۱ مارس	۱۲:۵۲	تهران	موشک
۱۱ مارس	۱۳:۰۷	تهران	موشک

آمارهای دقیق در مورد تلفات در این فاصله زمانی در دسترس نیست. به‌هرحال متذکر می‌شود که شدیدترین حملات در طی برگزاری مراسم نماز جمعه صورت گرفته که میلیون‌ها نفر از مردم مؤمن کشورمان مورد هدف حکام عراق واقع شدند.

سیاست عراق در متوسل شدن به حملات ضد انسانی و قتل‌عام غیرنظامیان بی‌گناه در جامعه بین‌المللی به‌خوبی شناخته شده و از سرگیری، تشدید و ادامه این حملات از ۲۷ فوریه ۱۹۸۸، تنها ادامه سیاست وحشیانه عراق و بی‌توجهی کامل آن به مقررات شناخته

defamoghaddas.ir

شده جهانی در حقوق بین‌المللی حاکم بر مخاصمات نظامی است.

تشدید غیرمنتظره حملات ضد انسانی عراق علیه غیرنظامیان از ساعت ۱۶:۰۰پنج‌شنبه ۱۰ مارس، گناه آشکار و نابخشودنی در عدم برخورد قاطع نسبت به اقدامات عراق به‌شمار می‌رود. حکام عراق همواره به‌دنبال بهانه‌جویی بوده تا حملات ناجوانمردانه خود را علیه غیرنظامیان تشدید کنند که بار دیگر نشان داد به درخواست شخصیت‌های بین‌المللی برجسته جهت توقف حملات وقعی ننهاده است.

جمهوری اسلامی ایران از آغاز جنگ تحمیلی و نیز در جدیدترین مورد از سرگیری حملات علیه غیرنظامیان، خویشتن‌داری کرده است اما متأسفانه علی‌رغم میل خود، به اقدامات تلافی‌جویانه محدودی متوسل شده است و از همین رو از جامعه بین‌المللی درخواست می‌کند که اقدامات فوری اتخاذ نمایند و جنایات جنگی حکام عراق را که مورد بی‌توجهی واقع شده متوقف سازند.

از ۱ مارس ۱۹۸۸، جمهوری اسلامی ایران به درخواست‌های دبیرکل، رئیس شورای امنیت و سایر شخصیت‌های برجسته بین‌المللی پاسخ مثبت داده است و آماده است حملات تلافی‌جویانه محدود خود را علیه عراق در صورتی‌که جامعه بین‌المللی عراق را وادار به متوقف ساختن بمباران‌های مناطق غیرنظامی نماید، متوقف سازد.

یک‌بار دیگر جمهوری اسلامی ایران از جامعه بین‌المللی به‌ویژه دبیرکل و شورای امنیت سازمان ملل درخواست می‌کند که فوراً اقدامات مؤثری را جهت پایان بخشیدن به فعالیت‌های غیرقانونی و وحشیانه عراق اتخاذ نمایند. جمهوری اسلامی ایران ضمن استقبال از هرگونه تلاش بین‌المللی جهت پایان بخشیدن به جنگ شهرها، آماده است که فوراً اقدامات تلافی‌جویانه خود را متوقف سازد.

در هر حال در صورت فقدان اقدامات فوری، صریح، قدرتمند و مؤثر از طرف جامعه بین‌المللی، جمهوری اسلامی ایران راهی جز متوسل شدن به اقدامات لازم جهت دفاع از حق قانونی خود ندارد. جنایات جنگی رژیم عراق تنها این راه‌حل را برای مردم ایران تقویت کرده است که در برابر تجاوزات عراق مقاومت نموده و به جنایات عراق قاطعانه پاسخ دهند.

محمدجعفر محلاتی ـ مدیرکل امور بین‌الملل و جانشین نمایندگی دائمی

شماره ۹۹۵

شماره سند شورای امنیت: S/19605

۱۱ مارس ۱۹۸۸ (۲۱ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۱ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghadas.ir

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه قبلی خود در تاریخ ۱۱ مارس ۱۹۸۸، احتراماً به‌اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم جدیدترین حملات رژیم جنایتکار عراق علیه شهرهای جمهوری اسلامی ایران به شرح ذیل به‌وقوع پیوسته است.

تاریخ	زمان	محل	نوع حمله
۱۱ مارس	۱۲:۱۵	خرم‌آباد	هوایی
۱۱ مارس	۱۲:۳۵	دزفول	هوایی
۱۱ مارس	۱۴:۳۵	دزفول	هوایی
۱۱ مارس	۱۴:۴۵	صالح‌آباد ایلام	هوایی
۱۱ مارس	۱۶:۱۵	قم	موشکی
۱۱ مارس	۱۶:۱۶	دزفول	هوایی
۱۱ مارس	۱۶:۲۰	تهران	موشکی
۱۱ مارس	۱۶:۲۰	باختران	هوایی
۱۱ مارس	۱۶:۲۵	دزفول	هوایی

محمدجعفر محلاتی ـ مدیرکل امور بین‌الملل و جانشین نمایندگی دائمی

شماره ۹۹۶

شماره سند شورای امنیت: S/19609

۱۱ مارس ۱۹۸۸ (۲۱ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه خود در مورخ ۲۱ دسامبر ۱۹۸۷ درباره سرنوشت اسف‌بار اسیران عراقی جنگ در ایران، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که در ۱۶ دسامبر ۱۹۸۷، خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران گزارش داد که مقامات ایرانی ۴۵۰ نفر از اسیران عراقی جنگ را آزاد کردند، بنابراین تعداد اسیران عراقی آزاد شده از ابتدای جنگ به ۳۵۰۰ نفر می‌رسد و اسیرانی که از ایران تقاضای پناهندگی سیاسی کرده‌اند نیز اعلام کرده‌اند علیه عراق یعنی کشورشان خواهند جنگید.

وزارت امور خارجه عراق از قبل به سازمان‌های بین‌المللی مختلف از جمله سازمان ملل، جزئیاتی را درباره سرنوشت اسف‌باری که در انتظار اسیران عراقی جنگ در ایران است، اعلام کرده بود و خاطرنشان ساخته که رژیم ایران از همان ابتدا با دیدگاه سیاسی مطابق با طرح‌های توسعه‌طلبانه‌اش در عراق با اسیران رفتار می‌کند و تردیدی نیست که دستور

defamoghaddas.ir

قتل‌عام اسیرانی را که سرپیچی کرده‌اند داده است و یا عوامل ایرانی را که قبلاً در عراق ساکن بوده‌اند در میان اسیران گمارده تا با تهدید و ارعاب و یا هر نوع شکنجه و فشار روحی، آنان را به موضع‌گیری علیه کشورشان وادارند. رئیس سابق کمیته بین‌المللی صلیب سرخ آقای الکساندر هی در ۲۳ نوامبر ۱۹۸۴ اعلام کرد که ایران به اسیران عراقی جنگ تنها به دو منظور خیانت یا مرگ می‌نگرد.

در طی بازدید ماه فوریه آقای آندره پاسکوئر مدیر عملیات کمیته بین‌المللی صلیب سرخ و آقای میشل آمیکوت نمایندگی کل کمیته در خاورمیانه و شمال آفریقا از عراق، وزارت امور خارجه عراق توجه آنان را به فشارهای روحی و جسمی و نیز شست‌وشوی مغزی که توسط مقامات ایران جهت وادار ساختن اسیران عراقی به کنار گذاشتن اعتقاداتشان صورت گرفته تا آنان همگام با ارتش ایران علیه کشورشان عراق بجنگند، جلب نموده و تأکید کرد که این اعمال نقض صریح کنوانسیون سوم ۱۹۴۹ ژنو مبنی‌بر ممنوعیت وادار ساختن اسیران جنگ جهت شرکت در نبرد علیه کشورشان می‌باشد.

ضمن توجه جناب‌عالی به این اعمال که صریحاً مغایر با کنوانسیون ۱۹۴۹ ژنو درباره رفتار با اسیران جنگ است، قویاً این گونه رفتار ددمنشانه رژیم ایران که اسیران عراقی جنگ را وادار به شرکت در جنگ علیه کشورشان می‌نماید، محکوم می‌نماییم.

عصمت کتانی ـ سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۹۹۷

شماره سند شورای امنیت: S/19610

۱۲ مارس ۱۹۸۸ (۲۲ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۲ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های متعدد که برای جناب‌عالی ارسال شد و جدیدترین آن طی سند S/19554 درباره سماجت رژیم ایران در حمله به مناطق مسکونی در عراق منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که نیروهای ایران اقدامات جنایتکارانه ذیل را که پیوست نامه است، مرتکب شدند.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۲:۱۶-۱۷:۳۰	استان بصره: شهر بصره، الجزائر، بصره قدیم، الطویسه، الساعی، السعودیه، المعقل، الجنینه، العباسیه، الجمهوریه، الزهراء، العشار، ناحیه القرنه، بخش دیر	۴۳۴	۱۰ غیرنظامی از جمله ۱ کودک کشته و ۱۳ نفر مجروح شدند، ۱ مدرسه دخترانه در معقل و تعدادی خانه مسکونی و واحد تجاری خسارت دید.

defamoghadas.ir

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۴:۵۵-۱۱:۴۶	استان میسان: شهر میسان (اوفیا، فرودگاه و بخش‌های تاورا) ناحیه علی‌غربی	۳۹	۳ خانه مسکونی و ۲ خودرو خسارت دید.
۱۰:۱۵ - ۱۲:۳۰	استان سلیمانیه، ناحیه قلعه‌دیزه		۱ غیرنظامی کشته و ۱۱ نفر دیگر از جمله ۵ زن و ۳ کودک مجروح شدند.
۱۳:۰۷-۱۳:۱۳	استان سلیمانیه: بخش عراید	حمله هوایی با ۱ هواپیما	۷ غیرنظامی از جمله ۲ کودک کشته و ۱ نفر مجروح شد، ۷ خودرو غیرنظامی تخریب شد و آتش گرفت.
۱۱:۳۰	استان دیاله، ناحیه خانقین، بخش قزانیه		۶ غیرنظامی مجروح شدند، ۴ خودرو و ۵ خانه مسکونی خسارت دید.
۱۷:۳۰–۲:۲۵	استان بصره: المعقل، جنینه، کزاره و قرنه	۵۴	۳ غیرنظامی از جمله ۱ کودک کشته و ۹ نفر دیگر از جمله ۲ کودک مجروح شدند و ۳ خانه خسارت دید.

پیوست

۱ـ استان دیاله

از ساعت ۱۸ مورخ ۹ مارس ۱۹۸۸ تا ساعت ۲۰ مورخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ تعداد ۲۲۰ گلوله روی ناحیه خانقین پرتاب شد که بر اثر آن یک مدرسه دخترانه، یک ساختمان و یک مغازه آسیب دید.

۲ـ استان بصره:

از ساعت ۷:۳۰ مورخ ۱۰ مارس تا ۵:۳۱ مورخ ۱۱ مارس ۱۹۸۸ تعداد ۳۶۷ گلوله روی شهر بصره در العشار، البریهه، الجزائر، مناوی بشا، کزاره، دیر، الداکیر، خندق و حکیمیه و بخش الهارثه و ناحیه قرنه پرتاب شد که در نتیجه آن ۲ غیرنظامی از جمله ۱ زن کشته و ۶ نفر دیگر مجروح شدند. یک هتل، ۱۳ خانه مسکونی و ۴ خودرو غیرنظامی خسارت دید.

۳ـ استان واسط:

از ساعت ۱۲:۱۰ تا ساعت ۲۰:۳۰ مورخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ تعداد ۲۵ گلوله در ناحیه بدره فرود آمد.

۴ـ استان میسان:

از ساعت ۹:۴۵ مورخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ تا ساعت ۲:۵۰ مورخ ۱۱ مارس ۱۹۸۸ تعداد ۵۹ گلوله در نواحی علی‌الغربی و مجار کبیر پرتاب شد.

۵ـ استان سلیمانیه:

در ۱۰ مارس ۱۹۸۸ تعداد ۱۱۶ گلوله به سوی مرکز شهر سلیمانیه و حومه آن و نیز در بخش قلعه‌دیزه پرتاب شد که در نتیجه این گلوله‌باران‌ها ۶ غیرنظامی مجروح شدند و ۲ مدرسه و ۱ خانه مسکونی خسارت دید.

defamoghaddas.ir

۱۱ مارس ۱۹۸۸

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۲:۰۰-۵:۳۰	ناحیه قرنه	۱۱۵	۲ غیرنظامی از جمله ۱ زن مجروح شده و ۲ خانه مسکونی و ۲۹ واحد تجاری خسارت دید.
۷:۰۲-۱۵:۱۵	استان بصره، شهر بصره (الداکیر، المعقل، بتیهه، الجزائر، العشار، البرایهه، الکورنیش، الراضعه الرباط، تمیمه منـاوی بشا، الحکیمیه، المیشرق و نواحی بصره قدیم)، بخش دیر	۱۸۹ گلوله از جمله ۲۰ راکت	۹ غیرنظامی از جمله ۲ کودک و ۱ زن مجروح شدند، ۱ منطقه مسکونی، ۲ خودرو غیرنظامی و تعدادی واحد تجاری خسارت دید.
۷:۰۶-۱۴:۵۱	شهر سلیمانیه	۵۴	۶ غیرنظامی کشته و ۱ زن و ۱ کودک مجروح شدند و ۲ خانه مسکونی خسارت دید.
۱۲:۲۰-۱۲:۳۵	استان دیاله، نواحی کیلار	۶ موشک از ۱ هواپیما پرتاب شد	۵ کودک و ۲ زن کشته و ۴۳ غیرنظامی از جمله ۲۱ کودک و ۱۲ زن مجروح شدند، ۲۰ خانه مسکونی و ۵ خودرو غیرنظامی خسارت دید.
۳:۰۰-۱۳:۵۵	استان میسان، بخش کحلاء	۳۵	-
۷:۰۰-۱۵:۱۵	استان دیاله، شهر خانقین	۵۰	۲خانه مسکونی تخریب شد،۱۰ خانه دیگر و ۷ واحد تجاری خسارت دید، ۷ گاو کشته شد.
۷:۰۰-۱۳:۳۰	استان واسط، ناحیه بدره	۵۶	-

شماره ۹۹۸

شماره سند شورای امنیت: S/19611

۱۳ مارس ۱۹۸۸ (۲۳ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۳ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً متن نامه آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق درباره از سرگیری بمباران‌های مناطق صرفاً مسکونی در عراق از سوی رژیم ایران به پیوست ارسال می‌گردد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

پیوست

نامه مورخ ۱۳ مارس ۱۹۸۸ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه عراق خطاب به دبیرکل

احتراماً، بازگشت به بیانیه رسمی عراق مورخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ که بر اساس اصول روشن و صریح، توقف بمباران شهرهای ایران را از جمعه مورخ ۱۱ مارس از ساعت ۱۶ (به‌وقت محلی) متعهد شده‌ایم، عراق با وسواس زیاد به این تعهدات احترام گذاشته است. به‌هرحال، رژیم جنایتکار ایران هیچ سیاستی را غیر از تجاوز و انهدام به رسمیت نمی‌شناسد و یک‌بار دیگر شروع به بمباران شهرهای عراق و مناطق نزدیک مرزها نموده است. دیروز مورخ ۱۲ مارس ۱۹۸۸ به یک اقدام جدید تجاوزگرانه علیه سرزمین عراق در شمال کشور متوسل شده است. در طی شب ۱۲ تا ۱۳ مارس و تمام امروز، توپخانه ایران شهر عراقی حلبچه و مجتمع مسکونی مجاور آن را بمباران کرده است به‌طوری که فقط امروز، ۱۳ غیرنظامی از جمله ۵ کودک و ۲ زن کشته و ۶۷ نفر از جمله ۲۴ کودک و ۱۳ زن مجروح شدند. حملات هنوز ادامه دارد.

بدون شک به‌خاطر دارید که ما تصمیم گرفته‌ایم بمباران شهرهای ایران را به شرطی که برخی از اصول روشن و صریح مطرح شده در بیانیه ۱۰ مارس ۱۹۸۸ ما رعایت شود، متوقف سازیم. باید متذکر شد که ما تأکید داریم که اگر رژیم ایران بمباران‌های خود را با هر ابزاری از جمله توپخانه، هواپیما یا موشک علیه شهرها، روستاها و مناطق صرفاً مسکونی در هر کجای عراق از سر گیرد ما بمباران‌های خود را از سر خواهیم گرفت.

مقامات ایران مجدداً در این فرصت جنگ شهرها را آغاز کردند و همان‌طور که مکرراً در گذشته اعلام داشته‌ایم (در این باره به نامه مورخ ۵ مارس ۱۹۸۸ ارجاع می‌دهم) غیر واقعی است اگر فکر کنند که آنها می‌توانند به بمباران‌های شهرهای ایران توسط عراق پایان دهند در حالی که در همان زمان به کشتار غیرنظامیان عراقی در شهرهای مرزی با مصونیت ادامه دهند. بیانیه رسمی عراق حاوی هشدار صریح نسبت به این نکته است که هیچ اقدام تجاوزگرانه‌ای علیه غیرنظامیان عراق، از سوی عراق بی‌پاسخ باقی نخواهد ماند.

زمانی که رژیم ایران به ارتکاب جنایات علیه مردم غیرنظامی عراق ادامه دهد، نیروهای مسلح عراق اقدام به تلافی علیه تهران خواهند کرد و اگر رژیم ایران اصرار ورزد، عراق حتی با قدرت بیشتری تلافی خواهد نمود.

مایلم فرصت را غنیمت شمرده و تأکید نمایم که عراق هنوز به تعهدات خود احترام می‌گذارد و بر اساس اصول روشن و صریح خود در بیانیه مورخ ۱۰ مارس شرایط رعایت آن اصول به‌ویژه توقف بمباران مناطق صرفاً مسکونی غیرنظامی در هر کجای عراق را فراهم می‌سازد.

طارق عزیز ـ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق

defamoghadas.ir

شماره ۹۹۹

شماره سند شورای امنیت: S/19612

۱۳ مارس ۱۹۸۸ (۲۳ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۳ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه قبلی امروز خود، احتراماً متن نامه دوم مورخ ۱۳ مارس ۱۹۸۸ آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه عراق را ارسال می‌نمایم. در این نامه ادامه بمباران مراکز صرفاً غیرنظامی عراق از سوی رژیم جنایتکار ایران مورد بحث قرار گرفته است.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

نامه مورخ ۱۳ مارس ۱۹۸۸ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه عراق خطاب به دبیرکل

پیرو نامه‌ای که امروز برای جناب‌عالی ارسال نمودم، احتراماً به‌اطلاع می‌رسانم که بمباران‌های شهر حلبچه عراق به وسیله توپخانه رژیم جنایتکار ایران تاکنون به مجروح شدن ۷۰ غیرنظامی منجر شده است.

همچنین مایلم به‌اطلاع جناب‌عالی برسانم که رژیم جنایتکار ایران مجتمع مسکونی دربندیخان را نیز بمباران کرد. بر اثر این جنایت جدید که به لیست بلند تجاوزات قبلی رژیم تهران افزوده می‌شود، ۸ غیرنظامی کشته و ۹ تن دیگر مجروح شدند.

مایلم فرصت را غنیمت شمرده و نامه قبلی خود را درباره اقدامات عراق جهت مقابله به مثل، یادآور شوم.

طارق عزیز ـ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه عراق

شماره ۱۰۰۰

شماره سند شورای امنیت: S/19613

۱۴ مارس ۱۹۸۸ (۲۴ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، فهرست نقض مقررات حقوق بین‌المللی از سوی نیروهای ایالات متحده در خلیج فارس، به پیوست ارسال می‌گردد.

محمود سادات مادرشاهی ـ کاردار موقت

defamoghaddas.ir

پیوست

هشدارهای ناوهای امریکایی به هواپیماهای گشت دریایی ایران

۱ـ در ۸ دسامبر ۱۹۸۷، در ساعت ۱۲:۳۰، یک ناو امریکایی در موقعیت ۲۶°۱۰′ شمالی و ۵۶°۰۰′ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در مختصات ۲۶°۰۶′ شمالی و ۵۵°۴۲′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۲ـ در ۹ دسامبر ۱۹۸۷، در ساعت ۹:۳۵، یک ناو امریکایی در موقعیت ۲۴°۱۸′ شمالی و ۵۸°۳۵′ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۳ـ در ۱۰ دسامبر ۱۹۸۷، در ساعت ۱۴:۵۵، یک ناو امریکایی در موقعیت ۲۵°۵۳′ شمالی و ۵۶°۵۳′ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۴ـ در ۱۰ دسامبر ۱۹۸۷، در ساعت ۱۵:۱۰، یک ناو امریکایی در موقعیت ۲۶°۱۸′ شمالی و ۵۷°۱۰′ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در مختصات ۲۵°۳۰′ شمالی و ۵۷°۱۲′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۵ـ در ۱۰ دسامبر ۱۹۸۷، در ساعت ۱۵:۱۱، یک ناو امریکایی در موقعیت ۲۵°۱۰′ شمالی و ۵۷°۱۸′ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۶ـ در ۱۱ دسامبر ۱۹۸۷، در ساعت ۹:۰۸، یک ناو امریکایی در موقعیت ۲۵°۲۵′ شمالی و ۵۷°۲۲′ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در مختصات ۲۵°۳۷′ شمالی و ۵۷°۰۷′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

ره‌گیری هواپیمای گشت دریایی ایران به وسیله هواپیماهای امریکایی

در ۹ دسامبر ۱۹۸۷، در ساعت ۹:۳۰ دو هواپیمای اف ـ ۱۸ در مختصات ۲۴°۰۷′ شمالی و ۵۸°۱۶′ شرقی یک هواپیمای گشت دریایی ایران را برای ۵ دقیقه ره‌گیری کردند.

شماره ۱۰۰۱

شماره سند شورای امنیت: S/19614

۱۴ مارس ۱۹۸۸ (۲۴ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به‌اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که در نتیجه حملات موشکی عراق علیه مناطق مسکونی تهران مورخ ۸ مارس ۱۹۸۸ تعداد ۵ غیرنظامی شهید و

defamoghadas.ir

۱۰ تن مجروح شدند. حملات موشکی مشابهی نیز علیه مناطق مسکونی اصفهان صورت گرفته که به از دست دادن جان ۱۵ غیرنظامی و مجروح شدن ۳۰ تن منجر شده است.
محمود سادات مادرشاهی ـ سفیر کاردار موقت

شماره ۱۰۰۲

شماره سند شورای امنیت: S/19615
۱۴ مارس ۱۹۸۸ (۲۴ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع شما می‌رسانم که در ادامه جنایات جنگی بی‌شمار و بی‌رحمانه عراق، این رژیم روستای گرماب در حومه باختران در ایران را روز شنبه ۱۲ مارس ۱۹۸۸ بمباران کرد.

به‌علاوه، در روز یکشنبه ۱۳ مارس در ساعت ۲۱:۴۸، تهران زیر حملات موشکی قرار گرفت. در روز ۱۴ مارس ۱۹۸۸ در ساعت ۳:۴۳، ۴:۰۹، ۶:۱۰، ۷:۱۰، ۸:۳۰ و ۱۲:۰۵ تهران هدف حمله موشک‌های عراق واقع شد که به مناطق مسکونی اصابت کرد.

جدیدترین حملات باعث شهید و مجروح شدن صدها غیر نظامی گردید.

یک مقام عراقی در نیویورک از طرف دولت متبوعش اظهار کرد که رژیم عراق به هدف قرار دادن تهران با موشک ادامه خواهد داد تا اینکه ذخایر موشکی‌اش تمام شود. چنین اظهاراتی در واقع نشان‌دهنده نگرش‌های ضد انسانی رژیم بغداد است که برای جان انسان‌ها هیچ ارزشی قائل نیست.

رژیم عراق در ضمن به حملاتش علیه کشتی‌ها در خلیج فارس که خودش آغازگر این حملات است، ادامه می‌دهد.

محمود سادات مادرشاهی ـ سفیر کاردار موقت

شماره ۱۰۰۳

شماره سند شورای امنیت:S/19618
۱۵ مارس ۱۹۸۸ (۲۵ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به پیوست متن نامه آقای طارق عزیز، معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ ارسال می‌گردد.
عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

پیوست

نامه مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه عراق خطاب به دبیرکل

پیرو دو نامه خود مورخ ۱۳ مارس ۱۹۸۸، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که رژیم جنایتکار ایران یک موشک زمین به زمین به مناطق مسکونی بغداد پرتاب کرده است که به کشته و مجروح شدن تعدادی از شهروندان غیرنظامی منجر شد و خساراتی به اموال غیرنظامیان وارد گردید. شب گذشته و امروز رژیم ایران همچنین برد توپخانه‌اش را گسترش داده و با موشک شهر بصره و شهرهای قرنه، قلعه صالح، مجار، حلبچه، دربندیخان، سیروان و سیدصادق را هدف قرار داد.

این بمباران‌ها تشدید شده و به مرگ ۲۱ غیرنظامی از جمله ۴ کودک و یک زن و مجروح شدن ۶۲ نفر دیگر از جمله ۱۸ کودک و ۳ زن منجر شد و خساراتی به ۶۵ خانه، یک آپارتمان، یک بیمارستان، ۷ مغازه، ۲ مدرسه و یک کتابخانه عمومی وارد ساخت.

جنایات اخیری که رژیم ایران مرتکب شده به مفهوم از سرگیری تشدید جنگ شهرها است که به‌طور عمد طرح‌ریزی شده است که قطعاً بی‌توجهی به هشدارهای ما در دست زدن به این قبیل جنایات است.

بر اساس موارد فوق، تا زمانی که رژیم ایران به بمباران مراکز صرفاً غیرنظامی در شهرها و روستاهای عراق ادامه دهد، عراق حق کامل خویش می‌داند که علیه تهران و سایر شهرهای ایران دست به اقدام تلافی‌جویانه بزند.

در اینجا مایلم یک‌بار دیگر تأکید نمایم که عراق آماده است به تعهداتی که اعلام کرده است مطابق با مفاد صریح و عادلانه‌ای که در بیانیه مورخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ مطرح شده پای‌بند باشد و در هر جا که رژیم ایران به جنایات علیه مراکز صرفاً غیرنظامی در کلیه بخش‌های عراق متوسل شود به اقدامات متقابل متوسل می‌شویم.

طارق عزیز ـ معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق

شماره ۱۰۰۴

شماره سند شورای امنیت: S/19619

۱۵ مارس ۱۹۸۸ (۲۵ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

احتراماً، به پیوست متن نامه جناب آقای دکتر علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸، ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ مدیرکل امور بین‌الملل و جانشین نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

پیوست

نامه مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به دبیرکل

جامعه بین‌المللی هنوز شاهد رخدادهای دیگری از بی‌توجهی کامل رژیم جنگ‌افروز و متجاوز عراق به مقررات بین‌المللی حاکم بر مخاصمات است. با تشدید و گسترش حوزه جنگ تجاوزگرانه‌اش علیه جمهوری اسلامی ایران، رژیم عراق حملاتش را علیه کشتیرانی بی‌طرف در خلیج فارس از ابتدای هفته از سرگرفته است و یک‌بار دیگر به استفاده از تسلیحات شیمیایی علیه غیرنظامیان از ۱۱ مارس ۱۹۸۸ در حومه باختران متوسل شده است. به‌علاوه، شب گذشته مورخ ۱۳ مارس ۱۹۸۸ رژیم عراق حملات موشکی خود را علیه اهداف غیرنظامی و مسکونی در تهران از سرگرفته و گروهی از غیرنظامیان بی‌گناه را قتل‌عام کرده است. جزئیات این حملات را هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در نیویورک جهت توجه جناب‌عالی ارسال کرده است.

همان‌طور که جناب‌عالی مطلعید، جمهوری اسلامی ایران جهت رعایت اصول بشردوستانه بین‌المللی هرگز جنگ شهرها را آغاز نکرده، از سرنگرفته یا ادامه نداده است. حتی پس از اینکه حمله عراق علیه مناطق غیرنظامی آغاز گردید و ادامه یافت، جمهوری اسلامی ایران علی‌رغم میل خود به اقدامات بازدارنده و تلافی‌جویانه محدود متوسل شد که حق قانونی‌اش در دفاع از خود است اما از هدف قرار دادن مناطق صرفاً غیرنظامی خودداری ورزید و تنها مراکز نظامی، صنعتی و اقتصادی عراق را هدف قرار داد. در راستای مقررات جهانی مشخص جنگ، جمهوری اسلامی ایران متعهد است که به اقدامات تجاوزگرانه مکرر پاسخ دهد و اعمال خلاف قانون رژیم عراق را در منطقه نبرد توسط رزمندگان مسلمان پاسخ دهد.

جمهوری اسلامی ایران یک‌بار دیگر یادآور می‌شود که سازمان ملل مسئولیت حساسی را جهت مقابله و توقف اقدامات تجاوزگرانه دارا است، ابزار الزام‌آوری که جهت حفظ صلح و امنیت بین‌المللی ضروری است. ما تأکید می‌کنیم که سکوت و بی‌تفاوتی سازمان ملل در مواجهه با جنایات وحشیانه رژیم عراق نه تنها برای مردم ایران بلکه برای افکار عمومی بین‌المللی غیرقابل توجیه است.

بدیهی است که تحت چنین شرایطی، مسئولیت کامل کلیه پیامدهای نقض صلح و ثبات در منطقه و جهان متوجه رژیم متجاوز عراق و حامیان استکباری آنان خواهد بود. به‌علاوه مجامع بین‌المللی که سکوت غیرقابل توجیه کرده‌اند و نسبت به جنایات جنگی این رژیم جنایتکار بی‌تفاوت مانده‌اند، مسئولیت پیامدهای ناگوار اقدامات ضد قانونی عراق متوجه آنان است.

لازم است یادآور شویم در صورتی که مقامات بین‌المللی مربوطه، اقدامات مؤثر و فوری جهت توقف و جلوگیری از سیاست‌های ضد انسانی عراق اتخاذ نکنند، جمهوری اسلامی ایران راهی جز این ندارد که با قدرت به اقدامات تلافی‌جویانه مؤثر و مناسب جهت دفاع از خویش متوسل شود.

علی‌اکبر ولایتی ـ وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

defamoghaddas.ir

شماره ۱۰۰۵

شماره سند شورای امنیت: S/19621

۱۵ مارس ۱۹۸۸ (۲۵ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۵ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ (S/19615)، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که حملات شیمیایی نیروهای عراقی به روستای گرماب در حومه باختران مورخ ۱۱ مارس ۱۹۸۸ در ساعت ۱۶:۳۰ صورت گرفت که بنا به گزارش دریافتی تاکنون ۲ غیرنظامی شهید و ۵ تن مجروح شدند.

محمدجعفر محلاتی ـ مدیرکل امور بین‌الملل و جانشین نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۰۶

شماره سند شورای امنیت: S/19622

۱۵ مارس ۱۹۸۸ (۲۵ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۵ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً متن بیانیه دولت ایران که به‌وضوح نشان‌دهنده خصومت رژیم ایران و عزم آن جهت ادامه جنگ علیه عراق است، به‌پیوست ارسال می‌گردد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

متن کامل بیانیه دولت ایران مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸

بسم الله الرحمن الرحیم

موضع انسان‌دوستانه دولت جمهوری اسلامی ایران در احتراز از جنگ شهرها گویا باند جنایتکار حاکم بر عراق را به نتایج نادرستی سوق داده است.

آنها که حمله به مناطق مسکونی ما را آغاز کرده و با پشتیبانی تسلیحاتی و حمایت سیاسی استکبار جهانی و اذنابش شرایط را برای وارد ساختن چنین جراحت عظیمی بر وجدان انسانیت آماده نموده‌اند، می‌پندارند که می‌توانند یک ملت خداپرست و سربلند را با به خاک و خون کشیدن زنان و فرزندانشان به رکوع در مقابل خود واداشته و او را از مبارزه در راه احقاق حقوق خود و دفاع از آزادی و عزت خویش منصرف کنند.

بهانه آنها در آغاز مجدد جنگ شهرها این است که چرا ملت ایران از شرافت و کیان خود دفاع کرده است و چرا حق خویش را مطالبه می‌کند و تا مجازات متعدی دست از نبرد برنمی‌دارد.

defamoghaddas.ir

آنها فکر کرده‌اند که صدای انفجار موشک در خانه‌های کوچک مردم شهیدپرور ما می‌تواند اثرات تعیین‌کننده فتوحات درخشان رزمندگان ما را در آستانه شهرهای حلبچه و خورمال و دربندیخان از بین ببرد.

انگیزه آنها در به‌خاک و خون کشیدن نوباوگان ما این است که تصور کرده‌اند حمله به شهرها، عزم ما را در تنبیه متجاوز سست می‌گرداند یا توهم دارند که فجایع آنان شعار مقاومت تا آخرین منزل، آخرین نفر و آخرین قطره خون را فرو می‌نشاند یا فراموش کرده‌اند که داغ کودکان شیرخوار و زنان باردار بر سینه‌های ما لب می‌گشاید و فریاد می‌زند که ملت ایران تا سرکوب جنایتکار دست از دفاع مقدس و نبرد عادلانه خویش بر نخواهد داشت یا پنداشته‌اند ما از تبدیل بغداد به جهنمی که نظیر آن را ندیده‌اند، ناتوانیم.

دولت جمهوری اسلامی ایران به تأسی از ملت قهرمان، عزم خلل‌ناپذیر خویش را در ادامه این دفاع عادلانه مجدداً اعلام می‌کند. ما اگر لازم باشد ۲۰ سال در صحنه جنگ مقاومت کنیم، خواهیم ایستاد و از طولانی شدن نبردی که سرنوشت دهه‌ها و قرن‌های این ملت مظلوم بدان وابسته است، نمی‌هراسیم.

مردم سلحشور و قهرمان ایران رژیم صدام را که در آستانه فروپاشی قرار گرفته است رها نخواهند کرد، بلکه این زورگویان بین‌المللی هستند که باید فکر خام تحمیل تسلیم بر ما را رها کنند.

فشارهایی که سازمان‌های استکبارساخته و شوراهای تحت قیمومیت امریکا بر ملت مظلوم و نظام مقدس ما وارد می‌آورند، نخواهد توانست در حرکت ما برای سرکوب صدام لحظه‌ای درنگ ایجاد کند.

ما مجدداً بدون اندک ابهامی اعلام می‌کنیم که تنها راه صلح راه اجرای عدالت یعنی معرفی متجاوز و تصمیم‌گیری در مورد مجازات شایسته اوست.

بدیهی است که ما در مجازات کسانی‌که خرمشهر را با خاک یکسان کردند و خوزستان و ایلام و باختران و کردستان را به ویرانه‌ای بدل نمودند، منتظر ترحم و شفقت سازمان‌های شرق و غرب ساخته نخواهیم ماند.

ما وقتی سخن از قطعنامه شورای امنیت می‌شنویم، به یاد اجساد قطعه قطعه شده کودکان میانه و مراغه می‌افتیم؛ ما خود بر احقاق حق خویش قادریم و در این راه نه به مساعدت‌های چنین مراجعی چشم دوخته‌ایم و نه از هیاهوهای آنها احساس لطمه‌پذیری می‌کنیم.

آنها که ما را تهدید به محاصره تسلیحاتی و اقتصادی می‌کنند تنها جهل خویش را نسبت به قدرت و عظمت این مردم آشکار می‌سازند و بر روسیاهی خویش در نزد این ملت روسفید می‌افزایند.

بر فرض محال که آخرین فشنگ ما به پایان برسد ما مشت‌های خویش را برای نبرد با امریکا و نوکران حلقه‌به‌گوش او گره کرده‌ایم.

defamoghadas.ir

ما از نبرد نه خسته می‌شویم و نه ضرر می‌کنیم، این امریکا و اذناب او هستند که مرحله به مرحله مجبور به عقب‌نشینی هستند و روز به روز در میان ملت‌های منطقه منزوی‌تر می‌شوند. ما ارتجاع منطقه را از راه شومی که پیش رو دارد، آگاه کرده‌ایم.

نوکران امریکا و حامیان صدام در منطقه تصور نکنند که می‌توانند بدون پرداخت بهای سنگین خیانت به ملت خود به رژیم بعث کمک کنند.

ما به اربابان صدام به‌ویژه در مورد گسترش جنگ خلیج فارس به دیگر نقاط منطقه هشدار می‌دهیم و اعلام می‌کنیم که هرگونه تحرکی در این زمینه سبب گسترش دامنه آتشی است که افروخته می‌شود و سراسر منطقه را در بر خواهد گرفت و امریکا بداند که عروسک‌های او در منطقه در مقابل یک ملت دست از جان شسته و خداجو بسیار آسیب‌پذیرند.

در چارچوب توطئه‌های امریکا علیه انقلاب مقدس اسلامی، جنگ شهرها مجدداً آغاز شده است. این آغاز مجدد ثابت کرد که تلاش‌های ما برای مصون نگاه داشتن مناطق مسکونی دو کشور از حملات هوایی و موشکی، رژیم عراق را در مورد توانایی‌های ما دچار توهم می‌کند، به همین دلیل در کمال خویشتن‌داری ناچاریم که این بار طعم قهر ملت خویش را به دشمن تبهکار بچشانیم و ملت خود را در برابر یک مقاومت طولانی آماده کنیم و در این مقاومت استانداران و همه نهادها موظف هستند با تمام توان به یاری مردم بپردازند. این ایستادگی اگرچه با تحمل سختی‌هایی همراه است اما سرمایه ما در دفاع از حقوق خود پشیمان نمودن دشمن از جنایاتی است که بدان اقدام کرده است؛ کما اینکه مقاومت حربه همیشگی ما در به شکست کشاندن دشمنانمان بوده است.

«و ان تبصروا و تتقوا لاینصرکم کیدهم شیاً» والسلام علیکم بما صبرتم و نعم عقبی الدار

میرحسین موسوی ـ نخست وزیر

شماره ۱۰۰۷

شماره سند شورای امنیت: S/19626

۱۶ مارس ۱۹۸۸ (۲۶ اسفند ۱۳۶۶)

یادداشت رئیس شورای امنیت

در جلسه ۲۷۹۸ شورای امنیت که در ۱۶ مارس ۱۹۸۸ درباره بررسی موضوع وضعیت میان ایران و عراق تشکیل شد، رئیس شورای امنیت مطالب ذیل را ایراد کرد:

در گفت‌وگوهای شورا، موظف شدم مطالب ذیل را از طرف شورا بیان نمایم.

اعضای شورای امنیت نگرانی عمیق خود را در مورد حقیقت مناقشه دردناک ایران که ادامه داشته و وارد هشتمین سال خود شده است، ابراز داشتند.

آنها قویاً از تشدید مخاصمات میان دو کشور به‌ویژه حملات علیه اهداف غیرنظامی و شهرها

defamoghadas.ir

که تلفات سنگینی را برجای گذاشته و خسارات زیادی را ـ علی‌رغم آمادگی اعلام شده از سوی طرفین متخاصم جهت توقف این قبیل حملات ـ وارد کرده، اظهار تأسف نمودند.

اعضای شورای امنیت اصرار دارند که ایران و عراق فوراً همهٔ این قبیل حملات را متوقف ساخته و از کلیه اقداماتی که منجر به تشدید مناقشه می‌شود، پرهیز نمایند. همچنین از به‌وجود آوردن موانع بیشتر در روند اجرای قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) که متضمن تلاش‌های شورای امنیت جهت پایان بخشیدن سریع به این مناقشه بر اساس این قطعنامه است، خودداری ورزند.

آنها تأکید کردند با توجه به تشدید اخیر مناقشه، ضرورت دارد که قطعنامه ۵۹۸ هر چه سریع‌تر و به‌طور کامل اجرا شود.

با توجه به مناقشه میان ایران و عراق و برای خاتمه بخشیدن سریع آن، اعضای شورای امنیت مجدداً بر اجرای قطعنامه ۵۹۸ به‌عنوان مجموعه کاملی که تنها مبنای حل و فصل همه‌جانبه، عادلانه، آبرومندانه و پایدار مناقشه است، تأکید کردند و حمایت قوی خود را از آن اعلام داشتند.

آنها نگرانی عمیق خود را از اینکه این قطعنامه به‌عنوان منشور الزام‌آور، هنوز اجرا نشده است، ابراز داشتند.

اعضای شورای امنیت اظهارات مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ دبیرکل را مورد توجه قرار دادند. آنان وی را به ادامه تلاش‌هایش تشویق کردند به‌صورتی که از طرف شورای امنیت اجرای قطعنامه ۵۹۸ را تضمین نماید. در این باره از ارسال دعوتنامه برای دولت‌های ایران و عراق در اسرع وقت حمایت و موافقت کردند که وزیران خارجه یا مقامات عالی‌رتبه خود را به‌عنوان نماینده ویژه به نیویورک اعزام نمایند تا گفت‌وگوی خود را فوراً با دبیرکل آغاز نمایند. شورا از دبیرکل درخواست کرد ظرف مدت سه هفته گزارش مشورت‌های خود را با طرفین به شورای امنیت تسلیم نماید.

اعضای شورای امنیت مجدداً بر عزم خود بر اساس پاراگراف ۱۰ قطعنامه ۵۹۸ تأکید کرده و تلاش‌های مجدد دبیرکل را در اجرای قطعنامه و اتخاذ گام‌های مؤثرتر جهت تحقق آن مورد توجه قرار دادند.

شماره ۱۰۰۸

شماره سند شورای امنیت: S/19628

۱۶ مارس ۱۹۸۸ (۲۶ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۵ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی اسپانیا در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

احتراماً، به پیوست متن اطلاعیه صادره مورخ ۱۵ مارس ۱۹۸۸ اداره اطلاعات دیپلماتیک وزارت امور خارجه اسپانیا درباره مناقشه میان ایران و عراق ارسال می‌گردد.

فرانسیسکو ویلار

defamoghadas.ir

پیوست

اطلاعیه مورخ ۱۵ مارس ۱۹۸۸ اداره اطلاعات دیپلماتیک وزارت امور خارجه اسپانیا

دولت اسپانیا مایل است نگرانی عمیق خود را در مورد مخاصمات میان ایران و عراق که به وخامت نهاده و در ۲۷ فوریه ناجوانمردانه دو کشور هدف بمباران قرار گرفته و منجر به مرگ و مجروح شدن تعدادی از غیرنظامیان شده، ابراز نماید.

با توجه به ناتوانی دو کشور متخاصم جهت متارکه موقت ۱۱ مارس و از سرگیری این حملات، دولت اسپانیا مصراً از مقامات ایران و عراق می‌خواهد که بمباران ناجوانمردانه شهرها را متوقف کنند، به خاطر اینکه تنها نتیجه آن خصومت و تنفر بیشتر است.

در پایان، دولت اسپانیا با محکومیت مجدد این اقدامات، از دو کشور مصراً می‌خواهد که کلیه مفاد قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت را پذیرفته و به‌طور فعال با دبیرکل جهت اجرای مؤثر آن همکاری نمایند.

شماره ۱۰۰۹

شماره سند شورای امنیت: S/19629

۱۶ مارس ۱۹۸۸ (۲۶ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۶ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های قبلی خود که جدیدترین آن طی سند S/19622 درباره بمباران اهداف صرفاً غیرنظامی عراق منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که نیروهای آن رژیم در تاریخ‌های ۱۴ و ۱۵ مارس ۱۹۸۸ اقدامات تجاوزگرانه ذیل را که پیوست می‌باشد، مرتکب شدند.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۶:۵۵ -۷:۱۰	مرکز استان بصره و مناطق ذیل: الداکیر، أم‌الیروم، المطیحه، الجزائر، العباسیه، الطویسه، السعدی، الحکیمیه، الساعی، الجبیله، المفتیه، التمیمیه و ناحیه القرنه و زبیر	۳۲۵	۵ غیرنظامی از جمله ۱ کودک کشته و ۱۲ تن از جمله ۲ کودک و ۱ زن مجروح شدند؛ به ۴۴ خانه، ۲۳ واحد تجاری، ۴ خودرو و ۱ درمانگاه خسارت وارد گشت؛ ۱ مسجد و ۴ خانه تخریب شد.
۱۳:۱۵-۱۴:۱۰	استان میسان، ناحیه علی‌الغربی	۱۹	---
۱۳:۲۰ -۱۵:۱۵	استان واسط: ناحیه بدره	۲۹	---

defamoghaddas.ir

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۰:۰۰	استان سلیمانیه، ناحیه قلعه‌دیزه	حمله هوایی ۲ هواپیما و شلیک ۴ موشک	۱ کودک کشته و ۹ غیرنظامی از جمله ۲ کودک و ۱ زن مجروح شدند.
۱۵:۳۰-۲۲:۲۷	مرکز شهرستان سلیمانیه و ناحیه قلعه‌دیزه	۵۴	۱ غیرنظامی کشته و ۴ تن مجروح شدند، ۶ خانه تخریب شد و به ۲ خودرو غیرنظامی خساراتی وارد گشت.
۱۴:۱۰-۲۲:۳۰	استان دیاله: ناحیه خانقین	۵۱	---
۱۷:۴۵-۲۰:۵۵	مرکز شهر بصره و مناطق ذیل: الجزائر، الداکیر، السعودیه، البریهه، الجبیله، بصره قدیم، الحکیمیه، العشار، المشراق، السعدی		۱ غیر نظامی کشته و ۵ تن از جمله ۲ کودک و ۲ زن مجروح شدند، ۲ خانه تخریب گردید و خساراتی به یک مدرسه متوسطه، ۲ مسجد و ۷ واحد تجاری وارد گشت، ۱ خانه دچار آتش‌سوزی شد و به ۲ خودرو غیرنظامی خساراتی وارد آمد.
۲۲-۲۳	استان سلیمانیه، ناحیه قلعه‌دیزه		
۳:۲۰-۴:۴۵	استان میسان، ناحیه قلعه صالح	۳۰	

شماره ۱۰۱۰

شماره سند شورای امنیت:S/19630

۱۶ مارس ۱۹۸۸ (۲۶ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۶ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ خطاب به جناب‌عالی که از سوی آقای طارق‌عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق ارسال شد، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که امروز صبح مورخ ۱۶ مارس ۱۹۸۸ رژیم متجاوز و توسعه‌طلب ایران دو موشک زمین به زمین به شهر بغداد در ساعت ۱:۱۵ و ۱:۵۵ (به‌وقت محلی) پرتاب کرد.

این دو موشک به منطقه مسکونی شهر بغداد اصابت کرده که باعث کشته و مجروح شدن تعدادی از شهروندان از جمله تعدادی زن و کودک گردید و به تعدادی از خانه‌ها و اموال غیرنظامیان خسارت وارد گشت.

عصمت کتانی
نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

شماره ۱۰۱۱

شماره سند شورای امنیت: S/19631

۱۶ مارس ۱۹۸۸ (۲۶ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۶ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً نامه مورخ ۱۵ مارس ۱۹۸۸ آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق به پیوست ارسال می‌گردد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

نامه مورخ ۱۶ مارس ۱۹۸۸ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه خطاب به دبیرکل

احتراماً، پیرو نامه مورخ ۵ مارس ۱۹۸۸ خود خطاب به جناب‌عالی درباره اقدامات تجاوزگرانه ایران علیه تمامیت ارضی عراق و اعمال جنایتکارانه آن که تصاویر گویای ادعاهای کذب ایران بوده و جامعه بین‌المللی به آن واقف است، در این فرصت مجدداً یادآور می‌شوم که به‌دنبال شعله‌ور ساختن جنگ علیه غیرنظامیان و علی‌رغم خویشتن‌داری و بردباری ما، عراق به‌طور یک جانبه اعلام کرد که بمباران خود را از ۱۱ مارس ۱۹۸۸ متوقف خواهد ساخت، اما ایران بمباران‌های خود را بر تعدادی از شهرهای عراق از جمله شهر مرزی حلبچه و اطراف آن از سرگرفته است.

این بمباران‌ها تلفات سنگینی را به غیرنظامیان از جمله زنان، پیرمردان و کودکان وارد ساخته است.

مایلم به اطلاع جناب‌عالی برسانم که به‌دنبال حادثه شهرستان حلبچه و اطراف آن و گلوله‌باران چند روز گذشته آن، نیروهای ایران اکنون وارد شهر و اطراف آن شده و تخریب گسترده‌ای را باعث شده‌اند.

در چنین شرایطی، عراق راهی جز حق قانونی دفاع از حاکمیت و تمامیت ارضی با کلیه امکانات در دسترس خود ندارد. این رژیم ایران است که مسئولیت کامل تشدید خطرناک جنگ و کلیه تلفات و خسارات مادی را که بر کشور ما و نیز خود ایران به‌عنوان پیامد این اقدامات وارد می‌شود، عهده‌دار است.

بارها در گذشته به‌ویژه از زمان تصویب قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت اعلام کرده‌ایم که شورا می‌باید به رد قطعنامه از سوی رژیم ایران توجه کرده و با دقت تحمیل تحریم‌های اجباری به این رژیم را که به جنگ، تخریب و توسعه‌طلبی اصرار دارد، مورد ملاحظه قرار دهد. تأمل شورای امنیت در این باره و نیز مواضع ناقص برخی از اعضای آن، این فرصت را برای ایران فراهم ساخته است که از اجرای قطعنامه طفره رفته و به جنگ تجاوزگرانه‌اش

defamoghadas.ir

که امروز به اشغال یکی دیگر از شهرهای عراق منجر شده، ادامه دهد.

با توجه به این گسترش، لازم است که شورای امنیت با فرونشاندن امیال توسعه‌طلبانه شیطانی ایران و متمرکز شدن بر کُنه مسئله مبنی‌بر اینکه ایران به ادامه جنگ و تجاوزاتش اصرار دارد، مسئولیت کامل آن را متوجه آن رژیم سازد.

طارق عزیز ـ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق

شماره ۱۰۱۲

شماره سند شورای امنیت: S/PV.2798

۱۶ مارس ۱۹۸۸ (۲۶ اسفند ۱۳۶۶)

جلسه ۲۷۹۸ شورای امنیت، چهارشنبه ۱۶ مارس ۱۹۸۸، ساعت ۱۲:۱۵ بعدازظهر

رئیس: پیجیک	یوگسلاوی
اعضا: دجودی	الجزایر
دلپیچ	آرژانتین
نگویرا باتیستا	برزیل
دینگ	چین
بلانک	فرانسه
کنت‌یورک وُن وارتنبورگ	جمهوری فدرال آلمان
بوسّی	ایتالیا
کاگامی	ژاپن
رانا	نپال
با	سنگال
بلونوگف	اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی
کریسپین تیکل	پادشاهی متحده بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی
ایمرمن	ایالات متحده امریکا
زوزی	زامبیا

دستور جلسه: وضعیت میان ایران و عراق

رئیس: پیرو توافقات در مشورت‌های قبلی، شورای امنیت به بررسی این موضوع اقدام نمود.

رئیس شورای امنیت اظهار داشت که به‌دنبال مشورت‌های شورا بیانیه زیر را از طرف شورای امنیت قرائت می‌نمایم:

اعضای شورای امنیت نگرانی عمیق خود را در مورد حقیقت مناقشه دردناک ایران و عراق که ادامه داشته و وارد هشتمین سال خود شده است، ابراز داشتند.

defamoghaddas.ir

آنها قویاً از تشدید مخاصمات میان دو کشور به‌ویژه حملات علیه اهداف غیرنظامی و شهرها که تلفات سنگینی را برجای گذاشته و خسارات زیادی را علی‌رغم آمادگی اعلام شده از سوی طرفین متخاصم جهت توقف این قبیل حملات، وارد کرده است، اظهار تأسف نمودند.

اعضای شورای امنیت اصرار دارند که ایران و عراق فوراً کلیه این قبیل حملات را متوقف ساخته و از کلیه اقداماتی که منجر به تشدید مناقشه می‌شود، پرهیز نمایند. همچنین از به‌وجود آوردن موانع بیشتر در مسیر اجرای قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) که متضمن تلاش‌های شورای امنیت جهت پایان بخشیدن سریع به این مناقشه بر اساس این قطعنامه می‌باشد، خودداری ورزند.

آنها تأکید کردند با توجه به تشدید اخیر مناقشه، ضرورت دارد که قطعنامه ۵۹۸ هر چه سریع‌تر و به‌طور کامل اجرا شود.

با توجه به مناقشه میان ایران و عراق و جهت خاتمه بخشیدن سریع آن اعضای شورای امنیت مجدداً بر اجرای قطعنامه ۵۹۸ به‌عنوان مجموعه کاملی که تنها مبنای حل و فصل همه‌جانبه، عادلانه، آبرومندانه و پایدار مناقشه می‌باشد، تأکید کردند و حمایت قوی خود را از آن اعلام داشتند.

آنها نگرانی عمیق خود را از اینکه این قطعنامه به‌عنوان منشور الزام‌آور، هنوز اجرا نشده است، ابراز داشتند.

اعضای شورای امنیت اظهارات مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ دبیرکل را مورد توجه قرار دادند. آنان وی را به ادامه تلاش‌هایش تشویق کردند به‌صورتی که از طرف شورای امنیت اجرای قطعنامه ۵۹۸ را تضمین نماید. در این‌باره از ارسال دعوتنامه برای دولت‌های ایران و عراق در اسرع وقت حمایت کرده که وزیران خارجه یا مقامات عالی‌رتبه خود را به‌عنوان نماینده ویژه به نیویورک اعزام نمایند تا گفت‌وگوی خود را فوراً با دبیرکل آغاز نمایند. شورا از دبیرکل درخواست کرد ظرف مدت سه هفته گزارش مشورت‌های خود را با طرفین به شورای امنیت تسلیم نماید.

اعضای شورای امنیت مجدداً بر عزم خود بر اساس بند ۱۰ قطعنامه ۵۹۸ تأکید کرده و تلاش‌های مجدد دبیرکل را در اجرای قطعنامه و اتخاذ گام‌های مؤثرتر جهت تحقق آن مورد توجه قرار دادند.

پایان جلسه ساعت ۱۲:۲۰ بعدازظهر

شماره ۱۰۱۳

شماره سند شورای امنیت: S/19636

۱۷ مارس ۱۹۸۸ (۲۷ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۷ مارس ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی فیلیپین در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghaddas.ir

با احترام، متن بیانیه ۱۶ مارس ۱۹۸۸ جناب رائول س. منگلاپوس، وزیر امور خارجه فیلیپین در خصوص از سرگیری جنگ شهرها میان ایران و عراق به پیوست ارسال می‌گردد.

مانوئل مندز ـ جانشین نمایندگی دائمی

پیوست

بیانیه ۱۶ مارس ۱۹۸۸ وزیر امور خارجه فیلیپین درباره از سرگیری جنگ شهرها میان ایران و عراق

دولت فیلیپین نگرانی و ناراحتی شدید خود را در مورد از سرگیری جنگ شهرها میان ایران و عراق که تلفات فراوان انسانی به طرفین مناقشه وارد ساخته، ابراز می‌نماید.

دولت فیلیپین مشتاقانه از طرفین مناقشه می‌خواهد حداکثر خویشتن‌داری را به عمل آورده و قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت را که حاوی مفاد مهمی برای حل و فصل فوری برای اختلافاتشان است بپذیرند.

در این خصوص، دولت فیلیپین از دبیرکل سازمان ملل که مصراً از طرفین خواسته است مناقشه خود را از طریق ابزارهای صلح‌جویانه حل و فصل و به این نبرد بسیار اسف‌بار خاتمه دهند، حمایت می‌کند.

شماره ۱۰۱۴

شماره سند شورای امنیت: S/19637

۱۷ مارس ۱۹۸۸ (۲۷ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۷ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که در ۱۶ مارس ۱۹۸۸، رژیم جنایتکار عراق حملات ذیل را علیه شهرهای ایران مرتکب شد:

درحدود ظهر، شهر شیراز هدف بمباران هوایی قرار گرفت که بر اثر آن یک دبیرستان دخترانه و یک بیمارستان و نیز تعدادی واحد مسکونی مورد اصابت واقع شد و ۸ غیرنظامی شهید و ۹۳ تن مجروح گردیدند. همچنین امروز صبح و بعد از ظهر جنگنده‌های عراق شهر باختران را بمباران کردند که بر اثر آن ۳۶ غیرنظامی شهید و ۱۸۵ نفر مجروح شدند.

همچنین رژیم جنایتکار و ددمنش عراق در تاریخ مذکور در منطقه عملیاتی والفجر ۱۰ از سلاح‌های شیمیایی استفاده کرده که بر اثر آن چند غیرنظامی شهید و مجروح شدند.

محمدجعفر محلاتی

مدیرکل امور بین‌الملل و جانشین نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

شماره ۱۰۱۵

شماره سند شورای امنیت: S/19639

۱۷ مارس ۱۹۸۸ (۲۷ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۷ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

احتراماً، با کمال تأسف به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که در واکنش عملی عراق به بیانیه (S/19626) شورای امنیت مورخ ۱۶ مارس ۱۹۸۸، این رژیم از تسلیحات شیمیایی به مقیاس وسیع در منطقه عملیاتی والفجر ۱۰ و نیز در مجاورت مناطق کردستان عراق استفاده کرد. این حملات ضد انسانی نقض آشکار پروتکل ۱۹۲۵ ژنو مبنی‌بر ممنوعیت استفاده از گازهای سمی، خفه‌کننده و سایر گازها بوده و نیز علی‌رغم محکومیت مکرر عراق از سوی شورای امنیت به‌خاطر استفاده از تسلیحات شیمیایی علیه نیروهای نظامی و غیرنظامی ایران است که آخرین بار در بیانیه رئیس شورای امنیت مورخ ۱۴ می ۱۹۸۷ این اقدامات عراق محکوم شده است.

سازمان ملل به‌طور کلی و شورای امنیت به‌طور اخص به صورت قانونی مسئول هستند که با اقدامات مؤثر، اقتدار پروتکل ۱۹۲۵ ژنو را محفوظ نگه دارند. از همین رو جمهوری اسلامی ایران از این سازمان بین‌المللی درخواست می‌کند که جهت تحقق تعهداتش، رژیم جنایتکار عراق را وادار سازد از استفاده مداوم از تسلیحات شیمیایی پرهیز نماید. در غیر این صورت جمهوری اسلامی ایران، اقدامات تلافی‌جویانه را مورد ملاحظه قرار خواهد داد.

محمدجعفر محلاتی ـ مدیرکل امور بین‌الملل و جانشین نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۱۶

شماره سند شورای امنیت: S/19644

۱۷ مارس ۱۹۸۸ (۲۷ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۷ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های متعدد خود که جدیدترین آن طی سند S/19629 درباره بمباران مناطق صرفاً مسکونی عراق از سوی رژیم ایران منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که نیروهای آن رژیم مورخ ۱۶ و ۱۷ مارس ۱۹۸۸ اقدامات تجاوزگرانه ذیل را مرتکب شدند که پیوست می‌باشد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

defamoghadas.ir

پیوست

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۸:۲۵ -۵:۵۰	مرکز شهر بصره: البراضعیه، الجزائر، البریهه، ناحیه قرنه و زبیر	۸۶	به ۲۹ خانه، ۱۱ واحد تجاری و ۸ خودرو غیرنظامی خسارت واردگشت و ۳ خانه تخریب شد.
۱:۵۵-۲:۵۵	استان میسان: قلعه‌صالح	۱۸	---
۱۶:۳۰-۲۲:۴۵	استان واسط: ناحیه بدره	۵۰	به تعدادی از خانه‌ها و واحدهای تجاری خسارت وارد شد.
۱۲:۳۰-۲۰:۱۵	استان سلیمانیه: شهرستان قلعه‌دیزه	۶	
۶:۰۰-۱۵:۳۰	مرکز شهر بصره: الطویسه، الساعی، المطیحه، الجزائر، البراضعیه، الداکیر، المعقل، الاشهر، بخش الهارثه و ناحیه القرنه	۴۹	۲ غیرنظامی مجروح شدند و به ۸ خانه، ۵ واحد تجاری، ۱ مدرسه و ۲ خودرو غیرنظامی خسارت وارد شد.
۹:۴۵-۱۰:۲۰	استان واسط: ناحیه بدره	۷	---
۶:۱۴-۶:۲۷	مرکز استان اربیل: مناطق مسکونی	حمله ۲ جنگنده	۲ غیرنظامی کشته و ۲۵ نفر از جمله ۷ زن و ۶ کودک مجروح شدند و به ۱۴ خانه، ۱ مدرسه ابتدایی و ۱ خودرو غیرنظامی خسارت وارد شد.
۶:۱۱-۶:۲۷	استان تمیم	حمله ۱ جنگنده و شلیک ۴ موشک	تعدادی از غیرنظامیان از جمله چند زن، کودک و افراد مسن کشته شدند و به تعدادی خانه و واحد تجاری خسارت وارد شد.
۱۰:۰۰-۱۶:۵۰	استان سلیمانیه: ناحیه دربندیخان و شهرستان قلعه‌دیزه	۴۰	۱ غیر نظامی مجروح و به ۱ خانه و یک تراکتور خسارت وارد گشت.
۱۳:۱۶-۱۶:۴۸	استان میسان: ناحیه علی‌غربی	۲۸	---
۲۲:۳۰-۱۴:۰۰	استان دیاله: ناحیه خانقین	۱۵	به ۱خانه و ۴ واحد تجاری خسارت وارد گشت.

شماره ۱۰۱۷

شماره سند شورای امنیت: S/19646

۱۸ مارس ۱۹۸۸ (۲۸ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۸ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که در نتیجه حملات موشکی

defamoghadas.ir

عراق به شهر تهران مورخ ۷ مارس ۱۹۸۸ تعدادی از غیرنظامیان شهید و ۱۰۰ نفر مجروح شدند. در این حملات به تعدادی از واحدهای مسکونی خسارت وارد شد و بیش از ۲۰ خودرو شخصی خسارت دید.

محمدجعفر محلاتی ـ مدیرکل امور بین‌الملل و جانشین نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۱۸

شماره سند شورای امنیت: S/19647

۱۸ مارس ۱۹۸۸ (۲۸ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۸ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه خود مورخ ۱۷ مارس ۱۹۸۸ (S/19639) درباره استفاده عراق از تسلیحات شیمیایی که نقض پروتکل ۱۹۲۵ ژنو مبنی‌بر ممنوعیت استفاده از گازهای سمی، خفه‌کننده و سایر گازها در جنگ می‌باشد، احتراماً جزئیات دردناک حملات شیمیایی عراق در تاریخ ۱۶ مارس ۱۹۸۸ علیه شهرستان محاصره شده حلبچه و نیز خرمال و دوجیله و سایر روستاهای مجاور منطقه عملیاتی والفجر ۱۰ را به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم.

بر اثر بمباران‌های شیمیایی عراق حدود ۴۰۰۰ نفر از ساکنین این مناطق کشته و هزاران نفر از جمله زنان و کودکان مجروح شدند. این مجروحان را نیروهای ایران به بیمارستان‌های خطوط پشت جبهه منتقل کردند.

محمدجعفر محلاتی ـ مدیرکل امور بین‌الملل و جانشین نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۱۹

شماره سند شورای امنیت: S/19648

۱۸ مارس ۱۹۸۸ (۲۸ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۸ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

پیرو نامه‌های مورخ ۱۷ و ۱۸ مارس ۱۹۸۸ خود(S/19636 , S/19647)، احتراماً توجه جناب‌عالی را به اقدامات ددمنشانه رژیم عراق در حملات شیمیایی گسترده و کورکورانه علیه شهروندان خود جلب می‌نمایم که ضرورت دارد واکنش مناسبی از طرف این سازمان بین‌المللی صورت پذیرد.

defamoghadas.ir

در این زمینه مقاله‌ای تحت عنوان "اکنون عراق بزرگ‌ترین تولید کننده تسلیحات شیمیایی در خاورمیانه است" که در نشریه جینز دیفنس مورخ ۲۷ فوریه ۱۹۸۸ منتشر شده، تولید و انباشت سلاح‌های شیمیایی در عراق را فاش می‌سازد و از سرگیری استفاده رژیم عراق از تسلیحات شیمیایی پیش‌بینی می‌کند. نسخه‌ای از مقاله مذکور پیوست می‌باشد.

محمد جعفر محلاتی ـ سفیر ـ جانشین نمایندگی دائمی

پیوست

نشریه جینز دیفنس مورخ ۲۷ فوریه ۱۹۸۸

اکنون عراق بزرگ‌ترین تولیدکننده سلاح‌های شیمیایی در خاورمیانه است.

عراق توانایی تولید جنگ‌افزار شیمیایی را دارا است و این اعتقاد وجود دارد که در حال حاضر گاز مرگ‌آور اعصاب "سارین" را در دو کارخانه مهم خود تولید می‌کند.

با توجه به این توانایی در تولید سلاح‌های شیمیایی و با استفاده از سارین و نیز تهاجمات زمینی جدید ایران و پیشرفت‌های عراق در این زمینه نگرانی‌ها را تشدید نموده است که این گونه سلاح‌ها به مقیاس وسیع‌تر از ۷ سال گذشته در جنگ خلیج [فارس] استفاده شود.

سارین از گاز اعصاب تابون که عراقی‌ها نخستین‌بار در سال ۱۹۸۴ استفاده کردند تولید شده و می‌تواند ظرف ۲ دقیقه پس از اثر به مرگ منجر شود. عراقی‌ها گاز خردل، لویسیت و تابون را از مدت‌ها قبل تولید می‌کردند.

طبق اظهار منابع دیپلماتیک در بغداد و سایر پایتخت‌های کشورهای عربی، عراقی‌ها حداقل ۶۰ تن گاز خردل در ماه به علاوه ۴ تن تابون و سارین می‌توانند تولید کنند.

اگر این آمارها درست باشد عراق بزرگ‌ترین تولیدکننده سلاح‌های شیمیایی در خاورمیانه است. تنها کشور دیگر عربی که تولیداتی در نزدیکی این سطح دارد، سوریه است.

سازمان ملل حداقل ۴ بار عراق را به استفاده از این گازها در جنگ متهم کرده است. ایرانی‌ها مدعی هستند که عراقی‌ها از تسلیحات شیمیایی استفاده کرده‌اند که عمدتاً بمب‌های هوایی یا گلوله‌های توپخانه بوده که بیش از ۱۰۰ بار گزارش شده است. برآورد می‌شود تاکنون ۸۰۰۰ ایرانی تحت‌تأثیر قرار گرفته و در حدود ۱۰۰۰ نفر جان خود را از دست داده‌اند.

کارخانه اصلی عراق در سامرا است، این مجتمع ۲۶ کیلومتر مربعی با موشک‌های سام ۲ محافظت می‌شود و در حدود ۱۰۰ کیلومتری شمال غربی بغداد واقع شده است. مرکز مهم دیگری نیز در فلوجه در ۶۵ کیلومتری غرب بغداد قرار دارد.

همچنین عراقی‌ها یک مرکز تحقیقات جنگ‌افزارهای شیمیایی را در سلمان پاک دایر کرده‌اند که در ۴۰ کیلومتری جنوب شرقی پایتخت است. این منابع افزودند این مرکز در زمینه گسترش گازهای اعصاب فعالیت می‌کند.

defamoghadas.ir

منابع امریکایی گفته‌اند که عراقی‌ها توانایی گسترش تولید سلاح‌های شیمیایی را در مجتمعی در جنوب شرقی بغداد دارا هستند اما بر اساس جدیدترین گزارش‌ها به درستی روشن نیست که آیا در سلمان پاک است یا خیر.

امریکا در فهرست جنگ‌افزارهای شیمیایی‌اش دارای سلاح شیمیایی با پایداری روغن دیزل است که برخلاف اغلب گازهای اعصاب که سبک‌تر هستند در اطراف منطقه نبرد در گودال‌های مرگ‌آور قرار داده می‌شوند.

منابع دیپلماتیک در بغداد اعلام داشتند که نشانه‌هایی وجود دارد که عراقی‌ها درصدد ساخت کارخانه جنگ افزار شیمیایی دیگری هستند.

شماره ۱۰۲۰

شماره سند شورای امنیت: S/19650

۱۸ مارس ۱۹۸۸ (۲۸ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۸ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه ۱۷ مارس (S/19639) و دو نامه مورخ ۱۸ مارس ۱۹۸۸ (S/19647 , S/19648)، احتراماً به اطلاع جنابعالی می‌رسانم که دیروز بعد از ظهر ۱۷ مارس ۱۹۸۸، یک اردوگاه مهاجران کرد در حومه مریوان هدف حملات وسیع شیمیایی عراق قرار گرفت که بنا به گزارش‌های دریافتی بر اثر آن تاکنون ۵ نفر شهید و ۱۶ تن مجروح شدند.

درباره تشدید خطرناک متوسل شدن عراق به جنگ افزارهای شیمیایی، مصراً درخواست می‌گردد که جنابعالی ترتیباتی اتخاذ نمایید که یک تیم کارشناسی سازمان ملل از نزدیک موضوع را بررسی نموده و گزارش خود را به جامعه بین‌المللی ارائه نماید.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۲۱

شماره سند شورای امنیت:S/19651

۱۸ مارس ۱۹۸۸ (۲۸ اسفند ۱۳۶۶)

نامه مورخ ۱۸ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که امروز رژیم جنایتکار عراق روستاهای قلعه‌جی و مرگشارانی در حومه مریوان در جاده اصلی سنندج ـ مریوان را

defamoghaddas.ir

بمباران کرد. در نتیجه آن، ۴۵ غیرنظامی شهید و ۱۰۰ نفر مجروح شدند. تعدادی کودک نیز جزء شهدا هستند.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۲۲

شماره سند شورای امنیت: S/19652

۲۱ مارس ۱۹۸۸ (۱ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۹ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق خطاب به جناب عالی و نیز نامه مورخ ۱۶ مارس ۱۹۸۸ خود، احتراماً به‌اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که رژیم متجاوز و توسعه‌طلب ایران به شهرهای بغداد، موصل و کرکوک مورخ ۱۶ و ۱۸ مارس ۱۹۸۸ آتش گشود که به شرح ذیل می‌باشد:

مورخ	زمان	مکان	تعداد موشک
۱۶ مارس ۱۹۸۸	۱۲:۳۶	بغداد	۱
۱۸ مارس ۱۹۸۸	۱۳:۰۸	موصل	۱
۱۸ مارس ۱۹۸۸	۱۹:۳۰	کرکوک	۱
۱۸ مارس ۱۹۸۸	۲۰:۰۳	موصل	۱
تعداد کل موشک			۴

تعداد ۴ موشک در مناطق مسکونی شهرهای مذکور فرود آمد که به مجروح شدن تعدادی از شهروندان از جمله زنان و کودکان منجر شد و خساراتی به خانه‌های مسکونی، مغازه‌ها و خودروهای شخصی و نیز اموال مردم وارد ساخت.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۲۳

شماره سند شورای امنیت: S/19653

۲۱ مارس ۱۹۸۸ (۱ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۹ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که در فواصل ساعات ۱۷:۰۸ مورخ ۱۷ مارس ۱۹۸۸ و ۱۸:۰۰ مورخ ۱۸ مارس ۱۹۸۸ به‌وقت محلی، نیروهای مسلح متجاوز ایران مناطق صرفاً مسکونی را در عراق بمباران کردند که جزئیات آن به شرح ذیل است:

defamogriadas.ir

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۷:۰۸ -۲۱:۰۰	مرکز شهر بصره و مناطق ذیل: سعودیه، الجزیره، الجزائر، البراضعیه، الحکیمیه، المطیحه، الساعی، الداکیر، السمعی، الطویسه، التحسینیه، الزهرا، الجمهوریه، الهارثه، ناحیه قرنه	۱۳۸	۵ غیرنظامی از جمله ۳ کودک کشته و ۲۴ غیرنظامی از جمله ۵ کودک و ۷ زن مجروح شدند، ۴ خانه مسکونی تخریب گردید، بیمارستان مرکزی بصره، ۱ مدرسه ابتدایی و ۳ خودرو خسارت دید.
۱۸:۱۹-۱۸:۲۸	مناطق مسکونی ذیل در مرکز استان اربیل: بداوه، اسواق، سیروان، شورش و المعلمین	حمله ۲ هواپیما	۳ غیرنظامی از جمله ۲ کودک کشته و ۵۱ کودک و ۲۰ زن مجروح شدند و ۲۱ خانه مسکونی، مسجد صلاح‌الدین و ۳ خودرو خسارت دید.
۱۳:۴۵-۲۳:۰۰	مرکز استان سلیمانیه و نواحی آن: بخش قلعه‌دیزه و مجتمع مسکونی بای‌ملک	۶۲	۲ غیرنظامی کشته و ۴ تن مجروح شدند و ۶ خانه مسکونی خسارت دید.
۷:۱۵- ۱۸:۰۰	در استان دیاله: خانقین	۴۳	۲ زن مجروح گردیدند.

عصمت کتانی
نمایندگی عراق

شماره ۱۰۲۴

شماره سند شورای امنیت: S/19654

۲۱ مارس ۱۹۸۸ (۱ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۹ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

احتراماً، به اطلاع می‌رساند که نیروهای مسلح متجاوز ایران مراکز صرفاً مسکونی غیرنظامی در عراق را با توپخانه و جنگنده از ساعت ۷:۰۰ تا ۱۷:۳۰ (به‌وقت محلی) مورخ ۱۸ مارس ۱۹۸۸ به‌شرح ذیل بمباران کردند:

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۰:۱۵-۱۵:۰۵	مرکز استان بصره از جمله مناطق ذیل: المعقل، الداکیر، بخش طارق، الاسمعی، الجمهوریه، بصره قدیم، العلیه، الحکیمیه، ناحیه قرنه	۱۲۵	۹ غیرنظامی از جمله ۱ زن و ۱ کودک کشته و ۳۰ غیرنظامی از جمله ۵ زن و ۵ کودک مجروح شدند، ۲ خانه مسکونی تخریب شد و به ۲۲ خانه و ۸ خودرو و ۲ مدرسه خسارت وارد گشت.

defamoghaddas.ir

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۵:۴۸-۵:۵۰	استان نینوا از جمله مناطق ذیل: وادی العین در موصل جدید، بخش شیخان	با یک هواپیما هدف حمله قرار گرفت.	۶ غیرنظامی از جمله ۳ کودک و ۲ زن کشته و ۳۹ غیرنظامی از جمله ۳ کودک و ۱۱ زن مجروح شدند. ۷ خانه تخریب و به ۶۷ خانه خسارت وارد گشت، ۵ خودرو از بین رفت و به ۱۷ خودرو غیر نظامی و ۱ مدرسه نیز خسارت وارد شد.
۱۲- ۶:۰۰	استان دیاله: ناحیه خانقین	۶۴	۲ زن مجروح شدند، ۲ خانه تخریب و به ۷ خانه نیز خسارت وارد شد.
۱۱:۱۵-۱۳:۱۰	استان واسط: ناحیه بدره	۴۶	

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۲۵

شماره سند شورای امنیت: S/19655

۲۱ مارس ۱۹۸۸ (۱ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۹ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

پیرو نامه معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه عراق مورخ ۱۳ مارس ۱۹۸۸، با احترام توجه شما را به اظهارات [آیت‌الله] علی خامنه‌ایی در نماز جمعه ۱۸ مارس ۱۹۸۸ جلب می‌نمایم. در زیر چند عبارت ذکر می‌شود، وی از نیروهای این رژیم خواسته است سرزمین و شهرهای عراق را اشغال کنند که به‌وضوح نشان‌دهنده پافشاری تهران در ادامه جنگ و تجاوزات توسعه‌طلبانه علیه عراق و نیز رد قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت است.

در نامه مذکور در خصوص تجاوز نیروهای ایرانی به خاک عراق و بمباران شدید مواردی را به اطلاع جناب‌عالی رساندم، در این‌باره بخش‌هایی از اظهارات [آیت‌الله] خامنه‌ای به شرح زیر است:

«این منطقه مرزی عراق منطقه مهمی است، ساکنین منطقه شهر زور، دشت زور و شهرستان‌های واقع در آن، از گذشته دور و در طول تاریخ با رژیم عراق مخالف بودند که به خاطر گذشته مذهبی و اعتقادی رژیم بعث عفلقی خدانشناس در این منطقه می‌باشد. این منطقه تقریباً ۱۰۰۰ کیلومتر مربع را در بر می‌گیرد و دارای زمین‌های حاصلخیز کشاورزی است. همچنین مناطق جنگلی و روستاهای بزرگی در این منطقه وجود دارد که تقریباً ۳۰۰ روستا و تعدادی شهرستان نیز در آن واقع شده است. این شهرستان‌ها به خواست خدا در این چهار مرحله عملیات تحت کنترل نیروهای ما قرار گرفته که در عملیات امروز صبح یکی دیگر از شهرهای آن نیز تصرف شد، ما اعلام می‌کنیم که کلیه شهرها و روستاهای این منطقه تحت کنترل رزمندگان اسلام است. ما به اهداف خود در این عملیات‌ها در این منطقه بیش از آنچه

defamoghaddas.ir

که انتظار داشتیم، دست یافتیم. همان‌طور که اشاره کرده‌ام منطقه حلبچه به‌عنوان یک منطقه مذهبی شناخته شده و ساکنین این مناطق مسلمان و از برادران ما و نیز از متحدان واقعی ما از زمان‌های طولانی بوده‌اند. این منطقه دارای منابع طبیعی و انسانی ارزشمندی است. منطقه مسلمان‌نشین حلبچه تقریباً یک مرکز مذهبی است که برادران کرد ما از آن بهره می‌گیرند. بسیاری از علما در آنجا ساکن بوده و هنوز هم هستند. تعدادی از علمای مهم حلبچه در سال گذشته از ظلم و جور رژیم صدام به ایران گریخته و از جمهوری اسلامی ایران تقاضای پناهندگی کردند. آنها اکنون در سرزمین ما زندگی می‌کنند. این منطقه مهم و وسیع از یک طرف به دریاچه دربندیخان که خیلی دریاچه بزرگی است متصل و از طرف دیگر به رشته کوه‌های مرتفع سوریه وصل است. نیروهای ما کلیه این منطقه را تحت کنترل درآورده و مواضع خود را مستحکم نمودند، تمام این منطقه به خواست خدا و برتری رزمندگان ما که وارد این دشت بسیار پهناور شده‌اند، آزاد شده است. دشتی که بهترین منطقه برای نبرد با تانک است و رزمندگان ما با عبور از ارتفاعات وارد این دشت شده و برخی از شهرستان‌های واقع در حاشیه این ارتفاعات را به اشغال درآوردند. درخواست من از رزمندگان دلیرمان، همان‌طور که امام عزیزمان فرمودند این است که به نبرد برای وارد ساختن ضربات کوبنده ادامه دهند. این دشمن ضعیف است و رزمندگان شجاع و قدرتمند ما نباید اجازه دهند دشمن نفس بکشد. جوانان باید جبهه‌های نبرد را پر کنند. رزمندگان ما باید آمادگی خود را حفظ کرده و پرشور در جبهه‌ها شرکت جویند. اطلاعات ما مؤید آن است که تعدادی از داوطلبان به‌طور قابل ملاحظه‌ای نسبت به گذشته افزایش یافته‌اند و این حاکی از شور مردم ما است. این شور باید تداوم داشته باشد و نیروهای آموزش دیده به‌ویژه فرمانده‌هان و مسئولان لشکرها باید خودشان را آماده کنند و به جبهه‌ها بروند.»

در خصوص قطعنامه ۵۹۸ و موضع جامعه بین‌المللی برای حل و فصل صلح‌جویانه و همه‌جانبه مناقشه، [آیت‌الله] خامنه‌ای افزود:

«تنها نکته‌ای که نیروهای استکبار جهانی مانند امریکا، قدرت‌های بزرگ اروپایی، اتحاد جماهیر شوروی و هم‌پیمانانشان دنبال می‌کنند تحت فشار قرار دادن جمهوری اسلامی در این جنگ تحمیلی است. آنها به‌دنبال آن هستند که این جنگ با شکست جمهوری اسلامی خاتمه یابد و در صورتی که در این جنگ شکست نخورد آن را وادار نمایند صلح تحقیرآمیز را بپذیرد و در حقیقت آن هم یک شکست واقعی است که این شکست یا نظامی است و یا شکست سیاسی است. از شروع جنگ تاکنون در صورتی که به قدرت‌های بزرگ جهانی، چه شرقی و چه غربی، چه امریکا و چه اروپا نظر افکنیم ملاحظه می‌کنیم که آنها به دنبال شکست نظامی جمهوری اسلامی ایران و یا شکست سیاسی آن هستند. سال گذشته، تحرکات سیاسی بین‌المللی شدیدی در شورای امنیت شروع کردند، شورایی که در آن قدرت‌های بزرگ مشارکت دارند، بسیج شدند

defamoghadas.ir

تا به ایران فشار وارد نمایند. قطعنامه ۵۹۸ که شورای امنیت بر آن صحه گذاشته است در حقیقت ابزاری برای فشار به جمهوری اسلامی ایرا ن به‌شمار می‌رود، البته اگرچه به امید خدا بتوانیم به‌طور مستقیم به‌طریقی با قطعنامه ۵۹۸ عمل نماییم که آنها را متحمل خسارت سازیم و دشمن را نیز نا امید سازیم. آنها قصد ندارند قطعنامه را طوری تنظیم کنند که به نفع ما باشد. آنها قطعنامه را طوری تنظیم کردند که ابزاری برای فشار به ایران باشد. تحلیل آنها این است که جمهوری اسلامی ایران به ناچار شکست خواهد خورد. آنها فکر می‌کنند که جمهوری اسلامی ایران توانایی آن را ندارد که با چنین اقداماتی که علیه آن اتخاذ می‌کنند، یا به وسیله تحریم تسلیحاتی و یا با قطعنامه ۵۹۸ مقابله کند.»

این اظهارات به‌وضوح بیانگر حقایقی است که مقامات عراق در مذاکرات و مکاتبات خود با جناب‌عالی و با شورای امنیت از زمان تصویب قطعنامه ۵۹۸ مورخ ۲۰ جولای ۱۹۸۷ تا حال حاضر و به‌ویژه در رخدادهای اخیر اعلام نموده‌اند.

رئیس رژیم ایران اعلام کرده است که قطعنامه ۵۹۸ به‌عنوان اقدامی برای فشار به ایران است و وی موفق خواهد شد که بر این فشار غلبه کند. بنابراین آنچه را ما به جناب‌عالی و به اعضای شورای امنیت درباره مانورهای ایران گفته‌ایم تأیید می‌کند که ایران در تلاش است از اجرای قطعنامه ۵۹۸ خودداری کند و نیت اصلی ایران منحرف ساختن این قطعنامه الزام‌آور و جامع در استقرار صلح همه‌جانبه و پایدار است که این صلح را رئیس رژیم ایران معادل شکست می‌داند. سران رژیم ایران در خصوص شهرها، روستاها و خاک اشغال شده عراق به دست نیروهای ایرانی در روزهای اخیر اغراق کرده‌اند. این رژیم پس از فریادهای بی‌پایه درباره به اصطلاح جنگ شهرها، آنچه را که ما تاکنون درباره ماهیت توسعه‌طلبانه این رژیم و جاه‌طلبی‌های آن در مورد سرزمین عراق حتی پس از تصویب قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت اعلام کرده‌ایم تأیید می‌کند. همچنین مؤید هشدار نامه وزیر امور خارجه مورخ ۱۶ مارس ۱۹۸۸ خطاب به جناب‌عالی می‌باشد که در آن نامه اعلام کردیم که بمباران حلبچه چیزی جز تلاش برای آماده‌سازی برای تجاوزات جدید نمی‌باشد. این تجاوزات به‌طور واقعی عملی شد و نیروهای ایرانی این شهر عراقی را اشغال کردند و آن را تحت شعاع فریادهای بی‌پایه در خصوص جنگ شهرها قرار دادند.

این اظهارات کاملاً مؤید مواردی است که هشدار داده‌ایم و شورای امنیت مانورهای ایران را مورد توجه قرار داده بود، در حالی‌که مسئله پذیرش قطعنامه ۵۹۸ و اقدامات جهت اجرای آن را ایران دستاویزی برای پیشبرد اهداف خود قرار داده است. با توجه به اینکه این موارد را خود رئیس رژیم ایران بیان کرده دیگر دلیلی ندارد که شورا بر این مسیر غلط تأکید کند و نسبت به آنچه اتفاق افتاده و نیز اشغال اخیر بخش بیشتری از خاک عراق کاملاً مسئول است.

defamoghadas.ir

پس از ۸ ماه تردید و طفره، زمان آن فرار رسیده که شورای امنیت با حقایق به‌درستی برخورد کند و طبق مسئولیت قانونی و اخلاقی خود عمل نماید که تاکنون با درنگ در اقدامات به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم خود مشوق رژیم متجاوز ایران بوده که جنگ را طولانی و کشتار، تخریب و اشغال سرزمینی بیشتری را موجب شده است.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۲۶

شماره سند شورای امنیت: S/19657

۲۱ مارس ۱۹۸۸ (۱ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۱ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های مکرر خود که جدیدترین آن طی سند S/19644 درباره ادامه بمباران مناطق صرفاً مسکونی عراق از سوی رژیم ایران منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که در تاریخ‌های ۱۷، ۱۸، ۱۹ و ۲۰ مارس ۱۹۸۸، نیروهای این رژیم اقدامات تجاوزگرانه ذیل را که به پیوست نامه می‌باشد، مرتکب شده‌اند.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

زمان	مکان	تعداد کلوله	تلفات و خسارات
۷:۵۰-۱۵:۵۵	مرکز شهر بصره از جمله مناطق ذیل: المعقل، الاندلس، العشار، الداکیر، خیابان کویت، الجزائر، الحکیمیه، الساعی، اسعدی، الجمیله، الرباط، ناحیه قرنه، ناحیه زبیر	۱۳۶	۲ غیرنظامی کشته، ۱۲ غیرنظامی از جمله ۳ زن و ۱ کودک مجروح شدند، به ۱۴ خانه، ۸ فروشگاه، ۲ مدرسه ابتدایی، ۱ بازار و ۵ خودرو غیرنظامی خسارت وارد شد.
۷:۴۱-۷:۵۳	استان اربیل: ناحیه کویسنجق	هدف حمله ۲ جنگنده قرار گرفت.	۱۸ غیرنظامی مجروح شدند.
۶:۴۰-۱۴:۵۵	مرکز استان سلیمانیه و ناحیه قلعه‌دیزه	۲۸	۱ غیرنظامی مجروح و به ۱۳ خانه خسارت وارد شد.
۷-۱۴	ناحیه دربندیخان	۵۱	-
۱۲-۱۴	استان سلیمانیه، نواحی اربید، مجتمع مسکونی باراکا و مجتمع مسکونی نصر	۶	۱ غیرنظامی کشته، ۷ غیرنظامی از جمله ۲ کودک و ۳ زن مجروح شدند.
۱۰:۴۵-۱۰:۵۹	استان دهوک: ناحیه عمادیه	هدف۲ جنگنده قرار گرفت و ۲ موشک شلیک شد	

defamoghaddas.ir

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۶:۰۰-۱۶:۵۰	استان دیاله: ناحیه خانقین	۲۶	به ۵ خانه و ۷ فروشگاه خسارت وارد شد.
۷:۵۴-۱۱:۳۵	استان واسط: شهرستان بدره	۵۴	-
۱:۴۵ - ۴:۴۵	مرکز استان میسان و ناحیه المجار	۵۰	به ۹ خانه خسارت وارد شد.
۱۹:۵۰-۲۰:۰۵	استان واسط: ناحیه بدره	۱۵	-
۱۷ - ۱۷:۵۵	مرکز استان بصره از جمله مناطق ذیل: العشار، السعودیه، الجمهوریه، منطقه الزهرا، مناوی بشا، الحکیمیه، العقل، الداکیر، الطویسه، الساعی	۶۹ گلوله از جمله ۲۰ موشک هدایت‌شونده	۱۲ غیرنظامی از جمله ۳ زن و ۵ کودک مجروح شدند و خساراتی به ۲ مدرسه، ۴ خانه و ۵ فروشگاه وارد شد.
۱۲-۲۱:۳۰	استان دیاله: ناحیه خانقین	۱۶	به ۳ خانه خسارت وارد شد.
۵:۵۵ - ۱۶:۵۵	استان واسط: ناحیه بدره	۳۳	-
۱۳:۲۰-۱۷:۲۶	استان میسان، ناحیه علی غربی	۴۹	-
۳:۵۰ - ۵:۵۰	مرکز استان میسان	۱۱	۱ غیرنظامی مجروح و به ۳ خانه خسارت وارد شد.
۱۷ - ۱۹	مرکز استان سلیمانیه: ناحیه قلعه‌دیزه	۲۱	۴ غیرنظامی از جمله ۱ کودک و ۱ زن مجروح شدند.
۷:۲۵ - ۱۵:۴۸	مرکز استان بصره از جمله مناطق ذیل: السعودیه، الداکیر، المعقل، العشار، الجنینه، النجیبه منطقه الشهدا، الابوالله، منطقه جمعیت	۱۴۷	۶ غیرنظامی از جمله ۲ کودک کشته و ۳۶ غیرنظامی از جمله ۴ کودک و ۷ زن مجروح شدند و خساراتی به ۲۰ خانه وارد شد، ۱ خانه دچار آتش‌سوزی گردید و خساراتی به ۹ خودرو غیرنظامی وارد شد.
۱۷-۶:۵۵	استان سلیمانیه، نواحی شهرستان قلعه‌دیزه، مجتمع مسکونی باریکا	۲۵	۱۰ غیرنظامی از جمله ۱ کودک و ۱ زن کشته و ۱۹ غیرنظامی از جمله ۵ کودک و ۳ زن مجروح شدند و به ۲ خانه خسارت وارد شد.
۸:۱۰-۹:۴۰	استان واسط	۳۴	به ۱ خانه و ۱ فروشگاه خسارت وارد شد.
۹:۰۰	استان میسان: ناحیه علی‌الغربی، ناحیه مجار الکبیر روستای زبیدات و وانسا	۱۵	-
۱۷:۰۰-۰۰:۵۵	استان بصره: مرکز شهر، بخش الحریثه، ناحیه زبیر	۳۵	۱ غیرنظامی کشته و ۱۸ غیرنظامی از جمله ۵ کودک و ۳ زن مجروح شدند.
۱۹:۰۰-۲۱:۳۰	استان دیاله: ناحیه خانقین	۲۸	به ۸ خانه، ۶ فروشگاه و ۱ خودرو غیرنظامی خسارت وارد شد.

defamoghadas.ir

شماره ۱۰۲۷

شماره سند شورای امنیت: S/19664

۲۱ مارس ۱۹۸۸ (۱ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۹ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به پیوست متن نامه مورخ ۱۹ مارس ۱۹۸۸ جناب آقای دکتر علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به جناب‌عالی ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

پیوست

نامه مورخ ۱۹ مارس ۱۹۸۸ وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به دبیرکل

استفاده رژیم عراق از سلاح‌های شیمیایی علیه شهرها و غیرنظامیان که نقض آشکار اساسی‌ترین اصول حقوق بین‌المللی به‌ویژه پروتکل ۱۹۲۵ ژنو است، مکرراً توجه جامعه بین‌المللی را به‌خود جلب کرده و در چند مورد هیئت کارشناسان سازمان ملل مستند کرده است.

جای تأسف است علی‌رغم روشنی و وضوح مدارک ارائه شده و نیز علی‌رغم گزارش‌های قاطع هیئت کارشناسان سازمان ملل، شورای امنیت از اتخاذ هرگونه اقدامات مؤثری جهت جلوگیری از ارتکاب بیشتر جنایات جنگی ددمنشانه حکام عراق ناتوان است.

این نگرش غیرمسئولانه و بی‌تفاوتی شورای امنیت در واقع مشوق عراق در به‌کارگیری تسلیحات شیمیایی حتی علیه غیرنظامیان بی‌گناه عراقی است. بر اساس اطلاعات موجود مورخ ۱۸ مارس ۱۹۸۸، رژیم عراق به بمباران شیمیایی ناجوانمردانه شهرهای آزاد شده خرمال و حلبچه و نیز روستاهای اطراف آنها متوسل شده است که بر اثر آن بیش از ۵۰۰۰ تن از غیرنظامیان کرد عراقی شهید شده و بیش از ۴۰۰۰ نفر دیگر به‌سختی مجروح شدند. متأسفانه اغلب این قربانیان زنان و نوجوانان بوده‌اند. جهت اطلاع مجامع بین‌المللی از وسعت اقدامات وحشیانه و جهت ثبت نمونه دیگر از جنایات عراق، جزئیات بیشتر این حملات ضد انسانی را نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در وقت خود ارائه خواهد کرد.

آیا این جدیدترین سیاست‌های وحشیانه و ضد انسانی رژیم عراق که نشان‌دهنده جدیدترین موارد جنایات جنگی است، بی‌کفایتی سازمان ملل و شورای امنیت را جهت درک ماهیت واقعی رژیم عراق نشان نمی‌دهد؟ از طرفی علت این جنایات و از طرف دیگر سکوت سازمان ملل چه مفهومی دارد؟

defamoghaddas.ir

آیا منشور سازمان ملل و اعلامیه جهانی حقوق بشر و دیگر ابزارهای بین‌المللی به شعارهایی پوچ و غیر کارآمد تبدیل نشده است؟

آیا یک پدیده غیر منتظره‌ای در تاریخ جنایات علیه بشریت نیست که رژیمی به سلاح‌های شیمیایی علیه همان مردمی که مدعی حمایت از آنها است، متوسل گردد؟

لازم است به صراحت تکرار کنم این جنایات بی‌سابقه و عدم اقدام و سکوت مجامع بین‌المللی تنها به تقویت روحیه مردم بزرگ ما جهت خشکاندن ریشه‌های تجاوز و شررات منجر خواهد شد. بدیهی است که رژیم عراق و حامیانش مجبورند مسئولیت کامل پیامدهای جنایات جنگی خود را بپذیرند.

علی‌اکبر ولایتی ـ وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

شماره ۱۰۲۸

شماره سند شورای امنیت: S/19665

۲۱ مارس ۱۹۸۸ (۱ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۱ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های قبلی خود، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که رژیم عراق در ادامه سیاست جنایتکارانه‌اش در توسل به تسلیحات شیمیایی علیه غیرنظامیان از تسلیحات شیمیایی علیه ۳ روستای دیگر ایران استفاده کرده است.

امروز صبح مورخ ۱۸ مارس ۱۹۸۸، هواپیماهای عراقی روستاهای قلعه و مرگشارانی و سه راه حزب‌الله واقع در بزرگراه سنندج - مریوان را با سلاح‌های شیمیایی بمباران کردند. در نتیجه این جدیدترین جنایات جنگی حداقل ۴۰ نفر شهید و بیش از ۱۰۰ نفر به‌طور جدی آسیب دیدند، چند کودک در میان شهدا هستند. از همین رو درخواست فوری خود را برای اعزام تیم کارشناسان تسلیحات شیمیایی به منطقه جهت تحقیق در گسترش جنایات عراق و گزارش به جامعه بین‌المللی تکرار می‌نمایم.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۲۹

شماره سند مجمع عمومی: A/43/233

شماره سند شورای امنیت: S/19669

۲۲ مارس ۱۹۸۸ (۲ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۲ مارس ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران

defamoghaddas.ir

در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های قبلی درباره استفاده بی‌سابقه رژیم عراق از سلاح‌های شیمیایی، احتراماً توجه جناب‌عالی را به قطعنامه 42/37C مجمع عمومی تحت عنوان اقدامات جهت حفظ اقتدار پروتکل ۱۹۲۵ ژنو و حمایت از مفاد کنوانسیون سلاح‌های شیمیایی جلب می‌نمایم. در بند ۴ قطعنامه مجمع عمومی آمده است:

«از دبیرکل درخواست می‌گردد جهت انجام تحقیقات در پاسخ به گزارش‌هایی که هر یک از دولت‌های عضو درباره استفاده احتمالی از سلاح‌های شیمیایی و میکروبی یا سمی ارائه می‌دهند و شامل نقض پروتکل ۱۹۲۵ ژنو و یا سایر مقررات عرف حقوق بین‌المللی است، اقدام نماید و با مشخص شدن حقایق موضوع سریعاً نتایج چنین تحقیقاتی به کلیه دولت‌های عضو گزارش شود.»

دولت جمهوری اسلامی ایران توجه جناب‌عالی را به تشدید جدی استفاده عراق از سلاح‌های شیمیایی جلب می‌نماید که اصولاً علیه مردم غیرنظامی صورت می‌گیرد و رسماً درخواست می‌نماید که فوراً تیم کارشناسان سلاح‌های شیمیایی جهت تحقیق از میزان جنایات عراق و گزارش به جامعه بین‌المللی اعزام گردد. لازم است جناب‌عالی در راستای مفاد قطعنامه 42/37C مجمع عمومی جهت "حفظ اقتدار پروتکل ۱۹۲۵ ژنو" اقدامات سریعی اتخاذ نمایید.

محمدجعفر محلاتی
جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۳۰

شماره سند شورای امنیت: S/19670
۲۲ مارس ۱۹۸۸ (۲ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۲ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های مکرر خود درباره بمباران مناطق صرفاً غیرنظامی عراق از سوی رژیم ایران که جدیدترین آن طی سند S/19652 منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که در ۲۰ و ۲۱ مارس ۱۹۸۸ نیروهای آن رژیم اقدامات تجاوزگرانه ذیل را مرتکب شدند.

عصمت کتانی
نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

پیوست

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۸:۲۵ - ۱۶:۴۰	مرکز استان بصره به‌ویژه نواحی ذیل: الطویسه، الساعی، السعودیه، الداکیر، بصره قدیم، العشار، العباسیه، الجزائر، الحکیمیه، البتیهه، مناوی بشاء، ناظران، ناحیه زبیر، روستای دیر	۱۳۰	۱ کودک کشته و ۳ غیرنظامی از جمله ۱ زن مجروح شدند، ۱ خانه مسکونی دچار آتش‌سوزی شد و چند خانه مسکونی و واحد تجاری خسارت دید.
۶:۴۵ - ۱۶:۲۲	استان واسط، ناحیه تی علی‌الغربی	۶۴	-
۱۲:۴۰-۱۳:۰۰	استان سلیمانیه، ناحیه قلعه‌دیزه	۸	۲ غیرنظامی کشته و ۲ نفر دیگر از جمله ۱ زن مجروح شدند.
۱۸:۰۰-۲۰:۴۰	مرکز استان بصره	۴	-
۱۸:۰۰-۱۸:۳۰	استان سلیمانیه، روستای عربت، مجتمع مسکونی الاخوه	-	۱ غیرنظامی کشته و ۲ نفر دیگر از جمله ۱ زن مجروح شدند.

شماره ۱۰۳۱

شماره سند شورای امنیت: S/19680

۲۴ مارس ۱۹۸۸ (۴ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۳ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به پیوست تصاویری از حملات وحشیانه عراق علیه شهرهای جمهوری اسلامی ایران که مرگ تعدادی را باعث گردیده و نیز به تخریب مناطق مسکونی منجر شده است، ارسال می‌گردد. این تصاویر برای جنابعالی ارسال می‌گردد به امید آنکه شرارت‌های وقیحانه عراق که متأسفانه با سکوت جامعه بین‌المللی همراه بوده است، با واکنش مناسب مواجه شود.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

(تعداد ۲۰ قطعه عکس در بخش انگلیسی کتاب پیوست سند است.)

شماره ۱۰۳۲

شماره سند مجمع عمومی: A/43/239

شماره سند شورای امنیت: S/19682

۲۵ مارس ۱۹۸۸ (۵ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۴ مارس ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران

defamoghaddas.ir

در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های قبلی خود درباره استفاده رژیم عراق از تسلیحات شیمیایی، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که رژیم عراق همچنان جهت حملات به مناطق غیرنظامی داخل سرزمین جمهوری اسلامی ایران با استفاده از تسلیحات شیمیایی اصرار دارد.

در تاریخ ۲۲ مارس ۱۹۸۸، حومه سردشت و روستاهای نمشاز، تزوار، والک و قلعه‌جی در حومه مریوان هدف جدیدترین جنگ‌افزارهای شیمیایی عراق قرار گرفت. حملات شیمیایی با استفاده از ۱۳ هواپیما در ۳ بمباران هوایی مجزا انجام شد.

بر اثر جدیدترین ددمنشی‌های عراق، تاکنون ۳۱ تن شهید و ۴۵۰ نفر به‌شدت مجروح شده‌اند. از جمله شهدا، کودکی ۱ ساله و پیرمردی ۸۰ ساله هستند.

در واقع آنچه تأسف‌انگیز می‌باشد آن است که سازمان ملل نه تنها وقتی که عراق از تسلیحات شیمیایی علیه رزمندگان استفاده می‌کند بی‌تفاوت است بلکه وقتی که به این‌گونه جنایات ددمنشانه با استفاده از تسلیحات شیمیایی علیه غیرنظامیان ایران و عراق متوسل شده نیز سکوت اختیار کرده است. تاریخ استفاده جنایتکاران جنگی بغداد از تسلیحات شیمیایی به‌وضوح نشان‌دهنده این حقیقت است که بی‌تفاوتی سازمان ملل ـ که باعث پرداخت هزینه سیاسی است ـ تنها حکام عراق را به تشدید جنایاتش سوق می‌دهد. استفاده از تسلیحات شیمیایی اخیر به مقیاس وسیع و سیستماتیک باعث تأسف شدید است که از بی‌تفاوتی گذشته جامعه بین‌المللی نشأت گرفته است. فقدان اقدامات فوری و مؤثر از طرف سازمان ملل در مواجهه با جدیدترین استفاده عراق از تسلیحات شیمیایی که به‌طور بی‌سابقه‌ای علیه غیرنظامیان صورت گرفت پیامد خطرناکی دارد و به‌عنوان مصونیت برای این جنایتکاران جنگی محسوب می‌شود. حتی برای جنایتکاران جنگی عراق، تفسیر این پیام با توجه به طرح‌ریزی و اجرای آن و نیز اقدامات نسل‌کشی و سایر جنایت‌های خویش علیه بشریت، دردناک خواهد بود.

با توجه به مطالب فوق، یک‌بار دیگر جمهوری اسلامی ایران خواستار اعزام بدون درنگ تیم کارشناسان تسلیحات شیمیایی سازمان ملل به منطقه است.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۳۳

شماره سند شورای امنیت: S/19686

۲۵ مارس ۱۹۸۸ (۵ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۵ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghaddas.ir

بنا به اطلاع دولت متبوعم و بازگشت به نامه‌های متعدد خود که جدیدترین آن طی سند S/19670 درباره بمباران مداوم مناطق صرفاً مسکونی عراق منتشر شد، احتراماً به‌اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که در ۲۲، ۲۳ و ۲۴ مارس ۱۹۸۸، نیروهای آن رژیم اقدامات تجاوزگرانه‌ای مرتکب شدند که جزئیات آن پیوست می‌باشد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۹:۳۰-۱۰:۳۰	استان سلیمانیه: ناحیه قلعه‌دیزه	۹	۴ غیرنظامی از جمله ۲ کودک مجروح شدند و به ۳ خانه مسکونی خسارت وارد شد.
۳:۱۸	مرکز شهر بصره	۱۵	۱ مرد کشته و ۱ زن مجروح شد، ۱ خودرو غیرنظامی و تعدادی خانه مسکونی خسارت دید.
۳:۰۵	استان دیاله: ناحیه خانقین	-	-
۸:۴۰-۱۷:۱۶	مرکز استان بصره شامل مناطق ذیل: المعقل، الجباله، الجزائر، الرباط، السعودیه، بصره قدیم، الداکیر، الساعی، العلیه، البراضعیه، البتیهه، الجزیره و القرنه	۱۱۴	۱ مدرسه ابتدایی و تعدادی خانه مسکونی و تجاری خسارت دید.
۱۱:۳۵-۱۶:۲۰	استان میسان: ناحیه علی غربی	۵۵	۱ زن مجرح شد.
۱:۰۰-۶:۰۰	استان دیاله، ناحیه خانقین	۱۳	-
۲۳:۰۰-۱۷:۳۵	مرکز استان بصره به شرح ذیل: الشهر، الجباله، الجنینه، الجمهوریه، منطقه الزهرا، العلیه، الحکیمیه، بصره قدیم، الطویسه، الساعی، میدان سعد، کوت، الحجاج، الرباط و ناحیه القرنه	۱۶۳	۴ غیرنظامی مجروح شدند و ۳ خانه مسکونی تخریب گشت و به تعدادی خانه خسارت وارد شد و ۱ خانه دچار آتش‌سوزی شد.
۱۰:۱۵	استان دیاله: ناحیه خانقین		۲ زن مجروح شدند، ۱ خانه تخریب گردید و ۳ خانه خسارت دید.

شماره ۱۰۳۴

شماره سند شورای امنیت: S/19687

۲۵ مارس ۱۹۸۸ (۵ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۵ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghaddas.ir

بنا به اطلاع دولت متبوعم، با احترام، فهرست نقض مقررات حقوق بین‌المللی و حاکمیت سرزمینی جمهوری اسلامی ایران از سوی نیروهای ایالات متحده در خلیج فارس به پیوست ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ مدیرکل امور بین‌المللی و جانشین نمایندگی دائمی

پیوست

هشدارهای ناوگان دریایی ایالات متحده به هواپیماهای گشت دریایی ایران

۱ـ در ۲ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۹:۰۵ یک ناو امریکایی در موقعیت ´۲۶°۳۰ شمالی و ´۵۶°۱۰ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۶°۳۵ شمالی و ´۲۶°۱۵ شرقی هشدار داد که بر فرازهای آب‌های سرزمینی ایران و در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۲ـ در ۲ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۴:۵۰ یک ناو امریکایی در موقعیت ´۲۵°۲۰ شمالی و ´۵۷°۳۰ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۵°۲۵ شمالی و ´۵۷°۳۰ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۳ـ در ۳ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۰:۳۵ یک ناو امریکایی در موقعیت ´۲۴°۵۵ شمالی و ´۵۷°۵۳ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۵°۰۰ شمالی و ´۵۷°۵۰ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۴ـ در ۵ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۹:۵۰ یک ناو امریکایی در موقعیت ´۲۵°۴۶ شمالی و ´۵۶°۵۵ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۶°۱۴ شمالی و ´۵۶°۴۸ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۵ـ در ۷ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۲:۱۵ یک ناو امریکایی در موقعیت ´۲۵°۳۵ شمالی و ´۵۶°۴۰ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۵°۳۹ شمالی و ´۵۶°۵۸ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۶ـ در ۸ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۵:۳۰ یک ناو امریکایی در موقعیت ´۲۴°۵۰ شمالی و ´۵۶°۵۷ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۵°۲۳ شمالی و ´۵۸°۰۹ شرقی هشدار داد که در آب‌های سرزمینی ایران در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۷ـ در ۸ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۶:۳۰ یک ناو امریکایی در موقعیت ´۲۴°۵۰ شمالی و ´۵۶°۵۷ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۵°۳۲ شمالی و ´۵۸°۰۶ شرقی هشدار داد که بر فرازهای آب‌های سرزمینی ایران و در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۸ـ در ۱۳ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۵:۰۲ یک ناو امریکایی در موقعیت ´۲۵°۲۵ شمالی و ´۵۷°۲۴ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۵°۸۳ شمالی و ´۵۷°۲۱ شرقی بر فرازهای آب‌های سرزمینی ایران در فاصله ۱۲ مایلی کشتی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

defamognaddas.ir

۹ـ در ۱۴ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۵:۳۵ یک ناو امریکایی به شماره ۵۸ در موقعیت ۲۵°۰۸ شمالی و ۵۷°۰۸ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۵°۱۰′ شمالی و ۵۶°۵۷′ شرقی در فاصله ۱۱ مایلی کشتی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۱۰ـ در ۱۴ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۵:۴۰ یک ناو امریکایی به شماره ۴۲ در موقعیت ۲۵°۰۰′ شمالی و ۵۷°۱۱′ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۵°۰۰′ شمالی و ۵۶°۵۴′ شرقی در فاصله ۱۷ مایلی کشتی هشدار داد که در نزدیکی آن پرواز نکند.

۱۱ـ در ۱۴ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۵:۴۳ یک ناو امریکایی به شماره ۲۰ در موقعیت ۲۴°۵۸′ شمالی و ۵۷°۲۰′ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۴°۵۵′ شمالی و ۵۷°۰۴′ شرقی در فاصله ۱۷ مایلی کشتی هشدار داد که در نزدیکی آن پرواز نکند.

۱۲ـ در ۱۷ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۹:۲۳ یک ناو امریکایی به شماره ۹۹۶ در موقعیت ۲۵°۴۴′ شمالی و ۵۵°۱۵′ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۶°۱۰′ شمالی و ۵۵°۲۰′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۱۳ـ در ۲۰ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۸:۱۵ یک ناو امریکایی به شماره ۱۹ در موقعیت ۲۵°۱۷′ شمالی و ۵۷°۰۸′ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۵°۳۹′ شمالی و ۵۷°۱۴′ شرقی هشدار داد که بر فراز آب‌های سرزمینی و در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۱۴ـ در ۲۱ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۲:۵۳ یک ناو امریکایی به شماره ۱۹ در موقعیت ۲۶°۲۵′ شمالی و ۵۶°۴۳′ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۶°۱۳′ شمالی و ۵۶°۵۰′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۱۵ـ در ۷ فوریه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۶ یک ناو امریکایی به شماره ۲۶ در موقعیت ۲۵°۵۰′ شمالی و ۵۵°۲۴′ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۵°۵۶′ شمالی و ۵۵°۲۴′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

ره‌گیری هواپیماهای گشت ایران به وسیله هواپیماهای امریکا

۱ـ در ۱۸ ژانویه در ساعت ۱۰:۱۵، یک هواپیمای اف ـ ۱۸ در موقعیت ۲۴°۵۰′ شمالی و ۵۹°۰۰′ شرقی یک هواپیمای گشت دریایی ایران را برای مدت ۵ دقیقه ره‌گیری کرد.

۲ـ در ۲۰ ژانویه در ساعت ۸:۵۰، دو هواپیمای اف ـ ۱۸ در موقعیت ۲۵°۱۰′ شمالی و ۵۸°۱۲′ شرقی یک هواپیمای گشت دریایی ایران را برای مدت ۵ دقیقه ره‌گیری کرد.

defamoghaddas.ir

شماره ۱۰۳۵

شماره سند شورای امنیت: S/19690

۲۵ مارس ۱۹۸۸ (۵ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۵ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به‌اطلاع می‌رسانم دولت جمهوری اسلامی ایران مورخ ۲۶ مارس ۱۹۸۸ را به خاطر قربانیان بمباران شیمیایی حلبچه که از سوی رژیم عراق صورت گرفته و نیز قتل عام فلسطینیان در سرزمین‌های اشغالی قدس به وسیله رژیم صهیونیستی روز عزای ملی اعلام کرده است. بنابراین درخواست می‌شود که در روز مذکور، پرچم جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل نیمه افراشته گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۳۶

شماره سند شورای امنیت: S/19420/Add.11

۲۵ مارس ۱۹۸۸ (۵ فروردین ۱۳۶۷)

خلاصه بیانیه دبیرکل در موضوعاتی که شورای امنیت مأموریت داده که تحت بررسی قرار داده شود.

ضمیمه

پیرو ماده ۱۱ آیین‌نامه شورای امنیت، دبیرکل طی بیانیه‌ای خلاصه‌ای از فعالیت‌های خود را ارائه کرد.

با ملاحظه اسناد S/19420 مورخ ۱۱ ژانویه ۱۹۸۸ و S/19420 /Add.7 مورخ ۲۵ فوریه ۱۹۸۸.

در طی هفته منتهی به ۱۹ مارس ۱۹۸۸، شورای امنیت در مورد زیر اقدام نمود:

وضعیت میان ایران و عراق با ملاحظه اسناد زیر:

S/13737/Add.38، S/13737/Add.39، S/13737/Add.41، S/13737/Add.42، S/13737/Add.43، S/14840/Add.28، S/14840/Add.40، S/15560/Add.44، S/16270/Add.12، S/16880/Add.9، S/16880/Add.16، S/17725/Add.7، S/17725/Add.8، S/17725/Add.11، S/17725/Add.39، S/17725/Add.40، S/17725/Add.51، S/18570/Add.29، S/18570/Add.51،

پیرو توافقات در مشورت‌های قبلی شورای امنیت به‌بررسی این موضوع در جلسه ۲۷۹۸ مورخ ۱۶ مارس ۱۹۸۸ اقدام نمود.

defamoghadas.ir

رئیس شورا امنیت اظهار داشت که به‌دنبال مشورت‌های شورا بیانیه زیر (S/19626) را از طرف شورای امنیت قرائت می‌نمایم:

اعضای شورای امنیت نگرانی عمیق خود را در مورد حقیقت مناقشه دردناک ایران و عراق که ادامه داشته و وارد هشتمین سال خود شده است، ابراز داشتند.

آنها قویاً از تشدید مخاصمات میان دو کشور به‌ویژه حملات علیه اهداف غیرنظامی و شهرها که تلفات سنگینی را برجای گذاشته و خسارات زیادی را علی‌رغم آمادگی اعلام شده از سوی طرفین متخاصم جهت توقف این قبیل حملات، وارد کرده است، اظهار تأسف نمودند.

اعضای شورای امنیت اصرار دارند که ایران و عراق فوراً کلیه این قبیل حملات را متوقف ساخته و از کلیه اقداماتی که منجر به‌تشدید مناقشه می‌شود، پرهیز نمایند. همچنین از به‌وجود آوردن موانع بیشتر در مسیر اجرای قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) که متضمن تلاش‌های شورای امنیت جهت پایان بخشیدن سریع به این مناقشه بر اساس این قطعنامه می‌باشد، خودداری ورزند.

آنها تأکید کردند با توجه به تشدید اخیر مناقشه، ضرورت دارد که قطعنامه ۵۹۸ هر چه سریع‌تر و به‌طور کامل اجرا شود.

با توجه به‌مناقشه میان ایران و عراق و جهت خاتمه بخشیدن سریع آن اعضای شورای امنیت مجدداً بر اجرای قطعنامه ۵۹۸ به‌عنوان مجموعه کاملی که تنها مبنای حل و فصل همه‌جانبه، عادلانه، آبرومندانه و پایدار مناقشه می‌باشد، تأکید کردند و حمایت قوی خود را از آن اعلام داشتند.

آنها نگرانی عمیق خود را از اینکه این قطعنامه به‌عنوان منشور الزام‌آور، هنوز اجرا نشده است، ابراز داشتند.

اعضای شورای امنیت اظهارات مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ دبیرکل را مورد توجه قرار دادند. آنان وی را به ادامه تلاش‌هایش تشویق کردند به‌صورتی‌که از طرف شورای امنیت اجرای قطعنامه ۵۹۸ را تضمین نماید. در این‌باره از ارسال دعوتنامه برای دولت‌های ایران و عراق در اسرع وقت حمایت کرده که وزیران خارجه یا مقامات عالی‌رتبه خود را به‌عنوان نماینده ویژه به‌نیویورک اعزام نمایند تا گفت‌وگوی خود را فوراً با دبیرکل آغاز نمایند. شورا از دبیرکل درخواست کرد ظرف مدت سه هفته گزارش مشورت‌های خود را با طرفین به شورای امنیت تسلیم نماید.

اعضای شورای امنیت مجدداً بر عزم خود بر اساس بند۱۰ قطعنامه ۵۹۸ تأکید کرده و تلاش‌های مجدد دبیرکل را در اجرای قطعنامه و اتخاذ گام‌های مؤثرتر جهت تحقق آن مورد توجه قرار دادند.

defamoghadas.ir

شماره ۱۰۳۷

شماره سند شورای امنیت: S/19692

۲۸ مارس ۱۹۸۸ (۸ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۶ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و بازگشت به نامه‌های مکرر خود که جدیدترین آن طی سند S/19670 درباره بمباران مداوم مناطق صرفاً مسکونی عراق از سوی رژیم ایران منتشر شد احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که در ۲۴ و ۲۵ مارس ۱۹۸۸ نیروهای این رژیم اقدامات تجاوزگرانه ذیل را مرتکب شدند.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

۱- از ساعت ۷ تا ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۲۴ مارس ۱۹۸۸

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۶:۴۷-۷:۰۱	استان دهوک، مجتمع مسکونی ابراهیم خلیل	۱ جنگنده ۲ موشک شلیک کرد.	تعدادی از جمله چند زن و کودک کشته و مجروح شدند و خساراتی به خانه‌ها وارد شد.
۱۳:۳۵-۱۶:۳۰	مرکز استان بره و مناطق ذیل: البراضعیه، المعقل، الجمهوریه، الدیر، الجنینیه، الحکیمیه، الجزائر و ناحیه القرنه	۴۷ گلوله شامل ۲۴ موشک هدایت شونده	۲ غیرنظامی کشته و ۲ کودک مجروح شدند، به تعدادی خانه خسارت وارد شد و ۵ مغازه تخریب گشت و ۲ فروشگاه دچار آتش‌سوزی شد.
۱۲:۵۵-۱۵:۲۳	استان میسان، ناحیه علی‌الغربی	۲۱	-
۱	استان دیاله	۲۰	-

۲- از ساعت ۱۷:۳۰ تا ساعت ۷ مورخ ۲۵ مارس ۱۹۸۸

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۶:۴۸-۲:۲۰	مرکز استان میسان و ناحیه علی‌الغربی	۲۷	-
۱۷- ۱۷:۴۵	استان سلیمانیه، ناحیه دربندیخان	۱۶	۷ غیرنظامی از جمله ۱ زن و ۱ کودک کشته شدند و به ۵ خانه، ۵ فروشگاه و ۲ خودرو غیرنظامی خسارت وارد شد.
۲۳- ۱۷	استان دیاله، ناحیه خانقین	۷	-
۱۷- ۲۲:۲۵	استان واسط، ناحیه بدره	۷۲	-

defamoghaddas.ir

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۸:۴۵-۲۳:۲۷	مرکز استان بصره به مناطق ذیل گسترش یافت: المعقل، الجنینیه، الجبیله، الزهرا، الجمهوریه، الحکیمیه، السعودیه، ناحیه القرنه و الهارثه، زبیر، بخش دیر.	۲۷۲	۱۲ غیرنظامی از جمله ۲ کودک مجروح شدند، ۱ خانه ویران شد ۳ خانه، بیمارستان قرنه و ۱ مدرسه ابتدای آسیب‌دید، ۳ خانه آتش گرفت و به ۱۰ خودرو غیرنظامی خسارت وارد آمد.

از ساعت ۷ تا ۱۷:۳۰ مورخ ۲۵ مارس ۱۹۸۸

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۸:۱۵ -۱۷:۰۴	مرکز استان بصره به مناطق ذیل گسترش یافت: المعقل، العشار، السعودیه، الجزائر، العباسیه، البریهه، مناوی‌باشا، المشراق، بخش الهارثه، ناحیه القرنه و الزبیر	۱۰۰	۱ زن کشته و ۱۶ غیرنظامی از جمله ۵ زن و ۱ کودک مجروح شدند و به ۷ خانه و ۱۱ فروشگاه خسارت وارد شد و ۱ مسجد و ۱ خودرو دچار آتش‌سوزی گردید.
۸:۱۰- ۱۱	استان واسط، ناحیه بدره	۶۷	۱ غیرنظامی مجروح و به ۶ خانه خسارت وارد شد.
۱۳:۰۵-۱۴:۳۰	استان سلیمانیه، ناحیه دربندیخان	حمله ۲ هواپیما و شلیک ۴ موشک؛ گلوله‌باران توپخانه	---
۱۰:۳۵-۱۶:۰۵	استان میسان، ناحیه علی‌الغربی	۴۵	---

شماره ۱۰۳۸

شماره سند شورای امنیت: S/19693

۲۸ مارس ۱۹۸۸ (۸ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۷ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و بازگشت به نامه‌های قبلی خود که جدیدترین آن طی سند S/19670 درباره اقدامات بی‌رحمانه مداوم رژیم ایران علیه غیرنظامیان عراقی منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که در ۲۵ و ۲۶ مارس ۱۹۸۸، این رژیم مرتکب اقدامات تجاوزگرانه ذیل علیه اهداف صرفاً غیرنظامی عراق شد.

عصمت کتانی

نمایندگی دائمی

defamoghadas.ir

پیوست

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۷:۱۰-۲۲:۲۸	مرکز استان بصره، ناحیه زبیر، القرنه، بخش دیر	۶۱	۵ غیرنظامی از جمله ۳ زن کشته و ۱۰ غیرنظامی از جمله ۴ زن و ۲ کودک مجروح شدند و به ۱ مسجد، ۸ خانه و ۳ مغازه خسارت وارد شد.
۲۲:۲۰-۴:۳۰	مرکز استان میسان، ناحیه مجار، کحلاء، بخش موشرّه	۴۸	۲ غیرنظامی مجروح شدند.
۱۵ - ۱۶	استان سلیمانیه: ناحیه قلعه‌دیزه	ــــ	۱ غیرنظامی مجروح شد.
۷-۱۰:۳۰	مرکز استان بصره که به مناطق ذیل گسترش یافت: المعقل، العشار، البراضعیه، ناحیه الهارثه، ناحیه دیر	۱۲	۶ غیرنظامی مجروح شدند و به ۱۰ خودرو خسارت وارد شد.
۸:۱۵-۱۱	استان سلیمانیه: ناحیه دربندیخان	۱۲	ــــ
۹:۴۰-۱۵:۱۷	استان میسان: ناحیه علی غربی	۴۸	ــــ
۷-۱۲	استان دیاله: شهرستان خانقین	۱۶	۱ غیرنظامی کشته و به ۸ خانه و ۳ مغازه خسارت وارد شد.
۹:۳۰-۱۲:۱۵	استان دیاله: ناحیه مندلی	۲۱	به ۱ مدرسه ابتدایی خسارت وارد شد.
۱۴:۴۵-۱۵:۳۰	استان واسط: شهرستان بدره	ــــ	به ۴ خانه و به ۱ مسجد خسارت وارد شد.

شماره ۱۰۳۹

شماره سند شورای امنیت: S/19695

۲۸ مارس ۱۹۸۸ (۸ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۸ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، با احترام متن نامه آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق مورخ ۲۸ مارس ۱۹۸۸ به‌پیوست ارسال می‌گردد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

نامه مورخ ۲۸ مارس ۱۹۸۸ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه عراق خطاب به دبیرکل

با احترام، تأسف عمیق خود را نسبت به اظهارات ناشایست و غرض‌آلود سخنگوی رسمی سازمان ملل مورخ ۲۵ مارس ۱۹۸۸ ابراز می‌نمایم.

defamoghaddas.ir

شما به‌خوبی مطلعید که عراق از آغاز مناقشه، بر آمادگی کامل خود در اجرای منشور سازمان ملل و کلیه مفاد حقوق بین‌الملل و کلیه کنوانسیون‌های بین‌المللی به‌خاطر نیل به حل و فصل صلح‌جویانه، عادلانه، همه‌جانبه، شرافتمندانه و پایدار تأکید کرده است. پذیرش کلیه قطعنامه‌های مصوب شورای امنیت و جدیدترین آن قطعنامه ۵۹۸ و نیز کلیه درخواست‌ها و قطعنامه‌های نهضت عدم تعهد و سازمان کنفرانس اسلامی و همچنین همکاری صادقانه و مشتاقانه با کمیته بین‌المللی صلیب سرخ گویای این موضع راسخ عراق است.

همان‌طور که به‌خوبی آگاهید، ایران صلاحیت شورای امنیت در خصوص مناقشه را رد کرده و کلیه قطعنامه‌های مصوب شورای امنیت از ۲۸ سپتامبر ۱۹۸۰ و نیز مجمع عمومی و کلیه قطعنامه‌ها و درخواست‌های سازمان کنفرانس اسلامی و نهضت عدم تعهد را نپذیرفته است. این حقایق ثابت می‌کند که ایران اعتقادی ندارد که از منشور سازمان ملل، حقوق و کنوانسیون‌های بین‌المللی تبعیت کند که به‌خاطر مغایرت آن با ماهیت کاملاً منحرف این رژیم و همچنین مقاصد تجاوزگرانه و جاه‌طلبی‌های توسعه‌طلبانه آن نسبت به عراق و کشورهای منطقه است. ایران منشور سازمان ملل و مفاد حقوق و کنوانسیون‌های بین‌المللی را به‌عنوان محصول استکبار جهانی معرفی می‌کند. تجارب گذشته مؤید آن است که وقتی ایران خودش را با یک مسئله غامض مواجه می‌بیند به بخش‌هایی از منشور و مفاد حقوق و کنوانسیون‌های بین‌المللی متوسل می‌شود و خواستار اجرای تنها آن بخش به استثنای سایر مفاد می‌باشد تا نیاز فعلی‌اش را برآورده کند.

ایران تجاوز خود علیه عراق را در سال ۱۹۸۰ شروع کرد و جنگ را به مدت ۸ سال کامل به عراق تحمیل کرد؛ تاکنون راه حل‌های صلح‌جویانه برای مناقشه را رد کرده و هنوز نیز به این رویه ادامه می‌دهد.

رژیم ایران در طی جنگ تجاوزگرانه خود، مرتکب اعمال [...] شده که از انسان متمدن به‌دور است، کشتار اسیران، قطع کردن اعضا و جوارح بدن و زنده به‌گور کردن آنها از آن جمله است. ایران کمیته بین‌المللی صلیب سرخ را به مدت ۲ سال از نوامبر ۱۹۸۴ تا دسامبر ۱۹۸۶ اخراج کرد و مانع انجام وظیفه آنها در نظارت بر اسیران عراقی شد. امروز، هنوز نیز مانع انجام وظیفه کمیته بین‌المللی صلیب سرخ طبق کنوانسیون سوم ژنو می‌شود. با توجه به اینکه ده‌ها هزار تن از اسیران عراق طبق کنوانسیون ژنو نیازمند حفاظت هستند، سرنوشت بیش از ۲۰ هزار نفر از آنها کاملاً نامعلوم است و از سوی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ ثبت نشده‌اند، در حالی‌که ۷ هزار اسیر ثبت شده توسط کمیته بین‌الملل صلیب سرخ نیز ناپدید شده‌اند، بدون آنکه اثری از آنها در دسترس باشد. اسیران عراقی جنگ در ایران هنوز تحت فشارهای جسمی و روانی برای تغییر اعتقاداتشان قرار دارند و تعداد زیادی از آنها وادار می‌شوند در ارتش ایران علیه کشور خودشان، عراق، بجنگند. بسیاری از اسیران در حالی‌که پس از اسارت در منطقه نبرد با طناب

defamoghaddas.ir

بسته شده، کشته شده‌اند. ایران مرتکب اعمال غیرانسانی دیگری مانند استفاده از نوجوانان در منطقه نبرد نیز شده است و به اقدامات تروریستی و گروگان‌گیری در موارد بسیاری به‌عنوان ابزاری برای باج‌گیری از کشورها دست زده است. با توجه به وجود این حقایق و در پاسخ به اظهاراتی مبنی‌بر استفاده عراق از تسلیحات شیمیایی مایلم تأکید نمایم که ایران به دفعات در منطقه نبرد و در شهرها از سلاح‌های شیمیایی استفاده کرده است و در آغاز جنگ علیه نیروهای ما در شهر محمره [خرمشهر] و نیز در جنوب جبهه‌های شمالی این سلاح‌ها را به‌کارگرفته است. ایران کلیه حقوق و عرف و نیز اصول حاکم بر روابط میان کشورها و مردم را نادیده گرفته و به‌طریقی آنها را نقض کرده، به مقیاسی که برای جهان معاصر غیرمنتظره بوده است. این اقدامات ایران آشکار و مستند است. این موارد در رسانه‌های بین‌المللی منتشر و تا حد زیادی منعکس شده و در قسمت‌های سازمان ملل مورد بحث قرار گرفته و در گزارشات کمیته بین‌المللی صلیب سرخ نیز تأیید شده است. بنده نیز در نامه‌های بی‌شمار خود جناب‌عالی را از آنها مطلع ساخته‌ام. علی‌رغم اینکه ما از شما هیچ پاسخ فوری و مؤثری ـ با وجود انتقاداتی که نسبت به این اقدامات بی‌رحمانه و تجاوزگرانه نموده ـ دریافت نکرده‌ایم، با اینکه شما متعهد هستید امیال این رژیم بی‌رحم را برآورده سازید که از ابتدا تاکنون سازمانی را که دبیرکل آن شما هستید تحقیر کرده و با فوریت و جدیت با این سازمان مبارزه می‌کند.

همان‌طور که به‌خوبی آگاهید، هم‌زمان با بیانیه جناب‌عالی و علی‌رغم تصویب به اتفاق آرای قطعنامه الزام‌آور ۵۹۸ شورای امنیت، ایران به جنگ تجاوزگرانه خود علیه عراق ادامه داده و با شلیک موشک به کویت، کلیه اصول حقوق بین‌المللی مبنی‌بر احترام به حاکمیت سایر کشورها و عدم مداخله در امور داخلی آنها را نقض کرده است. با اطلاع شورای امنیت، به‌دنبال درخواست جناب‌عالی از دو کشور برای شروع مذاکرات در خصوص اجرای قطعنامه ۵۹۸، ایران تجاوز جدیدی را علیه خاک عراق آغاز کرد و یک شهر و بخشی از سرزمین عراق را به اشغال درآورد. کلیه این حقایق را برای توجه جناب‌عالی در نامه‌های ارسالی خود منعکس کرده و در رسانه‌های بین‌المللی نیز گزارش و منتشر شده است. به‌هرحال یادآور می‌شویم با توجه به تهاجم ایران علیه کشور متبوعم و اقدامات تجاوزگرانه این کشور علیه کشورهای عربی، و نیز نقض آشکار حقوق بین‌المللی از سوی ایران و بی‌اعتنایی آن به این سازمان و قطعنامه‌های مصوب آن، یک‌بار دیگر توجه جناب‌عالی را به این اقدامات نگران کننده که تنها از جانب یک طرف مناقشه یعنی ایران است، جلب می‌نمایم.

از زمان تصویب قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت، ۱۰ نامه برای جناب‌عالی ارسال نموده‌ام که در آن جناب‌عالی را از شلیک گلوله‌های توپ و موشک علیه بغداد، بصره و سایر شهرهای عراق مطلع ساخته که بر اثر آن تعدادی از غیرنظامیان بی‌گناه از جمله زنان و کودکان هدف این بمباران‌های بی‌رحمانه قرار گرفته‌اند. هیچ‌کدام از این نامه‌ها ابراز نگرانی و یا واکنش شما را به

defamoghadas.ir

همراه نداشت. از همین‌رو، هیچ‌کدام از کشورهایی که تا به امروز در مورد جنگ شهرها اظهارات سؤال‌برانگیزی کرده‌اند، هیچ واکنش قابل توجهی نسبت به حملات تهران نداشته‌اند، با توجه به اینکه عراق صرفاً با حملات موشکی به بغداد که جدیدترین آن در تاریخ ۲۹ فوریه ۱۹۸۸ صورت گرفت، مقابله به مثل کرده است. بنابراین هدف قرار دادن شدید بصره و شلیک موشک به بغداد از نظر آنها ظاهراً امری عادی است و تنها بمباران تهران بخشی از جنگ شهرها است! کلیه این حقایق اعتبار موضع شما و موضع کشورهای خاص را با تردید مواجه کرده است.

علی‌رغم ادعاهای ایران، آیا این کشور آمادگی دارد به اصول منشور و کلیه مفاد حقوق و کنوانسیون‌های بین‌المللی پای‌بند باشد؟ در صورتی‌که مایل به انجام آن باشد، ما آمادگی داریم همان موضوعات را تحت نظارت سازمان ملل دنبال کنیم و ملزم هستیم که این اصول را بدون استثنا اجرا کنیم.

اگر حقوق بشردوستانه و کنوانسیون‌های بین‌المللی نگرانی اصلی شماست، چرا نگران کنوانسیون سوم ژنو در خصوص اسیران جنگ و سرنوشت ده‌ها هزار اسیران عراقی جنگ نیستید؟

از جناب‌عالی درخواست می‌نماییم که بلافاصله هیئتی را جهت تحقیق در مورد وضعیت اسیران عراقی جنگ در ایران و نقض مفاد کنوانسیون ۱۹۴۹ ژنو در خصوص سرنوشت ۲۰ هزار تن از اسیران که چند سالی است به اسارت گرفته شده ولی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ آنها را ثبت نکرده و نیز سرنوشت ۷ هزار اسیری که اگرچه این کمیته ثبت کرده ولی ناپدید شده‌اند و کمیته اطلاعی از آنها ندارد، اعزام نمایید. همچنین از جناب‌عالی درخواست می‌نماییم تا در مورد خشونت‌هایی که نسبت به اسیران جنگ صورت گرفته (قتل عام، شکنجه، شست‌وشوی مغزی با استفاده از زور برای تغییر اعتقاداتشان و...) تحقیق به‌عمل آید، که در گزارشات کمیته بین‌المللی صلیب سرخ نیز تأیید شده است.

از زمان تصویب قطعنامه الزام‌آور ۵۹۸ شورای امنیت، ۹ ماه سپری شده است. عراق قطعنامه ۵۹۸ را پذیرفته است درحالی‌که ایران رسماً نپذیرفته و آن را در پرده‌ای از ابهام قرار داده است. به‌هرحال دبیرکل و برخی از اعضای شورای امنیت در مورد این واقعیت آشکار موضع‌گیری نکرده و اجازه داده‌اند که ایران با خدعه و نیرنگ به مانور بپردازد. برخی از اعضا حتی تلاش نموده‌اند که مستقیماً و یا به‌طور غیرمستقیم مفاد قطعنامه شورای امنیت را تغییر داده به خاطر اینکه رژیم جنایتکار و غیرمتمدن ایران را خشنود کنند و ترغیب نمایند که منشور سازمان ملل، مقررات حقوق بین‌الملل و اصول حاکم بر روابط میان کشورها را نادیده گیرد تا به اهداف کوتاه مدت ناچیز خود که مغایر با صلح و امنیت جهانی است، نائل شود. آیا ملاحظه نمی‌کنید که این نوع رفتار، این کشورها را به عدم توجه به این سازمان ـ که شما نماینده آن هستید ـ و نقض اصول منشور و مقررات حقوق بین‌الملل ترغیب می‌کند، به‌ویژه از زمانی‌که شما و برخی از اعضای شورای امنیت نگرانی

defamoghaddas.ir

شدید خود را ابراز نموده‌اید، آیا رژیم ایران از کشورهایی نیست که شدیداً بی‌توجهی خود را نسبت به اصول و مقررات آن نشان داده است؟

مایلم تصریح نمایم که مردم عراق سهم قابل ملاحظه‌ای در تمدن و گسترش ارزش‌های بشری دارا هستند، ۸ سال قهرمانانه از حاکمیت و شرافت خود دفاع کرده و تعداد زیادی از فرزندان خود را در نبرد علیه این رژیم [...] که در هر اقدام تجاوزگرانه با اعزام هزاران نفر که تنها کشتن و تخریب را می‌دانستند قربانی کردند، آقای دبیرکل، مردم ما در برخورد با این وضعیت منتظر نخواهند ماند و به آنها اجازه نخواهند داد که به اشغال سرزمین‌های ما ادامه دهند. بنابراین مردم عراق مصمم هستند از حق خویش که بخشی از حقوق بین‌الملل با کلیه ابزارهای موجود برای دفع متجاوزان جنایتکار است، دفاع نمایند.

هدف منشور سازمان ملل حفظ حقوق و کنوانسیون‌های بین‌المللی و حفاظت از حاکمیت و تمامیت ارضی کشورها و حق خلق‌ها برای زندگی آزاد و شرافتمندانه است. بنابراین از این سازمان و جامعه بین‌الملل پذیرفته نیست که از رژیمی پشتیبانی کند که به‌طور عمد با استفاده از هر ابزاری به مخالفت برخاسته و حاکمیت و امنیت و آزادی مردم را به مخاطره می‌اندازد.

ما درک می‌کنیم که همه مردم دوستدار عدالت در جهان می‌دانند که مسئولیت وضع موجود در این منطقه کاملاً متوجه برخی از اعضای شورای امنیت است که به مسئولیت خود تحت منشور عمل ننموده و مانع طرح مباحث اصلی در برخورد با این وضعیت و موضع‌گیری صریح علیه رژیم ایران می‌شوند که به‌دنبال جنگ و کشتار و تخریب است، لذا ضرورت دارد که اقدامات فوری برای پایان دادن به مناقشه و هموار کردن راه برای صلح همه‌جانبه و پایدار اتخاذ گردد.

طارق عزیز ـ معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق

شماره ۱۰۴۰

شماره سند شورای امنیت: S/19696

۲۸ مارس ۱۹۸۸ (۸ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۸ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

احتراماً، به پیوست متن نامه آقای عبدالکریم موسوی اردبیلی ریاست عالی قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

defamoghadas.ir

پیوست

نامه ریاست عالی قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران خطاب به دبیرکل

بیش از یک هفته است که از جنایات عراق در بمباران مناطق کردنشین شمال عراق سپری شده و هنوز سازمان‌های بین‌المللی هیچ گام جدی برنداشته‌اند. این سازمان‌های بین‌المللی که پشتیبان و حامی حقوق بین‌المللی هستند باید در برابر این جنایات عراق که نقض بسیاری از قوانین حقوق بین‌المللی به‌ویژه پروتکل ۱۹۲۵ ژنو در ممنوعیت استفاده از مواد شیمیایی و سمی و دیگر گازها است، واکنش مناسبی از خود نشان دهند. رژیم حاکم بر عراق در طی بمباران شیمیایی شهر عراقی حلبچه بیش از ۵۰۰۰ نفر از شهروندان بی‌گناه و بی‌دفاع را قتل عام کرده و هزاران نفر را مجروح ساخته است. این نخستین بار در تاریخ بشریت است که دولتی به‌طور وسیع و مکرر بمب‌های شیمیایی را علیه مردم خود در عمل نسل‌کشی به‌کار می‌گیرد. رژیم عراق تاکنون نشان داده است که عملاً هیچ تعهدی نسبت به هیچ‌یک از کنوانسیون‌های بین‌المللی که نسبت به آنها متعهد است، ندارد و همین‌طور که در جدیدترین جنایات خود نشان داده، آماده هرگونه اقدام ضد بشری است. تحت چنین شرایطی سکوت سازمان‌های بین‌المللی و پاسخ غیرمسئولانه شورای امنیت سازمان ملل حیرت کلیه آزادی‌خواهان جهان را برانگیخته است. موضع سازمان‌های بین‌المللی واقعاً قابل قبول نیست و با قوانین و اصول حقوق بین‌المللی مغایرت دارد.

صادقانه از شما به‌خاطر محکوم نمودن اقدامات رژیم عراق و اعزام تیم کارشناسی سازمان ملل به جمهوری اسلامی ایران جهت تحقیق از این فاجعه در کلیه ابعادش تشکر می‌نمایم. همچنین از شما درخواست می‌نمایم که با اتخاذ اقدامات فوری جهت تنبیه قانونی و خاتمه دادن به این قبیل حملات جنایتکارانه و همچنین با اجرای تحریم تسلیحاتی علیه رژیم عراق و ممنوعیت تولید تسلیحات شیمیایی و میکروبی ـ که کارخانه‌هایی در برخی از شهرهای عراق در این زمینه فعال هستند ـ اقدام نمایید. بدیهی است که سازمان ملل باید حسن‌نیت خود را در مواجهه با این جنایات نشان دهد تا احتمال ملاحظه جدی در مشورت‌های پیشنهادی جناب‌عالی وجود داشته باشد. از طرف دیگر، طرف مسئول در شکست مشورت‌ها، عراق خواهد بود.

عبدالکریم موسوی اردبیلی ـ ریاست عالی قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران

شماره ۱۰۴۱

شماره سند شورای امنیت: S/19701

۲۹ مارس ۱۹۸۸ (۹ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۹ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل متحد خطاب به دبیرکل

defamoghadas.ir

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های قبلی خود که جدیدترین آن طی سند S/19686 درباره سماجت رژیم ایران در گلوله‌باران مناطق صرفاً مسکونی در عراق منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که در تاریخ‌های ۲۶، ۲۷، ۲۸ و ۲۹ مارس ۱۹۸۸ رژیم ایران اقدامات تجاوزگرانه ذیل را که پیوست این نامه می‌باشد. مرتکب شده است.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۴:۵۵ ـ ۲۱	مرکز استان بصره و ناحیه قرنه	۲۴	---
۴:۵۰ ـ ۲۳:۳۰	استان میسان، ناحیه المجار، ناحیه قلعه‌صالح، ناحیه کحلاء، بخش موشرّه	۶۴	۳ غیر نظامی کشته و ۳ تن مجروح شدند و خساراتی به ۱خانه و ۱ خودرو وارد گشت.
۲۰ ـ ۱۹	استان واسط، ناحیه بدره	۷	---
۱۳ ـ ۶	استان دیاله، ناحیه خانقین	۲۵	۱ زن مجروح شد و خساراتی به ۴ خانه وارد گشت.
۱۳:۱۵ -۱۵:۱۰	مرکز استان بصره، ناحیه قرنه و ناحیه المعقل	۲۹	۱ غیرنظامی مجروح و به ۱۰ خانه و ۲ مغازه خسارت وارد گشت.
۹:۳۰ ـ ۹	استان واسط	۱۳	---
۱۷ ـ ۱۱:۱۵	استان میسان، علی‌غربی	۴۸	---
۱۷ ـ ۴	مرکز استان بصره، ناحیه قرنه و بخش الدیر	۹۸	۱زن کشته و ۵ غیرنظامی از جمله ۳ کودک و ۱ زن مجروح شدند، ۱ خانه تخریب شد و خساراتی به ۱۱ خانه و ۱ مدرسه دخترانه وارد گشت.
۱۳ ـ ۸	استان واسط، ناحیه بدره	۹۹	---
۱۷ ـ ۹:۳۰	استان میسان، ناحیه علی‌الغربی	۴۱	---
۱۰:۳۰ ـ ۸:۱۵	استان دیاله، ناحیه قزانیه، ناحیه خانقین	۱۵	به ۱۰ خانه خسارت وارد گردید و ۱ خانه دچار آتش‌سوزی شد.
۱:۴۶ ـ ۱۸:۱۵	مرکز استان بصره المعقل، الجنینه، الکزاره، الجزائر، منفیه، الداکیر، ناحیه القرنه	۱۱۹	۴ غیرنظامی از جمله ۲ کودک کشته و ۷ تن از جمله ۴ زن و ۱ کودک مجروح شدند و خسارتی به ۱۶ خانه، ۸ مغازه و ۱ خودرو شخصی وارد گشت.

defamoghaddas.ir

شماره ۱۰۴۲

شماره سند شورای امنیت: S/19702

۲۹ مارس ۱۹۸۸ (۹ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۹ مارس ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که در ساعت ۱۶:۲۴ مورخ ۲۸ مارس ۱۹۸۸، رژیم جنایتکار عراق ۳ منطقه مسکونی شهر مقدس قم را با موشک هدف قرار داد که تاکنون ۸ غیرنظامی جان خود را از دست داده و ۱۴۰ نفر مجروح شدند. این موشک‌ها همچنین به ۵ واحد مسکونی و نیز ۴ اتومبیل خسارت وارد ساخت.

امروز صبح نیز، شهرهای دزفول، کوهدشت، بروجرد و ایلام زیر بمباران‌های هوایی جنگنده‌های عراقی قرار داشت. بنا به گزارش‌ها، تاکنون ۳ تن از غیرنظامیان شهید و ۴۲ نفر مجروح شده‌اند. بیمارستان شهر ایلام نیز مورد اصابت قرار گرفت. آمار به محض دریافت به اطلاع خواهد رسید.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۴۳

شماره سند شورای امنیت: S/19707

۳۰ مارس ۱۹۸۸ (۱۰ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۳۰ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق و نامه خود که طی سند S/19652 منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که رژیم توسعه‌طلب و متجاوز ایران در تاریخ‌های ۲۳، ۲۴، ۲۵ و ۲۷ مارس ۱۹۸۸ موشک زمین به زمین به سوی بغداد شلیک کرد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

۱- در ۲۳ مارس ۱۹۸۸، در ساعت ۷:۳۰ یک موشک در مناطق مسکونی فرود آمد و به کشته شدن چند تن از جمله تعدادی زن و کودک منجر شد و خساراتی به چند خانه، مغازه و خودرو شخصی و اموال عمومی وارد گشت.

۲- در ۲۴ مارس ۱۹۸۸، در ساعت ۱۴:۱۹ یک موشک در مناطق مسکونی فرود آمد و به کشته شدن ۹ تن و مجروح شدن ۵۹ نفر از جمله ۲۴ زن و ۱۲ کودک منجر شد و ۶

defamoghaddas.ir

خانه تخریب و به ۲۰ خانه و ۶ خودرو شخصی خسارت وارد شد.

۳- در ۲۵ مارس ۱۹۸۸، در ساعت ۲۰:۵۹ یک موشک در مناطق مسکونی فرود آمد و ۴ تن کشته و ۹ تن مجروح بر جای گذاشت و به ۳ خانه خسارت وارد شد.

۴- در ۲۷ مارس ۱۹۸۸، در ساعت ۷:۴۷ یک موشک در مناطق مسکونی فرود آمد و چند تن کشته و تعدادی از جمله چند زن و کودک مجروح شدند و به تعدادی خانه، مغازه و اموال مردم خسارت وارد گشت.

شماره ۱۰۴۴

شماره سند شورای امنیت: S/19708

۳۰ مارس ۱۹۸۸ (۱۰ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۳۰ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های متعدد خود که جدیدترین آن طی سند S/19701 درباره اصرار رژیم ایران در گلوله‌باران مناطق صرفاً مسکونی در عراق منتشر شد، احتراماً به اطلاع می‌رسانم مورخ ۲۷ و ۲۸ مارس ۱۹۸۸، نیروهای آن رژیم اقدامات تجاوزگرانه‌ای مرتکب شدند که به پیوست این نامه فهرست شده است.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۲۳:۱۵-۱۷:۰۰	استان بصره: المعقل، الهارثه، المفتیه، ابوسوخیر، الدیر، ناحیه القرنه	۳۶	--
۱۹:۴۰-۱۹:۰۰	استان واسط، ناحیه بدره	۱۸	--
۵:۰۵ - ۴:۳۰	استان میسان، ناحیه قلعه‌صالح	۱۶	--
۱۷:۴۶-۱۶:۵۰	استان بصره، ناحیه قرنه و زبیر	۴۷	۷ غیر نظامی ازجمله ۳ کودک کشته و ۲۳ تن ازجمله ۱۱کودک مجروح شدند و به چند خانه خسارت وارد شد.

شماره ۱۰۴۵

شماره سند شورای امنیت: S/19709

۳۰ مارس ۱۹۸۸ (۱۰ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۳۰ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی کویت در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنابه اطلاع دولت متبوعم، با احترام موارد زیر را به اطلاع می‌رسانم:

defamoghadas.ir

در روز چهارشنبه مورخ ۳۰ مارس ۱۹۸۸ در ساعت ۸:۱۵، سه قایق تندرو ایرانی به آب‌های سرزمینی کویت تجاوز کردند. این قایق‌ها تا ۶۰۰ متری ساحل شمالی جزیره بوبیان نزدیک شده و با استفاده از تیربار و آرپی‌جی به پست‌های نظامی جزیره آتش گشودند. دو پرسنل نظامی کویت مجروح شدند. متقابلاً سربازان گشتی کویت به سوی قایق‌های مهاجم آتش گشوده و آنها را وادار به عقب‌نشینی کردند. وزارت دفاع نیز اطلاعیه‌ای در مورد حادثه منتشر کرد.

کاردار موقت ایران در کویت به وزارت امور خارجه فراخوانده شد و اعتراض شدید کویت به وی تسلیم شد. از وی خواسته شد توضیح صریح و روشنی نسبت به این اقدامات تجاوزگرانه ارائه کند. این اقدام در زمانی رخ داده که کویت به‌دنبال بازگشت صلح به این منطقه آشوب‌زده است و با همکاری مجامع بین‌المللی حل و فصل عادلانه در این مناقشه دردناک میان دو کشور مسلمان همسایه، عراق و ایران را دنبال می‌کند. این نقض امنیت و حاکمیت کویت تنها می‌تواند به افزایش تنش و به خطر انداختن صلح و ثبات در منطقه منجر شود.

کویت حق خویش را در تکرار هر گونه اقدام تجاوزگرانه علیه تمامیت ارضی و یا حاکمیت خود محفوظ نگه می‌دارد.

محمد ع. ابوالحسن ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۴۶

شماره سند مجمع عمومی: A/43/268

شماره سند شورای امنیت: S/19715

۳۱ مارس ۱۹۸۸ (۱۱ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۳۰ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی ژاپن در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام، متن بیانیه مورخ ۳۰ مارس ۱۹۸۸ سخنگوی وزارت امور خارجه ژاپن درباره استفاده اخیر از سلاح‌های شیمیایی در مناقشه ایران و عراق به پیوست ارسال می‌گردد.

هیدو کاگمی ـ سفیر فوق‌العاده و تام‌الاختیار نمایندگی دائمی ژاپن در سازمان ملل

پیوست

بیانیه مورخ ۳۰ مارس ۱۹۸۸ سخنگوی وزارت امور خارجه ژاپن

۱- دلیل قوی وجود دارد که تسلیحات شیمیایی اخیراً در مناقشه ایران و عراق استفاده شده است. دولت ژاپن تأکید دارد که استفاده از این قبیل از تسلیحات شیمیایی نقض پروتکل ۱۹۲۵ ژنو است و شدیداً از کاربرد آن اظهار تأسف می‌کند. گروه تحقیق سازمان ملل در مارس ۱۹۸۴، مارس ۱۹۸۶ و می ۱۹۸۷ تأیید کرد که تسلیحات شیمیایی در

defamoghaddas.ir

مناقشه ایران و عراق استفاده شده است. با توجه به این گزارشات دولت ژاپن قویاً تأکید دارد که چنین سلاح‌هایی هرگز نباید استفاده شود.

۲- دولت ژاپن امید زیادی دارد که ایران و عراق نگرش سازنده‌ای را در مشاورات خود با دبیرکل سازمان ملل در تلاش‌هایش جهت اجرای قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت به‌عمل آورند تا دستیابی به حل و فصل سریع و همه‌جانبه این مناقشه فراهم شود و به این وضعیت اسف‌بار در اسرع وقت ممکن پایان داده شود.

۳- جمهوری اسلامی ایران اخیراً از کلیه کشورهای عضو سازمان ملل به منظور همکاری برای درمان مصدومان سلاح‌های شیمیایی درخواست کمک کرده است، دولت ژاپن نیز آن را از نظر بشردوستانه مورد بررسی قرار داده که چه نوع همکاری در این زمینه می‌تواند ارائه دهد.

شماره ۱۰۴۷

شماره سند مجمع عمومی: A/43/274

شماره سند شورای امنیت: S/19721

۳۱ مارس ۱۹۸۸ (۱۱ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۳۱ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی اردن در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، با احترام متن قطعنامه مصوب هفدهمین اجلاس وزیران خارجه سازمان کنفرانس اسلامی در خصوص مناقشه ایران و عراق به پیوست ارسال می‌گردد.

متذکر می‌گردد پادشاهی اردن هاشمی از ۲۱ تا ۲۵ مارس ۱۹۸۸ در امان میزبان نشست هفدهمین کنفرانس اسلامی وزیران امور خارجه با موضوع همبستگی اسلامی با قیام مردم فلسطین بود.

عبدالله صالح ـ سفیر نمایندگی دائمی

پیوست

قطعنامه در خصوص مناقشه ایران و عراق

هفدهمین جلسه کنفرانس اسلامی در امان، پادشاهی اردن هاشمی مورخ ۲۱ تا ۲۵ مارس

با یادآوری قطعنامه (IS) 6-3/POL مصوب سومین نشست کنفرانس اسلامی در مکه مکرمه، پادشاهی عربستان سعودی ۲۵-۲۸ ژانویه ۱۹۸۱، قطعنامه (IS) 8-4/POL مصورب چهارمین نشست کنفرانس اسلامی در کازابلانکا، پادشاهی مراکش، از ۱۶ تا ۱۹ ژانویه ۱۹۸۴ و قطعنامه (IS) 10-5/POL مصوب پنجمین نشست کنفرانس اسلامی در کویت مورخ ۲۶-۲۹ ژانویه ۱۹۸۷؛

با تأکید بر تعهداتش به اهداف و اصول منشور سازمان کنفرانس اسلامی به‌ویژه تعهدات کشورهای عضو جهت حل و فصل صلح‌جویانه مناقشات که ممکن است میان کشورهای عضو به‌وجود آید و خودداری از هرگونه توسل به تهدید و یا استفاده از زور؛

defamoghaddas.ir

با یادآوری اصول و مفاد حقوق بین‌المللی در خصوص احترام به حاکمیت، تمامیت ارضی، عدم مداخله در امور داخلی و ناروا بودن تصرف سرزمین‌ها با استفاده از زور؛

با ملاحظه قطعنامه‌های شورای امنیت در خصوص مناقشه ایران و عراق به‌ویژه قطعنامه‌های ۵۹۸ مصوب ۲۰ جولای ۱۹۸۷ و با توجه به پذیرش این قطعنامه در ۲۳ جولای ۱۹۸۷ از سوی عراق، در حالی‌که هنوز ایران از پذیرش آن خودداری کرده است؛

با اعلام هشدار مجدد در خصوص تداوم و تشدید جنگ که به‌طور جدی تهدید کننده صلح و امنیت در سطوح منطقه‌ای و بین‌المللی است؛

با ابراز تشکر از تلاش‌های کمیته صلح اسلامی:

۱- پشتیبانی خود را از قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت مصوب جولای ۱۹۸۷ اعلام داشته و بر ضرورت اجرای آن به‌عنوان یک مجموعه لایتجزا، اجرای کلیه مفاد آن به‌صورتی که در قطعنامه طرح شده، تأکید می‌نماییم؛

۲- بر ضرورت توقف فوری کلیه عملیات‌های نظامی، عقب‌نشینی نیروها به مرزهای شناخته شده بین‌المللی و مبادله کامل اسیران بلافاصله پس از توقف عملیات‌های نظامی و نیز پایان بخشیدن به رنج‌های آنها در اسرع وقت ممکن و حل و فصل مناقشه به روش‌های صلح‌جویانه از طریق مذاکره تأکید می‌نماییم؛

۳- بر کاربرد اصول و مقررات حقوق بین‌المللی مربوط به حاکمیت، تمامیت ارضی، عدم مداخله در امور داخلی و ناروایی تصرف سرزمین با استفاده از زور، تصریح می‌گردد؛

۴- یک‌بار دیگر رضایت خود را از موضع عراق در پذیرش قطعنامه‌های سازمان کنفرانس اسلامی و قطعنامه‌های شورای امنیت به‌ویژه قطعنامه ۵۹۸ اعلام می‌نماییم؛

۵- از شورای امنیت مصراً درخواست می‌کنیم که اقدامات لازم را مطابق با منشور سازمان ملل در مورد ایران به خاطر عدم اعلام پذیرش قطعنامه ۵۹۸ و نیز طرفی که این قطعنامه شورا را رد می‌کند، اجرا نماید که دو طرف را ملزم می‌سازد که مناقشه خود را از طریق مذاکره به روش صلح‌جویانه حل و فصل نمایند؛

۶- از کشورهای عضو درخواست می‌نماییم که به‌طور هماهنگ برای پایان بخشیدن به جنگ مطابق با اصول و مفاد مطرح شده در این قطعنامه عمل نمایند.

شماره ۱۰۴۸

شماره سند شورای امنیت: S/19725

۴ آوریل ۱۹۸۸ (۱۵ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران

defamoghadas.ir

در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که رژیم عراق در ادامه جنایات جنگی خود، مورخ ۳ آوریل ۱۹۸۸ به شهرهای اصفهان و تبریز حمله کرد. در نتیجه این حملهٔ عراق علیه تبریز ۱۷ غیرنظامی شهید و ۷۷ نفر به‌طور جدی مجروح شدند. جزئیات بیشتر این جنایات جنگی عراق به محض آماده شدن به اطلاع خواهد رسید.

محمود سادات مادرشاهی ـ سفیر

شماره ۱۰۴۹

شماره سند مجمع عمومی: A/43/279

شماره سند شورای امنیت: S/19726

۴ آوریل ۱۹۸۸ (۱۵ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً گزارشی از جدیدترین قربانیان نسل‌کشی عراق در حلبچه به پیوست ارسال می‌گردد. متن پیوست تنها نشان‌دهنده نمونه‌ای از جنایات ددمنشانه عراق است که قربانیان آن زنان، کودکان و دیگر غیرنظامیان بی‌گناه عراقی هستند.

این نمونه دهشتناک حاکی از واقعیت جنایات جنگی عراق و ماهیت واقعی جنایتکارانه عراق است که حتی ممکن نیست تلاش کنیم سکوت و بی‌تفاوتی دستگاه سازمان ملل را توجیه نماییم. ساکنین شهر قربانی شده حلبچه و نیز افکار عمومی بین‌المللی از سازمان ملل می‌خواهند از مصلحت‌اندیشی‌های کوته‌نظرانه‌اش که در حقیقت مشوق عراق جهت ادامه نسل‌کشی شده، دست بردارد.

با گزارش هیئت کارشناسی اعزامی دبیرکل جهت تحقیق در مورد جدیدترین جنایات عراق، باید اقدامات فوری و مؤثری جهت جلوگیری از رخدادهایی همانند اقدامات نسل‌کشی عراق به‌عمل آورد.

محمود س. مادرشاهی ـ سفیر

پیوست

حلبچه: جهنمی از سلاح‌های شیمیایی

در جنایات ددمنشانه شهرستان کردنشین عراقی حلبچه که رژیم بغداد در ۱۷ و ۱۸ مارس ۱۹۸۸ مردم مظلوم شهر را هدف بمباران شیمیایی قرار داد، بیش از ۵۰۰۰ نفر

defamoghaddas.ir

از مردم کرد حلبچه شهید و بیش از ۷۰۰۰ نفر نیز مجروح شده‌اند که در حال حاضر در ایران و برخی از بیمارستان‌های اروپایی تحت مراقبت‌های پزشکی قرار دارند.

این نخستین بار در تاریخ بشریت است که دولتی مردم خودش را صرفاً به‌خاطر آزادی‌خواهی بمباران شیمیایی می‌کند. حتی هیتلر نیز چنین جنایاتی را علیه مردم اروپا مرتکب نشد.

ستاد تبلیغات جنگ شورای عالی دفاع جمهوری اسلامی ایران ـ مارس ۱۹۸۸

شماره ۱۰۵۰

شماره سند مجمع عمومی: A/43/280

شماره سند شورای امنیت: S/19727

۴ آوریل ۱۹۸۸ (۱۵ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به پیوست نوار ویدئویی تراژدی حلبچه که به وضوح نشان‌دهنده حجم وسیع جنایات نسل‌کشی عراق است، ارسال می‌گردد.

این نوار پیوست به‌وضوح مهمان‌نوازی مردم حلبچه از رزمندگان ایرانی را نشان می‌دهد که توانستند شهر را بدون حتی شلیک یک گلوله آزاد سازند. همچنین این سند نمونه‌ای از کشتار غیرنظامیان بی‌گناه شهر به دست عراقی‌ها پس از آزادسازی آن است.

محمود س. مادرشاهی ـ سفیر

شماره ۱۰۵۱

شماره سند شورای امنیت: S/19728

۴ آوریل ۱۹۸۸ (۱۵ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً توجه جناب‌عالی را به بخشی از فهرست حملات عراق علیه مناطق غیرنظامی داخل جمهوری اسلامی ایران از ۲۷ مارس ۱۹۸۸ تا ۲۹ مارس ۱۹۸۸ جلب می‌نمایم.

defamognadas.ir

تاریخ	زمان	شهر	نوع حمله	شهید	مجروح
۲۷ مارس ۱۹۸۸	۸:۰۸	تهران	موشک	آمار تهیه خواهد شد	آمار تهیه خواهد شد
	۸:۰۹	تهران	موشک	" " " "	" " " "
	۸:۰۸	اصفهان	موشک	" " " "	" " " "
	۸:۰۹	اصفهان	موشک	" " " "	" " " "
	۱۱:۲۵	همدان	هوایی	" " " "	" " " "
۲۸ مارس ۱۹۸۸	۱۰:۳۷	کوهدشت	هوایی	-	۲
	۱۰:۴۵	ایلام	هوایی	آمار تهیه خواهد شد	آمار تهیه خواهد شد
	۱۱:۴۰	دزفول	هوایی	۳	۴۰
	۱۴:۲۵	بروجرد	هوایی	آمار تهیه خواهد شد	آمار تهیه خواهد شد
	۱۶:۱۵	قم	موشک	" " " "	" " " "
	۱۶:۲۴	قم	موشک	۸	۱۴۰
	۱۶:۲۴	قم	موشک	۴	۱۸
۲۹ مارس ۱۹۸۸	۱۳:۵۷	باختران	هوایی	۱	۱۰
	۱۴:۰۰	همدان	هوایی	۶۳	۱
	۱۶:۰۶	خرم‌آباد	هوایی	۸	۶۳
	۱۶:۱۰	عیدانان	هوایی	-	۵

محمود سادات مادرشاهی ـ سفیر

شماره ۱۰۵۲

شماره سند شورای امنیت: S/19729

۴ آوریل ۱۹۸۸ (۱۵ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و با اشاره به نامه مورخ ۳۰ مارس ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی کویت (S/19709)، با احترام به اطلاع می‌رساند که در تاریخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸، قایق تندرو ایران در مأموریت گشت معمول خود در منطقه خور عبدالله بود. بنا بر این ادعاهای کویت هیچ پایه و اساسی نداشته و جمهوری اسلامی ایران آن را رد می‌کند.

محمود سادات مادرشاهی ـ سفیر

defamogmadas.ir

شماره ۱۰۵۳

شماره سند شورای امنیت: S/19730

۵ آوریل ۱۹۸۸ (۱۶ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به پیوست متن نامه مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق ارسال می‌گردد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

نامه مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق خطاب به دبیرکل

احتراماً، به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که در تاریخ ۳۰ و ۳۱ مارس ۱۹۸۸ مشخص شد توپخانه و هواپیماهای جنایتکار رژیم ایران، سربازان عراق را در ناحیه حلبچه با استفاده از عوامل شیمیایی بمباران کردند. این بمباران بی‌رحمانه جراحت ۸۸ سرباز عراقی را باعث گردید که در حال حاضر تحت مراقبت در یک بیمارستان در بغداد قرار دارند.

در موارد بسیاری تصریح کردم که رژیم ایران در حالی‌که اقدامات جنایتکارانه را مرتکب می‌شود و اصول حقوق بین‌المللی بشردوستانه را نقض می‌نماید، شکایت‌های واهی در مورد عدم اجرای آن اصول می‌نماید، به خاطر اینکه پوششی بر جنایاتش گذاشته و توجهات را از سیاست خود در طولانی نمودن جنگ، تجاوز و توسعه‌طلبی منحرف سازد.

دولت عراق از جناب‌عالی درخواست می‌نماید که هیئتی را فوراً به بغداد اعزام نمایید تا مجروحان را معاینه کند و جزئیات بیشتری از این حمله به‌دست آورد.

طارق عزیز ـ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق

شماره ۱۰۵۴

شماره سند شورای امنیت: S/19731

۴ آوریل ۱۹۸۸ (۱۵ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و بازگشت به نامه‌های قبلی که جدیدترین آن طی سند

defamoghaddas.ir

S/19701 درباره اصرار رژیم ایران در گلوله‌باران نواحی صرفاً مسکونی در عـراق منتشـر شـد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که از ساعت ۷ قبل از ظهر تا ساعت ۵:۳۰ بعد از ظهر مورخ ۲۹ و ۳۰ مارس ۱۹۸۸، از ساعت ۵:۳۰ بعد از ظهر مورخ ۳۰ مارس تا ۷ قبل از ظهـر مورخ ۳۱ مارس، از ساعت ۷ قبل از ظهر تا ۵:۳۰ بعد از ظهر مـورخ ۳۱ مـارس و از سـاعت ۵:۳۰ بعد از ظهر مورخ ۱ آوریل تا ساعت ۷ قبل از ظهر مورخ ۲ آوریل ۱۹۸۸، نیروهای آن رژیم مرتکب اقدامات تجاوزگرانه‌ای شدند که فهرست آن پیوست می‌باشد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۷ - ۱۷:۳۰	مرکز استان بصره	۲	۱ غیرنظامی مجروح شد و ۱ خودرو خسارت دید.
۷ ـ ۱۴	استان دیاله، شهرستان خانقین	۲۴	۴ خانه مسکونی خسارت دید.
۹ ـ ۱۲	استان دیاله، ناحیه قزانیه	۹	
۹:۳۰ـ۱۱:۲۰	استان واسط، ناحیه بدره	۵۲	
۸ ـ ۱۴	استان دیاله، شهرستان خانقین	۲۳	۱ خانه مسکونی تخریب شد و ۳ خانه دیگر خسارت دید.
۱۵:۱۳-۱۹:۳۰	مرکز استان بصره، شهرستان المعقل، ناحیه القرنه	۵۰	۳ غیرنظامی کشته شدند، ۴ خانه، ۲ واحد تجاری و ۱ خودرو خسارت دید.
۸ -۱۹	استان دیاله، ناحیه خانقین	۲۰	بیمارستان خانقین و ۲ خانه مسکونی خسارت دید.
۱۸:۲۰-۰۰:۰۳	مرکز شهرستان میسان، ناحیه علی‌الغربی	۶	
۷:۱۲ - ۱۶:۵۸	مرکز استان بصره المعقل، الجنینه، الندلس،	۱۹	۱ خانه خسارت دید.
۶:۲۰ - ۱۹:۴۰	مرکز شهرستان بصره، ناحیه القرنه	۷۹	۱ غیرنظامی کشته و ۱۰ تن دیگر از جمله ۱ زن و ۱ کودک مجروح شدند و ۵ خانه مسکونی خسارت دید.
۷:۲۵ - ۱۱:۱۰	استان میسان، ناحیه علی‌الغربی	۱۲	-
۱۳ - ۱۹	استان دیاله، شهرستان خانقین	۳۳	۴ خانه مسکونی تخریب شد.
۱۷:۱۸ - ۲۳	مرکز استان بصره و مناطق ذیل: بصره قدیم، الجزائر، الجنینیه، المشراق، الحکیمیه، المعقل، الطویسه، الرباط، البراضعیه و ناحیه الدیر	۹۲	۴ منطقه مسکونی و ۶ واحد تجاری خسارت دید.

defamoghaddas.ir

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۲۳ - ۱۳	استان دیاله، شهرستان خانقین	۶	۲ خانه خسارت دید.
۶:۳۷ - ۶:۲۶	مرکز استان بصره	۱۲	-
۵ - ۱:۳۰	استان دیاله، ناحیه خانقین	۸	-
۱۸:۱۵-۱۷:۴۰	مرکز استان سلیمانیه، ناحیه سرچنار	۲	۱ زن مجروح و ۲خانه مسکونی تخریب شد.

شماره ۱۰۵۵

شماره سند شورای امنیت: S/19732

۴ آوریل ۱۹۸۸ (۱۵ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق و نیز نامه‌های قبلی خود در تاریخ‌های ۱۶ و ۲۱ مارس ۱۹۸۸، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که رژیم توسعه‌طلب و متجاوز ایران یک موشک زمین به زمین به شهر کرکوک در ساعت ۱:۴۵ به‌وقت محلی مورخ ۱ آوریل ۱۹۸۸ شلیک کرد.

این موشک در یکی از مناطق پرجمعیت شهر فرود آمد و باعث مرگ تعدادی از غیرنظامیان و مجروح شدن تعدادی دیگر از جمله زنان و کودکان گردید و به اموال مردم و واحدهای مسکونی و تجارتی خسارت وارد گردید و یا به طور کامل تخریب شدند.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۵۶

شماره سند مجمع عمومی: A/43/281

شماره سند شورای امنیت: S/19733

۴ آوریل ۱۹۸۸ (۱۵ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که در طی هفته گذشته، رژیم عراق در ادامه سیاست نسل‌کشی‌اش علیه غیرنظامیان کرد عراقی مکرراً به حملات شیمیایی علیه منطقه قره‌داغ واقع در ۲۷ کیلومتری جنوب شهر سلیمانیه متوسل شده است.

روستاهای سوسینان و وکان مورخ ۲۱ و ۲۲ مارس هدف حملات شیمیایی واقع شدند.

defamoghaddas.ir

روستاهای بالجکار، جازرن و علیان در ۲۳ مارس بمباران شیمیایی شد. چند روستا در ارتفاعات زرده نیز در ۲۶ مارس با سلاح‌های شیمیایی هدف حمله قرار گرفت. این منطقه مجدداً تحت حملات شیمیایی عراق در مورخ ۳۱ مارس ۱۹۸۸ واقع شد.

بر اساس اطلاعات موجود تا ۲۶ مارس ۱۹۸۸، تعداد شهدای حملات شیمیایی به ۷۵ نفر می‌رسد و این در حالی است که تعدادی نیز به‌شدت مجروح شدند. این قربانیان که از جدیدترین جنایات نسل‌کشی عراق در میان غیرنظامیان کرد عراقی است نیازمند کمک‌های پزشکی و بشردوستانه فوری می‌باشند.

آیا تردیدی برای جامعه بین‌المللی وجود دارد که سکوت مداوم سازمان ملل و فقدان اقدامات مؤثرش باعث گردیده که عراق جهت ادامه نسل‌کشی خویش علیه غیرنظامیان کرد خود گستاخ شود؟ چه تعداد از مردم حلبچه و قره‌داغ نیاز است قربانی شوند تا سازمان ملل از مصلحت‌اندیشی سیاسی‌اش خارج شود؟ چه تعداد از غیرنظامیان بی‌گناه باید شهید شوند تا اقدام بازدارنده و کیفری مؤثری علیه جنایتکاران عراقی اتخاذ شود؟ با توجه به نظارت هدفدار، زمان جهت اقدامات مؤثر دیر شده است و هزینه این سکوت بسیار زیاد است. گزارش تیم کارشناسان اعزامی دبیرکل جهت تحقیق در مورد میزان جنایات عراق در حلبچه باید مبنای اقدامات کیفری و بازدارنده فوری شورای امنیت قرار گیرد.

محمود س. مادرشاهی ـ سفیر

شماره ۱۰۵۷

شماره سند مجمع عمومی: A/43/282

شماره سند شورای امنیت: S/19734

۴ آوریل ۱۹۸۸ (۱۵ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً توجه جناب‌عالی را به مطالب ذیل جلب می‌نمایم.

در ۳۰ مارس ۱۹۸۸، واشنگتن پست خاطرنشان کرد که یک سخنگوی عراقی تهدید به استفاده از تسلیحات شیمیایی علیه تعدادی از شهرهای بزرگ ایران کرده است. واشنگتن پست گزارش می‌دهد:

«نوری نایف، رئیس خبرگزاری عراق در قاهره گفت که یک سخنگوی دولت عراق به وی گفته است که تعداد زیادی از شهرهای ایران جهت هدف قرارگرفتن با تسلیحات شیمیایی به‌منظور اقدامات بازدارنده و تنبیهی ممکن است مورد نظر باشد.»

defamoghadas.ir

جای بسی تأسف است که فقدان اقدامات تنبیهی و بازدارنده مؤثر علیه عراق در متوسل شدن به سلاح‌های شیمیایی به جنایتکاران جنگی عراق اطمینان می‌دهد که آنها علناً با مصونیت به استفاده از تسلیحات شیمیایی تهدید می‌کنند. جدیت این تهدید و تأثیر آن بر اقتدار کنوانسیون بین‌المللی، نیازمند اقدامات فوری و مؤثر بدون هیچ‌گونه درنگ می‌باشد.
محمود س. مادرشاهی ـ سفیر

شماره ۱۰۵۸

شماره سند شورای امنیت: S/19735

۵ آوریل ۱۹۸۸ (۱۶ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۵ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های مکرر خود که جدیدترین آن طی سند S/19731 درباره ادامه بمباران مراکز صرفاً مسکونی عراق از سوی رژیم ایران منتشر شد، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که نیروهای آن رژیم اقدامات تجاوزگرانه را از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۲ آوریل ۱۹۸۸ تا ۷:۰۰ مورخ ۳ آوریل ۱۹۸۸ و از ساعت ۷:۰۰ تا ۱۷:۳۰ مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ انجام دادند که جزئیات آن به‌شرح ذیل است:

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۸:۱۰ - ۱۹:۴۰	بخش‌های استان سلیمانیه	۱۹	
۱۷:۳۰ - ۰۰:۱۵	مرکز استان بصره، به مناطق ذیل: الداکیر، الطویسه، البراضعیه، مناوی‌باشا، الجزائر، ناحیه القرنه	۴۱	

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۵۹

شماره سند مجمع عمومی: A/43/288

شماره سند شورای امنیت: S/19741

۵ آوریل ۱۹۸۸ (۱۶ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۵ آوریل ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به پیوست متن نامه آقای علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به جناب‌عالی ارسال می‌گردد.
محمود س. مادرشاهی ـ سفیر

defamoghadas.ir

پیوست

نامه وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به دبیرکل

با توجه به نامه وزیر خارجه عراق مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ (S/19730) خطاب به جناب‌عالی مایلم توجه جناب‌عالی را به مطالب ذیل جلب نمایم:

جمهوری اسلامی ایران قاطعانه بی‌اساسی ادعاهای رژیم عراق را در تلاش‌های بیهوده‌اش در منحرف ساختن افکار عمومی بین‌المللی از نسل‌کشی عراق در شهر حلبچه و در منطقه قره‌داغ که در آنجا غیرنظامیان عراقی هدف جنگ‌افزارهای شیمیایی به دست جنایتکاران جنگی عراق قرار گرفته‌اند، رد می‌نماید. هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل جدیدترین اقدامات عراق در متوسل شدن به جنگ‌افزارهای شیمیایی علیه غیرنظامیان عراقی در منطقه قره‌داغ را در نامه مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ (S/19733 ـ A/43/281) به جناب‌عالی اطلاع داده است.

باید خاطرنشان گردد که رژیم عراق از دبیرکل درخواست کرده است که تیم کارشناسان سازمان ملل به منطقه مورد اصابت اعزام شود تا چگونگی حملات شیمیایی را مشخص سازد. ترجیحاً از تیم درخواست می‌گردد از بیمارستان‌های بغداد بازدید کند و به‌طور مستقل و مقتدرانه با توجه به شرایط خاص نسبت به صدمات سربازان عراقی که در موارد قبلی به‌خاطر به‌کارگیری تسلیحات شیمیایی توسط رژیم عراق مصدوم شده‌اند اظهار نظر نمایند. بنابراین با یک بازدید ساده از سربازان عراقی در بیمارستان‌های بغداد نخواهید توانست روزنه‌ای را به‌خاطر مسئولیتی که جهت این اقدامات بشردوستانه دارا هستید، بگشایید.

دبیرکل به درخواست غیر منطقی عراق ظرف ۲۴ ساعت پاسخ مثبت داده است در حالی که بیش از دو هفته طول کشید تا به درخواست‌های جدی و مکرر جمهوری اسلامی ایران در مورد وضعیت بسیار وخیم پاسخ دهد. با وجود این، از زمانی‌که رژیم عراق درخواست اعزام تیم کرده است تاکنون نتوانسته همانند مورد قبل، از بررسی کامل و جامع مدارک موجود در ایران و عراق جلوگیری کند. در حالی‌که این تیم اخیراً تحقیقاتش را در جمهوری اسلامی ایران کامل کرده، مدارک کافی نیز در دسترس خود دارد که به وظیفه خویش در حد وسعش عمل نماید در این حال مجموعه زیادی از مدارک در محل‌های حملات شیمیایی باقی مانده که کارشناسانی که در تیم نیستند آنها را بررسی کرده‌اند. بنابراین لازم است کارشناسان تسلیحات شیمیایی و نیز کارشناسان نظامی به جمهوری اسلامی ایران اعزام شوند تا کار تیم قبلی را کامل نمایند.

به‌علاوه، جمهوری اسلامی ایران قویاً اعتقاد دارد که دبیرکل باید تیم کاملی که شامل کارشناسان تسلیحات شیمیایی و نظامی است به مناطق مورد اصابت اعزام نماید. علاوه بر بازدید از بیماران و با توجه به تحقیقات مورد ادعای استفاده از تسلیحات شیمیایی توسط

defamoghadas.ir

طرفین، تیم می‌بایست اجازه داشته باشد از مناطقی که مورد حملات شیمیایی واقع شده بازدید کند. در این خصوص، بازدید از حلبچه و منطقه قره‌داغ ضروری است. حلبچه در ۱۸ مارس ۱۹۸۸ با کاربرد جنگ‌افزار شیمیایی از سوی عراق به‌طور غیرمنتظره متحمل صدمات دلخراشی گردید. به‌علاوه رژیم عراق اتهام بی‌اساسی علیه جمهوری اسلامی ایران در مورد این شهر مطرح کرده است، بنابراین هرگونه تحقیق بدون بازدید از حلبچه در واقع ناقص است.

به‌علاوه جدیدترین کاربرد سلاح شیمیایی عراق علیه غیرنظامیان خویش که در منطقه قره‌داغ رخ داد تلفات زیادی به غیرنظامیان وارد ساخت، همچنین با انجام تحقیقات در محل در مورد جدیدترین جنایات جنگی عراق، این تیم می‌تواند فوراً مدارک مورد نیاز را که اکنون در دسترس ندارد، تهیه کند و همچنین ضرورت کمک فوری پزشکی به قربانیان جنگ‌افزار شیمیایی در منطقه قره‌داغ را فراهم سازد.

با توجه به استفاده مکرر عراق از سلاح‌های شیمیایی که بسیار هشداردهنده است، لازم است که نتایج تحقیقات دبیرکل به تصمیم الزام‌آور و اجباری در مورد ممنوعیت استفاده از تسلیحات شیمیایی منجر شود. ضروری است که طرفین خودشان را موظف بدانند که چنین تصمیم الزام‌آوری را اجابت کنند.

علی‌اکبر ولایتی ـ وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

شماره ۱۰۶۰

شماره سند شورای امنیت: S/19743

۶ آوریل ۱۹۸۸ (۱۷ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۶ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق و نیز نامه مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ خود که طی سند S/19732 منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که رژیم متجاوز و توسعه‌طلب ایران دو موشک زمین به زمین به شهر کرکوک و بصره در ساعت ۹:۵۹ مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ و ساعت ۲۰:۵۵ مورخ ۶ آوریل ۱۹۸۸ شلیک کرد.

این موشک‌ها به مناطق مسکونی اصابت کرده و باعث مجروحیت و مرگ تعدادی از مردم غیرنظامی، زنان و اشخاص سال‌خورده و کودکان گردید. همچنین به تعدادی خانه مسکونی، تجاری و اموال متعلق به غیرنظامیان خسارت وارد شده و یا تخریب گردید.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

شماره ۱۰۶۱

شماره سند شورای امنیت: S/19747

۷ آوریل ۱۹۸۸ (۱۸ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۶ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های مکرر خود که جدیدترین آن طی سند S/19731 درباره بمباران مداوم مناطق صرفاً مسکونی عراق منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که نیروهای آن رژیم اقدامات تجاوزگرانه خود را از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۴ آوریل ۱۹۸۸ (به‌وقت محلی) تا ساعت ۷ مورخ ۵ آوریل ۱۹۸۸ و از ساعت ۷ تا ۱۷:۳۰ مورخ ۵ آوریل ۱۹۸۸ مرتکب شدند که جزئیات آن به پیوست نامه می‌باشد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۵:۱۵ ـ ۰۰:۴۵	مرکز شهر بصره و مناطق ذیل: بصره قدیم، کوی الاندلس، میدان سعد، الجنینیه، الجمهوریه، السعودیه، الکورنیش، کوی المعلمین، کوت العجاج	۴۴	۲ غیرنظامی کشته و ۲ تن مجروح شدند، ۵ خانه مسکونی تخریب گردید، ۳ خانه مسکونی و ۲ خودرو خسارت دید.
۷:۵۵ - ۸:۰۰	استان بصره، ناحیه زبیر	۹	۳ غیرنظامی از جمله ۱ کودک و ۱ زن کشته و ۹ غیرنظامی از جمله ۱ کودک و ۵ زن مجروح شدند. ۳ خانه مسکونی تخریب شد، ۳ خانه مسکونی و ۱ خودرو شخصی خسارت دید.
۱۰:۳۰-۱۰:۳۱	استان بصره، بخش ام‌القصر	۶	۱ گلوله در مدرسه ابتدایی فرود آمد، ۲ محصل کشته شده و ۴۱ محصل و معلم مجروح شدند.
۱۰:۰۵	استان سلیمانیه، ناحیه دربندیخان		۵ غیرنظامی از جمله ۱ زن کشته و ۱۹ غیرنظامی از جمله ۳ زن مجروح شدند، ۱ خودرو دچار آتش‌سوزی شد و ۲ خودرو خسارت دید.

defamoghaddas.ir

شماره ۱۰۶۲

شماره سند شورای امنیت: S/19749

۸ آوریل ۱۹۸۸ (۱۹ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۶ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که در ساعت ۱۳، مورخ ۵ آوریل ۱۹۸۸ نیروهای جنایتکار عراق شهر مقدس قم را هدف حمله موشکی قرار دادند. بر اثر این حمله ۲۰ واحد مسکونی تخریب شد و بنا به گزارش‌ها ۹ غیرنظامی شهید و ۱۶۰ نفر مجروح شدند.

در روز مذکور شهرهای اصفهان، دزفول، ماهشهر و آبادان نیز هدف بمباران هوایی قرار گرفت.

محمدجعفر محلاتی
جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۶۳

شماره سند شورای امنیت: S/19752

۸ آوریل ۱۹۸۸ (۱۹ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۸ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های مکرر خود که جدیدترین آن طی سند S/19747 درباره بمباران مداوم مناطق صرفاً مسکونی عراق از سوی رژیم ایران منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که نیروهای آن رژیم اقدامات تجاوزگرانه خود را از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۵ آوریل ۱۹۸۸ تا ساعت ۷ مورخ ۶ آوریل ۱۹۸۸ انجام دادند که جزئیات آن پیوست این نامه می‌باشد.

عصمت کتانی
نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

پیوست

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۸:۲۰-۱۹:۲۰	استان سلیمانیه، ناحیه دربندیخان	۷	۳ غیرنظامی مجروح شدند.
۲۰ - ۱۹:۱۵	استان دیاله، ناحیه خانقین	۴	به ۱ خانه خسارت وارد شد.
۷:۵۰ - ۱۰:۵۵	استان میسان، ناحیه علی‌غربی	۴۶	-
۱۲:۲۰-۱۶:۳۰	استان سلیمانیه، ناحیه دربندیخان	۵	۵ غیرنظامی مجروح شده و به ۲ خانه و ۱ خودرو خسارت وارد شد.
۱۲:۰۰-۰۱:۰۰	استان دیاله، ناحیه خانقین	-	-

شماره ۱۰۶۴

شماره سند شورای امنیت: S/19755

۸ آوریل ۱۹۸۸ (۱۹ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۸ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع جنابعالی می‌رسانم که جدیدترین حملات رژیم جنایتکار عراق علیه شهرهای جمهوری اسلامی ایران به‌شرح ذیل می‌باشد:

تاریخ	زمان	شهر	نوع حمله	شهید	مجروح
۳ آوریل ۸۸	___	۲ روستا در حومه پاوه	هوایی		۳
۳ آوریل ۸۸	___	تبریز	هوایی	۲۲	بیش از ۷۰
۴ آوریل ۸۸	۱۳:۱۰	آبادان (مناطق مسکونی)	هوایی		
۴ آوریل ۸۸	۱۳:۱۷	ماهشهر (مناطق غیرنظامی)	هوایی (بمب‌های خوشه‌ای)		
۴ آوریل ۸۸	۱۸:۱۷	اصفهان	موشک		
۴ آوریل ۸۸	۱۸:۵۰	دزفول	هوایی		
۵ آوریل ۸۸	۰۰:۱۳	قم (۲۰ واحد مسکونی تخریب شد، ۱ مدرسه دخترانه و ۱ بیمارستان خسارت دید.)	موشک	۱۵	۱۵۰
۵ آوریل ۸۸	۹:۰۰	همدان	هوایی	۲۱	۴۳
۵ آوریل ۸۸	۹:۵۳	قم	موشک	۵	۷۰
۵ آوریل ۸۸	۹:۵۳	اصفهان	موشک		
۵ آوریل ۸۸	۱۵:۲۲	تهران	۲ موشک	۱۰	۵۰
۶ آوریل ۸۸	۹:۰۶	تهران (۱ منطقه‌ای مسکونی از جمله ۱ بیمارستان مورد اصابت قرار گرفت و ۶ کودک شهید شدند.)	۳ موشک	۱۶	بیش از ۳۰

defamoghaddas.ir

تاریخ	زمان	شهر	نوع حمله	شهید	مجروح
۶ آوریل ۸۸	۹:۲۵	دزفول	هوایی		
۶ آوریل ۸۸	۹:۲۵	شوشتر (۲ زن و ۱ کودک شهید شدند، ۱ مسجد و تعدادی واحد مسکونی و مغازه خسارت دید.)	هوایی	۴	۲۰
۶ آوریل ۸۸	۹:۲۵	مسجد سلیمان	هوایی	۶	۹۰
۶ آوریل ۸۸	۱۰	ایلام	هوایی		
۶ آوریل ۸۸	۱۰:۱۰	سلماس (یک مسجد خسارت دید.)	هوایی	۱۰	۲۸
۶ آوریل ۸۸	۱۰:۱۵	اسلام‌آباد	هوایی		
۶ آوریل ۸۸	۱۰:۲۰	ارومیه (۳ واحد مسکونی تخریب شد.)	هوایی	۲	۲۰
۶ آوریل ۸۸	--	شهرستان زیوه و سیلوانا در نواحی ارومیه	هوایی	۱۲	۲۸
۶ آوریل ۸۸	--	روستای میرآباد در سردشت	بمباران		
۷ آوریل ۸۸	۹:۰۶	تهران	موشک		
۷ آوریل ۸۸	۸:۴۶	دزفول	هوایی		
۷ آوریل ۸۸	۱۰:۳۰	مسجدسلیمان	هوایی		

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۶۵

شماره سند شورای امنیت: S/19756

۱۱ آوریل ۱۹۸۸ (۲۲ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۰ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق خطاب به جناب‌عالی و نیز نامه خود که طی سند S/19732 منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که رژیم متجاوز و توسعه‌طلب ایران چند موشک زمین به زمین به شهرهای بغداد و موصل شلیک کرد که به شرح ذیل است:

زمان	تاریخ	مکان	تعداد موشک
۵:۰۲ بعد از ظهر	۶ آوریل ۱۹۸۸	بغداد	۱
۲:۰۱ بعد از ظهر	۷ آوریل ۱۹۸۸	بغداد	۱
۱۰:۴۵ قبل از ظهر	۸ آوریل ۱۹۸۸	بغداد	۱
۲:۵۵ بعد از ظهر	۸ آوریل ۱۹۸۸	موصل	۱
جمع کل موشک			۴

defamoghaddas.ir

این موشک‌ها مناطق مسکونی این دو شهر را هدف قرار داده و باعث کشته و مجروح شدن تعدادی از شهروندان غیرنظامی از جمله تعدادی زن و کودک شدند و به تعدادی مغازه، خانه مسکونی و اموال شخصی خسارت وارد شده و یا تخریب گردید.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۶۶

شماره سند شورای امنیت: S/19757

۱۱ آوریل ۱۹۸۸ (۲۲ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۰ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های مکرر خود که جدیدترین آن طی سند S/19752 درباره بمباران مداوم مناطق صرفاً مسکونی عراق از سوی رژیم ایران منتشر شد، احتراماً به اطلاع جنابعالی می‌رسانم که نیروهای آن رژیم اقدامات تجاوزگرانه خود را از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۶ آوریل ۱۹۸۸ تا ساعت ۷ مورخ ۷ آوریل ۱۹۸۸، از ساعت ۷ تا ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۷ آوریل ۱۹۸۸، از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۷ آوریل ۱۹۸۸ تا ساعت ۷ مورخ ۸ آوریل ۱۹۸۸، از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۸ آوریل ۱۹۸۸ تا ساعت ۷ مورخ ۹ آوریل ۱۹۸۸، از ساعت ۷ تا ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۹ آوریل ۱۹۸۸، از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۹ آوریل ۱۹۸۸ تا ساعت ۷ مورخ ۱۰ آوریل ۱۹۸۸ و از ساعت ۷ تا ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۱۰ آوریل ۱۹۸۸، مرتکب شدند که جزئیات آن پیوست این نامه می‌باشد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۸:۰۳-۱۸	استان سلیمانیه: ناحیه کلار	۱ جنگنده ۴ راکت پرتاب کرد.	۵ غیرنظامی کشته و ۳۵ تن از جمله ۱۳ کودک و ۲ زن مجروح شدند.
۱۸:۴۵-۲۳	استان بصره: الطویسه، المعقل	۷	۳ غیرنظامی مجروح شدند.
۷:۱۵-۷:۲۷	مرکز استان اربیل	۱ جنگنده ۱۵ راکت فسفری شلیک کرد.	۸ غیر نظامی از جمله ۱ کودک و ۱ زن کشته و ۴۳ تن از جمله ۱۵ کودک و ۷ زن مجروح شدند و به ۱۰ خانه و ۴ خودرو غیرنظامی خساراتی وارد شد.
۷:۳۳ ـ ۷:۴۲	مرکز استان سلیمانیه	۱۵	۲ غیرنظامی کشته شدند، ۱ کودک مجروح شد.
۱۲:۲۰	مرکز استان سلیمانیه: ناحیه قلعه‌دیزه	۱ جنگنده ۶ موشک پرتاب کرد.	۷۰ رأس احشام روستاییان تلف شد.

defamoghadas.ir

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۲:۲۰-۱۷	مرکز استان بصره به مناطق ذیل گسترش یافت: الطویسه، العشار، الحکیمیه، ناحیه دیر	۲۱ گلوله، شامل ۱۵ موشک هدایت شونده	۱ غیرنظامی کشته و ۴ تن مجروح شدند و خساراتی به ۱ خودرو غیرنظامی وارد شد.
۷:۴۵-۱۴	مرکز استان بصره که به مناطق ذیل گسترش یافت: المعقل، ناحیه قرنه، بخش دیر	۵۶۶ گلوله، شامل ۴۶ موشک هدایت شونده	۱۳ غیرنظامی از جمله ۲ کودک و ۵ زن کشته و ۴۷ تن از جمله ۸ کودک و تعدادی زن مجروح شدند، ۴ خانه تخریب و خساراتی به ۳۹ خانه، ۴ خودرو غیرنظامی، ۹ فروشگاه و ساختمان ۱ بیمارستان، وارد شد ۱ رستوران و ۷ فروشگاه نیز دچار آتش‌سوزی شد.
۶:۲۰-۸:۲۰	مرکز استان میسان	۱۸	۳ غیرنظامی از جمله ۲ زن کشته و ۵ تن مجروح شدند و به ۲ خودرو غیرنظامی خسارات وارد شد و ۱ خانه تخریب گشت.
۱۰:۴۰-۱۱:۵۰	استان میسان: ناحیه علی‌غربی	۴۵	-
۹:۲۶-۹:۴۱	استان دهوک: مجمع مسکونی شیلا دیزی، ناحیه العمادیه	۱ هواپیما ۶ راکت پرتاب کرد	-
۱۰:۰۵-۱۱:۳۲	مرکز استان سلیمانیه	۱۵	-
۱۴-۱۵	استان سلیمانیه: ناحیه رانیه	۹	-
۲۰-۹	استان دیاله	۳۰	به ۵ خانه خسارت وارد شد.
۱۵:۴۵-۱:۴۵	مرکز استان بصره که به مناطق ذیل: الجزائر، المشراق، الساعی، المعقل، الاصمعی، الطویسه، المطیحه، العشار، بصره قدیم، ناحیه الزبیر و القرنه	۱۹۷ گلوله از جمله ۵۹ راکت	۳ غیرنظامی کشته و ۱۰ تن از جمله ۱ زن مجروح شده و به ۳ خانه خسارت وارد شد.
۱۷:۰۵-۱۷:۱۵	استان سلیمانیه، ناحیه کلار (روستای عیسائی)	۱ هواپیمای جنگی	۱ کودک کشته و ۸ غیرنظامی از جمله ۶ کودک مجروح شدند.
۲۲-۲۳	استان سلیمانیه، ناحیه دربندیخان	۷	-
۱۱:۱۰-۲۰	استان دیاله، ناحیه خانقین	-	-
۲۴-۲	استان میسان، ناحیه المجرالکبیر، ناحیه المشرح و کحلاء	۴۴	۱ غیرنظامی کشته و ۱ تن دیگر مجروح و به ۳ خانه خسارت وارد شد.
۱۸-۲۲:۴۰	مرکز استان بصره و مناطق ذیل: المطیحه، المعقل، الجنینیه، الخندق، بصره قدیم، ناحیه قرنه، بخش دیر	۹۱ گلوله شامل ۱۸ موشک هدایت شونده	۴ غیرنظامی از جمله ۱ کودک و ۱ زن کشته و ۹ تن مجروح شدند، به ۴ خانه، ۳ مغازه و ۶ خودرو خسارت وارد شد.

defamoghaddas.ir

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۹-۲۲	استان دیاله، ناحیه خانقین	۲۲	۳ غیرنظامی از جمله ۱ زن مجروح شده و به ۵ خانه خسارت وارد شد.
۱۵:۱۰-۱۷:۳۰	استان سلیمانیه، ناحیه دربندیخان	۱۵	۱ غیرنظامی کشته و به ۱ خانه خسارت وارد شد.
۱۴-۱۶:۳۰	استان سلیمانیه، ناحیه سنگسر	-	۱ خودرو آتش گرفت.
۲:۲۰- ۶:۴۵	استان دیاله، ناحیه خانقین	۲۸	به ۳ خانه و مدرسه راهنمایی پسرانه صالح الدین خسارت وارد شد.
۷:۳۰-۱۴:۴۵	مرکز استان بصره که به مناطق ذیل گسترش یافت: المعقل، العشار، الرباط، الجنینیه، بخش دیر	۸	۳ غیرنظامی کشته و ۲ تن از جمله ۱ زن مجروح شدند، ۱ آپارتمان مسکونی، دانشگاه بصره و ۱ خودرو غیرنظامی خسارت دید.
۱۱:۳۰-۱۲:۰۵	استان سلیمانیه، ناحیه رانیه	۸	به ۳ خانه خسارت وارد شد
۱۱:۴۰-۱۲:۱۴	استان میسان	۱۷	-
۱۷:۱۰-۱۷:۵۰	استان میسان، ناحیه علی‌غربی	۱۹	-
۶:۴۵-۱۷	استان دیاله، ناحیه خانقین	۲۵	۲ غیرنظامی مجروح شدند و به ۳ فروشگاه و ۲ خانه خسارت وارد شد.
۱۰:۳۰	استان سلیمانیه، ناحیه دربندیخان		۱۶ غیرنظامی مجروح شدند و به ۳ خودرو خسارت وارد شد.
۱۷-۲۰	استان دیاله، ناحیه خانقین	۱۳	-

شماره ۱۰۶۷

شماره سند شورای امنیت: S/19759

۱۲ آوریل ۱۹۸۸ (۲۳ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۱ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع جنابعالی می‌رسانم که در ۱۰ آوریل ۱۹۸۸، رژیم جنایتکار عراق گلوله‌های توپ شیمیایی علیه شهر مریوان به‌کار گرفت. با توجه به اعلام خطر نیروهای نظامی ایران در منطقه، این گلوله‌باران تلفاتی در برنداشت.

محمدجعفر محلاتی

جانشین نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

شماره ۱۰۶۸

شماره سند شورای امنیت: S/19760

۱۲ آوریل ۱۹۸۸ (۲۳ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۲ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که رژیم عراق حملات جنایتکارانه خود را علیه شهرهای جمهوری اسلامی ایران از سر گرفته است. در ۱۱ آوریل ۱۹۸۸، دو موشک به تهران اصابت کرد و شهر اصفهان نیز در ساعت ۹:۳۶، ۱۱:۴۵ و ۹:۲۸ هدف موشک قرار گرفت که این اقدامات رژیم عراق حاکی از آن است که این رژیم هیچ قصدی جهت متوقف ساختن جنایات جنگی خود ندارد و بدون توجه به حفظ جان غیرنظامیان بی‌گناه می‌خواهد به نقض کلیه مقررات و حقوق بین‌المللی ادامه دهد. حملات مذکور به شهادت ۲۰ غیرنظامی منجر شد و مجروحین بسیاری نیز بر جای گذاشت. یک مسجد و یک بیمارستان نیز در تهران خسارت دید.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۶۹

شماره سند شورای امنیت: S/19761

۱۲ آوریل ۱۹۸۸ (۲۳ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۲ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع می‌رساند که حملات ذیل از سوی عراق علیه شهرهای جمهوری اسلامی ایران صورت پذیرفت.

تاریخ	شهر	نوع حمله	شهید	مجروح
۲۵ مارس	همدان	هوایی (۳ جنگنده)		۸۹
	نهاوند	هوایی (تعدادی جنگنده)		
	بروجرد	" " " "	۲۳	۸۹
	شوشتر	" " " "		۴
	باختران	" " " "		

defamoghaddas.ir

تاریخ	شهر	نوع حمله	شهید	مجروح
۲۵ مارس	میاندوآب	هوایی (تعدادی جنگنده)	۴۰	۵۲
	سنندج	" " " "		
	پاوه ـ روستای بنی‌لاوان	" " " "		
۲۶ مارس	تهران	۲ موشک	۱۷	۲۰۸
	ایلام	هوایی (تعدادی جنگنده)		
۲۷ مارس	تهران	۲ موشک		
	اصفهان	۱ موشک		
	همدان	هوایی (تعدادی جنگنده)		۱
	تویسرکان	هوایی (تعدادی جنگنده)		
	سنندج	هوایی (۱ جنگنده)		
۲۸ مارس	قم	۳ موشک	۱۲	۱۵۸
	ایلام	هوایی (تعدادی جنگنده)		
	کوهدشت	" " " "		۲
	بروجرد	" " " "	۱	۱۲
۲۹ مارس	باختران	" " " "		
	همدان	" " " "		۲
	خرم‌آباد	" " " "	۸	۶۳
	آبادان	" " " "		۵
۳۰ مارس	اصفهان	۲ موشک	۷	۱۴۵
	اصفهان (روستای ده‌شیر)	۱ موشک		
	خرم‌آباد	هوایی (تعدادی جنگنده)	۲۵	۱۰۰
	دزفول	" " " "		۱۳
	بروجرد	" " " "		
	همدان	هوایی (۱ جنگنده)		
	نهاوند	" " " "		
	باینگان ـ چشمه سفید	" " " "		
۳۱ مارس	قم	۱ موشک		
	اصفهان	۲ موشک		
	دزفول	هوایی (تعدادی جنگنده)	۴	۴۰
	همدان ـ مابین روستاهای خزر و قاسم‌آباد	هوایی (۱ جنگنده)		۱

defamoghaddas.ir

تاریخ	شهر	نوع حمله	شهید	مجروح
۳۱ مارس	نهاوند	هوایی (۱ جنگنده)		
	تویسرکان	هوایی (۱ جنگنده)		
	اردوگاه دزلی، ۲ روستای زلکن و پل	هوایی (تعدادی جنگنده)		
۱ آوریل	باینگان ـ روستای بنی‌لوشان	هوایی (۱ جنگنده)		
	ناحیه دوآبک	هوایی (۹ جنگنده)		
۲ آوریل	همدان	هوایی (تعدادی جنگنده)		
	ناحیه دوآبک	هوایی (۴ جنگنده)		
۳ آوریل	تبریز	" " " "	۲۳	۷۷
	ارومیه	" " " "		
	زنجان	هوایی (۴ جنگنده)		
	تازه‌آباد ـ روستاهای هریمن علیا و سفلی	هوایی (۱ جنگنده)		۳
۴ آوریل	باینگان تاجوز	هوایی (تعدادی جنگنده)		
۱۰ آوریل	یک روستا در حومه مریوان	هوایی		
۱۱ آوریل	تهران	۱ موشک		

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۷۰

شماره سند شورای امنیت: S/19762

۱۳ آوریل ۱۹۸۸ (۲۴ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۳ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل به دبیرکل

احتراماً، توجه جناب‌عالی را به مقاله پیوست تحت عنوان "جنگ شیمیایی عراق ـ اسناد به دست آمده نشان‌دهنده طرح‌های وحشت‌آوری است"، که در نشریه آبزرور مورخ ۲۷ مارس ۱۹۸۸ به چاپ رسید، جلب می‌کنم.

در این مقاله آمده است که آبزرور نسخه‌هایی از اسناد ارتش عراق حاوی فرمان استقرار تسلیحات شیمیایی را به دست آورده است. همچنین، در این مقاله بخش‌هایی از دو سند به دست آمده درج گردیده است.

محمدجعفر محلاتی

سفیر جانشین نماینده دائمی

defamoghaddas.ir

پیوست

جنگ شیمیایی عراق ـ اسناد به دست آمده نشان‌دهنده طرح‌های وحشت‌آوری است.

علی‌رغم انکار عراق در استفاده از سلاح شیمیایی، آبزرور نسخه‌هایی از اسناد ارتش عراق به دست آورده که به‌طور خاص دستور به‌کارگیری آن را صادر کرده است. این اسناد در اختیار حزب دمکرات کردستان قرار دارد که یکی از سازمان‌های چریکی مهم در شمال عراق است که پس از حمله موفقیت‌آمیز به پایگاه نظامی دیرلوگ در اواخر ژانویه به دست آورده است.

آنها ادعاهای کردها و ایرانی‌ها را تأیید کردند که عراق سیاست ثابتی را در تهیه جنگ‌افزارهای شیمیایی دنبال می‌کند که از جمله آن تهیه گاز سیانید است، در حملات شیمیایی به شهر حلبچه در ماه جاری در حدود ۴۰۰۰ غیرنظامی کشته شدند. بنا به اطلاعات کردها هنوز استفاده از سلاح‌های شیمیایی ادامه دارد.

اسناد رسمی که اکنون در لندن وجود دارد دو نوع سند هست، یکی از آنها تلگرامی با مهر فوری و دیگری نامه‌ای از فرماندهی توپخانه عراق است. در عنوان آن بسم‌اللهالرحمن الرحیم درج شده که قابل تأمل است. این نامه از سوی ژنرال عبدا* از قرارگاه اربیل به کلیه واحدهای گردان ۲۴ ارسال شده است. موضوع عنوان نامه "کنترل توزیع سلاح‌های بیولوژیک و شیمیایی" است.

در ثبت این نامه‌ها کاملاً شخصی و خیلی محرمانه درج شده که وزارت کشور، وزارت دفاع، دفتر ویژه رئیس ستاد ارتش و نیروهای دفاع ملی تأکید کرده‌اند که فرماندهی لازم است نیاز شش ماهه خود از کلیه سلاح‌های شیمیایی و بیولوژیکی برای واحدهای تحت امر خویش را تعیین کند.

تلگرام نیز از سرگرد سعدی محمودحسین فرمانده ناحیه زاخو کردستان به فرمانده الف است. به این منظور وی را مطلع ساخته که حزب دمکرات کردستان ۴۰۰۰ ماسک گاز تهیه کرده است. این چریک‌ها وقتی که در حمله به محل تجمعشان از سلاح‌های شیمیایی استفاده شد از ماسک گاز استفاده کردند.

در ضمن حملات شیمیایی علیه غیرنظامیان ظاهراً ادامه دارد. کردها می‌گویند که ارتش عراق طی چند روز گذشته مجدداً به استفاده از سلاح‌های شیمیایی متوسل شده تا شورشیان کرد را از ارتفاعات کردستان عقب براند.

عراق حملات شیمیایی به کردها را منکر شد ولی اکنون کاملاً غیرقابل انکار است و با خونسردی ادامه می‌دهد، این راهبرد مأیوسانه فرماندهان ضعیف نظامی در منطقه شمال کردستان این کشور در لحظات حساس است. در مقابل ایران، کردستان به عنوان پاشنه آشیل عراق است.

---

* نام فرمانده عراقی در متن انگلیسی ناخوانا است. (م)

defamoghaddas.ir

در سرزمین پهناور منطقه جنوب، محور میانی جنگ خلیج [فارس] تا حدود زیادی توسط فرانسه و سایر متحدان خارجی عراق اداره می‌شود و ترکیب جغرافیا و تکنولوژی مدرن تاکنون به کمک ارتش عراق در جنگ این کشور با ایرانی‌ها آمده است. ولی در ارتفاعات شمال کردستان کاربرد این تکنولوژی، آسان نیست.

زمان زیادی صرف شد تا ایرانی‌ها توانستند از ضعف عراقی‌ها در این منطقه استفاده کنند. در شهرهای مقدس شیعیان کربلا و نجف در جنوب عراق، مردم علیه حکومت عراق قیام کردند و ایرانی‌ها از آن به عنوان قیام علیه رژیم مستبد و ظالم بعث بغداد نام بردند و کردها نیز مدت مدیدی است که برای خودمختاری و دمکراسی نبرد می‌کنند.

ولی بعضاً ایران متوجه شد که کردها از آن سرزمین‌هایی که داشتند بیشتر تصرف کردند که به خاطر همکاری‌هایشان در جبهه جنگ بود. ایرانی‌ها طی یکی دو سال گذشته شروع به تسلیح و کمک به کردها به‌طور مؤثر نمودند.

اکنون نبرد در کردستان نسبت به شروع جنگ شدت بیشتری یافته است. زیرا ارتش عراق در راهبرد خود باید دو محور تدافعی را در سلسله ارتفاعات ...* و از دربندیخان تا سلیمانیه به‌وجود آورد. کردها و ایرانی‌ها تلاش دارند آن را بشکنند و دوکان و دربندیخان را تصرف کنند.

شماره ۱۰۷۱

شماره سند شورای امنیت: S/19770

۱۳ آوریل ۱۹۸۸ (۲۴ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۳ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً توجه جناب‌عالی را به گزیده‌ای از مراسم نماز جمعه که توسط رئیس جمهوری اسلامی ایران [آیت الله] خامنه‌ای ایراد شد و از رادیو تهران به زبان فارسی پخش گردید، جلب می‌نمایم:

«... مهم‌ترین موضوع برای ما در حال حاضر که دارای اولویت بسیاری است پایان بخشیدن به جنگ و پیروزی اسلام است و نیز درس دادن به متجاوز است... اگر دنیای استکبار به سر عقل نیاید و همچنان به راه خودش ادامه دهد و در روند انقلاب سنگ‌اندازی کند، امواج انقلاب در این زمان قدرتمندتر و خشمگینانه‌تر از آنچه که تا به‌حال بوده، به حرکت در خواهد آمد ...»

این اظهارات رئیس جمهوری رژیم ایران، دلیل روشنی در رد قطعنامه ۵۹۸ شورای

---

* نام ارتفاعات در متن انگلیسی ناخوانا است. (م)

defamoghaddas.ir

امنیت می‌باشد. قطعنامه‌ای که الزام‌آور بوده و شورای امنیت و جناب‌عالی، مجبورید با توجه به مفاد قطعنامه مذکور و منشور سازمان ملل نتایج لازم را به‌دست آورید.
عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۷۲

شماره سند شورای امنیت: S/19771
۱۳ آوریل ۱۹۸۸ (۲۴ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۳ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل متحد خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، پیرو نامه‌های مکرر خود که جدیدترین آن طی سند S/19757 درباره ادامه بمباران مراکز صرفاً مسکونی عراق از سوی رژیم ایران منتشر شد، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که نیروهای آن رژیم، اقدامات تجاوزگرانه خود را در فواصل ساعت ۱۷:۳۰ تا ۲۰ مورخ ۱۱ آوریل ۱۹۸۸ و از ساعت ۷ تا ۱۷:۳۰ مورخ ۱۲ آوریل انجام دادند که جزئیات آن به‌شرح ذیل است:

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۶:۳۰	استان دیاله: ناحیه خانقین	۱	
۲۱:۴۵-۲۲:۳۰	استان سلیمانیه: ناحیه قلعه‌دیزه	۱۵	به تعدادی از خانه‌های مسکونی خسارت وارد شد.
۱۰:۲۰	استان دیاله: بخش جلولاء	راکت کوچک	

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۷۳

شماره سند شورای امنیت: S/19772
۱۳ آوریل ۱۹۸۸ (۲۴ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۳ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً توجه جناب‌عالی را به این حقیقت جلب می‌نمایم درحالی‌که جناب‌عالی مشورت‌های خود را با نمایندگان رژیم ایران درباره پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت، به منظور دستیابی به حل و فصل صلح‌جویانه، همه‌جانبه، عادلانه، آبرومندانه و پایدار مناقشه ایران و عراق ادامه می‌دهید، نیروهای مسلح ایران حملاتی را به مقیاس وسیع در منطقه شمالی عراق آغاز کردند. در ساعت ۲:۱۵ (به‌وقت محلی) در شب ۹ / ۱۰ آوریل ۱۹۸۸،

defamoghaddas.ir

رژیم ایران بخشی از نیروهای مسلحش را که شامل بیش از ۴ تیپ بود به داخل منطقه پنجوین اعزام نمود. نیروهای مسلح عراق با این تجاوزات جدید ایران مواجه شده و شب گذشته حملات ایران را دفع کردند و هزاران نفر از نیروهای حمله‌کننده ایرانی را کشته و مجروح ساخته و تعدادی از آنها را به اسارت درآوردند.

این اقدام تجاوزگرانه جدید ایران که در ادامه سیاست جنگ تجاوزگرانه‌اش علیه عراق می‌باشد، معتبرترین مدرک جدید مبنی‌بر خودداری آن رژیم در پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت می‌باشد. اظهارات نمایندگان رژیم ایران در ملاقات‌هایشان با جناب‌عالی و در سازمان ملل و سایر مجامع از هیچ اعتباری برخوردار نیست، بنابراین بیش از هر چیز لازم است که اکنون که بیش از ۸ ماه از قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت گذشته است، با استفاده از زور این کشور را وادار به پذیرش قطعنامه نمایید. جناب‌عالی و شورای امنیت نیز تاکنون به اهداف خاص رژیم ایران در رد قطعنامه پی برده‌اید.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۷۴

شماره سند مجمع عمومی: A/43/303

شماره سند شورای امنیت: S/19774

۱۴ آوریل ۱۹۸۸ (۲۵ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۳ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی آرژانتین در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام، متن اطلاعیه وزرات امور خارجه آرژانتین به پیوست ارسال می‌گردد.

مارسلو ی. ر. دلپچ ـ سفیر نمایندگی دائمی

پیوست

اطلاعیه وزرات امور خارجه جمهوری آرژانتین مورخ ۶ آوریل ۱۹۸۸

با توجه به تشدید اقدامات جنگی میان جمهوری اسلامی ایران و جمهوری عراق که اکنون وارد هشتمین سال خود شده است، دولت آرژانتین مصراً از دو کشور درخواست می‌کند به این مخاصمات مطابق با مفاد قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت سازمان ملل که آرژانتین نیز در تهیه پیش‌نویس آن به‌طور فعال برای برقراری صلح مشارکت داشته است پایان دهند.

در ضمن، آرژانتین خود را موظف می‌داند موارد ذیل را در خصوص این مناقشه متذکر گردد:

۱- جمهوری آرژانتین خود را ملزم می‌داند گسترش مخاصمات به مناطق مسکونی شهرهای بزرگ که به اصطلاح جنگ شهرها نامیده می‌شود و با ابعاد جدید و اسف‌بار آن علیه مردم غیرنظامی بی‌گناه و غیرمسلح در دو کشور را شدیداً محکوم نماید.

defamoghaddas.ir

۲ـ کاربرد تسلیحات شیمیایی و گازهای خفه کننده، سمی و مشابه آن در جنگ میان دو کشور، نقض آشکار پروتکل ۱۹۲۵ ژنو و حقوق عرف بین‌المللی به‌شمار می‌آید و نگرانی عمیق دولت و مردم آرژانتین را باعث شده است.

شماره ۱۰۷۵

شماره سند شورای امنیت: S/19785

۱۵ آوریل ۱۹۸۸ (۲۶ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۵ آوریل ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که جدیدترین حملات موشکی عراق علیه شهرهای جمهوری اسلامی ایران، به شرح ذیل صورت گرفت:

تاریخ	ساعت	شهر	شهید	مجروح
۱۲ آوریل ۱۹۸۸	۷:۳۸	تبریز	تعدادی	تعدادی
۱۲ آوریل ۱۹۸۸	۱۴:۴۰	تبریز	تعدادی	تعدادی
۱۲ آوریل ۱۹۸۸	۱۳:۳۵	تهران	تعدادی	تعدادی
۱۲ آوریل ۱۹۸۸	۱۷:۵۲	تهران	۷	تعدادی
۱۳ آوریل ۱۹۸۸	۱۱:۵۷	تهران	۲۰	۵۰
۱۳ آوریل ۱۹۸۸	۱۱:۵۸	تهران	تعدادی	تعدادی
۱۳ آوریل ۱۹۸۸	۱۴:۰۷	تهران	۱۶	۳۸
۱۴ آوریل ۱۹۸۸	۹:۰۸	اصفهان	تعدادی	تعدادی
۱۴ آوریل ۱۹۸۸	۱۰:۱۷	قم	تعدادی	تعدادی

محمود سادات مادرشاهی ـ کاردار موقت

شماره ۱۰۷۶

شماره سند شورای امنیت: S/19786

۱۵ آوریل ۱۹۸۸ (۲۶ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۵ آوریل ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghadas.ir

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که در ادامه استفاده عراق از تسلیحات شیمیایی، این رژیم جنایتکار امروز روستای قلعه‌جی و حومه مریوان را زیر حملات توپخانه و بمباران هوایی با استفاده از گاز خردل قرار داد.

محمود سادات مادرشاهی
سفیر کاردار موقت

شماره ۱۰۷۷

شماره سند شورای امنیت: S/19788

۱۷ آوریل ۱۹۸۸ (۲۸ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۶ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های مکرر خود که جدیدترین آن طی سند S/19771 درباره بمباران مناطق صرفاً مسکونی عراق از سوی رژیم ایران منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که این رژیم اقدامات تجاوزگرانه ذیل را در تاریخ و ساعات ذیل مرتکب شد:

در فاصله ساعت ۷ و ۱۷:۳۰ مورخ ۱۲ آوریل ۱۹۸۸، از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۱۲ آوریل ۱۹۸۸ تا ساعت ۷ مورخ ۱۳ آوریل ۱۹۸۸، در فواصل ساعات ۷ و ۱۷:۳۰ مورخ ۱۳ آوریل ۱۹۸۸ و از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۱۳ آوریل ۱۹۸۸ تا ساعت ۷ مورخ ۱۴ آوریل ۱۹۸۸ که جزئیات آن پیوست می‌باشد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱-۷:۵۳	مرکز استان سلیمانیه	۷۹	۲ غیرنظامی از جمله ۱ زن مجروح شدند و ۴ خانه خسارت دید.
۱۸-۱۷:۰۵	استان دیاله: ناحیه خانقین	۹ موشک متوسط	۱ غیرنظامی کشته و ۱ نفر مجروح شد، ۴ خانه تخریب و ۳۷ مغازه و ۱ سوپرمارکت خسارت دید و ۱ رستوران دچار آتش‌سوزی شد.
۲۲-۲۱:۳۰	استان سلیمانیه: ناحیه دربندیخان	۸	——
۷-۶:۲۰	استان سلیمانیه: ناحیه دربندیخان	۹ موشک هدایت شونده	۱ خانه خسارت دید.

defamoghaddas.ir

شماره ۱۰۷۸

شماره سند شورای امنیت: S/19789

۱۷ آوریل ۱۹۸۸ (۲۸ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۶ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل متحد خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های قبلی خود که جدیدترین آن طی سند S/19771 درباره بمباران مداوم مراکز صرفاً غیرنظامی عراق از سوی ایران منتشر شد، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که نیروهای آن رژیم اقدامات تجاوزگرانه ذیل را در فواصل ساعت ۷ و ۱۷:۳۰ مورخ ۱۴ آوریل ۱۹۸۸ و از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۱۴ آوریل ۱۹۸۸ تا ساعت ۷ مورخ ۱۵ آوریل ۱۹۸۸ انجام داده که جزئیات آن به شرح ذیل است:

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۴:۰۵ ـ ۱۳:۴۰	استان سلیمانیه: بخش دربندیخان	۸	-
۰۰:۴۰ ـ ۲۳:۴۰	استان میسان: بخش علی‌غربی	۴	-

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۷۹

شماره سند شورای امنیت: S/19790

۱۸ آوریل ۱۹۸۸ (۲۹ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی کویت در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند رسانه‌های خبری ایران مجدداً ادعای استفاده از جزیره کویتی بوبیان را برای اقدامات نظامی علیه نیروهای ایرانی که شبه جزیره فاو عراق را به اشغال درآورده‌اند، تکرار نمودند. ما نگرانی عمیق خود را نسبت به انتشار این‌گونه خبرها اعلام می‌نماییم.

کویت قبلاً در در فواصل مختلف این قبیل ادعاها را رد کرده بود.

سیاست کویت همواره در مخالفت با هرگونه استفاده نظامی از سرزمین، آب‌ها و یا حریم فضایی‌اش برای عملیات می‌باشد.

همچنین با صراحت ادعاهای رسانه‌های رسمی ایران را رد می‌کنیم و تا کنون نفی این ادعاها را به دولت ایران مستقیماً به‌طور رسمی و یا از طریق مسیرهای دیپلماتیک اعلام کرده‌ایم، امیدواریم که رسانه‌های خبری ایران رسماً از تکرار چنین اتهاماتی خودداری

defamoghadas.ir

نمایند. این قبیل اتهامات جداً بی‌اساس بوده که تنها می‌تواند تهدید مستقیمی علیه کویت یا بهانه‌ای برای حمله جدید علیه کویت محسوب شود که به موجب آن ضمن وخیم شدن وضعیت منطقه، امنیت و ثبات آن را نیز به مخاطره می‌افکند.

امیدوارم که جناب‌عالی حداکثر اقدامات لازم را برای جلوگیری از حاد شدن وضعیت منطقه، به‌عمل آورید.

محمد ع. ابوالحسن، نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۸۰

شماره سند شورای امنیت: S/19791

۱۸ آوریل ۱۹۸۸ (۲۹ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی ایالات متحده امریکا در سازمان ملل خطاب به رئیس شورای امنیت

طبق ماده ۵۱ منشور سازمان ملل، مایلم از طرف دولت متبوعم به اطلاع برسانم که نیروهای ایالات متحده مطابق با حقوق بین‌المللی در حق ذاتی دفاع از خویش با اتخاذ اقدامات دفاعی به حمله جمهوری اسلامی ایران به کشتی ایالات متحده در آب‌های بین‌المللی خلیج فارس پاسخ دادند. این اقدامات بنا به ضرورت و متناسب با تهدید ایران در این قبیل اقدامات خصمانه اتخاذ شد.

تقریباً در ساعت ۱۰:۱۰ در روشنایی روز مورخ ۱۴ آوریل، کشتی ساموئل ب. روبرتز ایالات متحده تقریباً در ۶۰ مایلی شرق بحرین در آب‌های بین‌المللی به مین اصابت کرد. ده ملوان امریکا مجروح شدند که شدت جراحات وارده به یکی از آنها شدید بود، کشتی نیز خسارت دید. این مین که روبرتز به آن اصابت کرد حداقل یکی از ۴ مینی است که در این منطقه کار گذاشته شده است. متعاقباً ایالات متحده نوع مین‌ها را تشخیص داد و ما مدارک متقن داریم که این مین‌ها اخیراً در ایران تولید شده است. این مین‌ها در مسیر کشتیرانی مشخص شده ایران که کشتی‌های امریکایی نیز از آن استفاده می‌کردند، قرار داده شده بود، به این منظور که به این کشتی‌ها خسارت وارد نموده و یا آنها را غرق سازند. این از جدیدترین سری حملات تهاجمی و تحریک‌آمیز نیروهای دریایی ایران علیه کشتیرانی بی‌طرف در آب‌های بین‌المللی خلیج فارس است.

تقریباً در ساعت ۱ در روشنایی روز مورخ ۱۸ آوریل، نیروهای ایالات متحده به اهداف نظامی در خلیج فارس حمله کردند که این اهداف مورد حمله، برای حملات علیه کشتیرانی غیر متخاصم در آبراه‌های بین‌المللی در خلیج [فارس] استفاده می‌شد.

defamoghaddas.ir

اقدامات امریکا علیه این اهداف نظامی، قانونی بوده است. کلیه این اقدامات با احتمال کاهش خطر در خسارت یا تلفات به غیرنظامیان اتخاذ شد.

سیاست دولت متبوعم همچنان عدم رودررویی نظامی با ایران و یا گسترش مناقشه آن در این منطقه است.

هربرت س. اوکان ـ جانشین نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۸۱

شماره سند شورای امنیت: S/19792

۱۸ آوریل ۱۹۸۸ (۲۹ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق خطاب به جناب‌عالی و نیز نامه‌های خود در تاریخ‌های ۱۶ و ۲۱ مارس و ۱۱ آوریل ۱۹۸۸، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که رژیم توسعه‌طلب ایران دو موشک زمین به زمین به شهر بغداد در ساعت ۲۲:۵۸ مورخ ۱۴ آوریل ۱۹۸۸ و در ساعت ۱۴:۵۰ مورخ ۱۶ آوریل ۱۹۸۸ شلیک کرد.

این دو موشک به مناطق مسکونی بغداد اصابت کرد و باعث کشته یا مجروح شدن تعدادی از مردم غیرنظامی از جمله تعدادی از زنان و کودکان گردید، همچنین تعدادی از خانه‌ها، مغازه‌ها و نیز اموال شخصی مردم خسارت دیده و یا از بین رفت.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۸۲

شماره سند شورای امنیت: S/19793

۱۸ آوریل ۱۹۸۸ (۲۹ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های متعدد خود که جدیدترین آن طی سند S/19789 درباره بمباران مداوم مناطق صرفاً مسکونی عراق منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که نیروهای آن رژیم اقدامات تجاوزگرانه ذیل را از ساعت ۷ تا ۱۷:۳۰

defamoghaddas.ir

مورخ ۱۵ آوریل ۱۹۸۸، از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۱۵ آوریل ۱۹۸۸ تا ساعت ۷ مورخ ۱۶ آوریل ۱۹۸۸ و از ساعت ۷ تا ۱۷:۳۰ مورخ ۱۶ آوریل ۱۹۸۸ مرتکب شدند که جزئیات آن به پیوست این نامه می‌باشد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۳-۲۳:۴۵	استان دیاله: ناحیه خانقین	۳۳	۷ خانه و ۱ مدرسه ابتدایی خسارت دید.
۶:۳۰-۸:۱۵	استان واسط: ناحیه بدره	۱۳	-
۹:۴۰-۱۲:۲۰	مرکز استان بصره که به مناطق ذیل گسترش یافت: المعقل، السعودیه، بخش دیر	۷	-
۷:۳۰-۱۰:۱۷	استان میسان، ناحیه علی‌غربی	۳۹	-
۱۳:۳۸-۱۸:۲۰	مرکز استان بصره و بخش دیر	۷	-
۱۱:۳۰-۱۵:۳۰	استان سلیمانیه، ناحیه قلعه‌دیزه	۲۵	-
۶:۳۶-۶:۵۶	مرکز استان اربیل، محله العرب و کوی العمال	حمله ۲جنگنده و شلیک ۲۰ موشک	۳ غیرنظامی از جمله ۱ کودک کشته و ۲۴ غیرنظامی از جمله ۴ کودک و ۸ زن مجروح شدند، ۱۰ خانه و ۲ خودرو خسارت دید و ۱ انبار دچار آتش‌سوزی شد.
۶:۴۰-۶:۵۸	مرکز استان دهوک، مجتمع العباسیه و مجتمع مسکونی صلاح الدین در ناحیه زاخو	حمله ۲ جنگنده	۱ زن کشته و ۱۲ غیرنظامی از جمله ۱۰ کودک و ۲ زن مجروح شدند، ۳ خانه و ۳ خودرو از بین رفت.
۱۱:۴۱-۱۱:۵۳	استان سلیمانیه، ناحیه دوکان	حمله ۲ جنگنده	۱ زن کشته، ۵ غیرنظامی از جمله ۱ کودک و ۳ زن مجروح شدند و به ۲ خانه خسارت وارد شد.
۱۶:۳۱-۱۷:۲۹	مرکز استان سلیمانیه	۱۶	۱۶ غیرنظامی از جمله ۳ کودک و یک زن مجروح شدند، ۱ خانه تخریب شد و ۵ خانه خسارت دید.
۱۱:۲۹-۱۷:۰۵	مرکز استان بصره، بصره قدیم و الخلیلیه، المشراق، ناحیه زبیر، بخش دیر	۴ گلوله و ۱۳ موشک هدایت شونده	-
۶:۱۵	استان واسط	۳ موشک کوتاه برد	۱ زن مجروح
۱۲:۳۵-۱۳:۳۰	استان دیاله، ناحیه قزانیه		۲ خانه خسارت دید
۱۴-۱۴:۳۰	استان میسان، ناحیه علی‌غربی	۶	-

defamoghadas.ir

شماره ۱۰۸۳

شماره سند شورای امنیت: S/19796

۱۸ آوریل ۱۹۸۸ (۲۹ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام، متن نامه جناب آقای دکتر علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران به پیوست ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین نمایندگی دائمی

پیوست

نامه مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به دبیرکل

حکومت جنگ‌طلب امریکا در ادامه دشمنی‌هایش علیه انقلاب اسلامی و پشتیبانی آشکارش از رژیم متجاوز عراق، امروز صبح مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، در سری اقدامات تجاوزگرانه از قبل طراحی شده خود علیه تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، به ۳ سکوی نفتی ایران به نام‌های ناصر، سلمان و مبارک از هوا و دریا حمله کرد. برای اولین بار نیست که حکومت امریکا چنین جنایاتی را علیه جمهوری اسلامی ایران مرتکب می‌شود. حکام واشنگتن از شروع انقلاب اسلامی، مخالفت خودشان را با ارتکاب این قبیل اقدامات غیرقانونی تجاوزگرانه علیه ایران از خود نشان داده‌اند.

حملات امریکا علیه سکوهای نفتی ایران درحالی صورت گرفت که آنها هیچ تجهیزات دفاعی نداشته و بدون ارزش نظامی بودند. این حملات به‌وضوح نشان‌دهنده آن است که امریکا و عراق آن را برای تجاوز به جمهوری اسلامی ایران طراحی کرده‌اند و تلاشی است که توجهات را از جنایات جنگی نسل‌کشی عراق به‌ویژه بمباران شیمیایی حلبچه منحرف سازند.

همان‌طور که مکرراً اعلام شده، جمهوری اسلامی ایران تحت هیچ شرایطی زیر بار این سیاست‌های زورگویانه نخواهد رفت و قطعاً این جدیدترین اقدامات آنها را بدون پاسخ عادلانه رها نخواهد کرد.

از سازمان‌های بین‌المللی و جناب‌عالی انتظار می‌رود که این اقدامات تجاوزگرانه امریکا را که مغایر با منشور سازمان ملل است محکوم نمایید که تنها نشان‌دهنده ماجراجویی‌های امریکا است. همچنین انتظار می‌رود که اقدامات بازدارنده فوری برای جلوگیری از تکرار مجدد این قبیل جنایات به‌عمل آورید.

آیا برای شورای امنیت که ادعای حفاظت از صلح و امنیت بین‌المللی را دارد، این

defamoghaddas.ir

اقدامات قابل توجیه خواهد بود، و آیا در برابر این اقدامات تجاوزگرانه امریکا با طرح‌های از قبل طراحی شده که نقض آشکار صلح و تهدید جدی برای امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی به‌شمار می‌رود، سکوت جایز است؟

شماره ۱۰۸۴

شماره سند شورای امنیت: S/19797

۱۸ آوریل ۱۹۸۸ (۲۹ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنابه اطلاع دولت متبوعم، با احترام به اطلاع می‌رساند که در طی عملیات‌های اخیر، نیروهای عراق با کمک و پشتیبانی کویت و امریکا از جزیره بوبیان کویت به‌طور گسترده استفاده کرده‌اند. دولت جمهوری اسلامی ایران شدیداً به این اقدام دولت کویت اعتراض نموده و آن را نقض مقررات حسن همجواری و نیز همدستی رسمی مجرمانه به نفع رژیم متجاوز عراق در جنگ تحمیلی این کشور علیه جمهوری اسلامی ایران تلقی می‌کند. از دولت کویت درخواست می‌گردد که سریعاً به سیاست در اختیارگذاشتن سرزمین خود به این رژیم متجاوز پایان دهد، در غیر این صورت مسئول کلیه پیامدهای آن خواهد بود.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۸۵

شماره سند شورای امنیت: S/19801

۱۹ آوریل ۱۹۸۸ (۳۰ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۹ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که حملات هوایی و موشکی ذیل علیه شهرهای جمهوری اسلامی ایران از سوی نیروهای جنایتکار عراق صورت پذیرفت:

تاریخ	زمان	شهر	نوع حمله	شهید	مجروح
۱۷ آوریل ۱۹۸۸	۱۱:۰۷	تهران	۴ موشک	۹	۱۸
	۱۳:۵۵	شیراز	موشک	تعدادی	تعدادی

defamoghadas.ir

تاریخ	زمان	شهر	نوع حمله	شهید	مجروح
۱۸ آوریل ۱۹۸۸	۳:۳۰	قم	موشک	۲۳	۱۰۰
	۱:۱۰	قم	موشک		
	۹:۳۸	اصفهان	موشک	۳	۴۴
	۷:۵۵	تهران	موشک	۱۱	۳۰
	۱۰:۱۸	دزفول	هوایی		۷

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۸۶

شماره سند شورای امنیت: S/19802

۱۹ آوریل ۱۹۸۸ (۳۰ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۹ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که در روزهای یکشنبه و دوشنبه مورخ ۱۷ و ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، نیروهای عراقی به مقیاس وسیع از سلاح‌های شیمیایی از جمله گازهای سیانید، اعصاب و خردل در منطقه عملیاتی فاو استفاده کردند. این گازها مناطق آبادان را تاکنون تحت تأثیر قرار داده است.

بدیهی است که رژیم عراق با استفاده مداوم از تسلیحات شیمیایی همه انسان‌ها را هدف قرار داده و برای این رژیم هیچ چیزی اهمیت ندارد. فقدان اقدامات بازدارنده از طرف جامعه بین‌المللی به سهولت این رژیم را تشویق می‌نماید که به استفاده از این سلاح‌های ضد انسانی بدون توجه به آثار اسف‌باری که برجای می‌گذارد، ادامه دهد.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۸۷

شماره سند شورای امنیت: S/19805

۲۰ آوریل ۱۹۸۸ (۳۱ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۰ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، با احترام متن بیانیه سخنگوی دولت عراق که امروز صادر شد به پیوست ارسال می‌گردد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

پیوست

سخنگوی رسمی عراق بیانیه ذیل را قرائت کرد:

بسم الله الرحمن الرحیم

از زمانی‌که رژیم ایران در ۴ سپتامبر ۱۹۸۰ تجاوزات خود را علیه عراق شروع کرد به‌دنبال رؤیاهای توسعه‌طلبانه و مقاصد تجاوزکارانه خود بود درحالی‌که کلیه اقدامات نظامی عراق در راستای نگرش صادقانه به صلح بود. عراق انواع عملیات‌های بازدارنده نظامی را در طی سال‌های جنگ انجام داد تا تلاش رژیم جاه‌طلب، متجاوز، مرتجع و فریبکار ایران را در رسیدن به رؤیای توسعه‌طلبانه و اهداف تجاوزگرانه‌اش غیرممکن سازد.

در مقاطع مختلف اعلام کردیم، این رژیم جنایتکار جان انسان را بی‌ارزش می‌پندارد و از قتل عام تعداد بی‌شماری از مردم چه در ایران، عراق و سایر جاها واهمه‌ای ندارد و با خوی کینه‌توزانه‌اش به‌دنبال اهداف توسعه‌طلبانه‌اش است و همواره به‌دنبال جنگ شهرها است و با توسل به امیال [...] خود در پی دستیابی به اهداف سیاسی است، به‌ویژه وقتی که موقعیت سیاسی‌اش تحت‌الشعاع این حملات و یا محکومیت قرار می‌گیرد.

در ۲۹ فوریه ۱۹۸۸ وادار شدیم که به اقدام بازدارنده در مقیاس وسیع در برابر این رژیم و در پاسخ به حملات عمدی‌اش به شهرها و روستاهای مرزی ما و نیز پایتخت ما بغداد، پس از صبر چندین ماهه و نشان دادن حداکثر خویشتن‌داری از خود و بدون هیچ چشم‌داشتی، متوسل شویم تا به رژیم ایران درس خوبی داده باشیم و متوجه شود که در بازی جنگ شهرها با اقدام قاطع مواجه خواهد شد و هیچ نفعی برایش جز تخریب و شکست نخواهد داشت. در ۱۰ مارس ۱۹۸۸، به این رژیم فرصت دیگری دادیم تا از بمباران شهرها دست بردارد ولی این رژیم شرور به بمباران شهرها و روستاهای مرزی ما و صرفاً مناطق مسکونی کشور ادامه داد و در بخش حلبچه مرتکب تجاوز بی‌رحمانه و توسعه‌طلبانه‌ای شد که یک‌بار دیگر ما را به اقدام بازدارنده واداشت.

اقدامات بازدارنده عراق در طی ماه‌های مارس و آوریل کوبنده و طنین‌افکن بود. موشک‌های الحسین بر پایتخت فریب و ریا و بسیاری از شهرهای ایران فرود آمد و فالکن‌های شجاع عراق حملات شدیدی انجام دادند که پیام روشنی داشت و عزم قدرتمند ما را به نمایش گذاشت. همچنین مؤید تمایل صادقانه ما به صلح از موضع قدرت است که مغایر با تصورات حکام ناتوان و مرتجع تهران می‌باشد.

پیروزی قاطع نیروی حق و صلح عراق در برابر نیروی باطل و کذب رژیم ایران در نبرد رمضان المبارک و آزادسازی فاو از دست اشغالگران متجاوز، بدون شک مؤید توانایی عراق بوده و جای هیچ شبهه و تردیدی نیست. همچنین مؤید اراده ما برای صلح عادلانه و از مشخصه موضع قدرتمندتر عراق، در برابر اراده باطل، نفرت و مرگ و از نشانه‌های موضع ضعیف‌تر حکام تهران است.

defamoghaddas.ir

امروز تصمیم گرفتیم که از موضع اصولی محکم و قدرتمند خود به رژیم ایران فرصت دیگری بدهیم تا نسبت به موضع همیشگی خصمانه خود علیه کشور ما تجدید نظر کرده و به‌طور جدی بیندیشد که از راه تجاوزگری دست بردارد که راهی غیرعملی و فاقد توان لازم است، همچنین در خصوص حملات به شهرها و روستاهای ما و نیز مناطق صرفاً مسکونی در عراق تجدید نظر نماید. تصمیم گرفته شد که از نیمه شب امشب ۲۱/۲۰ آوریل ۱۹۸۸، بمباران شهرهای ایران متوقف شود. رژیم ایران باید به‌طور کامل از این تصمیم عادلانه و روشن که ما در ۱۰ مارس ۱۹۸۸ اعلام کردیم، تبعیت کند. هر گونه نقض این تصمیم یا هر گونه حیله و نیرنگی در این‌باره با اقدام بازدارندهٔ کوبنده مواجه خواهد شد و یک‌بار دیگر همین‌طور که در قبل نیز چنین بود مسئولیت کامل جنگ شهرها در پیشگاه ملت ایران و نیز جامعه بین‌المللی متوجه این رژیم خواهد بود. جهت روشن شدن تصمیم خود برای رژیم ایران، موارد زیر را یادآور می‌شویم که باید کاملاً رعایت کند:

۱- از آنجایی‌که ایران جنگ شهرها را شروع کرد و به بمباران پایتخت بزرگ ما بغداد در سال ۱۹۸۵ اقدام نمود و تا حال حاضر که دو موشک در ۲۹ فوریه به سمت بغداد شلیک کرد، باید قبل از برقراری آتش‌بس در زمان مذکور، آخرین بمباران از سوی عراق انجام شود. در صورتی‌که رژیم ایران به بمباران هر یک از شهرهای ما با موشک و یا توپخانه و یا هوایی اقدام نماید، عملیات تلافی‌جویانه، آخرین بمباران عراق خواهد بود و ما به این رویه بمباران ادامه خواهیم داد تا به حکام تهران درس مناسبی داده شود و وادار گردد به صلح همه‌جانبه روی آورد.

۲- در صورتی‌که رژیم ایران بمباران شهرها و روستاهای عراق را با توپخانه و یا موشک و یا هوایی و هرگونه سلاحی از سرگیرد و مناطق غیرنظامی و صرفاً مسکونی را هدف قرار دهد، عراق نیز بمباران شهرهای ایران را با کلیه سلاح‌های در دسترس خود از سرخواهد گرفت.

۳- در صورتی‌که رژیم ایران به هر شهر عربی حمله کند همان‌طور که در گذشته اقدام نموده است، با کلیه تجهیزات بمباران شهرهای ایران را شروع خواهیم کرد.

۴- در صورتی‌که رژیم ایران مرتکب هرگونه تجاوزی علیه مرزهای بین‌المللی ما شود و تلاش نماید به سرزمین ما و نقاط مهم منتهی به شهرهای عراق تعدی کند، با کلیه امکانات بمباران شهرهای ایران را از سرخواهیم گرفت. در کلیه تلاش‌های متجاوزانه قبلی، شهرهای عراق مانند بصره، عماره، خانقین، سلیمانیه و سایر شهرهای عراق هدف توپخانه و دیگر سلاح‌های رژیم ایران قرار داشت. اقدام تلافی‌جویانه ما سراسری و شامل بمباران کلیه شهرهای ایران خواهد بود.

۵- لازم به‌ذکر است که هیچ فرقی میان بمباران اهداف اقتصادی که در خدمت ماشین جنگی متجاوز است و نیز بمباران مناطق صرفاً مسکونی نخواهد بود. رژیم ایران به‌شدت

defamoghadas.ir

جنگ تجاوزگرانه‌اش را علیه عراق دنبال می‌کند و بنابراین عراق طبق مقررات حقوق بین‌المللی به اهدافی حمله خواهد کرد که در خدمت ماشین جنگ و تجاوز است.
بغداد، ۲۰ آوریل ۱۹۸۸

شماره ۱۰۸۸

شماره سند مجمع عمومی: A/43/319
شماره سند شورای امنیت: S/19806
۲۰ آوریل ۱۹۸۸ (۳۱ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۹ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی کویت در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام، متن گزارش نهایی پنجمین اجلاس سازمان کنفرانس اسلامی به ریاست کویت که در کویت در ۱۰ و ۱۱ آوریل ۱۹۸۸ تشکیل شد به‌پیوست ارسال می‌گردد.
محمد ابوالحسن ـ نمایندگی دائمی

پیوست

گزارش پنجمین اجلاس سازمان کنفرانس اسلامی در کویت مورخ ۱۰ و ۱۱ آوریل ۱۹۸۸
[...]

۶ ـ اجلاس نگرانی عمیق خود را از ادامه جنگ ایران و عراق ابراز نموده و حمایت خود را از قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت مورخ ۲۰ جولای ۱۹۸۷ در خصوص جنگ ایران و عراق و نیز پشتیبانی خود را از تلاش‌های دبیرکل سازمان ملل برای اجرای کامل قطعنامه اعلام کرد. اجلاس مجدداً بر ضرورت توقف فوری کلیه عملیات‌های نظامی، عقب‌نشینی نیروها به مرزهای شناخته شده بین‌المللی و مبادله اسیران جنگ و همچنین اجرای سایر مفاد قطعنامه ۵۹۸ و استفاده از ابزارهای صلح‌جویانه برای کلیه مسائل میان دو کشور مسلمان همسایه را مورد تأکید قرار داد.
[...]

شماره ۱۰۸۹

شماره سند شورای امنیت: S/19810
۲۰ آوریل ۱۹۸۸ (۳۱ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۰ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و بازگشت به نامه‌های مکرر خود که جدیدترین آن طی سند S/19793 درباره بمباران مداوم مناطق صرفاً مسکونی عراق از سوی رژیم ایران منتشر شد،

defamoghaddas.ir

احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسانم که نیروهای آن رژیم اقدامات تجاوزگرانه خود را از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۱۶ آوریل ۱۹۸۸ تا ساعت ۷ مورخ ۱۷ آوریل ۱۹۸۸، از ساعت ۷ تا ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۱۷ آوریل ۱۹۸۸ و از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۱۷ آوریل ۱۹۸۸ تا ساعت ۷ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ مرتکب شدند که فهرست آن به پیوست می‌باشد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۹:۱۰-۲۲:۴۵	مرکز استان بصره که به مناطق ذیل نیز گسترش یافت: الجنینه، الاندلس، المعقل، بصره قدیم، الهارثه، القبله	۱۰ موشک هدایت شونده	به تعدادی خانه خسارت وارد گردید.
۱۴-۱۷:۵۵	استان سلیمانیه، شهرستان سنگسر و مجتمع مسکونی توسوران در قلعه‌دیزه	-	۳ کودک مجروح شدند، ۲ خانه منهدم شد.
۲۲:۱۰	استان دیاله، شهرستان خانقین	۴۱	
۸:۵۰-۹:۱۰	مرکز استان بصره که به مناطق ذیل گسترش یافت: العباسیه، الداکیر، بصره قدیم، المهدیه، الحکیمیه، الرباط، العشار، الکزاره، المساعی، مناوی‌باشا، الطویسه، الطوبه	۲۶	۱ غیرنظامی کشته و ۴ غیرنظامی از جمله ۱ کودک و ۱ زن مجروح شدند و خساراتی به ۲ خانه و ۱ مدرسه وارد شد، ۱ مغازه دچار آتش‌سوزی گردید.
۹:۵۵-۱۱:۴۵	مرکز استان سلیمانیه و ناحیه قلعه‌دیزه	۲۴	۱ خانه خسارت دید.
۶:۳۰-۱۰	استان واسط، ناحیه بدره	۳۵	-
۱۲:۳۰-۱۳	استان دیاله، ناحیه قزانیه	۱۲	-
۱۵:۱۰-۱۵:۳۰	مرکز استان بصره، به مناطق دیگر گسترش یافت: الجزایر، الطویسه، مناوی‌باشا، الحکیمیه، البراضعیه	۸	۱ مغازه دچار آتش‌سوزی شد.
۱۸:۲۵-۱۹:۱۵	استان سلیمانیه، قلعه‌دیزه	۹	-
۱۷:۵۰-۲۴	استان دیاله: ناحیه خانقین	۴۶	۳ غیرنظامی مجروح شدند، به ۷ خانه و ۲ خودرو خسارت وارد شد.
۱۵:۰۸-۱۷:۳۰	استان میسان: ناحیه علی‌غربی	۲۵	-

شماره ۱۰۹۰

شماره سند شورای امنیت: S/19811

۲۰ آوریل ۱۹۸۸ (۳۱ فروردین ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۰ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی کویت در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghadas.ir

با احترام، متن نامه مورخ ۲۰ آوریل ۱۹۸۸ جناب شیخ صباح الاحمد الجابر الصباح معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه کویت در خصوص حملات جدید امروز صبح ایران به کویت به پیوست ارسال می‌گردد.

محمد ع. ابوالحسن ـ نمایندگی دائمی

پیوست

نامه مورخ ۲۰ آوریل ۱۹۸۸ معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه کویت خطاب به دبیرکل

ایران یک موشک اسکاد در ساعت ۳:۱۵ صبح چهارشنبه مورخ ۲۰ آوریل ۱۹۸۸ به خاک کویت شلیک کرد که این اقدام تجاوزگرانه جدیدی علیه کویت می‌باشد. کویت ضمن ابراز خشم شدید خود، آن را به‌شدت محکوم نموده و اعتراض شدید خود را به این هجوم عمدی و غیرقابل توجیه علیه ثبات و امنیت کویت اعلام می‌نماید.

در ضمن کویت حق اتخاذ اقدامات متناسب در مواجه با این حملات را برای خود محفوظ نگه می‌دارد و پیامدهای حقوقی و مادی ناشی از آن را پیگیری خواهد کرد. ادامه و تکرار این قبیل اقدامات خصمانه، تنش را در منطقه افزایش خواهد داد و این در زمانی است که کویت تلاش دارد با همکاری کلیه طرف‌های درگیر وضعیت را آرام نماید تا شرایط مناسبی جهت حل و فصل این مناقشه اسف‌بار میان دو کشور همسایه مسلمان عراق و ایران فراهم شود.

همچنین وزارت امور خارجه کویت با فراخوان کاردار ایران اعتراض شدید کویت را به این هجوم وحشیانه علیه خاک خود اعلام نمود. این تجاوزات با اتهامات کذب ایران همراه بود که قبلاً در نامه‌های قبلی خود در مورد تهدیدات ایران علیه کویت به اطلاع شما رسیده بود.

صباح الاحمد الجابر الصباح ـ معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه

شماره ۱۰۹۱

شماره سند شورای امنیت: S/19816

۲۱ آوریل ۱۹۸۸ (۱ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۰ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به پیوست فهرست حملات شیمیایی عراق از شروع جنگ تحمیلی ارسال می‌گردد.

بدیهی است که عراق چند سالی است که به حملات شیمیایی ددمنشانه و ناجوانمردانه خود ادامه داده بدون اینکه به اعتراضات و صدماتی که بر اثر این اقدامات وارد ساخته وقعی

defamoghaddas.ir

بنهد. از همین رو نه تنها استفاده از تسلیحات شیمیایی کاهش نیافته بلکه در واقع تشدید شده و مقیاس آن نیز نسبت به گذشته گسترش یافته است. به‌نظر می‌رسد رژیم عراق منطق و تعادل خود را در به‌کارگیری این‌گونه سلاح‌های مخرب و ضد انسانی از دست داده است و به‌نظر می‌رسد هیچ راهی جز مقاومت در برابر آن وجود ندارد. بسیار ضرورت دارد که جامعه بین‌المللی کلیه توان خویش را به‌طور مؤثر به‌کارگیرد تا از ادامه کاربرد این‌گونه سلاح‌های مرگ‌بار جلوگیری کند. به‌کارگیری این‌گونه سلاح‌ها سوابق تاریخی خطرناکی در تهدید حیات بشریت داشته است.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

پیوست

جدول حملات شیمیایی رژیم عراق ـ ژانویه ۱۹۸۱ تا آوریل ۱۹۸۸

مکان	تاریخ	نوع سلاح	قربانیان	مواد
حلاله و نی‌خزر	۱۳ ژانویه ۱۹۸۱	توپخانه	۱۰ نفر	–
هویزه	۲۱ مارس ۱۹۸۱	گلوله خمپاره	۱ نفر	گاز اعصاب
ارتفاعات الله اکبر	۳ ژوئن ۱۹۸۱	توپخانه	–	–
پل نادری	۲۲ ژوئن ۱۹۸۱	گلوله خمپاره	–	–
خرمشهر	۲۰ دسامبر۱۹۸۱	توپخانه	–	–
ساوجی	۱۶ دسامبر۱۹۸۲	توپخانه	–	–
آبادان	۲۲ اکتبر۱۹۸۲	توپخانه	–	–
ارتفاع ۱۷۵	۲۳ اکتبر ۱۹۸۲	گلوله خمپاره	–	گاز خردل
موسیان	۲۷ اکتبر۱۹۸۲	توپخانه	۲۰نفر	–
ارتفاع ۱۷۵	۱۶ نوامبر ۱۹۸۲	توپخانه	۹ نفر	گاز اعصاب
تنگاب	۱۹ دسامبر۱۹۸۲	توپخانه	–	–
شلمچه (شمال)	۲۰ ژانویه ۱۹۸۳	گلوله خمپاره	–	–
گردنه بایوه	۲۵ ژانویه ۱۹۸۳	توپخانه	۵ نفر	–
کردستان	۲۵ ژانویه ۱۹۸۳	توپخانه	–	–
شرهانی	۸ فوریه ۱۹۸۳	توپخانه	–	–
شلمچه	۲۴ فوریه ۱۹۸۳	توپخانه	–	–
فکه	۲۳ مارس۱۹۸۳	گلوله خمپاره	–	–
پایگاه مسلم نقابی	۲۶ مارس ۱۹۸۳	گلوله خمپاره	–	–
سومار	۲۹ مارس ۱۹۸۳	توپخانه	۴ نفر	–
سومار	۷ آوریل ۱۹۸۳	گلوله خمپاره	–	–
اطراف دریاچه دویرج	۱۱ ژوئن ۱۹۸۳	توپخانه	–	–
تمرچین	۸ آگوست ۱۹۸۳	هواپیما	–	گاز تهوع‌آور

defamoghaddas.ir

مکان	تاریخ	نوع سلاح	قربانیان	مواد
شیوه‌رش	۸ آگوست ۱۹۸۳	هواپیما	۲۴ نفر	گاز تاول‌زا
حاج عمران	۸ آگوست ۱۹۸۳	هواپیما	–	گاز تاول‌زا
پیرانشهر	۹ آگوست ۱۹۸۳	هواپیما	۱۰نفر	–
تمرچین	۹ آگوست ۱۹۸۳	هواپیما	۳۰ نفر	گاز خردل
پیرانشهر	۹ آگوست ۱۹۸۳	هواپیما	۱۲۰ نفر	–
ارتفاعات قمطره	۱۴ آگوست۱۹۸۳	توپخانه	۲۰۳نفر	گاز تاول‌زا
ساوجی	۱۵ آگوست ۱۹۸۳	توپخانه		–
سردشت	۲۹ آگوست۱۹۸۳	توپخانه	–	–
سومار	۲ سپتامبر۱۹۸۳	توپخانه	–	–
ارتفاعات بازی‌دراز	۲۴ سپتامبر۱۹۸۳	توپخانه	۴ نفر	–
خراته	۱۷ اکتبر۱۹۸۳	توپخانه	–	–
مریوان	۲۱ اکتبر۱۹۸۳	گلوله خمپاره	–	–
روستای سیدلو	۲۱ اکتبر۱۹۸۳	توپخانه	–	–
سردوش	۲۱ اکتبر۱۹۸۳	توپخانه	۳ نفر	–
سردوش	۲۲ اکتبر ۱۹۸۳	توپخانه	–	–
روستای بادمجان	۲۳ اکتبر۱۹۸۳	هواپیما	۳۰ نفر	گاز تاول‌زا
بانه	۲۵ اکتبر۱۹۸۳	هواپیما	۸ نفر	–
مریوان	۲۶ اکتبر۱۹۸۳	توپخانه	۱۶ نفر	–
روستای باینجان	۲۸ اکتبر۱۹۸۳	توپخانه	–	گاز تاول‌زا
گرماب	۷ نوامبر۱۹۸۳	هواپیما	۴۰نفر	–
پنجوین	۷ نوامبر۱۹۸۳	هواپیما	۷۷ نفر	گاز اعصاب
پاوه	۲۵ دسامبر۱۹۸۳	توپخانه	–	–
اسکله ۱۲ آبان	۲۹ دسامبر ۱۹۸۳	گلوله خمپاره	–	–
حسینیه	۵ ژانویه ۱۹۸۴	گلوله خمپاره	۱ نفر	–
جاده اروند	۱۴ فوریه ۱۹۸۴	گلوله خمپاره	–	–
العزیز	۲۶ فوریه ۱۹۸۴	گلوله خمپاره	–	–
شط علی	۲۶ فوریه ۱۹۸۴	هواپیما	–	گاز خردل
هورالهویزه	۲۷ فوریه ۱۹۸۴	هواپیما	۱۱۰۰ نفر	گاز خردل
طلائیه	۱ مارس ۱۹۸۴	توپخانه	–	–
طلائیه	۳ مارس ۱۹۸۴	توپخانه	–	–
مجنون	۷ مارس ۱۹۸۴	هواپیما	–	–
مجنون	۱۰ مارس ۱۹۸۴	هواپیما	۵۴۳ نفر	گاز خردل
مجنون	۱۱ مارس ۱۹۸۴	هواپیما	۲۰ نفر	گاز خردل
البیضاء	۱۴ مارس ۱۹۸۴	هواپیما	۱۵۳ نفر	–

defamoghaddas.ir

مکان	تاریخ	نوع سلاح	قربانیان	مواد
مجنون	۱۴ مارس ۱۹۸۴	هواپیما	–	–
حسینیه	۱۵ مارس ۱۹۸۴	توپخانه	۵۰ نفر	–
جفیر	۱۸ مارس ۱۹۸۴	هواپیما	–	–
البیضاء	۱۸ مارس ۱۹۸۴	هواپیما	–	گاز فسفریک
هورالهویزه	۲۱ مارس ۱۹۸۴	هواپیما	۳۷۰ نفر	گاز اعصاب
مجنون	۹ آگوست ۱۹۸۴	–	–	–
بریم عبادان	۱۰ آگوست ۱۹۸۴	–	–	–
نوسود	۲۴ اکتبر ۱۹۸۵	توپخانه	–	گاز خفه‌کننده و اشک‌آور
شرق دجله	۱۳ مارس ۱۹۸۵	–	۲۰۰ نفر	گاز خفه‌کننده
جنوب غربی جزیره شمالی	۱۳ مارس ۱۹۸۵	هواپیما	۳۲۴ نفر	گاز اعصاب و عامل خون
غرب جزیره شمالی	۱۳ مارس ۱۹۸۵	هواپیما	–	گاز اعصاب
شرق جزیره شمالی (پل خیبر)	۱۳ مارس ۱۹۸۵	هواپیما	–	گاز اعصاب
غرب جزیره شمالی	۱۳ مارس ۱۹۸۵	هواپیما	–	گاز اعصاب و عامل خون
موقعیت کوثر	۱۳ مارس ۱۹۸۵	هواپیما	–	نامعلوم
جزیره جنوبی	۱۳ مارس ۱۹۸۵	هواپیما	–	گاز اعصاب و عامل خون
پد پنج	۱۳ مارس ۱۹۸۵	هواپیما	–	گاز اعصاب
جنوب غربی جزیره	۱۵ مارس ۱۹۸۵	هواپیما	–	گاز اعصاب
غرب جزیره شمالی	۱۵ مارس ۱۹۸۵	هواپیما	–	گاز اعصاب
جاده میان کیان‌دشت و شط‌علی	۱۵ مارس ۱۹۸۵	هواپیما	–	گاز تاول‌زا
اسکله شهید همت	۱۵ مارس ۱۹۸۵	هواپیما	–	گاز اعصاب
اسکله شمالی شط‌علی	۱۵ مارس ۱۹۸۵	هواپیما	۷۳۸ نفر	گاز تاول‌زا
سه راهی فتح	۱۵ مارس ۱۹۸۵	توپخانه	–	گاز اعصاب و تاول‌زا
مقر ۲۱ امام رضا(ع)	۱۵ مارس ۱۹۸۵	هواپیما	–	عامل خون
سه راهی فتح	۱۵ مارس۱۹۸۵	توپخانه	–	تاول‌زا
پل خیبر	۱۵ مارس۱۹۸۵	هواپیما	۱۷نفر	گاز تاول‌زا و اعصاب
ابتدای جزیره	۱۵ مارس۱۹۸۵	هواپیما	–	گاز تاول‌زا و اعصاب
موقعیت شهید علوی	۱۵ مارس۱۹۸۵	هواپیما	۱۰ نفر	گاز اعصاب
سه راهی جزیره	۱۵ مارس۱۹۸۵	هواپیما	۳۰ نفر	گاز اعصاب
مرکز اورژانس قمر بنی‌هاشم	۱۵ مارس۱۹۸۵	هواپیما	۱۱۲نفر	گاز اعصاب، خردل و عامل خون
سه راهی خیبر	۱۵ مارس۱۹۸۵	هواپیما	۴ نفر	گاز اعصاب
پل قدیم خیبر	۱۵ مارس۱۹۸۵	توپخانه	–	گاز خفه‌کننده
پل خیبر	۱۵ مارس۱۹۸۵	هواپیما	–	گاز تاول‌زا
پل ۱۷ جزیره	۱۵ مارس۱۹۸۵	هواپیما	–	گاز اعصاب
جزیره مجنون	۱۶ مارس۱۹۸۵	هواپیما	۷۰ نفر	گاز تاول‌زا

defamoghadas.ir

مکان	تاریخ	نوع سلاح	قربانیان	مواد
جنوب جزیره مجنون	۱۷ مارس ۱۹۸۵	توپخانه	–	گاز اعصاب و تاول‌زا
لشکر ۱۲ جزیره	۱۷ مارس ۱۹۸۵	هواپیما	–	گاز اعصاب
جنوب غربی مجنون	۱۸ مارس ۱۹۸۵	هواپیما	–	گاز تاول‌زا
جنوب جزیره مجنون	۱۸ مارس ۱۹۸۵	هواپیما	۱۱۱ نفر	گاز تاول‌زا
مرکز اورژانس عاشورا	۱۸ مارس ۱۹۸۵	هواپیما	–	گاز تاول‌زا
آبادان و فاو	۲۴ مارس ۱۹۸۵	–	–	–
جفیر	۸ آوریل ۱۹۸۵	هواپیما	۵ نفر	گاز اعصاب
جفیر	۸ آوریل ۱۹۸۵	هواپیما	۵ نفر	گاز اعصاب
جفیر	۸ آوریل ۱۹۸۵	هواپیما	۴ نفر	گاز اعصاب
جفیر	۸ آوریل ۱۹۸۵	توپخانه	۲۹ نفر	گاز اعصاب
پایگاه حمید	۸ آوریل ۱۹۸۵	هواپیما	۱۱۱۰ نفر	گاز تاول‌زا
پایگاه حمید	۸ آوریل ۱۹۸۵	توپخانه	–	گاز اعصاب
جزیره مجنون	۹ آوریل ۱۹۸۵	هواپیما	۲ نفر	عامل خون
جفیر	۹ آوریل ۱۹۸۵	توپخانه	۱۰۴نفر	عامل خون
جزیره مجنون	۹ آوریل ۱۹۸۵	توپخانه	۵ نفر	گاز تاول‌زا
جفیر	۹ آوریل ۱۹۸۵	هواپیما	۱۹۹ نفر	گاز خفه‌کننده
جفیر	۹ آوریل ۱۹۸۵	توپخانه	۱۵۱ نفر	گاز خفه‌کننده
جزیره مجنون	۱۰ آوریل ۱۹۸۵	هواپیما	۱۲ نفر	گاز اعصاب
جزیره مجنون	۱۰ آوریل ۱۹۸۵	هواپیما	۱ نفر	گاز اعصاب
جبهه جنوبی	۱۲ آوریل ۱۹۸۵	–	–	–
جفیر	۱۴ آوریل ۱۹۸۵	هواپیما	۶ نفر	گاز اعصاب
خرمشهر	۱۷ آوریل ۱۹۸۵	هواپیما	۲ نفر	گاز اعصاب
آبادان	۱۷ آوریل ۱۹۸۵	توپخانه	۳ نفر	گاز اعصاب
عین خوش	۱۸ آوریل ۱۹۸۵	گلوله خمپاره	۵ نفر	گاز اعصاب
خرمشهر	۲ نوامبر ۱۹۸۵	توپخانه	۸ نفر	–
آبادان	۲۶ ژانویه ۱۹۸۶	هواپیما	۱۱ نفر	گاز خردل
آبادان	۲۹ ژانویه ۱۹۸۵	هواپیما	–	–
ایلات	۳۰ ژانویه ۱۹۸۶	توپخانه	–	–
جاده فاو - بصره	۱۳ فوریه ۱۹۸۶	هواپیما	۸۵۰۰ نفر	گاز خردل و اعصاب
آبادان	۱۳ فوریه ۱۹۸۶	توپخانه	۲۰ نفر	گاز خردل
آبادان	۱۳ فوریه ۱۹۸۶	هواپیما	۱۱ نفر	گاز خردل
جفیر	۱۵ فوریه ۱۹۸۶	هواپیما	۲۰ نفر	گاز تاول‌زا
جفیر	۱۵ فوریه ۱۹۸۶	هواپیما	۵ نفر	گاز اعصاب
آبادان	۱۶ فوریه ۱۹۸۶	هواپیما	–	گاز خردل

defamoghaddas.ir

مکان	تاریخ	نوع سلاح	قربانیان	مواد
خسروآباد	۱۶ فوریه ۱۹۸۶	هواپیما	۶ نفر	گاز تاول‌زا
آبادان	۱۷ فوریه ۱۹۸۶	هواپیما	۲۷ نفر	گاز خردل
خسروآباد	۱۸ فوریه ۱۹۸۶	هواپیما	۱۷ نفر	گاز تاول‌زا
آبادان	۲۰ فوریه ۱۹۸۶	هواپیما	۵ نفر	گاز اعصاب
عین خوش	۲۰ فوریه ۱۹۸۶	توپخانه	۳ نفر	عامل خون
فاو	۲۷ فوریه ۱۹۸۶	هواپیما	۲۳ نفر	-
بانه	۲ مارس ۱۹۸۶	هواپیما	-	-
سردشت (دو روستا)	۲ مارس ۱۹۸۶	هواپیما	-	-
منطقه عملیاتی والفجر	۲۳ مارس ۱۹۸۶	-	-	گاز خردل
منطقه عملیاتی والفجر	۲۱ آوریل ۱۹۸۶	-	-	-
منطقه عملیاتی والفجر	۲۲ آوریل ۱۹۸۶	-	-	-
مهران ـ امیرآباد	۲۴ آوریل ۱۹۸۶	هواپیما	۱۵۰ نفر	گاز تاول‌زا و اعصاب
مهران ـ صالح‌آباد	۲۵ می ۱۹۸۶	هواپیما	۶۰۰نفر	-
مهران ـ صالح‌آباد	۲۵ می ۱۹۸۶	هواپیما	۱۵۰ نفر	گاز تاول‌زا
منطقه عملیاتی کربلای ۲	۴ سپتامبر۱۹۸۶	توپخانه	۸ نفر	-
بومود شیخ صالح	۸ سپتامبر ۱۹۸۶	توپخانه	۱۲۵ نفر	گاز خردل و اعصاب
جبهه غربی جنگ	۲۴ سپتامبر۱۹۸۶	هواپیما	-	-
خرمشهر	۲۵ دسامبر۱۹۸۶	هواپیما	-	گاز خردل، اعصاب، خفه‌کننده و عامل خون
خرمشهر ـ شلمچه	۲۵ دسامبر۱۹۸۶	توپخانه	-	گاز خردل، اعصاب، خفه‌کننده و عامل خون
خرمشهر ـ شلمچه	۲۵ دسامبر ۱۹۸۶	هواپیما	۱۱۶۰ نفر	گاز خردل، عامل خون و خفه‌کننده
آبادان ـ خرمشهر	۲۶ دسامبر ۱۹۸۶	توپخانه	-	گاز خردل و عامل خون
ساحل شرقی اروندرود	۲۶ دسامبر۱۹۸۶	توپخانه	-	-
آبادان - خرمشهر	۲۶ دسامبر ۱۹۸۶	هواپیما	-	گاز خردل و عامل خون
جنوب آبادان تا جزیره مینو	۲۹ دسامبر۱۹۸۶	هواپیما	-	گاز خردل و گاز اعصاب
جنوب آبادان تا جزیره مینو	۲۹ دسامبر ۱۹۸۶	توپخانه	-	گاز خردل و اعصاب
بیمارستان جبهه غرب	۳۱ دسامبر۱۹۸۶	-	۳۰۰ نفر	گاز خردل
سومار(۴ کیلومتری)	۳۱ دسامبر۱۹۸۶	هواپیما	-	گاز خردل
سومار	۳۱ دسامبر۱۹۸۶	هواپیما	-	گاز خردل
جزیره مینو	۲ ژانویه ۱۹۸۷	توپخانه	-	-
جزیره مینو	۲ ژانویه ۱۹۸۷	توپخانه	-	گاز خردل

defamoghadas.ir

مکان	تاریخ	نوع سلاح	قربانیان	مواد
سومار ـ کمجان	۷ ژانویه ۱۹۸۷	هواپیما	۲۰۰ نفر	–
سمت راست سایت	۸ ژانویه ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز خردل و گاز اعصاب
جاده خرمشهر	۱۰ ژانویه ۱۹۸۷	هواپیما	۳۰۰۰ نفر	گاز خردل
جاده خرمشهر	۱۰ ژانویه ۱۹۸۷	توپخانه	–	گاز خردل
خرمشهر (شمال غرب)	۱۱ ژانویه ۱۹۸۷	توپخانه	–	گاز خردل و عامل خون
خرمشهر (شمال غرب)	۱۱ ژانویه ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز خردل و عامل خون
در اطراف جاده شهید دزفولی	۱۲ ژانویه ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز خردل و گاز اعصاب
در اطراف جاده شهید دزفولی	۱۲ ژانویه ۱۹۸۷	توپخانه	–	گاز خردل و گاز اعصاب
کوت الزین، شرق بصره	۱۳ ژانویه ۱۹۸۷	هواپیما	–	–
پایین جاده معراج	۱۳ ژانویه ۱۹۸۷	توپخانه	–	گاز خردل و عامل خون
پایین جاده معراج	۱۳ ژانویه ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز خردل و عامل خون
کارخانه شیر آبادان	۱۴ ژانویه ۱۹۸۷	–	۴ نفر	گاز اعصاب
ستاد عملیات جنوب	۱۴ ژانویه ۱۹۸۷	–	۳۸ نفر	–
غرب شلمچه	۱۴ ژانویه ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز خردل و عامل خون
غرب شلمچه	۱۴ ژانویه ۱۹۸۷	توپخانه	–	گاز خردل و عامل خون
غرب شلمچه	۱۴ ژانویه ۱۹۸۷	گلوله خمپاره	–	گاز خردل و عامل خون
جاده شهید امانی	۱۵ ژانویه ۱۹۸۷	توپخانه	–	گاز خردل
جاده شهید امانی	۱۵ ژانویه ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز خردل
شرق رودخانه جاسم	۱۶ ژانویه ۱۹۸۷	توپخانه	–	گاز خردل و عامل خون
شرق رودخانه جاسم	۱۸ ژانویه ۱۹۸۷	توپخانه	–	گاز خردل و عامل خون
آبادان	۱۹ ژانویه ۱۹۸۷	–	–	–
جاده‌های لجستیکی	۲۱ ژانویه ۱۹۸۷	توپخانه	–	گاز خردل و عامل خون
جاده‌های لجستیکی	۲۱ ژانویه ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز خردل و عامل خون
جاده شهید احمد گلزاری	۲۴ ژانویه ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز خردل و عامل خون
کارگاه تجهیزات نظامی	۲۵ ژانویه ۱۹۸۷	گلوله خمپاره	–	گاز خردل
کارگاه تجهیزات نظامی	۲۵ ژانویه ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز خردل
در امتداد جاده اروند	۲۷ ژانویه ۱۹۸۷	توپخانه	–	گاز خردل
خرمشهر	۲۸ ژانویه ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز خردل
سکوی پرتاب توپ شماره۵ (عملیات نصر۱)	۲۹ ژانویه ۱۹۸۷	توپخانه	–	گاز خردل، عامل خون و گاز خفه‌کننده
سکوی پرتاب توپ شماره ۵ (عملیات نصر۱)	۲۹ ژانویه ۱۹۸۷	گلوله خمپاره	–	گاز خردل، عامل خون و گاز خفه‌کننده
منطقه عملیاتی کربلای ۵	۱ فوریه ۱۹۸۷	توپخانه	–	گاز خردل، عامل خون و اعصاب

defamnoghadas.ir

مکان	تاریخ	نوع سلاح	قربانیان	مواد
منطقه عملیاتی کربلای ۵	۱ فوریه ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز خردل، عامل خون و گاز اعصاب
تعمیرگاه موتوری ۴۸ فتح	۲ فوریه ۱۹۸۷	توپخانه	–	گاز خردل
منطقه عملیاتی کربلا ۵	۶ فوریه ۱۹۸۷	هواپیما	۵۰ نفر	گاز خردل
دو طرف جاده خرمشهر	۶ فوریه ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز خردل
بخش جنوب شرقی جزیره مجنون	۱۴ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	۶۴۰ نفر	گاز اعصاب و تاول‌زا
بزرگراه ابوالفضل	۱۴ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	–	نامعلوم
بخش جنوب غربی جزیره مجنون	۱۴ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز اعصاب
جنوب ستاد خاتم	۱۴ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	–	نامعلوم
مرکز اورژانس قمر بنی‌هاشم	۱۴ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز اعصاب
کمپ اسیران جنگی در جزیره مجنون	۱۴ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز اعصاب و خفه‌کننده
مرکز اورژانس قمر بنی‌هاشم	۱۴ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	۸۰ نفر	گاز اعصاب و عامل خون
لشکر حضرت رسول	۱۴ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز اعصاب
پایین‌ترین نقطه بخش شمالی جزیره مجنون	۱۶ مارس ۱۹۸۷	توپخانه	۲۹۸ نفر	گاز اعصاب
شمال جزیره مجنون	۱۶ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	–	عامل خون و تاول‌زا
پل خیبر	۱۶ مارس ۱۹۸۷	توپخانه	–	گاز خفه‌کننده
سه راه فتح	۱۶ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز اعصاب
جزیره مجنون	۱۶ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز اعصاب
ابتدای پل خیبر	۱۶ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز تاول‌زا
اردوگاه اسیران جنگی در جزیره مجنون	۱۶ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	۵۰ نفر	گاز اعصاب
جاده شهید رجائی در جزیره مجنون	۱۶ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز اعصاب
مرکز اورژانس رسول الله	۱۶ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	۱۰ نفر	گاز اعصاب
جاده شهید رجائی	۱۶ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز تاول‌زا
تقاطع چراغی (جزیره مجنون)	۱۶ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	–	گاز اعصاب
اطراف ستاد کوثر	۱۶ مارس ۱۹۸۷	هواپیما	۲۴۱ نفر	گاز تاول‌زا
منطقه عملیاتی کربلای ۴	۱۸ مارس ۱۹۸۷	گلوله خمپاره	۵ نفر	–
بانه	۵ آوریل ۱۹۸۷	هواپیما	۱۰ نفر	–
منطقه عملیاتی کربلای۸	۷ آوریل ۱۹۸۷	توپخانه	–	گاز تاول‌زا

defamognadas.ir

مکان	تاریخ	نوع سلاح	قربانیان	مواد
منطقه عملیاتی کربلای۸	۷ آوریل ۱۹۸۷	هواپیما	۶ نفر	گاز خردل
منطقه عملیاتی کربلای ۸	۸ آوریل ۱۹۸۷	هواپیما	۷ نفر	عامل خون و گاز تاول‌زا
منطقه عملیاتی کربلای ۸	۹ آوریل ۱۹۸۷	توپخانه	–	–
منطقه عملیاتی کربلای ۸	۱۰ آوریل ۱۹۸۷	توپخانه	–	–
خرمشهر	۱۰ آوریل ۱۹۸۷	–	۲۱ نفر	–
روستاهای کردستان عراق	۱۵ آوریل ۱۹۸۷	–	–	–
سلیمانیه و اربیل (عراق)	۱۶ آوریل ۱۹۸۷	هواپیما	۴۵۰ نفر	گاز خردل
سردشت ـ ماؤوت	۲۸ آوریل ۱۹۸۷	هواپیما	–	–
منطقه عملیاتی کربلای ۱۰	۷ می۱۹۸۷	هواپیما	–	–
بانه ـ بوالحسن و روستاهای سورول	۷ می۱۹۸۷	هواپیما	۹۰ نفر	–
روستای قره‌داغ	۸ می۱۹۸۷	هواپیما	۲۱ نفر	–
منطقه عملیاتی نصر۴	۲۲ ژوئن ۱۹۸۷	هواپیما	–	–
۴ منطقه در سردشت	۲۸ ژوئن ۱۹۸۷	هواپیما	۸۰۲۵نفر	گاز خردل
روستای قلعه‌وش در سردشت	۲۹ ژوئن ۱۹۸۷	هواپیما	۱۳۲	گاز خردل
اطراف ستاد اصلی در سردشت	۲۹ ژوئن ۱۹۸۷	هواپیما	۲ نفر	–
منطقه عملیاتی فتح ۷	۳۰ ژوئن ۱۹۸۷	هواپیما	۱۶ نفر	–
منطقه عملیاتی کربلای۶ در سومار	۸ اکتبر ۱۹۸۷	–	۱۰۰ نفر	گاز اعصاب
روستای گرماب در باختران	۱۲ مارس ۱۹۸۸	هواپیما	۵ نفر	–
روستای قلعه‌جی در مریوان	۱۷ مارس ۱۹۸۸	هواپیما	–	–
شهر نوسود	۱۸ مارس ۱۹۸۸	هواپیما	–	–
روستای دزلی	۱۸ مارس ۱۹۸۸	هواپیما	–	–
روستای قلعه‌جی در مریوان	۱۹ مارس ۱۹۸۸	هواپیما	–	–
روستای قلعه‌جی در مریوان	۲۲ مارس ۱۹۸۸	هواپیما	۴۵۰ نفر	–
شمال غربی نودشه در طویله	۲۲ مارس ۱۹۸۸	هواپیما	–	–
شهر اسلام‌آباد	۲۲ مارس۱۹۸۸	–	–	–
منطقه آلوت در سردشت	۲۲ مارس ۱۹۸۸	هواپیما	۸ نفر	–
منطقه کانی‌دنار در مریوان	۲۲ مارس ۱۹۸۸	هواپیما	–	–
روستاهای تازه‌آباد، بالک، نزحمار و قلعه‌جی در مریوان	۲۲ مارس۱۹۸۸	هواپیما	۳۹۵ نفر	–
حلبچه و روستاهای اطراف خرمال	۱۶ مارس ۱۹۸۸	هواپیما	۳۵۰۰ نفر	–
حلبچه	۱۸ مارس ۱۹۸۸	هواپیما	۹۰۰۰ نفر	–

defamoghadas.ir

مکان	تاریخ	نوع سلاح	قربانیان	مواد
سوسیان	۲۱ مارس ۱۹۸۸	–	–	–
قلعه، مرگشارانی، سه‌راه حزب‌الله	۱۸ مارس ۱۹۸۸	هواپیما	۱۴۰ نفر	–
وکان	۲۲ مارس ۱۹۸۸	–	–	–
بالجکار، جزارن و علیان	۲۳ مارس ۱۹۸۸	–	–	–
روستاهای واقع در ارتفاعات زرده	۲۶ و ۳۱ مارس ۱۹۸۸	–	۱۷۵ نفر	–
مریوان	۱۰ آوریل ۱۹۸۸	توپخانه	–	–
قلعه‌جی و مناطق مریوان	۱۵ آوریل ۱۹۸۸	توپخانه و هوایی	–	–
منطقه عملیاتی فاو (گازها در آبادان پخش شد.)	۱۷ و ۱۸ آوریل ۱۹۸۸	–	–	–

شماره ۱۰۹۲

شماره سند شورای امنیت: S/19817

۲۱ آوریل ۱۹۸۸ (۱ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۱ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و بازگشت به نامه مورخ ۱۴ مارس ۱۹۸۸ آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیرامور خارجه عراق خطاب به جناب‌عالی و نیز نامه اخیر خود که طی سند S/19792 منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که رژیم توسعه‌طلب و متجاوز ایران یک موشک زمین به زمین به سوی شهر بغداد در ساعت ۱۶:۲۰ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ پرتاب کرد. این موشک به یک ناحیه مسکونی اصابت کرد و باعث کشته و مجروح شدن تعدادی از مردم غیرنظامی از جمله زنان و کودکان گردید. همچنین به تعدادی خانه، مغازه و خودرو غیرنظامی و اموال مردم خسارت وارد کرد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۹۳

شماره سند شورای امنیت: S/19818

۲۱ آوریل ۱۹۸۸ (۱ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۱ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و بازگشت به نامه‌های متعدد خود که جدیدترین آن طی سند

defamoghaddas.ir

S/19810 درباره بمباران مناطق صرفاً مسکونی عراق از سوی ایران منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که نیروهای آن رژیم اقدامات تجاوزگرانه خود را از ساعت ۷ تا ۱۷:۳۰ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ و از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ تا ساعت ۷ مورخ ۱۹ آوریل ۱۹۸۸ و از ساعت ۷ تا ۱۷:۳۰ مورخ ۱۹ آوریل ۱۹۸۸ و از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۱۹ آوریل ۱۹۸۸ تا ساعت ۷ مورخ ۲۰ آوریل ۱۹۸۸ مرتکب شدند که جزئیات آن پیوست می‌باشد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۷:۱۷ ـ ۷:۰۴	استان نینوا، ناحیه عقره	حمله ۲ هواپیما و پرتاب ۸ راکت	۴ غیرنظامی از جمله ۳ زن مجروح شدند، ۲ خانه تخریب گردید و به ۳ مغازه خسارت وارد شد
۷:۱۶ ـ ۷:۰۴	مرکز استان دهوک	حمله یک هواپیما و پرتاب ۹ راکت	۷ غیرنظامی از جمله ۱ کودک مجروح شدند و به ۶ خانه و ۳ خودرو غیرنظامی خسارات وارد شد
۷:۰۵ - ۱۵:۰۵	استان میسان، ناحیه علی‌غربی	۷۳	---
۱۰:۵۵ - ۱۱:۲۷	نواحی شهر سلیمانیه	۱۴	---
۱۴:۱۵ - ۱۴:۳۰	استان سلیمانیه، ناحیه رانیه	۵	۱ کودک کشته شد
۱۷:۰۰ - ۱۷:۵۰	استان دیاله، ناحیه خانقین	۳۲	۱ غیرنظامی مجروح شد و ۳ خانه خسارت دید.
۹:۵۰ - ۱۱:۰۰	استان دیاله: ناحیه قزانیه	۶	---
۱۷:۴۰	مرکز استان بصره، العشار	۱	---
۱:۲۰ - ۱:۲۷	مرکز استان بصره	۶۵ گلوله از جمله ۲۰ موشک هدایت شونده	۳ غیرنظامی از جمله ۲ زن کشته و ۶ غیرنظامی از جمله ۳ زن مجروح شدند، به ۳ خانه خسارت وارد شد و ۱ خودرو غیرنظامی دچار آتش‌سوزی شد.
۸:۰۰ - ۱۶:۳۵	مرکز استان بصره و به مناطق ذیل گسترش یافت: الجبیله، الجنینه، العشار، السعودیه	۱۶	---
۱۰:۴۷ - ۱۲:۱۵	مرکز استان سلیمانیه	۲۸	۱ غیرنظامی مجروح شد و به ۲ خانه خسارت وارد گشت
۲۴	استان دیاله، شهرستان خانقین	۳۶	۴ خانه خسارت دید

defamoghaddas.ir

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۹:۰۵ - ۱۰:۲۰	استان میسان، ناحیه علی‌غربی	۱۴	---
۹:۰۰ - ۲۳:۰۰	استان دیاله، ناحیه خانقین	۴۶	۳ خانه خسارت دید
۱۶:۱۰ - ۱۷:۵۰	استان میسان، ناحیه علی‌غربی	۳۶	---
۱۹:۱۰ - ۲۲:۲۰	مرکز استان بصره که به مناطق ذیل گسترش یافت: الداکیر، السعودیه، المعقل، بصره قدیم	۲۴ گلوله از جمله ۲۰ موشک هدایت شونده	۶ غیرنظامی مجروح شدند

شماره ۱۰۹۴

شماره سند شورای امنیت: S/19821

۲۲ آوریل ۱۹۸۸ (۲ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۱ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که حملات ذیل از سوی عراق علیه شهرهای جمهوری اسلامی ایران در ۱۸ و ۱۹ آوریل ۱۹۸۸ صورت گرفت:

تاریخ	شهر	زمان	نوع حمله	شهید	مجروح
۱۸ آوریل ۱۹۸۸	دزفول	۱۵:۰۰	هوایی	۱۰ نفر	۱۵ نفر
	تهران	۱۸:۲۷	موشک	تعدادی	تعدادی
	قم	۲۱:۳۷	موشک		
۱۹ آوریل ۱۹۸۸	اصفهان	۱۲:۴۵	موشک	۱۱ نفر	۶۴ نفر
	شیراز	۵:۵۰	موشک	۱۴ نفر	۳۰ نفر
	تهران	۱۰:۲۵	موشک	تعدادی	تعدادی

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۹۵

شماره سند شورای امنیت: S/19822

۲۲ آوریل ۱۹۸۸ (۲ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۲ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghaddas.ir

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً و با کمال تأسف به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که حادثه اسف‌باری دیروز ۲۱ آوریل ۱۹۸۸ در ساعت ۱۳ رخ داد. تعداد ۶ هواپیمای عراقی ۱۰ بمب حاوی سیانید در منطقه شمریوه واقع در فاصله اهواز و خرمشهر پرتاب کردند که بر اثر آن تعدادی از غیرنظامیان شهید و مجروح شدند. در ساعت ۱۳:۳۰ یک جنگنده عراقی مجدداً ۱۸ بمب شیمیایی را در روستای خاشنیش در جنوب غربی هویزه فرو ریخت که بر اثر آن ۱۳۰ غیرنظامی شهید و مجروح شدند. این بمب‌ها حاوی عوامل تاول‌زا و خفه‌کننده بود.

با توجه به کاربرد مداوم سلاح‌های شیمیایی از سوی رژیم عراق، این سازمان بین‌المللی ملزم است فعالانه جهت جلوگیری از استفاده بیشتر این‌گونه سلاح‌های مرگ‌بار اقدام نماید. استفاده این‌گونه سلاح بزرگ‌ترین تراژدی انسانی را در قرن حاضر باعث گردیده و تاکنون صدمات انسانی قابل ملاحظه‌ای را بر جای گذاشته است.

دولت جمهوری اسلامی ایران از جناب‌عالی درخواست می‌نماید که با اتخاذ اقدامات فوری، تیم کارشناسان این سازمان جهت تحقیق در مورد جدیدترین استفاده نیروهای عراقی از سلاح‌های شیمیایی اعزام گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ سفیر جانشین نمایندگی دائمی

شماره ۱۰۹۶

شماره سند شورای امنیت: S/19823

۲۵ آوریل ۱۹۸۸ (۵ اردیبهشت ۱۳۶۷)

گزارش هیئت اعزامی دبیرکل جهت تحقیق در مورد استفاده از سلاح‌های شیمیایی در مناقشه میان جمهوری اسلامی ایران و عراق

یادداشت دبیرکل

۱- دبیرکل با اظهار تأسف و نگرانی عمیق به اطلاع شورای امنیت می‌رساند که به‌رغم درخواست‌های مکرر بین‌المللی و محکومیت گسترده جهانی در مورد کاربرد سلاح‌های شیمیایی که نقض پروتکل ۱۹۲۵ ژنو* در ممنوعیت استفاده از گازهای خفه‌کننده، سمی و سایر گازها و نیز جنگ‌افزارهای میکروبی است، در مناقشه میان جمهوری اسلامی ایران و عراق همچنان از این سلاح‌ها استفاده شده و در واقع حتی کاربرد آنها افزایش نیز یافته است. با کمال تأسف نتایج گزارش کارشناسان پزشکی هیئتی که دبیرکل اخیراً به جمهوری اسلامی ایران و عراق جهت تحقیق درباره ادعاهای هر دو دولت در مورد استفاده از سلاح‌های شیمیایی اعزام کرده است، این موارد را تأیید می‌نماید.

---

* جامعه ملل، مجموعه عهدنامه‌ها، جلد۹۴ (۱۹۲۹)، شماره ۲۱۳۸، ص۶۵.

defamoghaddas.ir

۲- یادآور می‌شود دبیرکل ابتدا در مارس ۱۹۸۴ یک هیئت کارشناسی جهت تحقیق در مورد ادعاهای استفاده از سلاح‌های شیمیایی در مناقشه میان جمهوری اسلامی ایران و عراق اعزام کرد. سپس تحقیقات بیشتری نیز در آوریل ۱۹۸۵، فوریه/مارس ۱۹۸۶، و آوریل/می ۱۹۸۷ انجام شد.

۳- در گزارش تحقیقات هیئت در سال ۱۹۸۷ (S/18852,P.6)، چهار کارشناس مربوط اعلام کردند که «... از نظر فنی کمک بسیار ناچیزی می‌توانند به سازمان ملل در تلاش‌هایش جهت جلوگیری از کاربرد سلاح‌های شیمیایی در مناقشه فعلی بنمایند...».

آنها این دیدگاه را مطرح کردند که تلاش‌ها صرفاً باید در سطح سیاسی متمرکز شود تا اقداماتی که برای جلوگیری از تضعیف جبران‌ناپذیر پروتکل ژنو صورت می‌پذیرد، مؤثر واقع شود. دبیرکل در یادداشت خود در گزارش ارسالی به شورای امنیت، بر این دیدگاه صحه می‌گذارد.

۴- دولت جمهوری اسلامی ایران در نامه‌های مورخ ۱۷ و ۱۹ مارس ۱۹۸۸ (S/19637, S/19639, S/19647, S/19664) مدعی شد که عراق در منطقه عملیاتی والفجر ۱۰ و "نیز در مناطق کردستان عراق" از جمله حلبچه به مقیاس وسیعی از سلاح‌های شیمیایی استفاده کرده که به تلفات زیادی منجر شده است. دولت جمهوری اسلامی ایران همچنین در نامه‌های مورخ ۱۸ تا ۲۴ مارس ۱۹۸۸ (S/19650, S/19651, S/19665, S/19682) نیز اعلام کرد که عراق با استفاده از سلاح‌های شیمیایی برخی از نقاط در حومه مریوان را هدف قرار داده است. جمهوری اسلامی ایران از دبیرکل درخواست کرد (S/19650, S/19655) هیئتی جهت تحقیق در این زمینه اعزام نماید. این درخواست را جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در ملاقات‌هایش با دبیرکل پس از ۲۱ مارس ۱۹۸۸ به‌طور مکرر مطرح کرد.

۵- دبیرکل با توجه به این شرایط در ۲۵ مارس ۱۹۸۸ تصمیم گرفت یک هیئت کارشناسی پزشکی به جمهوری اسلامی ایران جهت تحقیق در مورد ادعاهای مطرح شده اعزام نماید.

۶- دبیرکل این مأموریت را به دکتر مانوئل دومینگوئز واگذار کرد که دارای درجه سرهنگی در ارتش اسپانیا، متخصص مصدومیت‌های ناشی از سلاح‌های اتمی، میکروبی و شیمیایی و استاد طب پیشگیری دانشگاه کمپلوتنس مادرید است. دکتر دومینگوئز در کلیه هیئت‌های اعزامی قبلی دبیرکل به جمهوری اسلامی ایران و عراق در مورد این موضوع نیز حضور داشته است.

۷- عراق در ۵ آوریل در نامه‌ای (S/19730) مدعی شد که جمهوری اسلامی ایران علیه سربازانش در منطقه حلبچه از سلاح‌های شیمیایی استفاده کرده است و از دبیرکل درخواست نمود هیئتی را به بغداد اعزام نماید تا مجروحان را معاینه و اطلاعات کامل‌تری از این حمله به‌دست آورد.

defamoghadas.ir

۸- دبیرکل در ۵ آوریل از دکتر دومینگوئز که در ژنو در حال آماده‌سازی گزارش تحقیقاتش از جمهوری اسلامی ایران بود، درخواست کرد جهت تحقیق در مورد ادعاهای دولت عراق به این کشور سفر کند. برای هماهنگی امور مربوط به هیئت و نیز اطمینان از تأمین امنیت هیئت از سوی مقامات دو کشور، آقای جیمز هالگر افسر عالی‌رتبه دبیرخانه سازمان ملل این کارشناس پزشکی را در مأموریتش به جمهوری اسلامی ایران و عراق همراهی کرد.

۹- این کارشناس پزشکی در ۱۴ آوریل ۱۹۸۸ در مورد تحقیقاتش از جمهوری اسلامی ایران و عراق گزارشی به دبیرکل تسلیم کرد.

۱۰- دبیرکل با قدردانی از دکتر دومینگوئز به خاطر پذیرش درخواست مجددش جهت این مأموریت و فداکاری شایان توجه وی که به‌طورحرفه‌ای و مؤثری مسئولیت‌های محول را به‌رغم محدودیت زمان و در آن شرایط خاص تحقیقاتی انجام داده، تشکر می‌کند. همچنین دبیرکل بار دیگر از دو کشور به خاطر ارائه خدمات به هیئت اعزامی سازمان ملل تشکر می‌نماید.

۱۱- با ارسال گزارش کارشناس پزشکی به شورای امنیت که یادداشت فعلی به آن پیوست شد، دبیرکل نگرانی عمیق خود را از نتایج هیئت از کاربرد شرم‌آور سلاح‌های شیمیایی در مناقشه میان جمهوری اسلامی ایران و عراق و ادامه استفاده از آن که در روزهای اخیر نیز به‌کارگیری شده و به‌وضوح حتی در مقیاسی بیشتر از گذشته تشدید گردیده، ابراز نمود. یافته‌های کارشناسان حاکی از آن است که سلاح‌های شیمیایی مجدداً هم در جمهوری اسلامی ایران و هم در عراق استفاده شده و افزایش ظاهری از نظر تعداد تلفات غیرنظامی تأیید می‌گردد که دفن فوری اجساد ضرورت دارد. در اینجا به گزارش سال گذشته کارشناسان (S/18852) اشاره می‌شود که امکان تشدید استفاده از این قبیل سلاح‌ها را گوشزد کرده که به‌طور جدی پروتکل ۱۹۲۵ ژنو را نقض می‌نماید. این سند ۶۰ سال پیش به‌عنوان نمادی سودمند در پاسخ به نگرانی‌های بشریت تنظیم شد و با توجه به تمایلات بشری از اعتبار خاصی برخوردار است تا با تبعیت از آن، اثرات جنگ کاهش یابد. این در حالی است که موارد فوق دورنمای ترسناک و نگران‌کننده‌ای را نشان می‌دهد و حاکی از آن است که جامعه بین‌الملل باید جهت حل آن گام‌های محکمی بردارد و با اقدامات جمعی و اراده سیاسی مشخص، از ادامه کاربرد این سلاح‌ها جلوگیری نماید. دبیرکل قویاً از طرفین درگیر و کلیه دولت‌ها به‌طور جدی می‌خواهد که کلیه مفاد پروتکل فوق را رعایت نمایند.

* * *

۱۲- دبیرکل همواره تأکید کرده و یک‌بار دیگر تصریح می‌نماید که همه تلاش‌هایش را در خصوص مناقشه میان جمهوری اسلامی ایران و عراق به کارخواهد گرفت و هدف نهایی وی پایان بخشیدن هرچه سریع‌تر به این مناقشه طولانی و وحشتناک است. از زمان صدور قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) که در ۲۰ جولای ۱۹۸۷ به‌اتفاق آرا از سوی شورای امنیت تصویب شد و هدف آن دستیابی به حل‌وفصل همه‌جانبه، عادلانه، آبرومندانه و پایدار این مناقشه

defamoghadas.ir

بود، دبیرکل بر اساس مأموریتی که در این قطعنامه به او تفویض شده، اقدامات لازم را جهت اجرای سریع و کامل آن به‌عمل آورد. دبیرکل در این مورد یادآور می‌شود که با توجه به قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) شورای امنیت و از آن میان مفاد حقوق بشردوستانه بین‌المللی و سایر مقررات مناقشه و به‌ویژه ممنوعیت استفاده از سلاح‌های شیمیایی که مغایر با تعهدات مندرج در پروتکل ۱۹۲۵ ژنو می‌باشد، مفاد این قطعنامه وقیحانه نقض شده است.

دبیرکل از دولت جمهوری اسلامی ایران و عراق مصرانه درخواست می‌نماید به تلاش‌های سازمان ملل جهت دستیابی به حل‌وفصل همه‌جانبه و عادلانه از طریق اجرای کامل قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) پاسخ گویند که این نهایتاً تنها راه پایان بخشیدن به خسارات وحشتناک جانی و صدمات انسانی و از جمله صدمات ناشی از تداوم استفاده از سلاح‌های شیمیایی است و صلح و ثبات را برای مردم دو کشور و به‌طور کلی برای منطقه به ارمغان خواهد آورد.

پیوست

گزارش هیئت اعزامی دبیرکل جهت تحقیق درباره ادعاهای استفاده از سلاح‌های شیمیایی در مناقشه میان جمهوری اسلامی ایران و عراق

فهرست مندرجات

عنوان	صفحه
نامه ارسالی	۲۰۹
یک) حدود اختیارات	۲۱۰
دو) بررسی اسناد	۲۱۰
سه) روش شناسی	۲۱۱
چهار) تحقیقات در جمهوری اسلامی ایران	۲۱۲
پنج) تحقیقات در عراق	۲۱۶
شش) نتایج	۲۱۹

ضمائم

۱- روزشمار فعالیت‌ها ۲۲۰

۲- خلاصه وضعیت بیماران معاینه شده توسط کارشناس پزشکی همراه با اطلاعات بالینی مربوط(به‌عنوان ضمیمه جداگانه منتشر می‌شود.)

۳- موارد مورد مطالعه در جمهوری اسلامی ایران و عراق به تفکیک ۲۲۱

defamognadas.ir

نامه ارسالی

عالی‌جناب ژنو ۱۴ آوریل ۱۹۸۸

با احترام، گزارش خود را درباره تحقیقات در خصوص ادعاهای مکرر استفاده از سلاح‌های شیمیایی در مناقشه ایران و عراق که به من محول شده بود، به‌پیوست تقدیم می‌نمایم.

برای انجام تحقیقات از جمهوری اسلامی ایران بین روزهای ۲۸ و ۳۱ مارس ۱۹۸۸ و باز به درخواست شما بین روزهای ۸ و ۱۱ آوریل از عراق بازدید نمودم تا میزان احتمالی کاربرد سلاح‌های شیمیایی و همچنین نوع، وسعت و شرایط استفاده از آنها را مشخص کنم. این گزارش را پس از بازگشت از هر یک از دو کشور مورد بازدید و طی دو دوره اقامت خود در ژنو تهیه نمودم.

در تهیه گزارشم از تحقیقات صورت گرفته در سال‌های ۱۹۸۴، ۱۹۸۵، ۱۹۸۶و۱۹۸۷ که بنا به درخواست شما در آن مشارکت داشتم، استفاده کرده‌ام. این گزارش‌ها به‌عنوان پیشینه ارزشمندی از اطلاعات محسوب گردیده و زمینه‌ای مرتبط با تحقیق فعلی را برای من فراهم نموده است.

متأسفانه متذکر می‌گردد که بر اساس مدارک جمع‌آوری شده در این مأموریت و به‌رغم درخواست مکرر سازمان ملل، استفاده از سلاح‌های شیمیایی در منطقه ادامه یافته و به نظر می‌رسید نسبت به گذشته حتی شدت یافته است. همان‌طور که در گزارش هیئت در سال گذشته در بازدید از جمهوری اسلامی ایران و عراق عنوان شد، استفاده مکرر از این قبیل سلاح‌ها در مناقشه فعلی، خطر کاربرد آن را در مناقشات آتی افزایش می‌دهد. این دورنمای وحشتناک واقعیت دارد مگر اینکه گام‌های محکمی جهت جبران تمایلات حاضر برداشته شود و ملاحظه می‌نماییم که تعداد تلفات غیرنظامی به‌طور وحشتناکی بر اثر این حملات که عمدتاً گاز خردل بوده رو به افزایش است. گزارش پیوست، خود نیز گویای این حقیقت است.

اگرچه بدون هیچ تردیدی تأیید می‌گردد که از گاز خردل استفاده شده، ولی به‌علت نبود متخصص سلاح‌های شیمیایی این امکان وجود نداشت که بتوان اجزای ثانویه، افزودنی‌ها و ناخالصی‌ها و نیز ماده مختل‌کننده اعصاب استیل‌کولین‌استراسه موجود در آن را مشخص نمود.

در انجام این مأموریت از پشتیبانی برخی نهادها و افراد برخوردار بودم. به‌ویژه مایلم از دولت‌های جمهوری اسلامی ایران و عراق به‌خاطر همکاری و مساعدت‌هایشان به اینجانب در انجام این مأموریت تشکر نمایم.

مایلم از همکاری و توصیه‌های جیمز هالگر رئیس دبیرخانه سازمان ملل که اینجانب را در جمهوری اسلامی ایران و عراق همراهی و در آماده‌سازی گزارش مساعدت کرد، تشکر نمایم.

مایلم از دبیرکل به‌خاطر اعتمادی که برای این مأموریت به من نمود، تشکر نمایم.

باکمال احترام ـ دکتر مانوئل دومینگوئز

defamoghaddas.ir

یک. حیطه اختیارات

۱- دبیرکل در ادامه تحقیقات سال‌های ۱۹۸۴، ۱۹۸۵، ۱۹۸۶، و ۱۹۸۷ تصمیم گرفت یک کارشناس پزشکی به جمهوری اسلامی ایران و سپس به عراق اعزام نماید تا درباره ادعاهای دو کشور در مورد استفاده طرف مقابل از تسلیحات شیمیایی در مناقشه میان دو کشور، تحقیق نماید. او از این کارشناس درخواست نمود حتی‌المقدور مشخص نماید که آیا از این سلاح‌ها استفاده شده و در صورت استفاده، نوع و میزان و شرایط استفاده از آنها را تعیین کند. یک افسر عالی‌رتبه سازمان ملل کارشناس مزبور را همراهی می‌کرد تا در کار هیئت هماهنگی لازم را به‌عمل آورده و ارتباط مؤثری با دولت‌های جمهوری اسلامی ایران و عراق ایجاد نماید.

دو. بررسی اسناد

۲- در تهیه پیش‌نویس این گزارش برخی اسناد سازمان ملل را مورد بررسی قرار دادم که به‌شرح زیر است:

الف) گزارش مورخ ۲۶ مارس ۱۹۸۴ کارشناسان منصوب دبیرکل جهت تحقیق در مورد ادعاهای جمهوری اسلامی ایران درباره به‌کارگیری سلاح‌های شیمیایی (S/16433)

ب) نامه مورخ ۱۷ آوریل ۱۹۸۵ دبیرکل خطاب به رئیس شورای امنیت درباره معاینات پزشکی که در آوریل ۱۹۸۵ انجام شد. (S/17127)

ج) گزارش مورخ ۱۲ مارس ۱۹۸۶ هیئت اعزامی دبیرکل جهت تحقیق در مورد ادعاهای استفاده از سلاح‌های شیمیایی در مناقشه میان جمهوری اسلامی ایران و عراق (S/17911, Add.1, Coo.1. Add.2)

د) گزارش مورخ ۸ می ۱۹۸۷ هیئت اعزامی دبیرکل جهت تحقیق در مورد ادعاهای استفاده از سلاح‌های شیمیایی در مناقشه میان جمهوری اسلامی ایران و عراق. (S/18852, add.1)

ه) نامه‌های دولت جمهوری اسلامی ایران خطاب به دبیرکل درباره سلاح‌های شیمیایی از زمان انتشار گزارش مورخ ۸ می ۱۹۸۷.*

و) نامه‌های دولت عراق خطاب به دبیرکل درباره سلاح‌های شیمیایی از زمان انتشار گزارش مورخ ۸ می ۱۹۸۷. (S/18870, S/19730)

---

* S/18855, S/18859, S/18860, S/18866 and corr.1, S/18878, S/18890, S/18910, S/18967, S/18973, S/18984, S/18986, S/18992, S/19006, S/19016, S/19029, S/19193, S/19312, S/19615 and corr.1, S/19619, S/19621, S/19637, S/19639, S/19647, S/19648, S/19650, S/19664, S/19665, S/19669(A/43/233), S/19680, S/19682(A/43/239), S/19690, S/19696, S/19726(A/43/279), S/19727(A/43/280), S/19733(A43/281), S/19734(A/43/282), S/19741(A/43/288), S/19759, S/19762

defamoghadas.ir

ز) بیانیه‌های رئیس شورای امنیت و دبیرکل درباره استفاده از سلاح‌های شیمیایی از زمان انتشار گزارش مورخ ۸ می ۱۹۸۷. (S/17932, S/18305, SG/SM/3953, S/18863, SG/SM/4103)

۳- در تهیه پیش‌نویس گزارش به پروتکل ۱۷ ژوئن ۱۹۲۵ ژنو در ممنوعیت استفاده از گازهای خفه‌کننده، سمی و سایر گازها و نیز توسل به جنگ‌افزار میکروبی در جنگ نیز استناد نمودم.*

سه- روش شناسی

۴- برای انجام وظیفه محول، از روش‌های زیر بر حسب نیاز استفاده کردم:

الف) مصاحبه با مقامات دولتی در تهران و بغداد برای دستیابی به اطلاعات مربوط به ادعای استفاده از سلاح‌های شیمیایی.

ب) معاینات بالینی یا مشاهدات پزشکی و مصاحبه با تعدادی از بیمارانی که بنا به ادعا در معرض حمله با عوامل جنگ‌افزار شیمیایی بوده‌اند و نیز توضیحات تکمیلی کارکنان پزشکی بیمارستان‌ها و مراکز درمانی مورد بازدید. معاینات بالینی در جمهوری اسلامی ایران در ۳ بیمارستان در تهران، در یک مرکز مراقبتی در حومه پایتخت و نهایتاً در مرکز پذیرش و مراقبت درمانی مجروحان در باختران و در عراق نیز در بیمارستان نظامی الرشید بغداد انجام شد.

ج) کارشناس پزشکی در جمهوری اسلامی ایران در روستاهای نودشه و نجمال از روستاییانی که بنا به گزارش در زمان حملات مورد ادعا حاضر بوده‌اند، معاینه پزشکی به‌عمل آورده و با آنها مصاحبه نمود.

د) در عراق، از شهر سلیمانیه بازدید به‌عمل آمد تا جزئیات حملات سلاح‌های شیمیایی مورد ادعا در منطقه حلبچه مشخص شود. در این منطقه بنا به گزارش، تعدادی از پرسنل نظامی عراقی مجروح شده‌اند که توسط کارشناس پزشکی هیئت معاینه شدند.

۵- هیئت ۳ روز را در جمهوری اسلامی ایران و ۳ روز را در عراق سپری کرد. (جهت اطلاع روز شمار فعالیت‌ها را در ضمیمه ۱ ملاحظه نمایید.) هیئت در تهران با مقامات عالی‌رتبه در وزارت امور خارجه ملاقات کرد و از چند مرکز درمانی بازدید به‌عمل آورد. از شهر باختران که در حدود ۶۰۰ کیلومتری جنوب غربی تهران واقع شده و از روستاهای نودشه و نجمال در شمال باختران که بنا به ادعا مورد حمله سلاح‌های شیمیایی واقع شده‌اند نیز بازدید به‌عمل آمد. هیئت از تهران به باختران پرواز کرد و سپس با هلی‌کوپتر به روستاهای نودشه و نجمال رفت و توقف کوتاهی هم در سنندج داشت. در بازگشت نیز از همان وسائل حمل‌ونقل استفاده شد و کل سفر تقریباً ۱۲ ساعت به طول انجامید.

۶- در بغداد با مقامات عالی‌رتبه وزارت امور خارجه ملاقات کرده و از بیمارستان نظامی

---

* جامعه ملل، مجموعه عهدنامه‌ها، جلد۹۴ (۱۹۲۹)، شماره ۲۱۳۸، ص۶۵.

defamoghaddas.ir

الرشید بازدید به‌عمل آمد. بازدیدی از شهر سلیمانیه در حدود ۳۵۰ کیلومتری شمال‌شرقی بغداد انجام شد و مقامات نظامی عراقی ما را توجیه عملیاتی نمودند. با هلی‌کوپتر سفر می‌کردیم. در بازگشت از سفر به بغداد از همان وسائل حمل‌ونقل استفاده شد و کل بازدید تقریباً ۶ ساعت طول کشید.

۴- تحقیقات در جمهوری اسلامی ایران

الف) جنبه‌های پزشکی

۷- تحقیقات پزشکی توسط کارشناس پزشکی با معاینات بالینی و یا مشاهده مجموع ۶۶ بیماری که بنا به گزارش‌ها تحت تأثیر مواد شیمیایی واقع شده‌اند، انجام شد. از این تعداد، ۶۰ نفر تحت معاینات بالینی قرار گرفتند که گزارش آن به این شرح است: تعداد ۱۱ بیمار در بیمارستان لبافی‌نژاد، ۹ بیمار در بیمارستان بقیةالله و ۲۶ بیمار در بیمارستان لقمان‌الدوله بستری بودند که هر ۳ بیمارستان در تهران قرار دارند و ۱۴ مورد نیز در مرکز مراقبت‌های درمانی مفتح در نزدیکی تهران تحت درمان هستند. علاوه بر این، ۶ نفر دیگر نیز معاینه شدند که ۳ نفر در مرکز پذیرش و مراقبت درمانی باختران و ۳ نفر در روستای نودشه تحت درمان بودند. همچنین یک جسد نیز در بیمارستان لبافی‌نژاد معاینه شد.

۸- کارشناس پزشکی در روستای نجمال با ۳ نفر که بر اثر سلاح‌های شیمیایی مصدوم شده بودند، مصاحبه کرد. با توجه به محدودیت وقت از آنها معاینات بالینی و یا مشاهدات پزشکی به‌عمل نیامد.

۹- بیماران مورد معاینه به‌طور اتفاقی از میان کل بیماران هر یک از بیمارستان‌ها و مراکز درمانی فوق انتخاب شدند که طبق گزارش‌ها در معرض عوامل شیمیایی قرار گرفته بودند. مطابق با اطلاعات ارائه شده از دفتر پزشکی هر ۳ بیمارستان یا مراکز درمانی مورد بازدید که عبارت بودند از لبافی‌نژاد، لقمان‌الدوله و مرکز مراقبت پزشکی مفتح در مجموع ۵۱ نفر را کارشناس پزشکی معاینه کرد که اینها جزو ۶۰۰ نفری بودند که تحت تأثیر سلاح‌های شیمیایی قرار گرفته بودند و از قبل و یا در زمان بازدید هیئت در بیمارستان بستری شده‌اند. از سایر بیمارستان‌ها یا مراکز درمانی مورد بازدید اطلاعات قابل مقایسه‌ای به‌دست نیامد.

۱۰- تعداد ۵۶ بیمار دیگر نیز مشاهده شد، اما هیچ پرونده پزشکی وجود نداشت و معاینه‌ای از آنها صورت نگرفت.

۱۱- از معاینات سریع کارشناس پزشکی می‌شد مشخص کرد که تعداد زیادی از بیماران به غیر از ۶۶ نفر فوق (فهرست ضمیمه ۲) با عامل تاول‌زا مصدوم شده‌اند، زیرا این نوع عامل جراحاتی را به‌وجود می‌آورد که به آسانی و بدون نیاز به معاینه کامل قابل مشاهده‌اند.

۱۲- معاینه پزشکی بیمارانی که در این گزارش شرح داده شد، شخصاً کارشناس پزشکی

defamoghadas.ir

هیئت انجام داد. سابقه پزشکی بیماران، اسامی و سن آنها و نیز تاریخ و مکان حمله مورد ادعا و نشانه‌های اولیه‌ای که باعث شد تا بیماران به این نتیجه برسند که در معرض عوامل شیمیایی قرار گرفته‌اند از طریق مصاحبه و با استفاده از مترجم مشخص گردید. ممکن است خطاهای جزئی در نوشتن اسامی و محل‌های جغرافیایی که غالباً به‌علت تفاوت نقشه‌های مورد استفاده بوده است صورت گرفته باشد. همچنین خطاهای جزئی در تاریخ‌هایی که حملات مورد ادعا رخ داده وجود دارد که به‌خاطر شرایط روحی بیماران، گذشت زمان و تبدیل تاریخ هجری به میلادی و بعضاً نامشخص بودن اطلاعات دریافتی است.

۱۳- از ۶۶ بیمار و موارد معاینه شده توسط کارشناس پزشکی، ۶۲ نفر که در یک گروه بودند علائم آشکاری داشتند که نشان‌دهنده آن بود که در معرض گاز خردل قرار گرفته‌اند.

۱۴- ابعاد زخم‌ها به‌علت گذشت زمان و وقفه میان زمان حمله و معاینه فرق کرده است. اغلب مصدومان پس از گذشت مدت زمانی از وقوع حمله معاینه می‌شدند. (معاینه ۵۹ نفر از آنها پس از گذشت بیش از ۶ روز از حمله صورت می‌گرفت.)

۱۵- بر اساس معایناتی که کارشناس پزشکی انجام داد، توسعه تدریجی نشانگان مصدومیت به شرح زیر بوده است: پس از گذشت مدتی که بر اساس شدت جراحت متفاوت بوده، بیمار احساس سوختگی، تهوع، سوزش همراه با اشک‌ریزش و حساسیت به نور داشت که مانع از باز شدن چشم و نهایتاً مانع دیدن می‌شد. سپس التهاب پوستی شدید در سطح تحت تأثیر گسترش یافته و در آن تاول‌هایی ظاهر می‌شد. بیشتر این تاول‌ها بزرگ با سطح وسیع و پر از مایع بودند. پس از چند روز برآمدگی تاول‌ها ترکیده، جراحتی مشابه سوختگی‌های درجه دو ظاهر می‌شد. رنگ بقیه قسمت‌های پوست که تحت تأثیر التهاب پوستی بودند در ناحیه زیر بغل‌ها، کشاله ران، کیسه بیضه و پوست آلت تناسلی قدری تیره‌تر بود. در کل، شدت مصدومیت دستگاه تناسلی زنان از مردان کمتر بود. کف دست‌ها و پاها و نیز پوست سر آسیبی ندیده بود. در مواردی که از ماسک استفاده شده، صورت و مجاری تنفسی محفوظ مانده ولی ماسک نتوانسته از التهابات جلوگیری کند که احتمالاً این امر ناشی از تبخیر گاز خردل بوده که لباس‌های مصدوم را آلوده کرده است. بیمارانی که از ماسک ضد گاز استفاده نکرده بودند به میزان مختلفی دچار نارسایی تنفسی بودند که از التهاب حنجره همراه با گرفتگی صدا تا التهاب نای و نایچه و در برخی موارد مشکل تنفسی را شامل می‌شد که مصدومان برای تنفس به وسیله کمکی نیاز داشتند. هیچ ارتباطی میان ضایعات پوستی و ناراحتی‌های تنفسی شدید و متوالی وجود نداشت.

۱۶- برخی از مصدومان دچار کمبود گویچه‌های سفید خون (لوکوپنی) حاد پیشرفته تا میزان ۱۲۰۰ گویچه سفید در هر میلی‌متر مکعب و کاهش لنفوسیت‌ها بودند و در برخی موارد اندک نیز کل مغز استخوان آسیب دیده بود.

۱۷- گروه دوم شامل ۴ بیمار بود که ۲ نفر از آنها در تاریخ ۱۶ مارس در حلبچه (موارد

defamoghadas.ir

شماره الف-۳۳ و الف-۳۴) و ۲ نفر دیگر در ۱۸ مارس در مریوان (موارد شماره الف-۵۴ و الف-۵۵) تحت تأثیر قرار گرفته‌اند. این بیماران دچار افزایش ترشحات بینی، بزاق و اشک‌ریزش بوده و از اسهال، بی‌اختیاری ادرار، انبساط مردمک چشم، مشکلات تنفسی و از دست دادن سریع هوشیاری رنج می‌بردند. این بیماران پس از درمان با آتروپین تا حدودی بهبود یافتند، اما در موارد الف-۵۴ و الف-۵۵ در هنگام معاینه هنوز علائم ضعف شدید عضلانی وجود داشت. در مورد شماره ۶۰ که بیمار تحت تأثیر گاز خردل قرار گرفته بود همچنان علائمی مشابه با موارد فوق از خود نشان می‌داد.

۱۸- کارکنان پزشکی بیمارستان‌ها به کارشناس پزشکی اطلاع دادند که موارد بسیار دیگری وجود داشته‌اند که از نظر بالینی شبیه موارد فوق بوده‌اند.

۱۹- از ویژگی‌های توصیف شده فوق، می‌توان پی برد که این افراد تحت تأثیر عامل ممنوعه مختل‌کننده اعصاب "استیل‌کولین استراسه" قرار گرفته‌اند. غلظت این آنزیم تعیین نشد، زیرا از زمانی‌که بیماران در معرض این عامل مهاجم قرار گرفته بودند، چندین روز گذشته بود. امکان تعیین ترکیب شیمیایی این عامل نیز وجود نداشت اگر چه به احتمال زیاد از ترکیب ارگانوفسفر استفاده شده است. می‌توان به این نکته اشاره کرد که تابون (گاز اعصاب) و سایر ترکیبات ارگانوفسفری علائمی به‌وجود می‌آورند که بسیار شبیه آنچه در بالا ذکر شد، است و بنا به تأیید هیئت‌های سازمان ملل و به‌ویژه هیئت‌های اعزامی در سال‌های ۱۹۸۴ و ۱۹۸۶ از این نوع عامل‌ها قبلاً نیز در جنگ ایران و عراق استفاده شده بود.

۲۰- در سردخانه بیمارستان لبافی‌نژاد این امکان فراهم شد تا جنازه زن جوانی که تحت تأثیر گاز خردل قرار گرفته بود (مورد ب) را معاینه نمایم.

۲۱- معاینات پزشکی انجام شده توسط کارشناس پزشکی با اطلاعات دریافتی از پزشکان بیمارستان‌ها و متخصصان جنگ شیمیایی تکمیل شد که این اطلاعات برای کارشناس پزشکی مفید و معتبر بود. به‌طور خاص باید به اطلاعات ارائه شده از سوی دکتر فروتن مدیر انجمن پزشکی قربانیان سلاح‌های شیمیایی اشاره کرد که شخصاً شاهد بوده است که تعدادی از بیماران حلبچه علائمی نظیر تندی تنفس، حالت نیمه‌هوشیاری همراه با مشکل تنفسی و قرمز شدن پوست داشته‌اند. وی با توجه به این علائم به این نتیجه رسیده بود که از گاز سمی هیدروسیانیک استفاده شده است. درمان با اکسیژن، نیترات سدیم و تیوسولفات به‌سرعت شرایط این مصدومان را بهبود بخشیده بود.

۲۲- در بازدید از نجمال، فردی که خود را مقام مسئول این شهر معرفی می‌کرد به من گفت که در گزارش خود اعلام کرده است که این شهر با گاز هیدروسیانیک مورد حمله قرار گرفته است. وقتی از وی سؤال شد که چرا فکر می‌کند از این عامل شیمیایی استفاده شده نتوانست اظهاراتش را اثبات کند. در تحقیقات خود نتوانستم به مدرک قاطعی در مورد

defamoghaddas.ir

استفاده از گاز هیدروسیانیک به‌عنوان عامل شیمیایی این حملات دست پیدا کنم.

۲۳- می‌توان به‌طور قاطع نتیجه‌گیری کرد مصدومانی که کارشناس پزشکی هیئت آنها را معاینه بالینی نمود از اثرات دو نوع ماده شیمیایی رنج می‌بردند: ایپریت معروف به گاز خردل و عامل ممنوعه مختل‌کننده اعصاب استیل‌کولین استراسه.

ب) اطلاعات کلی

۲۴- اعلام می‌دارم که بیماران معاینه شده بر اثر حملات عوامل شیمیایی در حلبچه در بین روزهای ۱۶ و ۱۸ مارس و یا در مکان‌های مختلف دیگر در مناطق مریوان، نودشه و سنندج در بین روزهای ۱۷ و ۲۷ مارس مصدوم شده‌اند.

۲۵- بر اساس همان اعلام [بند ۲۴] تعداد مردگان و مجروحان بر اثر استفاده از عوامل شیمیایی به‌ویژه در میان مردم غیرنظامی از جمله زنان و کودکان بالا بوده است.

۲۶- روستاییان محلی اعم از بیماران معاینه شده و کسانی که در مناطق تحت تأثیر عوامل شیمیایی با آنها مصاحبه شد اظهار داشتند که مواد شیمیایی از بمب‌های پرتاب شده از هواپیما منتشر شده و در مکان‌های مختلف که در جدول ۳ ذکر شده پخش گردیده است. بنا به اظهارات برخی از روستاییان، این هواپیماها میراژهایی به رنگ سفید بوده‌اند.

۲۷- در روستاهای نودشه و نجمال، اعضای هیئت در اکثر مواقع مجبور بودند از ماسک‌های محافظ استفاده نمایند.

۲۸- در نودشه در ۲۹ مارس ما را به محل‌های اصابت ۴ بمب خوشه‌ای بردند که تنها باعث وارد آمدن خسارات مادی به خانه‌ها شده بود، اما خسارت جانی نداشته است. ترکش یکی از این بمب‌ها را به ما نشان دادند که علامت Cyrillic بر آن حک شده بود.

۲۹- در طی اقامت کوتاه‌مان در جمهوری اسلامی ایران متوجه نگرانی گسترده ایرانیان اعم از مقامات و شهروندان عادی در خصوص احتمال استفاده از سلاح‌های شیمیایی علیه شهرهایشان شدیم. یکی از علائم این نگرانی آن بود که مقامات به مردم آموزش‌هایی داده‌اند که در سطح وسیع و در مطبوعات محلی منتشر شده مبنی بر اینکه چگونه از خود در برابر این نوع حملات به بهترین شکل محافظت کنند.

۳۰- هیئت در طول اقامتش در این کشور [ایران] از همکاری کامل و مساعدت لازم از سوی مقامات ایرانی و از جمله حفاظت مناسب و به موقع از هیئت بهره‌مند بود.

ج) خلاصه یافته‌ها

۳۱- بنا به درخواست دبیرکل و جهت انجام تحقیقات در مورد ادعای استفاده از سلاح‌های شیمیایی در مناقشه ایران وعراق بین روزهای ۲۸ و ۳۱ مارس از جمهوری اسلامی ایران بازدید به‌عمل آمد. تحقیقات عمدتاً در مراکز پزشکی در منطقه تهران و

defamoghadas.ir

باختران انجام شد. از منطقه‌ای که اغلب بیماران اظهار می‌کردند در آنجا در معرض عوامل شیمیایی قرار گرفته‌اند، بازدیدی صورت نگرفت.

۳۲- چکیده نظرات اینجانب درباره این تحقیق به شرح زیر است:

الف) از ۶۶ مصدوم موضوع این گزارش، ۶۲ مورد به اشکال مختلف از ورم ملتحمه، جراحات پوستی ناشی از التهابات پوستی شبیه سوختگی‌های درجه دو، تیرگی پوست، جراحات تاول‌دار گسترده و زخم‌های شبیه سوختگی‌های درجه دو رنج می‌بردند. مصدومان در برخی موارد نیز دچار نارسایی تنفسی و کمبود گویچه‌های سفید خون بودند. با توجه به تمامی علائم موجود می‌توان تأیید کرد که این مصدومان در معرض ایپریت که به گاز خردل معروف است، قرار گرفته‌اند.

ب) چهار نفر از مصدومان (و یکی از کسانی‌که در معرض دو عامل شیمیایی قرار گرفته بود) تحت تأثیر عامل مختل‌کننده اعصاب استیل‌کولین استراسه قرار گرفته‌اند.

ج) از تعداد مصدومانی که در بیمارستان‌های مختلف مشاهده شد و از اطلاعات دریافتی از کارکنان این بیمارستان‌ها می‌توان تأیید کرد که شدت حملات با عوامل شیمیایی هم از نظر تعداد قربانیان و هم از لحاظ شدت جراحات وارده در مقایسه با سال‌های گذشته افزایش داشته است. علاوه بر این، مشخص شد که نسبت غیرنظامیانی که آسیب دیده‌اند نسبت به تحقیقات قبلی افزایش یافته است.

پنج- تحقیقات در عراق

الف) جنبه‌های پزشکی

۳۳- تحقیقات پزشکی کارشناس پزشکی بر اساس معاینات بالینی مجموع ۳۹ بیمار شامل ۲۷ سرباز و ۱۲ افسر که بنا به گزارش‌های موجود به‌علت مصدومیت با عوامل شیمیایی در بیمارستان نظامی الرشید بغداد بستری بودند انجام شد که از مجموع این ۳۹ بیمار، ۳۳ نفر در وضعیت حادی قرار داشتند.

۳۴- معاینه پزشکی مختصری نیز از دیگر مجروحان صدمه دیده شامل ۷۲ سرباز دیگر که در بیمارستان مزبور بستری بودند، به‌عمل آمد، ۷ نفر از آنها مدت کوتاهی پس از معاینه کارشناس پزشکی هیئت ترخیص شدند.

۳۵- کلیه بیمارانی که معاینه یا مشاهده شدند از نظامیان مرد بودند. سن افرادی که کارشناس پزشکی آنها را معاینه کرد بین ۱۹ تا ۴۹ سال بود (میانگین سنی ۲۸ سال).

۳۶- از مجموع ۱۱۴ بیماری که بنا به گزارش در معرض اثرات سلاح‌های شیمیایی در ۳۰ و۳۱ مارس قرار گرفته‌اند، ۱۱۱ نفر معاینه یا مشاهده شدند. از این تعداد یک افسر و دو سرباز قبل از رسیدن هیئت ترخیص شده بودند. در روزهای ۹ و۱۰ آوریل تا زمانی که

defamoghaddas.ir

معاینات در حال انجام بود هیچ موردی از مرگ‌ومیر در میان ۱۱۴ بیمار مزبور مشاهده نشد.

۳۷- معاینات پزشکی بیماران موضوع این گزارش را شخصاً کارشناس پزشکی هیئت انجام داد. سابقه پزشکی، اسامی و سن این بیماران و نیز تاریخ و مکان حمله مورد ادعا و نخستین نشانه‌هایی که باعث شده بود تا آنها باور کنند که در معرض سلاح‌های شیمیایی قرار گرفته‌اند از طریق سؤال از بیماران و با کمک مترجم تهیه گردید.

۳۸- با استفاده از سوابق پزشکی و معاینات انجام شده، شرح‌حال ویژه‌ای برای مصدومان تهیه شد.

۳۹- معاینه بالینی توسط کارشناس پزشکی نشان داد که تقریباً کلیه بیماران به اشکال مختلف از ورم ملتحمه و حساسیت به نور همراه با اشک‌ریزش رنج می‌برند. در موارد بسیار شدیدتر، انقباض غیر ارادی پلک‌ها نیز وجود داشت.

۴۰- در تمام بدن و به‌ویژه در ناحیه صورت، زیر بغل‌ها و دو طرف کشاله ران لکه‌های تیره‌رنگ متمایل به سیاه وجود داشت. در شدیدترین موارد، جراحت‌هایی شبیه سوختگی درجه دو مشاهده می‌شد که در زیر بسیاری از آنها بافت برآمده‌ای وجود داشت که عفونی نشده بود. در برخی از مصدومان پس از ترکیدن تاول‌های بسیار بزرگ، تاولچه‌های سالمی در زیر آنها مشاهده می‌شد.

۴۱- برخی از مصدومان به التهاب نای و نایچه و تعدادی نیز به التهاب حنجره دچار شده بودند. تعدادی از مصدومان به کمبود گویچه‌های سفید خون و تعدادی نیز به کاهش تعداد لنفوسیت‌های خون مبتلا شده بودند. عفونت‌ها عمدتاً تنفسی بوده و افزایش تعداد گویچه‌های سفید خون را موجب شده بود و در عین حال کمبود لنفوسیت‌های سفید خون نیز وجود داشت.

۴۲- تعداد ۶ نفر از مصدومان را کارشناس پزشکی معاینه و بررسی کرد تا سطح کولین‌استراسه پلاسمایی در آنها تعیین شود. سطح این ماده در ۳ مورد از مصدومان ـ موارد شماره ج-۶، ج-۱۵ و ج-۲۱ ـ پایین تشخیص داده شد. دو مورد از مصدومان نیز برای تعیین وجود اسید سیانیک مورد معاینه قرار گرفتند که نتیجه در هر دو مورد منفی بود.

۴۳- شرایط عمومی مصدومان با توجه به دوره بیماری از کاملاً طبیعی تا بسیار بد متغیر بود.

۴۴- معاینات پزشکی که متخصص انجام داد با اطلاعات بیش‌تری که از سوی پزشکان شاغل در این بیمارستان ارائه شد و نیز با نتایج بررسی‌های صورت گرفته روی مصدومان تکمیل شد. کارشناس پزشکی هیئت، اطلاعات ارائه شده از سوی دکتر «احسان الشمعا» را مفید یافت.

۴۵ - مصدومان معاینه و مشاهده شده در مصاحبه‌ها اظهار داشتند که در روزهای ۳۱/۳۰ مارس ۱۹۸۸ در معرض ماده شیمیایی قرار گرفته‌اند. آنها گفتند که با شروع خارش و اشک‌ریزش چشم‌هایشان، حساسیت پیدا کردن به نور، انقباض غیر ارادی پلک‌ها، ترشح از مخاط بینی، درد قفسه سینه، التهاب و خارش پوست، و سپس گسترش تاول‌ها همگی

defamoghadas.ir

متوجه شده‌اند که تحت تأثیر یک عامل شیمیایی مهاجم قرار گرفته‌اند. در بعضی موارد (شماره‌های ج-۸، ج-۲۲، ج-۲۳، و ج-۲۷) مصدومان هوشیاری خود را از دست داده بودند. مورد شماره ج-۱۶ دچار بی‌اختیاری ادرار و مدفوع نیز شده بود.

۴۶- از مطالعات صورت گرفته می‌توان به‌طور قاطع نتیجه گرفت که ۳۹ بیمار معاینه شده و نیز ۷۲ نفری که مشاهده شدند در معرض گاز خردل قرار گرفته‌اند.

۴۷- عدم هوشیاری و بی‌اختیاری می‌تواند به اثرات فیزیکی هر عامل متجاوزی که احتمالاً تولید می‌شود مرتبط باشد، اما این نشانه‌ها همچنین می‌توانند از علائم مهم مسمومیت با مواد ممنوعه کولین استراسه نیز باشند. افزایش آبریزش چشم و بینی نیز از خصوصیات این نوع مسمومیت است گرچه ممکن است. ناشی از تأثیرات گاز خردل بر شامه مخاطی نیز باشد (البته گزارشی از تعرق زیاد وجود نداشت). هیچ موردی از انقباض مردمک چشم یا کندی کار قلب گزارش نشده است، اما مشکلات تنفسی به‌عنوان یکی از علائم وجود داشته است. به هرحال مصدومان نیاز به درمان با آتروپین نداشتند. به طورکلی این موارد نشان‌دهنده آن است که برخی از مصدومان نه‌تنها در معرض اثرات گاز خردل بلکه تحت تأثیر ماده ممنوعه کولین استراسه نیز بوده‌اند. با وجود این بر اساس معاینات و اطلاعات موجود نمی‌توان این موضوع را تأیید کرد.

ب) اطلاعات کلی

۴۸- تأیید می‌شود که بیماران معاینه شده در تاریخ ۳۱/۳۰ مارس ۱۹۸۸ بر اثر حملات با عوامل شیمیایی مصدوم شده‌اند که از طریق پرتاب بمب از هوا یا در مواردی با انفجار گلوله‌های توپ در فاصله ۲ تا ۵۰۰ متری محل حضور مصدومان پخش شده‌اند. در کل، مصدومان با قرار دادن ماسک ضد گاز توانسته‌اند از صورت‌هایشان محافظت کنند. آنها در اغلب موارد بلافاصله پس از انفجار ماسک را پوشیده‌اند ولی در مواردی نیز پس از انفجار و گذشت زمان اقدام به استفاده از ماسک نموده و هیچ پوشش مناسبی نداشته‌اند.

۴۹- بر اساس اطلاعاتی که از مقامات نظامی عراقی در سلیمانیه و همچنین از سربازان مجروح معاینه شده توسط کارشناس پزشکی هیئت در بغداد دریافت شد، آنها در زمان حملات در ارتفاعات شمال حلبچه مستقر بوده‌اند. آنها به ما گفتند که مواضع‌شان در شب ۳۰ مارس با ۲۰ گلوله توپ مجهز به سرجنگی شیمیایی و نیز بمب‌های شیمیایی پرتاب شده به‌وسیله ۳ فروند هواپیما در صبح روز ۳۱ مارس هدف قرار گرفته‌اند. اغلب مصدومان از یک بیمارستان نظامی در سلیمانیه تخلیه شده و سپس به بیمارستان نظامی الرشید در بغداد منتقل شده‌اند.

۵۰- بر اساس منبع پیش گفته تنها از عامل شیمیایی گاز خردل استفاده شده و این عامل

defamoghaddas.ir

منطقه‌ای حدود ۲ کیلومترمربع را آلوده کرده است. به ما اطلاع داده شد که این عامل توسط پرسنل متخصص و با استفاده از سیستم دراگر (Dragger) کشف و تجزیه و تحلیل شده است.

۵۱- دولت عراق حفاظت به موقع و کافی از هیئت به‌عمل آورد. هیئت به‌دلائل امنیتی قادر نبود به مکان‌هایی در منطقه حلبچه که بنا به ادعا در تاریخ‌های ۳۱/۳۰ مارس ۱۹۸۸ هدف حملات سلاح‌های شیمیایی قرار گرفته، سفر نماید.

ج) خلاصه یافته‌ها

۵۲- بنا به درخواست ویژه دبیرکل در روزهای ۸ و ۱۱ آوریل جهت انجام تحقیقات در مورد ادعای استفاده از سلاح‌های شیمیایی در مناقشه ایران و عراق، از عراق بازدید نمودم. تحقیقات در بیمارستان نظامی الرشید بغداد صورت گرفت. از منطقه‌ای که حمله مورد ادعا اتفاق افتاده بازدید نکردم.

۵۳- خلاصه نظرات اینجانب درباره تحقیق فعلی به‌شرح زیر است:

الف) معاینه پزشکی ۳۹ مصدوم در بیمارستان نظامی الرشید بغداد نشان داد که آنها به میزان مختلف از ورم ملتحمه همراه با حساسیت به نور، اشک‌ریزش و انقباض غیر ارادی پلک‌ها و همچنین جراحات پوستی از جمله التهاب پوست، تیره و سیاه شدن رنگ آن و جراحاتی شبیه سوختگی درجه دو رنج می‌برند. برخی از آنها دارای التهابات نای و نایچه و تعدادی نیز دچار کمبود گویچه‌های سفید خون بودند. این یافته‌های بالینی به ما اجازه می‌دهد که تأیید نماییم که ۳۹ مصدوم تحت تأثیر گاز خردل قرار گرفته‌اند.

ب) چهار مصدوم با علائمی نظیر حالت اغما، بی‌اختیاری ادرار و مدفوع، ترشحات زیاد چشمی، و نیز کاهش سطح استیل‌کولین استراسه نشان می‌دهد که این مصدومان علاوه بر گاز خردل تحت تأثیر عامل شیمیایی استیل‌کولین استراسه با غلظت کم نیز قرار گرفته‌اند.

ج) تعداد ۳۹ مصدوم را پزشک متخصص معاینه کرده و ۷۲ نفر دیگر نیز تحت معاینه سرپایی قرار گرفته‌اند که تمامی آنها از پرسنل نظامی بوده و دارای علائم بیماری مشابه بودند. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که آنها در معرض اثرات گاز خردل بوده‌اند.

شش. نتایج

۵۴- نتایج تحقیق فعلی به‌شرح زیر است:

الف) بر اساس معاینات بالینی که در جمهوری اسلامی ایران انجام شد می‌توان تشخیص داد که بیماران تحت تأثیر سلاح‌های شیمیایی قرار گرفته‌اند و تعداد قابل ملاحظه‌ای از آنها غیرنظامی بوده‌اند.

ب) بیشترین عامل شیمیایی که در این موارد استفاده شده گاز خردل بوده است، ولی از

defamoghaddas.ir

ماده ممنوعه استیل‌کولین استراسه نیز استفاده شده است.

ج) بر اساس معاینات بالینی انجام شده در عراق می‌توان مشخص کرد که کلیه مصدومانی که تحت تأثیر سلاح‌های شیمیایی قرار گرفته‌اند همگی از پرسنل نظامی بوده‌اند.

د) عامل شیمیایی مورد استفاده در این موارد گاز خردل بود. برخی نشانه‌ها وجود دارد که ماده استیل‌کولین استراسه ممکن است با غلظت کم استفاده شده باشد، اما سند محکمی در این مورد وجود ندارد.

ه) این امکان وجود نداشت که میزان استفاده از عوامل شیمیایی و وسائل مورد استفاده در پرتاب این عوامل را به‌طور مستقل در هر دو مرحله تحقیقات تعیین کرد.

و) گواهی تاریخ بستری مصدومان در دو کشور عموماً با یافته‌های تحقیقات پزشکی اینجانب در خصوص تاریخ‌هایی که تحت تأثیر سلاح‌های شیمیایی قرار گرفته‌اند، همسان بود.

ضمیمه ۱

روزشمار فعالیت‌ها

یکشنبه ۲۷ مارس ۱۹۸۸: تجمع اعضای هیئت در لندن، عزیمت از لندن (۲۲:۳۰)

دوشنبه ۲۸ مارس ۱۹۸۸: ورود به تهران (ساعت ۷)، ملاقات با آقای حسین لواسانی معاون وزیر امور خارجه در وزارت امور خارجه (ساعت ۱۱)، معاینه بیماران و مصاحبه با آنها در بیمارستان‌های لبافی‌نژاد و بقیه‌الله در تهران (ساعت ۱۵ - ۱۹:۳۰)

سه شنبه ۲۹ مارس ۱۹۸۸: معاینه و مصاحبه با بیماران در مرکز درمانی مفتح در منطقه تهران (ساعت ۱۰) و بیمارستان لقمان‌الدوله، تهران (ساعت ۱۵)

چهارشنبه ۳۰ مارس ۱۹۸۸: عزیمت به باختران (ساعت ۸)، معاینه و مصاحبه با بیماران در مرکز پذیرش و مراقبت درمانی مجروحان (ساعت ۱۰)، مشاهده و مصاحبه با افرادی که در روستاهای نودشه و نجمال تحت تأثیر سلاح‌های شیمیایی قرار گرفته‌اند، بازگشت به تهران (ساعت ۱۹)

پنجشنبه ۳۱ مارس ۱۹۸۸: ملاقات با آقای لواسانی معاون وزیر امور خارجه در فرودگاه مهرآباد تهران (ساعت ۸)، عزیمت از تهران (۱۰:۳۰)، ورود به ژنو (۲۳:۳۰)

جمعه ۱ آوریل ۱۹۸۸: تهیه گزارش

شنبه ۲ آوریل ۱۹۸۸: تهیه گزارش

یکشنبه ۳ آوریل ۱۹۸۸: تهیه گزارش

دوشنبه ۴ آوریل ۱۹۸۸: تهیه گزارش

defamoghaddas.ir

سه شنبه ۵ آوریل ۱۹۸۸: تهیه گزارش
چهارشنبه ۶ آوریل ۱۹۸۸: تهیه گزارش
پنجشنبه ۷ آوریل ۱۹۸۸: عزیمت از ژنو (ساعت ۱۱)، ورود به بغداد (۲۳:۲۳)
جمعه ۸ آوریل ۱۹۸۸: معاینه و مصاحبه با بیماران در بیمارستان نظامی الرشید بغداد (ساعت ۱۱:۳۰-۱۰)
شنبه ۹ آوریل ۱۹۸۸: معاینه و مصاحبه با بیماران در بیمارستان نظامی الرشید بغداد (ساعت ۹)
یکشنبه ۱۰ آوریل ۱۹۸۸: عزیمت به سلیمانیه (۸:۳۰)، ارائه توضیحات از سوی مقامات نظامی عراق (ساعت ۱۲-۱۰)، بازگشت به بغداد (۱۳:۳۰)، صرف شام با آقای ریاض القیسی مدیر بخش سازمان‌های بین‌المللی وزارت امور خارجه (ساعت ۲۰)
دوشنبه ۱۱ آوریل ۱۹۸۸: عزیمت از بغداد (۸:۳۰)، ورود به ژنو (۱۴:۲۵)
سه شنبه ۱۲ آوریل ۱۹۸۸: تهیه گزارش
چهارشنبه ۱۳ آوریل ۱۹۸۸: تهیه گزارش
پنجشنبه ۱۴ آوریل ۱۹۸۸: تکمیل گزارش
جمعه ۱۵ آوریل ۱۹۸۸: متفرق شدن اعضای هیئت از ژنو

ضمیمه ۳

تفکیک موارد معاینه شده در جمهوری اسلامی ایران و عراق

مواردی که در این ضمیمه فهرست شده، نمونه‌ای از کل تعداد افرادی را شامل می‌شود که تحت تأثیر قرار گرفته‌اند. تعداد هر گروه به تعداد مجروحان مورد معاینه در هر بیمارستان یا مرکز بستگی دارد.

جدول ۱: تفکیک بر اساس عامل تهاجم

موارد معاینه شده در جمهوری اسلامی ایران	
عامل ممنوعه استیل‌کولین استراسه	۴ نفر
عامل ایپریت (گاز خردل) و احتمالاً عامل ممنوعه استیل‌کولین استراسه	۱ نفر
عامل ایپریت (گاز خردل)	۶۱ نفر
جمع مصدومین	۶۶ نفر
عامل ایپریت (گاز خردل) منجر به فوت	۱ نفر
جمع کل مصدومین	۶۷ نفر

موارد معاینه شده در عراق	
عامل ایپریت (گاز خردل)	۳۵ نفر
عامل ایپریت (گاز خردل) و احتمالاً عامل ممنوعه استیل‌کولین استراسه	۴ نفر
جمع مصدومین	۳۹ نفر

defamoghaddas.ir

جدول ۲: تفکیک بر اساس سن، جنس و وضعیت

موارد معاینه شده در جمهوری اسلامی ایران			
گروه سنی (به‌سال)	نظامی مذکر	غیرنظامی مذکر	افراد مؤنث
تا ۱ سال	–	۱	۱
۱ تا ۴ سال	–	۲	۳
۵ تا ۱۴ سال	–	۴	۹
۱۵ تا ۱۹ سال	–	۳	۵
۲۰ تا ۲۴ سال	۱۲	۲	۵
۲۵ تا ۲۹ سال	۴	۲	۳
۳۰ تا ۳۹ سال	۱	۲	۱
۴۰ تا ۴۹ سال	–	۱	۱
۵۰ تا ۵۹ سال	–	۱	–
۶۰ تا ۶۵ سال	–	۱	–
نامشخص	–	۲	–
جمع	۱۷	۲۱	۲۸
جمع کل	**۶۶**		

موارد معاینه شده در عراق *			
گروه سنی (به‌سال)	سربازان	افسران	مجموع مصدومان
۱۵تا۱۹ سال	۱	–	۱
۲۰تا۲۴ سال	۹	۱	۱۰
۲۵تا۲۹ سال	۷	۸	۱۵
۳۰تا۳۴ سال	۵	۲	۷
۳۵تا۳۹ سال	۲	۱	۳
۴۰تا۴۴ سال	۲	–	۲
۴۵تا۴۹ سال	۱	–	۱
جمع	۲۷	۱۲	۳۹

* کلیه مواردی که در عراق معاینه شدند پرسنل نظامی مرد بودند.

defamoghaddas.ir

جدول ۳: تفکیک محل و تاریخ مصدومیت موارد معاینه شده در جمهوری اسلامی ایران بین روزهای ۱۵ و ۲۷ مارس ۱۹۸۸

محل / تاریخ مصدومیت	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۲	۲۳	۲۵	۲۶	۲۷	نامشخص	جمع
نودشه	–	–	۳	–	–	–	۳	–	–	–	۱	۷
باینگان	–	–	۱	–	–	–	–	–	–	–	–	۱
شیخ‌صالح	–	–	–	–	–	–	–	۲	–	–	–	۲
حلبچه	۱	۱۲	۱۰	۷	۱	–	–	–	–	–	۴	۳۵
ماؤوت	–	–	–	–	–	۱	۱	–	–	–	–	۲
مریوان	–	۱	–	۵	۱	–	–	–	–	–	–	۷
سگان	–	–	۱	–	–	–	–	–	–	–	–	۱
شاخ‌شمیران	–	–	–	–	–	–	–	۱	۱	۳	–	۵
الله‌اکبر	–	–	–	۱	–	–	–	–	–	–	–	۱
نامشخص	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	۵	۵
جمع	۱	۱۳	۱۵	۱۳	۲	۱	۴	۳	۱	۳	۱۰	–
جمع کل												۶۶

* ۶۲ مورد از مصدومان معاینه شده در جمهوری اسلامی ایران تحت تأثیر گاز خردل واقع شده‌اند.
۴مورد (۲ نفر در حلبچه در ۱۶ مارس و ۲ نفر دیگر در ۱۸ مارس در مریوان) تحت تأثیر عامل استیل‌کولین استراسه قرار گرفته بودند. یک بیمار از شاخ‌شمیران دارای علائمی بود که نشان می‌داد به‌طور هم‌زمان تحت تأثیر عامل خردل و اعصاب قرار گرفته است.

گفته می‌شد که کلیه موارد معاینه شده در عراق در نزدیکی حلبچه در روزهای ۳۰و۳۱ مارس ۱۹۸۸ تحت تأثیر قرار گرفته‌اند.
کلیه اطلاعات مندرج در این جدول بر اساس اظهارات مصدومان است.

جدول ۴: تفکیک موارد معاینه شده در جمهوری اسلامی ایران بر اساس موقعیت و محل معاینه

موقعیت	محل معاینه	تعداد بیماران
تهران	بیمارستان لبافی‌نژاد	۱۱
تهران	بیمارستان بقیةالله	۹
حومه تهران	نقاهتگاه مفتح	۱۴
تهران	بیمارستان لقمان‌الدوله	۲۶
باختران	مرکز پذیرش و مراقبت	۳
نودشه	در خیابان	۳
جمع		۶۶

defamoghaddas.ir

* سه نفر در نجمال مشاهده شدند ولی به‌علت کمبود وقت هیچ معاینه پزشکی روی آنها انجام نشد. به‌علاوه ۵۶ مصدوم دیگر را نیز کارشناس پزشکی هیئت مشاهده نمود، ولی هیچ سابقه پزشکی نداشته و معاینه‌ای از آنها صورت نگرفته بود.

(کلیه ۳۹ مورد معاینه شده در عراق در بیمارستان نظامی الرشید در بغداد معاینه شدند. ۷۲ مورد دیگر نیز در همان بیمارستان به‌صورت سرپایی معاینه شدند.)

جدول ۵ : تفکیک موارد معاینه‌شده در عراق
بر اساس نوع سلاح حامل عامل شیمیایی مهاجم و فاصله از منطقه اثر بر اساس اطلاعات دریافتی از مصدومان

فاصله از منطقه اثر	نوع سلاح مورد استفاده			
	گلوله توپ	بمباران	موشک	نامشخص
۰-۱۰	۴	۵	۲	۲
۱۱-۵۰	۱	۱۱		
۵۱-۱۰۰	۱	۳	-	-
۱۰۱-۵۰۰	۲	۳	۲	
نامشخص	۱	۳		۱
جمع	۹	۲۵	۴	۳
جمع کل				**۴۱**

یادداشت: برخی از مصدومان با بیش از یک نوع عامل شیمیایی مصدوم شده‌اند لذا جمع کل بیشتر از ۳۹ است.

شماره ۱۰۹۷

شماره سند شورای امنیت: S/19824

۲۵ آوریل ۱۹۸۸ (۵ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۲ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

احتراماً، متن نامه دکتر هادی منافی رئیس شورای نظام پزشکی جمهوری اسلامی به پیوست ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ سفیر جانشین نمایندگی دائمی

پیوست

نامه رئیس شورای نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران خطاب به دبیرکل

رژیم عراق یک‌بار دیگر علی‌رغم کلیه مقررات شناخته شده بین‌المللی به کاربرد سلاح‌های شیمیایی نه تنها علیه ایرانی‌ها ـ که از سال ۱۹۸۵ متوسل شده ـ ادامه داده

defamoghaddas.ir

است، بلکه علیه انسان‌های بی‌گناه در مناطق کردنشین شمال عراق نیز به کار گرفته است.

این قبیل حملات بی‌رحمانه به کشته و مجروح شدن شدید هزاران تن از ساکنان کردنشین حلبچه و سایر مناطق شمال عراق منجر شده است.

نقض آشکار قوانین و مقررات بین‌المللی در خصوص عدم استفاده از تسلیحات شیمیایی از سوی عراق هشدار جدی به جامعه بین‌المللی محسوب می‌گردد و اگر این قبیل بی‌رحمی‌های فاحش با عزم جدی متوقف نگردد، این قبیل جنایات گسترش خواهد یافت که بر اثر آن کلیه جهان و نیز اخلاقیات و شئون انسانی شدیداً آسیب دیده و پیامدهای ناگواری به همراه خواهد داشت.

ما اعضای جامعه پزشکی جمهوری اسلامی از جناب‌عالی و کلیه پزشکان جهان به طور کلی انتظار داریم که به ما کمک نمایید تا افکار عمومی جهان از نتایج اسف‌بار این قبیل جنایات ددمنشانه آگاه گردند و متجاوز را که به طور شرم‌آوری مقررات بین‌المللی را با حملات شیمیایی و موشکی علیه مردم بی‌گناه غیرنظامی نادیده گرفته، محکوم نمایید. امیدوارم که این درخواست اخلاقی و انسانی که اذهان کلیه انسان‌ها به ویژه پزشکان را متأثر ساخته، جامه عمل پوشد و نهایتاً از ارتکاب چنین جنایات وحشیانه در آینده از سوی رژیم عراق جلوگیری به عمل آید.

دکتر هادی منافی ـ رئیس جامعه پزشکی جمهوری اسلامی ایران

شماره ۱۰۹۸

شماره سند شورای امنیت: S/19825

۲۵ آوریل ۱۹۸۸ (۵ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۲ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع شما می‌رسانم حملات ذیل از سوی عراق علیه شهرهای جمهوری اسلامی ایران مورخ ۲۰ آوریل ۱۹۸۸ صورت گرفت که به آن اشاره می‌گردد:

شهر	زمان	نوع حمله	شهید	مجروح
بروجرد	۱۳:۲۸	هوایی	۴ نفر	۱۸ نفر
همدان	۱۵:۱۳	هوایی	تعدادی	تعدادی
اصفهان	۱۹:۳۸	موشک	تعدادی	۴۰ نفر
قم	۲۳:۲۴	موشک	تعدادی	تعدادی
تهران	۱۹:۳۷	موشک	تعدادی	۲۳ نفر

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

شماره ۱۰۹۹

شماره سند شورای امنیت: S/19826

۲۵ آوریل ۱۹۸۸ (۵ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۵ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه مورخ ۲۲ آوریل خود در خصوص حملات شیمیایی عراق علیه جمهوری اسلامی ایران (S/19822)، با احترام به اطلاع جنابعالی می‌رسانم که در ۲۱ آوریل ۱۹۸۸، رژیم جنایتکار عراق دو روستای کرخه نور و تماریه در حومه سوسنگرد را هدف بمباران شیمیایی قرار داد و باعث شهید و مجروح شدن تعدادی از روستاییان گردید.

محمدجعفر محلاتی - جانشین نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۰۰

شماره سند شورای امنیت: S/19827

۲۵ آوریل ۱۹۸۸ (۵ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۵ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های مکرر خود که جدیدترین آن طی سند S/19818 درباره ادامه بمباران مناطق صرفاً مسکونی عراق از سوی رژیم ایران منتشر شد، احتراماً به اطلاع جنابعالی می‌رساند که نیروهای این رژیم اقدامات تجاوزگرانه ذیل را مرتکب شدند. این اقدامات طبق فهرست پیوست از ساعت ۷ تا ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۲۰ آوریل ۱۹۸۸، از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۲۰ آوریل تا ساعت ۷ مورخ ۲۱ آوریل ۱۹۸۸، از ساعت ۷ تا ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۲۱ آوریل ۱۹۸۸، از ساعت ۷ تا ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۲۳ آوریل ۱۹۸۸ و از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۲۳ آوریل ۱۹۸۸ تا ساعت ۷ مورخ ۲۴ آوریل ۱۹۸۸ انجام گردیده است.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

زمان	مکان	گلوله	تلفات و خسارات
۷:۰۸ ـ ۶:۵۱	مرکز استان اربیل که به مناطق ذیل گسترش یافت: سیداوه، بلاشاوة، محلة العرب، سیطاقان	با دو جنگنده هدف قرار گرفت و ۲۲ راکت پرتاب شد.	۸ غیرنظامی از جمله ۲ کودک و ۲ زن مجروح شدند، ۱ خانه تخریب شد و به ۶ خانه خسارت وارد گردید، ۲ خودرو غیرنظامی و ۱ مدرسه ابتدایی خسارت دید

defamoghaddas.ir

زمان	مکان	گلوله	تلفات و خسارات
۱۲:۴۲ ـ ۱۰:۰۹	مرکز استان سلیمانیه	۲۹	۱ کودک مجروح شد و به ۱ خودرو شخصی خسارت وارد گردید
۱۵:۲۰ ـ ۸:۴۰	استان میسان، ناحیه علی‌غربی	۴۷	---
۱۹:۵۰ ـ ۱۹:۱۵	مرکز استان بصره	۲	۲ غیرنظامی مجروح شدند.
۲۳:۳۰ ـ ۶:۴۰	استان دیاله	۳۴	به ۴ خانه، ۱ مدرسه متوسطه دخترانه و ۱ خودرو غیرنظامی خسارت وارد گشت.
۲۰:۵۰ ـ ۱۹:۴۰	استان دیاله، ناحیه قزانیه	۲۵	۲ غیرنظامی مجروح شدند و به ۵ خانه و ۱ خودرو شخصی خسارت وارد شد.
۲۳:۵۵	استان بصره، ناحیه قرنه	۹ موشک	۱۰ خانه و ۶ مغازه خسارت دید.
۸:۴۰	استان سلیمانیه، ناحیه دربندیخان	۱	۱ خانه تخریب شد.
۱۹:۱۶ ـ ۱۷:۴۰	مرکز استان سلیمانیه تا مناطق گسترش یافت: جوریاغ، سرشقام	---	۷ غیرنظامی از جمله ۳ زن و ۱ کودک مجروح شدند و به ۴ خانه خسارت وارد گشت.
۲۴:۱۵ ـ ۲۴:۰۰	استان سلیمانیه، ناحیه قلعه‌دیزه، روستای کرب‌داغ	۳	۱ غیرنظامی کشته شد، به ۳ خانه خسارت وارد گشت

شماره ۱۱۰۱

شماره سند شورای امنیت: S/19830

۲۶ آوریل ۱۹۸۸ (۶ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۵ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام متن دو یادداشت وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت ایتالیا (بخش حافظ منافع فرانسه) در خصوص نقض حقوق بین‌المللی از سوی نیروهای فرانسوی در خلیج فارس به پیوست ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین نمایندگی دائمی

پیوست۱

یادداشت مورخ ۱۳ آوریل ۱۹۸۸ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت ایتالیا در تهران (بخش حافظ منافع فرانسه)

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران اعتراض خود را به سفارت ایتالیا (بخش حافظ

defamoghaddas.ir

منافع فرانسه) تسلیم کرد، بنا به اطلاع مقامات ذی‌ربط در جمهوری اسلامی ایران موارد زیر را به اطلاع می‌رساند:

۱ـ در ۱۴ ژانویه ۱۹۸۸، در ساعت ۱۴:۳۱، یک ناو فرانسوی در موقعیت ´۵۷ °۲۴ شمالی و ´۴۷ °۵۶ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در مختصات ´۲۳ °۲۵ شمالی و ´۵۷ °۵۶ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۲ـ در ۱۵ ژانویه ۱۹۸۸، در ساعت ۱۴:۴۲، یک ناو فرانسوی به شماره ۷۲۵ در موقعیت ´۲۴ °۲۶ شمالی و ´۳۵ °۵۶ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۳۷ °۲۶ شمالی و ´۳۶ °۵۶ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

بدیهی است که حق پرواز بر فراز آب‌های بین‌المللی برای کلیه کشورها یکی از مقررات شناخته شده جهانی در حقوق بین‌المللی است. ناوهای فرانسوی این مقررات را با هشدارهایشان نقض کردند. بنابراین، دولت جمهوری اسلامی، در حالی‌که به این اقدامات اعتراض دارد، قویاً خواستار توقف این قبیل فعالیت‌ها است.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده و از سفارت ایتالیا (بخش حافظ منافع فرانسه) می‌خواهد آن را در عالی‌ترین سطح مورد ملاحظه قرار دهد.

به امید پیروزی مستضعفین بر مستکبرین

پیوست۲

یادداشت مورخ ۱۲ آوریل ۱۹۸۸ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت ایتالیا در تهران (بخش حافظ منافع فرانسه)

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران اعتراض خود را به سفارت ایتالیا (بخش حافظ منافع فرانسه) تسلیم کرد، بنا به اطلاع مقامات ذی‌ربط در جمهوری اسلامی ایران موارد زیر را به اطلاع می‌رساند:

۱ـ در ۲۳ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۵:۵۵ یک هواپیمای سوپراتاندارد فرانسوی در موقعیت ´۵۰ °۲۳ شمالی و ´۳۳ °۵۹ شرقی یک هواپیمای گشت دریایی ایران را برای مدت ۱۲ دقیقه ره‌گیری کرد.

۲ـ در ۵ نوامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۱:۲۵ یک ناو هواپیمابر فرانسوی در موقعیت ´۱۹ °۲۶ شمالی و ´۳۴ °۵۶ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۱۷ °۲۶ شمالی و ´۵۴ °۵۶ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۳ـ در ۲۱ فوریه ۱۹۸۸ در ساعت ۸:۴۰ یک ناو هواپیمابر فرانسوی به شماره ۹۱۵ در موقعیت ´۱۵ °۲۶ شمالی و ´۴۰ °۵۶ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۵ °۲۶ شمالی و ´۵۰ °۵۶ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۴ـ در ۲۱ فوریه ۱۹۸۸ در ساعت ۸:۵۲ یک ناو هواپیمابر فرانسوی به شماره ۷۸۳ در

defamoghaddas.ir

موقعیت ´۲۵°۴۰ شمالی و ´۵۶°۵۰ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۶°۰۰ شمالی و ´۵۶°۵۰ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۵ـ در ۲۱ فوریه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۵:۱۰ یک ناو هواپیمابر فرانسوی به شماره ۷۸۳ در موقعیت ´۲۵°۳۵ شمالی و ´۵۵°۲۰ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۵°۳۷ شمالی و ´۵۵°۱۵ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۶ـ در ۲۹ فوریه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۱ یک ناو هواپیمابر فرانسوی در موقعیت ´۲۵°۴۵ شمالی و ´۵۶°۴۰ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۶°۰۰ شمالی و ´۵۷°۰۰ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۷ـ در ۶ مارس ۱۹۸۸ در ساعت ۹:۴۶ یک هواپیمای سوپراتاندارد فرانسوی در موقعیت ´۲۴°۵۴ شمالی و ´۵۸°۵۷ شرقی یک هواپیمای گشت دریایی ایران را برای مدت ۲ دقیقه ره‌گیری کرد.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده و از سفارت ایتالیا (بخش حافظ منافع فرانسه) می‌خواهد آن را در عالی‌ترین سطح مورد ملاحظه قرار دهد.

به امید پیروزی مستضعفین بر مستکبرین

شماره ۱۱۰۲

شماره سند شورای امنیت: S/19837

۲۶ آوریل ۱۹۸۸ (۶ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۶ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً نامه مورخ ۲۶ آوریل ۱۹۸۸ آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق ارسال می‌گردد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

نامه مورخ ۲۶ آوریل ۱۹۸۸ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه عراق خطاب به دبیرکل

احتراماً، یادآور می‌شود که عراق تصمیم گرفته است بمباران شهرهای ایران را از نیمه شب ۲۱/۲۰ آوریل ۱۹۸۸ متوقف سازد. از همین رو به رژیم ایران فرصت می‌دهیم تا در موضع تجاوزگرانه‌اش علیه عراق به‌ویژه حملاتش علیه شهرها و روستاهای عراقی تجدید نظر کند. اقدامات عراق در راستای تعقیب صلح می‌باشد.

اگر چه عراق با اعتقاد راسخ از اعلامیه‌اش تبعیت می‌کند و بمباران‌های شهرهای ایران را از ۲۰ آوریل متوقف ساخته، اما رژیم ایران به‌صورتی که در موارد گذشته انجام داده است، با

defamoghaddas.ir

از سرگیری اقدامات فریبکارانه گذشته‌اش جهت وارد ساختن خسارت به مراکز صرفاً مسکونی در عراق از پذیرش درخواست توقف، اجتناب می‌کند و نیروهای متجاوزش به اهداف غیرنظامی در استان‌های بصره و سلیمانیه در تاریخ‌های ۲۱، ۲۳، ۲۴، ۲۵ و ۲۶ آوریل با استفاده از بمب‌ها و موشک‌های هدایت شونده حمله کرده‌اند که در مجموع ۹ موشک هدایت شونده و ۸ گلوله توپ ۱۳۰ میلی‌متری به استان بصره و نیز ۱۵ گلوله توپ ۱۵۵ میلی‌متری به استان سلیمانیه پرتاب کردند. این گلوله‌باران‌ها باعث مرگ ۱ غیرنظامی و مجروح شدن ۷ تن دیگر از جمله ۳ زن و ۱ کودک و نیز تخریب ۱ خانه گردید. همچنین خساراتی به ۱۹ خانه دیگر و ۶ واحد تجاری وارد ساخت.

ضمن هشدار به ایران نسبت به پیامدهای جنایاتش علیه مناطق مسکونی غیرنظامی عراق، دولت عراق رژیم ایران را مسئول کامل نقض توقف بمباران شهرها می‌داند که یک‌بار دیگر تلاش دارد آتش جنگ شهرها را برافروزد.

دولت عراق فرصت را غنیمت شمرده از جامعه بین‌المللی می‌خواهد که رژیم ایران را ترغیب کند به منطق صلح تن دهد و مسیرش را از جنگ و تجاوز جدا سازد.

طارق عزیز ـ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق

شماره ۱۱۰۳

شماره سند شورای امنیت: S/19839

۲۶ آوریل ۱۹۸۸ (۶ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۶ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نماینده دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع شما می‌رسانم که به‌دنبال حملات نیروهای عراق علیه شهرهای جمهوری اسلامی ایران در فواصل ۴ تا ۱۲ آوریل ۱۹۸۸ تعدادی شهید و مجروح شدند که آمار آن بر اساس تاریخ به شرح ذیل می‌باشد:

تاریخ	شهر	نوع حمله	شهید	مجروح
۳ آوریل ۱۹۸۸	تبریز	تعدادی جنگنده	۲۳ نفر	۷۷نفر
	ارومیه	تعدادی جنگنده		
	زنجان	۱ جنگنده		
	تاج‌آباد	۱ جنگنده		۳
	هریمن علیا و سفلی	۱ جنگنده		

defamoghaddas.ir

تاریخ	شهر	نوع حمله	شهید	مجروح
۴ آوریل ۱۹۸۸	باینگان	۱ جنگنده	۳ نفر	
	تای‌جوز	۱ جنگنده		
	اصفهان	۱ جنگنده		
	دزفول	۱ جنگنده		
	آبادان	۱ جنگنده		
۵ آوریل ۱۹۸۸	تهران	موشک	۱۰ نفر	۵۰ نفر
	قم	موشک	۱۵ نفر	۱۶۰ نفر
	قم	موشک	۳۵ نفر	۲۳۲ نفر
	اصفهان	موشک	۵ نفر	۹۰ نفر
	همدان	جنگنده	۱۲ نفر	۴۸ نفر
	دزفول	جنگنده		
	سنندج	جنگنده		
	خرم‌آباد	جنگنده		
۶ آوریل ۱۹۸۸	تهران	موشک	۱۶ نفر	۱۵ نفر
	تهران	موشک	۶ نفر	
	دزفول	جنگنده		
	مسجد سلیمان	جنگنده	۶ نفر	۹۰ نفر
	شوشتر	جنگنده	۴ نفر	۳۰ نفر
	ایلام	۱۰ جنگنده		
	ارومیه	تعدادی جنگنده	۲ نفر	۲۰ نفر
	سلماس	جنگنده	۱۴ نفر	۲۵ نفر
	اسلام‌آباد غرب	جنگنده		
	اسلام‌آباد غرب	جنگنده		
	زیوه ـ سیلوانا	جنگنده	۱۳ نفر	۲۸ نفر
	خرم‌آباد	جنگنده		
۷ آوریل ۱۹۸۸	تهران	۴ موشک	۱۶ نفر	۶۵ نفر
	قم	موشک	۶ نفر	۴۰ نفر
	اصفهان	۳ موشک	۲	۲۹
	کرج	۲ موشک	۳۸ نفر	۲۰۸ نفر
	تبریز	موشک		

defamoghaddas.ir

تاریخ	شهر	نوع حمله	شهید	مجروح
۷ آوریل ۱۹۸۸	دزفول	۲ جنگنده	۱ نفر	۷ نفر
	مسجد سلیمان	۲ جنگنده	۲۰ نفر	۸۰ نفر
	هندیجان	جنگنده	۱۶ نفر	۷۰ نفر
	کوهدشت	جنگنده	۳ نفر	۶ نفر
	پلدختر	جنگنده		۴
	ایلام	جنگنده		
	همدان	۲ جنگنده	۲۳ نفر	۱۲۸ نفر
	سنندج	جنگنده		
	باختران	۲ جنگنده		۷ نفر
۸ آوریل ۱۹۸۸	تهران	موشک	۲ نفر	۵ نفر
	تبریز	موشک		
	اصفهان	موشک		
۹ آوریل ۱۹۸۸	قم	موشک		
	اصفهان	جنگنده		
۱۱ آوریل ۱۹۸۸	تهران	موشک	۲۰ نفر	۵۰ نفر
	اصفهان	موشک		
	اصفهان	جنگنده		
	مریوان	جنگنده		
	کامیاران	۳ جنگنده		
۱۲ آوریل ۱۹۸۸	تهران	۲ موشک	۷ نفر	۱۶ نفر
	تبریز	۲ موشک		

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۰۴

شماره سند شورای امنیت: S/19840

۲۶ آوریل ۱۹۸۸ (۶ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۶ آوریل ۱۹۸۸جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً موارد نقض حقوق بین‌المللی از سوی نیروهای امریکا در خلیج فارس را به اطلاع می‌رسانم:

defamoghaddas.ir

۱ـ در ۲۷ ژانویه ۱۹۸۸، در ساعت ۱۴:۰۳ ناو امریکایی شماره ۴۱ در موقعیت ´۳۵ °۲۶ شمالی و ´۳۵ °۵۶ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۵۰ °۲۶ شمالی و ´۳۰ °۵۶ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز ننماید.

۲ـ در ۲۷ فوریه ۱۹۸۸، در ساعت ۱۶:۱۰ ناو امریکایی شماره ۵۷ در موقعیت ´۲۵ °۲۶ شمالی و ´۴۷ °۵۶ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۸ °۲۶ شمالی و ´۵۲ °۵۶ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز ننماید.

۳ـ در ۳ مارس ۱۹۸۸، در ساعت ۸:۰۸ ناو امریکایی شماره ۵۷ در موقعیت ´۱۸ °۲۶ شمالی و ´۴۹ °۵۶ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۱۸ °۲۶ شمالی و ´۵۷ °۵۶ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز ننماید.

دولت جمهوری اسلامی ایران قویاً نسبت به این اقدامات غیر قابل توجیه ناوهای امریکایی اعتراض نموده و تأکید می‌نماید که چنین اقداماتی نقض حاکمیت سرزمین جمهوری اسلامی ایران بوده و این در حالی است که تمام گشت‌های دریایی هواپیماها بر فراز آب‌های سرزمین ایران بوده است.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۰۵

شماره سند شورای امنیت: S/19841

۲۶ آوریل ۱۹۸۸ (۶ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۶ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به پیوست متن یادداشت وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت کویت در تهران ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ سفیر جانشین نمایندگی دائمی

پیوست

یادداشت مورخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت کویت در تهران

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران با تسلیم یادداشت اعتراض خود به سفارت کویت در تهران، احتراماً به اطلاع می‌رساند که بر اساس گزارشات واصله از مقامات ذی‌ربط جمهوری اسلامی ایران، در ساعت ۱۳ مورخ ۲۰ ژانویه ۱۹۸۸ یک هواپیمای میراژ عراقی با سرعت ۱۵۰۰ مایل در ساعت در ارتفاع ۷۹۰۰۰ پایی بر فراز جزایر فارسی و لاوان حریم هوایی ایران را نقض کرده و به سکوی نفتی رسالت حمله کرد.

defamoghaddas.ir

هواپیمای مذکور سپس از مختصات ´۳۵ °۲۹ شمالی و ´۱۷ °۴۸ شرقی وارد کویت شد و از مختصات مواضع ´۰۵ °۳۰ شمالی و ´۴۰ °۴۷ شرقی خارج گردید.

یک بار دیگر وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران قویاً نسبت به چنین همکاری میان دولت کویت با رژیم متجاوز و جنگ‌افروز عراق که منشأ تجاوزات و نیز جنایات ضد انسانی و وحشیانه علیه ملت مسلمان ایران و نیز مخالفت با صلح و امنیت بشری است، اعتراض می‌نماید. دولت کویت مسئول پیامدهای این قبیل همکاری‌ها با عراق است.

بدیهی است که رد چنین اقداماتی که از سوی دولت کویت و علی‌رغم این حقیقت که برخی از مقامات کویتی بر همکاری خود صحه گذاشته‌اند، نمی‌تواند دولت کویت را از مسئولیت خود تبرئه سازد. دولت جمهوری اسلامی ایران با توجه به نیات صلح‌دوستی خود انتظار دارد که دولت کویت موضع بی‌طرفانه اتخاذ نماید و گام‌های سریعی را بردارد و از در اختیار گذاشتن سرزمین خود جهت این قبیل پروازها در آینده خودداری کند.

شماره ۱۱۰۶

شماره سند شورای امنیت: S/19842

۲۷ آوریل ۱۹۸۸ (۷ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۶ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و با توجه به نامه ۲۶ آوریل ۱۹۸۸ عراق (سند S/19837)، احتراماً توجه شما را به مطالب ذیل جلب می‌نمایم.

با توجه به تصمیمات بوالهوسانه دولت عراق در شروع، تشدید یا تعویق انداختن حملات، به‌طور عمد و بر اساس منافع تاکتیکی مشخص، و نیز حملات ناجوانمردانه‌ای که علیه مناطق صرفاً غیرنظامی جمهوری اسلامی ایران انجام می‌دهد، رزمندگان اسلام با الهام از تعالیم اسلام و با رعایت اصول حقوق بشردوستانه حاکم بر مخاصمات بدون اینکه هیچ‌گونه تحریکی در شروع و یا تشدید جنگ شهرها داشته باشند، اقدام به مقابله به مثل نمودند و حداکثر دقت را در اقدامات خود به عمل آورده‌اند. ایران تنها اقدامات تلافی‌جویانه بازدارنده خود را علیه مراکز اقتصادی و نظامی عراق، انجام می‌دهد و آن هم در صورتی است که عراق به به مناطق غیرنظامی شهرهای ایران حمله کند.

در طی چند ماه گذشته در موارد بسیاری، عراق به بهانه‌های مختلف جنگ شهرها را از سرگرفت.

نامه عراق در ۲۶ آوریل ۱۹۸۸ نشان دیگری است که عراق طرح‌ریزی کرده که حملات ناجوانمردانه خود را علیه مناطق صرفاً غیرنظامی از سرگیرد.

defamoghaddas.ir

از همین رو جهت رعایت دقیق و احترام به اصول حقوق بشردوستانه بین‌المللی و همچنین مشخص ساختن چهره دورویی عراق، دولت جمهوری اسلامی ایران پیشنهاد می‌کند که تیم کارشناسی جناب‌عالی مستقر در بغداد تحقیقاتش را در مورد ادعاهای عراق که طی سند S/19837 منتشر کرده، آغاز کند. کارشکنی‌های مداوم رژیم جنایتکار عراق در فعالیت‌های تیم دبیرکل مستقر در بغداد گواه روشنی از سیاست جنگ‌طلبانه‌اش بوده که حملات جنایتکارانه خود را علیه مردم بی‌گناه ما تشدید نماید.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۰۷

شماره سند مجمع عمومی: A/43/388

شماره سند شورای امنیت: S/19844

۲۷ آوریل ۱۹۸۸ (۷ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۷ آوریل ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، با احترام توجه جناب‌عالی را به مطالب زیر جلب می‌نمایم:

سیاست مصرانه عراق در کاربرد جنایتکارانه تسلیحات شیمیایی، موضوع بین‌المللی است و به‌طور مستقل طی ۷ سال گذشته جنگ بارها کاربرد آن تأیید شده است. در تراژدی حلبچه که عراق مرتکب نسل‌کشی جمعیت کرد خود شد، بیش از ۵۰۰۰ غیرنظامی بی‌گناه را قتل عام کرد که از جدیدترین اقدامات ددمنشانه این سیاست است. ادامه کاربرد تسلیحات شیمیایی از سوی رژیم عراق و اقدام نسل‌کشی این کشور در حلبچه یک‌بار دیگر ثابت کرد که عدم وجود اقدامات مؤثر بازدارنده بین‌المللی، این کشور را ترغیب می‌کند تا به کاربرد جنایتکارانه سلاح‌های شیمیایی علیه اهداف نظامی و نیز غیرنظامی متوسل شده و آن را ادامه و گسترش دهد.

با توجه به گزارش هیئت اعزامی (سند S/19823)، با کمال تأسف یادآور می‌شود تأخیر در اعزام هیئت و در واقع از روی مصلحت، غیرقابل توجیه می‌باشد. در حالی‌که دبیرکل در مقدمه گزارش خود اعلام کرده که "در واقع کاربرد این قبیل تسلیحات می‌تواند تشدید شود"، در گزارش خود از خطاب قرار دادن عامل جنایتی که به‌وضوح روشن و آشکار است، خودداری کرده است. به‌علاوه، جامعه بین‌الملل از دبیرکل انتظار داشت تا از این جدیدترین کاربرد تسلیحات شیمیایی تحقیق کرده و مسبب آن را مشخص کند. در گزارش این حقیقت مجدداً مورد تأکید قرار گرفته که واقعاً از سلاح‌های شیمیایی استفاده شده ولی مطرح شده که سازمان ملل با توجه به نمایش قربانیان این حادثه در رسانه‌های خبری

defamoghadas.ir

بین‌المللی نیازی ندارد تحقیقات خاصی انجام دهد. بدیهی است که گزارش این تیم که برای نخستین بار متشکل از تنها یک پزشک و یک افسر سیاسی بود، فاقد تیم کارشناسی علمی و با تجربه لازم بود تا مسئول این جنایات را مشخص سازد. انحراف از اقدامات قبلی سازمان ملل نمی‌تواند قابل توجیه باشد به‌ویژه اینکه میزان این جنایت و حجم وسیع آن بسیار بیشتر از گذشته بوده که می‌بایست تیم کاملی به منطقه اعزام می‌شد. وزیر خارجه جمهوری اسلامی ایران در نامه خود مورخ ۵ آوریل ۱۹۸۸ (سند S/19741) قاطعانه بی‌اساسی ادعاهای عراق در مورد کاربرد سلاح شیمیایی از سوی ایران را رد کرده و به دبیرکل ضرورت اعزام تیم کامل را یادآور شده تا بتوان مسئول این جنایات را مشخص کرد.

به‌علاوه همان‌طور که در بیانیه ۲۵ مارس ۱۹۸۸ سخنگوی دبیرکل اشاره شده، دبیرکل به این حقیقت واقف است که در واقع عراق به جنگ‌افزار شیمیایی متوسل شده است:

"با کمال تأسف، مستندات موثق و مطمئنی وجود دارد که طی چند روز گذشته مجدداً نیروی‌های عراقی به مقیاس وسیع از سلاح‌های شیمیایی استفاده کرده و تلفات زیادی را به غیرنظامیان هم در ایران و هم عراق وارد ساخته‌اند."

جای بسی تأسف است که در ارسال گزارش تیم، دبیرکل تصمیم گرفت این اظهارات روشن در خصوص موضوع مسئول این جنایات را حتی در گزارش تیم اعزامی خودش، نادیده بگیرد.

به‌علاوه، علی‌رغم درخواست مکرر جمهوری اسلامی ایران، تیم از حلبچه بازدید نکرد، جایی‌که کاربرد سلاح‌های شیمیایی علیه غیرنظامیان به‌طور وسیع و خطرناکی اتفاق افتاده است. این بی‌توجهی حتی بسیار سؤال‌برانگیز شد، با توجه به این واقعیت که عراق در نامه اخیر خود در مورد تسلیحات شیمیایی (S/19730) ایران را به کاربرد سلاح شیمیایی در حلبچه متهم کرد، به سهولت مبنای تصمیم دبیرکل شد تا تیمی را به بغداد اعزام نماید.

علی‌رغم این کوتاهی‌ها، گزارش گویای این حقیقت است که رژیم عراق از کاربرد وسیع سلاح‌های شیمیایی حتی علیه غیرنظامیان نیز دریغ نکرده است. کاربرد وسیع تسلیحات شیمیایی که به‌شدت رو به افزایش است، اکنون مسئله‌ای است که شورای امنیت باید به طور رسمی تحت بررسی قرار دهد. انفعال شورای امنیت در گذشته و ملاحظات سیاسی ناروا در گزارش نمایان است، این در حالی است که حتی جنایتکاران جنگی عراق گستاخانه و به‌طور رسمی سیاست خود در متوسل شدن به این تاکتیک غیرقانونی جنگی را تأیید کرده و تهدید نموده‌اند که تسلیحات شیمیایی را در سطح وسیع‌تر به کار خواهند گرفت. روزنامه کریستین ساینس مانیتور در مقاله مورخ ۲۷ آوریل ۱۹۸۸ اظهارات یک مقام هیئت عراقی در سازمان ملل را مبنی‌بر اینکه "قاطعانه (کاربرد سلاح‌های شیمیایی) نفی نمی‌کنیم" منتشر ساخته که به‌وضوح حاکی از کوتاهی قابل تأمل سازمان ملل و به‌ویژه شورای امنیت در بی‌توجهی به الزامات منشور آن سازمان است.

با توجه به پیامدهای نابخشودنی آن، زمان آن فرا رسیده که شورای امنیت با اتخاذ اقدامات

defamoghadas.ir

مؤثر به این جنایات جنگی بغداد پایان داده و این کشور را ملزم به رعایت مقررات بین‌الملل حاکم بر جنگ نماید. شورای امنیت باید عراق را به‌خاطر اصرار درکاربرد مداوم تسلیحات شیمیایی و به‌ویژه نسل‌کشی در حلبچه محکوم کرده و مقرر کند صادرات مواد و تکنولوژی تولید سلاح‌های شیمیایی به عراق تحریم گردد. همچنین دبیرکل دستور دهد تا یک گروه به‌طور دائم در تهران و بغداد مستقر شوند تا در خصوص مسئول به کارگیری سلاح‌های شیمیایی در آینده و میزان آن تحقیق کند. از طرف دیگر، جامعه بین‌الملل باید به رعایت مقررات بین‌الملل ملزم گردد تا بار دیگر افول بیشتر اقتدار پروتکل ۱۹۲۵ ژنو و نیز سایر حقوق بشردوستانه بین‌المللی را شاهد نباشیم.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۰۸

شماره سند شورای امنیت: S/19847

۲۸ آوریل ۱۹۸۸ (۸ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۸ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های مکرر خود که جدیدترین آن طی سند S/19837 درباره ادامه بمباران مناطق صرفاً غیرنظامی عراق از سوی رژیم ایران منتشر شد، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که نیروهای آن رژیم اقدامات تجاوزگرانه ذیل را از ساعت ۷ تا ۱۷:۳۰ مورخ ۲۴ آوریل ۱۹۸۸ و از ساعت ۱۷:۳۰ مورخ ۲۵ آوریل ۱۹۸۸ تا ساعت ۷ مورخ ۲۶ آوریل ۱۹۸۸ مرتکب شدند:

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۰:۴۵	استان سلیمانیه: ناحیه دربندیخان		خسارت به یک خانه
۱۰:۲۲ـ ۲۴	مرکز استان بصره که به مناطق ذیل گسترش یافت: السعودیه، البراضعیه، الکورنیش	ـ	ـ

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۰۹

شماره سند شورای امنیت: S/19848

۲۸ آوریل ۱۹۸۸ (۸ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۸ آوریل ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع می‌رسانم در ۲۲، ۲۳ و ۲۶ آوریل ۱۹۸۸،

defamoghaddas.ir

نیروهای عراق شهر آبادان را زیر آتش توپخانه سنگین قرار دادند که در نتیجه آن ۱ غیرنظامی شهید و ۳۵ نفر از جمله ۲ کودک ۴ و ۶ ساله مجروح شدند. در این حملات همچنین ۱۷ خانه و ۱ مدرسه تخریب شد.

در ۲۷ آوریل، شهر مریوان نیز زیر آتش توپخانه دوربرد عراق قرار داشت که باعث مجروح شدن ۵ غیرنظامی گردید و خسارات جدی به ۱ مغازه و ۴ خانه وارد ساخت.

محمدجعفر محلاتی ـ سفیر

شماره ۱۱۱۰

شماره سند شورای امنیت: S/19849

۲۴ آوریل ۱۹۸۸ (۴ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۸ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی کویت در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، بازگشت به یادداشت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران مورخ ۲۶ آوریل ۱۹۸۸ (S/19841)، مایلم تأکید کنم تعجب کویت از این سند، طبق معمول ادعاهای کذب و تکراری آن است و تا تاریخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ به سفارت دولت کویت در تهران تحویل داده نشده بود، سفارت کویت در تهران اکنون بسته شده و هیچ کارمندی در آن وجود ندارد، کلیه کارها به تعویق افتاده است.

همان‌طور که شما مطلعید، تعویق امور در سفارت کویت در تهران به خاطر تصرف آن در تظاهرات سازمان‌یافته ایرانی‌ها بود که در آن مصونیت سفارت نقض و به آن اهانت شد، به‌صورتی که در سال گذشته از آن مطلع شدید.

به‌نظر روشن است که جمهوری اسلامی ایران به تکرار آن ادعاهای بی‌پایه که قبلاً کویت تکذیب کرده، رضایت نداده و اکنون اقدام به ارسال نامه‌هایی نموده که قابل توجیه نبوده و مبنای درستی ندارد.

دولت کویت تأسف عمیق خود را از این اقدامات غیرمسئولانه ایران که حاکی از سردرگمی آشکار این کشور بوده و هیچ نفعی برای ثبات و امنیت در منطقه ندارد، ابراز می‌نماید.

محمد عبدالله ابوالحسن ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۱۱

شماره سند شورای امنیت: S/19852

۱ می ۱۹۸۸ (۱۱ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۳۰ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghadas.ir

احتراماً، به اطلاع می‌رسانم که نیروهای مسلح متجاوز ایران، مراکز صرفاً مسکونی را در عراق با استفاده از توپخانه سنگین به شرح ذیل بمباران کردند.

۱ـ در مورخ ۲۶ آوریل ۱۹۸۸

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۱۱:۳۰ ـ ۱۱:۰۵	مرکز شهر سلیمانیه	۲	خسارت به ۲ خانه
۱۶ـ ۱۲:۴۵	ناحیه دربندیخان	۶	-

۲ـ در مورخ ۲۸ آوریل ۱۹۸۸

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۲۳:۳۷- ۲۳:۲۲	مرکز استان بصره که به مناطق ذیل گسترش یافت: السعودیه - الکورنیش	۴	-
۱۱:۰۵ ـ ۱۰:۵۵	استان سلیمانیه ناحیه دربندیخان	۳	خسارت به ۲ خانه

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۱۲

شماره سند شورای امنیت: S/19854

۲ می ۱۹۸۸ (۱۲ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲ می ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، متن سه یادداشت وزرات امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت ایتالیا در تهران در خصوص نقض حقوق بین‌المللی از سوی نیروهای ایتالیا در خلیج فارس به پیوست ارسال می‌گردد.

محمود سادات مادرشاهی ـ کاردار موقت

پیوست ۱

یادداشت مورخ ۳۰ مارس ۱۹۸۸ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت ایتالیا در تهران

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران شکایات خود را به سفارت ایتالیا در تهران تسلیم کرد، بنا به اطلاع مقامات ذی‌ربط در جمهوری اسلامی ایران، با احترام موارد زیر را به اطلاع می‌رسانم:

در ۱۹ فوریه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۵:۴۲ یک کشتی ایتالیایی به شماره ۵۴۶ در موقعیت

defamoghaddas.ir

´۲۸°۲۶ شمالی و ´۴۰°۵۶ شرقی به خلبان هواپیمای گشت ایران در موقعیت ´۴۰°۲۶ شمالی و ´۴۲°۵۶ شرقی در فاصله ۱۴ مایلی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

بدیهی است که حق پرواز بر فراز آب‌های بین‌المللی برای کلیه کشورها یکی از مقررات شناخته شده جهانی در حقوق بین‌المللی است. هشدار کشتی ایتالیایی به هواپیمای گشت دریایی ایران نقض مقررات پذیرفته شده در حقوق بین‌المللی است. بنابراین، دولت جمهوری اسلامی، در حالی‌که به این اقدام اعتراض دارد، قویاً خواستار توقف این قبیل فعالیت‌ها است.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده و از سفارت ایتالیا می‌خواهد آن را در عالی‌ترین سطح مورد ملاحظه قرار دهد.

به امید پیروزی مستضعفین بر مستکبرین

پیوست ۲

یادداشت مورخ ۱۰ آوریل ۱۹۸۸ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت ایتالیا در تهران

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران شکایات خود را به سفارت ایتالیا در تهران تسلیم کرد، بنا به اطلاع مقامات ذی‌ربط در جمهوری اسلامی ایران، با احترام موارد زیر را به اطلاع می‌رسانم:

۱ـ در ۴ دسامبر ۱۹۸۷ در ساعت ۱۵:۵۲، یک کشتی ایتالیایی به شماره ۵۶۶ در موقعیت ´۵۵°۲۵ شمالی و ´۱۷°۵۳ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۵۸°۲۵ شمالی و ´۲۱°۵۳ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند؛

۲ـ در ۲۹ فوریه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۱:۰۵، یک کشتی ایتالیایی به شماره ۵۶۴ در موقعیت ´۱۵°۲۵ شمالی و ´۰۰°۵۷ شرقی به هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۰°۲۵ شمالی و ´۰۰°۵۷ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند؛

با توجه به این واقعیت که حق پرواز بر فراز آب‌های بین‌المللی برای کلیه کشورها یکی از مقررات شناخته شده جهانی در حقوق بین‌المللی است، کشتی ایتالیایی به هواپیماهای گشت دریایی ایران هشدار داد که نقض مقررات پذیرفته شده در حقوق بین‌المللی است. بنابراین، دولت جمهوری اسلامی، در حالی‌که به این اقدامات اعتراض دارد، قویاً خواستار توقف این قبیل فعالیت‌ها است.

بدیهی است که مسئولیت پیامدهای کلیه این اقدامات در آینده متوجه دولت ایتالیا خواهد بود.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده و از سفارت ایتالیا می‌خواهد آن را در عالی‌ترین سطح مورد ملاحظه قرار دهد.

به امید پیروزی مستضعفین بر مستکبرین

defamoghaddas.ir

پیوست۳

یادداشت مورخ ۱۰ آوریل ۱۹۸۸ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت ایتالیا در تهران

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران شکایات خود را به سفارت ایتالیا در تهران تسلیم کرد، بنا به اطلاع مقامات ذی‌ربط در جمهوری اسلامی ایران، با احترام موارد زیر را به اطلاع می‌رسانم:

در ۲۷ فوریه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۴:۳۵ یک کشتی ایتالیایی به شماره ۵۷۲ در موقعیت ۲۴°۵۰′ شمالی و ۵۷°۱۰′ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۵°۲۰′ شمالی و ۵۶°۵۰′ شرقی در فاصله ۱۲ مایلی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

با توجه به این واقعیت که حق پرواز بر فراز آب‌های بین‌المللی برای کلیه کشورها یکی از مقررات شناخته شده جهانی در حقوق بین‌المللی است، کشتی ایتالیایی به هواپیمای گشت دریایی ایران هشدار داد که نقض مقررات پذیرفته شده در حقوق بین‌المللی است. بنابراین، دولت جمهوری اسلامی، در حالی که به این اقدام اعتراض دارد، قویاً خواستار توقف این قبیل فعالیت‌ها است.

بدیهی است که مسئولیت پیامدهای کلیه این اقدامات در آینده متوجه دولت ایتالیا خواهد بود.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده و از سفارت ایتالیا می‌خواهد آن را در عالی‌ترین سطح مورد ملاحظه قرار دهد.

به امید پیروزی مستضعفین بر مستکبرین

شماره ۱۱۱۳

شماره سند شورای امنیت: S/19862

۵ می ۱۹۸۸ (۱۵ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۵ می ۱۹۸۸ کاردار موقت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، با احترام، متن یادداشت مورخ ۲۰ ژانویه ۱۹۸۸ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت سوئد (بخش حافظ منافع پادشاهی بریتانیا) در تهران در خصوص نقض حقوق بین‌المللی از سوی نیروهای بریتانیایی در خلیج فارس به پیوست ارسال می‌گردد.

محمود سادات مادرشاهی ـ کاردار موقت

defamoghaddas.ir

پیوست۱

متن یادداشت مورخ ۱۳ مارس ۱۹۸۸ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت سوئد (بخش حافظ منافع پادشاهی بریتانیا) در تهران

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران اعتراض خود را به سفارت سوئد (بخش حافظ منافع بریتانیا) در تهران تسلیم کرد، با احترام، طبق اطلاعات دریافت شده از مقامات جمهوری اسلامی ایران توجه جناب‌عالی را به موارد زیر جلب می‌نمایم:

۱ـ در ۱۴ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۴:۴۱، یک کشتی بریتانیایی در موقعیت ۲۵°۱۰′ شمالی و ۵۷°۲۷′ شرقی به یک خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۵°۰۵′ شمالی و ۵۷°۱۹′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند؛

۲ـ در ۱۵ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۵:۳۶، یک کشتی بریتانیایی در موقعیت ۲۴°۴۹′ شمالی و ۵۸°۱۱′ شرقی به یک خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۴°۵۰′ شمالی و ۵۸°۰۰′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند؛

۳ـ در ۱۶ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۸:۴۰، یک کشتی بریتانیایی در موقعیت ۲۵°۰۴′ شمالی و ۵۷°۰۰′ شرقی به یک خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۵°۲۶′ شمالی و ۵۶°۵۳′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند؛

۴ـ در ۲۱ ژانویه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۲، یک کشتی بریتانیایی در موقعیت ۲۵°۲۸′ شمالی و ۵۵°۰۰′ شرقی به یک خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۵°۳۷′ شمالی و ۵۵°۰۰′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند؛

با توجه به حق مسلم کلیه کشورها در پرواز بر فراز آب‌های بین‌المللی، هشدارهای این کشتی بریتانیایی مغایر با کلیه مقررات بین‌المللی شناخته شده می‌باشد. دولت جمهوری اسلامی ایران ضمن اعتراض شدید خود درخواست دارد که این قبیل اقدامات تکرار نگردد. بدیهی است که مسئولیت پیامدهای کلیه این اقدامات در آینده متوجه دولت پادشاهی بریتانیا خواهد بود.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده و از سفارت سوئد (بخش حافظ منافع پادشاهی بریتانیا) می‌خواهد آن را در عالی‌ترین سطح مورد ملاحظه قرار دهد.

به امید پیروزی مستضعفین بر مستکبرین

پیوست۲

متن یادداشت مورخ ۱۰ آوریل ۱۹۸۸ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت سوئد (بخش حافظ منافع پادشاهی بریتانیا) در تهران

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران اعتراض خود را به سفارت سوئد (بخش حافظ منافع بریتانیا) در تهران تسلیم کرد، با احترام، طبق اطلاعات دریافتی از مقامات جمهوری

defamoghadas.ir

اسلامی ایران توجه جناب‌عالی را به موارد زیر جلب می‌نمایم:

۱ـ در ۲۶ فوریه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۰:۳۰، یک کشتی بریتانیایی به شماره ۹۶ در موقعیت ′۳۰ °۲۵ شمالی و ′۵۴ °۵۶ شرقی به یک خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ′۰۶ °۲۶ شمالی و ′۵۲ °۵۶ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند؛

۲ـ در ۲۹ فوریه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۱:۲۳، یک‌بار دیگر کشتی مذکور در موقعیت ′۵۵ °۲۴ شمالی و ′۰۰ °۵۸ شرقی به یک خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند؛

با توجه به حق مسلم کلیه کشورها در پرواز بر فراز آب‌های بین‌المللی، هشدارهای این کشتی بریتانیایی مغایر با کلیه مقررات بین‌المللی شناخته شده می‌باشد. دولت جمهوری اسلامی ایران ضمن اعتراض شدید خود درخواست دارد که این قبیل اقدامات تکرار نگردد. بدیهی است که مسئولیت پیامدهای کلیه این اقدامات در آینده متوجه دولت پادشاهی بریتانیا خواهد بود.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده و از سفارت سوئد (بخش حافظ منافع پادشاهی بریتانیا) می‌خواهد آن را در عالی‌ترین سطح مورد ملاحظه قرار دهد.

به امید پیروزی مستضعفین بر مستکبرین

شماره ۱۱۱۴

شماره سند شورای امنیت: S/19863

۵ می ۱۹۸۸ (۱۵ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۵ می ۱۹۸۸ کاردار موقت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام، فهرست نقض اخیر حقوق بین‌المللی از سوی کشتی‌های امریکا در خلیج فارس و دریای عمان به پیوست ارسال می‌گردد.

محمود سادات مادرشاهی ـ کاردار موقت

پیوست

هشدارهای ناوگان دریایی ایالات متحده به خلبانان هواپیماهای گشت دریایی ایران

۱ـ در ۲۱ فوریه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۴:۵۰ یک کشتی امریکایی به شماره ۵۸ در موقعیت ′۴۰ °۲۵ شمالی و ′۳۵ °۵۵ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ′۱۵ °۲۶ شمالی و ′۴۵ °۵۵ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۲ـ در ۲۴ فوریه ۱۹۸۸ در ساعت ۹:۲۰ یک کشتی امریکایی در موقعیت ′۳۰ °۲۵ شمالی و ′۳۷ °۵۶ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ′۴۴ °۲۵

defamoghaddas.ir

شمالی و ´۵۴°۵۶ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۳ـ در ۲۶ فوریه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۱:۲۵ یک کشتی امریکایی به شماره ۹۹۶ در موقعیت ´۲۰°۲۴ شمالی و ´۴۵°۵۸ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۴۵°۲۴ شمالی و ´۱۰°۵۸ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۴ـ در ۲۷ فوریه ۱۹۸۸ در ساعت ۹:۳۰ یک کشتی امریکایی به شماره ۵۷ در موقعیت ´۴۰°۲۵ شمالی و ´۲۰°۵۵ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۴۵°۲۵ شمالی و ´۱۵°۵۵ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۵ـ در ۲۷ فوریه ۱۹۸۸ در ساعت ۹:۴۰ یک کشتی امریکایی به شماره ۵۸ در موقعیت ´۳۰°۲۵ شمالی و ´۵۰°۵۴ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۳۸°۲۵ شمالی و ´۵۶°۵۴ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۶ـ در ۲۹ فوریه ۱۹۸۸ در ساعت ۱۶:۴۰ یک کشتی امریکایی به شماره ۲۸ در موقعیت ´۴۵°۲۵ شمالی و ´۰۵°۵۳ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۱۲°۲۶ شمالی و ´۵۱°۵۳ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

شماره ۱۱۱۵

شماره سند شورای امنیت: S/19865

۳ می ۱۹۸۸ (۱۳ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۴ می ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه مورخ ۲۶ آوریل ۱۹۸۸ خود که طی سند S/19841 درباره ارسال یادداشت اعتراض مقامات کویتی به خاطر همدستی آنها در تجاوزات عراق منتشر شد و نیز عطف به نامه مورخ ۲۸ آوریل ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی کویت (سند S/19849)، احتراماً به اطلاع می‌رساند که یادداشت اعتراض مورخ ۱۰ مارس ۱۹۸۸ جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۲۶ مارس ۱۹۸۸ از طریق سفارت جمهوری اسلامی ایران در کویت به وزارت خارجه کویت ارسال شد.

بی‌توجهی کامل کویت به مقررات بی‌طرفی و حمایت لجستیکی و نیز سایر همکاری‌هایش با عراق از روی اراده یا به‌صورتی که برخی از مقامات کویتی ادعا کرده‌اند که آنها از سوی جنایتکاران عراقی تحت فشار هستند، بر همگان روشن بوده و در مجامع بین‌المللی ثبت گردیده و نمی‌تواند با ظاهر فریبی به‌صورتی که در نامه کویت (سند S/19849) ذکر شده، نادیده گرفته شود.

defamoghaddas.ir

یادآوری می‌شود که هرگونه کمک و نیز انتقال فنون و تکنولوژی توسط دولتی به دولت دیگر به‌خودی خود نافی مسئولیت در روابط بین‌المللی نیست و آن منطق عوام‌فریبانه است که در نامه کویت (سند S/19849) ادعا شده که این دولت مسئولیتی در قبال اعمال دولت عراق با توجه به حمایت‌های صورت گرفته از جانب دولت کویت ندارد. با توجه به اینکه حمایت مالی، لجستیکی و سایر مشارکت‌های کویت در پشتیبانی از عراق یعنی یک کشور متخاصم و آنچه که دقیقاً دولت کویت انجام داده به زیان صلح و امنیت منطقه بوده و جنگ را طولانی کرده است، خاطرنشان می‌گردد که دولت کویت به‌طور طبیعی مسئول اعمال و کردار خویش خواهد بود.

محمود سادات مادرشاهی ـ سفیر کاردار موقت

شماره ۱۱۱۶

شماره سند شورای امنیت: S/19866

۵ می ۱۹۸۸ (۱۵ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۵ می ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و نیز نامه‌های قبلی خود که جدیدترین آن طی سند S/19852 درباره بمباران مداوم مناطق صرفاً مسکونی در عراق به وسیله توپخانه سنگین رژیم ایران منتشر شد، احتراماً یادآور می‌شود که نیروهای آن رژیم حملاتی علیه کشور متبوعم مورخ ۲۹ آوریل ۱۹۸۸ از ساعت ۱۹:۲۰ به بعد، در ۳ می از ساعت ۹:۲۰ تا ۱۰:۱۵، مورخ ۴ می از اواسط شب تا ساعت ۱:۰۰ و از ساعت ۹:۱۵ تا ساعت ۱۴:۳۰ انجام داده‌اند که جزئیات آن به پیوست می‌باشد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۲۹ آوریل ۱۹۸۸ ۱۹:۲۰	استان بصره، گسترش به مناطق ذیل: الکورنیش، الجزائر، الخندق	۴	
۳ می ۱۹۸۸ ۱۰:۱۵ - ۹:۲۰	استان سلیمانیه: ناحیه دربندیخان	۱۰ (۱۳۰ میلی‌متری)	۱ کودک و ۱ زن مجروح شدند.
۴ می ۱۹۸۸ ۱:۰۰ - ۲۴:۰۰	استان بصره: ابوالخصیب	۱۲ (۱۱۰ میلی‌متری)	مناطق تجاری خسارت دید.
۱۴:۳۰ - ۰۹:۱۵	استان سلیمانیه: حومه ناحیه دربندیخان	۵۵	

deramoghaddas.ir

شماره ۱۱۱۷

شماره سند شورای امنیت: S/19869

۶ می ۱۹۸۸ (۱۶ اردیبهشت ۱۳۶۷)

جمهوری فدرال آلمان، ایتالیا و ژاپن

طرح قطعنامه

شورای امنیت

با مورد توجه قرار دادن گزارش ۲۵ آوریل ۱۹۸۸ (سند S/19823) هیئت اعزامی دبیرکل جهت تحقیق درباره ادعاهای استفاده از تسلیحات شیمیایی در مناقشه میان جمهوری اسلامی ایران و عراق؛

با اظهار تأسف از گزارش هیئت اعزامی مبنی‌بر اینکه تسلیحات شیمیایی در این مناقشه به‌طور مداوم استفاده شده و حتی بسیار وسیع‌تر از گذشته مورد استفاده قرار گرفته است:

۱ـ بر ضرورت اجرای فوری و دقیق پروتکل ممنوعیت استفاده از گازهای خفه‌کننده، سمی و سایر گازها و نیز جنگ‌افزارهای میکروبی که در ۱۷ ژوئن ۱۹۲۵ امضا شده است، تأکید می‌گردد.

۲ـ شدیداً استفاده مداوم از تسلیحات شیمیایی در منازعه میان ایران و عراق علی‌رغم تعهدات تحت پروتکل ژنو محکوم می‌گردد.

۳ـ از طرفین انتظار می‌رود از استفاده بیشتر از تسلیحات شیمیایی بر اساس تعهداتشان تحت پروتکل ژنو خودداری ورزند.

۴ـ از کلیه دولت‌ها درخواست می‌شود بر صادرات تولیدات مواد شیمیایی که در تسلیحات شیمیایی کاربرد دارد کنترل دقیق نموده تا از کاربرد بیشتر آن جلوگیری شود.

۵ـ تصمیم می‌گیرد موضوع را همچنان تحت بررسی داشته باشد و عزم خود را برای اجرای این قطعنامه اعلام می‌نماید.

شماره ۱۱۱۸

شماره سند شورای امنیت: S/19871

۹ می ۱۹۸۸ (۱۹ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۹ می ۱۹۸۸ کاردار موقت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، با احترام، فهرست نقض اخیر حقوق بین‌المللی از سوی کشتی‌های امریکا در خلیج فارس و دریای عمان به پیوست ارسال می‌گردد.

محمود سادات مادرشاهی ـ کاردار موقت

defamoghadas.ir

پیوست

هشدارهای ناوگان دریایی ایالات متحده به خلبانان هواپیماهای گشت دریایی ایران

۱ـ در ۱۳ دسامبر ۱۹۸۸ در ساعت ۹:۱۹ یک کشتی امریکایی در موقعیت ۲۴°۴۵′ شمالی و ۵۸°۰۵′ شرقی به یک خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۵°۵۲′ شمالی و ۵۷°۵۴′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۲ـ در ۲۰ مارس ۱۹۸۸ در ساعت ۹:۱۷ یک کشتی امریکایی به شماره ۹۷۶ در موقعیت ۲۵°۱۵′ شمالی و ۵۷°۰۲′ شرقی به یک خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۵°۲۱′ شمالی و ۵۷°۰۹′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۳ـ در ۲۵ مارس ۱۹۸۸ در ساعت ۶:۲۳ یک کشتی امریکایی در موقعیت ۲۳°۴۵′ شمالی و ۵۹°۳۵′ شرقی به یک خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۴°۱۶′ شمالی و ۵۸°۴۲′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۴ـ در ۲ آوریل ۱۹۸۸ در ساعت ۱۶:۲۰ یک کشتی امریکایی در موقعیت ۲۴°۵۵′ شمالی و ۵۷°۱۵′ شرقی به یک خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۵°۰۱′ شمالی و ۵۷°۱۷′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۵ـ در ۲ آوریل ۱۹۸۸ در ساعت ۱۶:۴۱ یک کشتی امریکایی در موقعیت ۲۴°۲۰′ شمالی و ۵۷°۴۷′ شرقی به یک خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۴°۳۱′ شمالی و ۵۷°۱۷′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۶ـ در ۱۰ آوریل ۱۹۸۸ در ساعت ۹:۱۰ یک کشتی امریکایی به شماره ۵۸ در موقعیت ۲۵°۰۰′ شمالی و ۵۷°۰۵′ شرقی به یک خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۵°۲۱′ شمالی و ۵۷°۰۰′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۷ـ در ۱۰ آوریل ۱۹۸۸ در ساعت ۹:۱۵ یک کشتی امریکایی به شماره ۴۱ در موقعیت ۲۵°۰۱′ شمالی و ۵۶°۵۰′ شرقی به یک خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۵°۰۳′ شمالی و ۵۷°۱۰′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۸ـ در ۱۰ آوریل ۱۹۸۸ در ساعت ۹:۲۰ یک کشتی امریکایی به شماره ۱۹ به یک خلبان گشت دریایی ایران بر فراز آب‌های سرزمینی ایران هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۹ـ در ۱۰ آوریل ۱۹۸۸ در ساعت ۱۱:۰۵ یک کشتی امریکایی به شماره ۱۰۳۶ در موقعیت ۲۵°۴۸′ شمالی و ۵۶°۴۸′ شرقی به یک خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ۲۵°۴۶′ شمالی و ۵۶°۵۲′ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

ره‌گیری هواپیماهای گشت دریایی ایران به وسیله هواپیماهای امریکایی

در ۲۵ مارس ۱۹۸۸ در ساعت ۱۶:۰۵، یک هواپیمای اف ـ ۱۴ امریکا در موقعیت ۲۴°۵۵′ شمالی و ۵۷°۵۴′ شرقی یک هواپیمای گشت دریایی ایران را برای ۱۰ دقیقه ره‌گیری کرد.

defamoghaddas.ir

شماره ۱۱۱۹

شماره سند شورای امنیت: S/19872

۹ می ۱۹۸۸ (۱۹ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۹ می ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی کویت در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، مایلم به آگاهی برسانم، جمهوری اسلامی ایران ادعاهایی علیه کویت مطرح نموده است که به صراحت تأکید می‌کنم این ادعاها را کشور متبوعم در سند S/19349 رد کرده است.

کویت همواره تأکید کرده که در این جنگ مخرب میان دو کشور همسایه عراق و ایران دخالت نخواهد کرد. همچنین تصریح می‌نماید که به هیچ کشوری اجازه نخواهد داد که از جزیره این کشور و نیز آب‌های سرزمینی یا حریم فضایی کویت استفاده کند. این موضع کویت در موارد متعدد به‌طور رسمی به اطلاع ایران رسانده شد.

کویت همانند سایر کشورهای صلح دوست به‌دنبال حل و فصل عادلانه، صلح‌جویانه و شرافتمندانه این جنگ مخرب است. این تلاش ارزشمند یکی از مهم‌ترین اصول سیاست ما است. به‌هرحال، با کمال تأسف، ایران دائماً و به‌طور عمد بر ادعاهای کذب خود علیه کویت اصرار می‌ورزد. جامعه بین‌المللی به‌ویژه اخیراً ملاحظه کرد که زبان تهدیدات ایران علیه کویت تشدید شده به‌طوری که در یادداشت‌های رسمی این کشور به سازمان ملل نیز شاهد بودیم، از طرح‌های عمدی علیه کویت و تمامیت ارضی ما حکایت دارد.

کویت نگرانی عمیق خود را از این یادداشت‌ها به‌ویژه جدیدترین یادداشت نمایندگی ایران که طی سند S/19865 مورخ ۵ می منتشر شد، ابراز می‌نماید که تهدید غیرمستقیم علیه امنیت و ثبات کویت محسوب می‌شود. این تهدیدات خطرناک مستقیماً با فصل ۱، ماده ۲ بند ۴ منشور سازمان ملل مغایر است که کلیه اعضا را موظف کرده که در روابط بین‌المللی خود از تهدید یا استفاده از زور علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی کشور دیگر و نیز هر اقدامی که با اهداف سازمان ملل مغایر باشد، خودداری ورزند.

تهدیدات ایران چه علنی و چه غیر علنی، تخلف و نقض آشکار منشور، حقوق بین‌المللی و اصول حسن همجواری به‌شمار می‌رود.

در حالی‌که کویت حداکثر خویشتن‌داری را به‌عمل آورده، توجه جامعه جهانی را به جدی بودن این تهدیدات جلب می‌نمایم به‌ویژه از زمانی که ایرانی‌ها یک موشک اسکاد مورخ ۲۰ آوریل ۱۹۸۸ به کویت شلیک کردند و اخبار آن در آن زمان منتشر شد.

تداوم تکرار این قبیل تهدیدات به‌طور جدی تنش را در منطقه تشدید می‌کند با توجه

defamoghadas.ir

به اینکه کویت به‌دنبال توقف و پایان دادن این جنگ اسف‌بار میان دو کشور همسایه عـراق و ایران می‌باشد.

با توجه به موارد مذکور از جناب‌عالی و اعضای شورای امنیـت بـه‌ویـژه اعضـای دائمـی آن درخواست می‌نمایم که به مسئولیت خویش برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی تلاش کرده و موضع روشن و صریحی را در برابر این قبیل تهدیدات ایران علیه کویت اتخاذ نمایید.

کویت حق خود می‌داند از شورای امنیت درخواست کند که طبق منشور به منظور حفظ امنیت، حاکمیت و تمامیت ارضی خود اقدامات متناسبی را به‌عمل آورد.

محمد عبدالله ابوالحسن ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۲۰

شماره سند شورای امنیت: S/RES/612(1988)

۹ می ۱۹۸۸ (۱۹ اردیبهشت ۱۳۶۷)

قطعنامه ۶۱۲ (۱۹۸۸)

مصوب شورای امنیت در جلسه ۲۸۱۲ خود مورخ ۹ می ۱۹۸۸

شورای امنیت،

با بررسی گزارش ۲۵ آوریل ۱۹۸۸ (S/19823) هیئـت نماینـدگی اعزامـی دبیرکـل بـرای بررسی ادعای کاربرد سلاح‌های شیمیایی در منازعه میان جمهوری اسلامی ایران و عراق،

با نگرانی از نتیجه‌گیری هیئت مبنی بر اینکه کاربرد سلاح‌های شیمیایی در منازعه حتی در مقیاس گسترده‌تر از قبل ادامه دارد،

۱ـ بر الزام فوری رعایت دقیق مفاد پروتکل ممنوعیت اسـتفاده از گازهـای خفـه‌کننـده، سمی سایر گازها و نیز جنگ‌افزارهای میکروبی در جنـگ کـه در ۱۷ ژوئیـه ۱۹۲۵ در ژنـو امضا شده است، تأکید می‌کند؛

۲ـ استفاده از سلاح‌های شیمیایی را در منازعه میان ایران و عراق که مغـایر بـا پروتکـل ژنو است به‌شدت محکوم می‌نماید؛

۳ـ از هر دو طرف انتظار دارد که طبـق تعهداتشـان نسـبت بـه پروتکـل ژنـو از کـاربرد سلاح‌های شیمیایی خودداری کنند؛

۴ـ از تمامی کشورها درخواست می‌گردد که به ادامه اقدامات نظارتی و کنترل شدید بـر صدور تولیدات مواد شیمیایی که در ساخت سلاح‌های شیمیایی کاربرد دارد، بیفزایند؛

۵ـ تصمیم دارد موضوع همچنان تحت بررسـی بـوده و عـزم خـود را بـرای اجـرای ایـن قطعنامه اعلام می‌نماید.

defamoghaddas.ir

شماره ۱۱۲۱

شماره سند شورای امنیت: S/PV.2812

۹ می ۱۹۸۸ (۱۹ اردیبهشت ۱۳۶۷)

جلسه ۲۸۱۲ شورای امنیت، دوشنبه ۹ می ۱۹۸۸، ساعت ۳:۳۰ بعد از ظهر

رئیس:دجودی	الجزایر
اعضا: دلپیچ	آرژانتین
آلینکار	برزیل
لی‌لویه	چین
بلانک	فرانسه
کنت یورک‌وُن وارتنبورگ	جمهوری فدرال آلمان
بوسّی	ایتالیا
کاگامی	ژاپن
رانا	نپال
با	سنگال
بلونوگف	اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی
کریسپین تیکل	پادشاهی متحده بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی
والترز	ایالات متحده امریکا
چابالا	یوگسلاوی

دستور جلسه: وضعیت میان ایران و عراق

شورا گزارش هیئت اعزامی دبیرکل جهت تحقیق در مورد ادعاهای کاربرد تسلیحات شیمیایی در مناقشه میان جمهوری اسلامی ایران و عراق (S/19823) را مورد بررسی قرار داد.

پیرو توافقات در مشورت‌های قبلی، شورای امنیت به بررسی این موضوع ادامه داد.

اعضای شورا سند S/19823 را که حاوی گزارش هیئت اعزامی دبیرکل جهت تحقیق در مورد ادعای کاربرد سلاح‌های شیمیایی در مناقشه میان جمهوری اسلامی ایران و عراق است در پیش رو دارند.

شورای امنیت پیش‌نویس قطعنامه (S/19869) را که از سوی جمهوری فدرال آلمان، ایتالیا و ژاپن تهیه شده بود برای رأی‌گیری ارائه کرد و قطعنامه ۶۱۲ (۱۹۸۸) به اتفاق آرا تصویب شد.

پایان جلسه ساعت ۴ بعد از ظهر.

defamoghaddas.ir

شماره ۱۱۲۲

شماره سند شورای امنیت: S/19874

۱۰ می ۱۹۸۸ (۲۰ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۰ می ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، با احترام به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که در ۳ می ۱۹۸۸ در ساعت ۲۰:۱۰ یک کشتی امریکایی در فاصله ۷ مایلی سکوی نفتی رشادت در خلیج فارس با استفاده از علائم به کشتی تدارکاتی محراب متعلق به شرکت فلات قاره ایران در مسیر جزیره لاوان به سکوی نفتی سلمان هشدار داد تا توقف کند. رادار محراب نیز به‌طور هم‌زمان به وسیله این کشتی امریکایی برای مدت ۴۵ دقیقه مختل شد.

طبق اطلاعات دریافتی، کشتی امریکایی مذکور یک ناوگان نفتکش‌ها را برای عبور از خلیج فارس اسکورت می‌کرد. تنها پس از خروج ناوگان نفتکش‌ها از منطقه، به محراب اجازه داده شد به مسیرش ادامه دهد.

دولت جمهوری اسلامی ایران قویاً نسبت به این اقدام کشتی امریکایی که مغایر با کلیه مقررات شناخته شده حقوق بین‌المللی است اعتراض نموده که در حقیقت مداخله در عبور آزاد در امور کشتیرانی بازرگانی در آب‌های بین‌المللی محسوب می‌شود.

محمود سادات مادرشاهی ـ کاردار موقت

شماره ۱۱۲۳

شماره سند شورای امنیت: S/19823/Add.1

۱۰ می ۱۹۸۸ (۲۰ اردیبهشت ۱۳۶۷)

گزارش هیئت اعزامی دبیرکل برای تحقیق در مورد ادعاهای استفاده از سلاح‌های شیمیایی در مناقشه میان جمهوری اسلامی ایران و عراق

یادداشت دبیرکل

الحاقیه

ضمیمه ۲

خلاصه گزارش بیمارانی که کارشناس پزشکی هیئت آنها را معاینه نموده به همراه داده‌های بالینی مربوط

defamoghadas.ir

موارد معاینه‌شده در جمهوری اسلامی ایران

مورد شماره الف-۱

نام: دارا مشرقی — مکان معاینه: بیمارستان لبافی‌نژاد
سن: ۱۰ سال — تاریخ حمله: ۱۷ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، غیرنظامی — مکان حمله: نودشه
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

درحالی‌که در فضای باز ایستاده بوده تحت تأثیر مواد شیمیایی ناشی از بمباران هوایی قرار گرفته که یکی از بمب‌ها حدود ۱۰۰ متری محل استقرار او فرود آمده است.

ورم ملتحمه خفیف مشاهده می‌شود، لکه‌های قهوه‌ای‌رنگ در صورت وجود دارد. پشت هر دو دست تیره شده، زیر بغل‌ها و کشاله ران نیز تیره‌رنگ می‌باشد. تعدادی تاول‌های کوچک در ناحیه جلو قفسه سینه ظاهر شده است. اندام تناسلی سیاه و پوست انداخته است. التهاب اندکی در نای و نایچه و کمی سرفه دارد، ولی هیچ مشکل تنفسی مشاهده نمی‌شود.

مورد شماره الف-۲

نام: حسین نورنگ — مکان معاینه: بیمارستان لبافی‌نژاد
سن: ۳۵ سال — تاریخ حمله: ۱۷ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، غیرنظامی — مکان حمله: نزدیک باینگان
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

مصدوم درحالی‌که در فضای باز بوده تحت تأثیر عامل شیمیایی ناشی از بمباران هوایی قرار گرفته است. وی بلافاصله لباس‌هایش را درآورده، دوش گرفته و لباس‌های تازه پوشیده است. سه ساعت بعد در چشم‌هایش احساس سوزش شدیدی داشته است.

معاینه مصدوم ورم ملتحمه خفیفی را نشان می‌دهد. صورتش تیره‌رنگ، گردن به‌شدت متورم و زیر بغل‌ها بسیار تیره است. بازوها نیز سیاه شده است. در دو طرف داخل ران‌ها جراحات شدیدی شبیه سوختگی درجه دو مشاهده می‌شود. اندام تناسلی به‌شدت متورم است.

مورد شماره الف-۳

نام: حسن جوانمردی — مکان معاینه: بیمارستان لبافی‌نژاد
سن: ۲۲ سال — تاریخ حمله: ۲۵ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: شیخ صالح
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

مصدوم در فضای باز و با عوامل شیمیایی ناشی از بمب‌هایی که از هواپیما پرتاب شده دچار مصدومیت شده است. او ماسک ضدگاز نزده است.

defamoghaddas.ir

مصدوم کاملاً هوشیار است. ورم ملتحمه شدید همراه با نورگریزی و اشک‌ریـزش دارد. از ورم شدید پلک چشم‌ها رنج می‌برد که مانع باز شدن چشم‌هایش مـی‌شـود. پـارگی‌هـایی در محـل تلاقی پلک‌ها وجود دارد. لکه‌ای به‌اندازه تقریبی ۲ سانتی‌متر به‌رنگ سیاه مایل به قرمز صورت و گردن را پوشانده است. در ناحیه بازوی راست لکه بزرگی وجود دارد که از چند سانتی‌متری زیـر شانه شروع و تا پایین دست ادامه می‌یابد و مشابه سوختگی درجه دو اسـت. سـاعد چـپ تـاول دارد. در دست چپ تاولی به‌بزرگی ۳ سانتی‌متر مربع مشاهده می‌شود. تاول‌های سـالمی بـا ورم شدید در ناحیه هر دو پا وجود دارد. پوست کیسه بیضه و آلت سیاه و متورم است.

مورد شماره الف-۴

نام: جعفر نجات — مکان معاینه: بیمارستان لبافی‌نژاد
سن:۲۱ سال — تاریخ حمله: ۲۵ مارس ۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: شیخ صالح
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

مصدوم در فضای باز و با بمب‌هایی که از هواپیما پرتاب شده تحت‌تأثیر عوامل شـیمیایی قرار گرفته است. یک ساعت بعد از ناحیه چشم‌ها دچار سوزش شده است.

شرایط عمومی مصدوم بد است. ورم ملتحمه شدید و ورم پلک چشم‌هـا مشـاهده مـی‌شـود. صورت قرمز رنگ و دارای جراحت است. جلوی قفسه سینه به‌شدت متورم است. سرتاسر پشـت مصدوم پوشیده از جراحت‌هایی شبیه سوختگی درجه دو است که از شانه تا مچ دست در ناحیه بازوی راست امتداد دارد. روی شکم جراحات چرکی شدیدی مشاهده مـی‌شـود. انـدام تحتـانی سیاه شده و جراحت بزرگی در ناحیه زانوی چپ و زخم کوچک‌تری نیز روی زانوی راست وجود دارد. دو طرف کشاله ران سیاه شده است. پای راست مصدوم قبلاً با سلاح‌های متعارف مجروح و قطع گردیده است و اکنون داوطلبانه به خدمت در ارتش ادامه می‌دهد.

مورد شماره الف-۵

نام: حسین دهقان — مکان معاینه: بیمارستان لبافی‌نژاد
سن: ۲۶ سال — تاریخ حمله: ۱۶ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

مصدوم در فضای باز و با بمب‌های پرتاب شده از هواپیما تحت‌تأثیر عوامل شیمیایی قرار گرفته است. وی از ماسک ضدگاز جهت محافظت استفاده کـرده و صـورت خـود را پـس از حمله شسته است. او برای کمک به مصدومان غیرنظـامی دوبـاره بـه منطقـه مـورد حملـه شیمیایی بازگشته و پس از ۳۰ دقیقه متوجه سوزش از ناحیه چشم شده است.

defamohaddas.ir

شرایط عمومی مصدوم و اندام حسی وی خوب است. صورت سیاه شده و تعدادی زخم چرکی در آن مشاهده می‌شود. قفسه سینه و بازوی راست ورم خیلی شدیدی دارد که تا ناحیه کمر ادامه می‌یابد. اما بازوی چپ صدمه ندیده است. نواحی میانی و پایین ران‌ها و قسمت فوقانی پاها متورم و به‌رنگ قرمز تیره و پوسته پوسته شده است. قسمت روی شکم در محلی که کمربند بسته می‌شود، سالم است و در زیر شکم جراحاتی شبیه سوختگی درجه دو وجود دارد. اندام‌های تناسلی تیره و متورم می‌باشد. این مصدوم در سال ۱۹۸۴ بر اثر تماس با مواد ارگانوفسفری مصدوم شده است.

مورد شماره الف-۶

نام: علوان علی محمد — مکان معاینه: بیمارستان لبافی‌نژاد
سن: ۱۲ سال — تاریخ حمله: ۱۸ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

درحالی‌که داخل خانه‌اش بوده با عامل شیمیایی ناشی از بمب پرتاب شده از هواپیما مصدوم شده است. اولین نشانه‌ای که متوجه شده سوزش چشمی بوده است.

معاینهٔ انجام شده، شرایط عمومی وی را وخیم نشان می‌دهد. ورم ملتحمه خفیف و ورم شدید پلکی مشاهده می‌شود. صورت مصدوم صدمه ندیده است. ورم شدیدی در ناحیه شرمگاهی و اندام‌های تناسلی وجود دارد. التهاب نای و نایچه همراه با سرفه نامنظم و تنگی نفس مشاهده می‌شود. صدای خس‌خس با گوشی ضربان سنج در سمت چپ ریه شنیده می‌شود. کم‌خونی (۳۸۳۰۰۰۰ گویچه قرمز) و کمبود حاد گویچه‌های سفید خون (۱۸۰۰ گویچه سفید) وجود دارد.

مورد شماره الف-۷

نام: سروین علی — مکان معاینه: بیمارستان لبافی‌نژاد
سن: ۱۵ سال — تاریخ حمله: ۱۵ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

درحالی‌که داخل خانه‌اش بوده با عامل شیمیایی ناشی از بمب پرتاب شده از هواپیما مصدوم شده است. اولین نشانه‌ای که متوجه شده سوزش چشمی بوده است.

معاینهٔ انجام شده، شرایط عمومی وی را نامساعد نشان می‌دهد. ورم ملتحمه خفیف وجود دارد. زخم‌هایی روی لب‌ها مشاهده می‌شود. ناحیه نشیمنگاه و پاها تقریباً سیاه است. التهاب حنجره، التهاب نای و نایچه، سرفه نامنظم و دردناک دارد. مشکلات تنفسی مشاهده می‌شود. نشانه‌هایی از کمبود گویچه‌های سفید خون (به‌تعداد ۳۸۰۰ در هر میلی‌لیتر در ۲۳ مارس که به ۳۰۰۰ در ۲۵ مارس و ۲۵۰۰ در ۲۷ مارس تغییر یافته است).

defamoghaddas.ir

مورد شماره الف-۸

نام: مریم محمد امین — مکان معاینه: بیمارستان لبافی‌نژاد
سن: ۱۵ سال — تاریخ حمله: ۱۸ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

این مصدوم ۴ ماهه حامله بوده است. او دارای ۴ فرزند بوده که یکی از آنها بر اثر حمله با سلاح‌های شیمیایی جان خود را از دست داده است. وی از سرنوشت ۳ فرزند دیگرش اطلاع نداشت. وقتی حمله هوایی صورت گرفته، مصدوم به زیرزمین خانه‌اش رفته و پس از بازگشت متوجه وقوع فاجعه شده است. نخستین علائمی که متوجه شده سوزش چشمی بوده است.

وضعیت عمومی مصدوم خوب به‌نظر می‌رسد. به‌مدت ۴ روز تب داشته است. دارای ورم ملتحمه خفیف می‌باشد. در اطراف دهان و لب پایین زخم‌های پوسته‌پوسته شده‌ای وجود دارد. پشت دست‌ها سیاه شده است. در ناحیه قوزک پای راست زخمی به طول ۲ سانتی‌متر و در قوزک پای چپ زخم بزرگ‌تری وجود دارد. مصدوم از ناحیه هر دو پا احساس خارش می‌کند. دچار گرفتگی صدا می‌باشد. سرفه خفیفی دارد. مصدوم دچار کمبود گویچه سفید خون است که تعداد آن در ۲۳ مارس (۳۷۰۰ گویچه سفید در هر میلی‌لیتر) بوده و در ۲۸ مارس به (۱۱۰۰ گویچه سفید در هر میلی‌لیتر) تغییر یافته است.

مورد شماره الف-۹

نام: تبان علی — مکان معاینه: بیمارستان لبافی‌نژاد
سن: ۱۸ سال — تاریخ حمله: ۱۸ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

مصدوم ۴ ماه قبل ازدواج کرده است. وی از سرنوشت شوهرش اطلاعی ندارد. زمانی که در خانه‌اش بوده با بمب‌های شیمیایی که از هواپیما پرتاب شده، مصدوم گردیده است. نخستین علائمی که در وی پدیدار شده ورم ملتحمه حاد بوده است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. به ورم ملتحمه بسیار شدید با اشک‌ریزش و نورگریزی دچار است. صورت مصدوم آفتاب‌سوخته به‌نظر می‌رسد. زخم دیگری در پوست وجود ندارد. او یک روز تب داشته است. التهاب حنجره، گرفتگی صدا و سرفه همراه با انقباضات خشک وجود دارد. مصدوم دچار کمبود گویچه‌های سفید خون شده است. تعداد گویچه‌ها در ۲۳ مارس ۱۴۳۰۰، در ۲۶ مارس ۴۵۰۰، و در ۲۸ مارس ۲۲۰۰ بوده است.

defamoghadas.ir

مورد شماره الف-۱۰

نام: مهناز محمد — مکان معاینه: بیمارستان لبافی‌نژاد
سن: ۳ سال — تاریخ حمله: ۱۸ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

وی با بمب شیمیایی که از هواپیما پرتاب شده مصدوم گردیده است. نخستین علامتی که در وی پدیدار شده ورم ملتحمه بوده است.

مصدوم از نظر وضعیت عمومی ضعیف است. ورم ملتحمه جزئی وجود دارد. زخم‌های پوسته پوسته شده سیاهی در صورت مشاهده می‌شود. در گردن یک زخم چرکی دارد. در سمت راست قفسه سینه و شکم لکه‌های قهوه‌ای‌رنگی وجود دارد. در ناحیه پای چپ دارای زخم چرکی عمیقی می‌باشد. اندام‌های تناسلی صدمه ندیده است. مصدوم به التهاب حنجره، گرفتگی صدا و سرفه مدام و آزاردهنده‌ای دچار است. اشعه ایکس التهاب ریه دوطرفه را نشان می‌دهد.

مورد شماره الف-۱۱

نام: شیلان حکیم — مکان معاینه: بیمارستان لبافی‌نژاد
سن: ۹ سال — تاریخ حمله: نامعلوم
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

وی درحالی‌که در زیر زمین خانه‌اش بوده با بمب شیمیایی که از هواپیما پرتاب شده، مصدوم گردیده است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه ندارد. لکه‌های سیاهی در پیشانی وجود دارد. پوست دو طرف صورت (تا خط فک) قرمز مایل‌به تیره و ملتهب است. لکه‌های مشابهی در بالاتنه و ناحیه وسط شکم وجود دارد. لکه خفیفی نیز از خط افقی ناحیه شرمگاهی به‌طرف پایین مشاهده می‌شود. التهاب حنجره، سرفه نامنظم، و التهاب ریه دوطرفه دارد. کمبود گویچه‌های سفید خون وجود ندارد.

مورد شماره الف-۱۲

نام: سید مجید شیرازی — مکان معاینه: بیمارستان بقیةالله
سن: ۲۶ سال — تاریخ حمله: ۱۹ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

defamoghaddas.ir

در فضای باز با بمب شیمیایی که از هواپیما پرتاب شده مصدوم گردیده است. وی ماسک ضدگاز داشته است. نخستین علامتی که متوجه شده قرمز شدن صورت و بدن بوده است.

وضعیت عمومی مصدوم نامساعد است. ورم ملتحمه خفیفی وجود دارد. لکه تیره‌ای در صورت مشاهده می‌شود. رنگ گردن از صورت تیره‌تر است. در سمت راست گردن یک زخم چرکی خون‌آلود وجود دارد. ناحیه پشت مصدوم از زخم‌هایی شبیه سوختگی درجه یک و دو پوشیده است. دو تاول بزرگ به‌اندازه حدود ۶ سانتی‌متر در سطح داخلی بازوی راست و نیز چند تاول کوچک‌تر در ناحیه مچ دست چپ مشاهده می‌شود. در دو طرف داخل ران‌ها و پاها جراحات بزرگی شبیه سوختگی درجه دو وجود دارد. اندام‌های تناسلی به‌شدت آسیب دیده و دردناک است. هیچ مشکل تنفسی یا کمبود گویچه‌های سفید خون مشاهده نمی‌شود.

مورد شماره الف-۱۳

نام: محمداسماعیل حسینی — مکان معاینه: بیمارستان بقیةالله
سن: ۲۱ سال — تاریخ حمله: ۲۳ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: ماؤوت
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

با پرتاب بمب از هواپیما در معرض اثرات عامل شیمیایی قرار گرفته است. وی در فضای باز و در فاصله ۶ متری محل فرود بمب قرار داشته است. ماسک ضدگاز داشته است. نخستین علائمی که ظاهر شده التهاب پوست بوده است.

وضعیت عمومی مصدوم خوب است. ورم ملتحمه وجود ندارد. لکه تیره‌رنگی در صورت مشاهده می‌شود. بالاتنه سیاه شده است. در بازوی چپ زخمی به قطر حدود ۲ سانتی‌متر و در بازوی راست زخم دیگری به‌اندازه تقریبی ۱ سانتی‌متر وجود دارد. در سطح قدامی ران راست جراحت بزرگی شبیه سوختگی درجه دو با قطر تقریبی ۹ سانتی‌متر وجود دارد. اندام تناسلی تاحدودی متورم و مایل به سیاه است.

مورد شماره الف-۱۴

نام: حسین سعیدی — مکان معاینه: بیمارستان بقیةالله
سن: ۲۱ سال — تاریخ حمله: ۲۲ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: ماؤوت
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض مواد ناشی از دو بمبی قرارگرفته است که در حدود ۳ متری جایی که ایستاده بوده فرود آمده است. در هنگام مصدومیت ماسک ضدگاز داشته است. نخستین علامتی که مشاهده کرده خارش پوست بوده است.

defamoghadas.ir

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه قابل مشاهده‌ای وجود ندارد. صورت آسیب ندیده است. لکه نسبتاً تیره‌ای در ناحیه گردن وجود دارد. رنگ پوست از حدود ۴ سانتی‌متری زیر بغل تا ۱ سانتی‌متری زیر ناف، قرمز تیره است. نواحی زیر بغل به‌شدت تحت تأثیر قرار گرفته و کاملاً سیاه‌رنگ است. زخم‌هایی نیز در زیر بغل سمت راست وجود دارد. کیسه بیضه و آلت تناسلی اندکی تحت تأثیر قرار گرفته است.

مورد شماره الف-۱۵

نام: لیلا حبیب‌الله — مکان معاینه: بیمارستان بقیةالله
سن: ۲۲ سال — تاریخ حمله: ۱۷مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

در داخل خانه‌اش در معرض اثرات عامل شیمیایی ناشی از بمب پرتاب شده از هواپیما قرارگرفته است.

شرایط عمومی بیمار نامساعد است. ورم ملتحمه خفیف وجود دارد. سطوح جانبی پیشانی و صورت قهوه‌ای رنگ شده است. ترشح از بینی دارد. نواحی وسیعی از سطح قدامی بدن با زخم‌هایی شبیه سوختگی پوشیده شده است. التهاب بسیار شدید حنجره و گرفتگی صدا دارد. کمبود گویچه سفید مشاهده نمی‌شود.

مورد شماره الف-۱۶

نام: کوثر علی — مکان معاینه: بیمارستان بقیةالله
سن: ۲۲ سال — تاریخ حمله: ۱۷ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

در داخل خانه‌اش در معرض اثرات عامل شیمیایی که از بمب‌های هواپیما پرتاب شده قرار گرفته است. پس از به‌وجود آمدن التهاب متوجه شده که تحت تأثیر قرار گرفته است.

وضعیت عمومی بیمار رضایت‌بخش است. ورم ملتحمه خفیفی وجود دارد. صورت آسیب ندیده است. ناحیه بازو و زیر بغل سمت چپ از جراحت بزرگی شبیه سوختگی درجه دو پوشیده شده که تا سطح ساعد ادامه دارد. پوست ساعد و دست تنها تغییر رنگ ملایمی دارد. در سمت چپ جراحت مشابهی وجود دارد. اندام تناسلی به‌شدت آسیب دیده است. از تنگی نفس رنج می‌برد اما مشکل حاد تنفسی ندارد. کمبود گویچه سفید وجود ندارد.

defamoghadas.ir

مورد شماره الف-۱۷

نام: خدیجه عبدالرحیم — مکان معاینه: بیمارستان بقیةالله
سن: ۲۲ سال — تاریخ حمله: ۱۷ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

دارای ۴ فرزند است که از سرنوشت آنها خبری ندارد. وی در داخل خانه خود تحت تأثیر عامل شیمیایی منتشر شده از بمب‌های پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته و پس از احساس تهوع و سوزش چشمی متوجه شده که تحت تأثیر عامل شیمیایی قرار گرفته است.

وضعیت عمومی مصدوم خوب است. ورم ملتحمه خفیفی وجود دارد. صورت مصدوم تیره‌رنگ شده است. پشت دستان و یک‌سوم پایین ساعد دارای زخم‌های چرکی گسترده‌ای است. در حد فاصل یک‌سوم فوقانی و دوسوم تحتانی ساعد یک خط مدور تیره‌رنگ وجود دارد. سمت راست کشاله ران دارای جراحت است. کمبود گویچه سفید وجود ندارد.

مورد شماره الف-۱۸

نام: عایشه رشید — مکان معاینه: بیمارستان بقیةالله
سن: ۳۰ سال — تاریخ حمله: ۱۷ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

وی داخل منزل با بمب‌های پرتاب شده از هواپیما در معرض مواد شیمیایی قرار گرفته است.

وضعیت عمومی مصدوم بسیار بد است. هوشیار نیست. ورم پلکی شدیدی وجود دارد که مانع معاینه ورم ملتحمه می‌باشد. صورت سیاه رنگ شده است. در بالاتنه جراحات زیادی شبیه سوختگی‌های درجه دو وجود دارد. در ناحیه پاها آثار تاول مشاهده می‌شود. جراحت پای چپ سطحی است. اندام تناسلی به‌شدت آسیب دیده است. مصدوم نارسایی تنفسی داشته که از نای‌بری و لوله استفاده می‌کند. ضایعه پان‌سیتوپنی با کاهش تعداد گویچه‌های خون و پلاکت‌های خونی و نیز کمبود گویچه‌های سفید خون (۳۰۰۰ گویچه سفید) وجود دارد.

مورد شماره الف-۱۹

نام: قول‌الله عبدالقادر — مکان معاینه: بیمارستان بقیةالله
سن: ۱۴ سال — تاریخ حمله: ۱۷ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

defamoghaddas.ir

در خانه‌اش بوده و بر اثر بمب‌های پرتاب شده از هواپیما در معرض مواد شیمیایی قرار گرفته است.

وضعیت عمومی بیمار بد است. هوشیاری ندارد. ورم پلکی شدید وجود دارد. زخم‌های پوسته‌پوسته شده در پلک سمت چپ و آسیب‌دیدگی بافت‌های عصبی چشم‌ها مشاهده می‌شود. التهاب خیلی شدید پوستی در قفسه سینه، ران‌ها و دو طرف کشاله ران و ناحیه دستگاه تناسلی وجود دارد. در نشیمنگاه زخم‌های چرکی شبیه سوختگی‌های درجه دو وجود دارد که در ناحیه زیرین تیره‌تر است. به مشکلات تنفسی که به نای‌بری و لوله نیاز دارد نیز دچار است.

مورد شماره الف-۲۰

نام: حامد رفیعی — مکان معاینه: بیمارستان بقیةالله
سن: ۲۱ سال — تاریخ حمله: ۱۶مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: مریوان
تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸

درحالی‌که در فضای باز بوده یک بمب حاوی عامل شیمیایی در نزدیکی وی منفجر شده است. وی بلافاصله از ماسک ضدگاز استفاده کرده است. او حدس می‌زند که حدود ۲ دقیقه بدون ماسک محافظ تنفس کرده است. نخستین علائمی که متوجه شده خارش بوده است.

وضعیت عمومی مصدوم خوب است. ورم ملتحمه خفیف همراه با اشک‌ریزش وجود دارد. صورت به‌رنگ تیره است. در دو طرف گردن زخم‌های چرکینی وجود دارد که در برخی نواحی پوشیده از زخم‌های پوسته‌پوسته شده است. بخشی از گردن سیاه شده است. بالاتنه سیاه رنگ شده و جراحاتی شبیه سوختگی‌های درجه دو ناحیه‌ای حدود ۴۰ سانتی‌متر مربع را پوشانده است. تاول‌هایی در آرنج، پشت دست‌ها و نیز در قسمت پایین‌تر ساعدها وجود دارد. ناحیه بین مقعد و آلت تناسلی زخم شده است. اندام تناسلی متورم، سیاه و دارای جراحت است. ناحیه ران‌ها و دوسوم فوقانی پاها با جراحاتی شبیه سوختگی‌های درجه دو پوشیده شده است. قسمت پایین پا صدمه ندیده است. ضایعه پان‌سیتوپنی (کاهش هر ۳ رده سلول‌های خونی) وجود دارد.

مورد شماره الف-۲۱

نام: شمسی محمد — مکان معاینه: مرکز مراقبت درمانی مفتح
سن: ۲۱ سال — تاریخ حمله: ۱۷مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

defamoghaddas.ir

در داخل خانه‌اش در معرض مواد شیمیایی بمب‌های پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. پس از شروع استفراغ متوجه شده که تحت تأثیر عوامل شیمیایی قرار گرفته است.

مصدوم یکی از فرزندانش را که پسربچه ۲ ساله‌ای بوده در زمان حمله در دستانش نگه داشته که بچه مرده است. وی در همین مرکز درمانی کودک خود را به‌دنیا آورده بود.

وضعیت عمومی مصدوم خوب است. ورم ملتحمه ندارد. صورت آسیب ندیده است. در قفسه سینه زخم‌هایی شبیه سوختگی‌های درجه دو وجود دارد که ناحیه وسیعی از آن را لکه‌های سیاه‌رنگ پوشانده است. در پایین پای راست زخم‌های چرکین سیاه‌رنگی در ناحیه پنجه‌ها وجود دارد. مصدوم دچار التهاب حنجره و گرفتگی صدا می‌باشد.

مورد شماره الف-۲۲

نام: نسرین محمد — مکان معاینه: مرکز مراقبت درمانی مفتح
سن: ۲۵ سال — تاریخ حمله: نامعلوم
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

وی در معرض آثار بمب‌های حاوی مواد شیمیایی قرار گرفته است. نخستین علائمی که متوجه شده سوزش چشمی بوده است. مصدوم کودک سالمی را در این مرکز به‌دنیا آورده است.

ورم ملتحمه وجود ندارد. جراحت پوستی ندارد. دچار التهاب حنجره و گرفتگی صدا می‌باشد.

مورد شماره الف-۲۳

نام: کلاوِش علی — مکان معاینه: مرکز مراقبت درمانی مفتح
سن: ۲۵ سال — تاریخ حمله: ۱۷مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

درحالی‌که خارج از خانه بوده در معرض تأثیرات بمب‌های هوایی حاوی مواد شیمیایی قرار گرفته است. وی نیم ساعت بعد در ناحیه صورت احساس سوختگی کرده و متوجه شده که تحت‌تأثیر عوامل شیمیایی واقع شده است. سپس دچار سوزش چشم شده و قادر به دیدن نبوده است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه ندارد. صورت سیاه شده است. زخم‌های چرکی روی لب‌ها وجود دارد. ناحیه ران‌ها و تمامی سطوح پاها از زخم‌هایی شبیه سوختگی‌های درجه دو پوشیده شده است. در اندام تناسلی زخم‌هایی مشابه پاها وجود دارد. دچار التهاب حنجره و گرفتگی صدا می‌باشد.

defamoghaddas.ir

مورد شماره الف-۲۴

نام: شاهو مکان معاینه: مرکز مراقبت درمانی مفتح
سن: ۱۱ سال تاریخ حمله: نامعلوم
جنس: مذکر، غیرنظامی مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض تأثیرات عامل شیمیایی واقع شده است. این مصدوم دارای ۷ خواهر و برادر است. که ۴ نفر از آنها به‌همراه مادرشان در این مرکز هستند و ۳ نفر دیگر مفقود شده‌اند.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه ندارد. زخم‌هایی در ناحیه لب‌ها و داخل دهان وجود دارد. زخم بسیار دردناک و بزرگی شبیه سوختگی درجه دو در ناحیه نشیمنگاه مشاهده می‌شود. در هر دو پا نیز این نوع جراحت وجود دارد. اندام تناسلی متورم و صدمه دیده است.

مورد شماره الف-۲۵

نام: کودک بدون مشخصات مکان معاینه: مرکز مراقبت درمانی مفتح
سن: ۵ سال تاریخ حمله: نامعلوم
جنس: مؤنث، غیرنظامی مکان حمله: نامعلوم
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

اطلاعاتی در مورد حمله، مکان و تاریخ آن وجود نداشت.

وضعیت عمومی بیمار نامساعد است. درد و ورم ملتحمه وجود دارد. پلک‌ها متورم و صورت ملتهب و در برخی از نواحی پوست انداخته است. گردن سیاه و زخمی است. روی پوست خط زخمی حدود ۲ سانتی‌متر از زیر ناف تا سطح پاها کشیده شده که شبیه سوختگی درجه دو می‌باشد. زخم‌هایی در ناحیه قوزک پای چپ موجود است. مصدوم از التهابات ریوی همراه با سرفه مداوم رنج می‌برد.

مورد شماره الف-۲۶

نام: تابان مهدی مکان معاینه: مرکز مراقبت درمانی مفتح
سن: ۲ سال تاریخ حمله: ۱۶ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در خارج از خانه در معرض اثرات عامل شیمیایی یک بمب هوایی قرار گرفته است. علائم اولیه احساس سوختگی در سراسر بدن وجود دارد.

defamoghaddas.ir

ورم ملتحمه قابل ملاحظه‌ای ندارد. زخم‌های دلمه بسته‌ای در صورت وجود دارد. قفسه سینه به‌رنگ تیره است و این تیرگی از سطح زیر بغل‌ها و بالای ناف تا یک‌سوم فوقانی قفسه سینه امتداد دارد. از ناحیه ناف به پایین تا یک‌سوم فوقانی پاها زخم‌های گسترده‌ای وجود دارد.

مورد شماره الف-۲۷

نام: حلب کارم — مکان معاینه: مرکز مراقبت درمانی مفتح
سن: ۲۰ سال — تاریخ حمله: ۱۶ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض بمب هوایی حاوی مواد شیمیایی قرار گرفته سپس دچار تهوع و استفراغ شده و بی‌هوش گردیده است.

وضعیت عمومی مصدوم خوب است. ورم ملتحمه ندارد. ناحیه پاها تیره‌رنگ است. در قسمت فوقانی پاها جراحاتی شبیه سوختگی‌های درجه دو وجود دارد.

مورد شماره الف-۲۸

نام: مریم محمد — مکان معاینه: مرکز درمانی مفتح
سن: ۲۵ سال — تاریخ حمله: ۱۶ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در زیرزمین خانه‌اش تحت تأثیر بمب هوایی حاوی مواد شیمیایی قرار گرفته است. پدرش از او محافظت کرده که خودش نیز شیمیایی شده و در بیمارستانی در تهران تحت درمان است. ده دقیقه بعد دچار تهوع گردیده است.

شرایط عمومی بیمار خوب است. هیچ ورم ملتحمه‌ای یا جراحات پوستی ندارد. ورم نای و نایچه وجود دارد. به سرفه خونی (تقریباً ۱۰ میلی‌گرم) که منشأ آن نامشخص بود، دچار است.

مورد شماره الف-۲۹

نام: سوام حوسی — مکان معاینه: مرکز درمانی مفتح
سن: ۸ سال — تاریخ حمله: ۱۶ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

defamoghaddas.ir

در زیرزمین خانه‌اش در معرض اثرات بمب هوایی حاوی مواد شیمیایی قرار گرفته است. علائم اولیه ۲۰ دقیقه پس از حمله ظاهر شده و دچار تهوع و استفراغ گردیده است. سپس به ورم ملتحمه نسبتاً شدید و ورم پلکی دچار شده و قادر به دیدن نبوده است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه ندارد. زخم‌های کوچکی در اطراف بینی و پاها وجود دارد. از التهابات نای و حنجره و مشکلات تنفسی رنج می‌برد.

مورد شماره الف-۳۰

نام: حامده انور — مکان معاینه: مرکز درمانی مفتح
سن: ۶ سال — تاریخ حمله: ۱۷ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: سگان نزدیک شهرستان حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

وی در معرض اثرات عامل شیمیایی با منشأ نامشخص واقع شده و ۲ ساعت بعد به تهوع دچار گردیده و احساس سوختگی داشته است.

ورم ملتحمه ندارد. روی شکم و قسمت پایین پشت به‌طرف پایین (به جز قسمت پایین پا) زخم‌هایی شبیه سوختگی‌های درجه یک و دو وجود دارد.

مورد شماره الف-۳۱

نام: کودک، نامشخص — مکان معاینه: مرکز مراقبت درمانی مفتح
سن: ۴ سال — تاریخ حمله: نامعلوم
جنس: مذکر، غیرنظامی — مکان حمله: نامعلوم
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

مصدوم در مکان نامعلوم و در زمان نامشخص در معرض اثرات عامل شیمیایی قرار گرفته است. والدین وی مرده یا مفقود شده‌اند.

شرایط عمومی بیمار خوب است. آماس پلک دارد. ورم ملتحمه ندارد. در سمت راست وی ناحیه‌ای حدود ۱۵ سانتی‌متر وجود دارد که تیره‌رنگ شده و دارای نقطه‌ای متورم است. در سطح خارجی ران راست محلی شبیه زخم وجود داشت.

مورد شماره الف-۳۲

نام: آفتاب عوض — مکان معاینه: مرکز مراقبت درمانی مفتح
سن:۴۰ سال — تاریخ حمله: نامشخص
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: نامشخص
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

defamoghaddas.ir

وی در حال فرار از روستای خود بوده که در معرض اثرات عامل شیمیایی بمب‌های هوایی پرتاب شده قرار گرفته است. نخستین علائمی که ظاهر شده استفراغ و از دست دادن بینایی بر اثر ورم ملتحمه شدید بوده است.

وضعیت عمومی مصدوم خوب است. ورم ملتحمه خفیفی وجود دارد. التهابات پوستی مشاهده نمی‌شود. از التهاب حنجره و ورم نای و نایچه رنج می‌برد.

مورد شماره الف-۳۳

نام: نسرین عبدالقادر — مکان معاینه: مرکز مراقبت درمانی مفتح
سن: ۱۸ سال — تاریخ حمله: ۱۶ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در زیرزمین خانه همراه خواهرش (مورد شماره الف-۳۴) پناه گرفته بوده که در معرض اثرات عامل شیمیایی قرار گرفته است. دو دختر روسری مرطوبی را بر سر خود انداخته و یک‌دیگر را در آغوش گرفته‌اند. مدتی بعد مصدوم بوی گل و یا درخت زیتون استشمام کرده و سپس از هوش رفته است. پس از اینکه پدرشان آنها را چند ساعت بعد یافته است، هر دو در حالت اغما بوده‌اند. مصدوم دچار بی‌اختیاری در ادرار است. وی به‌تدریج هوشیاری خود را بازیافته و به مرکز درمانی منتقل شده و در آنجا آتروپین به وی ترزیق و دچار استفراغ مکرر و شدید گردیده است.

وضعیت عمومی مصدوم خوب است و ورم ملتحمه یا جراحات پوستی ندارد.

مورد شماره الف-۳۴

نام: لیلا عبدالقادر — مکان معاینه: مرکز مراقبت درمانی مفتح
سن: ۱۳ سال — تاریخ حمله: ۱۶ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیر نظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸ — خواهر مورد شماره الف-۳۳

درحالی‌که در زیرزمین خانه با خواهرش پناه گرفته در معرض آثار عامل شیمیایی قرار گرفته و بی‌هوش شده است. از انقباض مردمک چشمی حاد رنج می‌برد. همانند خواهر خود چند ساعت بعد متوجه مصدومیتش شده است. پدرش وی را بی‌هوش درحالی‌که خواهرش را بغل کرده بود، در زیرزمین یافته و او را به مرکز درمانی انتقال داده و به وی آتروپین ترزیق شده است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه یا جراحات پوستی ندارد.

defamoghadas.ir

مورد شماره الف-۳۵

نام: ابوالفضل تقیئی — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ۲۳ سال — تاریخ حمله: ۱۸ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: مریوان
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض آثار عامل شیمیایی از یک بمب پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. چهار ساعت بعد دارای علائمی مشابه با ورم ملتحمه بوده است.

وضعیت عمومی مصدوم نامساعد است. بی‌قرار است. ورم ملتحمه خفیفی وجود دارد. ناحیه بالاتنه به‌رنگ تیره است. در طرف راست وی زخم قلوه‌ای شکل بزرگی وجود دارد. رنگ نواحی دو طرف اندام فوقانی بدن تیره و برخی نیز سیاه شده است. رنگ دست‌های مصدوم بسیار تیره و پوست انداخته است. نواحی ران‌ها به‌طرف داخل سیاه می‌باشد. دو طرف کشاله ران و همچنین کیسه بیضه و پوست آلت‌تناسلی به‌شدت سیاه است. در ۲۶ مارس ۱۹۸۸ تعداد گویچه‌های سفید خون ۵۱۰۰ بود و در ۲۷ مارس تعداد آن ۲۶۰۰ شد. کاهش تعداد پلاکت‌های خون (به‌میزان ۱۲۴۰۰۰).

مورد شماره الف-۳۶

نام: حسین فاضل — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن:۲۰ سال — تاریخ حمله: ۱۸ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض آثار مواد شیمیایی یک بمب پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است.

وضعیت عمومی مصدوم خوب است. ورم ملتحمه شدیدی وجود دارد. غشای مخاطی بینی متورم است. زخم‌های پوسته‌پوسته شده در اطراف دهان وجود دارد. گردن به‌شدت سیاه شده است. زیر بغل‌ها قرمز مایل به تیره است. بیضه‌ها و پوست آلت‌تناسلی به‌شدت متورم است. از سرفه و التهاب نای و نایچه رنج می‌برد.

مورد شماره الف-۳۷

نام: علی رضا — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن:۲۱ سال — تاریخ حمله: ۱۹ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: مریوان
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

defamoghaddas.ir

در فضای باز در معرض آثار مواد شیمیایی یک بمب پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. سی دقیقه بعد دچار تهوع شدید گردیده است.

وضعیت عمومی مصدوم تا حدودی نامساعد است. هیچ زخمی در صورت و گردن ندارد . بالاتنه و دست‌ها از گردن به پایین به‌جز ناحیه پشت به‌شکل یک مثلث وارونه (که در زیر بندهای کوله‌پشتی بوده) و ناحیه کمربند، سیاه شده است. در سمت راست زخم بزرگی به‌قطر ۳۰ سانتی‌متر وجود دارد. ناحیه زیر بغل سیاه و در وسط آن زخم‌های پوسته‌پوسته وجود داشت. اندام تحتانی بدن سیاه شده به‌جز قسمت تحتانی پا که تغییر نکرده است. کمبود گویچه سفید خون وجود ندارد.

مورد شماره الف-۳۸

نام: محمد عبدالله — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ۳۵ سال — تاریخ حمله: ۱۷ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در طبقه زیرین خانه‌اش در معرض آثار بمب هوایی حاوی مواد شیمیایی قرار گرفته است. طی ۱۰ دقیقه پس از حمله احساس سوختگی کرده و بینایی خود را از دست داده و دچار مشکل تنفسی شده است.

شرایط عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه شدید با اشک‌ریزش و نورگریزی وجود دارد. صورت و گردن به رنگ سیاه مایل به قرمز است. ناحیه بالاتنه به‌طور کامل (به استثنای ناحیه کمربند به قطر ۵ سانتی‌متر) دارای لکه‌های سیاه مایل به قرمز است. ناحیه زیر بغل به‌شدت آسیب دیده و دارای زخم و لکه‌های سیاه‌رنگ است. زخم‌هایی در محل خمیدگی بازو وجود دارد. در پشت دست چپ زخم‌های دلمه بسته‌ای وجود دارد. بالای ران‌ها جای چند زخم وجود دارد که پوست انداخته است. پایین ناحیه ران‌ها، پاها و قسمت تحتانی پا آسیب ندیده است. اندام تناسلی به‌شدت آسیب دیده است.

مورد شماره الف-۳۹

نام: آماکا — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ۱۷ سال — تاریخ حمله: ۱۷ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض آثار مواد شیمیایی یک بمب پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. روز بعد متوجه احساس سوختگی شده است.

defamoghaddas.ir

وضعیت مصدوم تا حدودی نامساعد است. ورم ملتحمه ندارد. صورت آسیب ندیده است. گردن تقریباً سیاه‌رنگ است. بالاتنه آسیب ندیده است. در محل نشیمنگاه، محل عجان [فاصله بین مقعد و آلت‌تناسلی] و بیضه زخم چرکی وسیعی با لبه‌های سیاه شبیه سوختگی درجه دو وجود دارد.

مورد شماره الف-۴۰

نام: آیت‌الله مردانی — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ۲۵ سال — تاریخ حمله: ۲۶ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: شاخ شمیران
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض آثار عامل شیمیایی از یک بمب پرتاب شده از هلی‌کوپتر قرار گرفته است. پانزده دقیقه بعد احساس سوختگی کرده است.

وضعیت عمومی بیمار نامساعد است. ورم ملتحمه حادی وجود دارد. پلک‌ها متورم است. صورت و گردن کاملاً سیاه‌رنگ است. دو طرف کشاله ران سیاه مایل به قرمز است. بیضه و آلت‌تناسلی سیاه و متورم است. در پوست آلت لکه‌های چرکی به قطر ۱/۵ سانتی‌متر وجود دارد. مصدوم از مشکل تنفسی رنج می‌برد. کمبود گویچه‌های سفید خون وجود ندارد. نتیجه آزمایش ۲۸ مارس ۱۹۸۸ افزایش تعداد گویچه‌های سفید خون را نشان می‌داد (تعداد ۱۳۶۰۰ گویچه سفید با ۲ لنفوسیت و ۲ مونوسیت در هر ۱۰۰ گویچه سفید خون؛ PMN=96%).

مورد شماره الف-۴۱

نام: محمدرضا حاج‌حسینی — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن:۲۰ سال — تاریخ حمله: ۱۸ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: مریوان
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض آثار عامل شیمیایی از یک بمب پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. پس از ۲ ساعت احساس سوختگی کرده و ۵ ساعت بعد تاول‌ها ظاهر شده است.

وضعیت عمومی مصدوم نامساعد است. از خط عرضی واقع در حدود ۱۰ سانتی‌متری زیر ناف تا زانوها پوست به رنگ تیره مایل به قرمز است. در پشت این ناحیه زخم‌هایی شبیه سوختگی درجه دو وجود دارد. بیضه و پوست آلت متورم و دردناک است. کمبود گویچه‌های سفید خون وجود ندارد.

defamoghaddas.ir

مورد شماره الف-۴۲

نام: هادی یعقوبی — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ۲۵ سال — تاریخ حمله: ۱۷مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، غیرنظامی — مکان حمله: نودوشه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در داخل خانه‌اش در معرض آثار عامل شیمیایی از یک بمب پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. پس از ۴ ساعت دچار استفراغ و از دست دادن بینایی شده است.

وضعیت عمومی بیمار نامساعد است. ورم ملتحمه حاد همراه با اشک‌ریزش شدید و نورگریزی وجود دارد. رنگ صورت و گردن وی تیره شده و در دو طرف کشاله ران زخم‌های کاملاً سیاه‌رنگی وجود دارد. بیضه بسیار متورم و سیاه و پوست آلت‌تناسلی نیز سیاه شده است.

مورد شماره الف-۴۳

نام: علی یعقوبی — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ۱۷ سال — تاریخ حمله: ۱۷ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، غیرنظامی — مکان حمله: نودوشه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در داخل خانه‌اش در معرض آثار مواد شیمیایی یک بمب پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. پس از ۴ ساعت دچار تهوع شده و سپس قادر به باز نگاه داشتن چشم‌هایش نبوده است.

ورم ملتحمه خفیفی وجود دارد. رنگ صورت و گردن کاملاً سیاه است. نواحی زیر بغل سیاه و در برخی نواحی پوست انداخته است. تغییر رنگ شدید در پشت دو دست مشاهده می‌شود. دو طرف کشاله ران سیاه است. بیضه و پوست آلت‌تناسلی متورم و سیاه است. پوست ناحیه ختنه‌گاه چرکی شده است.

مورد شماره الف-۴۴

نام: نور عباس — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ۴۲ سال — تاریخ حمله: ۱۶ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در طبقه همکف خانه‌اش در معرض آثار مواد شیمیایی بمب پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. روز بعد دچار سردرد شده و به‌علت ورم پلکی و ورم ملتحمه قادر به دیدن نبوده است.

defamoghadas.ir

وضعیت عمومی بیمار نامساعد است. ورم ملتحمه خیلی شدید و نورگریزی وجود دارد. رنگ صورت و گردن به رنگ سیاه مایل به ارغوانی غلیظ تغییر کرده است. در اطراف دهان زخم چرکی وجود دارد. قفسه سینه و به‌ویژه زیر بغل‌ها سیاه و تا حدودی رنگ آن مایل به ارغوانی است. زخم‌های چرکی بزرگی در بالای بازوی راست و بازوی چپ به‌طرف ساعد وجود دارد. در دو طرف ساعد زخم‌های نسبتاً بزرگی شبیه سوختگی‌های درجه دو دارد. رنگ دو طرف کشاله ران و آلت‌تناسلی سیاه ولی چرکی نیست. کمبود گویچه‌های سفید خون وجود دارد. آزمایش ۲۷ مارس ۱۹۸۸ تعداد گویچه‌های سفید را ۶۷۰۰ نشان می‌داد. سرفه می‌کرد. مشکل تنفسی وی به‌تدریج بهبود یافته است. در ۲۱ مارس، میزان PCO2 معادل ۳۶/۵ و در ۲۷ مارس ۲۴/۹ بوده است.

مورد شماره الف-۴۵

نام: محمد کریم رسول — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ۶۰ سال — تاریخ حمله: ۱۶مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در داخل خانه‌اش در معرض آثار مواد شیمیایی بمب پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. بلافاصله احساس سوختگی کرده است.

ورم ملتحمه خفیفی وجود دارد. رنگ صورت و گردن نسبتاً سیاه است. در پشت ران راست و در خمیدگی زانو زخم‌هایی شبیه سوختگی‌های درجه دو وجود دارد. لکه‌های تیره‌رنگ به عرض ۵ و طول ۷ سانتی‌متر روی پاها وجود دارد، لکه دیگری به ابعاد ۶ سانتی‌متر در پای چپ و لکه دیگری نیز به ابعاد ۴/۵ سانتی‌متر در پای راست وجود دارد. بیضه حجیم و متورم است. پوست آلت‌تناسلی سیاه رنگ و متورم است.

مورد شماره الف-۴۶

نام: داود کریم — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ۲۵ سال — تاریخ حمله: ۱۶مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در خانه‌اش در معرض آثار بمب حاوی مواد شیمیایی که از هواپیما پرتاب شده، قرار گرفته است. پس از ۴ ساعت احساس سوختگی کرده و دچار ورم پلکی و ورم ملتحمه شده است.

وضعیت عمومی بیمار بسیار بد است. ورم ملتحمه شدیدی وجود دارد. چشم‌ها به نور حساسیت دارند. رنگ صورت و گردن کاملاً سیاه است. قسمت فوقانی قفسه سینه و ناحیه پشت نیز سیاه است. زیر بغل‌ها دارای زخم‌های چرکی و بقیه سطوح آن سیاه است.

defamoghaddas.ir

روی پوست شکم زخم‌هایی شبیه سوختگی‌های درجه دو وجود دارد. زخم‌های پوستی نواری شکلی روی پوست وجود دارد که درجه شدت آن متفاوت است. کیسه بیضه و پوست آلت سیاه و متورم است.

مورد شماره الف-۴۷

نام: عباس علی محمدی — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ۳۷ سال — تاریخ حمله: ۱۸ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: مریوان
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض آثار عامل شیمیایی از یک بمب پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. یک ساعت بعد دچار تهوع شده و به‌دنبال آن احساس سوختگی کرده و سپس تاول‌ها توسعه یافته است.

وضعیت عمومی بیمار نامساعد است. ورم ملتحمه حادی وجود دارد. رنگ صورت و گردن سیاه است. یک زخم پوسته‌پوسته سطحی محل نشیمنگاه را پوشانده است. اندام‌های تناسلی آسیب ندیده است.

مورد شماره الف-۴۸

نام: کنا محمد — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ۴/۵ سال — تاریخ حمله: ۱۸مارس ۱۹۸۸
جنس: مونث؛ غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در خارج از خانه‌اش در معرض آثار عامل شیمیایی از یک بمب پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. (مادر این دختر که در طبقه فوقانی این ساختمان بوده، آسیب ندیده است.)

وضعیت عمومی مصدوم خوب است. صورت، گردن و قفسه سینه صدمه ندیده است. لکه‌ای تیره‌رنگ از یک خط افقی در حدود ۲ سانتی‌متری بالای ناف شروع و به طرف پایین امتداد دارد. اندام تحتانی بدن دارای التهابات شدید و ضایعات پوستی شبیه سوختگی‌های درجه دو است. کف پاها صدمه ندیده است. اندام تناسلی آسیب ندیده است.

مورد شماره الف-۴۹

نام: کودک، نامشخص — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ظاهراً ۶ ساله — تاریخ حمله: نامعلوم
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: نودوشه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

defamoghaddas.ir

در تاریخ نامشخص در معرض اثرات مواد شیمیایی واقع شده است.

وضعیت عمومی وی بد است. پلک‌ها بسیار متورم است که مانع از معاینه ورم ملتحمه می‌شود. گردن کاملاً سیاه شده و قسمت قدامی آن چرکی است. بازو، ساعد و پشت دست راست به‌شدت متورم است. در محل نشیمنگاه زخم بزرگی شبیه سوختگی درجه دو وجود دارد . کمبود گویچه‌های سفید خون (به‌میزان ۲۱۰۰).

مورد شماره الف-۵۰

نام: عثمان حسن فرج — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ۸ سال — تاریخ حمله: نامعلوم
جنس: مذکر، غیرنظامی — مکان حمله: نامعلوم
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

وضعیت عمومی بیمار رضایت‌بخش است. ورم ملتحمه خیلی شدید و نورگریزی وجود دارد. لکه‌های تیره‌ای در صورت مشاهده می‌شود. روی بازوی راست زخمی با قطر تقریبی ۴ سانتی‌متر و به رنگ سیاه وجود دارد که برخی نواحی آن دلمه بسته است. اندام تحتانی بدن و اندام تناسلی آسیب ندیده است.

مورد شماره الف-۵۱

نام: کودک، نامشخص — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: تقریباً ۶ ماهه — تاریخ حمله: نامعلوم
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: نامعلوم
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

تاریخ و سایر جزئیات حمله نامشخص است. مصدوم از حلبچه آورده شده است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه خفیفی دارد. در ناحیه گونه راست آثار تاول‌هایی وجود دارد که پوسته‌پوسته شده است. سطح قفسه سینه تا ۵ سانتی‌متر بالای ناف به رنگ قهوه‌ای درآمده است.

مورد شماره الف-۵۲

نام: اردلان — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ۴ سال — تاریخ حمله: ۱۸ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

وضعیت عمومی مصدوم نامساعد است. ورم ملتحمه خفیفی دارد. در گوشه راست لب

defamoghaddas.ir

مصدوم تنها یک زخم پوستی دلمه بسته وجود دارد. از مشکل تنفسی حاد که نیاز به نای‌بری دارد رنج می‌برد. تعداد گویچه‌های سفید خون در آزمایش ۲۷ مارس ۱۹۸۸ به‌میزان ۵۵۰۰ بوده است (۸۳ گویچه سفید چندهسته‌ای، ۶ لنفوسیت، ۱۰ مونوسیت و ۱ گویچه سفید ایزونوفلیک).

مورد شماره الف-۵۳

نام: حلیمه — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن:۱۰ سال — تاریخ حمله: ۱۷ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در طبقه همکف خانه‌اش در معرض آثار عامل شیمیایی بمب پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. وی پس از تهوع و احساس سوختگی متوجه مصدومیتش شده است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه خفیفی دارد. هیچ زخمی روی پوست وجود ندارد. از هر دو ریه مصدوم صدای خس‌خس شنیده می‌شود. از مشکلات تنفسی رنج می‌برد.

مورد شماره الف-۵۴

نام: مجید میرابوطالبی — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن:۲۰ سال — تاریخ حمله: ۱۸ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: مریوان
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

مصدوم در ۱۷ مارس ۱۹۸۸ به مریوان رسیده و به‌خاطر خستگی خیلی زود خوابیده است. در ساعت ۹ صبح ۱۸ مارس ۱۹۸۸ در معرض اثرات بمب‌های حاوی مواد شیمیایی که به‌وسیله ۷ فروند هواپیما پرتاب شده، قرار گرفته است. وی از ماسک ضدگاز استفاده کرده ولی آن را به‌درستی روی صورت خود قرار نداده است. مصدوم بر اساس پرونده پزشکی‌اش به ترشح بزاق، آب‌ریزش از مخاط بینی و اشک‌ریزی دچار بوده است. با تزریق ۱۰ میلی‌گرم آتروپین و توکسوجنین ناگهان به حالت کما رفته و از آنجا به بیمارستان منتقل شده و تزریق آتروپین به او ادامه یافته است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. اندام حسی‌اش هوشیار بوده و هیچ زخم جلدی و یا چشمی ندارد. عضلاتش به‌ویژه در سمت چپ بسیار ضعیف شده است. حساسیت سطحی از بین رفته است. از تنگی نفس حاد رنج می‌برد.

defamoghaddas.ir

مورد شماره الف-۵۵

نام: مجید شفیعی — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن:۲۰ سال — تاریخ حمله: ۱۸ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: مریوان
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در حدود ساعت ۸:۳۰ صبح در فضای باز در معرض اثرات بمب حاوی مواد شیمیایی پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. پس از احساس بوی سیب، دچار ترشحات بزاقی، آب‌ریزش از مخاط بینی و اشک‌ریزش شده است. ده دقیقه بعد به حالت کما رفته و به وی آتروپین تزریق شده است.

وضعیت عمومی و کارکرد حسی مصدوم خوب است. ورم ملتحمه و جراحات پوستی ندارد. عضلات به‌شدت ضعیف شده است. مشکل دید دارد. از مشکلات تنفسی رنج می‌برد ولی تنگی نفس ندارد.

مورد شماره الف-۵۶

نام: صبیحه علی — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ۱۵ سال — تاریخ حمله: ۱۶ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

مادر بیمار شماره الف-۵۷ در طبقه همکف خانه‌اش در معرض آثار عامل شیمیایی بمب پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. پس از احساس سوختگی متوجه شیمیایی شدنش گردیده است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه ندارد، در ناحیه سمت راست نشیمنگاه و پشت ران راست تاول بزرگی به قطر ۲۰ سانتی‌متر و شبیه سوختگی درجه دو وجود دارد. در سمت چپ نشیمنگاه و پشت ران چپ نیز زخم مشابه اما کوچک‌تری وجود دارد. تعدادی زخم بسیار کوچک‌تر نیز در این نواحی مشاهده می‌شود.

مورد شماره الف-۵۷

نام: پسر بیمار شماره الف-۵۷ — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ۲ ماهه — تاریخ حمله: ۱۶ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در دو طرف نشیمنگاه زخم‌هایی شبیه سوختگی درجه دو وجود دارد. اندام تناسلی تا حدودی متورم ولی رنگ غیرعادی ندارد. از التهاب خفیف نای و نایچه رنج می‌برد.

defamoghadas.ir

مورد شماره الف-۵۸

نام: نجیبه علی — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ۷ سال — تاریخ حمله: ۱۶ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی — مکان حمله: حلبچه
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در طبقه همکف خانه‌اش در معرض آثار عامل شیمیایی بمب پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. پنج دقیقه بعد احساس سوختگی و درد داشته است.

وضعیت عمومی مصدوم خوب است. ورم ملتحمه ندارد. صورت و قفسه سینه آسیب ندیده است. ناحیه کمر و پشت ران‌ها سیاه‌رنگ بوده، لکه بزرگی شبیه سوختگی درجه دو وجود دارد. در دو طرف خمیدگی زانو زخم‌های رنگی وجود دارد. پای راست دارای زخم‌های چرکی و کشاله ران در دو طرف سیاه و متورم و آثار تاول‌هایی در آن مشاهده می‌شود.

مورد شماره الف-۵۹

نام: محمدحسین آل‌کوثر — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن:۲۰ سال — تاریخ حمله: ۱۸ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: [تپه‌های] الله‌اکبر
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض آثار عامل شیمیایی از بمب‌های پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است.

وضعیت مصدوم بسیار نامساعد است. بی‌هوش می‌باشد. ورم ملتحمه نسبتاً شدیدی دارد. صورت، گردن، بالاتنه و اندام تحتانی به‌استثنای کف دست‌ها و انگشتان پا سیاه با زخم‌هایی شبیه سوختگی درجه دو می‌باشد که ناحیه وسیعی از پوست را پوشانده است. در تاریخ ۲۵ مارس ۱۹۸۸ با کمبود گویچه‌های سفید خون (۲۵۰۰) مواجه بوده است.

مورد شماره الف-۶۰

نام: محمد خالدی — مکان معاینه: بیمارستان لقمان‌الدوله
سن: ۲۳ سال — تاریخ حمله: ۲۵ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: شاخ شمیران
تاریخ معاینه: ۲۹ مارس ۱۹۸۸

در ساعت ۶ بعدازظهر درفضای باز در معرض آثار ماده شیمیایی که از بمب‌های هوایی یا گلوله‌های توپخانه منتشر شده، قرار گرفته است. پس از ۳۰ دقیقه به حالت تهوع و چشم‌درد حادی دچار شده و ۲ ساعت بعد به حالت کما رفته که ۸ ساعت طول کشیده است. اشک‌ریزش، ترشح از مخاط بینی، ترشح بزاقی و تعریق خفیف دارد.

defamoghaddas.ir

مورد شماره الف-۶۱

نام: نبی‌الله درازلو — مکان معاینه: مرکز پذیرش و مراقبت درمانی باختران
سن: ۲۲ سال
جنس: مذکر، سرباز — تاریخ حمله: ۲۷ مارس ۱۹۸۸
تاریخ معاینه: ۳۰ مارس ۱۹۸۸ — مکان حمله: شاخ شمیران

در فضای باز در معرض آثار عامل شیمیایی از بمب پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. از ماسک ضدگاز استفاده کرده و ۳ ساعت بعد متوجه سوزش و ورم ملتحمه حاد شده است.

وضعیت عمومی مصدوم خوب است. ورم ملتحمه شدیدی دارد. صورت آسیب ندیده است. گردن کاملاً تیره‌رنگ شده است. جلو و عقب بالاتنه دارای زخم‌های متورم شبیه سوختگی درجه دو است. پاها متورم و سیاه‌رنگ است. روی استخوان قوزک پای راست تاول چرکی بزرگی به قطر ۶ سانتی‌متر و همچنین روی استخوان قوزک پای چپ نیز تاول دیگری به قطر ۴ سانتی‌متر وجود دارد. اندام تناسلی آسیب دیده است.

مورد شماره الف-۶۲

نام: ابراهیم یوسفی — مکان معاینه: مرکز پذیرش و مراقبت درمانی باختران
سن: ۲۵ سال
جنس: مذکر، سرباز — تاریخ حمله: ۲۷ مارس ۱۹۸۸
تاریخ معاینه: ۳۰ مارس ۱۹۸۸ — مکان حمله: شاخ شمیران

در فضای باز در معرض آثار عامل شیمیایی از بمب پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. وی از ماسک ضدگاز استفاده کرده است. در ابتدا دچار اشک‌ریزش و ترشح از مخاط بینی بوده است.

وضعیت عمومی مصدوم خوب است. ورم ملتحمه خیلی شدید دارد. به نور حساس است. زخمی چرکی به قطر ۱۳ سانتی‌متر در سمت راست نشیمنگاه و زخم کوچک‌تری در سطح داخلی نشیمنگاه در همان سمت وجود دارد. اندام تناسلی صدمه ندیده است.

مورد شماره الف-۶۳

نام: ابوالحسن نعمتی — مکان معاینه: مرکز پذیرش و مراقبت درمانی باختران
سن:۲۰ سال
جنس: مذکر، سرباز — تاریخ حمله: ۲۷ مارس ۱۹۸۸
تاریخ معاینه: ۳۰ مارس ۱۹۸۸ — مکان حمله: شاخ شمیران

در فضای باز در معرض آثار عامل شیمیایی از بمب پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. وی از ماسک ضدگاز استفاده کرده است.

مصدوم به یک نقطه خیره شده و پاسخش به محرک‌ها ضعیف است. ورم ملتحمه خیلی

defamoghadas.ir

شدیدی دارد. نورگریزی و اشک‌ریزش دارد. در ناحیه مچ راست زخم چرکی بزرگ و بسیار دردناکی وجود دارد.

مورد شماره الف-۶۴

نام: اقبال محمدپور — مکان معاینه: روستای نودشه
سن: نامشخص — تاریخ حمله: ۲۳ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، غیرنظامی — مکان حمله: نودشه
تاریخ معاینه: ۳۰ مارس ۱۹۸۸

وی در معرض آثار عامل شیمیایی از بمب‌های پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. ورم ملتحمه دارد. از مشکلات تنفسی جزئی رنج می‌برد.

مورد شماره الف-۶۵

نام: مؤمن برومندی — مکان معاینه: روستای نودشه
سن: نامشخص — تاریخ حمله: ۲۳ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر - غیرنظامی — مکان حمله: روستای نودشه
تاریخ معاینه: ۳۰ مارس ۱۹۸۸

وی در معرض آثار عامل شیمیایی از بمب‌های پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. ورم ملتحمه خفیفی دارد. از مشکلات تنفسی خفیفی رنج می‌برد.

مورد شماره الف-۶۶

نام: محمد شریفی — مکان معاینه: روستای نودشه
سن: ۱۸ سال — تاریخ حمله: ۲۳ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، غیرنظامی — مکان حمله: نودشه
تاریخ معاینه: ۳۰ مارس ۱۹۸۸

وی در معرض آثار عامل شیمیایی از بمب‌های پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته است. التهابات پوستی به‌رنگ ارغوانی در بینی وجود دارد. روی شکم جراحتی نواری شکل به عرض تقریبی ۳ سانتی‌متر وجود دارد که شبیه سوختگی درجه یک است.

مورد ب

نام: ناراک حبیب — مکان معاینه: بیمارستان لبافی‌نژاد
سن: ۲۰ سال — تاریخ معاینه: ۲۸ مارس ۱۹۸۸
جنس: مؤنث، غیرنظامی

این زن در شهر ایرانی نوسود ساکن بوده است. وی در ۱۸ مارس ۱۹۸۸ در معرض اثرات عامل

defamoghaddas.ir

شیمیایی از بمب‌های پرتاب شده از هواپیما قرار گرفته و در ۲۴ مارس جان خود را از دست داده است.

رنگ صورت سیاه، در نزدیک ناف زخمی به قطر ۱۲ سانتی‌متر وجود دارد. شکم از ناف به پایین، ران‌ها و سطح اندام تناسلی کاملاً سیاه می‌باشد.

موارد معاینه شده در عراق

مورد شماره ج-۱

نام: جاسم جیدسکر — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۳۴ شاکر — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: موقعیت نظامی نزدیک
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸ — حلبچه

در فضای باز در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک بمب با مبدأ نامشخص قرار گرفته که در حدود ۳۰ متری محل استقرارش فرود آمده است. وی از ماسک ضدگاز استفاده کرده است. ابتدا متوجه بوی نامطبوع و سپس دچار آب‌ریزش از بینی، تهوع، ورم جزئی و افزایش ترشحات بینی و بزاق گردیده است. قادر به دیدن نبوده و بعد از ۶۰ تا ۹۰ دقیقه پس از حمله تاول‌ها گسترش یافته است.

وضعیت عمومی بیمار بد است. ورم ملتحمه دارد. تمامی پوست صورت به‌استثنای ناحیه سبیل، سیاه و پوست انداخته است. پوست گردن نیز کنده شده است. جلو بالاتنه قرمزرنگ است. تمامی پشت دارای جراحاتی شبیه سوختگی درجه دو است. زیر بغل‌ها در حال سیاه شدن است. تعدادی از تاول‌ها در شانه سمت راست ترکیده است. دست راست به رنگ قرمز در آمده است. در ناحیه ساعد هنوز ۴ تاول سالم وجود دارد که بخش‌هایی از پوست آن کنده شده است. پشت دست راست آسیب دیده و در دست چپ ۲ تاول به‌اندازه ۱/۵×۵ سانتی‌متر وجود دارد. رنگ ساعد چپ سیاه است. در پشت دست چپ تاول‌های کوچکی وجود دارد. اندام تناسلی کاملاً سیاه است. زخم‌ها نواحی وسیعی را پوشانده است. پوست ناحیه نشیمنگاه کنده شده و جراحاتی شبیه سوختگی درجه دو وجود دارد. پوست ران‌ها التهاب شدیدی دارد. ۹۰ درصد پوست تحت تأثیر قرار گرفته که به‌شدت خطرناک می‌باشد. البته نارسایی تنفسی ندارد. شمار گویچه‌های سفید خون ۲۰۰۰ است که به کمبود گویچه سفید خون دچار است.

مورد شماره ج-۲

نام: عباس خماس — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن:۲۰ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

defamoghaddas.ir

در معرض آثار یک بمب هوایی قرار گرفته که در حدود ۱۵۰ متری ساختمان محل استقرار او فرود آمده است. وی به‌خاطر شکستگی ماسکش نتوانسته از آن استفاده کند. وی ابتدا متوجه مصدومیتش شده و سپس به تنگی نفس، حساسیت چشم‌ها به نور، ترشح از مخاط بینی، آشفتگی و استفراغ دچار گردیده است.

شرایط عمومی مصدوم نامساعد است. ورم ملتحمه شاخی خیلی شدیدی همراه با حساسیت چشم‌ها به نور دارد. صورت کاملاً تیره‌رنگ و ناحیه گردن سیاه است . کیسه بیضه متورم و پوست آن کنده و پوسته‌پوسته شده است. رنگ پوست و سر آلت سیاه است.

مورد شماره ج-۳

نام: جاسم خادم — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۳۵ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در حدود ۵۰ متری محل استقرارش فرود آمده است. وی بلافاصله از ماسک استفاده کرده است. پس از انقباض غیر ارادی شدید پلک، اشک‌ریزش، نورگریزی و حالت تهوع و نارسایی تنفسی متوجه شده که تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه خیلی شدیدی همراه با حساسیت چشم‌ها به نور وجود دارد. صورت و گردن کاملاً تیره شده. قفسه سینه و اندام فوقانی آسیب ندیده است. اندام تناسلی متورم و التهاب پوستی شدیدی دارد. اگرچه در ابتدا افزایش ترشحات نای و نایچه بنا به گزارش وجود داشته که نیازمند درمان با کورتیکوئید (کورتیزون و پردنیزولون) بوده است، در ضمن معاینات با اشعه ایکس هیچ مشکل تنفسی مشاهده نشد. تعداد گویچه‌های سفید ۸۳۰۰ است.

مورد شماره ج-۴

نام: علی هادی — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۱ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک گلوله توپ قرار گرفته که در حدود ۱۰ متری محل استقرارش فرود آمده است. وی در زمان حمله از ماسک ضدگاز استفاده نکرده است و وقتی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که دچار تهوع،

defamoghaddas.ir

سرگیجه، ترشح شدید از مخاط بینی، گرفتگی صدا، درد قفسه سینه، انقباض غیرارادی شدید پلک و نورگریزی گردیده و تاول‌هایی در پوست سرش ظاهر شده است.

هیچ تغییر ظاهری در وضعیت عمومی بیمار مشاهده نمی‌شود. ورم ملتحمه خیلی شدیدی همراه با حساسیت چشم‌ها به نور وجود دارد. پوست صورت کاملاً تیره شده و در برخی نواحی پوست انداخته است. گردن، بالاتنه و اندام‌ها طبیعی هستند. سرفه دارد. افزایش ترشحات از نای و نایچه‌ها وجود دارد. کمبود گویچه‌های سفید خون ندارد. سطح کولین‌استراسه طبیعی است. آثاری از اسید هیدروسیانیک در خون و ادرار یافت نشد.

مورد شماره ج-۵

نام: عبود کرم — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۳۵ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهرحلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در حدود ۱۰۰ متری مکان استقرارش فرود آمده. وی بلافاصله از ماسک ضدگاز استفاده کرده است. وقتی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که دچار تهوع، درد قفسه سینه، انقباض غیر ارادی شدید پلک، نورگریزی و اشک‌ریزش شدید شده است.

وضعیت عمومی بیمار تا حدودی تحت تأثیر گرفته است. ورم ملتحمه خیلی شدیدی دارد. صورت و گردن کاملاً تیره است. پشت دست‌ها نیز سیاه می‌باشد. مشکلات تنفسی ندارد. شمار گویچه سفید خون ۵۳۰۰ در هر میلی‌لیتر می‌باشد.

مورد شماره ج-۶

نام: علیوی دریهم — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۵ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهرحلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات عامل شیمیایی یک گلوله توپ قرار گرفته که در حدود ۱۰۰ متری محل استقرارش فرود آمده. وی از ماسک استفاده کرده است. پس از احساس سوزش در چشم‌ها، نورگریزی، درد قفسه سینه، ترشح شدید از مخاط بینی و حالت تهوع متوجه شده که تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته است.

وضعیت عمومی بیمار تا حدودی تحت تأثیر قرار گرفته است. ورم ملتحمه خیلی شدیدی دارد. چشم‌ها به نور حساس است. رنگ صورت سیاه شده، رنگ بقیه پوست معمولی است.

defamoghaddas.ir

التهاب نای و نایچه با ترشح چرک وجود دارد که نیازمند درمان بـا آنتـی‌بیوتیـک اسـت. تعـداد ۱۵۰۰۰ گویچه سفید با گویچه‌های سفید با هسته بندبند یا چند هسته‌ای و با دانه‌هـای سـمی وجود دارد. سطح کولین‌استرآ پلاسماتیکی پایین است (۱/۳).

مورد شماره ج-۷

نام: ماجد هلال — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۰ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهرحلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات مواد شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در حـدود ۵۰ متری محل استقرارش فرود آمده. پس از لحظاتی از ماسـک اسـتفاده کـرده اسـت. وی وقتی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که به نورگریزی، انقباض غیر ارادی شدید پلک، سردرد، ترشح شدید از مخاط بینی دچار شده و ۱۰ ساعت بعـد تـاول‌هـایی در ناحیه سر و بیضه ظاهر شده است.

وضعیت عمومی بیمار بد است. ورم ملتحمه نـدارد. رنـگ صـورت سـیاه اسـت. پیشـانی التهاب شدید مشابه با سوختگی درجه یک دارد. گردن سیاه و زیـر بغـل‌هـا در حـال سـیاه شدن است. جلو و پشت بدن به‌استثنای ناحیه کمربند سیاه‌رنگ شده که در ناحیه زیر کمر شدیدتر می‌باشد و از حدود ۵ سانتی‌متری ناف شروع می‌شود. ناحیه شرمگاهی کاملاً سـیاه است. جراحات نواحی وسیعی را در نشیمنگاه پوشانده که شبیه سـوختگی درجـه دو اسـت. سطح داخلی ران‌ها سیاه و جراحاتی شبیه سـوختگی درجـه دو وجـود دارد. انـدام تناسـلی کاملاً سیاه است. نارسایی تنفسی ندارد. تعداد گویچه‌های سفید ۱۰۹۰۰ است.

مورد شماره ج-۸

نام: محمد عبدالوحید — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۶ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک گلوله توپ قرار گرفته کـه در حـدود ۱۰ متری محل استقرارش فرود آمده. وی از ماسک استفاده کرده است. زمانی متوجـه شـده تحـت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که ۲ ساعت پس از حمله به مشکل تنفس، نورگریزی و انقبـاض غیر ارادی شدید پلک دچار شده و هوشـیاری خـود را از دسـت داده اسـت. بعـد از ۱۰ سـاعت تاول‌ها گسترش یافته و پس از آن دچار گرفتگی صدا و ترشح مخاط بینی شده است.

defamoghadas.ir

شرایط عمومی مصدوم بد است. ورم ملتحمه شدیدی همراه با نورگریزی وجود دارد. جراحاتی شبیه سوختگی درجه دو در ناحیه جلوی سر مصدوم که موهایش ریخته وجود دارد. پوست صورت به‌استثنای ناحیه سبیل و محاسن، کنده و سیاه شده است. گردن دچار التهابات پوستی شبیه سوختگی درجه دو است. قفسه سینه قهوه‌ای رنگ شده و لکه‌هایی متورم شبیه به سوختگی درجه یک دارد. در ناحیه پشت وی لکه‌هایی شبیه به سوختگی درجه دو وجود دارد. در سمت راست نشیمنگاه یک تاول کاسه‌ای دایره‌شکل متراکم به قطر ۳ سانتی‌متر وجود دارد. در سمت داخل ران چپ لکه‌هایی شبیه سوختگی درجه دو مشاهده می‌شود. بالای ران چپ و تمام ران راست به رنگ سیاه درآمده است. پوست کیسه بیضه و آلت زخم‌های بزرگی دارد. از التهاب نای و نایچه همراه با ترشحات چرکی رنج می‌برد. تعداد ۲۶۰۰۰ گویچه سفید در هر میلی‌متر مکعب (۹۵ گویچه سفید نوتروفیلیک چندهسته‌ای، ۳ لنفوسیت، ۱ مونوسیت و ۱ گویچه سفید چندهسته‌ای ازینوفیلیک) وجود دارد.

مورد شماره ج-۹

نام: عبدالجبار شنشل — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۴۴ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در حدود ۱۰۰ متری محل استقرارش فرود آمده. وی از ماسک استفاده کرده و زمانی متوجه شده تحت تأثیر عامل شیمیایی قرار گرفته که به حالت تهوع و استفراغ، تیره و تار شدن دید، نورگریزی، انقباض غیر ارادی شدید پلک، خارش و درد قفسه سینه دچار شده است.

وضعیت عمومی بیمار بد است. ورم ملتحمه شاخی خیلی شدیدی دارد. حساسیت چشم‌ها به نور و انقباض غیر ارادی پلک دارد. صورت و گردن کاملاً و زیر بغل‌ها اندکی سیاه شده است. کیسه بیضه متورم و چرکی می‌باشد. التهاب نای و نایچه شدید همراه با سرفه دارد که نیاز به درمان با کورتیزون و پردنیزولون دارد. تعداد گویچه‌های سفید ۶۹۰۰ در هر میلی‌متر مکعب است. از ضایعه افزایش بیلی‌روبین خون رنج می‌برد.

مورد شماره ج-۱۰

سن: ۳۰ سال — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
جنس: مذکر، سرباز — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸ — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه

در معرض اثرات عامل شیمیایی ناشی از گلوله توپ قرار گرفته که در حدود ۳ متری پناهگاه

defamoghadas.ir

محل استقرارش، فرود آمده. وی در حدود ۲ دقیقه پس از انفجار از ماسک استفاده کرده است.

شرایط عمومی مصدوم بد است. ورم ملتحمه شدیدی دارد. در صورت لکه‌هایی شبیه سوختگی درجه یک دارد. رنگ قسمت جلو گردن قهوه‌ای شده و صورت سیاه است. رنگ ناحیه زیر بغل‌ها نیز سیاه می‌باشد. در بدن نوار سیاه‌رنگی وجود دارد که از حدود ۵ سانتی‌متری زیر ناف شروع و در حدود ۱ سانتی‌متری بالای ناحیه شرمگاهی ختم می‌شود. بالای ران‌ها به‌رنگ سیاه مایل به قرمز درآمده است. محل خمیدگی هر دو زانو و پای چپ از سمت داخل سیاه است. دارای سرفه و مشکلات تنفسی است. تعداد گویچه‌های سفید خون ۱۱۳۰۰ است.

مورد شماره ج-۱۱

نام: فاتح عال — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۵ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات مواد شیمیایی از یک گلوله توپ قرار گرفته که در حدود ۱۰ متری محل استقرارش فرود آمده. وی از ماسک استفاده کرده و زمانی متوجه شده تحت تأثیر عامل شیمیایی قرار گرفته که ۲ روز بعد تاول‌هایی در ناحیه نشیمنگاهش ظاهر شده است.

شرایط عمومی بیمار تاحدودی نامساعد است. چشم‌ها و صورت آسیب ندیده است. در پشت و نشیمنگاه ناحیه وسیعی از لکه‌هایی شبیه سوختگی درجه دو پوشیده شده است. اندام تناسلی صدمه ندیده است. تعداد گویچه‌های سفید خون ۴۸۰۰ است.

مورد شماره ج-۱۲

نام: احمد محسن — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۴۹ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک موشک قرار گرفته که در حدود ۱۰ متری محل استقرارش فرود آمده. وی از ماسک ضدگاز استفاده نکرده و زمانی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که دچار تهوع، ترشح از مخاط بینی، احساس سوزش در چشم‌ها و نورگریزی گردیده است. ده ساعت بعد از حمله، تاول‌هایی در ناحیه سر و نشیمنگاه ظاهر و دچار سرفه شدید شده است.

شرایط عمومی بیمار بسیار بد است. ورم ملتحمه شاخی خیلی شدیدی دارد. ورم پلکی

defamoghaddas.ir

شدیدی وجود دارد که معاینه را خیلی مشکل می‌سازد. از التهاب حنجره رنج می‌برد که نیازمند درمان با هیدروکورتیزون درون‌وریدی است. صورت متورم و سیاه شده است. بالای قفسه سینه و زیر بغل‌ها سیاه شده است. پوست قسمت انحنای بازوی راست لکه‌های ارغوانی رنگ دارد. در جلو ران راست ناحیه دایره‌شکلی به قطر ۶ سانتی‌متر سیاه رنگ شده است. در جلو ران چپ لکه قهوه‌ای رنگی وجود دارد. سرفه می‌کند. از عفونت تنفسی همراه با مشکلات تنفسی رنج می‌برد. تعداد گویچه‌های سفید ۶۶۰۰ (۸۸ گویچه سفید نیتروفیلیک چندهسته‌ای، ۱۰ لنفوسیت، ۱ مونوسیت و ۱ گویچه سفید ایزونوفیلیک) می‌باشد.

مورد شماره ج-۱۳

نام: فاضل حسن — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۱ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات مواد شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در فاصله‌ای نامشخص از او فرود آمده. پس از انفجار از ماسک ضدگاز استفاده کرده است. مصدوم زمانی متوجه شده تحت تأثیر عامل شیمیایی قرار گرفته که به درد قفسه سینه، تهوع و تقریباً ۱۰ ساعت پس از حمله به انقباض غیر ارادی شدید پلک و نورگریزی دچار شده است.

شرایط عمومی بیمار نامساعد است. ورم ملتحمه شاخی خیلی شدیدی وجود دارد. اشک‌ریزش و حساسیت چشم‌ها به نور دارد. صورت به رنگ سیاه درآمده. گردن التهاب شدید دارد. زیر بغل سمت راست به‌شدت متورم شده. زیر بغل سمت چپ طبیعی است. بالاتنه آسیب ندیده است. پوست کیسه بیضه به رنگ سیاه مایل به قرمز درآمده است. پوست آلت‌تناسلی کاملاً سیاه است. سرفه می‌کند. از التهاب نای و نایچه حاد رنج می‌برد. تعداد گویچه‌های سفید ۹۴۰۰ است.

مورد شماره ج-۱۴

نام: طه یاسین — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۳۱ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

وی قادر به توصیف شرایط حمله نبود. تنها چیزی که به خاطر دارد اینکه در فضای باز بوده است. وی از ماسک خود استفاده نکرده است. زمانی متوجه شده تحت تأثیر عامل شیمیایی قرار گرفته که دچار تهوع و استفراغ و قطع صدا گردیده است. در حدود ۲ ساعت پس از حمله به تیره و تار شدن دید و نورگریزی مبتلا شده است.

defamoghaddas.ir

شرایط عمومی بیمار نامساعد است. ورم ملتحمه خیلی شدیدی دارد. صورت و گردن به‌شدت سیاه شده است. لب پایینی ورم دارد. بقیه پوست آسیب ندیده. تعداد گویچه‌های سفید ۱۴۴۰۰ در هر میلی‌متر مکعب را نشان می‌داد. سطح کولین‌استرآ پلاسما طبیعی است (۳/۴). هیچ اثری از اسید هیدروسیانیک در خون یا ادرار وجود ندارد.

مورد شماره ج-۱۵

نام: عدنان صالح — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۱۹ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات مواد شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در حدود ۵ متری محل استقرارش فرود آمده است. تقریباً ۲ دقیقه پس از حمله از ماسک استفاده کرده است و زمانی متوجه شده تحت تأثیر عامل شیمیایی قرار گرفته که دچار درد قفسه سینه، مشکلات بینایی همراه با حساسیت چشم‌ها به نور و انقباض غیر ارادی شدید پلک شده است. چهار ساعت بعد از حمله تاول‌ها گسترش یافته و دچار ترشح از مخاط بینی و اشک‌ریزش شده است.

وضعیت عمومی بیمار بد است. از ورم ملتحمه شدید همراه با نورگریزی و انقباض غیر ارادی پلک رنج می‌برد. رنگ صورت سیاه شده دارای لکه‌های چرکی می‌باشد. رنگ گردن نیز سیاه است و ۷ لکه چرکی کوچک در آن وجود دارد. بدن تیره‌رنگ شده، پوست نشیمنگاه سیاه و در چند ناحیه کنده شده است. پوست در ناحیه دوسوم پایینی ران‌ها تیره و از لکه‌هایی شبیه به سوختگی درجه دو پوشیده شده است. لکه‌های مشابهی در زانوی راست وجود دارد. تعداد گویچه‌های سفید خون ۱۲۳۰۰ است. سطح کولین‌استراسه پایین است (۱/۶).

مورد شماره ج-۱۶

نام: حیدر سالم — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۰ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات مواد شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در حدود ۲۵ متری محل استقرارش فرود آمده است. چند دقیقه طول کشیده تا وی توانسته از ماسک خود که در فاصله ۲ متری‌اش بوده استفاده کند. زمانی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که به تهوع، سرگیجه، تیره و تار شدن دید، حساسیت چشم‌ها به نور و بی‌اختیاری در ادرار و مدفوع دچار شده است. ۱۲ ساعت بعد تاول‌ها گسترش یافته است.

defamoghaddas.ir

شرایط عمومی بیمار تاحدودی نامساعد است. ورم ملتحمه خفیفی دارد. صورت متورم و پوست گردن نیز به‌شدت متورم و در برخی نواحی کنده شده است. بدن آسیب ندیده است. سطح پوست صلیبی لگن خاصره تیره مایل به قرمز شده که در قسمت پایین‌تر سیاه‌رنگ شده و تا ناحیه کشاله ران ادامه می‌یابد. پوست در ناحیه دوسوم پایینی ران‌ها در برخی نواحی کنده شده است درحالی‌که بقیه آن سیاه‌رنگ شده است. در دو طرف پاها به‌شدت نواحی رنگی جایگزین سایر لکه‌هایی شده که شبیه سوختگی درجه دو می‌باشد. بالای پای راست سیاه و با آثار ناشی از تاول‌ها پوشیده شده است. کیسه بیضه تقریباً ورم کرده و سیاه است. پوست آلت سیاه‌رنگ شده و دارای نواحی چرکی می‌باشد. تعداد گویچه‌های سفید ۲۸۷۰۰ (۹۳ گویچه سفید نیتروفیلیک چندهسته‌ای، ۲ لنفوسیت، ۴ مونوسیت، ۱ گویچه سفید ایزونوفیلیک) می‌باشد.

مورد شماره ج-۱۷

نام: عبدالکاظم — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۴ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در داخل ساختمان در معرض اثرات مواد شیمیایی یک گلوله توپ قرار گرفته که در فاصله نامشخصی از وی منفجر شده است. وی از ماسک استفاده کرده و زمانی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که دچار تهوع، سرگیجه و اشک‌ریزش شده است. مدتی بعد تاول‌هایی در ناحیه نشیمنگاه ظاهر شده است.

وضعیت عمومی بیمار بد است. ورم ملتحمه ندارد. صورت و گردن آسیب ندیده است. از حدود ۲ سانتی‌متری پشت به‌پهنای شانه رنگ بدن مصدوم سیاه شده و این سیاه‌شدگی به سمت پایین شروع شده است. نواحی نشیمنگاه و داخل ران‌ها سیاه است. سمت چپ نشیمنگاه لکه بزرگی به اندازه ۱۲×۹ سانتی‌متر با بافت جدید دیده می‌شود که قبلاً زمینه جراحتی بوده که ترکیده است. در قسمت خارجی زانوی راست لکه قرمزرنگی شبیه سوختگی درجه دو وجود دارد. اندام تناسلی متورم و کاملاً سیاه است.

مورد شماره ج-۱۸

نام: سمیر عابل — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۶ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

defamoghaddas.ir

در فضای باز در معرض اثرات مواد شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در حدود ۲۰ متری محل استقرارش منفجر شده. چون خواب بوده مدتی طول کشیده تا از ماسکش استفاده کند. وی وقتی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که دچار درد قفسه سینه، تهوع و نورگریزی شده است. چهار روز بعد تاول‌هایی ظاهر شده و از حساسیت چشم‌ها به نور و انقباض غیر ارادی پلک‌ها رنج می‌برد.

شرایط عمومی بیمار نامساعد است. ورم ملتحمه نسبتاً خفیفی دارد. رنگ صورت و گردن سیاه با لکه‌هایی که پوست آن کنده شده پوشیده شده است. بدن آسیب ندیده است. پشت هر دو دست سیاه و پوست برخی از قسمت‌ها کنده شده است. پوست در ناحیه صلیبی لگن خاصره به رنگ ارغوانی درآمده است. ران‌ها تیره‌رنگ شده. تاول‌های ترکیده‌ای در قسمت تیره‌رنگ زانو وجود دارد. پوست آلت متورم و سیاه است. کیسه بیضه نیز سیاه و متورم است. از التهاب نای و نایچه رنج می‌برد. تعداد گویچه‌های سفید ۸۳۰۰ در هر میلی‌متر مکعب است.

مورد شماره ج-۱۹

نام: سعد حسین — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۳ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات مواد شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در حدود ۳۰ متری محل استقرارش منفجر شده است. بلافاصله پس از انفجار از ماسک ضدگاز استفاده کرده و زمانی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که دچار گرفتگی سینه، اشک‌ریزش، تیره و تار شدن دید، حساسیت چشم‌ها به نور و تهوع گردیده است. چهار ساعت بعد از حمله، تاول‌ها گسترش یافته است.

شرایط عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه ندارد. صورت تیره و زیر بغل‌ها قرمزرنگ است. از قسمت انتهایی گردن به پایین تا ناف متورم است. پوست آلت تقریباً صدمه ندیده اما پوست کیسه بیضه متورم و سیاه است. میزان گویچه‌های سفید ۴۱۰۰ (۵۹ گویچه سفید نیتروفیلیک چندهسته‌ای، ۴۰ لنفوسیت، ۱ مونوسیت) است.

مورد شماره ج-۲۰

نام: حبیب کاظم — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۵ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

defamoghadas.ir

در فضای باز در معرض اثرات مواد شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در حدود ۱۰ متری محل استقرارش منفجر شده است. وی قبل از انفجار از ماسک استفاده کرده به خاطر اینکه در مخابرات خدمت می‌کرده و مطلع شده که تعدادی از واحدها مورد حمله سلاح‌های شیمیایی قرار گرفته‌اند. لذا توانسته منطقه را بدون کمک ترک کند. وی زمانی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که به ترشح از مخاط بینی، اشک‌ریزش، درد و تورم، انقباض غیر ارادی شدید پلک و نورگریزی دچار شده است. دو تا سه ساعت پس از حمله تاول‌ها گسترش یافته است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه خفیفی دارد. صورت آسیب ندیده است. گردن تاحدودی سیاه شده. زیر بغل‌ها به رنگ ارغوانی درآمده است. رنگ دو طرف پوست کشاله ران ارغوانی و به سمت داخل ران‌ها تیره‌تر شده است. قسمت پایینی پا در دو طرف سیاه شده و تاول‌های چرکی در انگشت‌های پا ترکیده است. پوست کیسه بیضه و آلت با لکه‌های سیاه مایل به قرمز پوشیده شده است.

مورد شماره ج-۲۱

نام: مؤذن سلمان — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۱ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک موشک قرار گرفته که در حدود ۶ متری محل استقرارش منفجر شده است. وی پس از انفجار متوجه بوی نامطبوع شده و از ماسک استفاده کرده است. زمانی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که دچار تهوع، اشک‌ریزش، ترشح شدید از مخاط بینی و نورگریزی شده است. سه ساعت پس از حمله تاول‌ها گسترش یافته است.

وضعیت عمومی بیمار نامساعد است. ورم ملتحمه شدید با اشک‌ریزش و حساسیت به نور دارد. پوست صورت تا حد زیادی کنده شده. گردن و بالاتنه به رنگ سیاه مایل به قرمز در آمده است و در جلو بدن تاول‌هایی پر از مایع رنگی وجود دارد که بزرگ‌ترین آن‌ها به اندازه ۶×۸ سانتی‌متر می‌باشد. پشت بالاتنه بسیار تیره شده است. بازوها سیاه رنگ و دارای جراحات بزرگ شبیه سوختگی درجه دو می‌باشد. در قسمت‌های پایین‌تر به‌جز ناحیه قوزک پا به‌شدت آسیب دیده است. بیضه‌ها و آلت بسیار سیاه و متورم شده و دارای زخم‌هایی کوچک در سطح آنها می‌باشد. دارای سرفه و افزایش ترشحات بوده و هیچ عفونت تنفسی یافت نشده است. ۴۴۰۰ گویچه سفید در هر میلی‌متر مکعب وجود دارد. سطح کولین‌استراسه پایین است (۱/۵).

defamoghaddas.ir

مورد شماره ج-۲۲

نام: جاسم روحیر — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۴۰ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک موشک قرار گرفته که در حدود ۲۰۰ متری محل استقرارش منفجر شده است. زمانی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که دچار درد و تورم و احساس سوزش در چشم‌ها شده و سپس بی‌هوش شده است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. وزن بالایی دارد. ورم ملتحمه ندارد. جراحات پوستی ندارد. دچار تنگی نفس شده صداهای خس‌خس ریه‌ها با گوشی شنیده می‌شود که نشان‌دهنده انقباض عضلات است. بر اساس محاسبه خودش می‌توان ارزیابی کرد که وی در معرض عامل شیمیایی احتمالاً با غلظت اندکی بوده که در حد فاصل او و مکان اصابت قرار داشته است.

مورد شماره ج-۲۳

نام: عماد عبدالوحید — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۶ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک گلوله توپ قرار گرفته که در حدود ۲۰ متری محل نگهبانی‌اش فرود آمده. وی از ماسک استفاده نکرده چون ماسکش را در طی حمله گم کرده بود. زمانی متوجه شده تحت تأثیر عامل شیمیایی قرار گرفته که دچار درد قفسه سینه، اشک‌ریزش، ترشح شدید بزاق و ترشح از مخاط بینی گردیده و بی‌هوش شده است. سپس تعدادی تاول در صورتش ظاهر شده.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه خفیفی دارد. رنگ صورت تیره است. زیر بغل‌ها در حال سیاه شدن است. سرفه ندارد.

مورد شماره ج-۲۴

نام: قادر کاظم — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۳۳ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در حدود ۲۰

defamoghaddas.ir

متری محل استقرارش منفجر شده است. وی زمانی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که دچار درد قفسه سینه، تیره و تار شدن دید، انقباض غیر ارادی شدید پلک، حساسیت چشم‌ها به نور و تهوع شده است. شش ساعت بعد تاول‌ها گسترش یافته است.

وضعیت عمومی بیمار نامساعد است. ورم ملتحمه شدید دارد. گردن سیاه رنگ شده و دارای لکه‌هایی است که پوست آن کنده شده است. جلو قفسه سینه تیره شده، در ناحیه زیر بغل‌ها جراحاتی با لبه‌های سیاه‌رنگ شبیه سوختگی درجه دو وجود دارد. شکم دارای رنگ سیاه مایل به ارغوانی است. در سمت چپ نشیمنگاه زخم‌هایی شبیه سوختگی درجه دو وجود دارد. بافت جدیدی قابل مشاهده است. سمت راست نشیمنگاه سیاه است. قسمت فوقانی ران‌ها به رنگ قرمز مایل به ارغوانی شده که به سمت ناحیه اندام تناسلی سیاه می‌باشد. بقیه پوست ران‌ها سیاه است. پاها سیاه‌رنگ شده که در خمیدگی زانوها سیاه‌تر است. کیسه بیضه ترشح چرکی دارد و در ناحیه پایین‌تر متورم است. پوست آلت سیاه‌رنگ و برخی نواحی آن دارای زخم‌های چرکی است. سر آلت سیاه است. میزان گویچه‌های سفید ۱۱۴۰۰ است. سطح کولین‌استراسه طبیعی است (۵/۴).

مورد شماره ج-۲۵

نام: عبدالامیر حوریجه — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۳۳ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در حدود ۱۰ متری محل استقرارش منفجر شده. وی بلافاصله پس از انفجار از ماسک خود استفاده کرده. زمانی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که دچار تهوع، درد قفسه سینه و نورگریزی گردیده است. ده ساعت بعد از حمله به سرفه مبتلا شده و تاول‌ها گسترش یافته است.

وضعیت عمومی بیمار نامساعد است. ورم ملتحمه شدید با اشک‌ریزش و حساسیت به نور دارد. صورت و گردن سیاه است. قفسه سینه تیره و تقریباً سیاه‌رنگ است. زیر بغل‌ها و شکم سیاه است. بالای ران‌ها سیاه شده که به سمت زانوها کمتر است. همچنین جراحاتی شبیه سوختگی درجه دو سطح وسیعی را پوشانده است. پاها سیاه‌رنگ شده و لکه‌ای در حدود ۱ تا ۱/۵ سانتی‌متر وجود دارد که پوست آن کنده شده و بافت جدیدی روییده است. ناحیه خمیدگی زانو سیاه شده. پوست آلت وکیسه بیضه نیز سیاه می‌باشد. کیسه بیضه متورم و چرکی است. از سرفه و نیز افزایش ترشحات نای رنج می‌برد. تعداد گویچه‌های سفید خون ۱۱۹۰۰ است.

defamoghaddas.ir

مورد شماره ج-۲۶

نام: حامد کدیم — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۶ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در حدود ۲ متری محل استقرارش منفجر شده. وی بلافاصله پس از حمله از ماسک خود استفاده کرده. فکر می‌کند قبل از استفاده از ماسک فقط دو بار نفس کشیده است. وی وقتی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که بوی نامطبوعی را استشمام کرده و دچار درد قفسه سینه، اشک‌ریزش و حساسیت چشم‌ها به نور گردیده است. در حدود ده ساعت بعد دچار تهوع و سرفه شدید شده و نیز تاول‌ها گسترش یافته است.

وضعیت عمومی بیمار نامساعد است. ورم ملتحمه شدید با انقباض غیر ارادی پلک، حساسیت به نور و اشک‌ریزش دارد. صورت تیره‌رنگ شده. لب‌ها متورم و دلمه بسته است. گردن متورم شبیه سوختگی درجه یک با لکه‌هایی شبیه سوختگی درجه دو می‌باشد. پوست در دو طرف قفسه سینه تیره شده و به طرف ناف تیرگی کمتر است. زیر بغل‌ها سیاه است. از استخوان تهیگاه سینه به سمت کشاله ران پوست سیاه شده است. در ناحیه نشیمنگاه و به سمت داخل ران‌ها زخم‌هایی شبیه سوختگی درجه دو وجود دارد. بقیه قسمت‌های ران‌ها لکه‌های مدور کم‌وبیش مشابهی دارد که بزرگ‌ترین آن‌ها ۶×۸ سانتی‌متر است. پوست آلت و کیسه بیضه دارای جراحاتی شبیه سوختگی‌های درجه دو است. میزان گویچه‌های سفید خون در هر میلی‌متر مکعب خون ۱۱۹۰۰ (۹۰ گویچه سفید نیتروفیلیک چندهسته‌ای، ۷ لنفوسیت، ۲ مونوسیت و ۱ گویچه سفید ازینوفیلیک) است.

مورد شماره ج-۲۷

نام: حسین علی — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۲ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، سرباز — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۸ آوریل ۱۹۸۸

در فضای باز در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در حدود ۱۵ متری محل استقرارش منفجر شده. وی بلافاصله پس از انفجار از ماسک خود استفاده کرده. زمانی متوجه شده تحت تأثیر عامل شیمیایی قرار گرفته که به خارش، اشک‌ریزش، ترشح از مخاط بینی و حساسیت چشم‌ها به نور مبتلا شده است. وی احساس گیجی کرده و هوشیاری نداشته است. ۱۲ ساعت پس از حمله تاول‌ها گسترش یافته است.

defamognadas.ir

وضعیت عمومی بیمار بسیار بغرنج است. از ورم ملتحمه شدید و حساسیت چشم‌ها به نور رنج می‌برد. صورت و گردن به‌طور کامل سیاه و زخم‌های چرکی دارد. زیر بغل‌ها تا محدوده زیادی دارای زخم‌های چرکی است. دو طرف قفسه سینه و بازوها سیاه رنگ است که برخی نواحی آن کاملاً سیاه شده است. پوست روی شکم نیز سیاه می‌باشد. پوست ناحیه صلیبی لگن خاصره به طرف پایین تا کشاله ران کاملاً سیاه شده است. ران‌ها و پاها سیاه رنگ شده است. انگشتان پا سیاه و یک تاول در پای چپ وجود دارد. پوست آلت سیاه است. پوست کیسه بیضه نیز سیاه و به شدت متورم شده است. میزان گویچه‌های سفید خون ۹۴۰۰ (۹۳ گویچه سفید نیتروفیلیک چندهسته‌ای، ۵ لنفوسیت، ۱ مونوسیت و ۱ گویچه سفید ازینوفیلیک) است.

مورد شماره ج-۲۸

نام: قیس عباس بسودیلاح — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۶ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، افسر — مکان حمله: نزدیک شهر حلبچه
تاریخ معاینه: ۹ آوریل ۱۹۸۸

در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در حدود ۳۰ متری محل استقرارش منفجر شده. وی بلافاصله پس از انفجار از ماسک خود استفاده کرده. زمانی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که به خارش چشم‌ها، بینی، پاها، اندام تناسلی و پشت دچار شده است. وی احساس سوزش در شکم داشته که با استفراغ مکرر همراه بوده است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه خفیفی دارد. صورت سالم است. گردن تیره شده. دو طرف کشاله ران به رنگ تقریباً ارغوانی تغییر یافته است. پوست آلت سیاه است. بخش‌هایی از پوست کیسه بیضه کنده شده است. سرفه می‌کند. از افزایش ترشحات نای رنج می‌برد. میزان گویچه‌های سفید خون ۷۲۰۰ در هر میلی‌متر مکعب است.

مورد شماره ج-۲۹

نام: موفق هیلان کتاب — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۸ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، افسر — مکان حمله: موقعیت نظامی نزدیک حلبچه
تاریخ معاینه: ۹ آوریل ۱۹۸۸

وی مستقیماً در معرض بمب حاوی مواد شیمیایی نبوده، ولی به منطقه آلوده به مواد بمب‌های شیمیایی رفته است. از ماسک ضدگاز استفاده کرده. زمانی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که به سوزش چشم‌ها، احساس خارش و قرمز شدن اندام تحتانی بدن و نیز تهوع مکرر دچار شده است.

defamoghaddas.ir

وضعیت عمومی بیمار تاحدودی نامساعد است. ورم ملتحمه ندارد. صورت آسیب ندیده است. رنگ گردن سیاه شده است. وسط قفسه سینه در قسمت جلو سیاه‌رنگ می‌باشد. یک نوار دایره‌ای‌شکل و سیاه‌رنگ به عرض ۳ سانتی‌متر در لبه فوقانی سطح ناف وجود دارد. در قسمت پشت بدن و ناحیه کمر لکه‌های سیاه‌رنگی به شکل نامنظم وجود دارد. در سمت داخل ران زخم‌های وسیعی شبیه سوختگی درجه دو مشاهده می‌شود. جلوی ران چپ سیاه شده. پشت ران چپ دارای جراحتی شبیه سوختگی درجه دو می‌باشد که در حال بهبودی است. دو لکه بیضی‌شکل سیاه رنگ در پشت ران راست وجود دارد. پای چپ دارای لکه‌های سیاه‌رنگ است. آلت و کیسه بیضه سیاه شده. این بیمار از نارسایی تنفسی رنج می‌برد که به درمان با کورتیکوئیدها نیازمند است. در زمان معاینه تنها افزایش جزیی در دفع اخلاط دیده شد. تعداد گویچه‌های سفید خون ۱۹۱۰۰ (۸۹ گویچه سفید نیتروفیلیک چندهسته‌ای، ۹ لنفوسیت، ۳ مونوسیت و ۱ گویچه سفید ازینوفیلیک) است.

مورد شماره ج-۳۰

نام: خالد محمد علی — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۳۲ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، افسر — مکان حمله: موقعیت نظامی نزدیک حلبچه
تاریخ معاینه: ۹ آوریل ۱۹۸۸

در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در حدود کمتر از ۵۰ متری محل استقرارش منفجر شده است. وی حدود ۳ دقیقه پس از انفجار از ماسک خود استفاده کرده است. زمانی متوجه شده تحت تأثیر عامل شیمیایی قرار گرفته که به افزایش ضربان قلب، تهوع و استفراغ، مشکلات تنفسی و نیز احساس سوزش در چشم‌ها، پشت و ناحیه نشیمنگاه دچار شده است.

شرایط عمومی بیمار نامساعد است. ورم ملتحمه خفیفی دارد. صورت تیره‌رنگ شده است. زخم‌های چرکی وسیعی در زیر بغل‌ها وجود دارد. قفسه سینه تیره‌رنگ است. پایین‌تر از ناحیه کمر و نشیمنگاه زخم‌های قرمزرنگی همراه با تراوشاتی شبیه سوختگی درجه دو وجود دارد. سرفه می‌کند. تعداد گویچه‌های سفید خون ۱۲۱۰۰ در هر میلی‌مترمکعب (۷۹ گویچه سفید نیتروفیلیک چندهسته‌ای، ۱۶ لنفوسیت، ۴ مونوسیت و ۱ گویچه سفید ازینوفیلیک) است.

مورد شماره ج-۳۱

نام: جلال محمد قادم — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۸ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، افسر — مکان حمله: سیدصادق، موقعیت نظامی نزدیک حلبچه
تاریخ معاینه: ۹ آوریل ۱۹۸۸

defamoghaddas.ir

در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در حدود کمتر از ۵۰ متری محل استقرارش منفجر شده. وی بلافاصله از ماسک استفاده کرده. زمانی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که به مشکلات تنفسی، درد و تورم و خارش در چشم‌ها دچار شده است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه خفیفی دارد. صورت و بالاتنه آسیب ندیده است. پوست در هر دو طرف نشیمنگاه تقریباً ارغوانی رنگ است. در قسمت وسط جراحاتی شبیه سوختگی درجه دو وجود دارد. زخم قهوه‌ای رنگی در دو طرف کشاله ران و در پشت ران چپ لکه‌ای قهوه‌ای رنگ و به شکل نامنظم به اندازه تقریبی۲×۳ سانتی‌متر و یک زخم بزرگ نیز در پشت ران راست وجود دارد. کیسه بیضه متورم و ترشح دارد. تعداد گویچه‌های سفید خون ۷۹۰۰ در هر میلی‌متر مکعب (۶۸ گویچه سفید نیتروفیلیک چندهسته‌ای، ۲۸ لنفوسیت، ۳ مونوسیت و ۱ گویچه سفید ازینوفیلیک) است.

مورد شماره ج-۳۲

نام: وعد زین الصالح — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید

سن: ۲۹ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸

جنس: مذکر، افسر — مکان حمله: موقعیت نظامی نزدیک

تاریخ معاینه: ۹ آوریل ۱۹۸۸ — حلبچه

در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که نزدیک وی منفجر شده. او وارد منطقه آلوده شده و زمانی که متوجه شده با سلاح‌های شیمیایی مورد حمله واقع شده، از ماسک استفاده کرده است. زمانی متوجه شده تحت تأثیر عامل شیمیایی قرار گرفته که احساس سرما نموده و به التهاب پوست و خارش کل بدن و به‌ویژه در پشت در محل عجان و بالای ران دچار شده است. وی همچنین دچار ترشح از مخاط بینی شده است.

شرایط عمومی بیمار بد است. ورم ملتحمه ندارد. صورت تیره‌رنگ شده. گردن تقریباً سیاه است. جراحاتی با لبه‌های تیره‌رنگ در زیر بغل‌ها وجود دارد. جلو بالاتنه قهوه‌ای رنگ شده و در برخی قسمت‌های آن لکه‌های تیره‌رنگی وجود دارد. تمامی سطح پشت بدن با جراحاتی شبیه سوختگی درجه دو پوشیده شده است. بازوها به رنگ سیاه مایل به ارغوانی می‌باشد. محل عجان بسیار چرکی است. پوست آلت سیاه شده. کیسه بیضه سیاه، متورم و دارای ترشح است. تعداد گویچه‌های سفید خون ۱۰۴۰۰ در هر میلی‌متر مکعب (۹۳ گویچه سفید نیتروفیلیک چندهسته‌ای، ۳ لنفوسیت، ۳ مونوسیت و ۱ گویچه سفید ازینوفیلیک) است.

defamoghaddas.ir

مورد شماره ج-۳۳

نام: صالح محمود احمد — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۳۰ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، افسر — مکان حمله: موقعیت نظامی نزدیک
تاریخ معاینه: ۹ آوریل ۱۹۸۸ — حلبچه

با بمب‌های هوایی و گلوله توپ فرود آمده در فاصله ۱۰۰ تا ۱۵۰ متری محل استقرارش مصدوم شده است. پس از اینکه سوزش در گلوی خود احساس کرده سریعاً از ماسک استفاده کرده است. زمانی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که به خارش چشم‌ها و کل بدن به‌ویژه محل عجان و بیضه دچار شده است. دارای مشکلات تنفسی، سرفه و تهوع است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه خفیفی دارد. ترشحات مخاط بینی با خون همراه است. صورت سالم است. در ظاهر اعضا و جوارح بدن زخمی وجود ندارد ولی در محل عجان، کشاله ران و کیسه بیضه خارش و سوزش دارد. تعداد گویچه‌های سفید خون ۶۷۰۰ در هر میلی‌متر مکعب (۵۴ گویچه سفید نیتروفیلیک چندهسته‌ای، ۳۹ لنفوسیت، ۱ مونوسیت و ۶ گویچه سفید ازینوفیلیک) است.

مورد شماره ج-۳۴

نام: علی أبول — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۷ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، افسر — مکان حمله: نزدیک سیدصادق، موقعیت
تاریخ معاینه: ۹ آوریل ۱۹۸۸ — نظامی نزدیک حلبچه

در معرض اثرات عامل شیمیایی از یک بمب هوایی یا یک موشک قرار گرفته که در ۱۰ متری محل استقرارش فرود آمده. وی بلافاصله پس از انفجار از ماسک خود استفاده کرده. زمانی متوجه شده تحت تأثیر عامل شیمیایی قرار گرفته که به درد و تورم، سردرد، سرگیجه، تهوع و تورم پوستی کل بدن دچار شده. پس از ۱۰ ساعت تاول‌ها گسترش یافته است.

شرایط عمومی بیمار نامساعد است. صورت سیاه شده و در برخی نواحی پوست انداخته است. ناحیه کمر و نشیمنگاه جراحاتی شبیه سوختگی درجه دو دارد. داخل ران‌ها با زخم‌هایی شبیه سوختگی درجه دو پوشیده شده است. بقیه اعضای پایین‌تر بدن به‌استثنای انگشتان پا تیره مایل به ارغوانی شده و در برخی نقاط پوست انداخته است. پوست آلت متورم و قرمز است. سطح فوقانی بیضه سیاه، بقیه آن دارای ترشح و متورم است. سر آلت سیاه است. تعداد گویچه‌های سفید خون ۷۹۰۰ است.

defamoghadas.ir

مورد شماره ج-۳۵

نام: حامد احمد علی — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۳۷ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، افسر — مکان حمله: بانی بروک (سیدصادق)،
تاریخ معاینه: ۹ آوریل ۱۹۸۸ — موقعیت نظامی نزدیک حلبچه

پس از بمباران هوایی و شلیک گلوله توپ که در ۵۰۰ متری محل استقرارش فرود آمده، به خارش چشم‌ها و تمامی بدن و نیز مشکلات تنفسی و خستگی دچار شده که باعث گردیده تا باور کند که تحت تأثیر عامل شیمیایی قرار گرفته است. وی در حدود ۳۰ دقیقه پس از حمله از ماسک ضدگاز استفاده کرده است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه ندارد ولی نورگریزی و اشک‌ریزش دارد. پوست صورت سالم است. سطح پوست هیچ جراحتی ندارد. از التهاب حنجره خفیف رنج می‌برد. تعداد گویچه‌های سفید خون ۸۴۰۰ در هر میلی‌متر مکعب (۵۰ گویچه سفید نیتروفیلیک چندهسته‌ای، ۴۴ لنفوسیت، ۳ مونوسیت و ۳ گویچه سفید ازینوفیلیک) می‌باشد.

مورد شماره ج-۳۶

نام: ربیع مساير — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۹ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، افسر — مکان حمله: موقعیت نظامی نزدیک
تاریخ معاینه: ۹ آوریل ۱۹۸۸ — حلبچه

در معرض اثرات مواد شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در حدود کمتر از ۱۰ متری محل استقرارش فرود آمده. وی متوجه بوی نامطبوع شده و چند دقیقه پس از انفجار از ماسک ضدگاز استفاده کرده. زمانی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که به اشک‌ریزش و خارش ناحیه سینه دچار شده. سپس تاول‌ها گسترش یافته است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه ندارد. پوست صورت آسیب ندیده است. گردن سیاه رنگ شده است. زیر بغل‌ها، بالاتنه و اعضای فوقانی آسیب ندیده است. داخل ران‌ها به رنگ سیاه مایل به ارغوانی تغییر رنگ داده است.

مورد شماره ج-۳۷

نام: سمیر فاروق — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۹ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، افسر — مکان حمله: موقعیت نظامی نزدیک
تاریخ معاینه: ۹ آوریل ۱۹۸۸ — حلبچه

defamoghaddas.ir

در معرض اثرات عامل شیمیایی یک موشک قرار گرفته که در ۱۵۰ متری محل استقرارش فرود آمده. در ضمن فکر نمی‌کرده که در معرض عوامل شیمیایی قرار گرفته است. یک ساعت پس از انفجار از ماسک استفاده کرده است. زمانی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که به تیره و تار شدن دید، حساسیت چشم‌ها به نور، درد قفسه سینه و ترشح از مخاط بینی دچار شده و لکه‌های قرمزرنگی در صورت و دست‌ها پدیدار شده است.

وضعیت عمومی بیمار خوب است. ورم ملتحمه ندارد. صورت قرمزرنگ است. هیچ زخمی در بقیه پوست ندارد. از التهاب خفیف حنجره رنج می‌برد. تعداد گویچه‌های سفید خون ۷۷۰۰ است.

مورد شماره ج-۳۸

نام: ناجی ابراهیم — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۳ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، افسر — مکان حمله: موقعیت نظامی نزدیک حلبچه
تاریخ معاینه: ۹ آوریل ۱۹۸۸

در معرض اثرات مواد شیمیایی از یک بمب هوایی قرار گرفته که در ۱۰۰ متری محل استقرارش منفجر شده. وی ۱۰ دقیقه پس از انفجار از ماسک خود استفاده کرده. زمانی متوجه شده تحت تأثیر مواد شیمیایی قرار گرفته که به تیره و تار شدن دید، حساسیت چشم‌ها به نور، احساس سوزش در چشم‌ها، ترشح از مخاط بینی و درد قفسه سینه دچار شده است. پس از ۶ ساعت یک تاول در دست چپ ظاهر شده است.

وضعیت عمومی مصدوم خوب است. ورم ملتحمه قابل مشاهده‌ای ندارد. چشم‌ها به نور حساس است. صورت تیره‌رنگ شده. بقیه پوست سالم است به‌استثنای بخش‌های کوچکی از دست که جراحات کوچک و آثاری از تاول در آن وجود دارد. سرفه می‌کند. تعداد گویچه‌های سفید خون ۴۸۰۰ است.

مورد شماره ج-۳۹

نام: خلیل وهاب — مکان معاینه: بیمارستان نظامی الرشید
سن: ۲۶ سال — تاریخ حمله: ۳۱ مارس ۱۹۸۸
جنس: مذکر، افسر — مکان حمله: موقعیت نظامی نزدیک حلبچه
تاریخ معاینه: ۹ آوریل ۱۹۸۸

در معرض اثرات مواد شیمیایی که فکر می‌کند از یک بمب هوایی بوده قرار گرفته است که در ۱۰ متری محل استقرارش منفجر شده. وی ۱ یا ۲ دقیقه پس از انفجار از ماسک خود استفاده کرده. زمانی متوجه شده تحت تأثیر عامل شیمیایی قرار گرفته که به خارش و قرمز شدن پوست دچار گردیده است. ۸ ساعت پس از حمله تاول‌ها گسترش یافته است.

defamoghaddas.ir

وضعیت عمومی بیمار تاحدودی نامساعد است. ورم ملتحمه خفیفی دارد. صورت و گردن و پشت گردن سیاه شده. در بالاتنه به‌طور نامنظم لکه‌های سیاهی وجود دارد. زیر بغل‌ها تیره‌تر شده ولی چرکی نیست. پوست آلت و کیسه بیضه متورم و کاملاً سیاه می‌باشد. نارسایی تنفسی ندارد. تعداد گویچه‌های سفید خون ۶۶۰۰ است.

شماره ۱۱۲۴

شماره سند شورای امنیت: S/19876

۱۱ می ۱۹۸۸ (۲۱ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۱ می ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های متعدد خود که جدیدترین آن طی سند S/19866 درباره بمباران مداوم مراکز صرفاً مسکونی در عراق منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که نیروهای آن رژیم اقدامات تجاوزگرانه ذیل را که پیوست این نامه است، در تاریخ‌های ۷ ، ۸ ، ۹ و ۱۰ می ۱۹۸۸ مرتکب شدند.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

احتراماً، به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که نیروهای نظامی متجاوز ایرانی با استفاده از توپخانه سنگین مراکز مسکونی صرفاً غیرنظامی ذیل را در عراق گلوله‌باران کردند که جزئیات آن به شرح ذیل است:

۱ـ در ۷ می ۱۹۸۸، از ساعت ۱۶ تا ۱۹ در ناحیه دربندیخان ۳ گلوله شلیک کردند.

۲ـ در ۸ می ۱۹۸۸، از ساعت ۷:۳۰ تا ۱۵:۳۰ در ناحیه دربندیخان ۹ گلوله ۱۷۵ میلی‌متری پرتاب کردند که بر اثر آن ۴ خانه و ۱ واحد تجاری آسیب دید.

۳ـ در ۹ می ۱۹۸۸، از ساعت ۱۱:۳۵ تا ۱۱:۴۵ در ناحیه دربندیخان ۱۲ گلوله ۱۵۵ میلی‌متری شلیک کردند که به ۶ خانه خسارت وارد ساخت.

۴ـ در ۱۰ می ۱۹۸۸، از ساعت ۲۳ تا ۲۳:۴۵ در ناحیه دربندیخان ۷ گلوله پرتاب کردند.

شماره ۱۱۲۵

شماره سند شورای امنیت: S/19884

۱۶ می ۱۹۸۸ (۲۶ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۶ می ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران

defamoghaddas.ir

در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که در ۱۳ مـی ۱۹۸۸، در ساعت ۲۱:۱۵ رژیم جنایتکار عراق شهر مریوان را زیر آتش توپخانه قرار داد. در طی این زمان، ۱۸ گلوله توپ شلیک شد که ۲۳ غیرنظامی از جمله چند زن و کودک مجروح شده و نیز یک واحد مسکونی تخریب شد.

دولت جمهوری اسلامی ایران تأکید می‌کند که رژیم عراق یک‌بار دیگر به‌دنبال آن است که با زمینه‌سازی، دور دیگر "جنگ شهرها" را آغاز کند.

محمود سادات مادرشاهی ـ سفیر کاردار موقت

شماره ۱۱۲۶

شماره سند شورای امنیت: S/19885

۱۶ می ۱۹۸۸ (۲۶ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۶ می ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

احتراماً متن نامه آقای دکتر علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران مورخ ۱۶ می ۱۹۸۸ خطاب به جناب‌عالی به‌پیوست ارسال می‌گردد.

محمود سادات مادرشاهی ـ سفیر کاردار موقت

پیوست

نامه مورخ ۱۶ می ۱۹۸۸ وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به دبیرکل

رژیم متجاوز عراق در ادامه سیاست تجاوزگرانه خود علیه حاکمیت جمهوری اسلامی ایران و گسترش حوزه جنگ، در روز سه شنبه ۱۴ مـی ۱۹۸۸ ساعت ۱۲:۴۵ به چند نفتکش در مجاورت ترمینال نفتی لارک در خلیج فارس حمله کرد و خسارات وسیعی را به نفتکش مذکور وارد ساخت.

سال‌های متمادی است که رژیم عراق به حملات خود علیه کشتی‌های تجاری در خلیج فارس ادامه داده و تلاش دارد حوزه جنگ را که خود شروع کرده گسترش دهد و کشورهای دیگری را وارد مناقشه نماید. جمهوری اسلامی ایران در چند سال گذشته اقدامات تجاوزگرانهٔ عراق در خلیج فارس را به اطلاع رسانده و هشدار داده است که این‌گونه تحریکات نه تنها امنیت در این آبراه حساس را به مخاطره انداخته بلکه افزایش احتمالی گسترش حوزه منازعه به سایر کشورهای منطقه را باعث گردیده است که هدف آن ترغیب عراق و پشتیبانی‌های منطقه‌ای و نیز سایر پشیبانی‌ها از این کشور است.

defamoghaddas.ir

بعد جدیدی که به جنایات اخیر رژیم عراق در خلیج فارس اضافه شده، حملات هوایی عراق مورخ ۱۴ می ۱۹۸۸ است که با همکاری کامل نیروهای امریکایی مستقر در منطقه اتفاق افتاد. در طی این دوره، نیروی دریایی امریکا با ایجاد پارازیت در شبکه مخابرات ناوهای ایرانی و با ایجاد یک کریدور پروازی امن برای هواپیماهای عراق بر فراز ناوهای امریکایی، در واقع تسهیلات خود را در دسترس رژیم عراق قرار داد و امنیت خلیج فارس را به مخاطره افکند. ضمناً استقرار ناو امریکایی در دهانه تنگه هرمز در طی عملیات کامل عراق و تصویربرداری هواپیمای امریکایی از صحنه حملات، دلیل دیگری بر همکاری امریکا با عراق در این اقدام تجاوزگرانه است.

یک‌بار دیگر جدیدترین اقدامات امریکا بی‌طرف نبودن ایالات متحده و صحت نداشتن ادعاهای رهبران آن کشور را ثابت می‌کند. جمهوری اسلامی ایران اعلام می‌دارد که همکاری ایالات متحده امریکا در این حمله عراق علیه کشتیرانی تجاری در خلیج فارس یک اقدام تجاوزگرانه مسلم و آشکار علیه حاکمیت جمهوری اسلامی ایران و نیز افزایش تنش در این منطقه استراتژیک به‌شمار می‌رود.

همان‌طور که مکرراً اعلام کرده‌ایم جمهوری اسلامی ایران حق خود را جهت واکنش به چنین حملات محفوظ نگه داشته و قطعاً این‌گونه جنایات را بی‌پاسخ باقی نخواهد گذاشت. پربدیهی است که مسئولیت پیامدهای تنش و گسترش مناقشه متوجه رژیم عراق و حامیانش است.

علی‌اکبر ولایتی ـ وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

شماره ۱۱۲۷

شماره سند شورای امنیت: S/19886

۱۶ می ۱۹۸۸ (۲۶ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۶ می ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً ناخرسندی شدید جمهوری اسلامی ایران را در مورد ناتوانی قطعنامه ۶۱۲ شورای امنیت ابراز نموده و بنا به اعتراف جهانی، مسئولیت عراق در استفاده از سلاح‌های شیمیایی که جدیدترین نمونه آن نسل‌کشی در حلبچه می‌باشد، حقیقت غیرقابل انکاری است.

بدون تردید، جناب‌عالی از سابقه استفاده مکرر از تسلیحات شیمیایی عراق در جنگی که به جمهوری اسلامی ایران تحمیل شده، به‌خوبی اطلاع دارید. موارد استفاده از این

defamoghaddas.ir

سلاح‌های مخرب در گزارش‌های تیم‌های کارشناسان شیمیایی سازمان ملل مستند شده، به‌ویژه گزارشی که به‌صورت سند S/17911 مورخ ۱۲ مارس ۱۹۸۶ منتشر شد. همچنین در بیانیه‌های متعدد شورای امنیت از جمله بیانیه مورخ ۲۱ مارس ۱۹۸۶ که قویاً استفاده مکرر عراق از این قبیل تسلیحات محکوم شده است. همان‌طور که در بیانیه (UNIS/SG/156) مورخ ۲۸ مارس ۱۹۸۸ و در ۱۸ مارس ۱۹۸۸ اشاره شده است، رژیم عراق به‌طور گسترده از تسلیحات شیمیایی علیه ساکنین شهر حلبچه استفاده کرده که در نتیجه آن هزاران تن از مردم بی‌گناه از جمله کودکان مجروح و شهید شده‌اند. مقیاس و عمق این جنایات که علیه مردم ایران و عراق مرتکب شده، نشان‌دهنده تنوع سلاح‌ها و تعداد تلفات است که از چنین کاربرد وسیع تسلیحاتی، جامعه بین‌المللی کاملاً دچار شوک شده است. مردم آگاه جهان علیه چنین اقداماتی به‌شدت برافروخته شده‌اند و در این باره سازمان‌ها و گروه‌های بین‌المللی نیز کاملاً وادار شده‌اند تا موضعی خصمانه علیه عراق اتخاذ نمایند. این به انتظارات قابل توجهی منجر شده که سازمان ملل با توجه به شرارت‌های شدید در این جنایات، گام‌های فوری مناسب و قاطع بردارد. به‌هرحال سازمان ملل اجازه داده است پس از گذشت دو هفته از درخواست قانونی این مأموریت جهت اعزام تیم کارشناسان (بر اساس قطعنامه‌های 42/3767 و 37/98D مجمع عمومی) اقدام نماید، و قبل از آن در واقع تیم محدودی تحت فشار افکار عمومی بین‌المللی و اعتراض و محکومیت بین‌المللی اعزام نمود. این تیم در زمانی اعزام شد که مستندات یعنی اثرات کاربرد تسلیحات شیمیایی علیه مردم و محیط به خاطر گذشت زمان تا حدودی محو شده است و تعداد زیادی از مجروحین جان خود را از دست داده و یا از بیمارستان پس از درمان مرخص شده‌اند. واکنش سازمان ملل در نسل‌کشی حلبچه تعلل آمیز است در حالی که در اعزام تیم به عراق حداکثر تعجیل را داشته در صورتی که ادعای بی‌اساسی علیه ایران مطرح شده بود. این رفتار سؤالات بسیاری برای ما ایجاد کرده و پاسخ‌های آن مبهم باقی مانده است.

فرض کنید که جناب‌عالی موافق هستید که انتظاراتی وجود دارد، با وجود این کوتاهی‌های مذکور اقدام سازمان ملل در اعزام تیم جهت هماهنگی و تهیه گزارشی جامع درباره ابعاد جنایاتی که عراق در حلبچه مرتکب شده و گزارش تیم کارشناسان به‌دنبال ملاحظات و آگاهی‌های خود از تعداد تلفات استفاده از سلاح‌های شیمیایی که در شورای امنیت مورد بحث قرار گرفت، به‌نوبه خود پاسخی قاطع می‌باشد و این جنایت عراق بدون توجه به ملاحظات سیاسی محکوم شده است. متأسفانه تحت فشار قدرت‌های بزرگ، شورای امنیت قطعنامه ۶۱۲ (۱۹۸۸) را بدون توجه به نگرانی‌های ابراز شده از سوی مجامع بین‌المللی و ابعاد جنایات نسل‌کشی که عراق مرتکب شده، صادر کرده است در حالی که در موارد بسیاری به خرید و استفاده از سلاح‌های شیمیایی عراق علیه ایران اعتراف کرده است. در این قطعنامه هیچ‌گونه

defamoghaddas.ir

موضع صریحی علیه عراق که مؤثر واقع شود، اتخاذ نگردیده و هیچ‌گونه اقدامات بازدارنده یا تنبیهی جهت توقف چنین جنایاتی از سوی عراق در سایر مناطق، اتخاذ نشده است، این در حالی است که در واقع استفاده از این سلاح‌ها از سوی هر کشوری در آینده باید منع گردد. به نظر ما شورای امنیت نه تنها در برخورد با فاجعه حلبچه تصمیم قاطعی جهت توقف استفاده عراق از سلاح‌های شیمیایی در آینده اتخاذ نکرده است بلکه باب را برای عراق جهت ادامه استفاده ناروا از تسلیحات شیمیایی باز گذاشته است.

دولت جمهوری اسلامی ایران ضمن تأکید بر تعهدات استوار خویش نسبت به مقررات حقوق بین‌المللی بشردوستانه به‌ویژه پروتکل ۱۹۲۵ ژنو مبنی‌بر ممنوعیت استفاده از گازهای سمی، خفه‌کننده و سایر گازها در جنگ، به جامعه بین‌المللی به‌ویژه سازمان ملل نسبت به خطرات استفاده گوناگون عراق از سلاح‌های شیمیایی علیه غیرنظامیان بی‌گناه ایران و عراق شدیداً هشدار می‌دهد.

همچنین از جناب‌عالی درخواست می‌شود طبق بند۱ و ۵ این قطعنامه جهت تقویت اصول بشردوستانه و تعهدات بین‌المللی نسبت به مقررات حقوق بین‌المللی به‌ویژه پروتکل ۱۹۲۵ ژنو، اقدامات لازم و فوری را جهت جلوگیری از ادامه استفاده کشورهای بی‌مسئولیت از جمله عراق از سلاح‌های شیمیایی به‌عمل آورید. وقتی که مقررات بین‌المللی به‌ویژه پروتکل ۱۹۲۵ ژنو از سوی هر کشوری نقض گردد ـ که تهدید جدی علیه صلح و امنیت بین‌المللی به‌شمار می‌رود ـ باید بر اساس قطعنامه 42/37C مجمع عمومی فوراً و بدون درنگ تیم کارشناسی سازمان ملل به محل مورد نظر اعزام شود، همچنین باید طبق فصل هفتم منشور سازمان ملل، جهت حفظ صلح و امنیت بین‌المللی، اقدامات و تنبیهات جمعی مؤثری علیه نقض کننده اتخاذ گردد.

محمود سادات مادرشاهی ـ سفیر کاردار موقت

شماره ۱۱۲۸

شماره سند شورای امنیت: S/19888

۱۶ می ۱۹۸۸ (۲۶ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۵ می ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های خود که قبلاً ارسال نموده‌ام و جدیدترین آن که طی سند S/19866 درباره بمباران و گلوله‌باران مناطق صرفاً مسکونی عراق از سوی رژیم ایران منتشر شد، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که نیروهای نظامی آن رژیم، اقدامات تجاوزگرانه ذیل را مورخ ۱۵ می ۱۹۸۸ انجام دادند:

defamoghadas.ir

از ساعت ۵:۴۸ تا ۶:۰۷ ، دو جنگنده ایرانی ناحیه کلار در استان سلیمانیه را بمباران کردند که باعث مجروح شدن ۵ نفر از جمله ۲ کودک و ۳ زن گردید و خساراتی به اموال عمومی وارد ساخت.

در ساعت ۱۱:۱۰ دو راکت به ناحیه دربندیخان در استان سلیمانیه پرتاب شد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۲۹

شماره سند شورای امنیت: S/19823/Corr.1

۱۷ می ۱۹۸۸ (۲۷ اردیبهشت ۱۳۶۷)

گزارش هیئت اعزامی دبیرکل جهت تحقیق در مورد استفاده از سلاح‌های شیمیایی در مناقشه میان جمهوری اسلامی ایران و عراق

یادداشت دبیرکل

اصلاحیه

صفحه۲۶

جدول به صورت زیر صحیح است:

جدول۵ : تفکیک مواد معاینه شده در عراق

بر اساس نوع سلاح حامل عامل شیمیایی مهاجم و فاصله از منطقه اثر بر اساس اطلاعات دریافتی از مصدومان

فاصله از منطقه اثر	نوع سلاح مورد استفاده			
	گلوله توپ	بمباران	موشک	نامشخص
۰ ـ ۱۰	۴	۵	۲	۲
۱۱ ـ ۵۰	۱	۱۱	-	-
۵۱ ـ ۱۰۰	۱	۳	-	-
۱۰۱ ـ ۵۰۰	۲	۳	۲	-
نامشخص	۱	۳	-	۱
جمع	۹	۲۵	۴	۳

یادداشت: برخی از مصدومان با بیش از یک نوع عامل شیمیایی مصدوم شده‌اند لذا جمع کل بیشتر از ۳۹ است.

defamoghaddas.ir

شماره ۱۱۳۰

شماره سند شورای امنیت: S/19420/Add.19

۱۸ می ۱۹۸۸ (۲۸ اردیبهشت ۱۳۶۷)

خلاصه بیانیه دبیرکل در موضوعاتی که شورای امنیت مأموریت داده که تحت بررسی قرار داده شود.

ضمیمه

پیرو ماده ۱۱ آیین‌نامه شورای امنیت، دبیرکل طی بیانیه‌ای خلاصه‌ای از فعالیت‌های خود را ارائه کرد.

با ملاحظه اسناد S/19420 مورخ ۱۱ ژانویه ۱۹۸۸ و S/19420/Add.7 مورخ ۲۵ فوریه ۱۹۸۸ و S/19420/Add.11 مورخ ۲۵ مارس ۱۹۸۸ و S/19420/Add.16 مورخ ۲۸ آوریل ۱۹۸۸.

در طی هفته منتهی به ۱۴ می ۱۹۸۸، شورای امنیت در مورد زیر اقدام نمود:

وضعیت میان ایران و عراق با ملاحظه اسناد زیر:

S/13737/Add.38، S/13737/Add.39، S/13737/Add.41، S/13737/Add.42، S/13737/Add.43، S/14840/Add.28، S/14840/Add.40، S/17725/Add.8، S/16270/Add.12، S/16880/Add.9، S/16880/Add.9، S/15560/Add.44 S/17725/Add.7، S/17725/Add.11، S/17725/Add.39، S/17725/Add.40، S/17725/Add.51، S/18570/Add.29، S/18570/Add.51، S/19420/Add.11

پیرو توافقات در مشورت‌های قبلی، شورای امنیت به بررسی این موضوع در جلسات ۲۸۱۲ مورخ ۹ می ۱۹۸۸ ادامه داد.

شورا گزارش هیئت اعزامی دبیرکل جهت تحقیق در مورد ادعاهای کاربرد تسلیحات شیمیایی در مناقشه میان جمهوری اسلامی ایران و عراق (S/19823) را مورد بررسی قرار داده بود.

رئیس متن پیش‌نویس قطعنامه (S/19869) را که از سوی جمهوری فدرال آلمان، ایتالیا، و ژاپن تهیه شده بود مورد توجه قرار داد.

سپس شورای امنیت پیش‌نویس قطعنامه (S/19869) را برای رأی‌گیری ارائه کرد و قطعنامه ۶۱۲ (۱۹۸۸) به اتفاق آرا تصویب شد.

قطعنامه ۶۱۲ (۱۹۸۸) به شرح زیر است:

شورای امنیت،

با ملاحظه گزارش ۲۵ آوریل ۱۹۸۸ (سند S/19823) هیئت اعزامی دبیرکل جهت تحقیق درباره ادعاهای کاربرد تسلیحات شیمیایی در مناقشه میان جمهوری اسلامی ایران و عراق؛

defamoghaddas.ir

با اظهار تأسف از گزارش هیئت اعزامی مبنی‌بر اینکه تسلیحات شیمیایی در این مناقشه به‌طور مداوم مورد استفاده واقع شده و حتی بسیار وسیع‌تر از گذشته مورد استفاده قرار گرفته است:

۱ـ بر ضرورت اجرای فوری و دقیق پروتکل ممنوعیت استفاده از گازهای خفه‌کننده، سمی و سایر گازها و نیز جنگ‌افزارهای میکروبی که در ۱۷ ژوئن ۱۹۲۵ امضا شده است، تأکید می‌گردد.

۲ـ کاربرد مداوم سلاح‌های شیمیایی در منازعه میان ایران و عراق که مغایر با تعهدات تحت پروتکل ژنو می‌باشد شدیداً محکوم می‌گردد.

۳ـ از طرفین انتظار می‌رود از استفاده بیشتر از تسلیحات شیمیایی بر اساس تعهداتشان تحت پروتکل ژنو خودداری ورزند.

۴ـ از کلیه دولت‌ها درخواست می‌شود بر صادرات تولیدات مواد شیمیایی که در تسلیحات شیمیایی کاربرد دارد کنترل دقیق نموده تا از کاربرد بیشتر آن جلوگیری شود.

۵ - تصمیم گرفته شد موضوع این تصمیمات برای اجرای این قطعنامه تحت بررسی باقی بماند.

شماره ۱۱۳۱

شماره سند شورای امنیت: S/19892

۱۹ می ۱۹۸۸ (۲۹ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۹ می ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که رژیم عراق در ادامه سیاست مصرانه‌اش در توسل به تسلیحات شیمیایی به چندین روستای ایران با عوامل شیمیایی طی دو روز گذشته حمله کرد.

در ۱۷ می ۱۹۸۸ روستاهای ملاشیخ و بازیله در حومه سردشت هدف حملات هوایی عراق با استفاده از عوامل شیمیایی قرار گرفت که باعث مجروح شدن ۱۵۰ نفر از مردم گردید.

در ۱۸ می ۱۹۸۸ جنگنده‌های عراقی بمب‌های شیمیایی بر روستای نی (Ney) در حومه مریوان فرو ریختند که باعث شهادت ۳ تن و مجروح شدن ۸ نفر دیگر گردید.

این جدیدترین سیاست اعلام شده عراق است که یک‌بار دیگر بر استفاده از تسلیحات شیمیایی به‌طور غیر قانونی و وحشیانه اصرار می‌ورزد و نشان‌دهنده تأثیرات فاجعه‌آمیز عدم تنبیه مؤثر و اقدامات بازدارنده از طرف این سازمان بین‌المللی است. بدون تردید اکنون روشن شده است که ناتوانی سازمان ملل در برخورد با رژیم عراق در استفاده از سلاح‌های

defamoghaddas.ir

شیمیایی در حلبچه باعث شده که در مقیاس وسیع به جنگ‌افزارهای شیمیایی علیه اهدافی در عراق و ایران متوسل شود که حداقل تا اندازه‌ای مسئولیت ادامه و تشدید رفتار جنایتکارانه متجاوزان عراق را نشان می‌دهد.

دولت جمهوری اسلامی ایران ضمن هشدار به سازمان ملل در مورد پیامدهای وسیع در بی‌تحرکی مصلحت‌آمیز آن، مایل است به‌طور رسمی درخواست نماید که فوراً تیم کاملی در مورد جدیدترین جنایات عراق تحقیق نماید.

به‌علاوه شورای امنیت بر اساس بند ۵ قطعنامه ۶۱۲ با متمسک شدن به این موضوع عزم خود را جهت بررسی اجرای این قطعنامه ابراز نموده که از سرگیری استفاده از جنگ‌افزارهای شیمیایی را مورد ملاحظه جدی قرار دهد و اقدامات تنبیهی و بازدارنده مؤثری را درباره رژیم جنایتکار عراق که آشکارا قطعنامه ۶۱۲ شورای امنیت را نقض کرده است، به‌کارگیرد.

محمود سادات مادرشاهی ـ سفیر کاردار موقت

شماره ۱۱۳۲

شماره سند شورای امنیت: S/19893

۱۹ می ۱۹۸۸ (۲۹ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۹ می ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به‌اطلاع می‌رسانم که رژیم عراق به مناطق غیرنظامی در حومه بانه و آلان طی دور روز گذشته حمله کرد.

در ۱۷ می ۱۹۸۸ جنگنده‌های عراقی چند روستا را در منطقه آلان بمباران کردند که باعث شهید و مجروح شدن ۳۰ غیرنظامی گردید.

در ۱۸ می ۱۹۸۸، حمله به حومه بانه که از اهداف حملات هوایی عراق بود باعث مجروح شدن چند تن از ساکنین غیرنظامی گردید.

محمود سادات مادرشاهی ـ سفیر کاردار موقت

شماره ۱۱۳۳

شماره سند شورای امنیت: S/19896

۲۴ می ۱۹۸۸ (۳ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۳ می ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی ایالات متحده امریکا در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghaddas.ir

دولت جمهوری اسلامی ایران طی نامه مورخ ۱۶ مـی آقـای ولایتـی وزیـر امـور خارجـه خطاب به دبیرکل که طی سند S/19885 منتشر شد، ایالات متحده را به همدستی در حملـه ۱۴ می عراق به جزیره لارک متهم کرد. ایالات متحده به‌طور قاطع این اتهامات را رد کـرده و آن‌را بی‌اساس می‌داند.

دولت ایالات متحده هیچ اطلاع قبلی از قصد عراق نداشته و به هیچ طریقی جهت حمله عراق تسهیلاتی را فراهم ننموده است.

در زمان حمله، کلیه ناوهای دریایی ایالات متحده در عملیـات‌هـای روزمـره در آب‌هـای بین‌المللی خلیج فارس درگیر بودند، که حق قانونی بین‌المللـی آنهاسـت. نیروهـای ایـالات متحده هیچ تسهیلاتی جهت اقدامات نظامی عراق علیه لارک در زمان حملـه عـراق فـراهم ننموده و هیچ کریدور پروازی امن را جهت هواپیماهای عراقی ایجاد نکرده‌انـد. هواپیماهـای ایالات متحده حریم فضایی ایران بر فراز جزیره لارک را نیز نقض نکردند.

علی‌رغم ادعاهای دولت جمهـوری اسـلامی ایـران، نیروهـای نظـامی ایـالات متحـده در عملیات‌های نظامی نیروهای مسلح عـراق علیـه جمهـوری اسـلامی ایـران درگیـر نشـده و نخواهند شد. همان‌طور که قبلاً مکرراً اعلام کردیم دولت ایالات متحده درصدد رودررویی با نیروهای ایران نیست. ایالات متحده در مناقشه میان ایران و عراق بی‌طـرف بـوده و خواهـد ماند. ما به تلاش جهت حل و فصل مناقشه از طریق مذاکره بر اساس قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت سازمان ملل ادامه خواهیم داد.

هربرت س. اوکان ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۳۴

شماره سند شورای امنیت: S/19897

۲۴ می ۱۹۸۸ (۳ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۳ می ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایـران در سـازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رسـاند کـه نیروهـای عراقـی حملات ذیل را علیه مراکز غیرنظامی جمهوری اسلامی ایران انجام دادند.

در ۶ می ۱۹۸۸ مناطق مسکونی شهر بانه زیر آتش توپخانه دوربرد قـرار داشـت کـه در نتیجه آن ۲ غیرنظامی شهید و ۱۰ تن مجروح شدند و ایـن در حـالی اسـت کـه ۱۲ واحـد مسکونی خسارت دید. در طی این مدت که از ساعت ۲۲ تا ۲۲:۵۵ طول کشید، ۳۰ گلوله تـوپ شلیک شد.

defamoghadas.ir

در ۱۹ می ۱۹۸۸ در ساعت ۱۳، جنگنده‌های عراقی روستای آلوت در حومه شهر بانـه را بمباران کردند که به مجروح شدن ۹۰ غیرنظامی منجر شد.

در ۲۰ می ۱۹۸۸ در ساعت ۱۳ روستاهای چومان، مالته، گلاسوره و ساجیورود در حومه بانه هدف بمباران‌های هوایی قرار گرفت که در نتیجه آن ۲ غیرنظامی مجروح شدند.

در ۲۰ می ۱۹۸۸، در ساعت ۱۱:۳۰، سه منطقه شهر پاوه با راکت، بمب‌های خوشه‌ای و آتش توپخانه هدف قرار گرفت که بر اثر آن ۵۰ غیرنظامی شهید و ۱۵۰ تن مجروح شـدند. همچنین یک واحد مسکونی، یک واحد تجاری و نیز یک واحد آموزشی هدف قرار گرفت.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۳۵

شماره سند شورای امنیت: S/19898

۲۵ می ۱۹۸۸ (۴ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۴ می ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، و پیرو نامه‌های متعدد که جدیدترین آن طـی سـند S/19888 درباره بمباران مداوم مناطق مسکونی صرفاً غیرنظامی عراق از سوی رژیم ایران منتشر شـد، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که نیروهای آن رژیم با توپخانه دوربرد شـهر بصـره را در سـاعت ۲۴ مورخ ۲۱ می ۱۹۸۸ گلوله‌باران کردند. این گلوله‌باران به شـهروندان غیرنظـامی صـدمه وارد ساخته و خسارات مالی بر جای گذاشت.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۳۶

شماره سند شورای امنیت: S/19902

۲۵ می ۱۹۸۸ (۴ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۵ می ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایـران در سـازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه شماره ۲۸۳ خود مورخ ۱۹ مـی ۱۹۸۸ (S/19892) درباره استفاده رژیم عراق از تسلیحات شیمیایی علیه روستاهای ایران مـورخ ۱۷ و ۱۸ مـی ۱۹۸۸، احتراماً توجه جناب‌عالی را به اطلاعات ذیل جلب می‌نمایم.

در ۱۷ می ۱۹۸۸، روستاهای زیلی، چومان، قلعه‌سوده، مالته و گیوه‌رود در مجاورت شهر بانه بمباران شیمیایی شد، در این حملات از گاز خردل استفاده گردید و ۲۶۰ نفر تلفات داشت.

defamoghaddas.ir

در همین روز روستاهای مرزن‌آباد و بانوش در آذربایجان‌غربی نیز بمباران شیمیایی گردید و از گازهای سیانید و خردل استفاده شد که ۵ نفر شهید و ۱۰۰ نفر مجروح شدند.

در ۱۸ می ۱۹۸۸، بمباران روستای نی (Ney) به شهادت ۱۲ تن و مجروح شدن ۱۵۰ نفر منجر شد. ۱۲ بمب خردل و ۱۱ بمب سیانید در این حمله استفاده شد.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۳۷

شماره سند شورای امنیت: S/19903

۲ ژوئن ۱۹۸۸ (۱۲ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۵ می ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام متن یادداشت وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت ایتالیا (بخش حافظ منافع فرانسه) در خصوص نقض حقوق بین‌المللی از سوی نیروهای فرانسوی در خلیج فارس به پیوست ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین نمایندگی دائمی

پیوست

یادداشت مورخ ۱۰ می ۱۹۸۸ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت ایتالیا (بخش حافظ منافع فرانسه) در تهران

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران ضمن تسلیم اعتراض خود به سفارت ایتالیا (بخش حافظ منافع فرانسه) در تهران، با احترام به اطلاع می‌رساند که طبق اطلاعات دریافتی از مقامات ذی‌ربط در جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۱۱ آوریل ۱۹۸۸ در ساعت ۹:۲۰ کشتی فرانسوی به شماره ۶۴۲ در موقعیت ´۴۸ °۲۴ شمالی و ´۳۶ °۵۷ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۵۳ °۲۴ شمالی و ´۴۱ °۵۷ شرقی هشدار داد که در نزدیکی این کشتی فرانسوی پرواز نکند.

با توجه به حق مسلم کلیه کشورها در پرواز بر فراز آب‌های بین‌المللی، هشدارهای این کشتی فرانسوی مغایر با کلیه مقررات بین‌المللی شناخته شده می‌باشد. دولت جمهوری اسلامی ایران ضمن اعتراض شدید خود درخواست دارد که این قبیل اقدامات تکرار نگردد. بدیهی است که مسئولیت پیامدهای کلیه این اقدامات در آینده متوجه دولت فرانسه خواهد بود.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده و از سفارت ایتالیا (بخش حافظ منافع فرانسه) می‌خواهد آن را در عالی‌ترین سطح مورد ملاحظه قرار دهد.

defamoghaddas.ir

شماره ۱۱۳۸

شماره سند شورای امنیت: S/19904

۲ ژوئن ۱۹۸۸ (۱۲ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۵ می ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام، متن یادداشت وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت سوئد (بخش حافظ منافع پادشاهی بریتانیا) در تهران درخصوص تخلفات نیروهای بریتانیا در خلیج فارس به پیوست ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ مدیرکل امور بین‌المللی و جانشین نمایندگی دائمی

پیوست

متن یادداشت مورخ ۲۰ ژانویه ۱۹۸۸ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به سفارت سوئد (بخش حافظ منافع پادشاهی بریتانیا) در تهران

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران اعتراض خود را به سفارت سوئد (بخش حافظ منافع بریتانیا) در تهران تسلیم کرد، با احترام توجه جناب‌عالی را به موارد زیر جلب می‌نماییم:

۱ـ در ۹ آوریل ۱۹۸۸ در ساعت ۹:۳۰ یک ناو هواپیمابر بریتانیایی به شماره ۹۲ اف در موقعیت ´۴۵ °۲۵ شمالی و ´۳۰ °۵۵ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۰۰ °۲۶ شمالی و ´۲۳ °۵۵ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۲ـ در ۱۱ آوریل ۱۹۸۸ در ساعت ۸:۴۱ یک ناو هواپیمابر بریتانیایی به شماره ۹۳ دلتا در موقعیت ´۵۳ °۲۵ شمالی و ´۵۰ °۵۶ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

با توجه به حق مسلم کلیه کشورها در پرواز بر فراز آب‌های بین‌المللی، هشدارهای این کشتی بریتانیایی مغایر با کلیه مقررات بین‌المللی شناخته شده می‌باشد. دولت جمهوری اسلامی ایران ضمن اعتراض شدید خود درخواست دارد که این قبیل اقدامات تکرار نگردد.

بدیهی است که مسئولیت پیامدهای کلیه این اقدامات در آینده متوجه دولت پادشاهی بریتانیا خواهد بود.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده و از سفارت سوئد (بخش حافظ منافع پادشاهی بریتانیا) می‌خواهد آن را در عالی‌ترین سطح مورد ملاحظه قرار دهد.

defamoghaddas.ir

شماره ۱۱۳۹

شماره سند شورای امنیت: S/19907

۲۶ می ۱۹۸۸ (۵ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۶ می ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های متعدد خود که جدیدترین آن طی سند S/19898 درباره بمباران مناطق مسکونی صرفاً غیرنظامی در عراق منتشر شد، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که نیروهای رژیم ایران اقدامات تجاوزگرانه ذیل را انجام دادند:

تاریخ	زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۲۴ می ۱۹۸۸	۱۷:۲۰-۱۸:۳۰	استان سلیمانیه، ناحیه دربندیخان	۶۰	
۲۵ می ۱۹۸۸	۸:۴۵-۱۵:۴۵	استان سلیمانیه ناحیه دربندیخان	۱۴	تخریب ۱ مدرسه و خسارت به ۱ خانه مسکونی

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۴۰

شماره سند شورای امنیت: S/19914

۳۱ می ۱۹۸۸ (۱۰ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۳۱ می ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که در تاریخ ۲۴ می ۱۹۸۸ در ساعت ۱۲:۲۰ نیروهای عراقی از طریق هوا روستای بویران سفلی را در حومه سردشت و در مورخ ۲۵ می ۱۹۸۸، چهار مرتبه مناطق مسکونی سردشت و روستای ملاشیخ را مورد حمله قرار داده و بمباران کردند. در حمله اول ۱ غیرنظامی شهید و ۱۰ نفر مجروح شده و حمله بعدی ۳۰ شهید و ۱۵۰ مجروح بر جای گذاشت.

محمدجعفر محلاتی

جانشین سفیر نمایندگی دائمی

defamoghadas.ir

شماره ۱۱۴۱

شماره سند شورای امنیت: S/19915

۳۱ می ۱۹۸۸ (۱۰ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۳۱ می ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی کویت در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام، متن پیام مورخ ۲۹ می ۱۹۸۸ شیخ جابر الاحمد الصباح امیر دولت کویت و رئیس پنجمین نشست سازمان کنفرانس اسلامی خطاب به رونالد ریگان رئیس جمهور امریکا و میخائیل گورباچف دبیرکل کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی در آستانه نشست اخیر آنها در مسکو به‌پیوست ارسال می‌گردد.

محمد ع. ابوالحسن ـ نمایندگی دائمی

پیوست

[...]

جنگ ایران و عراق سال‌ها است که ادامه دارد و خسارات جانی و مادی فراوانی را برجای گذاشته است. علی‌رغم تصویب قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) شورای امنیت، حوزه این جنگ در زمین، دریا و هوا گسترش یافته است. به‌هرحال برای اعتبار بخشیدن به قطعنامه و اجرای مفاد آن می‌توان اقداماتی را به‌کار گرفت تا زمینه کاربردی آن فراهم شود. همچنین طرح آن در اجلاس شما می‌تواند امیدهایی را در این زمینه ایجاد کند.

[...]

شماره ۱۱۴۲

شماره سند شورای امنیت: S/19920

۲ ژوئن ۱۹۸۸ (۱۲ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲ ژوئن ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

احتراماً، به پیوست متن نامه مدیر جامعه معلولان ایران خطاب به جناب‌عالی ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

پیوست

نامه مدیر جامعه معلولان ایران خطاب به دبیرکل

ما از طرف جامعه معلولان ایران مایلیم روزی را مشاهده کنیم که ملت‌های مظلوم جهان قادر باشند در صلح و امنیت زندگی کنند و در برابر تسلیحات ممنوعه و ضد انسانی

defamoghaddas.ir

شیمیایی که به وسیله دشمن نژادپرست تولید می‌شود در امان باشند.

همان‌طور که می‌دانید و بر اساس اخبار مختلف بین‌المللی، حکام عراق که ناتوان هستند در برابر اقدامات متقابل سربازان اسلام مقاومت کنند به این اقدامات ضد انسانی که نقض کلیه حقوق و قوانین بین‌المللی می‌باشد مبادرت می‌ورزند. همچنین مطلعید که رژیم عراق مکرراً از تسلیحات شیمیایی علیه اهداف غیرنظامی استفاده کرده و اخیراً شهر حلبچه را با سلاح‌های شیمیایی بمباران کرده است که در نتیجه آن هزاران نفر از غیرنظامیان از جمله کودکان و زنان کشته، مجروح و معلول شده‌اند.

به‌علاوه در اذهان تداعی می‌کند که عوارض گوناگون این اقدامات ضد انسانی گسترش یافته و به نسل‌های آینده منتقل می‌شود که می‌تواند معلولیت بسیاری را باعث گردد.

از همین رو جامعه معلولان ایران رژیم بعث عراق را محکوم می‌نماید و متأسف است که دانشمندان، انسانیت را نادیده گرفته‌اند و وقت ارزشمندشان را صرف تولید تسلیحات شیمیایی می‌نمایند.

بدین ترتیب از جناب‌عالی و کلیه اعضای سازمان ملل متحد انتظار داریم که استفاده از تسلیحات شیمیایی را که در سال ۱۹۲۵ ممنوع شده است محکوم نمایید. بنابراین از اعضای این سازمان انتظار داریم که به وظیفه خود به‌طور عاقلانه عمل نمایند. بدیهی است این امر می‌تواند به‌عنوان حمایتی جهت اقدامات جناب‌عالی باشد. از توجه محبت‌آمیز جناب‌عالی متشکریم.

م. کاری ـ مدیر جامعه معلولان ایران

شماره ۱۱۴۳

شماره سند شورای امنیت:S/19923

۳ ژوئن ۱۹۸۸ (۱۳ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۳ ژوئن ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً نقض حقوق بین‌المللی از سوی نیروهای ایالات متحده در خلیج فارس را به‌شرح ذیل به اطلاع می‌رسانم:

۱ـ در ۱۷ آوریل ۱۹۸۸، در ساعت ۱۱:۰۵ یک کشتی امریکایی در موقعیت ´۲۶°۲۴ شمالی و ´۵۶°۰۲ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۶°۲۴ شمالی و ´۵۵°۴۸ شرقی که بر فراز آب‌های سرزمین ایران پرواز می‌کرد، هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

defamoghadas.ir

۲ـ در ۱ می ۱۹۸۸ در ساعت ۱۲:۴۷ یک کشتی امریکایی در موقعیت ´۱۲ °۲۵ شمالی و ´۴۲ °۵۶ شرقی به یک هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۵۱ °۲۵ شمالی و ´۱۴ °۵۷ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۳ـ در ۵ می ۱۹۸۸ در ساعت ۹:۲۱ یک کشتی امریکایی در موقعیت ´۱۲ °۲۵ شمالی و ´۴۲ °۵۶ شرقی به هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۵۱ °۲۵ شمالی و ´۱۴ °۵۷ شرقی هشدار داد که بر فراز آب‌های سرزمین ایران پرواز نکند و به کشتی نزدیک نشود. دولت جمهوری اسلامی ایران قویاً به این اعمال غیرقابل توجیه نیروهای امریکایی اعتراض می‌نماید و خواستار توقف فوری چنین اقداماتی می‌باشد.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۴۴

شماره سند شورای امنیت: S/19924

۳ ژوئن ۱۹۸۸ (۱۳ اردیبهشت ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۳ ژوئن ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام، بنا به اطلاع دولت متبوعم متن بیانیه صادره از طرف سخنگوی رسمی شورای فرماندهی عراق پس از جلسه امروز ۳ ژوئن ۱۹۸۸ این شورا که به ریاست صدام‌حسین رئیس‌جمهور و فرمانده کل نیروهای مسلح جمهوری عراق تشکیل شد، به پیوست ارسال می‌نمایم.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

متن بیانیه

در ساعت ۵:۵۵ بامداد امروز رژیم فریبکار و متجاوز ایران یک فروند از هواپیماهای جنگنده اف-۴ خود را برای حمله به محل سکونت خانواده رئیس‌جمهور و فرمانده کل قوا در روستای العوجه (در استان صلاح‌الدین) اعزام کرد. این هواپیما بمب‌هایش را در منطقه‌ای در نزدیکی محل مزبور فرو ریخت و نیروهای پدافند ما این حمله را دفع کرده، هواپیما مجبور به فرار شد. بمب‌ها به اهداف اصابت نکرد و به شکر خدا هیچ یک از اعضای خانواده رئیس‌جمهور و فرمانده کل قوا و هیچ یک از شهروندان دیگر صدمه‌ای ندیدند.

قصد رژیم سزاوار سرزنش ایران از انجام این عملیات به وضوح روشن است. این تلاش مأیوسانه جهت پنهان ساختن ضربه ناشی از شکست‌هایش در میدان نبرد پس از سال‌ها شکست و ناکامی و به‌ویژه شکست‌های اخیرش در نبردهای موفق "رمضان مبارک" و "توکلنا علی الله" صورت گرفته است.

defamoghaddas.ir

این جنایت دلایل روشن متعددی دارد و به‌هرحال نقض آشکار و آگاهانه اصول اساسی اعلام شده از سوی عراق به‌منظور توقف بمباران شهرها و مراکز مسکونی است. پیش از این نیز بسیاری از حملات اخیر از طرف رژیم ایران علیه روستاها و مراکز مسکونی مرزی عراق صورت گرفته است.

پاسخ مشروع به این جنایت مذبوحانه روشن است: اقدام بازدارنده همه‌جانبه و سراسری از طرف عراق که رژیم فریبکار و متجاوز تهران بر اساس تمامی معیارهای انسانی، حقوقی و اخلاقی سزاوار آن است. با این‌حال، امروز این اقدام بازدارنده اجتناب‌ناپذیر صورت نمی‌گیرد، زیرا عراق قصد ندارد مسائل خود را بر اساس اقدامات واکنشی پیش ببرد. عراق در چنین شرایطی آرامش خود را حفظ خواهد کرد.

تصمیم امروز شورای فرماندهی عدم پاسخ مستقیم است به این منظور که حکام تهران را متوجه طعم تلخ شکست دیگری سازد و به مردم ایران که سرنوشتشان در دست چنین افرادی است کمک نماید با این امید که بتوانند خودشان را از کابوس آنها رها سازند و درک درستی از دلایل اصلی شکست رژیم ایران در برنامه جنگ و تجاوزش و به‌ویژه در نبردهای "رمضان مبارک" و "توکلنا علی الله" به‌دست آورند. با این اقدام همچنین آنها را به صلح دعوت می‌کنیم که تنها راه حل ممکن برای پایان بخشیدن به این مصیبت‌ها و شکست‌هایی است که متحمل شده و به‌خاطر مسیر جنگ و تخریبی که [امام] خمینی و باند تبهکارش انتخاب کرده همچنان تحمل خواهند کرد.

شورای فرماندهی [عراق] اعتقاد دارد که پاسخ امروز ـ و هرج‌ومرج ناشی از آن ـ ممکن است نتواند این امر را برای مردم ایران تسهیل نماید. به‌هرحال عراق بر اساس کلیه هنجارها و معیارهای حقوقی و انسانی و احساس غرور عراقی‌ها حق خود را برای پاسخ کوبنده در زمان مناسب محفوظ می‌داند؛ زمانی که برای دستیابی به هدف بزرگ عقیم‌سازی برنامه‌ها و طرح‌های حکام مستبد تهران مناسب باشد. هنگامی که زمان این اقدام فرا برسد، حکام مستبد تهران ماهیت پاسخ عراق را متوجه خواهند شد.

کسانی که ظلم می‌کنند، مزه اقدامات خود را عیناً خواهند چشید.

۳ ژوئن ۱۹۸۸

شماره ۱۱۴۵

شماره سند شورای امنیت: S/19929

۶ ژوئن ۱۹۸۸ (۱۶ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۶ ژوئن ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghaddas.ir

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های خود که جدیدترین آن طی سند S/19924 درباره اصرار رژیم ایران در ارتکاب اقدامات جنایتکارانه در مناطق صرفاً مسکونی داخل عراق منتشر شد، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که از ساعت ۸:۰۳ تا ۹:۵۰ مورخ ۴ ژوئن ۱۹۸۸، نیروهای آن رژیم شهرستان بدره و نواحی آن را با توپخانه دوربرد هدف قرار دادند. تعداد ۱۶ گلوله شلیک شد که به مراکز مسکونی اصابت کرد و تعدادی از غیرنظامیان مجروح و به اموال آنها خسارت واردگشت.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۴۶

شماره سند شورای امنیت: S/19931

۷ ژوئن ۱۹۸۸ (۱۷ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۷ ژوئن ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که در ۳ ژوئن ۱۹۸۸، رادیو تهران نطق هاشمی رفسنجانی رئیس مجلس شورای اسلامی ایران را که در نمازجمعه ایراد نمود پخش کرد. مطالب ذیل نگرش ایران را نسبت به شورای امنیت نشان می‌دهد:

«ما به اینها گفتیم که اگر در اراده خویش جهت بازگرداندن صلح به منطقه صادق هستید، شما می‌توانید با اعلام نمودن عراق به‌عنوان متجاوز در شورای امنیت و تشکیل دادگاه جهت تعیین متجاوز که جنایات بسیاری را علیه مردم دو کشور مرتکب شده، حسن‌نیت خود را نشان دهید. این چیزی است که ما می‌خواهیم. اگر شورای امنیت در آنچه می‌گوید صادق باشد؛ اما به اعضای آن اعتماد چندانی نداریم و به حرف‌هایشان اعتقاد زیادی نداریم؛ تجربه گذشته، تجربه رخدادهای واقعی و اهداف ناشایستی که قدرت‌های جهانی علیه ما در اذهان می‌پرورانند، نشان‌دهنده عدم صداقت در این مهم است. با وجود این، وزارت امور خارجه را موظف کرده‌ایم که گام‌هایی را در این جهت بردارد. در این باره ما امور حساس جنگ را نادیده نمی‌گرفتیم. بنابراین می‌بایست در منطقه نبرد حاضر باشیم و نیروهای مسلح می‌بایست هوشیار باشند. زیرا آنها آگاه هستند که هیچ‌کس در جهان نگران حقوق ما نیست و هیچ راهی جز زور جهت دستیابی به این حقوق نداریم.»

یک‌بار دیگر این اظهارات مؤید موضع رسمی ایران است که صلحی را که قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) شورای امنیت خواستار آن شده رد می‌نماید. این موضع اخیراً نیز از سوی [امام] خمینی در اظهاراتش تصریح شده که در نامه اینجانب به جناب‌عالی مورخ ۳۱ می ۱۹۸۸ ارسال شده است. [امام] خمینی تنها مقام ایرانی است که دارای قدرت قانونی برای اعلام جنگ یا صلح است.

defamoghadas.ir

بنابراین، یک‌بار دیگر اعلام می‌کنیم آنچه که عراق بارها تکرار کرده یعنی اظهارات دیپلمات‌های ایران افکار عمومی را منحرف و فریب می‌دهد و در واقع موضع واقعی ایران را که همانا رد قطعنامه مذکور است پنهان می‌سازد.

دولت متبوعم امیدوار است که کشورهای عضو به‌ویژه اعضای شورای امنیت به نتایج اظهارات ایران که برای جناب‌عالی گزارش نموده‌ام توجه شایسته نموده و کسانی‌که به استدلال‌های ارائه شده به شورا با دیده اکراه می‌نگرند بیش از پیش توجه نموده و موضوع تحریم ایران را به‌دلیل خودداری از اجرای قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت که ماهیت الزام‌آور دارد، در دستور کار قرار دهند.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۴۷

شماره سند شورای امنیت: S/19934

۱۳ ژوئن ۱۹۸۸ (۲۳ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۳ ژوئن ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های قبلی خود که جدیدترین آن طی سند S/19929 درباره اصرار رژیم ایران در بمباران مناطق مسکونی صرفاً غیرنظامی در عراق منتشر شد، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که نیروهای آن رژیم مرتکب اقدامات تجاوزگرانه ذیل شدند:

زمان	مکان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۸ ژوئن ۱۹۸۸، ۷ تا ۷:۴۵ قبل از ظهر	ناحیه دربندیخان	۵	به اموال شخصی مردم خسارت وارد شد.
۹ ژوئن ۱۹۸۸، ۱۱ تا ۱۱:۱۵ قبل از ظهر	ناحیه دربندیخان	۷	به اموال شخصی مردم خسارت وارد شد.
۱۰ ژوئن ۱۹۸۸، ۸:۳۰ تا ۹:۴۵ قبل از ظهر	بدره	۳	چند تن مجروح شده و به اموال آنها خسارت وارد شد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۴۸

شماره سند شورای امنیت:S/19935

۱۳ ژوئن ۱۹۸۸ (۲۳ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۳ ژوئن ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghaddas.ir

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً متن نامه آقای طارق عزیز معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق مورخ ۱۳ ژوئن ۱۹۸۸ ارسال می‌گردد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

نامه مورخ ۱۳ ژوئن ۱۹۸۸ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه عراق خطاب به دبیرکل

احتراماً، به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که در طی شب ۱۲/۱۳ ژوئن ۱۹۸۸ و دقیقاً در ساعت ۱۱:۳۰ بعد از ظهر نیروهای نظامی ایران تهاجم جدیدی را با عبور از مرزهای بین‌المللی در حومه بوبیان و کوت سودای واقع در پایگاه‌های شرقی دریاچه ماهی در ناحیه شرق بصره به منظور اشغال خاک عراق آغاز کردند. در این نبرد که تا ساعت ۷ بعد از ظهر مورخ ۱۳ ژوئن ۱۹۸۸ ادامه یافت، نیروهای قهرمان ما موفق شدند متجاوزان را متواری سازند.

این حمله جدید علیه عراق، مؤید سیاست تجاوزگرانه و توسعه‌طلبانه ایران جهت تصرف خاک عراق است. از طرف دیگر نشان‌دهنده پافشاری‌ای است که قبلاً در فواصل متعدد به جناب‌عالی خاطر نشان شده و آن خودداری از پذیرش قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) شورای امنیت و عزم ایران در ادامه جنگ و تجاوز و نیز نفی اراده جامعه بین‌المللی است.

با اقدام تجاوزگرانه جدید ایران، لازم است شورای امنیت نه تنها تردیدی نداشته باشد که ایران پس از سپری شدن ۱۱ ماه از تصویب قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) که ماهیت الزام‌آور دارد به آن توجهی ننموده، بلکه به دفع‌الوقت و فریب‌کاری طی این مدت متوسل شده است. همچنین برای شورای امنیت لازم است جهت حفظ اعتبار خود و استقرار صلح با اتخاذ اقدامات لازم تحریم‌هایی را علیه ایران بر اساس منشور سازمان ملل و قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) به‌عمل آورد.

طارق عزیز ـ معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه عراق

شماره ۱۱۴۹

شماره سند مجمع عمومی: A/43/407

شماره سند شورای امنیت: S/19938

۱۶ ژوئن ۱۹۸۸ (۲۶ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۵ ژوئن ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی الجزایر در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، با احترام متن اعلامیه نهایی نشست فوق‌العاده کنفرانس عرب به میزبانی الجزایر از ۷ تا ۹ ژوئن ۱۹۸۸، به پیوست ارسال می‌گردد.

حسین دجودی ـ نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

پیوست

نشست فوق‌العاده کنفرانس عرب در الجزایر، مورخ ۷ تا ۹ ژوئن ۱۹۸۸

[...]

جنگ ایران و عراق

کنفرانس نگرانی عمیق خود را از جنگ ایران و عراق و خطرات ناشی از ادامه آن که به خاطر لجاجت و اصرار ایران به ادامه جنگ می‌باشد، ابراز نمود که اثرات منفی قابل ملاحظه‌ای در بسیج نیروها و توانایی‌های عرب در مواجهه با تجاوزات صهیونیست داشته است. این کنفرانس بر قطعنامه‌های مصوب نشست فوق‌العاده کنفرانس امان (نوامبر ۱۹۸۷) تأکید نموده و موضع اعراب را با توجه به این جنگ در خودداری از تجاوز، تهدیدات و مداخله در امور داخلی آنها از سوی ایران که کشورهای خلیج [فارس] را نیز در معرض آن قرار داده، ابراز نمود.

کنفرانس بر همبستگی کامل خود با عراق در دفاع مشروع از حاکمیت، استقلال و تمامیت ارضی خود تأکید نموده و از آن حمایت می‌کند. از تجربیات عراق در ابتکارات صلح و پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت در نیل به حل و فصل شرافتمندانه، همه‌جانبه، عادلانه و پایدار مناقشه تمجید می‌نماید.

کنفرانس ادامه اشغال بخش‌هایی از سرزمین عربی در عراق و تداوم جنگ از سوی ایران و نیز رد هر گونه درخواست ابتکارات صلح بین‌المللی و قطعنامه‌های مصوب سازمان ملل و همچنین خودداری از پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت را محکوم می‌کند.

کنفرانس از این سازمان بین‌المللی درخواست می‌کند به مسئولیت‌های خود در اجرای قطعنامه مذکور به‌عنوان مجموعه لایتجزا با حفظ روح و محتوای آن مطابق با ترتیب بندهای عملی آن اقدام نماید. به‌علاوه از شورای امنیت می‌خواهد اقدامات مؤثری را برای پذیرش قطعنامه از سوی ایران مطابق با مفاد مربوطه در منشور سازمان ملل به‌عمل آورد.

کنفرانس آزادسازی فاو و منطقه شلمچه توسط عراق را مایه مباهات و فخر دانسته و بر همبستگی کامل خود با عراق در آزادی سایر سرزمین‌های اشغال شده به وسیله ایران، تأکید نموده و بر مسئولیت ملی خود در حفظ امنیت ملی اعراب و محافظت از سرزمین‌های عربی تصریح می‌کند.

پشتیبانی از کشورهای خلیج عربی [فارس]

کنفرانس با بررسی تهدیدات ناشی از تداوم جنگ ایران و عراق که تأثیرات بسیاری بر امنیت و ثبات برخی از کشورهای منطقه به‌ویژه کویت داشته، و نیز قطعنامه‌های مصوب نشست فوق‌العاده کنفرانس امان و اعلام عزم کشورهای عضو در پشتیبانی از کشورهای خلیج عربی [فارس] در مواجهه با هرگونه تجاوزات خارجی را مورد تأکید مجدد قرار می‌دهد. همچنین کنفرانس کلیه اشکال تروریزم که از سوی ایران علیه کشورهای عربی

defamoghadas.ir

خلیج [فارس] انجام می‌شود و اصرار این کشور در مداخله در امور داخلی سایر کشورها و متوسل شدن به اقدامات خشونت‌بار و خرابکاری مؤثر در امنیت داخلی برخی از کشورهای عربی خلیج [فارس] به‌ویژه کویت و پادشاهی عربستان سعودی را محکوم می‌نماید.

[...]

شماره ۱۱۵۰

شماره سند مجمع عمومی: A/43/410

شماره سند شورای امنیت: S/19942

۱۶ ژوئن ۱۹۸۸ (۲۶ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۶ ژوئن ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً توجه جناب‌عالی را به مطالب ذیل جلب می‌نمایم.

جمهوری اسلامی ایران با یادآوری مفاد بند ۵ قطعنامه ۶۱۲ مورخ ۹ می ۱۹۸۸ شورای امنیت سازمان ملل، یک‌بار دیگر نارضایتی شدید خود را از قصور سازمان ملل در پاسخ به درخواست‌های ایران جهت اعزام تیم کارشناسان جهت تحقیق درباره از سرگیری استفاده عراق از تسلیحات شیمیایی علیه شهرهای مریوان، سردشت و آذربایجان غربی در تاریخ‌های ۱۷ و ۱۸ می ۱۹۸۸ تکرار می‌نماید. محکومیت جهانی سیاست عراق در کاربرد جنگ‌افزار شیمیایی که نقض فاحش بند ۳ قطعنامه ۶۱۲ (۱۹۸۸) می‌باشد به شهادت و جراحت بیش از ۵۳۷ نفر منجر شد. هیئت نمایندگی ما اطلاعات کاملی درباره استفاده عراق از تسلیحات شیمیایی جهت اطلاع سازمان ملل در نامه‌های خود در تاریخ‌های ۱۹ و ۲۵ می ۱۹۸۸ (S/19892 و S/19902) ارائه کرد.

بر اساس قطعنامه ۶۱۲ (۱۹۸۸) که به اتفاق آرا تصویب شد، نخستین قطعنامه الزام‌آور سازمان ملل به ممنوعیت استفاده از تسلیحات شیمیایی اختصاص داده شد و وظیفه شورای امنیت است با برداشتن گام‌های عملی جهت اجرای قطعنامه، مطابق با بند ۵ که در ذیل آمده است، اقدام نماید.

«تصمیم‌گیری شد که به این مهم توجه وافر گردد و عزم خود را جهت بررسی اجرای این قطعنامه ابراز نمودند.»

متأسفانه و علی‌رغم موارد قبل که سازمان ملل به درخواست‌های ایران جهت اعزام تیم کارشناسان پاسخ می‌داد اما هنوز شاهد هیچ‌گونه واکنشی از سوی سازمان ملل نسبت به استفاده عراق از تسلیحات شیمیایی که تنها چند روز پس از تصویب قطعنامه ۶۱۲ (۱۹۸۸) اتفاق افتاد، نیستیم. تعهدات سازمان ملل جهت اتخاذ اقدامات مؤثر تنها بر اساس تصمیمات شورا در قطعنامه ۶۱۲ (۱۹۸۸) خود نیست، بلکه از قطعنامه 42/37C مجمع عمومی نشأت

defamoghaddas.ir

می‌گیرد که دبیرکل جهت تحقیق در مورد گزارش‌های استفاده از تسلیحات شیمیایی دستور داده و کلیه دولت‌های عضو را از تحقیقاتش مطلع ساخته است.

جمهوری اسلامی ایران معتقد است مسامحه شورای امنیت و دبیرکل به رژیم عراق فرصت می‌دهد به تشدید جنایاتش در استفاده از تسلیحات شیمیایی که اخیراً طی چند روز گذشته رخ داده، ادامه دهد که همچنین به سلب اقتدار پروتکل ۱۹۲۵ ژنو و قطعنامه ۶۱۲ (۱۹۸۸) نیز منجر شده است. بدیهی است بی‌تفاوتی این ارگان سازمان ملل در عدم توجه جدی خود به نگرانی‌های شدید درباره افزایش استفاده از سلاح‌های شیمیایی را که اغلب هیئت نمایندگی‌ها در طی جلسه سوم ویژه خلع سلاح ابراز کرده‌اند شاهد هستیم.

اگر چه بیشتر اعضای شورای امنیت آمادگی خود را جهت اجرای قطعنامه ۶۱۲ (۱۹۸۸) اعلام کرده و خواستار اقدامات قوی و مؤثر بازدارنده نسبت به استفاده از تسلیحات شیمیایی عراق هستند، اما اعضای خاصی از شورا با مخالفت‌هایشان با جمهوری اسلامی ایران تلاش دارند از اجرای این قطعنامه جلوگیری کنند و این اصول حقوق بین‌المللی بشردوستانه را به ابزار چانه‌زنی سیاسی مبدل سازند. جمهوری اسلامی ایران قویاً انتظار دارد که با تلاش‌های کلیه مجامع مربوط، از این قبیل حیله‌گری‌های سیاسی در ایجاد موانع در تصویب اقدامات مؤثر بازدارنده و تنبیهی علیه استفاده عراق از تسلیحات شیمیایی که بی‌شرمانه اساسی‌ترین حقوق بشردوستانه بین‌المللی و نیز قطعنامه ۶۱۲ (۱۹۸۸) شورای امنیت را نادیده گرفته است، جلوگیری به‌عمل آورند.

بدیهی است که درنگ بیش از این در اعزام تیم کارشناسان به‌ویژه وقتی که نشست ویژه خلع سلاح به‌شدت نسبت به این مهم اظهار نگرانی کرد، به‌وضوح نشان‌دهنده فقدان جدیت شورای امنیت و عدم همکاری میان ارگان‌های مختلف سازمان ملل است.

همچنین روشن است که این درنگ در راستای کاربردهای اخیر تسلیحات شیمیایی از سوی عراق که جزئیات آن در اسرع وقت ممکن به اطلاع شما خواهد رسید نه تنها باعث از بین رفتن مدارک و شواهد جدیدترین جنایات اخیر عراق می‌گردد بلکه اقتدار و اعتبار ابزارهای بین‌المللی را به‌تدریج با کاهش حساسیت نسبت به این تسلیحات مرگبار، از بین می‌برد.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۵۱

شماره سند شورای امنیت: S/19943

۱۶ ژوئن ۱۹۸۸ (۲۶ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۶ ژوئن ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghadas.ir

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه شماره ۳۴۸ خود مورخ ۱۶ ژوئن ۱۹۸۸، احتراماً، به اطلاع می‌رسانم که رژیم عراق به استفاده از مواد شیمیایی علیه روستای ایرانی بوالحسن در حومه بانه متوسل شد. این حمله که در ساعت ۸ مورخ ۱۴ ژوئن ۱۹۸۸ اتفاق افتاد به شهادت ۲ تن منجر شد و بیش از ۱۰ تن مجروح شدند. جزئیات بیشتر جدیدترین حملات شیمیایی عراق به اطلاع خواهد رسید.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۵۲

شماره سند شورای امنیت: S/19946

۱۸ ژوئن ۱۹۸۸ (۲۸ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۷ ژوئن ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه خود مورخ ۱۶ ژوئن ۱۹۸۸ (S/19943)، احتراماً توجه شما را به موارد ذیل جلب می‌نمایم:

نوع عوامل شیمیایی: گاز خردل و اعصاب

نوع حمله: هوایی

متأسفانه به اطلاع می‌رسانم که تا زمان نگارش نامه تعداد شهدا به ۳ تن رسیده و ۱۲ نفر دیگر با درصد جراحات متفاوت مصدوم شده‌اند.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۵۳

شماره سند شورای امنیت: S/19948

۲۰ ژوئن ۱۹۸۸ (۳۰ خرداد ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۹ ژوئن ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل متحد خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع می‌رسانم رادیو تهران گزارش داده که عراق شب گذشته و امروز صبح از ۶ جبهه به شهر مهران حمله کرده است. به‌علاوه، مطبوعات ایران امروز ادعا کردند که نیروهای عراقی از سلاح‌های شیمیایی طی این حمله استفاده کردند. ادعاهای ایران کاملاً بی‌پایه و اساس است. در این‌باره آقای لطیف نظیف جاسم وزیر فرهنگ و اطلاعات عراق اعلام داشته است که نیروهای عراقی هیچ حمله‌ای به مهران

defamoghadas.ir

نکرده‌اند. وی خاطر نشان ساخت نیروهای آزادی‌خواه ملی مجاهدین خلق، کـه از مخـالفین ایران هستند، این حمله را شروع کرده بودند. پس این کاملاً به ایرانیان مرتبط بوده و عـراق دخالتی ندارد. وی صریحاً هرگونه استفاده از تسلیحات شیمیایی را رد کرد و گفت هر وقـت رژیم تهران متحمل شکست نظامی می‌شود به مانور سنتی جهت توجیه این قبیل ناکامی‌ها با استدلال‌های کذب درباره استفاده از تسلیحات شیمیایی متوسل می‌شود.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۵۴

شماره سند شورای امنیت: S/19954

۲۲ ژوئن ۱۹۸۸ (۱ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۲ ژوئن ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

همان‌طور که جناب‌عالی قبلاً مطلـع شـدید، رژیـم جنایتکـار عـراق بـه‌دنبـال سیاسـت جنایتکارانه‌اش در اشغال سرزمین‌های جمهوری اسلامی ایران، بـه شـهر مـرزی مهـران در تاریخ ۱۸ ژوئن ۱۹۸۸ حملـه کـرد. در ایـن حملـه از نیروهـای زمینـی و هـوایی از جملـه واحدهای وسیع زرهی و پیاده و نیز از انواع تسلیحات مخرب و مرگبار سود جست.

رژیم عراق به‌دنبال اهداف توسعه‌طلبانه‌اش و نقض کلیه اصول بین‌المللی به‌ویـژه کنوانسـیون ۱۹۴۹ ژنو و نیز پروتکل ۱۹۲۵ ژنو از هیچ اقدام جنایتکارانه‌ای در حمله به شـهر مـرزی مهـران دریغ نورزیده و متعاقباً تلاش کرد افکار عمومی جهان را منحرف سـاخته و ایـن گونـه تجـاوزات توسعه‌طلبانه را با نسبت دادن آن به گروه‌های مشخص تروریستی منکر شود.

با توجه به تعداد محدود اعضای این گروه تروریستی و نداشتن توانایی‌هـای لازم نظـامی در به‌کارگیری سلاح‌های سنگین، واحدهای توپخانه و تسـلیحات مرگبـار و بسـیار مخـرب، نمی‌تواند چنین حمله‌ای علیه شهر مهران را این گروه کوچک عهده‌دار شود. گروه مورد نظر که از کمک‌های مالی و پشتیبانی نظامی عراق برخوردار است تنها قادر خواهد بود اقـدامات تروریستی علیه غیرنظامیان بی‌گناه را انجام دهد.

مجامع بین‌المللی به‌ویژه سازمان ملل باید ماهیت این مهم را به‌طور جدی مـورد ملاحظـه قرار دهند. متذکر می‌گردد که عراق با این اقدامات مستقل از جنـگ، اهـدافی را کـه دخالـت مستقیم در جمهوری اسلامی ایران محسوب می‌شود، دنبال می‌کند. به‌علاوه با حمله کردن به شهر مرزی مهران و با استفاده از گروه‌های ایرانی تروریست و ایجاد آشوب‌های مـرزی مـداوم، یک‌بار دیگر ثابت کرده است که هرگز خواستار صلح و امنیت پایدار در منطقه نیست.

defamoghaddas.ir

عراق با ادامه تجاوزاتش و استفاده از تسلیحات مخرب و ضد انسانی، دائماً به دنبال ایجاد موانع جدید در ابتکارات و طرح اجرایی جناب‌عالی است.

حملات اخیر عراق علیه مهران و مانورهای متعاقب آن و به‌کارگیری این گروه تروریستی، ماهیت واقعی این رژیم را که شروع‌کننده جنگ است بر ملا می‌سازد و تزویر و دورویی رژیم عراق را در ادعاهای صلح‌خواهی نشان می‌دهد. بنابراین سازمان ملل اکنون دارای انبوهی از مدارکی است که مؤید سماجت‌های رژیم عراق و ماهیت تجاوزگرانه‌اش است.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۵۵

شماره سند شورای امنیت: S/19956

۲۳ ژوئن ۱۹۸۸ (۲ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۲ ژوئن ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های قبلی خود درباره حملات ناجوانمردانه عراق علیه مراکز مسکونی صرفاً غیرنظامی، احتراماً توجه جناب‌عالی را به جدیدترین موارد نقض قوانین بین‌المللی بشردوستانه از سوی عراق جلب می‌نمایم.

۱ـ در ساعت ۱۴:۲۰ مورخ ۱۹ ژوئن ۱۹۸۸ یک هواپیمای عراقی روستای میش‌خواص در ایلام را بمباران کرد که خسارت وسیعی به مزارع روستاییان این شهرستان وارد ساخت.

۲ـ در ساعت ۱۹:۰۵ همان روز، روستای دیگری در ایلام را هواپیماهای عراقی بمباران کردند.

۳ـ در ساعت ۱۹:۱۵ همان روز حومه ایلام بمباران شد.

۴ـ در ساعت ۱۵ مورخ ۲۰ ژوئن ۱۹۸۸ یک هواپیمای عراقی روستای سرنی در ایلام را بمباران کرده که ۱ شهید و ۳ مجروح برجای گذاشت.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۵۶

شماره سند شورای امنیت: S/19961

۲۴ ژوئن ۱۹۸۸ (۳ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۴ ژوئن ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghaddas.ir

بنا به اطلاع دولت متبوعم، با احترام متن یادداشت مورخ ۳ می ۱۹۸۸ وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به کاردار سفارت سوئیس (بخش حافظ منافع امریکا) در تهران تسلیم شد. این یادداشت اعتراض درباره نقض حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران از سوی هواپیماهای امریکایی بود که پیوست می‌باشد.

محمدجعفر محلاتی ـ مدیر کل امور بین‌المللی و جانشین نمایندگی دائمی

پیوست

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران اعتراض ایران را به سفارت سوئیس در تهران (بخش حافظ منافع امریکا) تسلیم کرد، بنا به اطلاع مقامات ذی‌ربط در جمهوری اسلامی ایران موارد ذیل به اطلاع می‌رسد:

۱ـ در ساعت ۹:۱۰ مورخ ۳۰ آوریل ۱۹۸۸، یک هواپیمای امریکایی حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران را در استان‌های بوشهر و هرمزگان نقض کرد. این هواپیما درگیر عملیات شناسایی و تصویربرداری بود.

۲ـ در ساعت ۹:۴۳ مورخ ۳۰ آوریل ۱۹۸۸، حریم فضایی بندرعباس نقض شد و متعاقباً دیوار صوتی آن شکسته شد.

درحالی‌که بر حق مشروع دفاع از خویش در پاسخ‌گویی به این نقض‌ها تأکید می‌نماییم، وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران این قبیل اقدامات امریکا را که باعث تشدید تنش در منطقه و نیز به مخاطره انداختن صلح و امنیت در این منطقه حساس شده مورد توجه قرار می‌دهد.

دولت جمهوری اسلامی ایران حق دفاع از خویش را به خاطر توسعه‌طلبی مقامات امریکا از طریق این نقض‌های آشکار برای خود محفوظ نگه می‌دارد.

وزارت خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده و از سفارت سوئیس در تهران می‌خواهد آن را در عالی‌ترین سطح مورد ملاحظه قرار دهد.

به امید پیروزی مستضعفین بر مستکبران

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

رونوشت : سفارت سوئیس ـ بخش حافظ منافع ایالات متحده در تهران

شماره ۱۱۵۷

شماره سند شورای امنیت: S/19965

۲۷ ژوئن ۱۹۸۸ (۶ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۷ ژوئن ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghaddas.ir

احتراماً، به پیوست متن یادداشت جمهوری اسلامی ایران در اعتراض به نقض حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران در خلیج فارس از سوی نیروهای امریکایی ارسال می‌گردد.
محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

پیوست

بر اساس اطلاعات دریافتی از مقامات جمهوری اسلامی ایران، در ساعت ۹:۱۰ مورخ ۳۰ آوریل ۱۹۸۸ یک هواپیمای امریکایی SR-71 که در ارتفاع ۶۵ تا ۷۰ هزار پایی با سرعت ۱۱۰۰ مایل در ساعت پرواز می‌کرد حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران را از بندر طاهری تا چابهار نقض کرد.

دولت جمهوری اسلامی ایران به‌شدت اعتراض خود را نسبت به این قبیل عملیات‌های هواپیماهای امریکایی که نقض آشکار حاکمیت ملی و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران است اعلام می‌دارد و مسئولیت پیامدهای بعدی این قبیل اقدامات به‌وضوح متوجه دولت ایالات متحده امریکا می‌باشد.

شماره ۱۱۵۸

شماره سند شورای امنیت: S/19967

۲۷ ژوئن ۱۹۸۸ (۶ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۷ ژوئن ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

احتراماً، به پیوست متن نامه آقای دکتر علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

پیوست

نامه وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به دبیرکل

جنایات عراق طی جنگ تحمیلی از جمله بمباران مناطق صرفاً غیرنظامی، قتل عام غیرنظامیان بی‌گناه، به‌کارگیری تسلیحات شیمیایی و هدف قرار دادن نفتکش‌ها در خلیج فارس برای شکستن خطوط دفاعی و تضعیف روحیه رزمندگان صورت گرفته و از موارد آشکار ددمنشی‌هایی است که این رژیم جنایتکار مرتکب شده و عمیقاً وجدان جهانی را برافروخته است. در حالی‌که در این جهان بزرگ، اکثر سران دولت‌ها و شخصیت‌های سیاسی مستقل در سراسر جهان نگرانی عمیق خویش را از این ددمنشی‌ها ابراز داشته و آن را محکوم کرده‌اند، شورای امنیت یا سکوت اختیار کرده و یا موضع ملایمی را در برابر این اقدامات ضد انسانی اتخاذ کرده است.

defamoghaddas.ir

کاربرد تسلیحات شیمیایی در حلبچه اوج این جنایت بود که جهان متمدن را شرمنده ساخته و عمیقاً هشداردهنده است. همچنین اخیراً استفاده وسیع از تسلیحات شیمیایی در جنوب خوزستان در فواصل شهرهای اهواز و خرمشهر به مرگ صدها تن منجر شده و بیش از ۳۰۰۰ نفر به‌شدت مجروح شدند.

تکنولوژی پیشرفته‌ای که عراق برای تولید سلاح‌های شیمیایی به‌کار گرفته و استفاده دائمی از عوامل شیمیایی مختلف نشان‌دهنده عدم اقدام جدی از طرف سازمان ملل به‌طور کلی و شورای امنیت به‌طور اخص جهت ایجاد مکانیسم دائمی برای تحقیق فوری در مورد استفاده از عوامل شیمیایی است که باعث فرسایش و محو اثرات این جنایات عراق شده است.

با توجه به موارد فوق لازم است توجه فوری جناب‌عالی را به مطالب ذیل جلب نمایم:

سازمان‌های بین‌المللی باید کلیه منابعشان را به‌کار گیرند و از استفاده این قبیل سلاح‌های ضد انسانی از سوی عراق جلوگیری کنند.

تیمی از کارشناسان شیمیایی باید تا قبل از اینکه شواهد جنایات از منطقه محو شود، سریعاً به منطقه اعزام شوند. مکانیسم دائمی جهت تحقیق فوری و تأیید استفاده از سلاح‌های شیمیایی باید فراهم باشد.

ما اعلام می‌نماییم که سکوت مجامع بین‌المللی و سهل‌انگاری آنها در این‌باره شرایطی را برای عراق فراهم ساخته است که از عوامل شیمیایی به‌عنوان یک سلاح سازمانی معمول استفاده نماید.

سازمان‌های بین‌المللی باید بیش از پیش درنگ ننمایند تا اقتدار حقوق بشردوستانه بین‌المللی به خاطر ملاحظات سیاسی کوتاه مدت خدشه‌دار شود و به قتل عام غیرنظامیان بی‌گناه به خاطر استفاده عراق از سلاح‌های شیمیایی منجر شود. پس حق قانونی ماست که جهت دفاع از خویش، اقدامات مؤثر و لازم را اتخاذ نماییم و کلیه ابزارهای در دسترس خویش را جهت پایان بخشیدن به کلیه ددمنشی‌های عراق به‌کار گیریم.

علی‌اکبر ولایتی ـ وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

شماره ۱۱۵۹

شماره سند شورای امنیت: S/19970

۲۹ ژوئن ۱۹۸۸ (۸ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۷ ژوئن ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، با احترام توجه جناب‌عالی را به فهرست نقض حقوق

defamoghaddas.ir

بین‌المللی از سوی نیروهای ایالات متحده در خلیج فارس و دریای عمان علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران به پیوست ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین نمایندگی دائمی

پیوست

الف ـ هشدارهای واحدهای دریایی امریکا

۱ـ در ساعت ۹:۲۴ مورخ ۱۴ آوریل ۱۹۸۸، یک کشتی امریکایی به شماره ۹۷۵ در موقعیت ´۰۱ °۲۵ شمالی و ´۲۵ °۵۷ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۱۰ °۲۵ شمالی و ´۲۴ °۵۷ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۲ـ در ساعت ۱۷:۰۳ مورخ ۱۵ آوریل ۱۹۸۸، یک کشتی امریکایی در موقعیت ´۱۷ °۲۴ شمالی و ´۵۶ °۵۹ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۵۸ °۲۳ شمالی و ´۲۰ °۶۰ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۳ـ در ساعت ۹:۲۹ مورخ ۱۶ آوریل ۱۹۸۸، یک کشتی امریکایی به شماره ۶۵ در موقعیت ´۳۰ °۲۴ شمالی و ´۲۱ °۵۹ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۳۴ °۲۴ شمالی و ´۱۴ °۵۹ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۴ـ در ساعت ۱۵:۳۳ مورخ ۱۶ آوریل ۱۹۸۸، یک کشتی امریکایی به شماره ۹۶۷ در موقعیت ´۲۰ °۲۶ شمالی و ´۵۰ °۵۵ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۲۱ °۲۶ شمالی و ´۳۸ °۵۵ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۵ـ در ساعت ۱۷:۰۲ مورخ ۱۷ آوریل ۱۹۸۸، یک کشتی امریکایی در موقعیت ´۲۵ °۲۴ شمالی و ´۳۰ °۵۹ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۳۹ °۲۴ شمالی و ´۱۲ °۵۹ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۶ـ در ساعت ۹:۱۳ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، یک کشتی امریکایی به شماره ۱۰۶۳ در موقعیت ´۱۰ °۲۶ شمالی و ´۴۵ °۵۶ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۱۰ °۲۶ شمالی و ´۵۲ °۵۶ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۷ـ در ساعت ۹:۴۷ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، یک کشتی امریکایی به شماره ۶۵ در موقعیت ´۲۵ °۲۴ شمالی و ´۲۵ °۵۹ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۵۰ °۲۴ شمالی و ´۳۵ °۵۸ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۸ـ در ساعت ۱۷:۴۱ مورخ ۱۹ آوریل ۱۹۸۸، یک کشتی امریکایی در موقعیت ´۵۲ °۲۶ شمالی و ´۳۰ °۵۱ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۳۰ °۲۷ شمالی و ´۴۰ °۵۱ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۹ـ در ساعت ۱۳:۱۲ مورخ ۳۰ آوریل ۱۹۸۸، یک کشتی امریکایی در موقعیت ´۴۵ °۲۴ شمالی و ´۲۸ °۵۹ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۵۷ °۲۴

defamoghadas.ir

شمالی و ´۵۸ °۵۹ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

۱۰ـ در ساعت ۱۱:۱۵ مورخ ۷ می ۱۹۸۸، یک کشتی امریکایی در موقعیت ´۳۰ °۲۵ شمالی و ´۰۲ °۵۷ شرقی به خلبان هواپیمای گشت دریایی ایران در موقعیت ´۳۶ °۲۵ شمالی و ´۰۸ °۵۷ شرقی هشدار داد که در نزدیکی کشتی پرواز نکند.

ب ـ ره‌گیری به وسیله هواپیماهای امریکا

۱ـ در ساعت ۱۶:۵۵ مورخ ۱۵ آوریل ۱۹۸۸ یک هواپیمای امریکایی در موقعیت ´۱۱ °۲۴ شمالی و ´۵۶ °۵۹ شرقی یک هواپیمای گشت دریایی ایران را برای مدت ۳۱ دقیقه ره‌گیری کرد.

۲ـ در ساعت ۱۶:۵۶ مورخ ۱۵ آوریل ۱۹۸۸ یک هواپیمای امریکایی در موقعیت ´۰۸ °۲۴ شمالی و ´۵۱ °۵۹ شرقی یک هواپیمای گشت دریایی ایران را برای مدت ۲۸ دقیقه ره‌گیری کرد.

۳ـ در ساعت ۹:۰۳ مورخ ۱۶ آوریل ۱۹۸۸ یک هواپیمای اف - ۱۴ امریکایی در موقعیت ´۵۸ °۲۴ شمالی و ´۰۸ °۵۸ شرقی یک هواپیمای گشت دریایی ایران را برای مدت ۵ دقیقه ره‌گیری کرد.

۴ـ در ساعت ۱۶:۴۶ مورخ ۱۵ آوریل ۱۹۸۸ دو هواپیمای اف ـ ۱۴ امریکایی به شماره‌های ۱۰۷ و ۲۰۲ در موقعیت ´۴۷ °۲۴ شمالی و ´۰۸ °۵۸ شرقی یک هواپیمای گشت دریایی ایران را برای مدت ۲۲ دقیقه ره‌گیری کردند.

۵ـ در ساعت ۹:۳۸ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸ دو هواپیمای اف - ۱۴ امریکایی در موقعیت ´۰۲ °۲۵ شمالی و ´۵۸ °۵۷ شرقی یک هواپیمای گشت دریایی ایران را برای مدت ۲۷ دقیقه ره‌گیری کردند.

۶ـ در ساعت ۱۳:۴۳ مورخ ۳۰ آوریل ۱۹۸۸ یک هواپیمای اف - ۱۴ امریکایی در موقعیت ´۱۳ °۲۵ شمالی و ´۳۰ °۵۸ شرقی یک هواپیمای گشت دریایی ایران را برای مدت ۵ دقیقه ره‌گیری کرد.

شماره ۱۱۶۰

شماره سند شورای امنیت: S/19971

۲۹ ژوئن ۱۹۸۸ (۸ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۹ ژوئن ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً توجه جناب‌عالی را به موضوع همکاری عربستان سعودی و عراق در تحمیل جنگ علیه جمهوری اسلامی ایران جلب می‌نمایم.

در ۲ ژانویه ۱۹۸۸، ۱۶ هواپیمای عراقی از جمله ۴ بمب‌افکن و ۱۲ هواپیمای

defamogradas.ir

سوخت‌گیری از پایگاه ارطاوی (ARTAVI) در ۸۰ کیلومتری غرب شعیبه عراق به پرواز در آمدند. پس از پرواز از کشورهای ساحلی خلیج فارس و دو بار سوخت‌گیری هوایی، بمب‌افکن‌ها به ترمینال نفتی لارک حمله کردند. در بازگشت، کلیه هواپیماها در فرودگاه ظهران عربستان سعودی فرود آمدند و از آنجا پس از سوخت‌گیری و استراحت پرسنل به پایگاه ارطاوی در بعد از ظهر همان روز مراجعت کردند.

در فواصل ساعت ۱۲ و ۱۲:۱۰ مورخ ۲۱ آوریل ۱۹۸۸، دو هواپیمای میراژ عراقی به جزیره فارسی حمله کردند که در آنجا یکی از آنها مورد اصابت پدافند هوایی قرار گرفت و متعاقب آن در فرودگاه ابوجبل عربستان سعودی فرود اضطراری نمود سپس قطعات خسارت دیده این جت عراقی به عراق انتقال داده شد.

این حقایق از نشانه‌های آشکار همکاری همه‌جانبه عربستان سعودی در حمایت از رژیم متجاوز عراق در جنگ و نقض آشکار اصول بی‌طرفی است.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۶۱

شماره سند مجمع عمومی: A43/435

شماره سند شورای امنیت: S/19974

۳۰ ژوئن ۱۹۸۸ (۹ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۳۰ ژوئن ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی کانادا در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام، اعلامیه نهایی نشست اقتصادی تورنتو که از ۱۹ تا ۲۱ ژوئن ۱۹۸۸ تشکیل شد به پیوست ارسال می‌گردد.

و. ا. موریسون ـ کاردار موقت

پیوست

اعلامیه مورخ ۲۱ ژوئن ۱۹۸۸ نشست اقتصادی تورنتو

[...]

ما مشورت خود را درخصوص ادامه جنگ میان ایران و عراق که همچنان نگرانی عمیق ما را به‌دنبال دارد، تعقیب می‌کنیم و پشتیبانی خویش را از قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت که به اتفاق آرا تصویب شد مورد تأکید مجدد قرار می‌دهیم. از تلاش‌های دبیرکل برای حل و فصل این جنگ صمیمانه تشکر کرده و عزم راسخ خود را در اجرای این قطعنامه الزام‌آور تکرار می‌کنیم. همچنین کاربرد تسلیحات شیمیایی از سوی هر یک از طرفین را محکوم

defamoghaddas.ir

کرده و تأسف عمیق خود را در تولید موشک‌های بالستیک در منطقه اعلام نموده و بر تعهدات خود در حفظ اصل آزادی دریانوردی در خلیج [فارس] تأکید می‌نماییم.
[...]

شماره ۱۱۶۲

شماره سند مجمع عمومی: A43/436
شماره سند شورای امنیت: S/19975
۳۰ ژوئن ۱۹۸۸ (۹ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۳۰ ژوئن ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی جمهوری فدرال آلمان در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام متن بیانیه پایانی سران ۱۲ کشور عضو جامعه اروپا مصوب نشست شورای اروپا در هانور جمهوری فدرال آلمان مورخ ۲۷ و ۲۸ ژوئن ۱۹۸۸، به پیوست ارسال می‌گردد.
الکساندر کنت یورک ـ سفیر

پیوست

بیانیه شورای اروپا مورخ ۲۷ و ۲۸ ژوئن ۱۹۸۸ در هانور آلمان

ادامه جنگ میان عراق و ایران امنیت و ثبات را در این منطقه کاملاً به مخاطره انداخته است. دوازده کشور تأسف خودشان را از اجرا نشدن قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت سازمان ملل که تقریباً یک‌سال از تصویب به اتفاق آرای آن سپری شده، ابراز نمودند. آنها به پشتیبانی از تلاش‌های دبیرکل سازمان ملل ادامه داده تا اجرای کامل آن در اسرع وقت ممکن تحقق یابد. همچنین دوازده کشور کاربرد سلاح‌های شیمیایی را محکوم کرده و نسبت به تعهدات خودشان در حفظ اصل آزادی دریانوردی در خلیج [فارس] تأکید کردند.

شورای اروپا از امضای اخیر توافق همکاری با شورای همکاری خلیج [فارس] و از ارتقاء روابط با کلیه اعضای آن استقبال می‌کند. همچنین از نشست اخیر ترویکا و گفت‌وگوی اروپا و عرب استقبال کرده و امیدوار است که به همکاری خلاق روزافزون منتهی شود.

شماره ۱۱۶۳

شماره سند شورای امنیت: S/19977
۱ جولای ۱۹۸۸ (۱۰ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۲۹ ژوئن ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

defamoghaddas.ir

بنا به اطلاع دولت متبوعم، با احترام توجه جناب‌عالی را به فهرست نقض حقوق بین‌المللی از سوی نیروهای ایالات متحده در خلیج فارس و دریای عمان علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران به پیوست ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین نمایندگی دائمی

پیوست

طبق اطلاعات دریافتی از مقامات ذی‌صلاح در جمهوری اسلامی ایران، هواپیماهای امریکایی کلیه حقوق بین‌المللی در خصوص حاکمیت و تمامیت ارضی یکی از کشورهای عضو سازمان ملل را نقض کرده و به دفعات به حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران به شرح زیر تجاوز کردند.

۱ـ در ساعت ۸:۳۹ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، یک هواپیمای امریکایی با سرعت ۱۰۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۳۰۰۰ پا حریم فضایی جزیره ابوموسی در جمهوری اسلامی ایران را نقض کرد.

۲ـ در ساعت ۹ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، دو هواپیمای امریکایی با سرعت ۴۸۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۱۵۰۰۰ پا فضای دریایی جمهوری اسلامی ایران را در شرق تنگه هرمز نقض کردند.

۳ـ در ساعت ۹:۵۰ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، یک هواپیمای امریکایی با سرعت ۲۴۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۱۰۰۰۰ پا حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران در تنگه هرمز را نقض کرد.

۴ـ در ساعت ۱۱:۵۰ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، دو هواپیمای امریکایی با سرعت ۱۲۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۳۰۰۰ پا حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران در جزیره سیری را نقض کردند.

۵ـ در ساعت ۱۲:۳۵ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، یک هواپیمای امریکایی با سرعت ۱۲۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۴۰۰۰ پا حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران در جزیره سیری را نقض کرد.

۶ـ در ساعت ۱۴ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، یک هواپیمای امریکایی با سرعت ۳۶۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۱۸۰۰ پا حریم فضایی آب‌های سرزمینی جمهوری اسلامی ایران در ۱۵ مایلی شرق تنگه هرمز را نقض کرد.

۷ـ در ساعت ۱۵:۴۴ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، یک هواپیمای امریکایی با سرعت ۴۲۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۲۷۰۰۰ پا حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران در نزدیکی جاسک را نقض کرد.

۸ـ در ساعت ۱۶ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، دو هواپیمای امریکایی با سرعت ۳۰۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۱۸۰۰۰ پا حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران در اطراف جزیره تنب بزرگ را نقض کردند.

۹ـ در ساعت ۱۶:۱۰ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، یک هواپیمای امریکایی با سرعت ۴۲۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۲۳۰۰۰ پا حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران در نزدیکی جاسک را نقض کرد.

۱۰ـ در ساعت ۱۹ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، یک هواپیمای امریکایی با سرعت ۴۲۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۲۴۰۰۰ پا حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران در جزایر لارک و قشم را نقض کرد.

defamoghaddas.ir

۱۱ـ در ساعت ۱۹:۱۷ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، یک هواپیمای امریکایی با سرعت ۳۶۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۱۵۰۰۰ پا حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران در جزایر لارک و قشم را نقض کرد.
۱۲ـ در ساعت ۲۰:۵۵ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، شش هواپیمای امریکایی با سرعت ۴۰۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۳۰۰۰۰ پا حریم فضایی آب‌های سرزمینی جمهوری اسلامی ایران در اطراف جاسک را نقض کردند.
۱۳ـ در ساعت ۲۱:۱۵ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، یک هواپیمای امریکایی با سرعت ۳۶۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۲۰۰۰۰ پا حریم فضایی آب‌های سرزمینی جمهوری اسلامی ایران در شرق تنگه هرمز را نقض کرد.
۱۴ـ در ساعت ۲۱:۲۷ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، یک هواپیمای امریکایی با سرعت ۴۸۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۲۰۰۰۰ پا حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران در شرق جزیره لارک را نقض کرد.
۱۵ـ در ساعت ۲۲:۴۷ مورخ ۱۸ آوریل ۱۹۸۸، یک هواپیمای امریکایی با سرعت ۳۶۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۲۲۰۰۰ پا حریم فضایی آب‌های سرزمینی جمهوری اسلامی ایران در اطراف جاسک را نقض کرد.
۱۶ـ در ساعت ۹ مورخ ۱۹ آوریل ۱۹۸۸، سه هواپیمای امریکایی با سرعت ۴۰۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۲۵۰۰۰ پا حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران در جزیره لارک و تنگه هرمز را نقض کردند.
۱۷ـ در ساعت ۱۷:۱۲ مورخ ۱۹ آوریل ۱۹۸۸، دو هواپیمای امریکایی با سرعت ۴۸۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۲۰۰۰۰ پا حریم فضایی جمهوری اسلامی ایران در تنگه هرمز را نقض کردند.
۱۸ـ در ساعت ۱۸:۲۵ مورخ ۱۹ آوریل ۱۹۸۸، یک هواپیمای امریکایی با سرعت ۴۲۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۲۷۰۰۰ پا حریم فضایی آب‌های سرزمینی جمهوری اسلامی ایران در شرق تنگه هرمز را نقض کرد.
۱۹ـ در ساعت ۱۳:۱۰ مورخ ۲۰ آوریل ۱۹۸۸، یک هواپیمای امریکایی با سرعت ۴۲۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۱۸۰۰۰ پا حریم فضایی آب‌های سرزمینی جمهوری اسلامی ایران در غرب منطقه جاسک را نقض کرد.
۲۰ـ در ساعت ۱۳:۲۶ مورخ ۲۰ آوریل ۱۹۸۸، یک هواپیمای امریکایی با سرعت ۴۲۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۱۸۰۰۰ پا حریم فضایی آب‌های سرزمینی جمهوری اسلامی ایران در شرق جاسک را نقض کرد.
۲۱ـ در ساعت ۱۶:۲۵ مورخ ۲۰ آوریل ۱۹۸۸، یک هواپیمای امریکایی با سرعت ۱۲۰ مایل در ساعت و به ارتفاع ۲۰۰۰۰ پا حریم فضایی آب‌های سرزمینی جزایر لارک و قشم را نقض کرد.

defamoghaddas.ir

دولت جمهوری اسلامی ایران قویاً به این عملیات‌ها کـه نقـض آشـکار حاکمیـت ملـی و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران می‌باشد، معترض است.

مسئولیت پیامدهای تکرار مجدد این قبیل اقدامات غیر قانونی بـه‌وضـوح متوجـه دولـت ایالات متحده است.

شماره ۱۱۶۴

شماره سند شورای امنیت: S/19979

۴ جولای ۱۹۸۸ (۱۳ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۳ جولای ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به پیوست متن نامه آقای علی‌اکبر ولایتی وزیـر امـور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به جناب‌عالی ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ نمایندگی دائمی سفیر

پیوست

نامه وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به دبیرکل

جناب‌عالی اطلاع یافتید امروز یکشنبه ۳ جولای ۱۹۸۸ یـک هواپیمـای مسـافری ایـران هدف موشک نیروهای امریکا در خلیج فارس قرار گرفت.

هواپیمای ایرباس غیرنظامی جمهوری اسلامی ایران با ۲۹۰ مسافر طبق برنامه پروازی از بندرعباس به‌سوی دبی در کریدور معمول مورد استفاده خطوط هوایی غیرنظـامی در حـال پرواز بود. در نتیجه این حمله هواپیمای مذکور بر فراز آب‌های خلیج فارس منهدم شـد کـه باعث شهادت کلیه مسافران از جمله ۶۶ کودک و سایر سرنشینان هواپیما گردید.

جمهوری اسلامی ایران مکرراً جناب‌عالی و سایر مقامـات بـین‌المللـی را از خطـر حضـور تحریک‌آمیز، غیرقانونی و توسعه‌طلبانه امریکا در خلیج فارس مطلع ساخته و اقدامات مکـرر تجاوزات ایالت متحده را علیه حاکمیت جمهوری اسـلامی ایـران گوشـزد کـرده اسـت و در فواصل مختلف به جامعه بین‌المللی نسبت به پیامدهای نـاگوار و جبـران‌ناپـذیر ایـن قبیـل تحریکات و سیاست‌هـای تجاوزگرانـه هشـدار داده‌ایـم، ولـی بـا کمـال تأسـف بـی‌تفـاوتی سازمان‌های بین‌المللی به‌ویژه سازمان ملل و ادامه حضـور تحریـک‌آمیـز نیروهـای دریـایی امریکا در خلیج فارس، نهایتاً به حمله موشکی امریکا به خطوط هوایی غیرنظامی جمهـوری اسلامی ایران و قتل‌عام مسافران بی‌گناه آن منتهی شده است.

بدون تردید اقدامات تجاوزگرانه طراحی شـده امریکـا علیـه خطـوط هـوایی غیرنظـامی

defamoghaddas.ir

جمهوری اسلامی ایران، نقض آشکار کلیه مقررات و اصول بین‌المللی به‌ویژه مفاد ۱ و ۲ کنوانسیون ۱۹۴۴ شیکاگو می‌باشد که به‌شدت تهدیدکننده هواپیماهای غیرنظامی در منطقه است. دولت ایالات متحده با این اقدام رذیلانه خود یک‌بار دیگر ثابت کرد که علی‌رغم بهانه قرار دادن حفظ آزادی دریانوردی در منطقه خلیج فارس به‌دنبال ایجاد تنش در منطقه است. در راستای این سیاست و بی‌توجهی کامل به اصول قانونی و بشردوستانه بین‌المللی، ایالات متحده حتی در هدف قرار دادن خطوط هوایی غیرنظامی و قتل‌عام مسافران آن به‌طور ناجوانمردانه، اظهار شرمساری نکرده است.

درحالی که جمهوری اسلامی ایران توجه جناب‌عالی را به این تراژدی جلب می‌نماید، از سازمان ملل به‌ویژه دبیرکل و شورای امنیت انتظار دارد این قتل عام ددمنشانه مسافران بی‌گناه غیرنظامی را محکوم نماید و با اتخاذ اقدامات فوری از وقوع بیشتر این قبیل خونریزی‌ها جلوگیری کند که تنها راه ممکن وادار ساختن ایالات متحده در برچیدن حضور نیروهای دریایی توسعه‌طلبانه‌اش از منطقه خلیج فارس می‌باشد. به‌علاوه دبیرکل باید فوراً سازمان‌های بین‌المللی مربوط را بسیج نماید و از نزدیک تحقیقاتی را از میزان جدیدترین ددمنشی‌های امریکا به‌عمل آورد و صرف اظهارات تأسف‌بار با توجه به شرایط ایجاد شده، کافی به نظر نمی‌رسد.

بدیهی است سکوت سازمان ملل جهت مواجهه با این واقعه خونین و نادیده گرفتن خواسته‌های قانونی جمهوری اسلامی ایران، پیامدهای ناگوار و جبران‌ناپذیری را در منطقه به‌دنبال خواهد داشت که تنها ایالات متحده و سازمان ملل مسئول آن خواهند بود.

علی‌اکبر ولایتی ـ وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

شماره ۱۱۶۵

شماره سند شورای امنیت: S/19980

۴ جولای ۱۹۸۸ (۱۳ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۴ جولای ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام، اینجانب بنا به اطلاع دولت متبوعم، نامه وزیر امور خارجه به ضمیمه یادداشت شفاهی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در خصوص بازدیدهای این کمیته از اردوگاه‌های اسیران جنگی عراق در ایران را به پیوست ارسال می‌نمایم.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

نامه مورخ ۲ جولای ۱۹۸۸ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه عراق خطاب به دبیرکل

با احترام، پیرو نامه ۲۸ مارس ۱۹۸۸ (S/19695)که در آن از دبیرکل درخواست نمودم

defamoghadas.ir

هیئتی را جهت بررسی وضعیت اسیران عراقی در ایران و کسب اطلاع از سرنوشت بیش از ۲۰ هزار اسیری که اسامی آنها توسط کمیته بین‌المللی صلیب سرخ پس از گذشت چند سال از اسارت هنوز ثبت نشده، اعزام نماید. همچنین یکی دیگر از مأموریت‌های این هیئت باید این باشد که درباره سرنوشت ۷ هزار اسیر دیگری که کمیته بین‌المللی صلیب سرخ ثبت کرده ولی ناپدید شده‌اند و درباره سرنوشت کسانی که صلیب سرخ هیچ اطلاعی از آنها ندارد و نیز در مورد بی‌رحمی‌هایی از قبیل قتل، شکنجه و شست‌وشوی مغزی علیه کسانی که در اسارت در ایران هستند، تحقیقاتی انجام دهد.

زمان قابل ملاحظه‌ای از وقتی که درخواست نمودیم سپری شده است ولی به‌رغم حساسیت موضوع و نیز اصرار رژیم ایران در نقض حقوق و کنوانسیون سوم ژنو درخصوص رفتار با اسیران جنگ مورخ ۱۹۴۹، تاکنون دبیرکل گام‌های مورد نیاز را در اعزام هیئتی به این منظور برنداشته است.

در این‌باره مایلم به اطلاع برسانم که یادداشت شفاهی نگران کننده‌ای از کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در ۲۱ ژوئن ۱۹۸۸ دریافت نمودیم (که یک نسخه از آن پیوست است). در این یادداشت نگرانی‌های کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در ایران و وضعیت اسیران عراقی جنگ در این کشور منعکس شده که نکات مهم آن به‌شرح زیر است:

۱- کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در بازدیدهایش از تعدادی از اردوگاه‌های اسیران جنگ، اجازه ملاقات با ۷۳۲۷ اسیر جنگی را که قبلاً ثبت کرده، پیدا نکرد. این کمیته قبلاً به ما اطلاع داده بود که از سرنوشت این اسیران بی‌اطلاع است.

۲- اجازه بازدید از هزاران اسیر جنگی دیگر که این کمیته می‌دانست در ایران نگهداری می‌شوند نیز داده نشد. (طبق برآورد فعلی مقامات عراقی، این اسیران بیش از ۳۰ هزار نفر هستند)

۳- مقامات ایرانی اسامی افرادی را که در اسارت به سر می‌برند برای کمیته بین‌المللی صلیب سرخ تهیه نکردند.

۴- مقامات ایرانی به کمیته بین‌المللی صلیب سرخ اجازه ندادند به وظایف مندرج در بند ۱۲۶ کنوانسیون سوم ژنو مصوب ۱۹۴۹ به‌طور کامل و مؤثر عمل نماید.

۵- در یادداشت شفاهی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ آمده است که نگهداری اسیران عراقی بدون توجه به مفاد اصلی کنوانسیون سوم ژنو بوده و تحت شرایط فعلی حاکم بر ایران، این کمیته قادر نیست به وظیفه‌ای که تحت کنوانسیون سوم ژنو به آن محول شده، انجام وظیفه نماید و بنابراین مجبور است تعداد کارمندان خود را در تهران کاهش دهد.

علاوه بر یادداشت شفاهی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ که به آن اشاره کردم، گزارش‌های این کمیته در بازدیدهایش از اردوگاه‌های اسیران جنگ در ایران مؤید آن است که اسیران تحت فشار شدید سیاسی و روانی قرار دارند با این هدف که آنها را شست‌وشوی مغزی سیاسی و

defamoghaddas.ir

مـذهبی بدهنـد و مقامـات ایرانـی از زمـان شـروع فعالیـت مجـدد ایـن کمیتـه در ایـران در دسامبر۱۹۸۶، تنها به این هیئت اجازه داده‌اند یک بازدید از برخی اردوگاه‌هـای اسـیران جنگـی عراق انجام دهد. درحالی‌که به هیئت اعزامی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در عراق برای نمونـه در طی سال ۱۹۸۷ اجازه داده شد از کلیه اسیران جنگی ایران در اردوگاه‌هـای عـراق چنـد دور بازدید داشته باشد که به‌طور متوسط در هر ۶ هفته یک بازدید صورت گرفته است.

نکته حائز اهمیت در گزارش‌های مذکور، این واقعیت اسـت کـه بازدیـدهـای هیئـت در تهران از اردوگاه‌های اسیران جنگی عراقی در حضور ناظران ایرانی صورت پذیرفتـه اسـت و مقامات ایرانی تنها در برخی موارد خیلی اندک اجازه مصاحبه انفرادی داده‌اند که این بدین معنا است که ارائه اطلاعات صحیح و واقعی از وضعیت اسیران غیر ممکن است.

رژیم ایران در طول جنگ تجاوزگرانه‌اش علیه عراق مرتکب اقدامات بی‌رحمانـه‌ای علیـه اسیران شده که از تمدن انسانی به‌دور است. این اقدامات شامل دار زدن، قطع اندام و زنـده زنده سوزاندن اسیران و حتی کشتن آنها در اردوگاه اسـیران جنگـی در حضـور نماینـدگان کمیته بین‌المللی صلیب سرخ است همانند جنایتی که در تاریخ ۱۰ اکتبر ۱۹۸۴ در اردوگاه گرگان انجام شد. همچنین استفاده از خشونت و ترور به منظور شست‌وشوی مغزی سیاسی و مذهبی اسیران و به دنبال آن استفاده از آنها علیه کشورشان از دیگر موارد است. این رژیم هنوز این بی‌رحمی‌ها را بدون توجه به افکار عمومی بین‌المللی مرتکـب مـی‌شـود و مصـمم است همچنان به جنگ که مغایر با قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت است، ادامه دهد.

ادامه سکوت نسبت به نقض خطرناک قانون کاملاً غیـر قابـل پـذیرش اسـت. دبیـر کـل سازمان ملل در این زمینه باید اقدام عاجل نمایـد. همچنـین اقـدام فـوری و ویـژه شـورای امنیت لازم است و باید جهـت اعـزام سـریع هیئـت کـه بـیش از ۳ مـاه اسـت درخواسـت نموده‌ایم، اقدام لازم به‌عمل آید.

طارق عزیز ـ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق

ضمیمه

یادداشت شفاهی مورخ ۲۱ ژوئن ۱۹۸۸ کمیته بین‌المللی صلیب سرخ خطـاب بـه وزیـر امور خارجه عراق

با احترام، کمیته بین‌المللی صلیب سرخ ضمن تشکر از وزیر امور خارجه جمهوری عـراق موارد زیر را به اطلاع می‌رساند:

در دسامبر ۱۹۸۶، مقامات جمهوری اسلامی ایـران از کمیتـه بـین‌المللـی صـلیب سـرخ درخواست کردند تا بازدیدهای خود را از اسیران جنگی عراق در ایران از سرگیرد. به‌هرحال از سرگیری این بازدیدها در مفاد بند ۱۲۶ کنوانسیون سوم ژنو مقرر شده است.

defamoghaddas.ir

در پایان دور نخست بازدیدها از ۱۵ اردوگاه و ۶ بیمارستان که در ۲۶ دسامبر ۱۹۸۷ تکمیل شد، مشکلات جدی و اساسی عدیده‌ای رخ داد که برخی از آنها به‌شرح زیر است:

- کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در طی این دور از بازدیدها به ۷۳۲۷ اسیر جنگی که قبلاً ثبت کرده، دسترسی نداشت.

- کمیته بین‌المللی صلیب سرخ به هزاران اسیر جنگی دیگر که می‌داند در ایران نگهداری می‌شوند، دسترسی نداشت.

- دولت بازداشت‌کننده، تعداد اسیران دستگیر شده را به کمیته بین‌المللی صلیب سرخ اعلام نکرد.

- برای کمیته بین‌المللی صلیب سرخ شرایط لازم برای انجام موارد تعیین شده در فهرست بازدید فراهم نگردید تا بتواند به وظیفه محول طبق بند ۱۲۶ به‌طور کامل و مؤثر عمل نماید.

به‌رغم درخواست‌ها و توضیحات مکرر کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، این مسائل اساسی هنوز لاینحل باقی مانده است.

بدون پیش‌داوری در مورد تصمیمات بعدی که ممکن است دولت جمهوری اسلامی ایران اتخاذ کند و به این وضعیت بسیار نگران‌کننده پس از گذشت ۶ ماه پافشاری پایان دهد، کمیته بین‌المللی صلیب سرخ بر رعایت مفاد اصلی کنوانسیون سوم ژنو که از سوی دولت بازداشت‌کننده رعایت نمی‌شود، تأکید دارد.

در نتیجه، کمیته بین‌المللی صلیب سرخ به اطلاع مقامات جمهوری اسلامی ایران رساند که تحت شرایط جاری انجام وظیفه برای این کمیته طبق کنوانسیون سوم ژنو غیر ممکن بوده و این کمیته مجبور است تعداد کارمندان خود در تهران را مطابق با حوزه واقعی فعالیت هیئت اعزامی در آنجا تنظیم نماید.

بدون شک کمیته بین‌المللی صلیب سرخ مطابق با بند ۱۲۶ و جهت انطباق سریع تصمیمات درخصوص کاربرد کنوانسیون سوم ژنو، از سرگیری سریع بازدیدهای خود از اسیران جنگی عراقی را از مقامات ایرانی دنبال می‌نماید.

این کمیته به‌طور منظم وزارت امور خارجه جمهوری عراق را از اقدامات صورت گرفته و نیز اقداماتی که می‌تواند از نظر این کمیته مناسب باشد، مطلع خواهد ساخت؛ نظیر ارسال یادداشت برای طرفین درگیر جهت دستیابی به این هدف که به چه میزان جمهوری عراق و جمهوری اسلامی ایران کنوانسیون سوم ژنو مصوب ۱۹۴۹ درخصوص رفتار با اسیران جنگ را رعایت نموده و یا به آن بی‌توجه هستند؛ امری که احتمالاً بیانیه عمومی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ را با توجه به حساسیت و فوریت حل مسئله به‌دنبال خواهد داشت.

defamoghaddas.ir

کمیته بین‌المللی صلیب سرخ فرصت را غنیمت شمرده، بار دیگر به وزارت امور خارجه جمهوری عراق اطمینان می‌دهد که این موضوع را به‌دقت بررسی می‌نماید.
بغداد، ۲۱ ژوئن ۱۹۸۸

شماره ۱۱۶۶

شماره سند شورای امنیت:S/19981
۵ جولای ۱۹۸۸ (۱۴ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۵ جولای ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه ۳ جولای ۱۹۸۸ وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خطاب به دبیرکل (S/19979)، احتراماً درخواست می‌گردد جلسه اضطراری شورای امنیت جهت بررسی قتل عام ۲۹۰ نفر مسافر بی‌گناه غیرنظامی پرواز هواپیمایی شماره ۶۵۵ ایران توسط نیروی دریایی ایالات متحده، تشکیل گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۶۷

شماره سند شورای امنیت: S/19982
۵ جولای ۱۹۸۸ (۱۴ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۵ جولای ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

در ۳ جولای ۱۹۸۸ نامه‌ای برای جناب‌عالی ارسال و درخواست کردیم هیئتی را جهت کشف حقایق مربوط به استفاده رژیم ایران از تسلیحات شیمیایی اعزام نمایید.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

نامه مورخ ۳ جولای ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

احتراماً، به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند نیروهای نظامی رژیم جنایتکار ایران از سلاح‌های شیمیایی جهت بمباران نیروهای عراقی در منطقه عملیاتی در ساعت ۳ صبح روز جمعه ۱ جولای ۱۹۸۸ استفاده کردند که به تعدادی از سربازان عراقی جراحات سختی وارد شد و اکنون در یک مرکز درمانی بستری هستند. حملات مشابهی نیز در ساعت ۸:۳۰ بعد از ظهر مورخ ۲۰ ژوئن ۱۹۸۸ اتفاق افتاد.

همچنین در یکی از بخش‌های جبهه که نیروهای نظامی رژیم ایران وادار به عقب‌نشینی

defamoghaddas.ir

شدند، نیروهای عراقی، محلی را که انباشته از سلاح‌های شیمیایی بود کشف کردند، که رژیم جنایتکار ایران از آن علیه نیروهای نظامی ما استفاده می‌کرد.

دولت عراق درخواست دارد که فوراً هیئتی را مرکب از کارشناسان سلاح‌های شیمیایی به‌منظور معاینه مجروحان و تعیین نوع دقیق جراحاتشان و نیز نوع سلاح‌های شیمیایی که رژیم ایران علیه نیروهای عراقی استفاده کرده‌اند، اعزام نماید.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۶۸

شماره سند شورای امنیت: S/19987

۵ جولای ۱۹۸۸ (۱۴ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۵ جولای ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی اتحاد جماهیر شوروی در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

احتراماً، به پیوست متن بیانیه تاس (TASS) مورخ ۴ جولای ۱۹۸۸ ارسال می‌گردد.

و. لوزینسکی

جانشین نمایندگی دائمی اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی در سازمان ملل

پیوست

بیانیه تاس مورخ ۴ جولای ۱۹۸۸

حادثه غم‌انگیزی در آسمان بر فراز خلیج فارس مورخ ۳ جولای اتفاق افتاد. هواپیمای خطوط هوایی ایران در پرواز معمول خود در مسیر هوایی تجاری بر فراز آب‌های بین‌المللی با یک موشک ناو وینسنس ایالات متحده امریکا سقوط کرد. کلیه ۲۹۸ مسافر و خدمه آن کشته شدند. سخنگوی رسمی ایالات متحده اعتراف کرد که موشک از سوی ناو جنگی ایالات متحده شلیک شده است.

این تراژدی که مسئولیت کامل آن متوجه فرماندهی ایالات متحده است به‌دور از یک اتفاق است. آن نتیجه مستقیم اقدامات ایالات متحده طی سال گذشته جهت افزایش حضور نظامی‌اش در خلیج فارس می‌باشد.

با شلیک غیرمنتظره ناوگان ایالات متحده، هواپیما مورد اصابت قرار گرفت و منفجر شد. سقوط هواپیمای خطوط هوایی ایران و مرگ مردم بی‌گناه از جمله زنان و کودکان به‌طور قابل ملاحظه‌ای نشان‌دهنده آن است که چه قدرت سیاسی و چه سیاستی می‌تواند به افزایش تنش منجر شود.

راه‌های سیاسی جهت حل و فصل مناقشات از جمله در این منطقه همواره وجود داشته

defamoghaddas.ir

و اتحاد شوروی همیشه نگران استفاده از عملیات‌های نظامی است که نمی‌تواند به عادی‌سازی وضعیت منجر شود. اگر هشدارها مورد توجه واقع شده بود، تراژدی ۳ جولای رخ نداده بود.

این تراژدی یک‌بار دیگر نشان داده است که ناوگان دریایی ایالات متحده باید یک‌بار دیگر خلیج فارس را بدون درنگ ترک گوید. هر احتمالی جهت صلح و امنیت در خلیج [فارس] وجود دارد اما تأمین آن با حضور نیروی دریایی ایالات متحده مغایرت دارد.

برای اجتناب از وقوع این قبیل تراژدی‌ها، به‌طوری که دائماً تأکید کرده‌ایم، تنها راه، پایان بخشیدن به حضور نظامی خارجی و برچیدن پایگاه‌های نظامی خارجی از سرزمین‌های دیگران است.

با ابراز تأسف و همدردی با قربانیان این حادثه، اقدامات نظامی امریکا را که منجر به آن حادثه شد، محکوم می‌نماییم. شوروی امیدوار است که رهبری ایالات متحده از آنچه اتفاق افتاد و از پیامدهای فوری آن درباره سیاست ایالات متحده در خلیج فارس درس گرفته باشد.

شماره ۱۱۶۹

شماره سند شورای امنیت: S/19989

۶ جولای ۱۹۸۸ (۱۵ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۶ جولای ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی ایالات متحده امریکا در سازمان ملل خطاب به رئیس شورای امنیت

مطابق ماده ۵۱ منشور سازمان ملل از طرف دولت متبوعم به اطلاع می‌رسانم که نیروهای امریکا حق ذاتی دفاع از خویش را طبق حقوق بین‌المللی انجام داده و اقدامات دفاعی را در پاسخ به حملات جمهوری اسلامی ایران علیه نیروهای امریکایی که به‌طور قانونی در آب‌های بین‌المللی خلیج فارس فعالیت می‌نمایند، اتخاذ کرده‌اند.

در ۳ جولای ۱۹۸۸، ناو وینسنس امریکا که در آب‌های بین‌المللی در خلیج فارس به‌کارگیری شده یک هلی‌کوپتر را در حریم فضایی آب‌های بین‌المللی اعزام کرد تا در مورد تجمع تقریباً ۱۲ قایق کوچک ایرانی که برای حمله به کشتیرانی بازرگانی بی‌طرف استفاده می‌شوند، تحقیق نماید. تقریباً در ساعت ۲:۱۰ سپیده دم مورخ ۳ جولای ۱۹۸۸، یک گروه از شناورهای گشت دریایی ایران به سوی هلی‌کوپتر ایالات متحده شلیک کردند. این هلی‌کوپتر بدون پاسخ به آنها بلافاصله به وینسنس بازگشت که ۱۰ مایل دریایی از صحنه در زمان حادثه فاصله داشت. تقریباً در ساعت ۲:۴۲ صبح وینسنس و یکی دیگر از کشتی‌های ایالات متحده به این گروه از قایق‌های کوچک ایرانی نزدیک شدند که حداقل ۴

defamoghaddas.ir

قایق کوچک تغییر مسیر داده و شروع به نزدیک شدن به کشتی‌های امریکا نمودند. در این زمان هر دو کشتی امریکا به سوی این قایق‌های کوچک آتش گشودند که ۲ قایق آنها غرق و یکی نیز خسارت دید. در همین دوره که امریکا به حملات ایران پاسخ می‌داد، وینسنس برای دفاع از خود به سوی هواپیمای ایران آتش گشود و این اعتقاد وجود داشت که هواپیمای نظامی دشمن است، البته پس از هشدارهای مکرری که داده شد، اقدام گردید (از سوی این هواپیما پاسخی داده نشد). با کمال تأسف به خطوط غیرنظامی ایران از سوی وینسنس شلیک شده بود. همان‌طور که رئیس جمهور ریگان گفت این یک تراژدی وحشتناک انسانی است. امریکا عمیقاً از این خسارات اسف‌بار انسانی که به وقوع پیوست اظهار تأسف کرد و باید تحقیقات کاملی در این‌باره انجام شود. همچنین امریکا اعلام نموده که در کلیه موارد متناسب با هر گونه تحقیق در مورد این حادثه با سازمان هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی همکاری خواهد کرد.

سیاست دولت متبوعم رودررویی با جمهوری اسلامی ایران و یا گسترش مناقشه در این منطقه نیست.

این اقدامات نیروهای امریکا در پاسخ به حملات قایق‌های کوچک ایرانی طبق حق ذاتی دفاع از خویش بوده، همان‌طور که در ماده ۵۱ منشور سازمان ملل نیز به رسمیت شناخته شده است. این خسارت اسف‌بار انسانی ناشی از تداوم خطرناک جنگ خلیج [فارس] بوده که ریشه و علت تنش و خشونت در این منطقه است، از همین رو ضرورت پایان دادن سریع به این مناقشه بی‌معنی را نشان می‌دهد. امریکا یک‌بار دیگر از جامعه بین‌المللی به‌ویژه اعضای شورای امنیت درخواست دارد که با افزایش بیش از پیش تلاش‌های خود جهت پایان بخشیدن به این جنگ در اسرع وقت ممکن و اعاده صلح و امنیت به این منطقه با اجرای سریع و کامل قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت مشارکت نمایند.

هربرت س. اوکان ـ جانشین نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۷۰

شماره سند شورای امنیت:S/19991

۶ جولای ۱۹۸۸ (۱۵ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۶ جولای ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً توجه جناب‌عالی را به جدیدترین موارد از حملات عراق علیه اهداف غیرنظامی داخل جمهوری اسلامی ایران جلب می‌نمایم.

defamoghadas.ir

ابتدا در ساعت ۲ مورخ ۴ جولای ۱۹۸۸، نیروهای متجاوز عراقی به‌شدت شهر مرزی سردشت را به مدت ۴ ساعت گلوله‌باران کردند که اعلام شده ۲ شهید و ۱۱ مجروح بر جای گذاشته و همچنین به ۲۰ مغازه و مناطق مسکونی و تعدادی خودرو خسارت وارد ساخته است. به‌علاوه، ۱۲ خودرو در حومه شهر نیز زیر آتش توپخانه سنگین قرار داشت که آمار تلفات متعاقباً اعلام خواهد شد. جمهوری اسلامی ایران این حملات را به‌عنوان مقدمات از سرگیری جنگ شهرها مورد توجه قرار می‌دهد.

بنابراین از دبیرکل انتظار دارد که با بسیج کلیه امکانات در دسترس خود، رژیم عراق را وادار سازد به تعهدات خود بر اساس اصول حقوق بشردوستانه بین‌المللی پای‌بند باشد و آن حفظ جان غیرنظامیان در زمان جنگ است.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۷۱

شماره سند شورای امنیت: S/19992

۷ جولای ۱۹۸۸ (۱۶ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۶ جولای ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های مکرر خود که اخیراً طی سند S/19934 درباره بمباران مراکز مسکونی صرفاً غیرنظامی در عراق با استفاده از توپخانه و راکت توسط رژیم ایران منتشر شد، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که نیروهای آن رژیم اقدامات تجاوزگرانه ذیل را در تاریخ‌های ۳، ۴ و ۵ جولای ۱۹۸۸ انجام دادند:

زمان	مکان	تلفات و خسارات
۳ جولای ۱۹۸۸ ـ ۱۷:۳۰-۱۷	سلیمانیه، قلعه‌دیزه، مجتمع بای‌ملک	۱ زن مجروح شد و ۱ خانه خسارت دید.
۱۱:۰۲ ـ ۱۱:۰۰	بصره، ابوالخصیب	۱ نفر مجروح شد، ۵ خانه و ۱ باغ میوه به آتش کشیده شد.
۴ جولای ۱۹۸۸، ۵:۴۵ ـ ۶:۴۵	سلیمانیه، قلعه‌دیزه و نواحی آن	---
۵ جولای ۱۹۸۸ ۱۹:۴۰ ـ ۲۳:۳۰	سلیمانیه، دربندیخان و نواحی آن	۷ غیرنظامی از جمله ۵ کودک و ۱ زن کشته شدند و ۴ خانه تخریب شد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

شماره ۱۱۷۲

شماره سند شورای امنیت: S/19993

۷ جولای ۱۹۸۸ (۱۶ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۷ جولای ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به پیوست نامه مورخ ۷ جولای ۱۹۸۸ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه درباره حقایقی درخصوص کمیته تحقیق از جنایات فجیع رژیم ایران علیه اسیران جنگی عراق ارسال می‌گردد. فیلم مربوط به آن را به محض دریافت ارسال خواهیم کرد.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

نامه مورخ ۷ جولای ۱۹۸۸ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه عراق خطاب به دبیرکل

احتراماً، پیرو نامه خود مورخ ۳ جولای ۱۹۸۸ درخواست خود را جهت اعزام کمیته تحقیق در مورد جنایات رژیم ایران علیه اسیران عراقی جنگ تکرار می‌نمایم. در آن نامه من به برخی از جنایات رژیم ایران به‌ویژه قتل اسیران با بستن به طناب و قطع اعضای بدن آنها، سوزاندن آنها به‌طور زنده و استفاده از خشونت و ترور به منظور شست‌وشوی مذهبی و سیاسی و همچنین انزوا و مخفی ساختن آنها به‌طور مداوم، اشاره کردم.

امروز متأسفانه با حقایق تلخی در مورد جنایات فجیع جدید رژیم ایران علیه اسیران مواجه هستیم. پس از آزادسازی منطقه ماؤوت که به وسیله نیروهای ایران اشغال شده بود، نیروهای مسلح عراق تعدادی از بقایای قابل ملاحظه‌ای از اسیران عراقی را یافتند که کاملاً آشکار بود که رژیم ایران تعدادی از اینها را کشته است و اجساد برخی از آنها را که با طناب بسته شده بود، سوزانده‌اند. این جنایات نشان‌دهنده آن است که آنها در منطقه ماؤوت گلوله‌باران شده‌اند.

ما خواستار محکومیت شدید به خاطر نقض کنوانسیون ژنو درباره اسیران جنگ و در واقع بدیهی‌ترین ارزش‌ها و مفاهیم اخلاقی و مذهبی، هستیم، در گذشته از شما بارها خواسته‌ایم در برابر این قبیل جنایات بی‌رحمانه سکوت ننموده و این اعمال را محکوم نمایید.

همان‌طور که در مورد این جنایات جدید علیه اسیران‌مان اعلام کرده‌ایم بیش از پیش ضرورت دارد که این اعمال فجیع رژیم ایران در رفتار با اسیران جنگ محکوم گردد؛ از دبیرکل و شورای امنیت درخواست می‌نماییم به این مهم توجه فوری و اساسی نمایند. همچنین این مهم نیازمند آن است که دبیرکل سریعاً هیئتی را که درخواست کرده‌ایم جهت تحقیق اعزام نماید و با اتخاذ اقدامات قاطع، شأن اسیران جنگ را بر اساس کنوانسیون سوم ۱۹۴۹ ژنو حفظ نماید.

طارق عزیز ـ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق

defamoghaddas.ir

شماره ۱۱۷۳

شماره سند شورای امنیت: S/19998

۸ جولای ۱۹۸۸ (۱۷ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۸ جولای ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی غنا در سازمان ملل خطاب به رئیس شورای امنیت

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به پیوست متن بیانیه صادره در مورد سقوط هواپیمای غیرنظامی ایران مورخ ۳ جولای ۱۹۸۸ ارسال می‌گردد.

ن. ک. دومِوی ـ کاردار موقت

پیوست

بیانیه دولت غنا در مورد سقوط هواپیمای غیرنظامی ایران در ۳ جولای ۱۹۸۸

دولت غنا تأسف عمیق خود را در مورد خبر سقوط هواپیمای غیرنظامی ایران به وسیله نیروی دریایی ایالات متحده که منجر به از دست دادن جان تقریباً ۳۰۰ نفر گردید، ابراز می‌دارد.

دولت غنا همیشه نیروهای دریایی قدرت‌های بزرگ را در منطقه خلیج [فارس] که بسیار خطر آفرین است، غیر ضروری دانسته و آنان را از حضور در این منطقه بر حذر داشته است. بی‌توجهی به درخواست عقب‌نشینی این نیروها اکنون به اقدام ناخواسته و غیر قابل قبول منجر شده و اساسی‌ترین حقوق بشر که همان حق حیات است نادیده گرفته شده است و قربانیان بی‌گناهی که شامل بیش از ۶۰ بچه و کودک خردسال را که در هواپیما بوده‌اند به کام خود بلعیده است. ما آن‌را نه تنها اقدامی غیرقابل بخشش و خشونت‌آمیز می‌دانیم بلکه همچنین عملاً تحریک‌کننده ایران است تا جنگ خلیج [فارس] را تشدید کند. دولت غنا درخواست می‌نماید که تحقیقات فوری تحت نظارت سازمان ملل درباره چگونگی سقوط هواپیما به‌عمل آید.

دولت غنا مایل است با خانواده‌های داغدیده قربانیان این فاجعه دردناک اعلام همدردی نماید.

شماره ۱۱۷۴

شماره سند شورای امنیت:S/19980/Cor.1

۸ جولای ۱۹۸۸ (۱۷ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۴ جولای ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

پیوست

نامه مورخ ۲ جولای ۱۹۸۸ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه عراق خطاب به دبیرکل

defamoghaddas.ir

اصلاحیه

نمایندگی عراق در سازمان ملل خواستار اصلاح زیر گردید:
صفحه ۲، خط اول، تاریخ ۱۸ مارس ۱۹۸۸ به صورت زیر صحیح است:
۲۸ مارس ۱۹۸۸ (S/19695)

شماره ۱۱۷۵

شماره سند شورای امنیت:S/20001

۱۰ جولای ۱۹۸۸ (۱۹ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۹ جولای ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً متن نامه مورخ ۹ جولای ۱۹۸۸ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق درباره مصوبه مجلس شورای اسلامی ایران جهت ادامه جنگ علیه عراق همراه با مطالب ذیل ارسال می‌گردد:

۱ـ طرح ادامه جنگ علیه عراق
۲ـ گزیده‌هایی از قانون اساسی ایران
۳ـ اطلاعیه فرماندهی کل نیروهای مسلح ایران
۴ـ نامه [آقای] منتظری به [امام]خمینی
۵ـ پاسخ [امام] خمینی به [آقای] منتظری

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

پیوست

نامه مورخ ۹ جولای ۱۹۸۸ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه عراق خطاب به دبیرکل

۱ـ احتراماً، به اطلاع جناب‌عالی می‌رساند که مورخ ۵ جولای ۱۹۸۸ رادیو تهران گزارش داد که مجلس شورای آنان دستور ادامه جنگ علیه عراق تا دستیابی به "پیروزی نهایی" را صادر کرده است. این استراتژی که سیاست‌های داخلی و خارجی حاکم در کلیه زمینه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، حقوقی و نظامی را مشخص ساخته، مقرر شده است که این اصل در کلیه موضوعات و طرح‌های سیاسی و قانونی مد نظر واقع شود.

۲ـ این اقدام با توجه به مکاتبات و مذاکرات بلند مدت ما با جناب‌عالی و اعضای شورای امنیت بسیار حائز اهمیت است. حقیقت نخست آن است که با توجه به مفاد مهم قانون اساسی ایران به‌ویژه قوانین مربوط به شکل حکومت در اسلام و نیروهای مسلح مکتبی در ماده ۳ بند ۱۶، مؤید اقدامات تجاوزگرانه است که علیه عراق در سال ۱۹۷۹ و ۱۹۸۰ آماده‌سازی شده و تجاوزات نظامی واقعی را علیه بغداد در ۴ سپتامبر ۱۹۸۰ آغاز کردند. از

defamoghadas.ir

همین رو رژیم ایران مسئولیت کامل شروع جنگ و تجاوز علیه عراق را عهده‌دار است.

دومین واقعیت این است که گرچه ۸ سال از تجاوزاتی که علیه عراق مرتکب شده می‌گذرد، در چنین شرایطی است که جامعه بین‌المللی به‌طور کلی بر ضرورت پایان بخشیدن جنگ و استقرار صلح همه‌جانبه و پایدار بر اساس قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) شورای امنیت تأکید دارد ولی این رژیم ایران است که به ادامه جنگ و تجاوز تمایل جدی نشان می‌دهد. این حقایق روشن بوده و هیچ جای تردیدی باقی نمی‌گذارد که حکومت ایران به تعهدات بین‌المللی خود تحت منشور سازمان ملل به‌ویژه الزامات ماده ۲ بند ۴، ماده ۲۴ بند ۱ و ماده ۲۵ و اصول مطرح شده در اعلامیه اصول حقوق بین‌المللی درباره روابط دوستانه و همکاری میان دولت‌ها مطابق با منشور سازمان ملل ۲۴ اکتبر ۱۹۸۰ و اصول مطرح شده در قطعنامه ۳۳۱۴ مورخ ۱۴ دسامبر ۱۹۷۴ مجمع عمومی در مورد تعریف تجاوز، بی‌توجه بوده و آن را نقض کرده است. نقض آشکار و صریح این الزامات از سوی حکومت ایران و اینکه جنگ را ۸ سال ادامه داده و اقتدار شورای امنیت بر منازعه را که در حقیقت قطعنامه الزام‌آور ۵۹۸ است را رد کرده حاکی از نگرش ایران به این اصول است.

۳ـ این حقایق انکار ناپذیر، شورای امنیت را ملزم می‌سازد که بدون درنگ اقدامات ایران را مورد ملاحظه قرار داده و مواضع و سیاست‌های رژیم ایران از آغاز تجاوزاتش علیه عراق در ۴ جولای ۱۹۸۰ و سماجتش بر ادامه تجاوزاتش تا حال حاضر را بررسی نماید. با توجه به نتایج حاصله، این حقیقت روشن است که رژیم ایران قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) را رد کرده است که نیازمند حرکتی جهت اعمال تحریم‌هایی علیه آن طبق فصل هفتم منشور و مفاد ماده ۱۰ قطعنامه می‌باشد.

هرگونه تعلل در این مهم، مبنای قانونی نخواهد داشت و طولانی شدن جنگ را به همراه دارد. همچنین رژیم ایران را قادر خواهد ساخت اراده جامعه بین‌المللی را نفی کند، اراده‌ای که برای صلح و همکاری میان ملت‌ها به‌کار می‌رود. همچنین به تجاوزاتش علیه عراق و علیه کشورهای منطقه و تهدید صلح و امنیت جهانی ادامه دهد.

۴ـ جهت حمایت از نتایج درستی که ما مورد توجه قرار داده‌ایم، خاطر نشان می‌گردد که در ۸ جولای ۱۹۸۸، فرماندهی کل نیروهای مسلح ایران اطلاعیه‌ای صادر کرد (متن آن در ضمیمه ۳ آمده است) که به‌وضوح بر اقدامات طرح‌ریزی شده از سوی مجلس شورای ایران صحه گذاشته که سریعاً مقامات ایران اجرا شود. مبادله نامه‌ها میان رهبر واقعی این رژیم [امام] خمینی و جانشین وی [آقای] منتظری هیچ تردیدی در سماجت ایران در ادامه جنگ و تجاوز علیه عراق باقی نگذاشته و صریحاً مفاد منشور سازمان ملل و قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) را رد کرده است (ضمیمه‌های۴ و ۵).

طارق عزیز ـ معاون نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه جمهوری عراق

defamoghaddas.ir

ضمیمه ۱

تصویب طرح مبارزه مستمر علیه استکبار و ادامه جنگ

(رادیو تهران، ۵ جولای ۱۹۸۸، ساعت ۱۴:۳۰)

مجلس شورای اسلامی در جلسه علنی دیروز خود یک فوریت طرحی را تصویب کرد که در صورت تصویب نهایی آن، مبارزه مستمر با استکبار و ادامه جنگ تا کسب پیروزی در چارچوب قانونی به عنوان استراتژی جمهوری اسلامی ایران تعیین خواهد شد.

مبارزه مستمر با استکبار و در رأس آن شیطان بزرگ امریکای جهانخوار در سطح جهانی و ادامه جنگ با رژیم متجاوز عراق تا پیروزی کامل به عنوان استراتژی جمهوری اسلامی ایران در رأس سیاست‌های داخلی و خارجی و در تمامی زمینه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، حقوقی و نظامی تعیین می‌گردد و این اصل باید در کلیه شئون سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی مراعات شود.

آقای هاشمی رفسنجانی رئیس مجلس و جانشین فرمانده کل قوا با اشاره به حمله امریکا به هواپیمای مسافری ایرباس گفت: بی‌شک جمهوری اسلامی ایران در آینده از انتقامی که حق خود می‌داند، گذشت نخواهد کرد.

وی خاطر نشان ساخت: ما به خودمان اجازه نمی‌دهیم که از انتقام این فاجعه صرف نظر کنیم و انتخاب زمان با ماست. فاجعه سقوط هواپیمای ایرباس یک فاجعه بی‌سابقه در تاریخ معاصر است که پیامدهای این جنایت به خاطر عظمت آن می‌بایست مورد بررسی جدی قرار گیرد.

جانشین فرمانده کل قوا افزود: این فاجعه به عنوان میدان دیگری برای افشای ماهیت امریکا است و بدتر از هیروشیما است. امروز برای مجامع بین‌المللی دنیا آزمایشی پیش آمده و باید دید سازمان ملل، شورای امنیت و دادگاه لاهه و مراکز جهانی که برای خودشان عناوین بشردوستانه درست کرده‌اند با این فاجعه چگونه برخورد خواهند کرد.

ضمیمه ۲

گزیده‌هایی از قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

مقدمه

شیوه حکومت در اسلام

قانون اساسی با توجه به محتوی اسلامی انقلاب ایران که حرکتی برای پیروزی تمام مستضعفین بر مستکبرین بود زمینه تداوم این انقلاب را در داخل و خارج از کشور فراهم می‌کند به‌ویژه در گسترش روابط بین‌المللی، با دیگر جنبش‌های اسلامی و مردمی می‌کوشد تا راه تشکیل جامعه جهانی واحد را هموار کند (ان هذه امتکم امة واحده و انا ربکم فاعبدون) و استمرار مبارزه در نجات ملل محروم و تحت ستم در تمامی جهان قوام یابد.

defamoghaddas.ir

ارتش مکتبی

در تشکیل و تجهیز نیروهای دفاعی کشور توجه بر آن است که ایمان و مکتب، اساس و ضابطه باشد. بدین جهت ارتش جمهوری اسلامی و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در انطباق با هدف فوق شکل داده می‌شوند و نه تنها حفظ و حراست از مرزها را عهده دارند بلکه با رسالت مکتبی خود یعنی جهاد در راه خدا و مبارزه در راه خدا و مبارزه در راه گسترش حاکمیت قانون خدا در جهان را نیز عهده‌دار خواهند بود.

اصل سوم

دولت جمهوری اسلامی ایران موظف است برای نیل به اهداف مذکور در اصل دوم، همه امکانات خود را برای امور زیر به‌کار برد:

(...)

۱۶- تنظیم سیاست خارجی کشور بر اساس معیارهای اسلام، تعهد برادرانه نسبت به همه مسلمانان و حمایت بی‌دریغ از مستضعفان جهان.

ضمیمه ۳

متن کامل اطلاعیه فرماندهی کل نیروهای مسلح

بسم الله الرحمن الرحیم

ملت مسلمان و آزاده ایران

جنگی که از هشت سال پیش به قصد نابودی انقلاب اسلامی به میهن ما تحمیل شد، مظهر خشم استکبار نسبت به انقلاب آزادی‌بخش اسلامی ما است و دنیا خوب می‌داند که ما نه جنگ را شروع کردیم و نه خواستار آن بودیم اما لحظه‌ای در دفاع از اسلام و استقلال تردید نکردیم.

امروز ملت ما در معرض آزمایش بزرگ الهی و تاریخی قرار گرفته است. اما آنچه مهم است اینکه آینده تاریخ متعلق به ما است، باید مقاومت کرد و به نصرت محتوم الهی امیدوار بود.

شما مردم بزرگوار با دفاع مظلومانه ولی سرشار از صلابت خود به دنیا ثابت کردید که هیچ چیز جز حق شما را آرام نخواهد کرد و امروز که استکبار به کشور ما چنگ و دندان نشان می‌دهد و امریکا با همدستی ارتجاع برای تثبیت تجاوز صدام، به خلیج فارس تجاوز می‌کند و برای انتقام‌گیری از شما حتی از سرنگون کردن هواپیمای مسافربری خودداری نمی‌کند و سخن حق شما که متجاوز باید تنبیه و سرکوب شود در گوش سنگین محافل سیاسی جهان که تحت نفوذ قدرت‌های زورگو به‌خصوص امریکا هستند، بی‌اثر است و امروز که همه کفر در برابر اسلام ناب ـ که انقلاب شما مظهر آن است ـ ایستاده است بیش از گذشته به مقاومت نیاز داریم. شما ملت بزرگوار که راه عزت و شرف را از امام خود آموخته‌اید برای دفاع از انقلاب و میهن باید میدان‌های کارزار را از نیروهای پرصلابت رزمنده پر کنید و با روحیه اسلامی و

defamoghadas.ir

انقلابی بار دیگر ابهام و تردیدی را که نسبت به آینده انقلاب و سرنوشت جنگ پیش چشم جهانیان افتاده است و حاصل جنگ روانی دشمن است، پاره کنید.

باید با همتی بیشتر بپا خاست و فرصت‌ها را از دست نداد و عزم دولت و ملت را مبنی‌بر ادامه دفاع مقدس تا آخرین نفر و آخرین نفس با قدرت نشان داد. طبیعی است که ملت انتظار داشته باشد تا از همه امکانات فراوان موجود یا قابل استخراج و بهره‌برداری نظامی، مردمی، فنی، سازمانی و ملی برای ایجاد کارآمدترین و با انضباط‌ترین سازمان نظامی و رزمی که مستمراً در خدمت دفاع از اسلام و کشور باشد، بهره‌برداری شود که ان‌شاءالله در سایه تدبیر و تلاش ارزنده جانشینی محترم فرمانده کل قوا این انتظار به حق مردم برآورده شود اما کار دفاع از اسلام و کشور برای یک لحظه تعطیل بردار و حتی تردید بردار نیست.

ستاد فرماندهی کل نیروهای مسلح در آغاز راه بزرگی که در پیش دارد با اصرار و اخلاص از ملت طلب می‌کند که با حفظ هوشیاری کامل، جبهه‌ها را از نیروهای تازه نفس و آموزش دیده پر کنند و سرافرازانه در برابر دشمن خون‌آشامی که از سوی قدرت‌های استکباری مدام تقویت می‌شود، بایستند و ان‌شاءالله آثار اتحاد شوم استکبار و ارتجاع را در حمایت از صدام و علیه انقلاب اسلامی از بین ببرند.

ستاد فرماندهی کل قوا در این لحظه‌های حساس توجه ملت مسلمان و آزاده ایران را به موارد حساس و مهم زیر جلب می‌کند:

۱- لازم است کلیه افرادی که توان حمل سلاح و عزیمت به جبهه‌های نبرد را دارند جهت ثبت‌نام برای اعزام به جبهه یا مرکز آموزش نظامی سریعاً به پایگاه‌های سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و رده‌های مقاومت در سراسر کشور مراجعه و ثبت‌نام نمایند تا به تناسب نیاز و استعداد سازمانی اعزام شوند.

۲- لازم است نیروهای مالک اشتر و بسیجیان دارای تخصص رزمی اعم از پاسدار رسمی و افتخاری طبق درخواست سپاه پاسداران انقلاب اسلامی تا رفع کمبود کادر یگان‌های عملیاتی به خدمت خود ادامه دهند.

۳- لازم است دستگاه‌های اجرایی و اصناف در جهت اعزام و آموزش رزمندگان داوطلب و سایر اقدامات برای تقویت یگان‌های عملیاتی کلیه مساعدت‌های لازم را به‌عمل آورند.

۴- لازم است ستادهای پشتیبانی جنگ در استان‌ها و شهرستان‌ها زمینه‌های لازم را جهت تحقق موارد فوق فراهم آورند.

۵- برنامه اعزام نیرو به جبهه دفاع مقدس طی اطلاعیه‌های جداگانه به‌زودی به اطلاع مردم سرافراز و آزاده ایران خواهد رسید.

والسلام علیکم و رحمة الله

۱۶ تیر ۱۳۶۷ ـ ستاد فرماندهی کل قوا

defamoghadas.ir

ضمیمه ۴

متن نامه [آقای] منتظری به [امام] خمینی ـ رادیو تهران، ۴ جولای ۱۹۸۸، ۲:۳۰ بعد از ظهر

بسم الله الرحمن الرحیم

انا لله و انا الیه راجعون

محضر مبارک فرمانده کل قوا آیت‌الله العظمی امام خمینی مدظله‌العالی

پس از سلام و تحیت و عرض تسلیت به حضرت عالی و ملت شریف و مقاوم ایران و خانواده‌های شهدای جنایت اخیر امریکا و طلب علو درجات برای همه شهدای فضیلت، به‌عرض می‌رساند جنایت اخیر امریکا در خلیج فارس و حمله نظامی به هواپیمای مسافری ایران که منجر به سقوط و شهادت حدود ۳۰۰ نفر مسلمان بی‌گناه شد، چیزی نیست که بتوان از آن گذشت. این جنایت دلخراش بار دیگر چهره ضد انسانی و منافقانه دولت امریکا را برای جهانیان روشن نمود. امریکا با این جنایت بی‌سابقه خود ثابت کرد که به هیچ یک از اصول انسانی و مقررات بین‌المللی پای‌بند نیست و همچنان دشمن اصلی اسلام و ملت بپا خواسته ایران و همه ملل مظلوم جهان است. با یک نگاه دقیق به جنایات و مظالم عوامل امریکا در منطقه روشن می‌گردد که ریشه اصلی تجاوز صدام به کشور ایران و اسرائیل غاصب به سرزمین‌های عربی و قتل عام ملت مظلوم فلسطین در اراضی اشغالی و کشتار بی‌رحمانه حجاج خانه خدا در حرم امن الهی توسط آل‌سعود و دیگر مظالم و جنایات در منطقه، همانا دولت امریکا و مطامع استعماری آن است. این امریکای جنایتکار است که از صدام برای شروع و ادامه جنگی که قطعاً در جهت حفظ منافع امریکا و اسرائیل است، حمایت کرده و می‌کند. به یقین اگر حمایت‌های امریکا و عمالش در منطقه از صدام نبود، سال‌ها پیش این جنگ خانمانسوز با پیروزی اسلام به پایان رسیده بود و این امریکای جهانخوار است که اسرائیل غاصب و جنایتکاران آل‌سعود و مرتجعین منطقه را به ظلم و غارت و جنایت و کشتار، تحریض و تشویق می‌کند. روی این اصل با توجه به فرموده حضرت امیر(ع) که فرمودند "فوالله ما غزی قوم فی عقر دارهم الا فلولا" و با توجه به رهنمودهای حضرت عالی که خطر جدی امریکا و دشمنی آن با اسلام و قرآن و مظلومین جهان را در مقاطع گوناگون گوشزد فرموده‌اید، بجاست اکنون که دشمن اصلی اسلام و مسلمین علاوه بر عمالش در منطقه، خود علناً به میدان آمده، دستور فرمایید ضمن دفاع مقدس از مرزهای کشور، برنامه‌های دقیق در جهت مبارزه اصولی با دشمن اصلی یعنی امریکا در زمینه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و نظامی تدوین و به مورد اجرا و عمل گذاشته شود. زیرا مواجهه با معلول‌ها و غفلت از علت‌العلل با هیچ منطقی قابل توجیه نیست و حضرت مستطاب عالی توجه دارید که یک مبارزه تمام عیار با امریکا با شعار صرف و انجام مراسمی تبلیغاتی کافی نخواهد بود. ما اگر بخواهیم در یک مبارزه اصولی با ریشه اصلی و علت‌العلل

defamoghaddas.ir

مظالم و طغیان‌ها و فسادها مبارزه کنیم، راهی جز شناخت و شناساندن انواع سلطه‌های امریکا و امپریالیسم و جبهه‌هایی که امریکا از آن جبهه‌ها به اسلام و امت بزرگ اسلامی و مظلومین جهان حمله می‌کند، نداریم و یقیناً چنین وظیفه مهمی را باید در بحث‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و نظامی دشمن برای ملت مقاوم خود و سایر ملت‌های مظلوم تشریح و تبیین نماییم و برای مبارزه همه‌جانبه و اساسی با آن برنامه‌ریزی دقیق بکنیم.

من اطمینان دارم اگر مقام معظم رهبری انقلاب دستور بدهند، نیروهای انقلاب و هسته‌های مقاومت در داخل و خارج کشور با تنظیم برنامه‌های مناسب و حساب شده منافع مادی، سیاسی، اقتصادی و نظامی امریکا را هدف مبارزات خود قرار دهند و ملت‌های مظلوم و حرکت‌های اسلامی و آزادی‌بخش برای این مبارزه اصولی و ریشه‌ای برنامه‌ریزی نمایند به یقین جهان اسلام یکپارچه به پا خاسته و آتشی می‌شود که امریکا و عوامل آن و همه استعمارگران شرق و غرب جهان را با قهر و غضب ملت‌های مظلوم که نمونه‌ای است از قهر الهی، در خود می‌سوزاند و دیگر امریکا به‌خود اجازه نمی‌دهد صدام و اسرائیل و آل‌سعود را برای تجاوز، جنگ و کشتار مسلمانان تجهیز و تقویت نماید.

ما تعجب می‌کنیم چطور ملت امریکا که مدت‌ها طعم تلخ استعمار و جنایات انگلستان را چشیده اجازه می‌دهد دولت جنایتکار آنان به نام آنان دست به این ظلم و خونریزی بزند و نیز امید وافر دارم که اگر مقام معظم رهبری مصلحت دیدند و دستور اقدام دادند توده‌های میلیونی مسلمانان جهان امکانات مادی و معنوی فوق‌العاده خود را برای جنگ و مبارزه با دشمن اصلی اسلام و قرآن و ملت‌های مظلوم در اختیار قرار خواهند داد.

در خاتمه پیروزی همه مسلمین و مستضعفین جهان در همه جبهه‌ها و سلامت کامل و طول عمر حضرت عالی را از خدای متعال مسئلت دارم.

ضمیمه۵

متن نامه [امام] خمینی در پاسخ به [آقای] منتظری (رادیو تهران، ۴ جولای ۱۹۸۸، ۸:۳۰ بعد از ظهر)

بسم الله الرحمن الرحیم

جناب آیت‌الله منتظری دامت افاضاته

پیام جناب‌عالی تسکینی بود بر آلام تمام کسانی که از شیطان بزرگ، امریکای حیله‌گر ضربه خورده‌اند.

مردم آزاده جهان همیشه از ابرقدرت‌ها خصوصاً امریکای جنایتکار صدمه دیده‌اند و تا عزم خود را برای رویارویی با کفر و شرک جهانی و امریکای سلطه‌گر جزم ننمایند هر روز شاهد جنایتی تازه خواهند بود.

defamoghaddas.ir

مردم شریف ایران باید توجه کنند که امروز روز مبارزه و جنگیدن با تمام شیاطینی است که حقوق حقه تمامی پا برهنگان جهان را صرف عیش و نوش و تهیه سلاح‌هایی می‌نمایند که برای همیشه حاکم دنیای گرسنگان باشند.

جنگ امروز ما، جنگ با عراق و اسرائیل نیست، جنگ ما جنگ با عربستان و شیوخ خلیج‌فارس نیست، جنگ ما جنگ با مصر و اردن و مراکش نیست، جنگ ما جنگ با ابرقدرت‌های شرق و غرب نیست، جنگ ما جنگ مکتب ماست علیه تمامی ظلم و جور، جنگ ما جنگ اسلام است علیه تمامی نابرابری‌های دنیای سرمایه‌داری و کمونیزم، جنگ ما جنگ پابرهنگی علیه خوش‌گذرانی‌های مرفهین و حاکمان بی‌درد کشورهای اسلامی است.

این جنگ سلاح نمی‌شناسد، این جنگ محصور در مرز و بوم نیست، این جنگ خانه و کاشانه و شکست و تلخی کمبود و فقر و گرسنگی نمی‌داند، این جنگ جنگ اعتقاد است، جنگ ارزش‌های اعتقادی، انقلابی علیه دنیای کثیف زور و پول و خوش‌گذرانی است. جنگ ما جنگ قداست، عزت و شرف و استقامت علیه نامردمی‌هاست.

رزمندگان ما در دنیای پاک اعتقاد و در جهان ایمان تنفس می‌کنند و مسلمین جهان هم که می‌دانند جنگ بین استکبار و اسلام است، جهانخواران را آرام نخواهند گذاشت و ضربه‌های خود را بر همه کاخ‌نشینان وارد می‌کنند.

جناب‌عالی که یکی از ذخائر این انقلاب هستید با پشتیبانی از آقای هاشمی وقت خود را مصروف در ساختن دنیایی از کرامت و بزرگواری نمایید و مردم شریف ایران نیز بدانند که این روزها دست‌های ناپاک شرق و غرب برای هدم اسلام و مسلمین در یکدیگر گره خورده است. باید نگذاریم که تلاش فرزندان انقلابیمان در جبهه‌ها از بین برود، برای برپایی احکام اسلام عزیز دست اتحاد به یکدیگر داده و محکم و استوار تا پیروزی اسلام حرکت کنیم.

مسئولین نظام باید تمامی همّ خود را در خدمت جنگ صرف کنند. این روزها باید تلاش کنیم تا تحولی عظیم در تمامی مسائلی که مربوط به جنگ است، به‌وجود آوریم.

باید همه برای جنگی تمام عیار علیه امریکا و اذنابش به سوی جبهه رو کنیم.

امروز تردید به هر شکلی خیانت به اسلام است، غفلت از مسائل جنگ خیانت به رسول‌الله است.

اینجانب جان ناقابل خود را به رزمندگان صحنه‌های نبرد تقدیم می‌نمایم.

انفجار هواپیمای مسافربری زنگ خطری است برای تمامی مسافرت‌های هوایی، باید با تمام وجود تلاش کنیم تا چنین صحنه‌های دردناکی پیش نیاید. اینجانب به تمامی بستگان این فاجعه تسلیت عرض نموده و خود را در غم و اندوه از دست دادن عزیزانشان شریک می‌دانم.

من به جناب‌عالی و تمام کسانی که برای رسیدن به هدف مقدس پیروزی اسلام تلاش می‌نمایند، دعا می‌کنم.

defamoghaddas.ir

شماره ۱۱۷۶

شماره سند شورای امنیت: S/20002

۱۱ جولای ۱۹۸۸ (۲۰ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۱ جولای ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی اردن در سازمان ملل خطاب به رئیس شورای امنیت

احتراماً، از آنجایی که کشور متبوعم اردن ریاست سازمان کنفرانس اسلامی را عهده‌دار است برای جناب‌عالی متن بیانیه که توسط عالی‌جناب سید شریف‌الدین پیرزاده دبیرکل سازمان کنفرانس اسلامی درباره سقوط هواپیمای غیرنظامی ایران مورخ ۳ جولای ۱۹۸۸ صادر گردیده، ارسال می‌گردد.

شاکر عربیات ـ کاردار موقت

پیوست

بیانیه دبیرکل سازمان کنفرانس اسلامی درباره سقوط هواپیمای مسافربری ایران به وسیله امریکا

با احساسی عمیقاً تکان‌دهنده و خشمناک، از شلیک به سوی یک هواپیمای ایرانی، در پرواز برنامه‌ریزی شده به سوی دبی که به وسیله نیروی دریایی امریکا در خلیج [فارس] صورت گرفت و باعث مرگ بیش از ۳۰۰ مسافر بی‌گناه ایرانی شد، آگاه شدیم.

توجیه غیرقابل پذیرشی که سخنگوی نیروهای نظامی امریکا درباره قرار گرفتن هواپیما در وضعیتی خصومت‌آمیز ارائه کرده، به طور محسوس غیر قابل دفاع و فاقد هرگونه اعتباری است. راهی وجود ندارد که یک هواپیمای غیرنظامی با حدود ۳۰۰ سرنشین، بتواند تهدید یا وضعیت خصومت‌آمیزی برای یک ناوگان نظامی با پیشرفته‌ترین، منحرف‌کننده‌ترین و مرگ‌آورترین جنگ‌افزارها در جهان، فرض شود. این عمل سزاوار مجازات است و دارای ماهیتی تروریستی است.

به‌خوبی به یاد دارید که ایالات متحده در ساقط شدن هواپیمای غیرنظامی که در فضای شوروی مدت زمانی سرگردان شده بود خشم و انزجار خود را ابراز نمود. اقدام شوروی که به از دست دادن جان بیش از ۲۰۰ نفر منجر شده بود، مورد انتقاد گسترده‌ای واقع شد و از سوی مجامع بین‌المللی محکوم شد. علی‌رغم این واقعیت که هواپیمای کره جنوبی حریم فضایی شوروی را نقض کرده بود آیا واکنش امریکا نسبت به ساقط شدن یک هواپیمای غیرنظامی که به مرگ بیش از ۳۰۰ مسافر توسط نیروهای خودش بر فراز اعماق دریاها در حریم فضایی بین‌المللی و در منطقه هزاران مایل دور از سرزمین ایالات متحده منجر شد نیز به همین صورت است و آیا همان برخوردی که با هواپیمای کره جنوبی

defamoghaddas.ir

صورت داده نسبت به این مورد علیه خودش که مشابهت داشته و انزجار جهانی را به همراه داشته یکسان خواهد بود.

ما عمیقاً تأسف خود را نسبت به این حمله گستاخانه علیه هواپیمای ایران که می‌تواند تشدیدکننده تنش در خلیج [فارس] باشد، ابراز می‌داریم و خواهان آن هستیم که مرتکبین این جنایت به‌شدت تنبیه شوند. ما ضمن اظهار همدردی با خانواده‌های قربانیان به آنها از صمیم قلب تسلیت می‌گوییم. خدای والا و بلند مرتبه روح آنها را که در این تراژدی جان خود را از دست دادند ببخشد و به بازماندگان آنها صبر عنایت فرماید.

شماره ۱۱۷۷

شماره سند شورای امنیت: S/20003

۱۱ جولای ۱۹۸۸ (۲۰ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۷ جولای ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

احتراماً، به پیوست متن یادداشت اعتراض‌آمیز وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران به وزارت امور خارجه کویت درباره همکاری اخیر با رژیم عراق در جنگ تحمیلی علیه جمهوری اسلامی ایران ارسال می‌گردد.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

پیوست

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران ضمن تسلیم اعتراض خود به وزارت امور خارجه کویت، به اطلاع می‌رساند:

طبق اطلاعات دریافتی از مقامات جمهوری اسلامی ایران مورخ ۲۲ دسامبر ۱۹۸۷، تعداد ۱۶ هواپیمای عراقی شامل ۴ هواپیمای جنگی و ۱۲ سوخت‌رسان از پایگاه ارطاوی در ۸۰ کیلومتری غرب شعیبه عراق برخاستند. پس از پرواز بر فراز بخش شرقی شهر کویت و بر فراز منطقه جنوبی کویت ۸ هواپیمای سوخت‌رسان بازگشتند اما بقیه به پروازشان به سمت ترمینال نفتی لارک ادامه داده و به این ترمینال حمله کرده و بازگشتند.

دولت کویت با دادن کریدور هوایی و اجازه پرواز به هواپیماهای عراقی علناً با رژیم عراق همکاری کرده است.

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران یک‌بار دیگر اعتراض شدید خود را نسبت به چنین همکاری‌های دولت کویت با جنگ افروزان رژیم عراق که منشأ تجاوز و وحشی‌گری و جنایات ضد انسانی علیه جمهوری اسلامی ایران است اعلام داشته و دولت کویت را مسئول

defamoghaddas.ir

پیامدهای چنین اقدامات خود می‌داند.

بدیهی است انکار صرف این موارد علی‌رغم تأییدات برخی از مقامات عالی‌رتبه آن دولت نمی‌تواند مسئولیت‌های ناشی از چنین همکاری‌ها و یا بی‌تفاوتی نسبت به اینها را بر طرف نماید.

بنابراین جمهوری اسلامی ایران از دولت کویت انتظار دارد جهت ثابت کردن ادعاهای بی‌طرفی خود، اقدامات لازم را برای جلوگیری از وقوع بیشتر چنین پروازهایی اتخاذ نماید.

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران فرصت را غنیمت شمرده و از وزارت امور خارجه کویت می‌خواهد که تضمین‌های لازم را با بیشترین ملاحظات ارائه دهد.

با امید پیروزی مظلوم بر ظالم.

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

شماره ۱۱۷۸

شماره سند شورای امنیت: S/20004

۱۱ جولای ۱۹۸۸ (۲۰ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۸ جولای ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً توجه جناب‌عالی را به جدیدترین مورد از حملات عراق علیه مناطق صرفاً غیرنظامی، جلب می‌نمایم.

در بعد از ظهر دوشنبه ۴ جولای ۱۹۸۸، یک هواپیمای عراقی مناطق مسکونی شهر بوشهر را بمباران کرد که به شهادت یک غیرنظامی منجر شد.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۷۹

شماره سند شورای امنیت: S/20005

۱۱ جولای ۱۹۸۸ (۲۰ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۱ جولای ۱۹۸۸ نمایندگی ایالات متحده در سازمان ملل خطاب به رئیس شورای امنیت

با احترام، به اطلاع می‌رساند در مورخ ۱۱ جولای ۱۹۸۸ مارلین فیتز واتر سخنگوی کاخ سفید اعلام کرد که ریاست جمهوری تصمیم گرفته است به خانواده قربانیان حادثه هواپیمای ایرانی غرامت بپردازد متن بیانیه پیوست می‌باشد.

ورنون ا. والترز

defamoghaddas.ir

پیوست

بیانیه مارلین فیتز واتر مشاور رئیس‌جمهور در امور رسانه‌های خبری

رئیس جمهوری، سیاست ایالات متحده در خلیج فارس را که در آنجا نیروهای نظامی حافظ منافع حیاتی جهان آزاد هستند مورد بررسی قرار داد. وی رضایت کامل خود را از این سیاست ابراز کرد و بر این اعتقاد خود تأکید کرد که اقدامات وینسنس در ۳ جولای در مورد خطوط هوایی ایران از اقدامات دفاعی قابل توجیه می‌باشد.

در ضمن وی شخصاً از مرگ دردناک قربانیان بی‌گناه این حادثه اظهار تأسف کرد و با خانواده‌های آنها عمیقاً اظهار همدردی نمود.

با توجه به سنت‌های بشردوستانه ملت ما، رئیس جمهور تصمیم گرفت که ایالات متحده به خانواده‌های قربانیان که در حادثه خطوط هوایی ایران جان خود را از دست داده‌اند، غرامت بپردازد. جزئیات مبالغ مربوطه، زمان‌بندی و سایر موضوعات آن در دستور کار قرار گرفت. باید به‌وضوح روشن گردد که این غرامت به خانواده‌ها و نه دولت تحویل می‌گردد و این از اختیارات قانونی معمولی ایالات متحده است و اگر لازم باشد اقدام مناسبی از سوی کنگره صورت خواهد گرفت. در مورد ایران ترتیباتی از طرف کشورهای مناسب ثالث صورت خواهد گرفت.

این غرامت یک اقدام بین‌المللی و تلاشی بشردوستانه است که جهت تسکین آلام و رنج این خانواده‌ها صورت می‌گیرد. این اقدام اساس داوطلبانه داشته و هیچ‌گونه مبنای مسئولیت و الزام قانونی ندارد. مسئولیت این حادثه دردناک و نیز مرگ صدها و هزاران تن از قربانیان بی‌گناه جنگ ایران و عراق به عهده کسانی است که از خاتمه دادن به این مناقشه خودداری می‌کنند. به‌ویژه بار سنگین این مسئولیت متوجه دولت ایران است که تقریباً یک سال است که از پذیرش و اجرای قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت طفره می‌رود، درحالی‌که حملات بی‌دلیل علیه کشتی‌ها و پرسنل بی‌طرف و بی‌گناه آن در آب‌های بین‌المللی خلیج [فارس] ادامه دارد. در حقیقت در زمان حادثه هواپیمای ایران، نیروهای ایالات متحده با نیروهای ایرانی به خاطر حملات بی‌دلیل به کشتی‌های بی‌طرف و یک هلی‌کوپتر دریایی ایالات متحده درگیری نظامی داشتند. ضرورت فوری دارد که این منازعه خاتمه یابد زیرا خطرات بیشتری را برای کشورهای همسایه باعث می‌شود و روند رو به گسترش استفاده طرفین از تسلیحات شیمیایی را که هنوز باعث تلفات بسیاری می‌شود، تقویت می‌کند.

تنها پایان دادن به جنگ، هدف مطلوب ماست و می‌تواند صدمات وسیع در منطقه را متوقف ساخته و به تلفات جانی بی‌گناهان پایان دهد.

هدف ما صلح در خلیج [فارس] و در زمین است. ما مصراً از ایران و عراق می‌خواهیم با شورای امنیت جهت حل و فصل همه‌جانبه و فوری جنگ بر اساس قطعنامه ۵۹۸ همکاری کنند. در حالی‌که نیروهای ایالات متحده به مأموریت خود در منطقه ادامه خواهند داد نسبت به خطرات هشدار داده و آماده مواجهه با آن هستیم.

defamogmadas.ir

شماره ۱۱۸۰

شماره سند شورای امنیت: S/20006

۱۱ جولای ۱۹۸۸ (۲۰ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۱ جولای ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً به اطلاع می‌رسانم که نیروهای متجاوز ایران با توپخانه مناطق مسکونی قلعه‌دیزه را در فاصله ساعت ۶:۳۰ و ۷ صبح هدف قرار دادند که به کشته شدن ۱ غیرنظامی و مجروح شدن ۳ نفر دیگر منجر شد و به ۴ خانه مسکونی خسارت وارد ساخت.

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۸۱

شماره سند شورای امنیت: S/20007

۱۱ جولای ۱۹۸۸ (۲۰ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی عربستان سعودی در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

احتراماً، با توجه به نامه مورخ ۲۹ ژوئن ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل که در آن دولت ایران ادعا کرده است که هواپیماهای عراقی پس از حمله به مواضع تعیین شده در ایران مورخ ۲۲ ژانویه و ۲۱ آوریل ۱۹۸۸ در دو فرودگاه عربستان سعودی فرود آمدند، به اطلاع می‌رسانم که این ادعاهای ایران کاملاً بی‌اساس است.

محمد میرداس الخطانی ـ کاردار موقت

شماره ۱۱۸۲

شماره سند شورای امنیت: S/20010

۱۳ جولای ۱۹۸۸ (۲۲ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۳ جولای ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جمهوری خلق لائوس در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام، متن پیام آقای فومی ونگویچیس، معاون رئیس جمهور، جمهوری دمکراتیک خلق لائوس خطاب به [آیت‌الله] سیدعلی خامنه‌ای رئیس جمهوری اسلامی ایران به دنبال

defamoghaddas.ir

حادثه سقوط یک هواپیمای مسافری ایران بر اثر حمله ناو امریکایی در تاریخ ۳ جولای ۱۹۸۸، به پیوست ارسال می‌گردد.

آلونکو کیتی‌خون ـ کاردار موقت

پیوست

پیام معاون رئیس جمهور جمهوری دمکراتیک خلق لائوس به رئیس جمهوری اسلامی ایران

نگرانی عمیق خود را به خاطر سقوط هواپیمای غیرنظامی ایران مورخ ۳ جولای ۱۹۸۸ به وسیله یک ناو امریکایی در خلیج فارس ابراز می‌نماییم. این تراژدی که باعث از دست رفتن جان ۲۹۸ مسافر و خدمه پروازی شد پیامد مستقیم سیاست زور توسط یک قدرت بزرگ در این منطقه بود. دولت لائوس امیدوار است که به این وضعیت خطرناک در این منطقه به خاطر جلوگیری از تراژدی دیگر، هر چه سریع‌تر پایان داده شود.

از طرف مردم و دولت جمهوری دمکراتیک خلق لائوس عمیقاً با مردم، دولت و خانواده‌های داغدیده اظهار همدردی می‌نماییم.

فومی ونگویچیس ـ معاون رئیس جمهور جمهوری دمکراتیک خلق لائوس

شماره ۱۱۸۳

شماره سند شورای امنیت: S/20012

۱۳ جولای ۱۹۸۸ (۲۲ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۱ جولای ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً توجه جناب‌عالی را به وضعیت رقت‌بار غیرنظامیان ایرانی که در عراق به‌عنوان اسیران جنگ نگهداری می‌شوند و نیز اسیران جنگی ایران در عراق جلب می‌نمایم.

با توجه به پافشاری عراق در نقض قوانین و اصول حقوق بشردوستانه بین‌المللی در طی جنگ تحمیلی از جمله ربودن ساکنان غیر رزمنده شهرهای مرزی به‌عنوان اسیران جنگ و بد رفتاری از نظر جسمی و روانی با اسیران جنگ که نقض آشکار کنوانسیون سوم ژنو درباره رفتار با اسیران جنگ است، همچنین با توجه به موارد ذیل، جمهوری اسلامی ایران از سازمان ملل به‌ویژه جناب‌عالی درخواست می‌نماید که با جدیت وضعیت غیرنظامیان ایرانی و نیز اسیران ایرانی جنگ و مسائل بی‌شمار آنها را مورد ملاحظه قرار دهید.

۱ـ رژیم عراق در کشتن یا قتل عام اسیران جنگی ایران تردیدی ندارد.گزارش ژانویه ۱۹۸۵ هیئت نمایندگی سازمان ملل در مورد حوادث ۲۶ جولای و ۱۹ نوامبر ۱۹۸۲ در

defamoghaddas.ir

اردوگاه موصل شماره ۱ و شماره ۲ نمونه‌هایی از این‌گونه موارد است.

۲ـ از سال ۱۹۸۶، رژیم عراق به کمیته بین‌المللی صلیب سرخ اجازه نداده است نام بیش از ۲۱ اسیر ایرانی را ثبت کند، در حالی که این کمیته قادر بوده است نام ۴۲۰۰ اسیر ایرانی را در همان زمان ثبت نماید.

۳ـ رژیم عراق تعداد زیادی از اسیران ایرانی را در اردوگاه‌های مخفی پنهان کرده است. گزارش کمیته بین‌المللی صلیب سرخ مورخ ۷ می ۱۹۸۸ گواه این حقیقت است که تعداد زیادی از اسیران ایرانی از شروع جنگ در اردوگاه مخفی نگه‌داری می‌شوند.

۴ـ پس از اشغال شهر ایرانی هویزه، رژیم عراق با زور ده‌ها نفر از ساکنین آن شهر را به عراق انتقال داده که از جمله آنها کودکان، زنان و مردان مسن بوده‌اند. گزارش‌های کمیته بین‌المللی صلیب سرخ و نیز اظهارات تعدادی از ساکنان آزاد شده آن منطقه که به‌عنوان اسیر جنگی در اردوگاه‌های عراقی نگه‌داری می‌شدند، شرایط دردناک این اردوگاه‌ها را برملا می‌سازد.

۵ـ سربازان عراقی دائماً اسیران ایرانی را مورد ضرب و شتم و حمله قرار می‌دهند و یا آنها را در سلول‌های انفرادی تحت شرایط طاقت‌فرسایی برای مدت زمانی طولانی حبس می‌کنند. گزارش‌های کمیته بین‌المللی صلیب سرخ و گزارش‌های هیئت نمایندگی سازمان ملل، کاملاً گویای چنین جنایاتی است.

۶ـ رژیم عراق آقای تندگویان وزیر پیشین نفت و معاونین ایشان یحیوی و بوشهری و سایر همراهانشان را به اسارت گرفته است. به‌علاوه به کمیته بین‌المللی صلیب سرخ و هیئت سازمان ملل اجازه بازدید از آنها در ژانویه ۱۹۸۵ داده نشد. رسانه‌های گروهی گزارش داده‌اند که هنوز آنها زنده هستند و رژیم عراق تاکنون این گزارش‌ها را رد نکرده است.

۷ـ از زمان شروع جنگ تحمیلی، جمهوری اسلامی ایران به صورت یک‌طرفه ۶۹۵ اسیر عراقی را آزاد کرده است. در طی چند مرحله آزادسازی، تعدادی از اسیران عراقی وقتی که به نمایندگان کمیته بین‌المللی صلیب سرخ تحویل داده شدند و قبل از اینکه وارد هواپیما شوند، از بازگشت به عراق خودداری کرده و از مقامات ایرانی تقاضای پناهندگی سیاسی نمودند.

به‌هرحال از سال ۱۹۸۵، رژیم عراق از بازگرداندن اسیران ایرانی اجتناب کرده و از شروع جنگ تحمیلی تا سال ۱۹۸۵ مجموعاً ۶۱۳ اسیر ایرانی را آزاد کرده است که تنها ۲۶۴ نفر از آنها پرسنل نظامی بوده و بقیه غیرنظامیان ایرانی بودند که عراقی‌ها در ابتدای جنگ آنها را ربوده‌اند.

۸ـ بر اساس گزارش‌های کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، اسیران عراقی از شرایط خیلی خوب غذایی، بهداشتی، درمانی و سرگرمی اظهار رضایت کرده و آنها اجازه داشتند بعضاً با خانواده‌هایشان ملاقات نمایند. بنابراین ادعاهای عراق درباره بدرفتاری جمهوری اسلامی ایران با اسیران عراقی صرفاً دروغی بیش نیست.

defamoghadas.ir

۹ـ جمهوری اسلامی ایران که سند S/16992 مورخ ۱ مارس ۱۹۸۵ را به جناب‌عالی تسلیم کرده، پیشنهاد مبادله اسیران، در چارچوب کنوانسیون سوم ژنو را داده است. به‌علاوه، این پیشنهادات صریحاً و به‌طور مفصل در جلسه بین‌المللی بیست و پنجم صلیب سرخ و سازمان‌های هلال احمر که شامل نمایندگانی از عراق نیز بوده، مورد بحث واقع شده است.

۱۰ـ جمهوری اسلامی ایران یک‌بار دیگر پیشنهادات عملی‌اش را تکرار کرده و به کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در اکتبر ۱۹۸۷ ارائه داده و مورد استقبال واقع شده است و از میانجیگری هر سازمان بین‌المللی از جمله سازمان ملل جهت اجرای این پیشنهادات استقبال می‌نماید. این پیشنهادات به شرح ذیل است:

الف ـ مبادله مساوی اسیرانی که بیش از ۵ سال در اسارت بسر می‌برند.

ب ـ مبادله مساوی اسیران نوجوان که در زمان اسارت ۱۶ ساله بودند.

ج ـ مبادله مساوی پزشکان و امدادگران.

د ـ غیرنظامیان غیر رزمنده که به اسارت گرفته شده و رژیم عراق به‌عنوان گروگان نگه‌داری می‌کند که عبارتند از امدادگران صلیب سرخ، آقای تندگویان، یحیوی، بوشهری و سایر همراهان آقای تندگویان.

ه ـ مبادله مساوی اسیرانی که بیش از ۶۰ سال سن دارند.

و ـ مبادله مساوی اسیرانی که متحمل صدمات جدی و بیماری شده‌اند بر اساس کنوانسیون سوم ژنو.

ز ـ آزادسازی اسیران جانباز و مجروح ایران از سوی عراق در قبال اسیران معلول عراقی که جمهوری اسلامی ایران به‌طور یک‌جانبه آزاد کرده است.

ح ـ دیدار فوری خانواده‌های اسیران با اسیرانشان در اردوگاه‌های دو کشور و ایجاد مراقبت بر اساس ماده ۷۲ کنوانسیون سوم ژنو.

خاطر نشان می‌شود که رد پیشنهادات جمهوری اسلامی ایران و سازمان‌های بین‌المللی جهت حمایت از اسیران از سوی رژیم عراق این کشور را مجبور نموده متقابلاً به مانورهایی دست بزند.

جمهوری اسلامی ایران یک‌بار دیگر آمادگی‌اش را جهت تحقیق سازمان ملل در مورد وضعیت اسیران اعلام می‌نماید. این مذاکره شرایط غیرنظامیان ایرانی که به‌عنوان اسیر در عراق نگهداری می‌شوند و نیز اسیران دارای وضعیت حساس و جانباز را باید شامل شود. در ضمن درخواست می‌گردد در اسرع وقت ممکن درباره وضعیت اسیران ایرانی جنگ نیز تحقیق لازم به عمل آید.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

defamoghadas.ir

شماره ۱۱۸۴

شماره سند شورای امنیت: S/20013

۱۳ جولای ۱۹۸۸ (۲۲ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۳ جولای ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی عراق در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم و پیرو نامه‌های متعدد خود که جدیدترین آن طی سند S/19982 درباره بمباران مداوم رژیم ایران علیه بخش‌های نظامی عراق در منطقه السیبه با استفاده از تسلیحات شیمیایی منتشر شد، احتراماً به اطلاع جنابعالی می‌رساند که نیروهای این رژیم مرتکب اقدامات تجاوزگرانه ذیل گردیدند:

تاریخ	زمان	تعداد گلوله	تلفات و خسارات
۹ جولای ۱۹۸۸	۲:۳۰	یک گلوله گاز خردل با استفاده از توپخانه سنگین	۵ نفر مجروح
۱۲ جولای ۱۹۸۸	۱۸:۴۰	یک گلوله خمپاره	۱ کشته و ۴ مجروح

عصمت کتانی ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۸۵

شماره سند شورای امنیت: S/PV.2818

۱۴ جولای ۱۹۸۸ (۲۳ تیر ۱۳۶۷)

جلسه ۲۸۱۸ شورای امنیت ـ پنجشنبه ۱۴ جولای ۱۹۸۸، ساعت ۱۰:۳۰ صبح

رئیس:نگویرا باتیستا	برزیل
اعضا: دجودی	الجزایر
دلپیچ	آرژانتین
لی‌لویه	چین
بروچاند	فرانسه
ویرگائو	جمهوری فدرال آلمان
بوسی	ایتالیا
کاگامی	ژاپن
رانا	نپال
سارّی	سنگال
لوزینسکی	اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی
بیرچ	پادشاهی متحده بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی

defamoghadas.ir

بوش	ایالات متحده امریکا
پیجیک	یوگسلاوی
زوزی	زامبیا

رئیس: حضور آقای جرج بوش معاون رئیس جمهوری ایالات متحده امریکا را خیر مقدم می‌گویم. [...]

دستور جلسه: نامه مورخ ۵ جولای جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به رئیس شورای امنیت (S/19981).

رئیس: نامه‌هایی از نمایندگی‌های هند، جمهوری اسلامی ایران، جماهیریه عربی لیبی، پاکستان و جمهوری عربی سوریه دریافت کردم که در آن خواستار شرکت در این جلسه برای موضوع مورد بحث بدون حق رأی طبق ماده ۳۷ آئین نامه شورا شده‌اند. با موافقت شورا از آنها برای حضور در جلسه دعوت می‌نمایم.

رئیس: خوشوقتم از اینکه از وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران دعوت نمایم در جلسه شرکت نماید و در مباحث ما مشارکت کند؛ همچنین از نمایندگی‌های هند، جماهیر عربی لیبی، پاکستان و جمهوری عربی سوریه بنا به درخواست قبلی‌شان دعوت می‌کنم در جلسه شرکت نمایند.

آقای ولایتی (جمهوری اسلامی ایران) در جلسه حاضر شد؛ آقایان راث (هند)، منتصر (جماهیر عربی لیبی)، عمر (پاکستان) و المصری (جمهوری عربی سوریه) نیز در جمع شورا حضور یافتند.

رئیس: اکنون شورای امنیت موضوع دستور جلسه را مورد بحث قرار می‌دهد. شورا این جلسه را امروز در پاسخ به درخواست جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران طی نامه ۵ جولای ۱۹۸۸ خود خطاب به رئیس شورای امنیت (S/19981) تشکیل می‌دهد.

مایلم توجه اعضای شورا را به اسناد زیر در این خصوص جلب نمایم: S/19979، نامه مورخ ۳ جولای ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل؛ S/19987، نامه مورخ ۵ جولای ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی در سازمان ملل خطاب به دبیرکل؛ S/19989، نامه مورخ ۶ جولای ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی ایالات متحده امریکا در سازمان ملل خطاب به رئیس شورای امنیت؛ S/19998، نامه مورخ ۸ جولای کاردار موقت نمایندگی غنا در سازمان ملل خطاب به رئیس شورای امنیت؛ S/20002، نامه مورخ ۱۱ جولای ۱۹۸۸ کاردار موقت نمایندگی دائمی اردن در سازمان ملل خطاب به رئیس شورای امنیت؛ S/20005، نامه مورخ ۱۱ جولای ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی ایالات متحده امریکا در سازمان ملل خطاب به رئیس شورای امنیت؛ S/20010، نامه مورخ ۱۳ جولای ۱۹۸۸ کاردار موقت نمایندگی دائمی جمهوری دمکراتیک

defamoghaddas.ir

لائوس در سازمان ملل خطاب به دبیرکل.

از نخستین سخنران جناب آقای علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه ایران برای ایراد سخنرانی دعوت می‌نمایم.

آقای ولایتی (جمهوری اسلامی ایران):

مایلم در ابتدای سخن به روان ۲۹۰ نفر از انسان‌های بی‌گناهی که قربانی یکی از غیر انسانی‌ترین حملات نظامی در تاریخ هوانوردی کشوری شده‌اند، درود فرستاده و برایشان طلب آمرزش نمایم.

در این فرصت به کلیه خانواده‌های بازماندگان ایرانی و خارجی این سانحه تسلیت می‌گویم و از کلیه دولت‌ها و مردمی که با پیام‌های همدردی از سراسر جهان مرهمی بر آلام بازماندگان نهادند تشکر و سپاسگزاری می‌کنم. حجم عظیم پیام‌های تسلیت در سطح جهانی نشان داد که جامعه بشری از عمق فاجعه و سبب غیر انسانی آن به‌شدت آزرده شده است. خلبان رضاییان و میهمانداران پرواز ۶۵۵ حتی برای یک لحظه فرصت نیافتند که برای نجات جان ۲۹۰ نفر تلاش نمایند. اما جامعه خلبانان و کارکنان هوایی در سراسر جهان نسبت به روح همکارانی که حتی فرصت آخرین فداکاری و میهمان نوازی را نیافتند ابراز احترام کردند. امید است که خون پاک این شهدا ضامن احترام بین‌المللی به امنیت سفرهای هوایی و بازدارنده حملات نظامی به جان مسافرین بی‌گناه باشد.

مایلم مراتب رضایت دولت خود را از ریاست شما بر این جلسه مهم شورای امنیت ابراز داشته و در ایفای وظایف خویش برای شما آرزوی موفقیت نمایم. امید است که تحت رهبری قاطع و مؤثر شما این جلسه خاص و مهم شورای امنیت در انجام مأموریت خود قرین موفقیت گردد، زیرا نتیجه آن از بلا اثر شدن کنوانسیون شیکاگو با توجه به حمله نظامی امریکا علیه هواپیمای کشور جمهوری اسلامی ایران جلوگیری خواهد کرد.

همچنین مایلم از فرصت استفاده کرده به سلف شما، نماینده دائم آرژانتین در سازمان ملل، نیز به‌خاطر ریاست مؤثر ایشان تبریک بگویم.

آقای رئیس

تلاش‌های شما و برخی دیگر از اعضای شورا برای تشکیل این جلسه اضطراری مایه کمال قدردانی است. استحضار دارید که من برای نخستین بار است که در جلسات شورای امنیت شرکت می‌کنم تا داستان حقیقی و مستند یک فاجعه شوم و دردناک را عرضه بدارم. همین امر ممکن است سؤالی را در اذهان مردم برانگیزد که چطور جمهوری اسلامی ایران تصمیم به شرکت در مباحث شورای امنیت گرفته که همواره مورد انتقاد و اعتراض آن بوده است. واضح است که پس از آن همه بی‌عدالتی‌هایی که در طول جنگ تحمیلی و در نتیجهٔ مواضع غیر عادلانه، جانبدارانه و غیر مسئولانه متخذه از جانب شورا برای حمایت از متجاوز

defamoghaddas.ir

و سرپوش گذاشتن روی یک تجاوز عریان، بر ملت ایران وارد شد، اتخاذ چنین تصمیمی برای ما در واقع بسیار دشوار بود. مردم ما نمی‌توانند این سلسله بی‌عدالتی‌هایی را که در جریان تداوم و توسعه جنگ از حیث انسانی و مادی برای ما بسیار گران تمام شده است، فراموش کنند و یا ببخشایند. ولی فاجعه حمله به یک هواپیمای مسافری و کشتار وحشتناک کودکان بی‌گناه و مادران آنها افکار عمومی در کشور ما و سرتاسر جهان را چنان متأثر ساخته است که ما را ناگزیر ساخت تا این فاجعه و علل و آثار آن را به‌خاطر انسانیت و دفاع از حقوق بین‌المللی در معرض قضاوت جامعه بین‌المللی بگذاریم.

شاید همین صحنه محکی باشد برای آزمایش و درک این مطلب که آیا مجموعه شورا و اعضای آن می‌توانند بی‌اعتنا به قدرت و نفوذ یک ابرقدرت آنچه را که بر اساس منشور سازمان ملل وظیفه دارند جاری نموده و برای تأمین عدالت و برپایی حق قدمی بردارند؟ اینک روح پاک شهدا ناظر و در انتظار است که سازمان ملل، به‌عنوان مجموعه‌ای که محصول جامعه تمدن امروزی است، در برابر خون‌های به‌ناحق ریخته شده‌شان چه برای گفتن دارد؟

آقای رئیس

صبح روز یکشنبه سوم ژوئیه ۱۹۸۸، خانواده و دوستان ۲۹۰ مسافر، بی‌خبر از حمله فاجعه‌باری که در انتظارشان نشسته است و بی‌خبر از سرنوشت غم‌انگیزی که به‌دست یک نیروی دریایی توسعه‌طلب به آنها تحمیل شد، با عزیزان خود وداع کردند.

در میان سرنشینان هواپیمای ایرباس، بیش از ۱۰۰ زن و کودک دیده می‌شد. از سرنشینان خارجی ۱۵ نفر تبعه امارات متحده عربی، از جمله ۴ زن و ۴ کودک، ۱۰ نفر تبعه هند، از جمله ۲ زن و ۴ کودک، ۶ نفر تبعه پاکستان از جمله ۴ زن، ۶ نفر تبعه یوگسلاوی و ۱ نفر تبعه ایتالیا بودند.

آقای رئیس

خلبان در ساعت ۱۰:۱۳ به‌وقت محلی در بندرعباس اجازه پرواز گرفت. به‌عبارت دیگر، موتورهای هواپیما را مدتی قبل از این ساعت (۱۰:۱۰) روشن کرده بود. طبق متن مکالمات میان خلبان و برج فرودگاه بندرعباس، قبل از صدور اجازه پرواز، فرودگاه از خلبان سؤال کرده بود تا مطمئن شود که دستگاه ترانسپاندر را روشن کرده است. پس از دریافت پاسخ مثبت، برج فرودگاه به هواپیما اطلاع داد که ترانسپاندر شما را دریافت کردم. هواپیما ۷ دقیقه بعد در ساعت ۱۰:۱۷ به قصد دوبی در امارات عربی متحده به پرواز درآمد. آخرین مکالمه میان خلبان و برج کنترل بندرعباس در ساعت ۱۰:۲۴ ثبت شده است که در آن هیچ وضعیت غیرعادی یا اضطراری گزارش نشده بود.

هواپیما طبق برنامه در یک پرواز عادی در یک کریدور هوایی بین‌المللی (A-59) در حرکت بود که در هفته ۱۴ بار مورد استفاده قرار می‌گیرد که ۵ پرواز آن از همین دو

defamognadas.ir

فرودگاه است. در این هنگام هواپیما با سرعت ۲۲۰ مایل در ساعت در حال اوج‌گیری به ارتفاع معین خود بود. هفت دقیقه پس از پرواز، هواپیما موقعیت "موبت" را در ساعت ۱۰:۲۴ به‌وقت محلی بندرعباس گزارش داد. در این هنگام، سطح پرواز آن ۱۲۰۰۰ پا و در حال اوج‌گیری به سطح ۱۴۰۰۰ پا بود که دیگر هیچ‌گونه تماس و ارتباطی با آن برقرار نشد. متن پیاده شده ارتباط بین واحدهای کنترل پرواز تهران، بندرعباس و دوبی و خلبان هواپیما که ذیلاً آمده است، جزئیات این فاجعه را به‌خوبی آشکار می‌سازد:

ایران ایر: برج از ایران ایر ۶۵۵.

برج: ایران ایر ۶۵۵ به گوشم.

ایران ایر ۶:۵۵: روشن، آماده پرواز.

برج: ایران ایر ۶۵۵ شنیدم، بگوش باشید. تأیید کنید سطح پرواز مورد درخواست ۱۶۰۰۰ پا.

ایران ایر: سطح پرواز مورد درخواست ۱۴۰۰۰ پا.

برج: شنیدم، سطح پرواز ۱۴۰۰۰ پا.

برج: ایران ایر ۶۵۵، مجاز برای روشن کردن، درجه حرارت ۳۵.

ایران ایر: متشکرم.

بندرعباس: تهران از بندر عباس، اجازه سطح پرواز ۱۴۰۰۰ پا برای ایران ایر ۶۵۵ از نوع ایرباس ۳۰۰ به مقصد دوبی از طریق راه هوایی A-59.

تهران: بندرعباس، بگوش باشید.

تهران: امارات از تهران، درخواست سطح پرواز ۱۴۰۰۰ پا برای ایران ایر ۶۵۵ از نوع ایرباس ۳۰۰، از بندرعباس به دوبی کد راداری ۶۷۶۰ .

امارات: شنیدم، درخواست سطح پرواز ۱۴۰۰۰ پا برای ایران ایر ۶۵۵، کد راداری ۶۷۶۰.

تهران: صحیح است، سطح پرواز ۱۴۰۰۰ پا.

امارات: با ارتفاع ۱۴۰۰۰ پا برای ایران ایر ۶۵۵ موافقت می‌شود.

تهران: متشکرم.

تهران: بندرعباس از تهران، با سطح پرواز ۱۴۰۰۰ پا موافقت می‌شود، کد راداری ۶۷۶۰.

بندرعباس: شنیدم کد ۶۷۶۰ و با سطح پرواز ۱۴۰۰۰ پا موافقت می‌شود.

ایران ایر: برج از ایران ایر ۶۵۵، اجازه برای تاکسی کردن.

برج: ایران ایر ۶۵۵، تاکسی کنید به نقطه توقف باند شماره ۲۱ از طریق تاکسی رو شماره ۰۵، باد آرام، فشار ۹۹۸ میلی‌بار، (ساعت ۱۰:۱۰ به وقت محلی)

ایران ایر: شنیدم، مجاز برای تاکسی کردن روی باند شماره ۲۱، تاکسی رو شماره ۵، فشار ۹۹۸ میلی‌بار.

defamoghadas.ir

برج: ایران ایر ۶۵۵، اجازه پرواز را یادداشت کنید.

ایران ایر: ادامه دهید.

برج: ایران ایر ۶۵۵، شما مجاز هستید به‌مقصد دوبی از طریق مسیر مذکور در طرح پرواز اوج‌گیری کرده و سطح پرواز ۱۴۰۰۰ پا را حفظ کنید، کد راداری ۶۷۶۰ .

ایران ایر: شنیدم، مجاز تا مقصد از طریق راه مذکور در طرح پرواز، سطح پروازی ۱۴۰۰۰ پا، کد راداری ۶۷۶۰.

برج: کد ۶۷۶۰، بازگو کردن اجازه صحیح است. هر موقع برای پرواز آماده هستید اطلاع دهید.

ایران ایر: شنیدم، وقتی‌که آماده شدم اطلاع خواهم داد.

ایران ایر: برج از ایران ایر، آماده برای پرواز.

برج: ایران ایر، مجاز هستید برای پرواز از باند شماره ۰۲۱، باد آرام، بعد از پرواز با واحد تقرب تماس بگیرید روی فرکانس ۱۲۴/۲، روز بخیر.

ایران ایر: شنیدم، مجاز برای پرواز از باند شماره ۰۲۱، بعد از پرواز تماس با تقرب، خیلی متشکرم، روز بخیر.

برج: تقرب از برج، زمان پرواز ایران ایر ۶۵۵ ساعت ۰۶:۴۷ (۱۰:۱۷ به وقت محلی)، ساعت احتمال نقطه مرزی ۰۶:۵۸ (۱۰:۲۸ به‌وقت محلی) و ساعت احتمالی ورود به مقصد ۰۷:۱۵.

تقرب: ۰۶:۵۵ شنیدم.

بندرعباس: تهران از بندرعباس، ایران ایر ۶۵۵ ساعت ۰۶:۴۷ (۱۰:۱۷ به وقت محلی) پرواز کرد، سطح پرواز ۱۴۰۰۰ پا. به‌گوش باشید برای ساعت‌های احتمالی موقعیت‌ها.

ایران ایر: تقرب از ایران ایر، صبح بخیر، ۰۶:۵۵ پرواز کردم و از سطح پروازی ۳۵۰۰ عبور می‌کنم.

تقرب: ایران ایر ۶۵۵، صبح بخیر، مطابق دستورات قبلی عمل نمایید. موقعیت بعدی گزارش نقطه موبت. به‌گوش هستم برای ساعت‌های احتمالی موقعیت‌ها.

ایران ایر: شنیدم، ساعت احتمالی برای نقطه موبت ۰۶:۵۲ (۱۰:۲۲ به‌وقت محلی) و ساعت احتمالی نقطه مرزی ۰۶:۵۸ (۱۰:۲۸ به‌وقت محلی) و ساعت احتمالی ورود به‌مقصد ۰۷:۱۵.

تقرب: ۶۵۵، شنیدم.

بندرعباس: تهران از بندرعباس، ایران ایر ۶۵۵ ساعت احتمالی رسیدن به نقطه داراکس ۰۶:۵۸ (۱۰:۲۸ به وقت محلی) و ساعت احتمالی ورود به دوبی ۰۷:۱۱.

تهران: شنیدم، ۰۷:۱۱.

تهران: امارات از تهران.

امارات: به گوشم.

تهران: یادداشت کنید، ساعت‌های احتمالی ایرباس ۶۵۵ از بندرعباس به دوبی سطح پروازی ۱۴۰۰۰ پا و کد راداری ۶۷۶۰، داراکس ۰۶:۵۸ (۱۰:۲۸ به‌وقت محلی) ساعت

defamognadas.ir

احتمالی ورود ۰۷:۱۱.

امارات: بسیار خوب، ۰۶:۵۸ و ساعت احتمالی ورود ۰۷:۱۱.

ایران ایر: تهران از ایران ایر ۶۵۵.

تهران: ایستگاهی که تهران را صدا می‌کنید.

ایران ایر: تهران از ایران ایر ۶۵۵، از بندرعباس به دوبی در حال عبور از سطح پرواز ۷۰۰۰ پا برای ۱۴۰۰۰ پا و ساعت احتمالی مرز ۰۶:۵۸ و مقصد ۰۷:۱۵.

تهران: ایران ایر ۶۵۵، شنیدم. تأیید کنید کد ۶۷۶۰.

ایران ایر: همین‌طور است.

تهران: امارات از تهران، تغییر ساعت ورود ایران ایر ۶۵۵، ساعت ورود به دوبی ۰۷:۱۵.

امارات: تهران، شنیدم.

ایران ایر: تقرب از ایران ایر ۶۵۵، الآن در موقعیت موبت هستم ساعت ۰۶:۵۴ (۱۰:۲۴ به وقت محلی)، سطح پرواز۱۲۰۰۰ پا در حال صعود.

تقرب: ایران ایر ۶۵۵ شنیدم. با مرکز کنترل تهران روی فرکانس ۱۳۳/۴ تماس برقرار نمایید. روز خوبی داشته باشید.

ایران ایر: متشکرم. روز به خیر.

تقرب: روز به خیر.

از این لحظه به‌بعد دیگر ارتباط یا تماس بین هواپیما و واحدهای مراقبت پرواز برقرار نشد.

چنانچه نمایندگان محترم به‌خوبی استماع فرمودند، تکرار فراوان علائم شناسایی راداری هواپیماهای غیرنظامی، یعنی SQUAWK 6760 و تأیید دریافت آنها از طرف برج و تقرب بندرعباس، مرکز تهران، مرکز امارات متحده عربی و خلبان به‌خوبی مبین استفاده از این علائم در تمام مراحل پرواز است.

چند لحظه پس از آخرین ارتباط با واحد تقرب پرواز، هواپیما با دو موشک هدایت‌شونده زمین به هوا از نوع استاندارد از طرف مجهزترین و پیچیده‌ترین کشتی جنگی امریکا مورد اصابت قرار گرفت. هواپیما در موقعیت ′۲۶°۴۳ شمالی و ′۵۶°۰۳ شرقی بر فراز دریای سرزمینی جمهوری اسلامی ایران هنگامی که در مرکز راه هوایی A59 در حرکت بود، ساقط گردید.

با توجه به این واقعیات قابل بررسی، کشتی امریکایی وینسنس خیلی بیشتر از ۱۴ دقیقه و نه ۴ دقیقه‌ای که مقامات امریکا ادعا کرده‌اند، فرصت داشت تا دریابد که این هدف یک هواپیمای مسافری در مسیر یک پرواز منظم و برنامه‌ریزی شده از بندرعباس به دوبی است.

آقای رئیس

اکنون اجازه می‌خواهم عکس‌العمل و توضیحات بعدی را که پس از این واقعه از جانب مقامات امریکایی عنوان گردیده است، منحصراً بررسی نمایم. استدلال‌های رهبران نظامی و

defamoghadas.ir

سیاسی امریکا کلاً در جهت توجیه تصمیم فرمانده کشتی جنگی امریکایی تحت عنوان دفاع از خود و حفاظت از کشتی و کارکنان آن مطرح شده است.

دلیل عنوان شده از جانب رئیس جمهور ایالات متحده و آدمیرال کرو رئیس ستاد مشترک نیروهای مسلح امریکا برای ساقط کردن هواپیمای مسافری این است که هواپیما در حال پایین آمدن به سوی کشتی جنگی امریکا بود. مقامات امریکا همچنین استدلال کرده‌اند که هواپیما از مسیر خود خارج شده بود و علائم مناسبی را مخابره نمی‌کرد و به اخطارهای کشتی پاسخ نمی‌داد. بنابر استدلال مقامات امریکا، اینها ۴ دلیلی است که با توجه به درگیری قبلی کشتی وینسنس و هلی‌کوپترهای آن با قایق‌های گشتی ایران، مجموعاً فرمانده کشتی را ظاهراً به‌خاطر دفاع از خود مجبور به پرتاب دو موشک و ساقط کردن هواپیمای مسافری نمود.

اکنون اجازه می‌خواهم این دلایل را یک به یک بررسی کنیم. در اینجا سعی خواهم کرد دلایل مقامات امریکایی را با استفاده از اظهارات و اعترافات خود آنها رد کنم. آدمیرال کرو در گزارش مورخ ۳ ژوئیه ۱۹۸۸ خود مدعی شد:

«ما شواهدی داریم که افراد کشتی را متقاعد می‌ساخت که هواپیما نه تنها در مسیر ثابت در حرکت بود بلکه به ارتفاع خود افزوده و هنگام نزدیک شدن به ما در حال کاستن از ارتفاع خود بود.»

ولی اعترافات یک کشتی جنگی دیگر امریکایی اساس این استدلال ظاهراً استوار رئیس‌جمهور امریکا و مقامات برجسته نظامی وی را در هم ریخته است. بر اساس گزارش مورخ ۵ ژوئیه ۱۹۸۸ نشریه واشنگتن پست:

«پنتاگون یک گزارش پس از انجام عملیات از کشتی دیگری (کشتی جنگی مایدز) در منطقه دریافت داشته است که نشان می‌دهد هواپیمای ایرانی هنگامی که مورد اصابت قرار گرفت در حال اوج گرفتن بود.»

آقای رئیس

اکنون اجازه می‌خواهم ادعای امریکا مبنی بر خارج بودن پرواز شماره ۶۵۵ از مسیر خود را بررسی کنیم.

آدمیرال کرو پس از وقوع فاجعه مدعی شد که «هواپیمای مظنون در خارج از راه هوایی مجاز خود پرواز می‌کرد.»

ولی به گزارش واشنگتن پست مورخ ۶ ژوئیه ۱۹۸۸ در ورای مبارزه تبلیغاتی دروغ‌پردازی رهبران امریکا جهت انحراف افکار عمومی، آنها در خلوت اعتراف کرده‌اند که حتی داستان مربوط به منحرف بودن هواپیما از راه هوایی تعیین شده چیزی جز صحنه‌سازی عمدی نبوده است.

defamoghadas.ir

بر اساس اظهارات آقای لس آسپین رئیس کمیته نیروهای مسلح مجلس:

«مقامات پنتاگون در گزارش محرمانه به رهبران مجلس گفتند که هواپیمای ایرانی بر خلاف آنچه که بدواً کرو ـ روز یکشنبه ـ گزارش داده بوده در خارج از کریدور هوایی غیرنظامی خود پرواز نمی‌کرد.»

تحت چنین شرایطی که رشته حیات ۲۹۰ مسافر بی‌گناه آنچنان وحشیانه پاره شد، انسان انتظار دارد که وجود یک حداقل میزان غیرت و شرافت انسانی، مقصر را وادار به ابراز پشیمانی سازد. ولی در نخستین عکس‌العمل دولت امریکا، که تنها هدف آن توجیه این عمل وحشیانه به هر بهایی است، جهان شاهد استکبار، بی‌تفاوتی و دروغ‌پردازی بود.

آقای رئیس

مسئله دیگری که جهت فریب افکار عمومی جهانیان ساخته و پرداخته شد این ادعای مقامات امریکایی بود که هواپیما علائم متناسبی را مخابره نمی‌کرد.

آدمیرال کرو در ۳ ژوئیه ۱۹۸۸ مدعی شد «شواهدی الکترونیکی در وینسنس وجود داشت که آن‌را متقاعد می‌ساخت که این هواپیما از نوع اف ـ ۱۴ است....»

ولی پس از آنکه اطلاعات به‌دست آمده از سایر منابع روشن ساخت که پرواز شماره ۶۵۵ علائم متناسب کشوری را مخابره می‌کرده است، آقای هوارد، سخنگوی وزارت دفاع، در تاریخ ۵ ژوئیه ۱۹۸۸ می‌گوید:

«هواپیمای ایرانی از دستگاه تشخیص هویت (IFF) خود در دو حالت استفاده می‌کرد. علائم خود را در حالت ۳ مخابره می‌کرد که هم در هواپیماهای نظامی و هم غیرنظامی مورد استفاده قرار می‌گیرد همچنین علائم را در حالت ۲ می‌فرستاد که مخصوص نظامی است.»

ولی در همین زمان سایر مقامات همین وزارتخانه داستان دیگری را در کنگره امریکا روایت می‌کردند. نشریه نیویورک تایمز مورخ ۶ ژوئیه ۱۹۸۸ به نقل از آقای لس آسپین، یکی از اعضای برجسته کنگره گزارش می‌دهد:

«مقامات پنتاگون مطمئن نبودند که هر دو مجموعه علائم از این هواپیمای کشوری مخابره می‌شد. وی گفت مقامات مربوط تحت بازجویی اعتراف کردند که علائم نظامی ممکن است از هواپیمای دیگری مخابره شده باشد.»

و سرانجام نشریه واشنگتن پست در شماره ۶ ژوئیه ۱۹۸۸ خود در رد اعتبار داستان ساختگی مربوط به این نوع علائم تخیلی یا مخلوط گزارش می‌دهد:

«ولی طبق اظهارات آقای هوارد کشتی جنگی سایدز که در نزدیکی وینسنس مشغول انجام عملیات بود فقط مخابرات ارسالی از طریق کانال حالت ۳ ایرباس را دریافت داشته و هیچ نشانه‌ای از مخابره روی امواج نظامی دریافت نکرده است.»

با وجود اینکه نیروی هوایی ایران در آن صبح نامیمون روز یکشنبه هیچ‌گونه عملیاتی در

defamoghaddas.ir

تنگه هرمز یا حوالی آن نداشته، معهذا این نکته درخور توجه است که متخصصین نظامی کاملاً آشنا به هواپیماهای اف-۱۴ و توانایی‌های رزمی آن معتقدند که هواپیمای اف-۱۴ نمی‌توانسته است هیچ‌گونه خطری را متوجه کشتی امریکایی وینسنس یا هر هدف زمینی دیگر سازد. هواپیمای جنگنده اف-۱۴ که انتظار می‌رود امریکاییان سازنده آن به‌خوبی از ماهیتش آگاه باشند، برای حملات هوا به هوا طراحی شده نه برای عملیات هوا به زمین. نشریه نیویورک تایمز مورخ ۷ ژوئیه ۱۹۸۸ به نقل از یکی از مدیران صنایع فضایی گزارش می‌دهد:

«تنها چیزی که هواپیمای اف-۱۴ می‌تواند روی زمین یا دریا بیندازد یک بمب کور است. در اصطلاح هوانوردی بمب کور بمبی را می‌گویند که فاقد مکانیسم هدایت یک موشک است و فقط در صورتی به هدف خود اصابت می‌کند که خلبان به دقت هدف‌گیری کرده باشد.»

آقای رئیس

شاید پوچ‌ترین دلیل مقامات امریکایی در توجیه جنایت غیرقابل دفاع خود این ادعا باشد که هواپیما به اخطارهای صادره از جانب کشتی جنگی پاسخ نداده است. آدمیرال کرو در گزارش مطبوعاتی ۴ ژوئیه ۱۹۸۸ خود می‌گوید:

«در ساعت ۱۰:۴۹ صبح اخطاری از طریق امواج اضطراری نظامی و غیرنظامی فرستاده شد، همچنین چندین بار تکرار گردید ولی هواپیما هرگز نه پاسخی داد و نه مسیر خود را تغییر داد.»

در حالی‌که شواهد موجود از جمله متن پیاده شده که قبلاً قرائت گردیده نشان می‌دهند که خلبان هواپیما هیچ‌گونه اخطاری را دریافت نکرده است. بسیاری معتقدند که در چنین پرواز کوتاه و عادی خلبان ملزم به کنترل امواج اضطراری کشوری نبوده است. به‌علاوه در حالی‌که خود کشتی نتوانسته است هدف اخطارهای ادعایی خود را تشخیص دهد. خلبان این پرواز منظم و عادی تعیین شده عقلاً نمی‌بایستی چنین اخطاری را متوجه خود بداند. به گزارش نشریه نیویورک تایمز مورخ ۶ ژوئیه ۱۹۸۸:

«مقامات سازمان بین‌المللی هواپیمایی کشوری می‌گویند این سازمان در پرواز بر فراز آب‌های طولانی یا بر فراز مناطق یخبندان قطبی از خلبانان هواپیماهای مسافری می‌خواهد که به امواج غیرنظامی گوش بدهند.»

«پرواز ۱۲۵ مایلی روز یکشنبه بر فراز تنگه هرمز در این مقوله جای نمی‌گیرد.»

بنابراین، حتی اگر به فرض محال ادعای امریکا را مبنی بر عدم پاسخ هواپیمای مسافری به اخطارهای کشتی امریکایی وینسنس ـ یعنی اخطارهایی که پس از یک سال مزاحمت‌های مداوم، دیگر به صورت عادی در آمده‌اند ـ معتبر بدانیم، طبق اصول پذیرفته شده از طرف سازمان هواپیمایی کشوری بین‌المللی فقط مسئولین هوانوردی هر کشور مجاز

defamoghaddas.ir

و مخیر به اداره پروازهای درون منطقه اطلاعات پروازی خود هستند، حال کدام منبع قانونی یا اخلاقی حمله موشکی علیه این هواپیمای غیرنظامی را که طبق اصول مسلم قانونی حتی ملزم به شنود امواج نبوده است، تجویز می‌کند؟

همچنین، صحت انجام تلاش‌های مکرر کشتی جنگی جهت اخطار به هواپیما شدیداً مورد سؤال قرار گرفته است. زیرا من‌باب مثال چنانچه نشریه واشنگتن پست مورخ ۵ ژوئیه ۱۹۸۸ استدلال می‌کند:

«روشن نیست چرا این کشتی از همان طول موج غیرنظامی که خلبان از طریق آن با بندرعباس تماس گرفت، استفاده نکرد.»

سؤالی که لازم است جداً مورد بررسی قرار گیرد این است که آیا فرمانده کشتی امریکایی وینسنس واقعاً به هدف خود اخطار کرده بود که قصد پرتاب موشک دارد و اقدامات دیگری نیز به‌عمل آورد تا این قصد را برای هدف خود روشن سازد؟ و یا آن طور که از شواهد امر پیداست صرفاً تصمیم به پرتاب موشک به سمت هدفی گرفت که به اعتراف خود آنها ماهیتش هنوز مشخص نشده بود.

آقای رئیس

بالاخره غیر ماهرانه‌ترین توجیه امریکا برای ساقط کردن یک هواپیمای مسافری این است که ادعا نمودند این هواپیما در یک منطقه جنگی در حالی که از ارتفاع آن کاسته و بر سرعتش افزوده می‌شد با سرعتی معادل ۴۵۰ مایل در ساعت به‌سوی کشتی امریکایی وینسنس می‌آمد.

لازم به تذکر است منطقه‌ای که هواپیما مورد حمله قرار گرفت، کاملاً خارج از مناطق جنگی اعلام شده است.

اولاً این واقعیت حتی از جانب شرکت بیمه لویدز لندن مورد تأیید قرار گرفته است.

ثانیاً این ناحیه، بر اساس کلیه بخشنامه‌های صادره از جانب هواپیمایی کشوری بین‌المللی به‌عنوان یک ناحیه جنگی به حساب نمی‌آید. به‌همین دلیل است که حتی هم اکنون نیز راه هوایی Amber 1 ، که دقیقاً از همین ناحیه مورد ادعای امریکا می‌گذرد، یکی از فعال‌ترین راه‌های هوایی در این منطقه است که روزانه ده‌ها خط هوایی از جمله خود هواپیماهای امریکایی نیز از آن استفاده می‌کنند.

و بالاخره پاره‌ای از مقامات امریکایی مدعی‌اند که به‌علت وقوع درگیری، هیچ‌گونه تردد هواپیماهای مسافری نمی‌بایست انجام می‌گرفت. متأسفانه، به‌علت حضور امریکا این‌گونه درگیری‌ها به‌طور عادی روی آب و در ارتفاعات کم همواره در خلیج فارس ادامه دارند. چون کشتی‌های جنگی امریکا در سرتاسر خلیج فارس و دریای عمان پخش شده‌اند، احتمال وقوع چنین برخوردهایی در همه جا وجود دارد ولی از آنجایی‌که پایین‌ترین سطح پرواز در

defamoghadas.ir

راه‌های هوایی از ارتفاع این برخوردها فاصله زیادی دارد، پروازهای مسافری در ارتفاع امن و مجاز خود همواره ادامه می‌یابند.

آقای رئیس

قبلاً نشان دادیم که به تأیید کشتی‌های امریکایی موجود در آن ناحیه، هواپیما در واقع در حال اوج‌گیری بود. به‌علاوه با توجه به مسافت پیموده شده در طی ۷ دقیقه سرعت هواپیما بیش از حد معمول ۳۲۰ مایل در ساعت نبوده است.

اکنون سؤالی که لازم است در اینجا مطرح شود این است که چرا کشتی وینسنس دقیقاً در وسط یک راه هوایی غیرنظامی روی آب مستقر شده بود؟ به‌علاوه با موضع گرفتن در چنین نقطه‌ای، واقعاً طنزآمیز است که کشتی انتظار داشته باشد هواپیما به جای ادامه مسیر طبیعی خود که مآلاً به‌سوی وینسنس خواهد بود از مسیر تعیین شده خارج شود.

مقامات امریکا، همچنین مدعی‌اند که ساقط ساختن هواپیمای مسافری در جریان تخاصمات ایجاد شده به وسیله قایق‌های گشتی ایران اتفاق افتاد. این داستانی ساختگی جهت توجیه عملی است که تحت هیچ شرایطی قابل تبیین نیست. بررسی دقیق اظهارات مسئولین امریکایی راجع به این برخورد به وضوح نشان می‌دهد که نه تنها نیروهای امریکا این مخاصمات را آغاز کردند بلکه آنها سرگرم یک سری اعمال تجاوزکارانهٔ از پیش طراحی شده علیه جمهوری اسلامی ایران بودند.

رئیس‌جمهور امریکا در بیانیه خود خطاب به کنگره امریکا، در این خصوص چنین می‌گوید:

«در دوم ژوئیه، کشتی مونتگومری در پاسخ به علائم اضطراری از جانب یک نفتکش دانمارکی که از سوی قایق‌های کوچک ایران مورد حمله قرار گرفته بود اقدام به شلیک گلوله‌های اخطاری کرد که در نتیجه حمله قطع شد. با توجه به ظواهر امر دال بر تجمع تقریباً ۱۲ قایق کوچک ایرانی جهت حمله به کشتی‌های تجارتی، وینسنس یک هلی‌کوپتر برای انجام عملیات گشتی در حریم فضایی بین‌المللی اعزام داشت تا موقعیت را بررسی کند. در حدود ساعت ۱۰:۱۰ به وقت محلی در خلیج فارس، هنگامی که هلی‌کوپتر به فاصله فقط ۴ مایلی رسید، قایق‌های کوچک ایران روی آن آتش گشودند.»

اجازه بدهید یک بار دیگر نیز صورت ظاهر این داستان آقای ریگان را بپذیریم. واضح است که یک هلی‌کوپتر امریکایی متعلق به یک واحد درگیر در عملیات خصمانه علیه قایق‌های ایران، با نیتی نه چندان دوستانه به قایق‌ها نزدیک می‌شده و به فاصله ۴ مایلی قایق‌های ایرانی رسیده است که از آنجا قایق‌های مزبور به خوبی در تیررس آتش هلی‌کوپتر قرار داشته‌اند. به‌علاوه در گزارش ساندی تایمز مورخ ۱۰ ژوئیه ۱۹۸۸ به نقل از ستاد اطلاعات دولتی انگلیس آمده است:

defamoghaddas.ir

«درگیری اولیه‌ای که روز دوشنبه گذشته به آغاز تیراندازی انجامید احتمالاً بـه تحریـک هلی‌کوپترهای امریکایی بوده است که وارد حریم هوایی ایران شده بودند.»

آقای رئیس، نمایندگان محترم

در اینجا رئیس جمهور ایـالات متحـده امریکـا از اقـدام قـایق‌هـای گشـتی ایـران علیـه هلی‌کوپترهای کاملاً مشخص نظامی که با نیت خصمانه تا فاصله ۴ مایلی بـه آنهـا نزدیـک شده‌اند خرده می‌گیرد. اما وی در همان نامه خطاب به کنگره ساقط کردن یـک هواپیمـای غیرنظامی حامل ۲۹۰ مسافر را در فاصله ۹ مایلی تأیید و توجیه می‌کند.

آقای ریگان با همان منطق معوّج خود به توجیه حمله قایق‌های ایرانی ادامه داده می‌گوید:

«وقتی کشتی‌های وینسنس و مونتگومری تقریباً حدود ساعت ۱۰:۴۲ به وقت محلـی بـه گـروه قایق‌های کوچک ایرانی نزدیک می‌شدند، حداقل ۴ فروند از آن قایق‌ها به‌سوی گشتی‌های جنگـی برگشته و شروع به نزدیک شدن به آنها کردند. در همین لحظه هر دو کشتی امریکا روی قـایق‌هـا آتش گشودند که در نتیجه ۲ فروند از آنها غرق و سومی آسیب دید.»

اگر با منطق امریکا نزدیک شدن قایق‌های ایرانی به ناوهای آن کشور جرم محسوب شده و مستحق تیراندازی به آنها باشد. پس چگونه کشتی‌های امریکایی حق داشـتند عمـداً و بـا نیت خصمانه آشکارا به قایق‌های ایرانی که در محدوده آب‌های سرزمینی جمهوری اسلامی ایران مشغول گشت بوده بدون انتظار واکنش از سوی آنان نزدیک شوند.

به‌فرض قبول منطق امریکا در بدترین حالت هر دو اقدام مشابهند. بـا ایـن تفـاوت آشـکار کـه قایق‌های ایرانی در درون آب‌های سرزمینی خود مشغول فعالیت بودند ولـی کشـتی‌هـای جنگـی امریکا هزاران مایل دورتر از سواحل خود به نقض حاکمیت یک کشور مستقل پرداخته‌اند.

واضح است که کشتی‌های جنگی امریکا، از همان آغاز برخورد ما، علیـه ایـن قـایق‌هـای ایرانی که در محدوده دریای سرزمینی ایران به گشت زنی مشغول بودند، نیـت تجاوزکارانـه داشته‌اند. بنا بر این غرق کردن قایق‌های ایران را نمی‌توان چیزی جـز یـک اقـدام از پـیش طراحی شده تجاوزکارانه علیه جمهوری اسلامی ایران به‌حساب آورد.

آقای رئیس، نمایندگان محترم

مشاهده نمودیم دلایلی را که مسئولین امریکا به جهانیان ارائه کردند تا تصمیم فرمانـده کشتی جنگی وینسنس در سرنگون کردن پرواز شماره ۶۵۵ هواپیمایی ایران و کشتار کلیـه سرنشینان بی‌گناه آن را با منطق دفاع از خود به‌عنوان یک قضـاوت درسـت توجیـه کننـد، همگی با استناد به اطلاعات داده شده از جانب خود مسئولین امریکایی رد گردید. بنـابراین معلوم نیست بر سر استدلال واشنگتن در مورد دفاع از خود چه می‌آید؟ این چه خطری بود که کشتی وینسنس می‌خواست در برابر آن از خود دفاع کند؟ آیـا در برابـر یـک هواپیمـای مسافری مملو از ۲۹۰ سرنشـین در حـال پـرواز در محـدوده یـک راه هـوایی غیرنظـامی و

defamoghadas.ir

شناخته شده بین‌المللی بوده که در حال صعود به ارتفاع مجاز خود بوده است؟ این طرز قضاوت مطمئناً تصویر روشنی از ورشکستگی اخلاقی سیاست‌گذاران واشنگتن را به‌دست می‌دهد. این در واقع قضاوتی به نهایت زبونانه از جانب فرمانده کشتی امریکایی وینسنس بود که به‌نوبه خود از یک سیاست استکباری و تجاوزکارانه نشأت گرفته است.

آقای رئیس

شواهد مطرح شده از جانب مسئولین امریکایی به‌خوبی نشان می‌دهد که در روزهای ۲ و ۳ ژوئیه ۱۹۸۸ نیروهای ایالات متحده خود آغازگر عملیات خصمانه بوده و با قصد صریح انجام اقدامات تجاوزکارانه علیه تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران در آن منطقه مستقر شده بودند.

به‌علاوه کلیه مدارک موجود حاکی از این است که ساقط کردن هواپیمای مسافری که طبق برنامه معینی ـ که برای کشتی وینسنس نیز مشخص بوده ـ در یک راه هوایی شناخته شده بین‌المللی و با ارسال پیام‌های شناسایی روی موج غیرنظامی در حال پرواز به‌سوی مقصد خود بوده، نمی‌توانسته است اشتباهاً صورت گرفته باشد بلکه جریان وقایع در خلال آن روز به‌خوبی نشان می‌دهد که کشتی‌های جنگی امریکا نیات تجاوزکارانه معینی را دنبال می‌کرده‌اند که در نتیجه به کشتار ۲۹۰ مسافر بی‌گناه منتهی شده است.

حتی اگر نظر مقامات امریکا را بپذیریم که این واقعه تصادفاً رخ داده است، باز هم از مسئولیت سنگین ایالات متحده چیزی کاسته نمی‌شود. واضح است که با تفویض چنین اختیارات وسیعی به نیروی دریایی امریکا در خلیج فارس، و با توجه به موقعیت متشنج این منطقه (که ناشی از حضور خود آنهاست) سیاست‌گذاران امریکایی کاملاً از حتمی‌الوقوع بودن چنین واقعه غم‌انگیزی آگاهی داشته و برای جلوگیری از آن هیچ‌گونه اقدامی به‌عمل نیاوردند. بنابراین، در حالی‌که ادعای مربوط به تصادفی بودن این واقعه از بار گناه افسران حاضر در خلیج فارس نمی‌کاهد، مسئولیت رهبران سیاسی و نظامی امریکا را که چنین دستورات وسیعی را صادر کرده‌اند دو چندان می‌سازد. لازم به تذکر است که بر اساس گزارش‌های اولیه، فرمانده کشتی دستورات خود را هنگامی دریافت داشت که هواپیما هنوز در فاصله ۲۰ مایلی کشتی وینسنس بوده و همین خود دلیل دیگری بر فقدان احترام نسبت به جان انسان‌ها از جانب دولت امریکا است.

آقای رئیس

شورای امنیت امروز با واقعه غم‌انگیزی مواجه است که در تاریخ حملات نظامی علیه هواپیماهای کشوری بی‌سابقه است. فاجعه‌ای که می‌تواند آزادی رفت و آمد هوایی را مختل سازد. واقعه حزن‌انگیزی که اعتبار تمامیت نیازهای بین‌المللی حامی مسافرت‌های هوایی را به‌خطر انداخته است.

defamoghadas.ir

بنابراین بر شورای امنیت واجب است که نظر خود را نسبت به این نقض متداول‌ترین نیازهای حقوق بین‌المللی اعلام دارد.

به‌موجب بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد، تهدید به زور یا توسل به آن علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی دولت‌ها در روابط بین‌المللی منع شده است. دولت‌های عضو ملل متحد مکلفند از هرگونه اقدامی که صلح و امنیت بین‌المللی را در معرض تهدید قرار دهد، خودداری ورزند. بنابراین اقدام جنایتکارانه دولت امریکا علیه هواپیمای مسافربری در حریم هوایی جمهوری اسلامی ایران و در مسیر هوایی بین‌المللی مشخص و اعلام شده A-59 نقض قاعده حقوقی عدم توسل به زور و همچنین نقض آشکار تمامیت ارضی یک دولت عضو سازمان ملل می‌باشد.

این عمل جنایتکارانه همچنین مصداق کامل تجاوز مندرج در بند ب ماده ۳ ضمیمه قطعنامه تعریف تجاوز مورخ ۱۹۷۴ مجمع عمومی می‌باشد که به موجب آن کاربرد هر نوع سلاح توسط یک دولت علیه سرزمین دولت دیگر، عملی با کیفیت تجاوزکارانه محسوب شده است. لازم به یادآوری است که طبق بند ۴ قطعنامه مزبور، شورای امنیت باید این تعریف تجاوز را به‌مثابه راهنمایی جهت احراز هرگونه تجاوز طبق منشور ملحوظ نظر داشته باشد.

افزون بر مقررات مذکور اقدام امریکا به‌منزله نادیده گرفتن تعهدات بین‌المللی است که به‌موجب روح کنوانسیون شیکاگو ۱۹۴۴ جهت حفظ امنیت خطوط حمل و نقل هوایی بین‌المللی و تأمین ایمنی و نظم پرواز و نیز سلامتی مسافران و خدمه هواپیما وضع گردیده است. ماده ۴۴ کنوانسیون مزبور ضمن بر شمردن هدف‌های مورد نظر سازمان ایکائو بر پیشرفت امور هواپیمایی بین‌المللی کشوری در سراسر جهان و بر نظم و ایمنی آن تأکید داشته و تصریح می‌نماید که ایمنی پرواز و تسهیل امور هوانوردی بین‌المللی باید تعمیم و توسعه یابد. در ضمیمه دوم کنوانسیون شیکاگو نیز که مورد احترام تمامی جامعه بین‌المللی است حمایت کامل نسبت به ایمنی هواپیماهای بین‌المللی کشوری و به‌ویژه ممنوعیت مطلق توسل به زور مورد تأکید قرار گرفته است. اهداف کنوانسیون شیکاگو جهت حمایت از هواپیماهای کشوری در برابر اعمال تجاوزکارانه از اهمیت و اعتبار خاصی برخوردار بوده و جامعه بین‌المللی همواره نسبت به نقض این قاعده مسلم حقوق بین‌المللی شدیداً واکنش نشان داده است.

شورا و مجمع عمومی ایکائو نیز در مواردی که ایمنی هواپیماهای کشوری مورد تعرض قرار گرفته به بررسی و بحث در این‌باره پرداخته و با وجود روشنی و صراحت قواعد مربوطه، اقداماتی را جهت پیشبرد مقررات مزبور به‌منظور جلوگیری از هرگونه سوء تغییر احتمالی از قاعده عرفی حمایت از هواپیماهای کشوری پیشنهاد نمود.

در نتیجه تلاش‌های ایکائو اصلاحیه‌ای جهت افزودن ماده ۳ مکرر به‌صورت پروتکل جداگانه‌ای در بیست و پنجمین اجلاسیه فوق‌العاده مجمع ایکائو با حضور نمایندگان ۱۰۲ دولت

defamoghaddas.ir

در ماه مه ۱۹۸۴ با اجماع به تصویب رسید. طبق بند ۱ ماده مزبور: «دول متعاهد می‌پذیرند که از توسل به سلاح علیه هواپیمای کشوری در حال پرواز خودداری نموده و در صورت ره‌گیری، جان سرنشینان و ایمنی هواپیما نباید به مخاطره افتد.» اصرار و پافشاری دولت امریکا در تدوین مقررات ماده ۳ مکرر کنوانسیون شیکاگو که اکنون به‌صورت یک قاعده مورد پذیرش دولت‌های جهان قرار گرفته و مقبولیت عام یافته است، شایان توجه می‌باشد.

آقای رئیس

ملاحظه می‌نمایند که واکنش جامعه بین‌المللی نسبت به این‌گونه وقایع همواره به‌نحوی بوده که یقیناً عمل دولت امریکا در حمله به یک هواپیمای مسافربری و به شهادت رساندن ۲۹۰ انسان بی‌گناه عملی جنایتکارانه و نقض آشکار قواعد و اصول حقوق بین‌المللی است. بنابراین شورای امنیت چاره‌ای جز محکوم کردن اقدام غیرقابل توجیه امریکا در سرنگون ساختن هواپیمای کشوری جمهوری اسلامی ایران ندارد. هر اقدامی کمتر از اتخاذ یک موضع روشن جهت محکوم ساختن چنین اقدامی در واقع نشان‌دهنده عدم احترام نسبت به جان مسافرین بی‌گناه از جمله بیش از ۱۰۰ زن و کودک خواهد بود که در این فاجعه قتل عام شدند.

آقای رئیس

اتخاذ یک موضع روشن از جانب جامعه بین‌المللی به‌ویژه شورای امنیت از دیدگاه دیگر نیز لازم است. در عصر ما بسیاری از اصول و قوانین مربوط به حمایت از حیات افراد غیرنظامی مفهوم خود را از دست داده است. زیرا جامعه بین‌المللی نتوانسته نقض این اصول و قوانین را به‌طور واضح و خالی از هرگونه لفاظی محکوم سازد. به‌عبارت دیگر، عافیت‌طلبی‌های سیاسی رایج در شورای امنیت که منجر به عدم تحرک‌های قبلی در برابر حملات مکرر علیه منازل مسکونی گردید، با کمال تأسف حیات افراد غیرنظامی را قربانی مخاصمات مسلحانه کرده است. اکنون که شورای امنیت با تهدید جدی دیگر علیه افراد غیرنظامی مواجه است، لازم است اقدامات مؤثری اتخاذ کند تا مفاد کنوانسیون شیکاگو راجع به حمایت از هواپیمایی کشوری بین‌المللی متزلزل نگردد. عدم توجه شورای امنیت در اتخاذ اقدام مؤثر علیه این آشکارترین جلوه بی‌احترامی بلهوسانه نسبت به جان افراد غیرنظامی هرگز قابل توجیه نبوده و برای همیشه به‌صورت لکه ننگی در تاریخ شورای امنیت باقی خواهد ماند.

آقای رئیس

جامعه بین‌المللی باید از امریکا بخواهد که به تلاش‌های خود در جهت موجه جلوه دادن کشتار غیر انسانی مسافرین بی‌گناه پرواز شماره ۶۵۵ هواپیمایی ایران، تحت عنوان اقدام "دفاع از خود" یک‌بار و برای همیشه خاتمه دهد. چنین عقیده‌ای معارض با عقل انسانیت و حقوق بین‌المللی است. بر اساس ماده ۶۵۱، دولتی که مورد حمله مسلحانه قرار می‌گیرد مجاز خواهد بود با توسل به زور به دفاع از خود بپردازد. به‌عبارت دیگر منشور، اعمال دفاع

defamoghadas.ir

مشروع را محدود به وقوع حمله مسلحانه می‌کند و دیگر موارد نقض حقوق بین‌الملل را به‌هیچ وجه در نظر ندارد. بدین ترتیب اقدامات پیشگیرانه قبل از وقوع حمله مسلحانه نمی‌تواند توجیه دفاع از خود به‌شمار آید و به‌منزله نقض آشکار اصل عدم توسل به زور در روابط بین‌الملل تلقی خواهد شد. بنابراین طبق این اصل مسلم حقوق بین‌الملل عمل جنایتکارانه امریکا در حمله به هواپیمای کشوری به‌هیچ وجه در قالب مفهوم دفاع مشروع قابل توجیه نمی‌باشد به‌ویژه اینکه هواپیمای مسافری فاقد امکان حمله بوده و چنین اقدامی متصور نیست. به‌علاوه مسئولین امریکایی با سعی در توجیه چنین جنایتی تحت پوشش دفاع از خود، در واقع گام خطرناکی را در جهت مجاز ساختن دیگران برای توسل به همین‌گونه توجیهات در موارد مشابه بر می‌دارند و در آن صورت است که آزادی و امنیت هواپیمایی کشوری به رؤیایی غیرقابل حصول مبدل خواهد شد. بنابراین شورای امنیت وظیفه دارد که چنین دلایلی را نه تنها به‌خاطر شواهد موجود که قبلاً ارائه شده بلکه به‌خاطر احترام به ماده ۵۱ منشور سازمان ملل و همچنین نگرانی جامعه بین‌المللی نسبت به آزادی هواپیمایی کشوری رد نماید.

آقای رئیس

با عنایت به کثرت پروازهای کشوری در خلیج فارس، شورای امنیت با مسئله دیگری نیز مواجه است. اجازه دهید به خاطر ادامه این بحث، داستان امریکا را ظاهراً بپذیریم. در صورتی‌که مجهزترین کشتی جنگی امریکا نتواند یک هواپیمای ایرباس را از یک جت اف-۱۴ تشخیص دهد، سؤالی را که باید مطرح نمود این است که آیا نباید انتظار وقایع وخیم‌تری را از کشتی‌های کمتر پیشرفته جنگی امریکا در این منطقه داشت؟ وقتی پیچیده‌ترین کشتی جنگی امریکا از احتمال بعید وجود یک جت اف-۱۴ که آن هم چنانچه گفتیم دارای هیچ خطری نیست چنان دچار اضطراب و وحشت می‌شود که وحشیانه به پرتاب موشک به‌سوی یک هدف نامشخص مبادرت می‌کند، آیا نباید انتظار داشت که کشتی‌های جنگی کمتر پیشرفته، هواپیمای مسافری کوچک‌تر از ایرباس را با جت‌های جنگی احتمالاً بزرگ‌تر از اف-۱۴ اشتباه کنند؟ آیا ما در انتظار فجایع بیشتر و به هدر رفتن جان‌های دیگر ننشسته‌ایم؟

دستورات جنگی به نیروهای امریکایی در خلیج فارس از جانب دولت امریکا در جهت اتخاذ اقدامات دفاعی علیه هدف‌های خصمانه قبل از قرار گرفتن در معرض حمله است، یعنی موضعی که مغایر با نیازهای حقوق بین‌المللی به‌ویژه ماده ۵۱ منشور سازمان ملل متحد است. توجه به این نکته نیز حائز اهمیت است که متعاقب سرنگونی پرواز شماره ۶۵۵ هواپیمایی ایران، دولت امریکا با خودخواهانه‌ترین وجهی اعلام کرده است که در نظر ندارد هیچ تجدید نظری در دستورات جنگی موجود به‌عمل آورد.

defamoghaddas.ir

شورای امنیت باید اقدامات فوری به‌عمل آورد تا امریکا را وادار به ترک چنین طرز تفکر استکباری و جنگ‌طلبی در خلیج فارس بنماید.

آقای رئیس

اقداماتی را که بدان‌ها اشاره کردیم بدون شک تأثیرات موقتی خواهند داشت و نباید آنها را با درمان ریشه اصلی تشنج و بی‌ثباتی در خلیج فارس اشتباه کرد. از زمان آغاز اتخاذ سیاست اعزام وسیع‌ترین ناوگان دریایی امریکا به خلیج فارس تاکنون جامعه بین‌المللی شاهد چیزی جز فاجعه تشدید تشنج و افزایش بی‌ثباتی در این آبراه پرتلاطم نبوده است.

مقامات دولت امریکا از اوایل سال گذشته تاکنون آشکارا اعلام کرده‌اند که هدف حضور امریکا در خلیج فارس حمایت از عبور و مرور کشتی‌های تجاری و حفظ آزادی خطوط دریایی در آب‌های بین‌المللی است. این ادعا به‌دلیل اینکه تأمین امنیت تنها و تنها به‌عهده کشورهای منطقه است، بی‌اساس بوده و به لحاظ نتایج و اثرات ناشی از حضور نیروهای امریکایی در منطقه غیر قابل قبول می‌باشد. با این توضیح که نتیجه این حضور در عمل نه تنها موجب تأمین امنیت و ایمنی نگردیده بلکه تشنج و ناامنی را در منطقه تشدید نموده است. تنها نگاهی به آمار حملات علیه کشتی‌های تجاری در خلیج فارس به‌وضوح نشان خواهد داد که این سیاست تا چه اندازه در اهداف اعلام شده خود با شکست مواجه شده است. از ژوئیه گذشته تعداد کشتی‌های مورد حمله در خلیج فارس و میزان تلفات آنها به دو برابر افزایش یافته است. در واقع انتظار دیگری هم نمی‌رفت. وقتی یک ابرقدرت تصمیم می‌گیرد که به جانب‌داری از یک طرف مناقشه، خود را بر منطقه تحمیل کند بر همگان روشن خواهد بود که نمی‌تواند از یک اصل حقوق بین‌المللی حمایت کند. سیاست امریکا در خلیج فارس در واقع مصروف بر این بوده است که یک طرف مناقشه تحت حمایت کشتی‌های جنگی امریکایی به حملات خود علیه کشتی‌های تجاری ادامه دهد در حالی که هم‌زمان با آن سعی داشته است طرف دیگر را از دست زدن به اقدامات مشروع جهت دفاع از منافع حیاتی خود بازدارد چنین سیاستی را نمی‌توان به‌نحوی معقول به عنوان سیاست حمایت از آزادی کشتیرانی در خلیج فارس پذیرفت.

حتی اگر ادعای امریکا را در این‌باره بپذیریم، حضور نیروهای امریکایی در ابعادی گسترده متشکل از ده‌ها ناو و ناوشکن، خطرات و مشکلاتی که به‌زعم مقامات امریکایی در منطقه وجود دارد، متناسب نیست. در واقع استقرار ده‌ها ناو در منطقه دریایی محدودی همچون خلیج فارس خود به خود افزایش درگیری و تشنج را موجب شده است.

همچنین در صورت پذیرش فرضیه غیر قابل قبول و واهی امریکا مبنی بر اشتباه بودن حمله ناو وینسنس به هواپیمای پرواز شماره ۶۵۵ این سؤال مطرح می‌گردد که آیا وقوع این فاجعه و قربانی شدن ۲۹۰ انسان بی‌گناه ناشی از حضور غیرقابل توجیه نیروهای

defamoghadas.ir

امریکایی در منطقه نیست؟ و آیا ادامه این حضور، بیم تکرار چنین فاجعه‌ای را در ذهن تداعی نمی‌کند؟

آقای رئیس

مایلم در این مرحله نتایج سوء ناشی از حضور نیروهای امریکایی در خلیج فارس را اجمالاً بررسی نماییم.

۱ـ نقض بی‌طرفی:

حضور نیروهای امریکایی در منطقه خلیج فارس و دریای عمان، مغایر بی‌طرفی مورد ادعای دولت امریکا در جنگ تحمیلی است. قواعد عرفی حقوق بین‌الملل که طی سال‌های متمادی مورد قبول و عمل دولت‌های جهان بوده، حقوق دول متحارب را به‌رسمیت می‌شناسد و برای دولت‌های بی‌طرف حقوق و تکالیفی را مشخص کرده است از جمله اینکه دولت متحارب حق بازدید و تفتیش کشتی‌های دول بی‌طرف را در دریای آزاد دارا است و همچنین اینکه دول بی‌طرف نباید دست به عملی بزنند که به‌مثابه جانبداری از یکی از طرفین متخاصم در جنگ باشد.

حضور امریکا در منطقه و عملیات ایذایی آن عملاً محدودیت نسبت به اعمال حقوق شناخته شده دولت جمهوری اسلامی ایران در خصوص بازدید و تفتیش کشتی‌های مظنون به حمل کالایی که موجب تقویت بنیه نظامی دشمن می‌گردد، شده است. امریکا در واقع با حضور خود و اخلال یا جلوگیری از اعمال حق بازدید و تفتیش به جانبداری از متجاوز برخاسته و بی‌طرفی خود را نقض کرده است. بنابراین تصدیق خواهند کرد که دولت امریکا نمی‌تواند به‌طور یک‌جانبه مدعی تأمین صلح و آرامش در منطقه گردد.

۲ـ نقض حاکمیت جمهوری اسلامی ایران:

حضور ناوگان نظامی امریکا در خلیج فارس و دریای عمان بر خلاف اصول اولیه روابط بین‌الملل یعنی احترام به حاکمیت و استقلال سیاسی و تمامیت ارضی و نیز تساوی حقوق و حاکمیت دولت‌ها مندرج در مواد یک و دو منشور ملل متحد است. ناوهای جنگی امریکا در موارد متعدد بر خلاف کنوانسیون حقوق دریاها ۱۹۸۲ که در آن اصل حاکمیت دولت ساحلی بر دریای سرزمینی‌اش شناخته شده است به دریای سرزمینی ایران تجاوز کرده و حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران را نقض کرده‌اند که در این مورد رسماً و به کرات یادداشت‌های اعتراض از طریق کشور حافظ منافع دولت امریکا به این کشور تسلیم گردیده است.

ناوهای امریکایی مکرراً به هواپیماهای گشت دریایی ایران و هواپیماها و هلی‌کوپترهای نجات و تجسس ایران در قلمرو هوایی جمهوری اسلامی ایران و در فضای دریای سرزمینی اخطار داده و مانع از اعمال حاکمیت ایران در قلمرو خود شده‌اند. نیروهای امریکایی

defamoghadas.ir

علی‌رغم مواد مصرحه کنوانسیون شیکاگو در خصوص حاکمیت مطلق دولت‌ها بر فضای قلمرو خود به هواپیماهای ایرانی که در قلمرو سرزمینی جمهوری اسلامی ایران پرواز می‌کرده‌اند اخطار کرده که ده‌ها مایل از ناوهای امریکایی که در نزدیکی دریای سرزمینی یا در محدوده دریای سرزمینی ایران قرار داشته فاصله بگیرند. در حالی که چنین مداخله‌ای حتی بر فراز دریای آزاد مجاز نیست. هواپیماهای امریکایی به کرات با تجاوز به قلمرو هوایی ایران دست به ره‌گیری هواپیماهای شناسایی ایرانی زده و اخطار کرده‌اند که هواپیماهای ایران از مسیر خود منحرف شوند.

من باب مثال جمهوری اسلامی در نامه ۲۸ ژانویه ۱۹۸۸ (S/19460) خود علیه ره‌گیری یکی از پروازهای مسافری ایران از تهران به دوبی از سوی نیروی دریایی امریکا در خلیج فارس اعتراض نمود. به‌علاوه سایر کشورهای حوزه خلیج فارس نیز نسبت به ایجاد مزاحمت‌های نیروی دریایی امریکا در مورد هواپیماهای غیرنظامی که در نتیجه جان مسافرین آنها را در معرض مخاطره قرار داده اعتراض کرده‌اند. طبق گزارش نشریه واشنگتن پست مورخ ۵ ژوئیه ۱۹۸۸، یک کشتی امریکایی در خلیج فارس از یک هواپیمای مسافری خواسته است مسیر خود را تغییر دهد. این واقعه که احتمال وقوع یک تصادف هوایی را ایجاد کرده بود در ۸ ژانویه اتفاق افتاد و همین امر موجب اعتراض دولت امارات متحده عربی به سفارت امریکا در دوبی شد. به‌علاوه در موارد عدیده‌ای هواپیماهای امریکایی با نقض حریم هوایی ایران به ره‌گیری هواپیماهای شناسایی ایران پرداخته و به آنها اخطار نموده‌اند که مسیر خود را تغییر دهند. هیچ یک از اصول و قواعد حقوق بین‌الملل نمی‌تواند این‌گونه اقدامات زورگویانه و غیر قانونی امریکایی‌ها را در منطقه توجیه نماید مگر اینکه بپذیریم در دنیای کنونی روابط بین‌الملل بر اساس زور استوار بوده و قانون جنگل بین دولت‌های بزرگ و کوچک را تنظیم می‌کند که در چنین شرایطی سازمان ملل متحد و منشور آن و کنوانسیون‌های متعدد بین‌المللی فلسفه وجودی خود را از دست خواهند داد.

۳ـ جلوگیری از اعمال حقوق حاکمه ایران:

حضور نظامی گسترده امریکا در خلیج فارس و دریای عمان، اعمال صلاحیت جمهوری اسلامی ایران را درباره حقوق حاکمه خود در خصوص بهره‌برداری از منابع طبیعی از فلات قاره و منطقه انحصاری اقتصادی با مشکل مواجه و محدود ساخته است.

آقای رئیس، هیئت‌های نمایندگی محترم

با توجه به نکات مذکور روشن است که حضور نظامی گسترده امریکا در منطقه تنها منادی و مبشر مرگ، نابودی، بی‌قانونی، زورگویی و شرارت بوده و جز ناامنی و تشنج چیزی به ارمغان نیاورده است. امنیت کشتیرانی و تردد دریایی به‌نحو فزاینده‌ای به‌خطر افتاده، ایمنی و سلامتی پروازهای هواپیماهای تجارتی و مسافربری مورد تجاوز قرار گرفته، حقوق

defamoghadas.ir

هوایی نقض گشته، حقوق دریاها زیر پا نهاده شده، جان صدها انسان بی‌گناه از خرد و بزرگ و زن و مرد از دست رفته، محیط زیست دریایی به آلودگی کشیده شده، به حقوق حاکمیت و استقلال سیاسی و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران تجاوز شده است، صلح و امنیت منطقه در معرض تهدید واقع شده، تهدید و توسل به زور به‌عنوان یک وسیله نیل به اهداف نامشروع به‌کار گرفته شده، قواعد و موازین بین‌الملل در مورد احترام به حاکمیت و مساوات بین دولت‌های حاکم و مستقل و تمامیت ارضی آنها و آرمان استقرار صلح و عدالت به‌نحوی بارز و آشکار نقض شده است. آنچه که برشمرده شد همگی ناشی از حضور غیرقابل توجیه و اقدامات غیرقانونی دولت امریکا در منطقه است.

آقای رئیس

در حالی‌که ما فکر نمی‌کنیم که جلسه کنونی برای رسیدگی بی‌طرفانه به این‌گونه تجاوزات آشکار امریکا آمادگی داشته باشد، صرفاً می‌خواهیم بر عدم تحرک جامعه بین‌المللی تأکید کنیم که ماجراجویان امریکایی را بدین اعتقاد سوق داد تا با تکیه صرف بر شواهد بی‌اساس مؤید اهداف مشخص خود و خالی از هرگونه ترس از خشم افکار عمومی بین‌المللی می‌توانند به چنین جنایاتی ادامه دهند. در واقع عنایت بدین نکته اهمیت دارد که ایالات متحده هرگز خود را ملزم ندانسته است که شواهد و مدارک جعلی خود را جهت بررسی دقیق و تعیین صحت و سقم آنها به جامعه بین‌المللی ارائه کند. آنچه دردناک‌تر است این است که این شورا که راه اغماض نسبت به تجاوزات آشکار یکی از اعضای دائمی خود علیه تمامیت ارضی یک عضو سازمان ملل را در پیش گرفته است. هرگز در جهت انجام چنین تحقیقاتی تلاشی به‌عمل نیاورده است.

آقای رئیس

زمان آن فرا رسیده است که شورای امنیت عمیقاً و به‌طور عینی به این تهدید شدید نسبت به صلح و امنیت بین‌المللی توجه کند و ایالات متحده و دیگر نیروهای خارجی را وادار به خروج از خلیج فارس نماید. اتخاذ هر تصمیمی مغایر با این درخواست در واقع به منزله نادیده گرفتن مسئولیت اصلی شورای امنیت خواهد بود که تحت شرایط موجود و پس از کشتار اسف‌انگیز مسافران پرواز شماره ۶۵۵ هواپیمایی ایران در هفته گذشته هرگز بخشودنی نخواهد بود.

به‌علاوه جمهوری اسلامی ایران سال‌ها به کرات پیشنهاد کرده است که سازمان ملل باید اقدامات مؤثری در جهت تأمین آزادی کشتیرانی بین‌المللی و هم اکنون نیز آزادی هواپیمایی غیرنظامی در خلیج فارس و جلوگیری از گسترش جنگ تحمیلی به دیگر کشورهای منطقه به‌عمل آورد. من پیشنهاد مشخصی را در ماه مه ۱۹۸۶ برای امنیت منطقه‌ای تسلیم کردم که اگر هدف جلوگیری از گسترش بحران خلیج فارس باشد، این

defamoghadas.ir

پیشنهاد سازنده درخور توجه جدی از سوی سازمان ملل و کشورهای منطقه است. این پیشنهاد بر پایه این اصل عمومی پذیرفته شده استوار گردیده است که امنیت منطقه‌ای در خلیج فارس به تفاهم متقابل میان کشورهای منطقه بستگی دارد و باید تنها توسط خود این کشورها و بدون دخالت خارجی به اجرا در آید.

جمهوری اسلامی ایران مدت‌ها قبل از اعزام نیروهای متجاوز امریکا به خلیج فارس، خواستار جلوگیری از اعمال خصمانه در خلیج فارس گردید. از آنجا که توجه امریکا تنها معطوف به تحمیل فشار بر کشور متبوعم می‌باشد این پیشنهاد مورد توجه قرار نگرفت. جمهوری اسلامی ایران همچنین به پیشنهادات مربوط به جلوگیری از این‌گونه اعمال خصمانه در منطقه که دبیرکل و دیگران ارائه کردند پاسخ مثبت داده است و ضرورت دارد چنین تلاش‌هایی مستقل از اقدامات دبیرکل سازمان ملل جهت اجرای طرح ایشان ادامه یابد.

آقای رئیس

چنانچه شورای امنیت از این حمله وقیح نظامی علیه یک هواپیمای مسافری به‌عنوان عاملی جهت تحکیم قوانین موجود حقوق بین‌المللی برای حمایت از هواپیمایی کشوری بهره‌برداری نکند و چنانچه شورای امنیت با انگیزه عافیت‌طلبی سیاسی هرگونه مفری را برای مجرمین باز بگذارد تا از عواقب جنایات خود مصون بمانند و چنانچه سازمان ملل و دیگر مجامع بین‌المللی ذی‌ربط پس از این فاجعه نتوانند به‌نحو کاملی پاسخ‌گوی نگرانی‌های جدی افکار عمومی بین‌المللی باشند، در آن‌صورت من باید با نهایت اندوه و تأسف اعلام دارم که این امر تهدیدی روز افزون در کمین کلیه مسافرین خطوط هوایی خواهد بود. آنگاه همه ما بهای بسیار گزافی خواهیم پرداخت. امروز نوبت جمهوری اسلامی ایران است فردا نوبت کشور دیگری خواهد بود.

رئیس: با تشکر از وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران از سخنران بعدی آقای جرج بوش معاون رئیس جمهوری امریکا برای سخنرانی دعوت می‌نمایم.

آقای بوش (ایالات متحده امریکا):

بنا به درخواست رئیس جمهور ریگان امروز در این جلسه به خاطر اهمیت موضوع تحت بررسی حضور یافتم که نه تنها در خصوص تراژدی انسانی اسفناک هواپیمای ۶۵۵ ایران ایر مطالبی را مطرح نمایم، بلکه درباره ادامه مناقشه میان ایران و عراق و آثارش بر تجارت بین‌المللی در خلیج فارس سخنانی را بیان کنم.

می‌دانم که نمایندگی ایالات متحده در این سازمان به‌خوبی به مسئولیت خود در شورا واقف است و بر اساس واقعیت و منطق عمل می‌نماید. اکنون نیز نیازمند آنیم که به عقل و منطق عمل کنیم. با گذشت یک‌سال از تصویب قطعنامه رسمی شورای امنیت، ایران آن را رد کرده و نسبت به آن بی‌اعتنا است و اکنون نیز در اینجا گستاخانه با سخنان تندی کشور

defamoghadas.ir

متبوعم را متهم می‌سازد. ولی عادلانه آن است که انتظار ما توقع درستی باشد که این وزیر امور خارجه که امروز در اینجا حضور یافته اکنون شاید بتواند در این سازمان برای یافتن راهکارهایی جهت خاتمه خونریزی و برقراری صلح کمک کند.

خلیج فارس منطقه‌ای است که برای ایالات متحده و اقتصاد جهان اهمیت حیاتی دارد. نیروهای امریکا و اروپا، نه فقط امریکا برای پشتیبانی از کشورهای این منطقه و بنا به ضرورت حیاتی در خلیج[فارس] حضور دارند: کمک به تأمین جریان آزاد نفت و محافظت از بازرگانی کشورهای بی‌طرف که کشتیرانی آنها بدون دلیل در معرض خطرات جدی قرار دارد. این حق قانونی و مشروع ما است.

مین‌های ایرانی که به‌طور عمدی کارگذاشته شده در عبور و مرور کشتی‌های بازرگانی غیرمسلح و بی‌ضرر و نیز کشتی‌های دریایی ایالات متحده در آب‌های بین‌المللی اختلال ایجاد کرده و به آنها خسارت وارد نموده است. از تداوم حملات قایق‌های کوچک ایرانی به کشتی‌های بازرگانی غیرمتخاصم کاسته نشده است. این اقدامات نقض‌آشکار حقوق بین‌المللی و منشور سازمان ملل می‌باشد. آنها در اظهاراتشان تلاش می‌نمایند اعلام کنند که ایران از آزادی دریانوردی در خلیج[فارس] پشتیبانی می‌کند.

ما تعداد نیروهایمان را از سطوح سنتی افزایش داده‌ایم تا از کشتیرانی با پرچم ایالات متحده حفاظت کنند، همچنین وقتی که سایر کشتی‌های بی‌طرف مورد حملات غیرقانونی آنها قرار می‌گیرند و درخواست کمک کنند، آنها را یاری می‌نماییم. علاوه بر نیروهای ما، پنج نیروی دریایی اروپایی نیز حضور دارند که در مجموع در حدود ۴۳ کشتی می‌باشد و اکنون در خلیج[فارس] با رفتار خصمانه ایران نسبت به کشتی‌های بی‌طرف که به تجارت قانونمند مشغولند، مواجه هستند. به رهبری این منازعات در این جلسه مباهات می‌نمایم.

بدیهی است که ما خلیج فارس را باز نگاه خواهیم داشت، و تهدیدات برای ما اهمیتی ندارد. در اینجا تصریح می‌نمایم کسانی‌که به ما وابسته هستند و کسانی‌که ما را تهدید می‌کنند در این مقطع جایگزینی نخواهیم داشت.

موضوع حساسی که این سازمان با آن مواجه است، اینکه چگونه و چرا هواپیمای ۶۵۵ ایران ایر سقوط کرده نیست، که مورد بحث قرار خواهم داد. دولت جمهوری اسلامی ایران به عدم پذیرش قطعنامه ۵۹۸ ادامه داده و از پایان دادن به جنگ با عراق و نیز توقف اقدامات تجاوزگرانه‌اش علیه کشتیرانی بی‌طرف در خلیج فارس خودداری می‌ورزد.

قربانیان هواپیمای ۶۵۵ ایران ایر تنها از جدیدترین تلفات این جنگ بی‌رحم و احمقانه است که درد و رنج را به ملت‌های دو کشور تحمیل کرده است.

مدت زمان طولانی است که ایران می‌توانست پایان شرافتمندانه این جنگ را بپذیرد و هنوز نیز این امکان را دارد. در نخستین گام صریحاً ایران باید آمادگی خود را برای پذیرش

defamoghaddas.ir

قطعنامه ۵۹۸ اعلام نماید، امروز، برای اولین بار، درست اینجا، اکنون، پیش این سازمان. اکنون می‌تواند به قربانی کردن غیرقابل توصیف پایان دهد که مردم هر دو کشور ایران و عراق خواهان آن هستند. چه هدف احتمالی می‌تواند از درد و رنج مردم، صدها هزار تلفات و تخریب اقتصاد که جنگ به دو طرف وارد ساخته، ارزشمندتر باشد؟

جنبه وحشتناک خاص جنگ ایران و عراق، کاربرد روزمره سلاح‌های شیمیایی به‌طور روزافزون می‌باشد. چه کسی می‌تواند تصاویر تمام خانواده‌هایی که در خیابان‌های روستاهایشان جان خود را از دست داده‌اند و بی‌گناهانی که به این روش وحشیانه هنوز کشته می‌شوند، فراموش کند؟

این کاربرد سلاح‌های شیمیایی باید متوقف شود. اجازه دهید که امروز در اینجا از کلیه کشورها درخواست نمایم این قبیل جنگ‌افزارها را برچینند. چه کسی می‌تواند پس از مشاهده تصویر مادری که خود را بر روی بدن کودکش انداخته و سعی می‌کند از کودک خود در برابر این مرگ وحشتناک نامرئی و موذیانه محافظت کند، سر بر بالین بگذارد؟

از طرف رئیس جمهور و دولت ایالات متحده در سال ۱۹۸۴ به ژنو رفتم تا پیش‌نویس پیمان را به کمیته سازمان ملل در امور خلع سلاح و ممنوعیت کاربرد کلیه سلاح‌های شیمیایی و بیولوژیک تسلیم نمایم. به‌خوبی می‌دانم که در تشخیص انواع این قبیل سلاح‌های ممنوعه مشکلاتی وجود دارد، ولی نباید از جست‌وجو برای پایان دادن به کاربرد این نوع سلاح‌های وحشت‌آور غفلت کرد.

ایالات متحده نخستین کشوری بود که صریحاً کاربرد سلاح‌های شیمیایی در جنگ را به‌عنوان نقض آشکار پروتکل‌های ژنو محکوم کرد. ما کاملاً از قطعنامه ۶۱۲ (۱۹۸۸) شورای امنیت که خواستار پایان بخشیدن فوری به کاربرد جنگ‌افزار شیمیایی توسط دو کشور است حمایت کردیم. هیچ کشوری نباید تصور کند در کاربرد سلاح‌های شیمیایی مصونیت دارد.

در اینجا اعلام می‌نمایم که شورا برای کمک به پایان دادن به این جنگ مسئولیت خاصی دارد. تقریباً یک سال پیش در ۲۰ جولای ۱۹۸۷ شورا به خواست جهانی پاسخ داد و قطعنامه ۵۹۸ را به اتفاق آرا تصویب کرد. ایالات متحده نقش رهبری را در تصویب آن قطعنامه ایفا کرد. مفاد آن روشن است. چارچوب جامعی برای خاتمه فوری این جنگ می‌باشد.

قطعنامه ۵۹۸ دارای ویژگی یکسان و الزام‌آور است. در تصویب آن اعضای شورای امنیت دقیقاً به‌خوبی می‌دانستند که در دستور خاتمه فوری مناقشه بدون توافق هر دو طرف چه انجام می‌دهند.

تقریباً یک‌سال سپری شد و خونریزی بی‌وقفه ادامه دارد. زمان اقدام برای پایان دادن به این جنگ فرا رسیده است.

امروز از طرفین درخواست می‌کنم که آتش‌بس فوری و همه‌جانبه دائمی را در زمین،

defamoghadas.ir

دریا و هوا بپذیرند که نخستین گام در اجرای کامل قطعنامه ۵۹۸ است و به دنبال آن عقب‌نشینی نیروها به مرزهای بین‌المللی، بازگشت کلیه اسیران جنگ و استقرار یک سازمان ناظر بی‌طرف بر مناقشه می‌باشد. باید خونریزی را متوقف کرد و راه را برای حل و فصل صلح‌جویانه پایدار هموار ساخت.

فرصت جلسه امروز صبح را غنیمت شمرده و ضمن تشکر از تلاش‌های خستگی‌ناپذیر دبیرکل و مدیریت وی برای پایان دادن به این جنگ، قول می‌دهیم که با قدرت از تلاش‌های میانجیگرانه وی پشتیبانی نماییم. مصراً از شورای امنیت به‌ویژه اعضای دائمی آن می‌خواهم چنین حمایتی را انجام دهند تا بیش از این اجرای کلیه مفاد قطعنامه ۵۹۸ به تأخیر نیفتد.

نباید یک حقیقت مهم را نادیده بگیریم: عراق آمادگی خود را با پذیرش قطعنامه ۵۹۸ به‌عنوان مبنای حل و فصل ابراز نموده و متأسفانه ایران هنوز اعلام نکرده است. ایران به جای اعلام پذیرش قطعنامه و اجرای آن از طریق مذاکره و با حسن‌نیت، به وقت‌کشی و مانورهای دیپلماتیک اقدام نموده و باعث شده که مردم ایران هزینه سنگینی بپردازند.

ما به حق ایران در برخورداری از آسمان خود احترام می‌گذاریم. ولی ایران نمی‌تواند هر دو طریق را بپیماید. ایران نمی‌تواند به‌طور همزمان به این سازمان شکایت کند که هنوز قطعنامهٔ آن را نپذیرفته است.

دولت جمهوری اسلامی ایران از اظهار صریح و روشن در پذیرش این تصمیم الزام‌آور شورای امنیت خودداری کرده است. ایران نباید اجازه یابد که مفاد قطعنامه را گزینش کند، تعدادی را بپذیرد و برخی را نادیده بگیرد. نمی‌توان به عراق اجازه داد که از قطعنامه ۵۹۸ تبعیت شفاهی کند و از همکاری با دبیرکل در یافتن راه‌های عملی برای اجرای این قطعنامه خودداری ورزد.

بیشتر از آن نمی‌توانیم کمک کنیم جز اینکه یادداشت دهیم، همین‌طور که اغلب نمایندگی‌های ایران به روزنامه‌های ایالات متحده می‌دهند. این را فراموش نکردیم که ایالات متحده مدت زمان طولانی است که از این آزادی برخوردار است. شاید از معدود کشورهایی است که از رسانه‌های آزاد شدیداً رقابتی و سیستم سیاسی آزاد برخوردار است. ایرانی‌ها نمی‌توانند درک کنند که در این کشور مطالب یا نظرات در حمایت از هر دیدگاه را می‌توان یافت.

در خصوص موضوع تحت بررسی، همچنان ابهامات بسیاری در شرایط سقوط تأسف‌انگیز پرواز ۶۵۵ ایران ایر باقی است. تحقیقات نظامی ما در حال انجام است. اعلام کردیم که در این زمینه هرگونه تحقیقی که از سوی سازمان هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی (ایکائو) به‌عمل آید همکاری می‌نماییم و ما اطمینان داریم که دولت ایران نیز همین کار را انجام خواهد داد. ما خواهان آشکار شدن حقایق در اسرع وقت ممکن هستیم و اعضایی که با سیستم ما آشنایی

defamoghadas.ir

دارند می‌دانند که آنها در تلاش هستند در اسرع وقت موضوع را روشن سازند.

آنچه که بدیهی است ناو وینسنس اقدام به دفاع از خود کرده است. در پشت صحنه این حادثه اسفناک، حملات مکرر، غیرقابل توجیه، بی‌دلیل و غیرقانونی ایران علیه کشتیرانی بازرگانی ایالات متحده و نیروهای نظامی وجود دارد که در ابتدا با اصابت مین به ناو بریجستون امریکا در جولای ۱۹۸۷ شروع شد. در میان حملات دریایی شناورهای ایرانی علیه کشتی‌های بی‌طرف و متعاقباً علیه وینسنس که برای کمک به این کشتی‌های مضطرب بی‌پناه آمده بود، این حادثه رخ داد.

علی‌رغم این مخاصمات، مقامات ایرانی نتوانستند پرواز ۶۵۵ ایران ایر را از منطقه نبرد منحرف سازند. آنها به این هواپیمای مسافری با سرنشینان آن اجازه دادند که در مسیری بر فراز این ناو درگیر در نبرد فعال، پرواز کند و این خطای غیرمسئولانه و اسفناک بود.

سه راه برای ایران جهت جلوگیری از این قبیل تراژدی‌ها در آینده وجود دارد: دور نگاه داشتن خطوط هوایی از منطقه رزم؛ بهتر از آن، توقف حملات به کشتی‌های بی‌پناه؛ و یا بهتر از این و بهترین راه پذیرش صلح؛ و همین حالا امیدورایم که در شورای امنیت بهترینِ آن را که پیام صلح است دریافت کنیم.

اطلاعات دریافتی از کاپیتان راجرز که فرمانده ناو وینسنس است، حاکی از آن است که یک هواپیمای نظامی ایران با نیت خصمانه در حال نزدیک شدن به کشتی وی بود. پس از ۷ بار ـ از شورا می‌خواهم برای اطمینان به این نکته توجه کند ـ پس از ۷ بار به هشدارها پاسخ نداد، کاپیتان آنچه باید برای حفاظت از کشتی و جان سرنشینان آن به‌کار گیرد، انجام داد. به‌عنوان یک فرمانده نظامی، وظیفه و مسئولیت نخست آن حفاظت از افراد و کشتی‌اش است و او نیز چنین کرد.

ادعای طرف ایران نادرست است که حمله به این هواپیما از قبل طراحی شده که رنج‌آور و مضحک است.

ایالات متحده هرگز عمداً در به خطر انداختن جان غیرنظامیان بی‌گناه اقدام نکرده و تاکنون نیز چنین کاری نکرده است. از شورا می‌خواهم قصد عمد در شرایط غیرانسانی نگه‌داری گروگان‌های امریکایی و سایر گروگان‌های مخالف آنها را با هم مقایسه کنید. البته این متمدنانه و دیگری وحشیانه است.

همچنین می‌توانم به شورا اطمینان دهم که ما در به خطر انداختن جان غیرنظامیان بی‌گناه اقدام نخواهیم کرد. از جمله در مخاطره قرار دادن مردم کشورهایی که مسئولان آن در این سطح، امروز در اینجا حضور دارند. همچنین باید تأکید کنم که ایالات متحده هرگز وضعیت خطرناک نظامی اعلام نکرده و این ادعاها را رد می‌کند و صرفاً اقدام آنها حق دفاع از خودشان بوده است.

defamoghadas.ir

ما به اتهامات غیرمسئولانه دولت ایران کاملاً عادت کرده‌ایم و اکنون نیز آن را شنیدیم. اظهارات بسیاری در خصوص این حادثه صورت گرفته است. خلاصه کلام این است که ایرانی‌ها می‌توانند هر گونه اتهامی را وارد سازند؛ آنها در صورتی که بخواهند می‌توانند ۱۴ ساله‌ها را به منطقه نبرد این جنگ خونین اعزام نمایند. این بازار آنها است. آنها به کشتیرانی بی‌پناه حمله می‌کنند، در آب‌های بین‌المللی که مسیر تجاری کلیه کسانی است که برای این آزادی ارزش قائلند، مین‌گذاری می‌کنند. اما جواب، مجدداً تأکید می‌کنم که تلاش شورا، استقرار صلح است.

در شأن ما نیست به این اتهام پاسخ دهیم که پرواز ۶۵۵ ایران ایر را عمداً ساقط کردیم. احساس قلبی دارم که ایران این را بهتر از ما می‌داند. وزیر خارجه آن می‌داند که این تراژدی یک حادثه بود. وی همچنین آگاه است که اجازه پرواز بر فراز منطقه درگیری میان ناو ایران و نیروهای ایالات متحده در خلیج[فارس] خطر آفرین است و همچنین ایران باید مسئولیت آنچه که اتفاق افتاده بپذیرد.

امروز مجدداً از ایران می‌خواهم که مسیر ترافیک هوایی غیرنظامی را از مناطق مخاصمات فعال، تغییر دهد. دیروز نمایندگی ایالات متحده در جلسه سازمان هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی (ایکائو) از تحقیق این سازمان در خصوص حادثه ایران ایر پشتیبانی و بر اقدامات متناسب برای تضمین ایمنی هوانوردی غیرنظامی در خلیج[فارس]، تأکید جدی نمود.

فاجعه اسفناک پرواز ۶۵۵ ایران ایر قلب‌های ما را اندوهگین ساخت، قلب‌های مردم امریکا، قلب‌های مردم ۱۴ کشوری که در اطراف این میز نشسته‌اند. در کنار من نمایندگی یوگسلاوی نشسته که ۶ تن از افراد این کشور در این حادثه جان خود را از دست داده‌اند. از این حادثه به تلخی یاد می‌کنم و اظهار تأسف و همدردی می‌نمایم.

واکنش ما به این تراژدی فراتر از اختلافات سیاسی و مرزهای آن است. همانند همه امریکایی‌ها ـ شما نمی‌توانید امریکایی باشید و در این غم شریک نباشید ـ در اندوه خانواده‌های قربانیان از ملیت‌های مختلف و از جمله شهروندان بی‌گناه جمهوری اسلامی شریک هستیم.

این حس بشردوستانه شدیداً مشترک است که دولت متبوعم داوطلبانه تصمیم گرفته است غرامتی را به خانواده‌های قربانیان سقوط هواپیما بپردازد؛ این واکنش سریع رئیس جمهور کشوری است که عمیقاً با کسانی‌که بدون هیچ تقصیری جان خود را از دست داده‌اند احساس همدردی می‌کند و امیدوار است آن را به‌طریقی جبران کند.

دقیقاً این را به‌عنوان یک احساس بشردوستانه نه به‌عنوان موضوعی با الزامات قانونی مطرح کردیم، که به غیر از احساس اخلاقی برای جبران آن، ناشی از ارزشی است که برای جان انسان‌ها قائلیم. امیدواریم که این غرامت کمی حادثه را تسکین دهد، همین‌طور که می‌دانیم در حال حاضر کاری نمی‌توانیم انجام دهیم و چیزی نمی‌توانیم بگوییم جز اینکه با این خانواده‌ها همدردی کنیم.

defamoghadas.ir

در مورد قربانیان ایران اقدامات مناسبی را اتخاذ خواهیم کرد که تضمین کند که این پول مستقیماً به دست خانواده‌ها و نه دولت می‌رسد. ما به هیچ صندوق دولت جمهوری اسلامی ایران پولی واریز نخواهیم کرد. در واقع هیچ غرامتی پرداخت نخواهد شد تا اینکه مکانیسمی تعیین شود که ارسال پول فقط به دست خانواده‌های قربانیان را تضمین کند.

زمان آن فرا رسیده، در واقع زمان طولانی سپری شد و باید وقت‌مان را صرف استقرار صلح نماییم. تراژدی ایران ایر باید عزم ما را برای این اقدام تقویت کند. باید کسانی‌که ترجیح می‌دهند هزینه انسانی جنگ ایران و عراق را نادیده بگیرند و امنیت خلیج فارس را به مخاطره اندازند و آنانی که به دنبال یافتن بهانه‌ای هستند که در روند صلح خلل ایجاد کنند بدانند که هزینه سنگینی را خواهند پرداخت.

کشور متبوعم ایالات متحده امریکا هدف والایی در خلیج فارس دارد. این هدف صلح است و از ابزارهای صلح توقف کشتار و خاتمه قطعی جنگ است. از ابزار صلح آزادی کامل تردد در این تنگه است، آزادی کامل کشتیرانی و بدون هیچ خطر در آب‌های بین‌المللی است. همچنین صلح ابزار ملت‌هایی است که بدون نگرانی از تهدیدات و یا ارعاب همسایگانشان می‌خواهند زندگی کنند.

در پایان اعلام می‌نمایم که به دفاع از منافع خود و حمایت از دوستانمان ادامه می‌دهیم، در حالی‌که در این جنگ بی‌طرفی خود را همچنان حفظ خواهیم کرد و مادامی‌که این مناقشه ادامه دارد ما و سایر کشورهای غربی تلاش خواهیم کرد که نسبت به تهدید آزادی دریانوردی و تجارت صلح‌جویانه در این آبراه که قطعاً برای اقتصاد جهانی حیاتی است، اقدامات لازم را به‌عمل آوریم. حضور دریایی ما با استقبال ملت‌های صلح‌جو مواجه شد و تهدیدی برای هیچ‌کس نیست. ولی در صورتی‌که مورد تهدید واقع شویم قاطعانه پاسخ خواهیم داد.

اجرای قطعنامه ۵۹۸ ایالات متحده را قادر خواهد ساخت حضور دریایی خود در خلیج [فارس] را به وضعیت عادی بازگرداند که در طی بیش از ۴۰ سال با پشتیبانی کشورهای خلیج[فارس] این حضور را حفظ کرده است و منتظر آن روز هستیم.

ولی اشتباه نشود؛ تا فرا رسیدن آن روز، هرچه نیاز باشد برای حفظ آزادی دریانوردی در آن منطقه حیاتی جهان انجام خواهیم داد و هر اقدامی که برای حفظ نیروهای‌مان در آنجا لازم باشد به‌کار خواهیم بست. اجازه نخواهیم داد دوستان و متحدان ما آسیب ببینند و مورد حملات گستاخانه و یا ترور واقع شوند. خواستار آزادی و صلح هستیم و ایالات متحده امریکا به چیزی کمتر از آن فکر نمی‌کند.

رئیس: با تشکر از معاون رئیس جمهوری ایالات متحده امریکا، ختم جلسه را اعلام و ادامه مباحثات و سخنرانی‌ها را به فردا، جمعه ۱۵ جولای ۱۹۸۸، موکول می‌نمایم.

پایان جلسه ساعت ۱ بعد از ظهر.

defamoghadas.ir

شماره ۱۱۸۶

شماره سند شورای امنیت: S/20015

۱۴ جولای ۱۹۸۸ (۲۳ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۴ جولای ۱۹۸۸ نمایندگی دائمی کویت در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم با توجه به نامه جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران که طی سند S/20003 مورخ ۱ جولای ۱۹۸۸ منتشر شد، توجه شما را به نکات ذیل جلب می‌نمایم:

با کمال تأسف کویت یک‌بار دیگر ادعاهای ایران را در مورد استفاده از حریم فضایی کویت در جنگ میان عراق و ایران رد می‌نماید.

کویت قبلاً نیز به‌دفعات چنین ادعاهایی را که اخیراً نیز طی نامه مورخ ۹ می ۱۹۸۸ (S/19872) عنوان شده رد کرده و بر موضع خود تأکید دارد که هیچ بخشی از خاک و نیز آب‌های سرزمینی یا حریم فضایی را در اختیار عراق قرار نداده است.

اگر چه کویت طرف هیچ یک در این جنگ تأسف‌بار نیست و سال‌های متمادی است که از جنگ میان عراق و ایران رنج می‌برد، با کلیه ابزارها در مجامع و سازمان‌های بین‌المللی به‌دنبال یافتن راه حلی جهت خاتمه صلح‌جویانه، عادلانه و شرافتمندانه این مناقشه است.

محمد ع. ابوالحسن ـ نمایندگی دائمی

شماره ۱۱۸۷

شماره سند شورای امنیت:S/20016

۱۴ جولای ۱۹۸۸ (۲۳ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۴ جولای ۱۹۸۸ کاردار موقت نمایندگی دائمی جماهیر عربی لیبی در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

با احترام، متن نامه جادالله عزوز تلحی، دبیر کمیته خلق امور خارجی دفتر مردمی درباره خطرات ناشی از حضور نظامی ناوگان‌های خارجی در خلیج عربی [فارس] به پیوست ارسال می‌گردد.

علی سنی منتصر ـ کاردار موقت

پیوست

نامه، دبیر کمیته خلق امور خارجی دفتر مردمی جماهیر عربی لیبی خطاب به رئیس شورای امنیت

جماهیر عربی سوسیالیستی خلق لیبی توجه دبیرکل سازمان ملل را به خطرات ناشی از

defamoghadas.ir

حضور نظامی متمرکز ناوگان‌های ایالات متحده امریکا و متحدانش در منطقه خلیج عربی [فارس] و تهدیدات آن نسبت به امنیت دریانوردی در منطقه جلب می‌نماید.

اخیراً در تاریخ ۱۳ آوریل ۱۹۸۸، ناوگان نظامی ایالات متحده امریکا به تأسیسات دریایی حمله کرده و چند واحد دریایی را در منطقه خلیج [فارس] غرق کردند. همچنین تنفرآمیزترین جنایات ضدانسانی را در ۳ جولای ۱۹۸۸ با ساقط کردن یک هواپیمای غیرنظامی در حریم فضایی منطقه مرتکب شدند، این در حالی بود که این هواپیما در مسیر پروازی منظم خود از فرودگاه بندرعباس به فرودگاه بین‌المللی دبی در حال پرواز بوده است که به مرگ ۲۹۸ مسافر آن منجر شد و محکومیت کامل جامعه بین‌المللی را به همراه داشت.

اقدامات نظامی مستقیم علیه اهداف غیرنظامی، نقش ایالات متحده امریکا را به‌عنوان بخشی از این مناقشه رو به رشد در این منطقه مطرح می‌سازد. این قدرت مهم و عضو دائمی شورای امنیت باید به مسئولیت‌های خویش در حفظ صلح و امنیت بین‌المللی به‌خوبی واقف باشد.

جماهیر عربی سوسیالیستی خلق لیبی از خطرات ناشی از حضور نظامی ایالات متحده در منطقه خلیج عربی [فارس] و یا در مدیترانه آگاهی دارد که تهدید مستقیمی برای امنیت، استقلال و حاکمیت کشورهای این منطقه محسوب شده و به موجب آن خطراتی را در هوانوردی، دریانوردی و نیز جان مسافران غیرنظامی باعث گردیده است، این حضور نظامی فرامنطقه‌ای مسئول اصلی تشدید تنش و مخل صلح و امنیت در این منطقه به‌شمار می‌رود. کنگره عمومی خلق در چهاردهمین نشست خود از تاریخ ۹-۲ آوریل با صدور قطعنامه، حضور نظامی خارجی در منطقه خلیج [فارس] را محکوم کرده و افزایش تلاش‌های شورای امنیت را جهت پایان بخشیدن به این حضور خواستار شده است.

با توجه به حساسیت این تحولات، جماهیر عربی سوسیالیستی خلق لیبی امیدوار است شورای امنیت به مسئولیت کامل خود در حفظ صلح و ثبات در منطقه خلیج عربی [فارس] عمل نموده و نسبت به این قبیل اقدامات تحریک‌آمیز موضعی متناسب اتخاذ کند که در غیر این صورت تنها باعث تشدید تنش و گسترش آن به سایر نقاط خواهد شد؛ همچنین باید با استفاده از کلیه اقدامات ممکن، عقب‌نشینی ناوگان ایالات متحده از این منطقه را فراهم ساخت.

جادالله عزوز طلحی ـ دبیر کمیته خلق در امور خارجی دفتر مردمی

شماره ۱۱۸۸

شماره سند شورای امنیت:S/PV.2819

۱۵ جولای ۱۹۸۸ (۲۴ تیر ۱۳۶۷)

جلسه ۲۸۱۹ شورای امنیت سازمان ملل، ۱۵ جولای ۱۹۸۸ ساعت ۱۰:۳۰ قبل از ظهر.

defamoghadas.ir

رئیس:نگویرا باتیستا	برزیل
اعضـا: دجودی	الجزایر
دلپیچ	آرژانتین
لی‌لویه	چین
بروچاند	فرانسه
ویرگائو	جمهوری فدرال آلمان
بوسّی	ایتالیا
کاگامی	ژاپن
رانا	نپال
سارّی	سنگال
لوزینسکی	اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی
بیرچ	پادشاهی بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی
بیرنی	ایالات متحده امریکا
پیجیک	یوگسلاوی
زوزی	زامبیا

دستور جلسه: نامه مورخ ۵ جولای جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایـران در سازمان ملل خطاب به رئیس شورای امنیت (S/19981).

رئیس: طبق تصمیمات اتخـاذ شـده در جلسـه ۲۸۱۸، از وزیـر امـور خارجـه جمهـوری اسلامی ایران برای حضور در جلسه دعـوت مـی‌نمـایم؛ همچنـین از نماینـدگی‌هـای هنـد، جماهیر عربی لیبی، پاکستان و جمهوری عربی سوریه بنا به درخواست خودشـان، از طـرف شورا جهت حضور در جلسه دعوت می‌نمایم.

آقای ولایتی از جمهوری اسلامی ایران در جلسه حاضر شد؛ آقایـان راث (هنـد)، منتصـر (جماهیر عربی لیبی)، عمر (پاکستان) و المصری (جمهـوری عربـی سـوریه) نیـز در جلسـه حضور یافتند.

رئیس: مایلم به اطلاع برسانم که نامه‌هایی از نمایندگی‌های کوبا، گابن و امـارات متحـده عربی برای شرکت در جلسه دریافت کردم و طبق معمول پس از مشورت با شورا و موافقـت آن، از نمایندگی‌های آنها بدون حق رأی طبق مفاد مربوطه در منشور و بند ۳۷ آیـین نامـه جاری شورا دعوت نمودم.

با دعوت رئیس، آقایان سان جوز (کوبا)، بیفوت (گابن) و الشالی (امـارات متحـده عربـی) بنا به درخواست قبلی خودشان جهت حضور در جلسه در جمع شورا شرکت کردند.

رئیس: اکنون شورای امنیت دستور موضوع جلسه را مورد بررسی قرار می‌دهد.

defamoghaddas.ir

مایلم توجه اعضای شورا را به سند S/20016 که حاوی متن نامه مورخ ۱۴ جولای ۱۹۸۸ کاردار موقت هیئت نمایندگی دائمی جماهیر عربی لیبی در سازمان ملل خطاب به رئیس شورای امنیت می‌باشد، جلب نمایم.

از نمایندگی بریتانیا به عنوان نخستین سخنران برای ایراد سخنرانی دعوت می‌نمایم.

آقای بیرچ (پادشاهی بریتانیا): هیئت نمایندگی ما مایل است تأسف عمیق خود را از خسارات جانی به هواپیمای غیرنظامی خطوط هوایی ایران مورخ ۳ جولای ابراز نماید. این تراژدی برای همه ما غیرمنتظره بود. دولت متبوعم عمیقانه با خانواده‌های قربانیان اعلام همدردی می‌کند.

این تراژدی ناگوار تأثیر عمیقی بر افکار عمومی بین‌المللی و نیز مردم ایران و ایالات متحده داشته است. واقعاً سؤالاتی در مورد چگونگی رخداد چنین حادثه‌ای به‌وجود آمده است. ما توجه دقیقی به بیانات رسمی ایران و ایالات متحده و نیز کسانی‌که دیروز در خصوص این واقعه در این جمع سخن گفتند، نمودیم. انتظار داریم نتایج بیشتر تحقیقات و نیز گزارش بررسی‌های شورای اجرایی سازمان هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی منتشر شود.

در ضمن از شورا درخواست می‌شود که آثار حادثه را بر صلح و امنیت بین‌المللی مورد ملاحظه قرار دهد. تلفات اخیر جانی این حادثه بسیار اسفناک در مناقشه‌ای طولانی رخ داده است، مناقشه‌ای که دو ملت بزرگ را درگیر نبردی کرده است که مردم عادی تنها از آن زیان می‌بینند، با توجه به مسئولیت خاص ما در شورا جهت حفظ صلح و امنیت بین‌المللی باید از مدت‌ها پیش به آن خاتمه داده می‌شد. قربانیان این حادثه تکان‌دهنده ۳ جولای را باید اکنون به صدها هزار مردان جوان و بسیاری از غیرنظامیان در شهرها و روستاها و در دو طرف جبهه‌ها و همچنین خدمه کشتی‌های بازرگانی کلیه کشورها که جان خود را از دست داده‌اند، افزود. این شورا مصمم است ولی با کمال تأسف در پایان دادن به این نبرد و بازگشت صلح و ثبات کاملاً عاجز بوده است. قطعنامه ۵۹۸ الزام آور شورا که تقریباً یک‌سال پیش تصویب شد، بر ضرورت آتش‌بس فوری، پایان بخشیدن به کلیه عملیات‌های نظامی در زمین، دریا و هوا و عقب‌نشینی کلیه نیروها به مرزهای شناخته شده بین‌المللی بدون درنگ تأکید کرده است. در صورتی‌که این خواست شورا برآورده می‌شد اکنون در اینجا نباید حادثه اسفناک دیگری در این مناقشه بی‌معنی را مورد بررسی قرار می‌دادیم. علی‌رغم تصویب قطعنامه ۵۹۸، نبرد میان ایران و عراق با حملات آشکار مغایر با حقوق بین‌المللی به کشتیرانی بازرگانی در آب‌های بین‌المللی ادامه دارد.

کشور متبوعم، مانند سایر حاضرین پشت این میز، حق خود می‌داند که از کشتیرانی خود در آب‌های بین‌المللی در برابر این قبیل حملات حفاظت کند. نقش نیروی دریایی ما در خلیج [فارس] دقیقاً غیرخصمانه و کاملاً برای حفاظت تعیین شده است. چنین نیرویی

defamoghaddas.ir

کاملاً ملزم است که به حق دفاع از خویش طبق ماده ۵۱ منشور عمل نماید. نگرانی ما همانند سایر کشورهای عضو، حفظ حقوق بین‌المللی و اصل آزادی دریانوردی است.

درس بسیاری که از این حادثه می‌توان گرفت این است که باید منتظر نتایج تحقیقات بود. ولی درس مهم این مناقشه بسیار مخاطره‌آمیز، پایان بدون درنگ آن است. همان‌طور که در قطعنامه ۵۹۸ مندرج است هدف اصلی این شورا باید تلاش برای برقراری حل‌وفصل همه‌جانبه، عادلانه و شرافتمندانه مناقشه باشد. دولت متبوعم فعالانه برای پایان آن تلاش می‌کند و به انجام چنین کاری ادامه می‌دهد. ما از دو طرف می‌خواهیم که کاملاً تحت این قطعنامه به تعهدات خود عمل کرده و برای دستیابی به صلح از طریق مذاکره همکاری نمایند.

حضور وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران را مغتنم شمرده، اگرچه عمیقاً از این حادثه که باعث حضور وی شده است متأسفیم. این فرصت برای ما فراهم شد تا با وی و دولت این کشور همدردی نموده و به خانواده‌های قربانیان تسلیت گوییم، همچنین نگرانی خود و نگرانی مشترک این شورا را به وی اعلام نماییم که این خونریزی که بسیار طول کشیده، باید پایان یابد و این نسل را از مصیبت‌های جنگ رها سازیم.

رئیس: ضمن تشکر از نمایندگی پادشاهی بریتانیا از نمایندگی نپال برای ایراد سخنرانی دعوت می‌نمایم.

آقای رانا (نپال): با تشکر از جناب‌عالی و آقای جرج بوش معاون رئیس جمهور ایالات متحده امریکا که دیروز در جمع ما بود، حضور آقای علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران را خوش‌آمد می‌گویم. حضور آنها نشان‌دهنده اهمیت موضوع مورد بحث است. هیئت نمایندگی ما با علاقه زیاد به اظهارات معاون رئیس جمهور ایالات متحده و وزیر امور خارجه ایران در دیروز صبح گوش فرا داد.

نپال مانند سایر اعضای شورا شوک وارده را به‌خوبی درک می‌کند و با دولت و مردم ایران در سقوط هواپیمای غیرنظامی‌اش ـ طبق برنامه پروازی از بندر عباس به دبی ـ به وسیله نیروی دریایی ایالات متحده مورخ ۳ جولای ۱۹۸۸ اعلام همدردی می‌نماید. از دست دادن جان ۲۹۰ مسافر بی‌گناه در نوع خود در تاریخ هوانوردی غیرنظامی از فجیع‌ترین حوادث می‌باشد. نپال شدیداً از این تراژدی دردناک که بشریت را اندوهگین نموده عمیقاً اعلام تأسف می‌نماید. از طرف دولت نپال ضمن تأسف عمیق از این حادثه با خانواده‌های قربانیان صمیمانه همدردی می‌نماید.

حادثه اسفناک سقوط هواپیما به‌نظر می‌رسد تاحدود زیادی به‌خاطر تشخیص اشتباه بوده و اقدام تنبیهی از پیش طراحی شده نبوده و تحریکات احتمالی در وقوع این حادثه نیز بی‌تأثیر نبوده است و باید از این حادثه دردناک درس گرفت. در اینجا هیئت نمایندگی ما، اعتراف صریح دولت ایالات متحده امریکا نسبت به مسئولیت خود و ابراز تأسف این دولت را ارج می‌نهد.

defamoghadas.ir

همچنین یادآور می‌شود که دولت ایالات متحده تصمیم گرفته است به خانواده‌های قربانیان در این پرواز شوم غرامت پرداخت کند. ما عذرخواهی از دولت جمهوری اسلامی ایران و پرداخت غرامت به اعضای خانواده‌های قربانیان را مورد تأکید قرار می‌دهیم. چنین اقدامی در راستای حفظ ارزش‌ها و سنت‌های بشردوستانه ایالات متحده خواهد بود.

فضای آسمانی که سقوط پرواز هواپیمای ۶۵۵ اتفاق افتاد به‌طور استثنایی به دلایل زیر شلوغ بود: بسیاری از خطوط هوایی در آنجا فعال هستند که از جمله با پرچم خود ما نیز وجود دارند. به نظر ما تنها این حقیقت باور ما را تقویت می‌کند که شورا باید با اتخاذ تصمیمات مناسب از وقوع این نوع حوادث جلوگیری و رعایت اصول بین‌المللی در حفاظت از هوانوردی غیرنظامی را تضمین کند. این می‌تواند در حالی اتفاق افتد که واقعیت‌ها در مورد این حادثه در پیش روی این سازمان و به‌دنبال تحقیقات کامل آژانس شناخته شده بین‌المللی مانند سازمان هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی (ایکائو) قرار داده شود. به همین دلیل مهم بود که ما دیروز از تصمیم شورای ایکائو حمایت کردیم تا بنا به درخواست جمهوری اسلامی ایران تحقیق کاملی بنماید. ما تشکر خود را از دولت ایالات متحده مبنی‌بر موافقت برای همکاری در تحقیق در این خصوص اعلام می‌نماییم. در حالی‌که حق شورا در توجه دقیق و فوری به این حادثه دردناک محفوظ است، بسیار ضرورت دارد که خویشتن‌داری و مصالحه لازم صورت پذیرد. جنگ میان ایران و عراق که از دوستان نپال و از اعضای نهضت عدم تعهد هستند تاکنون خسارات سنگین جانی و مالی بسیاری را برجای گذاشته است. هیئت نمایندگی ما مایل است بر ضرورت فوری برای هماهنگی تلاش‌های خود در پایان دادن به این مناقشه برادرکشی و نیز برقراری صلح در این منطقه پرآشوب، تأکید کند. در این لحظه حساس و غم‌انگیز، نپال بیش از گذشته بر ضرورت اجرای کامل قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت تأکید دارد که تنها راه برای بازگشت صلح و آرامش به منطقه خلیج [فارس] است. بنابراین یک‌بار دیگر مصرانه درخواست دارد که در این هدف مهم مشارکت و با دبیرکل همکاری کرده تا به تلاش‌هایش در این راستا ادامه دهد. در اینجا هیئت نمایندگی ما مایل است بر ضرورت تبعیت دقیق در اجرای سریع قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت و کلیه مفاد آن از جمله بند ۵ که خواستار اقدامات زیر است، تصریح نماید:

"سایر کشورها حداکثر خویشتن‌داری را به‌عمل آورده و از هرگونه اقدامی که ممکن است به تشدید و گسترش این مناقشه منتهی شود، خودداری ورزند" (قطعنامه۵۹۸، بند ۵).

در پایان خاطرنشان می‌شود که تنها راه، فروکش کردن این مناقشه است تا به درد و رنجی که مردم این منطقه متحمل می‌شوند، پایان داد. به علاوه تنها شرایط برای برقراری صلح پایدار در این منطقه جلوگیری از وقوع تراژدی‌های قابل اجتنابی مانند ۳ جولای ۱۹۸۸ می‌باشد.

رئیس: ضمن تشکر از نمایندگی نپال از نمایندگی یوگسلاوی برای سخنرانی دعوت می‌نمایم.

defamoghaddas.ir

آقای پیجیک (یوگسلاوی): ضمن استقبال از حضور آقای علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران که شخصاً در شورای امنیت حضور یافت تا موضع کشور متبوعش را در مورد حادثه اسفناک سقوط هواپیمای خطوط هوایی ایران به وسیله نیروی دریایی ایالات متحده در تاریخ ۳ جولای ۱۹۸۸ بیان کند. در واقع شورای امنیت حق قانونی خود می‌داند که این وضعیت خطرناک در منطقه خلیج [فارس] را مورد بررسی قرار دهد و دارای مسئولیت خاصی در یافتن راه حل پایدار و کاملاً عادلانه برای مناقشه می‌باشد. همچنین فرصت را غنیمت شمرده از آقای ولایتی درخواست می‌نمایم تا همدردی عمیق ما را به دولت و مردم ایران و نیز خانواده‌های قربانیان بی‌گناه این تراژدی اسفناک اعلام نماید.

همچنین از تصمیم معاون رئیس جمهور ایالات متحده آقای جرج بوش که شخصاً در مورد این رخداد دردناک در شورای امنیت توضیح داد، تشکر می‌نماییم.

سقوط هواپیمای خطوط هوایی ایران به وسیله نیروی دریایی ایالات متحده که جان ۲۹۰ مسافر بی‌گناه را گرفت به جامعه بین‌المللی کاملاً شوک وارد کرد.

اخبار این حادثه اسفناک، تأسف عمیق دولت و مردم یوگسلاوی را باعث شده است. شش تن از کارشناسان یوگسلاوی و کارگران این کشور در میان قربانیان این اقدام شوم بودند که توسط ایوان میلوتینویک به‌کارگیری شده بودند و مرگ آنها کلیه مردم یوگسلاوی را در ماتم و اندوه فرو برد.

توضیحات و اظهار نظرهای کافی در مورد ماهیت نظامی و فنی و شرایطی که به این حادثه اسفناک منجر شد، ارائه گردید. آثار روانی این تراژدی که از پیامد نخست این تنش نظامی بزرگ در این منطقه است به سختی قابل درک است و وضعیت این منطقه را به یکی از خطرناک‌ترین تهدیدات برای صلح و امنیت جهانی تبدیل کرده است.

معتقدیم تحقیقاتی که از سوی مجامع بین‌المللی مختلف انجام گرفته است، شرایط منتهی به این حادثه دردناک را روشن خواهد کرد تا بتوان از وقوع این قبیل تراژدی‌ها در آینده جلوگیری کرد. به‌ویژه اینکه بر رعایت کامل مفاد کنوانسیون ۱۹۴۴ شیکاگو و محافظت از امنیت هوانوردی غیرنظامی در طی زمان جنگ تأکید دارد.

ما از تصمیم دولت ایالات متحده در پرداخت غرامت به خانواده‌های قربانیان بی‌گناه این تراژدی استقبال می‌کنیم، اگرچه بدیهی است می‌تواند هیچ‌گونه غرامتی به‌خاطراین تلفات جانی پرداخت نشود.

سقوط هواپیمای مسافری ایران ایر که توضیحات لازم داده شد بسیار اسفناک بود و شاید جدی‌ترین هشدار به پیامدهای غیرقابل پیش‌بینی ادامه تنش و بحران فعلی در منطقه خلیج [فارس] است. لازم به ذکر است که از همان ابتدای جنگ ایران ـ عراق، یوگسلاوی هشدار داد که این مناقشه ابعاد بسیار خطرناکی پیدا خواهد کرد. همچنین خاطر نشان

defamoghadas.ir

نمودیم که حضور و تمرکز تعداد زیادی از ناوهای خارجی به همراه وقایع متعدد در خلیج[فارس]، تهدید دائم و تشدید مناقشه و نیز مداخله قدرت‌های خارجی را به‌دنبال خواهد داشت. به همین دلیل، یوگسلاوی پشتیبانی کامل خود را در خصوص تصویب قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت برای پایان بخشیدن به جنگ ایران و عراق اعلام می‌نماید. در بیانیه‌ای که دبیرخانه فدرال امور خارجه از طرف دولت یوگسلاوی صادر کرد، خاطر نشان شده است که اقدام غیرمسئولانه و غیرقابل درک نیروی دریایی ایالات متحده در خلیج[فارس] در سقوط هواپیمای خطوط مسافری ایران ایر و مغایرت آن با حقوق بین‌المللی، یک‌بار دیگر توجهات را به این وضعیت خطرناک و پیچیده در منطقه خلیج [فارس] جلب کرد که به‌سرعت کنترل آن در حال از دست رفتن است و به‌طور مستقیم نه تنها امنیت کشورهای منطقه را به مخاطره می‌افکند بلکه همچنین صلح و امنیت کل منطقه را در معرض تهدید قرار داده است.

دولت یوگسلاوی با توجه به این حادثه اسفناک بر ضرورت حذف بدون درنگ شرایطی که به تنش و ناآرامی در وضعیت خلیج [فارس] منجر شده، تأکید دارد. اقدامات فوری بین‌المللی لازم است تا بر اساس قطعنامه ۵۹۸ در اسرع وقت ممکن به جنگ ایران و عراق پایان داده شود که در نقل و انتقال فزاینده به‌کارگیری نیروهای نظامی در آن منطقه آشفته، تأثیرات بسیاری داشته است.

آنچه اکنون بسیار مهم است این است که طرفین از کلیه اقداماتی که تشدید بیشتر تنش را باعث گردد، خودداری ورزند و ضرورت دارد برای حل‌وفصل این بحران خطرناک، به‌طور جدی تلاش‌ها افزایش یابد.

در صورتی‌که طرفین و نیز جامعه بین‌المللی مستقیماً و به‌طورگسترده درگیر شوند، بسیار خطرناک خواهد شد. در آینده باید از فاجعه اخیر درس گرفت. اعتقاد راسخ داریم با توجه به سپری شدن زمان طولانی از این رودررویی و بی‌اعتمادی ایجاد شده، لازم است که با اراده و آمادگی لازم برای برچیدن سرچشمه اصلی تنش در منطقه تلاش نماییم که نیازمند عزم سیاسی جدی است و باید ریشه مشکلات را عمیقاً درک کنیم و باید بگویم نیازمند شجاعت سیاسی و عقل جمعی است تا فضا و شرایط مناسب برای گفت‌وگوی حساس و سازنده فراهم شود تا به این مناقشه پایان داد.

با توجه به دارا بودن مسئولیت و تعهدات تاریخی نسبت به حفظ جان قربانیان بی‌گناه هواپیمای ایران ایر، باید از همه امکانات برای پایان بخشیدن به این قبیل حوادث اسفناک استفاده کرد. تاکنون در طی حوادث این مناقشه بی‌معنا در جنگ خونین ایران و عراق و بر جای گذاشتن خسارات سنگین جانی و مالی فراوان و تخریب دو کشور عضو عدم تعهد، کاملاً ثابت شده که مسائل موجود میان آنها از واقعیت بسیار دور است و مناقشات در منطقه نبرد را می‌توان

defamoghaddas.ir

با استفاده از نیروی نظامی حل‌وفصل کرد. امیدواریم که کلیه طرف‌هایی که مستقیماً درگیر هستند اکنون بیش از پیش نسبت به این موارد آگاهی بیشتری یابند.

همچنین مایلم با اطمینان اعلام نمایم که شرکت کلیه طرف‌های مربوطه در این جلسات شورای امنیت، نشان‌دهنده تغییر تدریجی در حل‌وفصل مناقشه ایران و عراق است و تلاش‌های شورای امنیت و دبیرکل سازمان ملل برای اجرای همه‌جانبه و فوری قطعنامه ۵۹۸ از عزم جدی آنها حکایت دارد. فقدان انجام چنین کاری تنها به افزایش خطر تشدید بیشتر این مناقشه بی‌نتیجه و به مخاطره افکندن صلح و امنیت نه تنها در منطقه بلکه در کل جهان می‌باشد.

رئیس: ضمن تشکر از نمایندگی یوگسلاوی از نمایندگی اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی برای ایراد سخنرانی دعوت می‌نمایم.

آقای لوزینسکی (اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی): شورای امنیت امروز بنا به درخواست دولت جمهوری اسلامی ایران و آقای ولایتی وزیر امور خارجه این کشور تشکیل جلسه داد (S/19979). همان‌طور که در نامه مورخ ۳ جولای ۱۹۸۸ اعلام شد هواپیمای مسافری ایران ایر هدف حملات موشکی نیروی دریایی امریکا مستقر در خلیج فارس قرار گرفت که به مرگ همه مسافران از جمله ۶۶ کودک و سرنشینان هواپیما منجر شد. دیروز وزیر امور خارجه این کشور حقایق بیشتری در توصیف این تراژدی و چگونگی وقوع آن بیان کرد.

هیئت رئیسه شورای عالی اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی از طرف رهبر و مردم شوروی با ارسال پیامی به [آیت‌الله] آقای سیدعلی خامنه‌ای رئیس جمهوری اسلامی ایران صمیمانه با مردم ایران و خانواده‌های قربانیان در خصوص مرگ اسفناک مسافران و سرنشینان هواپیما اعلام همدردی نمود.

در بیانیه تاس مورخ ۴ جولای امسال آمده است:

این تراژدی که مسئولیت کامل آن متوجه فرماندهی ایالات متحده امریکا است یک حادثه تصادفی نیست، بلکه به‌خاطر اقدامات مستقیم ایالات متحده در سال گذشته و افزایش حضور نظامی‌اش در خلیج فارس می‌باشد.

سقوط اسفناک هواپیمای ایران بر اثر اصابت موشک‌های امریکایی و مرگ حدود ۳۰۰ نفر که تمامی آنها بی‌گناه بودند، تأییدی بر هشدارهای مکرر شوروی در مورد حضور بی‌شمار ناوهای جنگی و هواپیماهای ایالات متحده و به‌وجود آوردن وضعیت انفجاری دائم و مملو از پیامدهای شدیداً مرگبار در این منطقه می‌باشد.

حضور ناوگان ایالات متحده در خلیج فارس به منظور ایجاد یک رژیم امنیتی در این منطقه در راستای منافع این کشور خواهد بود. ولی حقایق نشان‌دهنده آن است که بر اثر اقدامات پنتاگون در خلیج [فارس] این رژیم امنیتی شکل نگرفته بلکه افزایش خطر را باعث

defamoghadas.ir

شده است. اتکا به سیاست زور نمی‌تواند امنیت را تقویت کند؛ بالعکس تنها می‌تواند یک نتیجه داشته باشد: تنش را تشدید کرده و مرگ افراد بی‌گناه را باعث شود.

اتحاد شوروی مکرراً در مجامع مختلف هشدار داده است که راه اقدامات نظامی نمی‌تواند به وضعیت طبیعی منتهی شود. در صورتی‌که این هشدارها به‌موقع مورد توجه قرار داده می‌شد، امروز شورای امنیت مجبور نبود که حادثه ۳ جولای را مورد بحث قرار دهد. این تراژدی یک‌بار دیگر نشان داد که ناوگان ایالات متحده باید بی‌درنگ آب‌های خلیج فارس را ترک کند.

تلاش‌هایی صورت گرفته است تا آنچه را که اتفاق افتاده تحت عنوان انحراف از مسیر پروازی و ضرورت حق دفاع از خویش توجیه کند. در ضمن خود ایالات متحده و نیز سایرکشورهای غربی و تقریباً منابع صلاحیت‌دار نسبت به صحت اطلاعات فنی ارائه شده تردید خیلی جدی دارند. استدلال دفاع از خویش را چگونه می‌توان برای انهدام خطوط مسافری در حال پرواز درکریدور هوایی مشخص و هزاران کیلومتر دورتر از مرزهای این قدرت، دفاع از خود فرض کرد.

در بیانیه خبرگزاری تاس مورخ ۴ جولای آمده است:

با ابراز همدردی عمیق در از دست دادن جان این افراد و با محکوم نمودن اقدام نظامی امریکا که به این حادثه منجر شد، شوروی امیدوار است که رهبری ایالات متحده به آنچه رخ داده، توجه دقیق نموده و در خصوص سیاست ایالات متحده در خلیج فارس اقدام عاجل نماید.

اعتقاد جدی داریم که وضعیت انفجارآمیز فعلی نیازمند آن است که به آن نگرش مسئولانه و دقیقاً متوازن داشته باشیم و با همکاری سازنده و دائمی از روش‌های سیاسی برای حل‌وفصل مناقشات که از جمله آن خلیج فارس می‌باشد حمایت کرد. اتحاد شوروی بر ضرورت فوری کاهش تنش در این منطقه، عقب‌نشینی ناوگان ایالات متحده از خلیج[فارس] و حل‌وفصل مسئله امنیت در این آبراه با استفاده از نیروی دریایی سازمان ملل تأکید دارد. همان‌طور که بارها اتحاد شوروی اعلام کرده است نیروی دریایی تحت پرچم سازمان ملل جایگزین کلیه ناوهای جنگی کشورهای غیرساحلی در خلیج فارس شوند تا در وضعیت این آبراه منطقه بهبود حاصل شده و با ایجاد مکانیسمی برای حل‌وفصل سیاسی مناقشه ایران و عراق اقدام نمود. اخیراً جزئیات بیشتری از پیشنهادات خود را ارائه و کاملاً آمادگی داریم تا مباحثات درباره آن را آغاز کنیم.

اتحاد شوروی که از عادی‌سازی وضعیت انفجارآمیز خلیج فارس پشتیبانی می‌کند، از تلاش‌های دبیرکل سازمان ملل برای اجرای قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت در کلیه زمینه‌ها از جمله بند ۵ آن که از کلیه کشورها خواستار حداکثر خویشتن‌داری و خودداری از هرگونه اقدامی است که به تشدید و گسترش بیشتر مناقشه منجر شود، حمایت می‌کند.

همان‌طور که در نهمین کنفرانس اخیر حزب کمونیست اتحاد شوروی تأکید شد، اطمینان از امنیت کشورها همواره باید با اقدامات متقابل سیاسی همراه باشد و به‌طور دقیق

defamoghadas.ir

الزامات بین‌المللی را رعایت کرد. زمان آن فرا رسیده که با غیرنظامی کردن تدریجی و اقدامات بشردوستانه در روابط بین‌المللی، تفکر جدید سیاسی، حس مشترک، دانش و اصول اخلاقی و نداشتن جاه‌طلبی و تعصب خودخواهانه شکل گیرد و نهایتاً کشورها را به یافتن راه‌حل برای بسیاری از ناملایمات جهانی و نیز دستیابی به موازنه منافع، سوق داد.

نمایندگی شوروی از شورای امنیت می‌خواهد به درخواست ایران در خصوص سقوط اسفناک هواپیماهای مسافری ایران به‌موقع پاسخ گوید. همچنین شورا باید ارزیابی درستی از این حادثه ارائه دهد و با اتخاذ اقدامات لازم جهت عادی‌سازی فوری وضعیت و به‌وجود آوردن امنیت در این منطقه تلاش نماید.

رئیس: ضمن تشکر از نمایندگی اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی از نمایندگی ایتالیا دعوت می‌نمایم.

آقای بوسّی (ایتالیا): حضور معاون رئیس جمهور ایالات متحده و وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران نشان‌دهنده اهمیت موضوع مورد بحث است که حضور آنها را خوش‌آمد می‌گویم.

نمایندگی ما مایل است که مجدداً در این سازمان از طرف دولت ایتالیا با خانواده‌ها اعم از ایرانی و غیرایرانی در این حادثه که به مرگ ۲۹۰ نفر از جمله یک شهروند ایتالیایی منجر شد، همدردی نماید. همچنین با کلیه بستگان سایر کشورها که در این حادثه جان باختند نیز همدردی می‌کند.

علاوه بر کشور متبوعم قطعاً افکار عمومی نیز از رخداد ۳ جولای عمیقاً متأثر است و نگران افزایش اقدامات نظامی است، درحالی‌که هدف اصلی تضمین امنیت و پایان بخشیدن به تهدید ارتباطات و ایمنی غیرنظامیان می‌باشد که باید طبق اصول مقرر بین‌المللی حفاظت شود.

حضور دریایی حتی در صورت غیرارادی به منظور تأمین آزادی دریانوردی است، بسیار مطلوب است که خطوط پرواز طبق اصول کنوانسیون شیکاگو تأمین شود، اصولی که تنها چند سالی است که کشورهای عضو سازمان هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی (ایکائو) مقرر کرده‌اند.

حادثه ۳ جولای نمی‌تواند بر شورای امنیت تأثیر نداشته باشد، سازمانی که کار اصلی آن محافظت از صلح و امنیت بین‌المللی است. نگرانی ما در این حادثه تحت تأثیر منافعی است که به منظور ایجاد روابط میان قسمت‌های سازمان ملل و کشورهای خلیج [فارس] و گشایش حس اعتماد بیشتر و نیز اعتقاد به صلح صورت می‌پذیرد.

معتقدم به این حقیقت با شناخت کافی باید توجه شود که دولت تهران به شورای امنیت روی آورده است. دولت متبوعم حضور وزیر خارجه جمهوری اسلامی ایران را در جمع شورا به فال نیک می‌گیرد.

همچنین اظهارات مقامات ایرانی مسئولانه و مخالفت با هرگونه اقدام تلافی‌جویانه بوده

defamoghadas.ir

است. آنها در اظهاراتشان هرگونه تصمیم احساسی را رد کردند.

تصمیم رئیس جمهور ایالات متحده در پرداخت غرامت بـه خـانوادههـای قربانیـان در راسـتای سنت بشردوستانه مردم امریکا است که اقدام به‌موقع و درست و در جهت تسکین حادثه بود.

ما باید به جوانب مثبت حقایق چنگ زده و در سخنان خود از اتهامات بیهوده دوری گزینیم.

به نظر نمایندگی ما به‌عنوان یکی از اعضای این سازمان مهم سیاسی، نباید وارد بررسـی جنبه فنی این حادثه دردناک شد که تنها به پیچیده‌تر شدن بیشتر وضعیت خلیج [فـارس] با کلیه مفاد مطروحه جهت امنیت بین‌المللی منجر می‌شود.

در این سازمان به‌عنوان نماینده ایتالیا به صراحت اعلام می‌نمایم کـه هـیچ تصـمیمی از قبل در واحدهای دریایی وجود نداشته است. خطای فجیع مرتکب شده‌انـد. هنـوز بـر ایـن حقیقت پای‌بند هستیم که یک واحد نظامی یک هواپیمـای غیرنظـامی را سـرنگون کـرده، بدون اینکه قصد خصمانه‌ای داشته باشد. حقایقی که در شورا مطرح شد موضوعات ناراحـت کننده‌ای بود که از محدودیت‌های تکنولوژهای مدرن است و بنابراین بـر ضـرورت مقـررات دقیق‌تر در حفاظت از خطوط پروازی غیرنظامی تأکید می‌گردد.

به همین دلایل، ایتالیا از تصمیمی که دیروز سازمان هوانـوردی غیرنظـامی بـین‌المللـی برای تحقیق در مورد علل و اثرات حادثه اتخاذ کرد، استقبال می‌کند.

همان‌طورکه وزیر امور خارجه ایتالیا در پارلمان تأکید کرد، تأسف خود را از ایـن حادثـه اسفناک که از عدم توانایی جامعه بین‌المللی در مداخله مؤثر در مناقشه ایران و عراق نشأت می‌گیرد اعلام می‌نماییم. در حالی که این سازمان امکان ابراز قـانونی احساسـات و تفکـرات کلیه شرکت کنندگان را فراهم ساخته، امیدواریم که مباحث ما بتواند درسی باشد که تاریخ به ما تحمیل کرده به‌خاطر اینکه ترغیب شویم که با تحقیق در مناقشات، آن را صلح‌جویانه و از طریق مذاکره حل و فصل نماییم.

واقعیتی است که هر حادثه‌ای مزایای خودش را دارد که داوری شود. اما این همچنین فرصـتی است تا تلاش‌های خود را که در این حرکت تجلی کرده و مایلم یادآور شوم که از یک‌سـال پـیش شروع شده از سرگیریم. موظف هستیم تلاش‌های صلح را از سـرگیریم. ایـن حادثـه و بسـیاری از حوادث دیگر جنگ خلیج [فارس] که شورای امنیت مجبور بوده است طی ۱۲ ماه گذشـته مـورد بحث قرار دهد مؤید آن است که تنها موفقیت طرح صلح می‌تواند این مسئله را حل‌وفصل نماید.

شورای امنیت به مسئولیت‌های خویش در ۲۰ جولای سال گذشته عمل کرد. طرح کلی دبیرکل در ۲۴ دسامبر ۱۹۸۷ از سوی شورا تأیید شد. معتقدیم که این فرصت تأییـدی بـر پشتیبانی ما از طرح است و از طرفین مناقشه می‌خواهیم از آن تبعیت کنند به‌خاطر اینکـه راه برای اجرای قطعنامه ۵۹۸ فراهم شود.

رئیس: ضمن تشکر از نمایندگی ایتالیا از نمایندگی فرانسه دعوت می‌کنم.

defamoghadas.ir

آقای بروچاند (فرانسه): با شنیدن خبر سقوط هواپیمای غیرنظامی ایران در ۳ جولای، دولت فرانسه احساس ناراحتی خود را ابراز و با خانواده‌های قربانیان، مردم و دولت ایران همدردی کرد. ما خواستار روشن شدن شرایطی هستیم که این خطای اسفناک در آن واقع شد، همچنین از جامعه بین‌المللی مصراً می‌خواهیم که عزم خود را جزم کرده و از وقوع چنین حوادثی در آینده جلوگیری و راه‌حلی ارائه کنند که صلح و امنیت به این منطقه بازگردد.

قبل از ایراد سخن، مایلم مجدداً به نمایندگی جمهوری اسلامی ایران، آقای علی‌اکبر ولایتی همدردی دولت و مردم فرانسه را اعلام نمایم. اما به خانواده‌های قربانیان و تمامی مردم ایران که در این حادثه سوگوارند، و همچنین با حادثه دیدگان سایر کشورها همدردی می‌نماییم.

جامعه بین‌المللی از این حادثه ناگوار متألم است. در این خصوص، از صداقت دولت ایالات متحده در پذیرش مسئولیت یکی از کشتی‌هایش و ابراز تأسف عمیق این کشور در بالاترین سطح، استقبال می‌کنیم. باید این حقیقت را خاطر نشان کرد که دولت ایالات متحده تصمیم گرفته است به خانواده‌های قربانیان غرامت پرداخت کند.

وظیفه نخست شورا ابراز احساسات ملت‌ها در تأسف از وقوع این حادثه اسفناک و ابراز همدردی ما با خانواده‌های قربانیان و ایران می‌باشد. همان‌طور که گفته شد، جامعه بین‌المللی باید اقداماتی را اتخاذ کند که از تکرار چنین حوادثی جلوگیری کند. بنابراین باید شرایط این تراژدی را بهتر درک کنیم به‌خاطر اینکه نتایج درستی در خصوص امنیت هوانوردی غیرنظامی و رفتار طرفین درگیر حاصل شود. مطالبی که در مورد حقیقت موضوع ارائه شد بر ضرورت یافتن علل حادثه و برچیدن عوامل آن تأکید دارد. به عبارت دیگر ما باید به حذف تنش در این منطقه از جهان اصرار ورزیم.

بنابراین هدف نخست ما تحقیق و جمع‌آوری اطلاعات کامل و هدف‌دار در حد ممکن است، البته با همکاری طرفی که مستقیماً به حادثه مرتبط است، میسر است. بدیهی است بدون آگاهی از نتایج چنین تحقیقی، جامعه بین‌المللی نمی‌تواند داوری کند که به‌نظر این حادثه خطای بزرگی باشد. یادآور می‌شود که چنین روندی از قبل در روش کاری سازمان هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی (ایکائو) مطرح بوده و می‌توانیم به شورا پیشنهاداتی را ارائه دهیم. البته باید شرایط منطقه را در نظر گرفت که باعث سقوط این ایرباس شده است.

اصولاً نمی‌توان به این حقیقت بی‌توجه بود که سقوط ایرباس ایران در منطقه‌ای اتفاق افتاد که سال‌هاست به‌خاطر مناقشه ایران و عراق از عدم امنیت رنج می‌برد. در اصل بسیاری از درگیری‌های نیروهای هوایی و دریایی و بدون توجه به ملیت‌های طرفین درگیر به‌خاطر جنگ میان دو کشور بزرگ در این منطقه است. در خلیج[فارس]، آزادی و امنیت دریانوردی مورد تهدید واقع شده و اقدامات خاصی از سوی بسیاری از کشورها به‌خاطر مواجهه با این خطر اتخاذ شده است.

به‌خاطر دامنه و شدت آن که وقوع این حادثه جدیدترین آن می‌باشد بیش از ۳۰۰ نفر

جان خود را از دست دادند که تنها می‌تواند این اندیشه را تقویت کند که بیش از پیش ضرورت دارد به این مناقشه جان‌فرسا پایان داده شود.

شورای امنیت در سال گذشته احساسات جامعه بین‌المللی را با تصویب به اتفاق آرای قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) ابراز کرد که دارای مفادی متوازن برای حل‌وفصل کامل مناقشه است. چند ماهی است که از تصویب آن سپری شده است بدون اینکه به اهداف قطعنامه‌ای که در جهت نیل به بازگشت صلح و ثبات به منطقه تهیه شده، دست یافت. امروز در اندوه از دست دادن جان غیرنظامیان ایرباس ایران گرد آمدیم. می‌خواهم تأکید کنم در صورتی‌که چرخه خطر، تهدید، ضد تهدید و خطاهای احتمالی متوقف شود، این قبیل حوادث هرگز تکرار نخواهد شد.

در این شرایط اندوهناک، معتقدیم که سازمان ملل باید عزم خود را جزم کند تا با حل‌وفصل عادلانه امکان تحقق صلحی پایدار میسر گردد.

رئیس: با تشکر از نمایندگی فرانسه از نمایندگی چین دعوت می‌نمایم.

آقای لی لویه (چین): در ۳ جولای، ناو ایالات متحده با شلیک موشک یک هواپیمای ایران را در منطقه خلیج [فارس] ساقط کرد و مرگ ۲۹۰ نفر سرنشین آن از جمله کودکان را باعث شد. ما از این حادثه شوکه شده و این اقدام را محکوم نمودیم. ضمن اظهار تأسف عمیق، با خانواده‌های قربانیان و دولت و مردم جمهوری اسلامی ایران اعلام همدردی می‌نماییم.

به‌نظر ما دولت ایالات متحده مسئول این حادثه تکان‌دهنده است. ما با دیدگاه دبیرکل همسو هستیم، همان‌طور که وی در اظهاراتش در مورد این حادثه گفت که موضوع مسئولیت نباید نادیده گرفته شود و باید از تکرار این قبیل حوادث جلوگیری گردد. امیدواریم که سازمان ملل با این موضوع به‌طور همه‌جانبه برخورد نماید و با اتخاذ اقدامات دقیق از وقوع حوادث مشابه جلوگیری به‌عمل آورد.

دولت چین در خصوص ایمنی هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی بسیار نگران است که به مردم هر کشوری مرتبط است. به نظر ما مقررات حقوق بین‌المللی مبنی‌بر ممنوعیت اقدامات نظامی و اقدامات خشونت‌آمیز که تهدیدی برای ایمنی هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی و عملیات عادی آنها به شمار می‌رود، دقیقاً باید رعایت شود. بنابراین نمایندگی چین با تحقیق کامل و دقیق در مورد این حادثه در مجامع بین‌المللی مربوطه موافق بوده و برای روشن شدن حقایق و اتخاذ اقدامات لازم برای تضمین ایمنی هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی اقدامی ضروری است. امیدواریم که طرف‌های ذی‌ربط در این خصوص همکاری کامل را بنمایند. به نظر ما حق مسلم خانواده‌های قربانیان است که به آنها غرامت متناسب پرداخت گردد.

مایلم مخالفت دولت چین با مداخله نظامی قدرت‌های بزرگ در منطقه خلیج [فارس] را تکرار کنم. این قبیل مداخلات هیچ کمکی به صلح و ثبات منطقه نخواهد کرد و تنها

defamoghaddas.ir

وضعیت منطقه را پیچیده‌تر می‌کند و بیش از هر زمان دیگری بـه تشـدید بیشـتر مناقشـه منجر می‌گردد، این یک‌بار دیگر در تحولات اخیر ثابت شد. بنـابراین از قـدرت‌هـای بـزرگ می‌خواهیم که از خلیج [فارس] عقب‌نشینی کنند. امیدواریم که صلح در خلـیج [فـارس] و امنیت در مسیرهای بین‌المللی هوایی و دریایی تأمین شود. امور مربوط بـه خلـیج [فـارس] باید به وسیله کشورهای خلیج [فارس] و با مشاوره خودشان انجام گیرد.

سقوط هواپیمای ایران و وضعیت منطقه خلیج [فارس] نگرانی شدید جامعه بـین‌المللـی در خصوص جنگ ایران و عراق را موجب شده که تقریباً ۸ سال از آن سـپری شـده اسـت. مجدداً صادقانه از ایران و عراق می‌خواهیم بـا دبیرکـل سـازمان ملـل و شـورای امنیـت بـا حسن‌نیت همکاری نموده تا طبق قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت به حل‌وفصـل همـه‌جانبـه و عادلانه در مناقشه میان دو کشور دست یافت و به جنگ در اسرع وقت ممکن پایان داد.

رئیس: با تشکر از نمایندگی چین از نمایندگی آرژانتین دعوت می‌نمایم.

آقای دلپیچ (آرژانتین): مایلم به وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران خوش‌آمد گویم که حضور وی به این جلسات اضطراری اهمیت خاصی داده است، اگرچه از شرایط نامناسبی که به این جلسه منتهی شد، اظهار تأسف می‌نماییم، ولی نمی‌توانیم مشارکت فعال ایـران را در این جلسه کاری شورا نادیده بگیریم که سرآغاز بسیار مثبتـی اسـت. اطمینـان دارم کـه رابطه ایران با شورا قطعاً وارد مرحله جدیدی شده که می‌تواند جهت ایجاد شرایط متناسـب برای حل‌وفصل مسائل مهم منطقهٔ آنها مشارکت خوبی باشد.

همچنین ضمن استقبال از حضور دیروز جناب آقای جرج بـوش معـاون رئـیس جمهـور ایالات متحده در این جمع، شرکت وی در این مباحث، مؤید تأسف صادقانه دولت متبوعش در مورد موضوع تحت ملاحظه است، همچنین تأکیدی بر منافع ایالات متحده در تصمیمات درباره مسائل مؤثر در منطقه خلیج [فارس] می‌باشد.

در روز یکشنبه ۳ جولای یک موشک از سوی ناو وینسنس ایالات متحده به سوی هواپیمـای مسافری ایران در برنامه پروازی و در کریدور هوایی بین‌المللی در خلیج [فارس] پرتاب شـد کـه موجب حادثه بسیار اسفناکی گردید. در این حادثه هولناک ۲۹۰ نفـر از سرنشـینان غیرنظـامی جان خود را از دست دادند و همه ما را متأثر ساخت، اکنون بایـد تـلاش‌هـای خـود را مضـاعف نموده تا در اجرای اهداف و مفاد کنوانسیون شیکاگو در مورد هوانوردی بـین‌المللـی غیرنظـامی تکریم نماییم و به مناقشه پرهزینه و طولانی مدت میان ایران و عراق که ۸ سال طول کشـیده و منشأ تنش و خشونت در منطقه خلیج [فارس] می‌باشد، پایان دهیم.

در اینجا مایلم تأسف دولت متبوعم را از وقوع این حادثه بسیار دردناک تکرار نمایم و بـا دولت ایران و بستگان قربانیان بسیار آن صـمیمانه همـدردی نمـایم. از وزیـر امـور خارجـه جمهوری اسلامی ایران می‌خواهم پیـام همـدردی مـا را بـه ایـن خـانواده‌هـا اعـلام نمایـد.

defamoghaddas.ir

همچنین با خانواده‌های سایر کشورها که در این حادثه اسفناک عزیزان خود را از دست دادند، همدردی می‌نماییم.

در ۴ جولای دولت متبوعم با صدور اطلاعیه‌ای ابراز تأسف نمود و بر ضرورت شفاف‌سازی این رخداد که اکنون تحت بررسی است و نیز پذیرش مسئولیت آن، تأکید کرد. در این خصوص متذکر می‌شوم دولت ایالات متحده ضمن ابراز تأسف، آمادگی خود را برای تحقیق پیرامون حادثه و نیز پرداخت غرامت به خانواده‌های قربانیان و همچنین همکاری با سازمان هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی (ایکائو) برای تحقیق بین‌المللی اعلام کرد. این کشور نگرش مثبتی جهت جبران خسارت وارده در این حادثه اسفناک در خلیج [فارس] از خود نشان داده است.

بسیار شایسته است که شورا علاوه بر ابراز تأسف از تلفات انسانی این حادثه، از شفاف سازی کامل حادثه حمایت کند، همچنین بر ضرورت اتخاذ اقدامات فوری مؤثر و محسوس برای جلوگیری از وقوع مجدد این نوع حوادث تأکید کند. در این خصوص، آرژانتین به‌عنوان عضوی از اعضای هیئت مدیره ایکائو از تحقیقات فنی در موضوع مورد بحث پشتیبانی می‌کند. گام مهمی از طرف ما به‌عنوان عوامل اصلی باید برداشته شود تا ارزیابی دقیقی از آنچه رخ داده صورت پذیرد تا از وقوع مسائل مشابه جلوگیری به‌عمل آید. بدیهی است که هوانوردی غیرنظامی در منطقه خلیج [فارس] دارای ریسک بالایی است. بنابراین ضرورت دارد حداکثر تلاش صورت پذیرد تا پروازهای برنامه‌ریزی شده طبق معمول و بدون خطر در چارچوب رعایت کامل تعهدات کشورهای تحت کنوانسیون شیکاگو در خصوص هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی انجام شود.

از نظر سیاسی، آنچه برای پرواز ۶۵۵ ایران ایر اتفاق افتاد بر ضرورت راه حل صلح‌جویانه فوری و قاطع در مناقشه اسفناک میان ایران و عراق که بیش از ۸ سال طول کشیده و هزاران قربانی در دو کشور برجای گذاشته است، تأکید دارد. دولت متبوعم مکرراً اعلام کرده که ضروری است به این جنگ در اسرع وقت ممکن پایان داده شود.

همان‌طور که اعضای شورا تقریباً حدود یک‌سال پیش به اتفاق آرا قطعنامه ۵۹۸ الزام‌آور خود را تصویب کردند، تصمیم آنها از اهمیت زیادی برخوردار بود و امید زیادی را در پایان بخشیدن به این جنگ در آینده نزدیک به‌وجود آورده است.

با وجود این، علی‌رغم این حقیقت که ۱۲ ماه از تصویب آن سپری شده و علی‌رغم ماهیت الزام‌آور آقطعنامه ۵۹۸، هنوز اجرا نشده، بنابراین تلاش‌های شورای امنیت و دبیرکل جهت اجرای آن بی‌ثمر بوده است.

بی‌اعتنایی به این حقیقت واقعیت است، عدم پذیرش قطعنامه ۵۹۸ و تداوم مناقشه میان ایران و عراق، علت اصلی عدم ثبات و خشونت در خلیج [فارس] می‌باشد. مانند اکثریت بی‌شمار جامعه بین‌المللی معتقدیم که تنها پذیرش فوری و دقیق این قطعنامه امکان بازگشت نظم در این منطقه را امکان‌پذیر خواهد کرد.

defamoghadas.ir

شایان ذکر است قطعنامه ۵۹۸ شامل توازن عناصر لازم برای حل‌وفصل همه‌جانبه درگیری خطرناک میان بغداد و تهران است. طبیعتاً، نخست آتش‌بس فوری را خواستار شده و توقف خونریزی از اولویت مهم آن است. در ضمن مکانیسم مناسبی برای تعیین مسئولیت این مناقشه به‌وجود می‌آید. همچنین از دو کشور خواسته شده است که بی‌درنگ به مرزهای شناخته شده بین‌المللی خودشان بازگردند و برای پایان دادن فوری مناقشه، کلیه اختلافات میان خودشان را با مذاکره حل‌وفصل نمایند. به علاوه در بند ۵ اجرایی قطعنامه تصریح شده که برای اجرا از کشور ثالث دارای منافع در منطقه می‌توان کمک گرفت.

تلاش‌های ارزشمند دبیرکل برای اجرایی شدن قطعنامه ستودنی است، از این تلاش‌ها کشور متبوعم با قدرت حمایت می‌کند و اعتقاد داریم که ما دارای چارچوب فکری و سیاسی و شرایط دیپلماتیک مناسب برای کنترل این مشکل خطرناک و جهت‌دهی بسیار معقولانه آن می‌باشیم و تا زمان به‌وجود آمدن شرایط سیاسی و روانی لازم برای تحقق حل‌وفصل پایدار، ضرورت دارد که ایران و عراق و سایر بازیگران عمده بین‌المللی حداکثر خویشتن‌داری را از خود نشان داده و از هرگونه اقدامی که تنش را تشدید و منطقه را به وضعیت غیرقابل کنترل تبدیل کند، خودداری نمایند.

رخدادهایی مانند سقوط هواپیمای غیرنظامی با ۲۹۰ سرنشین از جمله سالخوردگان و کودکان مؤید آن است که برای این درخواست فوری صلح میان ایران و عراق هیچ جایگزین معتبر یا قابل قبولی ارائه نشده است. حقیقتی است که ادامه این مناقشه بی‌رحم قابل توجیه نبوده و هزینه‌های جانی و مادی فراوانی در دو کشور بر جای گذاشته و بار سنگین آن به وجدان جامعه بین‌المللی تحمیل شده است.

رئیس: ضمن تشکر از نمایندگی آرژانتین از نمایندگی ژاپن دعوت می‌نمایم.

آقای کاگامی (ژاپن): اگرچه متأسفم که در اینجا همزمان با این شرایط اسفناک حضور یافته‌ام، حضور جناب آقای علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران را صمیمانه خوش‌آمد می‌گویم و تأسف عمیق خود را از این حادثه اسفناک اعلام و با آنها همدردی می‌نمایم. اطمینان دارم که شرکت فعال ایشان در این جلسات مثبت و سازنده خواهد بود.

همچنین دیروز جناب آقای جرج بوش معاون رئیس جمهور ایالات متحده حضور داشتند. اطمینان دارم که شرکت ایشان در جلسه شورا نشان‌دهنده اهمیت این جلسات است.

ژاپن عمیقاً از کشته شدن تعداد زیادی از انسان‌های شریف در سقوط هواپیمای ایران مورخ ۳ جولای اظهار تأسف می‌کند. از طرف دولت و ملت ژاپن مایلم صادقانه با خانواده‌های قربانیان و مردم و دولت‌هایشان همدردی نمایم. چنین حادثه‌ای هرگز نباید تکرار شود. نباید اجازه داد که این حادثه به تشدید بیشتر تنش در منطقه خلیج [فارس] منتهی شود. بنابراین کاملاً شایسته است که دولت جمهوری اسلامی ایران خواستار تشکیل جلسه شورای امنیت و شورای

defamoghadas.ir

سازمان هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی برای بررسی این حادثه شود.

سقوط اسفناک خطوط هوایی ایران و کشته شدن سرنشینان بی‌گناه آن بسیار دردناک بود. همه ما از این خسارت انسانی عمیقاً اظهار تأسف نمودیم. ژاپن معتقد است برای اینکه هرگز چنین حوادثی تکرار نشود باید تحقیقات کاملی درباره حادثه صورت پذیرد و بنابراین از تصمیم ایکائو برای انجام چنین تحقیقاتی استقبال می‌کنیم. ژاپن مصراً از کلیه کشورهای مربوطه می‌خواهد که کاملاً برای تحقیقات همکاری نمایند. ژاپن از اقرار سریع دولت ایالات متحده در ساقط کردن هواپیمای ایرانی و نیز تصمیم این کشور برای انجام تحقیقات کامل از خودش و همکاری با سازمان ایکائو برای انجام تحقیقات قدردانی می‌کند.

درحالی‌که گام‌های مناسبی برداشته شده تا با انجام تحقیقات حقیقت‌یابی شود، باید از تکرار حوادث مشابه نیز جلوگیری به‌عمل آید. ما نباید در بررسی علت حادثه اسفناک اخیر یعنی مناقشه میان ایران و عراق که تقریباً ۸ سال طول کشیده، کوتاهی کنیم. لازم به تأکید است که یک‌سال از تصویب قطعنامه الزام‌آور قطعنامه ۵۹۸ سپری شده و با توجه به تلاش فعالانه سایر اعضای شورا در تصویب این قطعنامه، ژاپن مصمم است به تلاش خود برای پایان دادن مناقشه ایران و عراق در اسرع وقت ممکن با اجرای سریع و کامل این قطعنامه ادامه دهد. اطمینان دارم که اعضای شورای امنیت در این خصوص اتفاق نظر دارند. امکان بازگشت کسانی‌که جان خود را در این حادثه دردناک از دست داده‌اند، وجود ندارد. جامعه بین‌المللی باید از این حادثه درس گیرد و تلاش‌های خود را مضاعف کند تا به این مناقشه پایان داده و نهایتاً از خونریزی و صدمات بیشتر جلوگیری نماید.

در پایان، مایلم از طرف دولت متبوعم از تصمیم دولت ایالات متحده در پرداخت غرامت به خانواده‌های قربانیان تشکر نمایم.

رئیس: ضمن تشکر از نمایندگی ژاپن از نمایندگی جمهوری فدرال آلمان دعوت می‌نمایم.

آقای ویرگائو (جمهوری فدرال آلمان): مایلم بگویم درحالی از دیروز در این جلسات شرکت نموده که اندوهگین هستیم. معتقدم که همه ما تاحدودی ترجیح دادیم در مورد علت این حادثه سخن نگوییم.

از این حقیقت که جمهوری اسلامی ایران و ایالات متحده با توجه به اهمیت این جلسه شورای امنیت، دیدگاه‌هایشان را توسط ولایتی وزیر امور خارجه و بوش معاون رئیس جمهور ارائه کردند قدردانی می‌کنیم. ما از تصمیم جمهوری اسلامی ایران برای حضور در این جلسات که بنا به درخواست خودش تشکیل و برای نخستین‌بار در سال‌های اخیر در آن شرکت کرد، استقبال می‌نماییم. احساس می‌نمایم که کلیه اعضای شورای امنیت از این تصمیم استقبال کردند.

این حادثه اسفناک جهان را متحیر ساخت و جمهوری اسلامی ایران بی‌درنگ خواستار

defamoghaddas.ir

جلسه شورای امنیت شد. دولت متبوعم تأسف عمیق خود را از این حادثه اعلام نمود و با کلیه بستگان قربانیان، دولت جمهوری اسلامی ایران و سایر دولت‌های کشورهایی که شهروندانشان در میان کشته شدگان بودند، اظهار همدردی نمود.

ما از حادثه دردناک ۳ جولای متأسفیم که گفته شد در حدود ۳۰۰ تن از زنان، مردان و کودکان جان خود را از دست داده‌اند. همچنین مایلم همدردی عمیق نمایندگی خود را به ولایتی وزیر امور خارجه و خانواده‌های قربانیان اعلام نمایم.

امکان‌پذیر نیست به زمینه این حادثه توجهی نکرد. جنگ وحشتناک میان ایران و عراق تقریباً ۸ سال طول کشیده است، جنگی که بدون اغراق باعث رعب در میان غیرنظامیان شده و خسارات سنگینی برجای گذاشته است، همچنین بارها و بارها از تسلیحات شیمیایی استفاده شده است. جمهوری فدرال آلمان قویاً از اجرای قطعنامه ۶۱۲ (۱۹۸۸) شورای امنیت حمایت می‌کند که در آن مصوب شد این اتفاقات متوقف شود. همچنین فرصت را غنیمت شمرده درخواست می‌نمایم که در اسرع وقت ممکن مفاد کنوانسیون جهانی منع کاربرد سلاح‌های شیمیایی دقیقاً رعایت شود.

با حادثه ۳ جولای، حل‌وفصل جنگ میان ایران و عراق از طریق مذاکره حتی بیش از پیش ضرورت دارد. این مذاکرات بر اساس قطعنامه ۵۹۸ و طرح اجرایی دبیرکل که شورای امنیت تصویب کرده باید انجام شود.

دولت جمهوری فدرال آلمان اعتقاد راسخ دارد که بر این مبنا امکان دستیابی به حل‌وفصل واقعی که منافع مشروع دو طرف تأمین شود، وجود دارد. همچنین معتقدیم که وضعیت خلیج [فارس] با طرح دبیرکل در اسرع وقت ممکن تاحدود زیادی بهبود می‌یابد. دولت متبوعم بر اهمیت اصل آزادی دریانوردی در خلیج [فارس] نیز تأکید دارد.

کشور متبوعم به تلاش‌های دبیرکل اعتماد دارد و بدون هیچ تردیدی از وی حمایت می‌کند. در اینجا موافقت خود را با هرگونه راه‌حل صلح‌جویانه برای مناقشه اعلام می‌نماییم. همچنین دو طرف مناقشه، هم ایران و هم عراق را ترغیب می‌نمایم به دبیرکل به‌عنوان یک میانجی صادق کاملاً اعتماد نمایند. معتقدیم که همکاری نزدیک و سازنده با دبیرکل درتلاش‌هایش برای اجرای طرح خود، واقعاً به‌نفع ایران و عراق است.

همچنین واقعیتی است که دبیرکل هم اکنون فعالانه به تلاش‌های خود ادامه می‌دهد و با شورای امنیت از نزدیک مشورت می‌نماید که جای قدردانی است. ما به‌عنوان اعضای شورای امنیت باید از وی پشتیبانی کامل نماییم.

در طی مباحثات خود در مورد این حادثه اسفناک متوجه شدیم که باید انگیزه سازنده‌ای جهت تلاش‌ها ایجاد کرد و آن را به حل‌وفصل مناقشه میان عراق و ایران سوق داد. این بدین معنا نیست موضوعی که به‌دلیل آن امروز تشکیل جلسه دادیم، نادیده بگیریم.

defamoghadas.ir

بلافاصله پس از حادثه، رئیس جمهور ایالات متحده امریکا در مورد این حادثه وحشتناک انسانی سخن گفت. وی عمیقاً اظهار تأسف کرد و با خانواده‌های قربانیان صمیمانه همدردی نمود. وی همچنین اعلام کرد که به بستگان قربانیان غرامت می‌پردازد.

متذکر می‌شوم که طرف ایرانی دقیقاً از شورای امنیت درخواست رسیدگی کرد و بنابراین راه را برای برخورد مسئولانه و غیراحساسی هموار کرد.

بدیهی است که شرایط پیرامون این حادثه باید موضوع تحقیقات کامل بین‌المللی باشد و هر اقدامی صورت پذیرد تا از تکرار آن جلوگیری کند. به همین دلیل، دولت متبوعم مصراً از سازمان هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی (ایکائو) خواسته است تا تحقیقات کاملی بنماید و شورای ایکائو دیروز تصمیم گرفت که فوراً تحقیق کند و آن را ارائه نماید. دولت متبوعم از تصمیم ایالات متحده برای همکاری با ایکائو جهت انجام تحقیقاتش قدردانی می‌کند. به اعتقاد ما نتایج حاصله باید در اختیار شورای امنیت قرار گیرد.

هیچ‌کس نمی‌تواند مرگ اسفبار ۲۹۰ نفر از سرنشینان هواپیمای ایران و آثار اندوهناکی که این حادثه برای خانواده‌های آنها برجای گذاشته، پایمال کند. اکنون ضرورت دارد که درس واقعی از این حادثه بیاموزیم. با آرامش و خویشتن‌داری می‌توان کمک کرد که تنش فعلی در منطقه تشدید نشود.

اکنون برای شورای امنیت فرض است تا با تصمیمات سازنده خود بر اهمیت حل‌وفصل صلح‌جویانه تأکید نماید.

ما می‌خواهیم که به این مسئولیت خود عمل نماید.

رئیس: با تشکر از نمایندگی جمهوری فدرال آلمان از نمایندگی سنگال دعوت می‌نمایم.

آقای سارّی (سنگال): با احترام، قبل از شروع بحث مایلم از حضور دیروز آقای جرج بوش معاون رئیس جمهور ایالات متحده امریکا و همچنین حضور آقای علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران تشکر نمایم. حضور آنها در اینجا و در سطح عالی سیاسی حاکی از پیچیدگی و حساسیت موضوع مورد بحث شورا است.

همچنین حضور آنها تأکیدی بر این مهم است که دولت ایالات متحده هم به وضعیت پیش روی شورا و هم به ضرورت حل‌وفصل وضعیت در منطقه خلیج [فارس] توجه دارد و نیز حاکی از آمادگی ایران برای همکاری کامل با شورای امنیت می‌باشد.

اظهاراتی که دیروز در اینجا بیان شد حاکی از تمایل به شورای امنیت به‌عنوان مرجع معتبر سازمان ملل در حفظ صلح و امنیت بین‌المللی است و باید با این دید به شورا نگریست که نه تنها موضوع اخیر را مورد بحث قرار دهد بلکه ماورای آن را نیز مورد توجه قرار دهد و آن حل‌وفصل این مناقشه بسیار طولانی است.

سقوط هواییمای غیرنظامی ایران ایر در تاریخ ۳ جولای جهان را در بهت و اندوه فرو برد.

defamoghadas.ir

از طرف دولت متبوعم، نخست با خانواده‌ها، دولت‌ها و مردم کشورهایی که در این حادثه عزیزان آنها جان خود را از دست داده‌اند، همدردی می‌نماییم و ضمن اظهار تأسف از این حادثه، از طرف دیگر از تصمیم دولت ایالات متحده در پرداخت غرامت به خانواده‌های قربانیان و ابراز همدردی بوش معاون رئیس جمهور در اینجا، تمجید می‌نماییم.

تردیدی وجود ندارد که این حادثه وحشتناک تنش در منطقه خلیج [فارس] را تشدید خواهد کرد. آثار اندوهناک این مناقشه چندین سال است که بر این دو کشور عضو عدم تعهد و نیز سنگال که از اعضای آن می‌باشد، سایه افکنده است.

ضرورت دارد به این حادثه توجه لازم مبذول گردد تا اطمینان یابیم که از وقوع چنین حوادثی جلوگیری خواهد شد. در این خصوص شورای سازمان هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی (ایکائو) در ۱۳ و ۱۴ جولای در مونترال تشکیل جلسه ویژه داد تا برای انجام فوری تحقیقات کامل تصمیم‌گیری نماید. کشور متبوعم به‌عنوان یک عضو ایکائو از این تصمیم استقبال می‌کند.

با تشدید نگرانی از وضعیت خلیج [فارس] لازم است که شورای امنیت یک‌بار دیگر به مسئولیت خطیر خود به‌خاطر اعتبار و اقتدار خود در این رقابت مشکل مداخله کند و با آرام کردن جو با خویشتن‌داری و عاری از تعصب در شورا به آن پایان دهد؛ این موضوع خواست همه ما به‌طور فردی و جمعی است.

لازم به یادآوری است که تقریباً یک‌سال پیش شورای امنیت با آگاهی از مسئولیت اصلی خویش تحت منشور برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی به اتفاق آرا قطعنامه تاریخی ۵۹۸ را تصویب کرد تا راه حلی برای مناقشه خلیج [فارس] بیابد که موفقیت‌آمیز و پایدار باشد.

دبیرکل با دیدگاه روشن و عاقلانه معمول خویش، طرحی را برای اجرای قطعنامه تنظیم کرد که پشتیبانی از آن را مورد تأکید قرار می‌دهم.

بنابراین به‌نظر ما شورای امنیت فضای ایده‌آل در چارچوب مناسب ایجاد کرده تا بتواند صلح و امنیت بین‌المللی را در این منطقه پرآشوب به ارمغان آورد. ما باید نقش خود را ایفا کنیم و اراده سیاسی خود را نشان داده و با جدیت و عزم راسخ به این منابع بیکران نژاد انسانی توجه کافی نماییم.

همان‌طور که رئیس جمهور سنگال آقای عبدو دیوف در سال ۱۹۸۵ در نیویورک گفت:

گذشتگان علی‌رغم به ارمغان گذاشتن نمونه‌های بسیاری از توانایی‌های خود، رقابت دائمی را نیز در میان ما برجای گذاشته‌اند، هیچ تردیدی نداریم قادر خواهیم بود بر آن فائق آییم و امروز با آن به مقابله برخیزیم. (A/40/PV.42, P.15)

این اشاره به یکسان بودن موضوع پیش روی شورا اعم از سقوط ایرباس ایران و نیز مناقشه ایران و عراق است. شورا باید به مسئولیت‌های خویش آگاه باشد و همان‌طور که در گذشته نسبت به این موارد عمل کرده، باید با عزم جدی و هدفمند، به‌دنبال حل‌وفصل عادلانه و پایدار باشد.

defamoghaddas.ir

رئیس: با تشکر از نمایندگی سنگال از نمایندگی الجزایر دعوت می‌نمایم.

آقای دجودی (الجزایر): از حضور آقای ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران که دیروز نطق تقریباً کاملی پیرامون این حادثه ایراد کرد و همچنین از شرکت آقای جرج بوش معاون رئیس جمهور ایالات متحده و ایراد سخنرانی در جلسه قبل که نشان‌دهنده توجه کشورش به این وضعیت جدی و خطرناک است، تشکر می‌نمایم.

در ۳ جولای جهان شاهد حادثه دلخراش سقوط هواپیمای غیرنظامی ایران، در برنامه پروازی منظم خود از بندرعباس به دبی بود که به وسیله نیروی دریایی ایالات متحده سرنگون و به مرگ ۲۹۰ نفر سرنشین آن منجر شد.

حادثه‌ای وحشتناک، غیر منتظره و استثنایی بود که اکنون توجهات شورا را به خود مشغول کرده و باعث نگرانی عمیق آنها به‌خاطر مرگ حدود ۳۰۰ انسان بی‌گناه در این قسمت از جهان شده است، متأسفانه این حمله مرگ‌بار اغلب یادآور ددمنشی‌هایی است که هرگز دو بار رخ نداده، ولی این‌بار مجدداً اتفاق افتاده است، این غم بزرگی برای خانواده‌های قربانیان و افکار عمومی بهت‌زده جهان است.

این حادثه در وهله نخست، مردم ایران را متأثر ساخت، ولی غیر از جمهوری اسلامی ایران و دیگر کشورهایی که شهروندان آنها از سرنشینان هواپیمای ایران ایر بودند، وجدان جامعه بین‌المللی را به‌طورکلی متألم نمود. آنها تحمل آن را ندارند و برایشان قابل توجیه نیست که اشخاص بی‌گناه از سرنشینان یک هواپیما به شکل فجیعی قربانی شوند و آنچه مسلم است هدف، مسیر و مقصد هواپیما نیز صلح‌جویانه بوده است.

هیچ‌کس نمی‌تواند این اقدام غیرقابل توجیه وحشتناک را تصور کند و هیچ فردی به‌دنبال چنین کاری نیست. سقوط هواپیمای ایران ایر حمله‌ای آشکار به امنیت هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی است، اصل مصونیت که از مقررات متمدن بین‌المللی است، به‌عنوان یک امر لازم و واجب حفاظتی، مقدس است. از همین رو الجزایر نمی‌تواند نسبت به این خسارت جبران‌ناپذیر به مردم برادر ایران و خانواده‌های قربانیان احساس مسئولیت نکند. مجدداً با آنها همدری کرده و تسلیت می‌گوییم. همچنین ما نمی‌توانیم حقیقت علت وقوع حادثه را که به‌خاطر تمرکز غیرمسئولانه ناوگان‌های خارجی در منطقه خلیج [فارس] و از پیامدهای آن است نادیده بگیریم که به اعتقاد برخی به عملیات شدید نظامی منجر می‌شود و متعاقب آن مانعی برای بهتر شدن شرایط برای حل‌وفصل شرافتمندانه مناقشه میان ایران و عراق از طریق مذاکره می‌باشد.

در ضمن این حادثه نمی‌تواند از تداوم و گسترش مناقشه ایران و عراق جدا باشد؛ این حادثه و گسترش غیرمنتظره آن دلیلی بر غیرقابل پیش‌بینی بودن ابعاد و پیامدهای وحشتناک آن است.

defamoghadas.ir

بنابراین آنهایی که امید داشتند با این اقدام وحشتناک ابعاد کلی مناقشه وخیم‌تر شود و قبلاً نیز به‌طور خطرناکی بر این خواسته خود اصرار می‌ورزیدند، باید با اقداماتی که اتخاذ می‌شود متوجه شوند که وقوع چنین حوادث دردناکی برای همیشه برطرف شده است. به عبارت دیگر، سازمان هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی و سازمان ملل با شفاف‌سازی این حادثه می‌توانند این اطمینان را به‌وجود آورند که هرگز مجدداً شاهد وقوع چنین حوادثی نخواهیم بود و یک‌بار دیگر هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی از امنیت لازم برخوردار شده است، زیرا مزیت طبیعی و قانونی آن نیز همین است و از اصول رفتار متمدنانه جدا نیست.

در پایان متذکر می‌شوم، کلیه کشورها باید حداکثر خویشتن‌داری را در عمل از خود نشان دهند، به‌ویژه وقتی اقدامات آنها به مسئولیت خاص آنها نیز مرتبط شود و در بهتر شدن شرایط مطلوب نیز تأثیر داشته باشد تا دبیرکل بتواند با اطمینان برای اجرای کامل قطعنامه ۵۹۸ تلاش کرده و تصمیم‌گیری نماید. امروز، یک‌بار دیگر باید تشویق کرد و تلاش‌ها را تا حد امکان افزایش داد تا مناقشه ایران و عراق از طریق مذاکره حل‌وفصل شود. الجزایر امیدوار است در این مقطع حساس که دبیرکل برای انجام مأموریت خود نیازمند پشتیبانی است حمایت قاطع هر یک از طرفین مناقشه را نیز به‌دست آورد.

با ابتکار شورای امنیت در این موضوع، حتی اگر موضوع مورد بحث حادثه مسلمی باشد، اکنون شرایط جدید و مناسبی فراهم شده است. شورا از این موقعیت به نحو احسن استفاده کند و این مباحث رسمی را به سوی همگرایی اراده‌ها سوق دهد و در نهایت به هدف اصلی که مذاکره برای صلح است، دست یابد که پاسخی منصفانه و عادلانه برای انتظارات مشروع و قانونی همگان است.

رئیس: با تشکر از نمایندگی الجزایر از نمایندگی امارات متحده عربی دعوت می‌نمایم.

آقای الشالی (امارات متحده عربی): در ساعت ۱۰:۳۰ قبل از ظهر مورخ ۳ جولای ۱۹۸۸، آقای محمد عبدالله یک شهروند ۷۰ ساله امارات متحده عربی، در فرودگاه دبی منتظر رسیدن خانواده‌اش شامل همسر و چهار فرزندش در پرواز ۶۵۵ بندرعباس به دبی بود که مطلع شد این پرواز هرگز نخواهد آمد. از سرنشینان همین هواپیما خانواده دیگری از امارات عربی متحده شامل پدر، مادر و ۵ فرزند در سنین ۲ تا ۹ ساله بودند. در مجموع ۱۷ تن از ۲۹۰ مسافر قربانی این هواپیما، از شهروندان امارات متحده عربی بودند.

پرواز ۶۵۵ ایران ایر که یک هواپیمای غیرنظامی بود طبق برنامه پروازی از بندرعباس به دبی در امارات متحده عربی در حال پرواز بود که با دو موشک شلیک شده از سوی ناو امریکایی هدف قرار گرفت. خلبان و مسافران آن هرگز فکر نمی‌کردند که زمان پرواز اینقدر کم باشد.

بنابراین وقتی کشورهایی اعتماد به نفس خود را از دست می‌دهند، و وقتی به روابط متداول میان کشورها مظنون هستند و وقتی اراده سیاسی خود را در گرو برخورد نظامی قرار می‌دهند، به نتایج غلطی خواهند رسید و جان انسان‌های بی‌گناه را می‌گیرند. هر حادثه‌ای مسبوق به

defamohadas.ir

سابقه است. قبلاً شورای امنیت حوادث گوناگونی را مورد بحث قرار داده که از انگیزه‌ها و شرایط مختلفی نشأت می‌گرفت. وقوع چنین حوادثی نگران کننده است که یکی پس از دیگری ادامه یافته و جامعه بین‌المللی بار دیگر خودش را با قتل عام جمعی مواجه می‌بیند.

در توجیه شرایط این حادثه مطالبی گفته شد ولی نمی‌توان به یک خطای فنی صرف بسنده کرد؛ این حادثه از یک خطای سیاسی ناشی می‌شود. هر قدر وابستگی‌های سیاسی داشته باشیم ولی به‌عنوان بشریت نمی‌توان این اقدام تجاوزگرانه را که علیه یک هواپیمای مسافری صورت گرفت محکوم نکرد. علی‌رغم کلیه گزارشات و توضیحاتی که درخصوص این حادثه شنیده‌ایم، حتی گرچه هنوز منتظر نتایج تحقیقات هستیم، ولی هیچ توجیهی در هدف قرار دادن هواپیمای غیرنظامی به‌عنوان هدف نظامی پذیرفتنی نیست. این درحالی است که ایالات متحده مسئولیت کامل این حادثه را به صورتی پذیرفته که نیروهایش مطمئن نبودند که هدف آنها یک هدف نظامی نیست.

اگرچه معتقدیم که این حادثه سقوط هواپیما قابل توجیه نیست، ولی بسیار مشکل است که درباره آن صحبت کنیم بدون اینکه وضعیت موجود منطقه را مورد توجه قرار ندهیم. هیچ‌کس نمی‌تواند منکر شود که آب‌های خلیج فارس قرن‌ها است برای تجارت بین‌المللی استفاده می‌شود و منطقه‌ای امن و ایده‌آل برای دریانوردی است، ولی در سال‌های اخیر به‌ویژه به‌خاطر مین‌گذاری در این آبراه و حملات به کشتی‌های بی‌طرف دچار تنش و بی‌ثباتی شده است. بر اثر رخدادهای اخیر، بسیاری از غیرنظامیان جان خود را از دست داده‌اند و دریانوردی در این منطقه ناامن شده است. تردیدی وجود ندارد که تنش و تداوم وضعیت خطرناک موجود در خلیج [فارس]، همراه با حضور نیروهای نظامی و دریایی خارجی در آنجا، همه اینها به تداوم جنگ ایران و عراق و ناکامی کلیه تلاش‌ها در برقراری صلح، مربوط می‌شوند. ما جنگ را رد کرده و استفاده از آن به‌عنوان توجیه برای مین‌گذاری در آب‌های خلیج[فارس] و یا اقدام به تجاوز به ناوبری دریایی یا خطوط هوایی غیرنظامی را محکوم می‌نماییم و معتقدیم که تشدید تنش در خلیج [فارس] تنها به‌خاطر تداوم جنگ ایران و عراق است. بدون خاتمه جنگ نمی‌توان احتمال کاهش تنش را باور داشت.

براین اساس، کشور متبوعم از هرگونه تلاش منطقه‌ای و بین‌المللی برای پایان جنگ، از جمله تلاش‌های دبیرکل و قطعنامه‌های مصوب شورای امنیت به‌ویژه قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت حمایت کرده است. کشور متبوعم در تهیه پیش‌نویس قطعنامه ۵۹۸، به‌عنوان راه برون رفت از وضعیت فعلی تلاش کرد تا بتوان راهی برای پایان جنگ پیدا کرد که بر اساس آن حقوق مشروع و قانونی طرفین حفظ و تأمین شود.

کشور متبوعم به‌خاطر موقعیت جغرافیایی‌اش در نزدیکی این آبراه بین‌المللی، از این جنگ و از تشدید تنش، خسارت دیده است. تعدادی از ناوهای جنگی در منطقه در حریم

defamoghaddas.ir

فضایی امارات متحده عربی و خطوط هوایی غیرنظامی ما، دخالت می‌کنند. این قبیل مداخلات می‌توانست چندین حادثه هوایی را باعث شود. فرصت نیست فهرست اینها را در اینجا ارائه کنم، ولی به اطلاع مقامات امریکایی رسانده‌ایم. همچنین کشور متبوعم گزارش این قبیل اقدامات را به سازمان هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی (ایکائو) تسلیم کرده است. بنابراین در صورت عدم توجه، این کشور مسئول پیامدهای آتی چنین مداخلاتی خواهد بود. تأکید می‌کنم آن کشورهایی که نیروی دریایی آنها در ناوبری هوایی بین‌المللی مداخله می‌کنند مسئولیت هرحادثه‌ای متوجه آنهاست، به‌ویژه اینکه تعدادی از خطوط هوایی فاقد تجهیزات لازم برای دریافت پیام‌های هشدار از کشتی‌های جنگی هستند.

در پایان مایلم همدردی خود را با خانواده‌های قربانیان این حادثه ابراز نمایم. اکنون بیش از گذشته ضرورت پایان این تنش فزاینده در خلیج [فارس] احساس می‌شود. هر کشوری که نگران این وضعیت است باید حداکثر خویشتن‌داری را از خود نشان داده تا از وقوع چنین حوادثی جلوگیری کند. ابتکار ایران در تسلیم شکایت خود به شورای امنیت مایه امید است، و امیدواریم که به همکاری با شورا و دبیرکل در اجرای قطعنامه ۵۹۸ (۱۹۸۷) منتهی شود.

رئیس: با تشکر از نمایندگی امارات متحده عربی، پایان جلسه امروز را اعلام می‌نمایم و ادامه بحث به روز دوشنبه ۱۸ جولای ۱۹۸۸ موکول می‌شود.

پایان جلسه ساعت ۱:۰۵ بعد از ظهر.

شماره ۱۱۸۹

شماره سند شورای امنیت: S/20017

۱۵ جولای ۱۹۸۸ (۲۴ تیر ۱۳۶۷)

نامه مورخ ۱۲ جولای ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به دبیرکل

بنا به اطلاع دولت متبوعم، احتراماً توجه جناب‌عالی را به موارد دیگری از حملات هوایی و توپخانه عراق علیه بخش‌های مسکونی جمهوری اسلامی ایران جلب می‌نمایم.

در بعد از ظهر ۸ جولای ۱۹۸۸، چند روستا در حومه شهر مرزی سردشت گلوله‌باران شد و تلفاتی را بر جای گذاشت.

در ساعت ۸:۳۰ مورخ ۱۰ جولای ۱۹۸۸، ۴ هواپیمای عراقی یک اردوگاه پناهندگان در شهر بانه را هدف حمله بمب‌های شیمیایی قرار دادند که تعدادی از غیرنظامیان مجروح شدند و ۱۲ تن از آنان در وضعیت وخیمی قرار دارند.

محمدجعفر محلاتی ـ جانشین سفیر نمایندگی دائمی

defamoghaddas.ir

شماره ۱۱۹۰

شماره سند شورای امنیت:S/PV.2820

۱۸ جولای ۱۹۸۸ (۲۷ تیر ۱۳۶۷)

جلسه ۲۸۲۰ شورای امنیت، دوشنبه ۱۸ جولای ۱۹۸۸، ساعت ۳:۳۰ بعد از ظهر.

رئیس:نگویرا باتیستا	برزیل
اعضا: دجودی	الجزایر
دلپیچ	آرژانتین
لی‌لویه	چین
بروچاند	فرانسه
ویرگائو	جمهوری فدرال آلمان
بوسّی	ایتالیا
کاگامی	ژاپن
جوسّی	نپال
سارّی	سنگال
لوزینسکی	اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی
کریسپین‌تیکل	پادشاهی متحد بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی
والترز	ایالات متحده امریکا
پیجیک	یوگسلاوی
زوزی	زامبیا

دستور جلسه: نامه مورخ ۵ جولای ۱۹۸۸ جانشین نمایندگی دائمی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل خطاب به رئیس شورای امنیت (S/19981)

رئیس: طبق تصمیمات اتخاذ شده در جلسات قبل در خصوص این موضوع، مایلم از نمایندگی جمهوری اسلامی ایران دعوت نمایم در جلسه شرکت نماید؛ همچنین از نمایندگی‌های کوبا، گابن، هند، جماهیری عربی لیبی، پاکستان، جمهوری عربی سوریه و امارات عربی متحده بنا به درخواست قبلی‌شان دعوت می‌نمایم در جلسه شرکت نمایند.

آقای محلاتی (جمهوری اسلامی ایران) در جلسه حاضر شد؛ آقایان سان جوز (کوبا)، بیفُت (گابن)، راث (هند)، منتصر (جماهیری عربی لیبی)، عمر (پاکستان)، المصری (جمهوری عربی سوریه) و الشالی (امارات عربی متحده) در جمع شورا حضور یافتند.

با موافقت شورا نمایندگی‌های نیکاراگوئه و رومانی نیز در جلسه شرکت کردند.

رئیس: از نمایندگی زامبیا به‌عنوان نخستین سخنران برای ایراد سخنرانی دعوت می‌نمایم.

defamoghaddas.ir

آقای زوزی (زامبیا): سقوط هواپیمای غیرنظامی پرواز شماره ۶۵۵ ایران ایر توسط نیروی دریایی ایالات متحده بر فراز تنگه هرمز در ۳ جولای ۱۹۸۸ سایه تیره و تار بلند خود را بر این جلسه شورای امنیت افکنده است. وزیر امور خارجه ایران جناب آقای ولایتی در میان ما شهادت داد که در این حادثه تأسف بار ۲۹۰ مسافر از جمله ۶۶ کودک جان خود را از دست داده‌اند. فرصت را غنیمت شمرده پیام همدردی عمیق و صمیمانه نمایندگی زامبیا را از طریق وزیر خارجه ایران به دولت و مردم ایران به‌ویژه خانواده کشته شدگان اعلام می‌نمایم. همچنین مایلم همدردی این نمایندگی را به کلیه دولت‌ها که افرادی از آن کشورها جان خود را در این حادثه از دست داده‌اند و همچنین به بستگان قربانیان اعلام نمایم.

هیئت نمایندگی ما در حضور معاون رئیس جمهور ایالات متحده آقای جرج بوش در ابتدای بررسی این موضوع در شورا، مواضع خود را اعلام کرد. حضور معاون رئیس جمهور امریکا نشان‌دهنده حساسیت دولت ایالات متحده نسبت به این موضوع است.

تراژدی پرواز ۶۵۵ ایران ایر برای جامعه بین‌الملل از جدیدترین پیامدهای ادامه جنگ میان ایران و عراق است. معتقدیم که این موضوع برای اکثر نمایندگی‌های حاضر در این شورا مطرح است که آیا شورای امنیت می‌تواند این حادثه را در خارج از موضوع این مناقشه گسترده رو به رشد در خلیج [فارس] مطرح کند. دیدگاه صادقانه نمایندگی ما این است که این شورا تحت این منشور مسئولیت نخست حفظ صلح و امنیت بین‌الملل را دارا است و نمی‌تواند این حوادث خطرناک را که در این جنگ اتفاق می‌افتد نادیده بگیرد.

به نظر ما بدون توجه به ماهیتی که این تراژدی تحت بررسی است، ضرورت دارد فوراً این جنگ غیرقابل توجیه خاتمه یابد که تاکنون خسارات جانی سنگینی را هم در ایران و هم عراق برجای گذاشته و منابع وسیع غیرقابل جبران صرف آن شده و خسارت مادی فراوانی وارد ساخته است. معتقدیم که حادثه اسف‌بار اخیر از جنگ فعلی در این منطقه ناشی می‌شود. ضرورت دارد که به طرفین مناقشه لزوم پای‌بندی به قطعنامه‌های شورای امنیت در این خصوص و به‌ویژه قطعنامه ۵۹۸ مصوب ۲۰ جولای ۱۹۸۷ را که به اتفاق آرا تصویب شد مورد تأکید قرار دهم. در این مورد از اعلامیه امروز جمهوری اسلامی ایران که به‌طور رسمی و قطعی قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت را پذیرفت استقبال می‌کنیم. انتظار داریم که با پذیرش رسمی قطعنامه الزام‌آور ۵۹۸ اکنون راه برای اجرای آن بدون شرط و نیز طرح دبیرکل هموار گردد.

همانند سایر اعضا ما نیز تحت منشور به الزامات خاصی متعهد هستیم که از جمله آن تبعیت دقیق از قطعنامه‌ها و تصمیمات سازمان ملل است. این در ذات تمام فرهنگ‌های حاضر در اینجا است.

با توجه به مسئله موجود، تاکنون دو دیدگاه ابراز شده است: یکی ساقط کردن پرواز ۶۵۵ ایران ایر توسط نیروی دریایی ایالات متحده مبنی‌بر اقدامی پیشگیرانه، دوم اینکه

defamoghadas.ir

فرمانده ناو جنگی ایالات متحده به دفاع از خود اقدام نموده است.

نتیجه می‌گیریم که بر اساس این فرضیه‌ها فرمانده این ناو جنگی به‌طور عمد اقدام کرده است و از آنجایی که ناو وینسنس امریکا دارای ابزار لازم برای تشخیص هواپیمای جنگنده از هواپیمای غیرنظامی با حرکت آرام آن می‌باشد، احتمال اقدام تصادفی بودن این حادثه از سوی فرمانده منتفی است. به‌هرحال این دیدگاه ضعیف است که محیط نبرد ممکن است در زمانی که این حادثه اسفناک رخ داده دچار اختلالات الکترونیکی باشد و یا خطای انسانی باعث آن گردیده است، متأسفانه هر دو دلیل نیز در پدافند هوایی قابل پیش‌بینی است.

مباحث زیادی وجود دارد که می‌تواند درباره هر دو دیدگاه گفته شود و بر ابهامات حادثه بیفزاید ولی هیچ امتیاز نظامی و یا سیاسی در آن ملاحظه نمی‌کنیم که ایالات متحده بتواند امیدوار باشد که در ساقط کردن هواپیمای غیرنظامی به‌دست آورد. از همین‌رو برای ما تعجب‌آور است که کنترل‌کنندگان ترافیک هوایی غیرنظامی به‌نظر وجود منطقه نبرد را نادیده گرفته و ترافیک غیرنظامی را در این بخش از خلیج [فارس] جایی‌که پرواز ۶۵۵ ساقط شده، از عوامل مهم آن مطرح کرده‌اند. به‌نظر ما ابهامات بسیاری در اظهارات مربوط به شرایط پرواز ۶۵۵ که پایان ناگهانی داشت، وجود دارد.

بنابراین خرسندیم که هم ایالات متحده و هم جمهوری اسلامی ایران از سازمان هوانوردی غیرنظامی بین‌الملل خواسته‌اند که تحقیقات جداگانه‌ای در خصوص این حادثه که به این تراژدی اسفناک منجر شده، به‌عمل آورند. همچنین از تصمیم سریع دولت امریکا برای اجرای تحقیق در این موضوع و نیز اعلام جبران خسارت این حادثه اسفناک به خانواده‌های قربانیان استقبال می‌کنیم.

ما در دنیای پیچیده‌ای زندگی می‌کنیم و خواستار توافق و مصالحه هستیم نه اینکه رودررویی صورت گیرد. جنگ خلیج [فارس] تاکنون بسیار طولانی شده است، تهدیداتش در مورد آزادی دریانوردی نه تنها ادامه یافته بلکه تشدید نیز شده است که به موجب آن امنیت تجاری و اقتصادی جهان مرتبط با ما به مخاطره افتاده است.

با توجه به بازتاب گسترده حادثه دردناک ۳ جولای ۱۹۸۸ ضرورت دارد که در تلاش‌ها جهت دستیابی به صلح در خلیج [فارس] تسریع گردد. قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت طرح اولیه برای دستیابی به این هدف است. تأسف‌آمیز خواهد بود درصورتی‌که ما در مورد تراژدی پرواز ۶۵۵ ایران ایر سکوت کنیم و در اتخاذ اقدام سریع، جدی و متمرکز برای توقف جنگ ایران و عراق با اجرای قطعنامه ۵۹۸ کوتاهی نماییم. به نظر ما سریع‌ترین کاری که می‌توانیم به خاطر ۲۹۰ قربانی پرواز ۶۵۵ ایران ایر انجام دهیم، برچیدن شرایط احتمال وقوع چنین حوادث دردناک است.

نمایندگی زامبیا از دبیرکل به خاطر تلاش‌های خستگی‌ناپذیرش در یافتن ابزارهای

defamoghaddas.ir

عملی برای اجرای قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت قدردانی می‌کند. ما خواستار همکاری طرفین متخاصم با دبیرکل در امور و مشکلات وی هستیم. در پایان مصراً از شورای امنیت می‌خواهیم که با مانورهای انحرافی در اجرای قطعنامه ۵۹۸ که به اتفاق آرا تصویب شده، مقابله کند. تلاش‌ها برای صلح نمی‌تواند و نباید هرگز به مخاطره افتد.

رئیس: ضمن تشکر از نمایندگی زامبیا از نمایندگی پاکستان دعوت به سخنرانی می‌نمایم.

آقای عمر (پاکستان): حقایقی در این حادثه دردناک نهفته است. وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران در نامه مورخ ۳ جولای خود خطاب به دبیرکل جزئیات آن را منتشر کرده است. وی در یکشنبه ۳ جولای اعلام کرد هواپیمای مسافری ایران ایر هدف حملات موشکی نیروی دریایی ایالات متحده قرار گرفت. طبق این نامه، هواپیمای غیرنظامی ایرباس جمهوری اسلامی ایران با ۲۹۰ مسافر، طبق برنامه پروازی از بندرعباس به دبی در کریدور عادی که مورد استفاده خطوط غیرنظامی است در حال پرواز بود. بر اثر این حمله موشکی هواپیما متلاشی شد و به مرگ کلیه سرنشینان آن از جمله ۶۶ کودک و خدمه پروازی منجر شد.

اعتقاد داریم نمایندگی پاکستان و اعضای شورای امنیت با اظهارات صریح و کامل مورخ ۱۴ جولای جناب آقای علی‌اکبر ولایتی تا حد زیادی از این موضوع اطلاع یافته‌اند. حضور ایشان در اینجا مؤید اعتقاد جمهوری اسلامی ایران به توانایی شورای امنیت است که اقدامات سریع و مؤثری را اتخاذ کند و از مسئولیت خود در حفظ صلح و امنیت بین‌الملل شانه خالی نکند و از وقوع این قبیل حوادث تأسف‌بار و وحشتناک جلوگیری کند.

شرکت آقای جرج بوش معاون رئیس جمهوری ایالات متحده در جلسات قبلی شورا مؤید اهمیت زیادی است که ایالات متحده برای موضوع تحت بررسی قائل است. قبلاً ذکر شد که ایالات متحده تأسف عمیق خود را از خسارات جانی ناشی از این حادثه اسفناک ابراز داشته است. این کشور دستور تحقیق رسمی در این خصوص را داده و تصمیم خود را برای جبران خسارت به خانواده‌های قربانیان این فاجعه اعلام داشته است.

اخبار انهدام این هواپیمای غیرنظامی و مرگ همه سرنشینان آن تأسف عمیق دولت و مردم پاکستان را باعث شده است. در واقع عمیقاً در از دست دادن جان این انسان‌های بی‌گناه از جمله ۶ نفر با ملیت پاکستانی که خانواده‌های آنها داغدار شده‌اند، اندوهگین می‌باشیم.

رئیس جمهور پاکستان در پیامی ضمن همدردی با رئیس جمهوری اسلامی ایران اظهار داشت:

اخبار غم‌انگیز سقوط هواپیمای غیرنظامی ایران که به از دست دادن جان تعداد زیادی منجر شد موجب تأثر شدید اینجانب شد. تلخی این تراژدی بزرگ با آشکار شدن حقیقت مرگ کودکان، زنان و مردان مضاعف شد. طبیعتاً غم و اندوه این حادثه اسفناک در سراسر پاکستان سایه افکنده است.

سقوط این هواپیمای غیرنظامی سؤالات بسیاری را برانگیخته است. معتقدیم که این

defamoghadas.ir

تراژدی انسانی قابل اجتناب بود. تحقیقات جزیی و کامل مصراً و بلافاصله باید انجام شود به خاطر اینکه اقداماتی بتوان اتخاذ کرد تا از وقوع این حوادث جلوگیری کرد. همچنین در پایان یادآور می‌شود که پاکستان در مباحثات اخیر شورا در خصوص سازمان هوانوردی غیرنظامی بین‌الملل مشارکت داشته است.

پاکستان تأسف عمیق خود را به خاطر از دست دادن جان غیرنظامیان در این حادثه غم‌انگیز ابراز نموده و مصراً از شورای امنیت می‌خواهد که با تحقیق در این خصوص با اتخاذ اقدامات متناسب، تدابیر لازم را برای ایمنی هوانوردی غیرنظامی بیندیشد.

تاکنون سخنانی درباره این حادثه غم‌انگیز ایراد شده است. در حالی‌که ما تعدادی از انسان‌های بی‌گناه را در حادثه اسفناک ۳ جولای از دست داده‌ایم، ولی تقریباً تحول مهم و مثبتی رخ داده است. در اینجا به نامه مورخ ۱۷ جولای جناب [آیت‌الله] سیدعلی خامنه‌ای رئیس جمهوری اسلامی ایران خطاب به دبیرکل جلب می‌نمایم که در آن اظهار داشت:

ما تصمیم گرفته‌ایم که به‌طور رسمی اعلام نماییم که جمهوری اسلامی ایران به خاطر اهمیت حفظ جان انسان‌ها و استقرار عدالت و نیز صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌الملل قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت را می‌پذیرد (پیوست S/20020).

تمام اعضای این سازمان بین‌المللی به‌ویژه اعضای شورای امنیت و نیز دبیرکل با جدیت و به‌طور مستمر تلاش دارند که به این مناقشه پایان دهند و به دلایل مختلف از این تصمیم مهم استقبال می‌کنیم. مردم و دولت پاکستان عمیقاً از خسارات سنگین جانی که در طی این مناقشه ۸ سال گذشته به دو کشور وارد شده متأسف و ناراحت هستند، رویکرد صلحی که اکنون افق آن گشوده شده منشأ آرامش و رضایت خاطر است. دولت متبوعم آمادگی دارد که به هر شکل ممکن برای تحقق این رویکرد در اسرع وقت کمک نماید.

با طرح موضوعات حادثه اسف‌بار مورخ ۳ جولای در شورای امنیت و پذیرش قطعنامه ۵۹۸ توسط این کشور، ایران به صراحت به شورای امنیت اعتماد و اطمینان کرده و به توانایی شورا برای انجام مسئولیت‌هایی که تحت منشور عهده‌دار است، واقف است.

ما اطمینان داریم که تصمیمات شورای امنیت نه تنها منبعث از تفکرات جامعه بین‌الملل در این سازمان است که نقش اصلی آن افزایش صلح و امنیت می‌باشد بلکه همچنین ناشی از اقدامات برابر آن است که ایران به شورا اعتماد و اطمینان کرده است.

سازمان ملل و به‌ویژه شورای امنیت در آستانه یک فرصت تاریخی است. ما معتقدیم که عزم شورا برای به چنگ آوردن این فرصت می‌تواند به منطقه‌ای که مدت زمان طولانی با جنگ و تخریب دست به گریبان است، صلح و آرامش را بازگرداند.

رئیس: ضمن تشکر از نمایندگی پاکستان از نمایندگی جماهیری عربی لیبی برای ایراد سخنرانی دعوت می‌نمایم.

defamoghadas.ir

آقای منتصر (جماهیری عربی لیبی): در طی چند روز گذشته گزارشات رسانه‌ای از جمله مطبوعات و رادیو و تلویزیون، از اقدام جنایتکارانه وحشیانه‌ای حکایت دارد که یکی از کشتی‌های دریایی ناوگان ایالات متحده در خلیج عربی [فارس] مرتکب شده است. اقدام تجاوزکارانه‌ای که بدون دلیل علیه خطوط هوایی غیرنظامی ایران به شماره ۶۵۵ در روز یکشنبه مورخ ۳ جولای ۱۹۸۸ انجام شد؛ حمله‌ای که به از دست دادن جان ۲۹۰ مسافر از جمله بیش از ۶۰ کودک در سنین بین ۶ تا ۱۲ سال منجر شد.

پنجشنبه گذشته به سخنان آقای علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران گوش فرا دادیم که جزئیات کامل این تراژدی را بیان کرد و استدلال محکمی برای مسئولیت این تراژدی ارائه نمود. در طی دو جلسه گذشته به صحبت‌های سایر سخنرانان نیز گوش فرا دادیم.

کشور متبوعم این اقدام تجاوزگرانه غیرمسئولانه را تنها ساعتی پس از وقوع آن محکوم کرد. بیانیه‌ای نیز از طرف دفتر مردمی روابط خارجی منتشر شد که در آن آمده است:

با ارتکاب این تجاوز، ایالات متحده صفحه جدیدی به پرونده قطور تروریسم رسمی دولتی خود افزود و با اقدامات مکرر تجاوزات علیه هوانوردی و دریانوردی جان غیرنظامیان را به مخاطره افکند و این تجاوزات علیه مردم بی‌گناه را مرتکب شد.

در فواصل مکرر این جماهیریه توجه جامعه بین‌الملل را به خطرات ناشی از حضور ناوگان دریایی خارجی در خلیج عربی [فارس] و مدیترانه جلب کرده است. این حضور نشان‌دهنده تهدید مستقیمی برای امنیت، استقلال و حاکمیت کشورهای منطقه محسوب می‌شود؛ همچنین هوانوردی و دریانوردی غیرنظامی و نیز جان مسافران را در معرض خطر قرار داده است. این جماهیریه حضور نظامی نیروهای خارجی را دلیل اصلی تشدید تنش و بی‌ثباتی در صلح و آرامش این منطقه قلمداد می‌کند.

کشور متبوعم قربانی تجاوزات از پیش طراحی شده و احمقانه علیه شهرهای تریپولی و بنقازی در سال ۱۹۸۶ بود که تعدادی زیادی از شهروندان بی‌گناه از جمله زنان، افراد مسن و کودکان جان خود را از دست دادند. هواپیماها و کشتی‌های عربی لیبی هنوز از سوی ناوگان نظامی ایالات متحده در مدیترانه تهدید می‌شوند. ما مکرراً دبیرکل و شورای امنیت را از این تحریکات مطلع ساخته‌ایم که جدیدترین آن طی سند S/19423 -A/43/85 مورخ ۱۲ ژانویه به اطلاع دبیرکل رسید.

نمایندگی ما با خانواده‌های قربانیان ابراز همدردی می‌نماید. همچنین با مردم کشور برادر ایران در رودررویی آنها با تجاوزات امریکا اعلام همبستگی می‌نماییم. همچنین قویاً تجاوزات احمقانه و وحشیانه علیه مردم مسلمان و برادر ایران را محکوم می‌نماییم.

یک‌بار دیگر خواستار عقب‌نشینی کلیه ناوگان‌های خارجی از خلیج عربی [فارس] و مدیترانه هستیم. همچنین از شورا درخواست می‌کنیم که به مسئولیت کامل خود در حفظ صلح و امنیت

defamoghadas.ir

بین‌الملل در منطقه عمل نماید. شورا نباید بیهوده در معرض اقدامات تحریک‌آمیزی که به تشدید تنش و توسعه جنگ در منطقه منتهی می‌شود قرار گیرد. شورا باید کلیه اقدامات لازم را اتخاذ کند تا ناوگان‌های خارجی از این منطقه فوراً عقب‌نشینی نمایند.

در پایان نمایندگی جماهیر عربی لیبی خشنودی خود را از نامه رئیس جمهور اسلامی ایران خطاب به دبیرکل مبنی‌بر پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت ابراز می‌نماید. امیدواریم که تلاش‌های دبیرکل با موفقیت همراه شده و به صلح و امنیت دائمی در کشورهای برادر منطقه منجر شود.

رئیس: ضمن تشکر از نمایندگی جماهیر عربی لیبی، نمایندگی جمهوری عربی سوریه را برای سخنرانی دعوت می‌نمایم.

آقای المصری (جماهیر عربی سوریه): سوریه اخبار دردناک سقوط هواپیمای غیرنظامی ایران به شماره ۶۵۵ توسط ناو امریکایی وینسنس را که به از دست دادن جان کلیه ۲۹۰ مسافر از جمله زنان و کودکان منجر شد پیگیری می‌کند. کشور متبوعم با محکوم کردن این اقدامات توجه افکار عمومی جهان را به خطرات جدی ناشی از حضور مداوم ناوگان نظامی خارجی در خلیج [فارس] جلب می‌نماید که این حضور خطراتی را متوجه مردم این منطقه می‌کند.

این حادثه اسف‌بار به شعور آدمی شوک وارد کرد و حق حیات انسانی و آزادی را نقض کرد. آقای علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران سخنان مهمی ایراد کرد؛ اطلاعات ارائه شده شرایط سقوط هواپیما را نشان می‌داد.

این حادثه که اوج تراژدی انسانی است ناشی از حضور نظامی در خلیج [فارس] است. برخی سؤالات در خصوص تحولات آینده در این منطقه که بسیار حساس، حیاتی و از مناطق پرتردد جهان است، وجود دارد. حضور مداوم ناوگان خارجی در آب‌ها و حریم فضایی منطقه و مداخلات مداوم با دخالت در ناوبری دریایی و ترافیک دریایی از تهدیدات جدی و مستمر در امنیت و آزادی ترافیک هوایی و دریایی و تأمین امنیت مسافران می‌باشد.

سقوط هواپیمای غیرنظامی ایران نشان‌دهنده حضور خطرناک این قبیل ناوگان‌های نظامی خارجی در خلیج [فارس] می‌باشد. این حادثه ضرورت اقدام جامعه بین‌الملل را در به‌کارگیری کلیه اقدامات ممکن برای عقب‌نشینی سریع و مؤثر کلیه این ناوگان‌ها نشان می‌دهد و باید از کلیه کشورهایی که در این منطقه دارای ناوگان هستند بخواهد به خاطر آرامش ساکنین منطقه که در رعب و وحشت از وقوع این قبیل فجایع به‌سر می‌برند، از این منطقه خارج شوند. ترس و رعب آنها از به‌وجود آمدن فاجعه جدید مادامی‌که این ناوگان‌ها در این منطقه حضور دارند و مادامی‌که به مداخله در ناوبری آزاد دریایی و حمل و نقل هوایی غیرنظامی ادامه می‌دهند، وجود خواهد داشت. در حال حاضر برای جلوگیری از وقوع این قبیل حوادث اسفناک در آینده تنها راه خروج ناوگان‌ها می‌باشد.

defamoghadas.ir

دلایلی برای توجیه و توضیح ارائه شد، ولی این اقدام وحشت‌آور به یکی از بزرگ‌ترین تراژدی‌ها در جامعه بین‌الملل منجر شد که در عصر مدرن شناخته شده است. هیچ‌کس را نمی‌توان متقاعد کرد و نمی‌توان توجهات جهانی را از این مشکل اصلی یعنی حضور ناوگان نظامی در خلیج [فارس] که به یک نگرانی عمده و کلی تبدیل شده، منحرف ساخت.

سقوط خطوط غیرنظامی ایران که به مرگ ۲۹۰ مسافر بی‌گناه از جمله زنان و کودکان منجر شد و فضایی از ترس و وحشت را در این منطقه حاکم کرد باید به‌طور قاطع و موثر محکوم شود. در برابر این آزمون سخت، کلیه مردم صلح دوست به شورای امنیت نظر افکندند که با اتخاذ اقدامات مؤثر کلیه کشورها را به رعایت دقیق مقررات، قوانین و کنوانسیون‌های بین‌الملل حاکم بر ترافیک دریایی و هوایی، ایمنی و آزادی ملزم سازد. باید سریعاً کلیه نیروها و ناوگان‌های نظامی از منطقه خلیج [فارس] خارج شوند و امنیت مسیرهای هوایی و دریایی غیرنظامی تأمین شود و برای حفظ جان افراد، صلح و امنیت به این منطقه مهم و حساس جهان بازگردد.

در پایان، مایلم فرصت را غنیمت شمرده از نمایندگی جمهوری اسلامی ایران و سایر نمایندگی‌های کشورها که افرادی از آنها جان خود را در پرواز ۶۵۵ از دست داده‌اند و نیز به دولت‌ها و خانواده‌های قربانیان از طرف کشور متبوعم صمیمانه اظهار همدردی نمایم.

رئیس: ضمن تشکر از نمایندگی جمهوری عربی سوریه از نماینده‌گی هند برای ایراد سخنرانی دعوت می‌نمایم.

آقای راث (هند): در ۳ جولای ۱۹۸۸ هواپیمای غیرنظامی متعلق به خطوط هوایی ایران به وسیله ناو امریکا در خلیج [فارس] سرنگون شد. ۲۹۰ نفر مسافر آن که تعدادی نیز از شهروندان ما بودند جان خود را از دست دادند. در شورا به اظهارات جرج بوش معاون رئیس جمهور ایالات متحده و علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران با توجهات زیاد گوش فرا دادیم. عمیقاً از سقوط این هواپیمای غیرنظامی و از دست دادن جان انسان‌های بی‌گناه اظهار تأسف می‌نمایم.

نخست وزیر کشور متبوعم در پیامی به نخست وزیر جمهوری اسلامی ایران تأسف عمیق خود را اعلام و همدردی مردم و دولت هند را به خانواده‌های قربانیان ابراز کرد. یک‌بار دیگر از طرف نمایندگی دولت متبوعم همدردی صمیمانه خود را با دولت جمهوری اسلامی ایران و بستگان قربانیان اعلام می‌نمایم. همچنین نمایندگی ما عمیقاً با بستگان قربانیان سایر کشورها همدردی می‌کند.

ما از درخواست تحقیق توسط سازمان هوانوردی غیرنظامی (ایکائو) در خصوص شرایط این حادثه اسفناک پشتیبانی می‌نماییم. از طرفین می‌خواهیم که با ایکائو همکاری لازم را داشته باشند. همچنین یادآور می‌شویم که دولت امریکا ضمن دستور برای تحقیق کامل در این خصوص، پرداخت غرامت به خانواده‌های قربانی را اعلام کرده است.

defamoghaddas.ir

دیدگاه هند در مورد وضعیت خلیج [فارس] روشن است. به‌دنبال سقوط هواپیمای ایران ایـر، سخنگوی رسمی دولت هند مطالب زیر را بیان کرد:

این دولت همواره از حضور دریایی قدرت‌های بزرگ در خلیج [فارس] که به تشدید تـنش در این منطقه منجر شده اعلام نگرانی کرده است، از همین‌رو حفظ خویشتن‌داری کلیه کشـورهای ذی‌ربط را خواستار است. این اقدام خشونت بار که دیروز مرتکب شد به‌وضوح تنها نشـان‌دهنـده آن است که صلح در این منطقه باید در اسرع وقت از طریق مذاکره محقـق شـود کـه از حقـوق مشروع کلیه طرف‌های درگیر است، نه اینکه به زور که اقدام عبثی است متوسل شد.

صادقانه امیدوار بودیم که در ورای ایـن تـراژدی حـس فـوری بـزرگ‌تـری بـرای پایـان بخشیدن به کلیه مخاصمات در این منطقه بروز کند. اخیراً تحـولات سـریعی رخ داد. مـا از اعلامیه رسمی جمهوری اسلامی ایران در پذیرش قطعنامـه ۵۹۸ شـورای امنیـت اسـتقبال می‌کنیم. اطمینان داریم که برای نیل به صلح و امنیت در منطقه حائز اهمیت خواهـد بـود. هند از تلاش‌های دبیرکل برای اجرای قطعنامه ۵۹۸ برای پایان بخشیدن به مناقشه ایران و عراق و پیامدهای ناشی از آن پشتیبانی کرده است.

امروز مجدداً پشتیبانی خود از دبیرکل را مورد تأکید قـرار داده و امیـدواریم کـه اکنـون بتوانیم به‌سرعت به استقرار صلح پایدار در این منطقه دست یابیم.

رئیس: ضمن تشکر از نمایندگی هند از نمایندگی کوبا برای سخنرانی دعوت به‌عمل می‌آورم.

آقای ولازکو سان جوز (کوبا): این سازمان عالی برای بررسـی وضـعیت اسـفناک سـقوط خطوط تجاری جمهوری اسلامی ایران به وسیله ناو ایالات متحده که به مـرگ ۲۹۰ مسـافر از جمله ۶۶ کودک از شهروندان جمهوری اسلامی ایران و سایر کشورها منجر شد، تشـکیل جلسه داد. از طرف دولت و مردم کوبا مایلم با دولـت جمهـوری اسـلامی ایـران و بسـتگان قربانیان ایرانی و سایر کشورها همدردی نمایم.

رسانه‌های جمعی گزارشـات زیـادی در مـورد ایـن حادثـه منتشـر کردنـد و در تصـاویر تلویزیونی صحنه‌های ناراحت کننده کشف اجساد از آب‌های خلیج [فارس] را شاهد بودیم.

مقامات مختلف نظامی و غیرنظامی دولت ایالات متحده سعی کردنـد کـه آن را درسـت یک حادثه توصیف کنند، که در تشخیص هواپیما اشـتباه رخ داده کـه بنـا بـه ادعـا تصـور می‌کردند هواپیمای نظامی است.

همچنین دلایل احتمالی مختلف دیگری را نیز شنیدیم که چرا فرمانده وینسنس دستور داد که هواپیما را ساقط کند و همچنـین مـوارد متضـاد دیگـری در میـان اظهـارات اولیـه دریاسالار کرو وجود داشت که گفته بود هواپیما در خارج از کریدور هوایی مورد استفاده در مسیر بندر عباس ـ دبی در حال حرکت بود که بعداً سخنکوی پنتاگون نیز بیان داشت.

آنچه مشخص است این است که پرواز ۶۵۵ ایران ایر دارای برنامه پروازی بود و از مسـیر

defamoghadas.ir

هوایی بین‌المللی مقرر استفاده می‌کرد و با حفظ ارتفاع و بدون پایین آمدن در حال حرکت بود و همان‌طور که از ابتدا ارزیابی شده بود در طی پرواز کوتاه خود سیگنال‌های ناوبری غیرنظامی متناسب را ارسال می‌کرد.

به‌علاوه، ناو وینسنس امریکا یکی از پیچیده‌ترین ناوها در ناوگان ایالات متحده است. با هزینه میلیارد دلاری دارای سیستم ایجیس، رادارها، گیرنده‌ها، کامپیوترها و سلاح‌های هدایت‌شونده اتوماتیک است که بنا به فرضیات در رزم به‌خوبی کار می‌کند، مگر موضوعی که اکنون گفته شد، هواپیمای اف ـ ۱۴ به طول ۶۲ پا با هواپیمای ایرباس به‌طول ۱۷۷ پا باعث سردرگمی شده است.

به آسانی نمی‌توان تصور کرد که این حادثه ساده از محاسبه اشتباه کامپیوترها ناشی شده است، یا در قراردادهای مبهم پنتاگون بتوان یافت و یا فرمانده کشتی به خاطر عصبانیت و غیرمسئولانه با ناامیدی کارایی این ماشین مرگ‌بار در دستان خود را زیر سؤال برده است. حتی در صورتی‌که این فکر را بپذیریم که دقیقاً یک حادثه بود از دست دادن جان ۲۹۰ قربانی بی‌گناه چیزی جز حضور نظامی غیرقابل توجیه و سیاست تجاوزگرانه و جنگ‌طلبانه ایالات متحده در آن بخش از جهان نخواهد بود. تمرکز نیروهای دریایی قدرتمند ایالات متحده و سایر قدرت‌های خارج از منطقه در آب‌های خلیج [فارس] دستیابی به اهداف فرضی را با مشکل مواجه می‌سازد و عملاً در افزایش تنش در منطقه‌ای که قبلاً با مناقشه نظامی اسفناک مواجه بوده مشارکت دارند.

دیروز یک هواپیمای ایران سقوط کرد؛ فردا می‌تواند نوبت یکی از صدها هواپیمای خطوط تجاری باشد که روزانه از این مسیر پروازی استفاده می‌کنند.

نیروهای دریایی که اشاره کردم برای این منطقه خطر آفرین هستند؛ آنها امنیت ناوبری هوایی را به مخاطره افکنده و تهدیدی برای صلح و ثبات بین‌الملل به شمار می‌روند.

کشور متبوعم این سیاست جنگ‌افروزی را محکوم می‌نماید که به این تراژدی منجر شده است و از افکار عمومی بین‌الملل می‌خواهد برای دستیابی به عقب‌نشینی نیروهای نظامی خارجی از خلیج [فارس] متحد شوند و با اتخاذ اقدامات مناسب از وقوع این قبیل حوادث جلوگیری کنند، در ضمن برای پایان بخشیدن به این وضعیت که بیش از ۷ سال است که این منطقه را متشنج کرده خواستار حل و فصل از طریق مذاکره هستیم.

رئیس: ضمن تشکر از نمایندگی کوبا از نمایندگی رومانی برای ایراد سخنرانی دعوت می‌کنم.

آقای تاناسی (رومانی): نگرانی و تأسف عمیق مردم جمهوری سوسیالیستی رومانی را از سقوط این هواپیما به وسیله نیروی دریایی ایالات متحده که در خلیج [فارس] به‌کارگیری شده‌اند و به مرگ کلیه ۲۹۰ سرنشین این خطوط غیرنظامی منجر شد، اعلام می‌نمایم.

فرصت را غنیمت شمرده از طرف مردم رومانی با مردم ایران و خانواده‌های قربانیان اعلام همدردی می‌نمایم.

defamoghadas.ir

مردم رومانی از این وضعیت بسیار نگرانند که افزایش تنش در این منطقه را باعث شده و برای صلح و امنیت بین‌الملل تهدیدات جدیدی به‌شمار می‌رود.

بدون شک سقوط هواپیمای غیرنظامی از پیامدهای تنش نظامی شدید در این منطقه است. این حادثه اسفناک که شدیداً دردناک بود یک‌بار دیگر توجهات را به وضعیت مشکل و خطرناک منطقه خلیج [فارس] معطوف ساخت که می‌تواند از کنترل خارج شده و امنیت هر کشوری را به خطر اندازد، همچنین صلح و امنیت این منطقه را به مخاطره افکند. به‌وضوح ضروت برچیدن این شرایط که محرکی برای تشدید مناقشه موجود در خلیج [فارس] می‌باشد، آشکار است.

معتقدیم که در این وضعیت که این حادثه پیش آمد باید بدون درنگ بیشتر به آن خاتمه داد. به همین منظور مجدداً موضع ثابت رومانی را مورد تأکید قرار می‌دهم که کلیه ناوهای خارجی ملزم گردند که از خلیج [فارس] خارج شوند و به کلیه اقدامات مشابه و کلیه اشکال مداخلات نظامی فوراً پایان داده شود و از هرگونه توسل به سیاست زور خودداری گردد.

همواره از راه حل‌های سیاسی برای حل و فصل مناقشات جانبداری کرده و خواستار صلح پایدار در منطقه می‌باشیم، همیشه رومانی اعتقاد داشت که حیات انسان‌ها را در هر مناقشه‌ای هر چند پیچیده و در روابط خصمانه میان کشورها باید در نظر گرفت. ضرورت دارد که مسئولانه برای توقف مناقشات اقدام و به‌سوی حل و فصل از طریق مذاکره روی آورد. همیشه رومانی بر ضرورت توقف فوری جنگ میان ایران و عراق و حل و فصل مناقشه از طریق مذاکرات صلح‌جویانه تأکید کرده است، بنابراین باید به دو کشور اجازه داد که تلاش خود را بر رشد و توسعه اقتصادی و اجتماعی متمرکز سازند و موضوعات پیچیده را با مشارکت حل و فصل نمایند. مفاد قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت می‌تواند مبنای بازگشت صلح و آرامش در خلیج [فارس] باشد. شورا ملزم است تلاش‌های صلح خود را از سرگیرد. باید از دبیرکل در تلاش‌هایش برای دستیابی به صلح پشتیبانی کامل صورت پذیرد.

رومانی ضمن اظهار تأسف از سقوط هواپیمای مسافری ایران معتقد است که باید از تراژدی هواپیمای ایرانی نتایج بسیار کلی گرفته شود و کلیه اقدامات را باید به کار بست تا از فعالیت‌هایی که می‌تواند باعث حوادث خطرناک دیگر در این منطقه شود، جلوگیری کرد. تحقیقات کاملی باید از سوی مجامع بین‌الملل ذی‌ربط انجام شود تا شرایطی را که به این حادثه منجر شد روشن ساخت و برای جلوگیری از وقوع این قبیل تراژدی‌ها در آینده مشارکت کرد.

همچنین رومانی مایل است بر این ضرورت تأکید کند که کلیه کشورها حداکثر خویشتن‌داری را به‌عمل آورده و در این لحظات حساس برای صلح و امنیت در این منطقه

defamoghaddas.ir

تلاش کرده و به‌طور عاقلانه در راستای تحقق صلح اقدام نموده و همکاری و تفاهم را میان ملت‌ها به‌وجود آورند.

رئیس: ضمن تشکر از نمایندگی رومانی از نمایندگی نیکاراکوئه برای ایراد سخنرانی دعوت می‌نمایم.

آقای سررانو کالدرا (نیکاراکوئه): در پنجشنبه هفته گذشته به اظهارات آقای علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران با دقت گوش فرا دادیم، این حوادث دردناک به ما مرتبط بود و کشور متبوعم وادار شد تا درخواست جلسه فوری از این سازمان بزرگ نماید. همچنین فرصت یافتیم تا توضیحات و افکار دولت ایالات متحده امریکا را از زبان معاون رئیس جمهور آن جرج بوش بشنویم.

در واکنش به این حادثه، دولت متبوعم در ۴ جولای اطلاعیه‌ای صادر کرد و در آن شدیداً این حمله وحشیانه را که نیروهای مسلح ایالات متحده علیه هواپیمای مسافری ایران بر فراز آب‌های بین‌المللی در تنگه هرمز مرتکب شده و به مرگ ۲۹۰ نفر از غیرنظامیان بی‌گناه منجر شد محکوم کرد.

تأسف مردم نیکاراگوئه از این تراژدی طی نامه‌ای در همان تاریخ خطاب به جناب آقای [آیت‌الله] سیدعلی خامنه‌ای رئیس جمهوری اسلامی ایران از سوی رئیس جمهور ما دانیل اورتگا سعاودرا ابراز شد. فرصت را غنیمت شمرده تأسف و اندوه خود را نسبت به این تراژدی به دولت ایران و بستگان قربانیان از طریق وزیر امور خارجه این کشور تکرار می‌نمایم. همچنین همدردی خود را به دولت‌ها و خانواده‌های افراد از دیگر ملیت‌ها که قربانی این اقدام هراسناک شده‌اند ابراز می‌نمایم.

بدون تعصب به نتایج تحقیقات سازمان هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی (ایکائو) در خصوص میزان مسئولیت دولت ایالات متحده در ارتکاب این اقدام وحشیانه که شروع شده است، شرایط تأسف‌آمیزی که به این جلسات شورا منجر شد ما را از جوانب واقعی آن مطلع می‌سازد و به‌سختی می‌توان آن را از موضوع جنگ برادرکشی میان ایران و عراق و تهدید همسایگان آنها در سراسر منطقه خلیج [فارس] جدا کرد.

نخست شورای امنیت باید از پذیرش اصول بین‌الملل در مورد ترافیک غیرنظامی هوایی مصوب کنوانسیون ۱۹۴۴ شیکاگو به‌ویژه ماده ۴۴ و پیوست شماره ۲ آن که از اصول شناخته شده و معتبر جهانی است اطمینان یابد و نباید موضوع تعهدات و جبرانی که بر اساس نتایج تحقیق صورت گرفته توسط این هیئت ویژه مشخص می‌شود نقض گردد. اگرچه معتقدیم که جنبه مهم این مشکل را از طریق پرداخت غرامت نمی‌توان حل و فصل کرد بلکه شناخت حقوق کشور مورد هجوم و بستگان قربانیان و شناسایی مکانیسمی برای جبران این حق به‌عنوان ابزاری برای اقدامات و جلوگیری از وقوع این قبیل حوادث، حائز اهمیت است.

defamoghaddas.ir

ثانیاً به غیر از موضوع الزامات بین‌المللی، مشکلی وجود دارد که باعث وقوع این حادثه شده است. حضور نیروهای دریایی خارجی و عمدتاً ایالات متحده در خلیج [فارس] به غیر از تضمین آزادی تردد دریایی در آن منطقه که برای اقتصاد بین‌الملل حیاتی است، عامل تنش بوده و خطرات و حوادث وحشتناک مکرری را باعث شده است. این شکل از حضور خارجی متأسفانه ناشی از نگرش خطرناک حل و فصل مسائل بین‌الملل به‌طور یک‌جانبه می‌باشد، توجه خاص به چارچوب قانونی و رسمی منشور سازمان ملل به‌ویژه قدرت‌هایی که آن را به شورای امنیت تفویض کردند باید تهدیدات و یا نقض صلح و امنیت بین‌الملل را مورد توجه قرار دهند. بنابراین تأمین ترافیک دریایی و هوایی غیرنظامی در منطقه خلیج [فارس] باید از مسئولیت اولیه شورای امنیت و کلیه کشورهای منطقه باشد.

در واقع اگر تمایلی برای کمک به این مناقشه مخرب و برادرکشی که بسیار طولانی شده وجود داشته باشد و در واقع اگر تمایلی به ایجاد فضای مناسب برای حل و فصل صلح جویانه، عادلانه و شرافتمندانه وجود داشته باشد، عقب‌نشینی نیروی دریایی خارجی ضروری است.

مرگ ۲۹۰ نفر از افراد بی‌گناه حاصل سیاست‌های اشتباه و خودسرانه به رهبری ایالات متحده امریکا است که مانع اقدامات قانونی می‌گردد و مدعی است که در هر جای جهان دارای حقوق و منافع می‌باشد.

یک‌سال پیش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت به اتفاق آرا تصویب شد. در این قطعنامه چارچوبی برای حل و فصل مناقشه تعریف شده که از نظر ما به‌ویژه کشورهای نهضت عدم تعهد می‌تواند پایان مناقشه باشد. هر تصمیمی که شورا برای تضمین امنیت ترافیک دریایی و هوایی در منطقه خلیج [فارس] اتخاذ کند باید در راستای کلی و اصول مندرج در این قطعنامه باشد و نباید از اهداف آن منحرف شود. بنابراین ضرورت دارد که با اتخاذ اقدامات لازم از وقوع این قبیل حوادث وحشتناک جلوگیری کرد و آنچه که اکنون شورا می‌تواند در این فرصت انجام دهد از الزام اصول بین‌الملل که حافظ جان غیرنظامیان بی‌گناه در صحنه مناقشات می‌باشد اطمینان یابد، همچنین باید پشتیبانی خود از دبیرکل را مورد تأکید قرار دهد تا در تلاش‌هایش برای اجرای قطعنامه ۵۹۸ مطمئن شود.

در اینجا از جمهوری اسلامی ایران به خاطر پذیرش رسمی قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت که طی نامه ۱۷ جولای ۱۹۸۸ خطاب به دبیرکل آقای خاویر پرز دکوئیار از سوی رئیس جمهور این کشور [آیت‌الله] سیدعلی خامنه‌ای اعلام شد، تشکر می‌نماییم. با پذیرش طرح دبیرکل برای اجرایی کردن قطعنامه ۵۹۸ توسط دو طرف، اجرای فوری آن را باید شاهد باشیم.

ما بدون درخواست قوی از کلیه طرف‌ها در ممانعت از هر گونه اقدام تشنج‌آفرین در وضعیت فعلی به نتیجه نخواهیم رسید. به‌ویژه از قدرت‌های بزرگ می‌خواهیم که برای اجرای قطعنامه ۵۹۸ همکاری و تسهیل نمایند. در پایان ضروری است در این موقعیت

defamoghaddas.ir

حساس، اراده سیاسی طرفین مناقشه ایران و عراق کـه از کشـورهای دوسـت نیکاراگوئـه و دارای روابط دوستانه و همبستگی با ما می‌باشند بر این قرار گیرد که با دبیرکل جهت نیـل به حل و فصل عادلانه و شرافتمندانه که از آرزوهای همه ما است صادقانه همکاری نمایند.

رئیس: ضمن تشـکر از نماینـدگی نیکاراگوئـه از نماینـدگی ایـالات متحـده بـرای ارائـه توضیحات دعوت می‌کنم.

آقای والترز (ایالات متحده امریکا): اینجانب به اتهامات از پیش طراحی شده علیه کشـور متبوعم در خصوص این حادثه اسفناک پاسخ نخواهم داد. ارزش پاسخ دادن ندارد. همه آنها کذب بوده و حتی خود آنهایی که اظهار داشته‌اند آن را می‌دانند.

رئیس: به‌عنوان نمایندگی برزیل سخن می‌گویم.

دولت متبوعم در بیانیه مورخ ۴ جولای ۱۹۸۸ تأسف عمیق خود را از سـقوط هواپیمـای غیرنظامی ایران که به از دست دادن جان صدها نفر انسان بی‌گنـاه منجـر شـد ابـراز نمـود. مجدداً تکرار می‌کنم که هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی نمی‌تواند این اقدام را نادیده بگیـرد و با توجه به این حادثه اسفناک ضرورت دارد کلیه طرف‌ها در منطقه خلیج [فارس] حداکثر خویشتن‌داری را از خود نشان داده تا اجرای قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت تحقق یابد.

از طرف دولت برزیل فرصت را غنیمت شمرده صمیمانه با خانواده قربانیـان ایـن حادثـه تلخ همدردی می‌نمایم.

بدیهی است که تحقیقات کامل و مستقل برای روشن شدن حقایق ضروری است. نتـایج این تحقیقات به آشکار شدن شرایطی که موجـب ایـن حادثـه شـد کمـک خواهـد کـرد و مسئولیت‌ها را مشخص خواهد نمود. به‌علاوه نتایج آن در سطح تخصصی برای بهبود ایمنـی ترافیک هوایی غیرنظامی مثمر ثمر خواهد بود.

برزیل به‌عنوان یک عضو شورای سازمان هوانوردی غیرنظـامی بـین‌المللـی در پاسـخ بـه درخواست ایران برای تحقیق درباره علت وقوع این حادثه، در ۱۴ جولای تصمیم‌گیری کرده و با آن موافقت کرد. ما از تصمیم ایالات متحده جهت همکاری کامل برای تحقیـق در ایـن خصوص تشکر می‌نماییم.

ما ابتکاری را از سوی دولت ایالات متحـده بـه‌عنـوان اقـدامی بشردوسـتانه در خصـوص پرداخت غرامت به قربانیان شاهد بودیم.

اعتقاد راسخ داریم که هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی عامل صلح برای مـردم اسـت. بنابراین امنیت هوانوردی نباید به مخاطره افتد. در پایان اصول مشخص حاکم بر رفتـار بین‌الملل از قبیـل مقـررات، اسـتانداردها و اقـدامات پیشـنهادی در کنوانسـیون ۱۹۴۴ شیکاگو و الحاقیه‌های آن باید رعایت شود، به‌ویژه مواردی که به عدم استفاده از سـلاح علیه هواپیمای غیرنظامی مرتبط است.

defamoghaddas.ir

در طی مباحثات ما، در پشتیبانی از اصول آزادی ناوبری و ایمنی هوانوردی غیرنظامی سخنانی ایراد شد. بیش‌ترین منافع برای جامعه بین‌الملل این است که هیچ کشوری نتواند مقررات آن را نقض کند.

در این حادثه اسفناک در ورای شرایط و ضرورت‌های فوری آن و واکنش‌های همه ما، از دو طرف می‌خواهیم که از خود خویشتن‌داری نشان‌دهند. تنش امروز در خلیج [فارس] به میزان نگران‌کننده‌ای رسیده است. همچنین ضرورت فوری دارد که به جنگ ایران و عراق که تقریباً ۸ سال طول کشیده، پایان داده شود. در پایان به قطعنامه ۵۹۸ که به اتفاق آرا در سال پیش تصویب شد اشاره می‌کنم که در برگیرنده دیدگاه‌های ما در چارچوب خاص برای حل و فصل عادلانه و شرافتمندانه مناقشه و بازگشت صلح و امنیت در منطقه به‌طور پایدار می‌باشد. همچنین برزیل از تلاش‌های دبیرکل در این خصوص پشتیبانی کرده و کاملاً آمادگی دارد با وی در گسترش طرح اجرایی‌اش کمک نماید.

حضور آقای علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران و معاون رئیس جمهور ایالات متحده امریکا آقای جرج بوش از اهمیت این حادثه حکایت دارد و نیز اهمیتی که دو کشور برای این سازمان قائلند که حاضرند در آن نظرات یکدیگر را بشنوند. امیدواریم که فرصت پیش آمده باعث کاهش تنش گردد و فضای سیاسی مناسبی به‌وجود آید که به حل و فصل همه‌جانبه و پایدار برای این مشکل تأثیرگذار در این منطقه منجر شود.

شورای امنیت تحت منشور به‌عنوان سازمان اصلی حافظ صلح و امنیت عهده‌دار این مسئولیت است، انتظار می‌رود که با ملاحظه این موضوع در دستور جلسه ما، این شورا بتواند اقدامات مناسبی را اتخاذ کند به روشی که بتواند رضایت همه را جلب نماید.

اکنون به‌عنوان رئیس شورای امنیت سخن می‌گویم.

سخنران دیگری وجود ندارد. پایان جلسه را اعلام می‌نمایم. جلسه بعدی برای ادامه بررسی موضوع دستور جلسه، فردا، سه‌شنبه ۱۹ جولای ۱۹۸۸ ساعت ۱۱ صبح برگزار می‌گردد.

پایان جلسه ساعت ۵:۳۰ بعد از ظهر.

defamoghadas.ir

defamoghaddas.ir

defamoghaddas.ir

defamoghaddas.ir

(The President)

adopted by the Security Council one year ago, constitutes in our view the proper framework for a just and honourable settlement of the conflict and for the restoration of peace and security in the region ona lasting basis. Brazil commends the efforts by the Secretary-General in this regard and is fully prepared to work with him in the development of his implementation plan.

The presence in the Security Council of the Foreign Minister of the Islamic Republic of Iran, His Excellency Mr. Ali-Akbar Velayati, and the Vice-President of the United States, the Honourable George Bush, bears witness to the gravity of the incident, to the importance that both countries attach to this forum, and to their willingness to hear each other's contentions. We hope that this occasion will be seen as an opportunity for reducing tensions and creating a better political atmosphere, conducive to a comprehensive and lasting solution to the problems affecting the region.

(The President)

Given the responsibilities of the Security Council under the Charter as the main body entrusted with the preservation of peace and security, it is to be expected that, in the consideration of the item on our agenda, this body will take appropriate action in the manner that will give satisfaction to all.

I shall now resume in my capacity as President of the Security Council.

There are no further speakers for this meeting. The next meeting of the Security Council to continue the consideration of the item on the agenda will take place tomorrow, Tuesday, 19 July, at 11 a.m.

I should like to make a further announcement. I am inviting the members of the Council for consultations at 10 o'clock this evening. I apologize for the lateness of the hour fixed for these consultations, but additional time is indeed needed to prepare them.

The meeting rose at 5.30 p.m.

defamnoguh'sepoglu.ir

(Mr. Serrano Caldera, Nicaragua)

We cannot conclude our statement without making a strong appeal to all the parties to refrain from any action that could aggravate the present situation. We appeal particularly to the big Powers to co-operate and facilitate the implementation of resolution 598 (1987). To that end, it is essential, indeed crucial, to have the political will of the parties to the conflict between Iran and Iraq, fraternal countries with which Nicaragua has relations of friendship and solidarity and from which we request sincere co-operation with the Secretary-General in order to achieve the just and honourable solution to which we all aspire.

The PRESIDENT (interpretation from Spanish): I thank the representative of Nicaragua for the kind words he addressed to my country and to me.

(spoke in English)

The representative of the United States wishes to speak, and I now call on him.

Mr. WALTERS (United States of America): I shall not answer the accusations of premeditation levelled against my country in regard to this very tragic incident. They are unworthy of a reply. They are false, and even those who uttered them know that.

The PRESIDENT: I shall now make a statement in my capacity as the representative of Brazil.

In a statement issued on 4 July 1988 the Brazilian Government expressed its deep regret at the downing of the Iranian civilian aircraft, with the resulting loss of hundreds of innocent lives. It reiterated that international civil aviation cannot be left at the mercy of acts of this nature and noted that this tragic incident underlined once again the need for the utmost restraint on the part of all in the Gulf region, as called for in Security Council resolution 598 (1987).

On the same occasion the Brazilian Government extended its sincere condolences to the families of all the victims of this deplorable event.

(The President)

It is clear that a full and independent investigation of the facts is imperative. The results of such an investigation will serve the purposes of clarifying the circumstances under which the event took place and ascertaining responsibilities. The conclusions drawn on a technical level should, in addition, contribute to the improvement of the safety of civil air traffic.

As a member of the Council of the International Civil Aviation Organization (ICAO), Brazil concurred in its decision taken on 14 July, in response to an Iranian request, to investigate the occurrence. We welcome the decision by the United States to co-operate fully with this investigation.

We have taken note of the initiative of the United States Government to offer, as a humanitarian gesture, on an ex gratia basis, compensation to the victims.

It is our firm conviction that international civil aviation is a factor of peace and of bringing peoples together. Its safety, therefore, must not be jeopardized. To that end, certain norms governing international behaviour, such as the rules, standards and recommended practices enshrined in the 1944 Chicago Convention and its annexes, must be observed, particularly those related to the non-use of weapons against civil aircraft.

During the course of our debate, arguments have been advanced in support of the principles of freedom of navigation and of safety of civil aviation. It is in the best interests of the international community that upholding one must not imply infringing the other.

This tragic episode, beyond its immediate circumstances and implications, calls for both restraint and reflection on the part of all. It dramatically illustrates the disquieting degree of tension prevailing in the Gulf today. It also underlines the urgent need to put an end to the Iran-Iraq war, which has been raging for almost eight years. To that end, resolution 598 (1987), unanimously

Il s'agit d'un document

(Mr. Serrano Caldera, Nicaragua)

Secondly, apart from the question of international liability, there is the problem of the context which prompts and causes the incident. The presence of foreign naval forces, mainly those of the United States, in the Gulf, far from ensuring free maritime transit in that region, which is vital to the international economy, has become an element of tension that has degenerated into repeated grave incidents. This kind of foreign presence unfortunately reflects the dangerous trend to resolve international problems unilaterally, setting aside the juridical and institutional framework of the United Nations Charter, in particular the powers it grants the Security Council in respect of threats to or breaches of international peace and security. The safety of civil air and maritime traffic in the Gulf region should therefore be a primary responsibility of the Security Council and of all the States of the region.

(Mr. Serrano Caldera, Nicaragua)

The withdrawal of those foreign naval forces is therefore imperative if there really is a desire to help to deactivate a devastating and fratricidal conflict that has already gone on too long, and if there really is a desire to create an atmosphere conducive to a peaceful, just and honourable solution.

The death of those 290 innocent persons is nothing but the tragic result of a mistaken and arbitrary policy, led by the United States of America, which balks at acting within the law and claims to have rights and interests everywhere in the world.

A year ago the Security Council unanimously adopted resolution 598 (1987). That resolution constitutes the framework for the solution of the conflict, which all of us - especially the Movement of Non-Aligned Countries - wish to see ended. Any decision that the Council takes to guarantee the safety of maritime and air traffic in the Gulf region should be in keeping with the general lines and principles contained in that resolution and should not lose sight of those objectives. It is therefore essential that, as the necessary measures are taken to prevent a recurrence of barbaric acts such as the one which led to the convening of the Security Council on this occasion and to ensure compliance with the international norms that protect innocent civilians in cases of conflict, renewed support should be given to the Secretary-General in his efforts to achieve the implementation of resolution 598 (1987).

In that context, we express our appreciation to the Islamic Republic of Iran for having officially accepted Security Council resolution 598 (1987) - an acceptance expressed in a letter of 17 July 1988 addressed to the Secretary-General, Mr. Javier Perez de Cuellar, by President Seyed Ali Khamenei. That expression of intent should be followed by the immediate implementation by the two parties of the plan drawn up by the Secretary-General for the application of resolution 598 (1987).

Il s'agit d'une publication

The PRESIDENT: I thank the representative of Romania for his kind words addressed to my country and to me.

(spoke in Spanish)

The next speaker is the representative of Nicaragua. I invite him to take a place at the Council table and to make his statement.

Mr. SERRANO CALDERA (Nicaragua) (interpretation from Spanish): At the outset I should like to tell you, Sir, how pleased my delegation is, and how pleased I am, to see you presiding over the work of the Council. You represent a sister Latin American republic with which we have many bonds and with which we share the same principles and ideals of respect for law, love of justice and peace, and solidarity among nations. We are certain that the Council will find in you the intelligent and effective leadership it needs to bring the present deliberations to a successful conclusion.

We wish to express our appreciation to Ambassador Delpech of Argentina for the exemplary way in which he directed the work of this body last month.

On Thursday of last week we listened most attentively to the statement of His Excellency Mr. Ali Akbar Velayati, Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran, who related to us the grave events that impelled his country to request an urgent meeting of this lofty body. We also had the opportunity to hear the explanations and opinions of the Government of the United States of America from its Vice-President, Mr. George Bush.

Reacting to the serious occurrences denounced by Iran, on 4 July my Government issued a communiqué in which it forcefully condemned the brutal attack perpetrated by the armed forces of the United States against an Iran Air passenger plane over international waters in the Strait of Hormuz, causing the death of 290 innocent civilians.

(Mr. Serrano Caldera, Nicaragua)

The Nicaraguan people's sorrow at this tragedy was expressed by President Daniel Ortega Saavadra in a letter of the same date addressed to His Excellency Seyed Ali Khamenei, President of the Islamic Republic of Iran. We wish to take this opportunity to reiterate to the Government of Iran and the relatives of the victims, through their Minister for Foreign Affairs, our sorrow and pain at this tragedy. We express the same sentiments to the Governments and families of the persons of other nationalities who also were victims of this horrendous act.

Without prejudice to the results of the investigations begun by the International Civil Aviation Organization (ICAO) on the degree of responsibility of the United States Government in the commission of this barbarous act, the unfortunate circumstances that led to these meetings of the Council should cause us to reflect on substantive aspects that can hardly be dissociated from the context of the fratricidal war between Iran and Iraq and threaten their neighbours throughout the Gulf region.

First, the Security Council must ensure compliance with the international norms of civil air traffic adopted in the Chicago Convention of 1944, in particular the provisions of article 44 and annex II, which are universally recognized and valid norms any breach of which must be subject to liability and compensation to be determined by the results of the inquiry undertaken by the specialized agency. Although we believe that this important aspect of the problem cannot be resolved by ex gratia compensation but through recognition of the rights of the offended country and the victims' relatives, the basic consideration is not so much identification of the right mechanism for compensation as the establishment of measures to prevent the recurrence of such events.

ji.sepreju6ueteap

(Mr. Tanasie, Romania)

At the same time, Sir, I wish to express my appreciation to your predecessor, Mr. Marcelo Delpech, for the excellent manner in which he led the Council's work throughout the month of June.

It was with deep concern and regret that the people of the Socialist Republic of Romania learned the news of the shooting down, by the naval forces of the United States operating in the Gulf, of the Iranian civilian airliner with 290 persons on board, all of whom lost their lives.

I wish to take this opportunity to convey the profound sympathy and condolences of the Romanian people to the people of Iran and the bereaved families of the victims.

The Romanian people is most worried about the situation, which has heightened tension in the region and created new threats to international peace and security.

The shooting down of the civilian aircraft was without any doubt a consequence of the great military tension prevailing in the zone. This tragic incident, which has particular gravity, has once again drawn attention to the difficult and dangerous situation in the Gulf region, which could escape control, endangering the security of every country and jeopardizing peace and stability in the region. It gives clear evidence of the need to eliminate the conditions which have provoked the escalation of the conflict existing in the Gulf.

We believe that the situation which engendered the incident must end without further delay. For this purpose, we reaffirm the longstanding position of Romania that it is imperative that all foreign warships be withdrawn from the Gulf, and that an immediate end be put to all similar acts, all forms of armed intervention and any resort to the policy of force.

(Mr. Tanasie, Romania)

Consistently favouring political ways of settling disputes and appealing for lasting peace in the region, Romania has always been of the view that life has clearly shown that any conflict adds more complications to a given situation and leads to the aggravation of relations between States. It is essential to act responsibly for the cessation of disputes and to proceed towards their settlement exclusively through negotiations. Romania has always stressed the need for the immediate cessation of the war between Iran and Iraq and solution of the conflict through peaceful negotiations, thus allowing the two countries to concentrate their efforts on economic and social development and to make their contributions to the settlement of the complex matters confronting mankind. Implementation of Security Council resolution 598 (1987) can be the basis for the restoration of peace and normalcy in the Gulf. It is the Council's duty to renew its peace efforts. Full support should be given to the Secretary-General in his endeavours to achieve peace.

Deploring the shooting-down of the Iranian passenger airliner, Romania expresses its opinion that more general conclusions should be drawn from the tragedy of the Iranian aircraft and that all measures should be taken to prevent activities that could generate other grave events in the region. A full investigation should be carried out by the relevant international bodies to clarify the circumstances that led to the incident and to contribute to the prevention of such tragedies in the future.

Romania would also like to emphasize the need for all States to exercise the greatest restraint and moderation in these difficult moments for peace and security in the region and to act so that wisdom and the supreme interests of peace, co-operation and understanding among all peoples prevail.

Il sepolcro delle idee

(Mr. Velazco San Jose, Cuba)

We have also heard various possible reasons why the captain of the Vincennes ordered the downing of the plane, and there have also been many contradictions between the initial statements made by Admiral Crowe, who went so far as to say that the plane was outside the air corridor used on the Bandar Abbas-Dubai route, and later statements by Pentagon spokesmen.

What is certain is that Iran Air 655 was on a scheduled flight, was using an established international air route, was gaining altitude and not descending, as had initially been asserted, and during its short flight transmitted the appropriate civil aviation signals.

Moreover, the USS Vincennes is one of the most sophisticated warships in the United States fleet. At a cost of billions of dollars it has the Aegis system, a battery of radars, sensors, computers and automatic guided weapons which taken together supposedly work very well in combat - except that, as we are now told, it confused an aeroplane 62 feet long, an F-14, with an aeroplane 177 feet long, an Airbus.

It is not easy to imagine that it was simply an accident caused by a mistake in the computers, acquired through murky Pentagon contracts, or by the nervousness and irresponsibility of a ship's captain desperate to prove the effectiveness of the death-dealing machinery put in his hands. But even if we accepted the idea that it was just an accident, those 290 innocent victims would not have given their lives but for the unjustified military presence and the aggressive and bellicose policy of the United States in that part of the world. The concentration in the waters of the Gulf of a powerful naval force of the United States and other Powers from outside the region, far from achieving the goals for which it was supposedly sent, has in practice contributed to increasing tension in a region already torn by a tragic armed conflict.

(Mr. Velazco San Jose, Cuba)

Yesterday it was an aircraft of Iran Air that was downed; tomorrow it could be any one of the hundreds of commercial airliners that use those air routes daily.

The naval forces to which I have referred are a danger to the region; they jeopardize the security of air navigation and constitute a threat to international peace and stability.

Our country condemns the warmongering policy that led to the tragedy, and appeals to international public opinion to rally to achieve the withdrawal of foreign military forces from the Gulf and the taking of measures to avoid a recurrence of such actions, and at the same time to call for a search for a negotiated solution to put an end to the situation that for more than seven years has convulsed the region.

The PRESIDENT (interpretation from Spanish): I thank the representative of Cuba for the kind words he addressed to me.

(spoke in English)

The next speaker is the representative of Romania. I invite him to take a place at the Council table and to make his statement.

Mr. TANASIE (Romania): Allow me first, Sir, to extend to you our sincere and warm congratulations on your assuming the presidency and to wish you every success in your term of office. Your country has always been distinguished by its dedication to the strengthening of international peace and security and thus to the strengthening of the role of the United Nations in international relations. Brazil and my own country have relations of mutual respect and many-sided co-operation. Your talent as a skilful diplomat and your wisdom assure the Council of success in its work this month.

Il s'agit d'une publication protégée

(Mr. Rath, India)

co-operation to ICAO. We have also noted the United States Administration's order of a full enquiry and its offer of compension on an ex gratia basis to the families of the victims.

India's views on the situation in the Gulf are well known. Following the shooting down of the Iran Air aircraft, the official spokesman of the Government of India made the following statement:

> "The Government has consistently maintained that great-Power naval presences in the Gulf are aggravating tension in the region and has accordingly urged utmost restraint by all concerned. The act of violence perpetrated yesterday has demonstrated only too clearly that peace in the region must be restored speedily by a process of negotiation which takes into account the legitimate interests of all parties, not through futile resort to force."

We had sincerely hoped that out of this tragedy would emerge a greater sense of urgency to bring an end to all hostilities in the region. Already, there are rapidly moving developments. We welcome the official declaration by the Islamic Republic of Iran of its acceptance of Security Council resolution 598 (1987). We are confident that that will be significant to the attainment of peace and security in the region. India has supported the efforts of the Secretary-General towards the implementation of resolution 598 (1987) to bring an end to the Iran-Iraq conflict and the consequences arising therefrom.

Today, we reaffirm that support to the Secretary-General, and we hope that we can now move quickly ahead to bring about durable peace in the region.

The PRESIDENT: I thank the representative of India for his kind words addressed to me.

(spoke in Spanish)

The next speaker is the representative of the Cuba. I invite him to take a place at the Council table and to make his statement.

Mr. VELAZCO SAN JOSE (Cuba) (interpretation from Spanish): May I first, Sir, congratulate you on your assumption of the presidency of the Council for the month of July. We know your diplomatic skills and experience, which give us confidence that the Council's work will be successful.

I also wish to congratulate Ambassador Delpech, Permanent Representative of Argentina, who gave proof of his skill and ability in the conduct of the Council's work during the month of June.

This lofty body is meeting to consider the tragic situation caused by the downing of a commercial airliner of the Islamic Republic of Iran by a United States warship, with the death of 290 persons, including 66 children, citizens of the Islamic Republic of Iran and other countries. On behalf of the Government and people of Cuba, I wish to express our deepest sympathy to the Government of the Islamic Republic of Iran and to the relatives of the Iranian victims and those of other nationalities.

The mass media have provided a great deal of information on the incident, and we have all been able to see on our television screens the Dantesque scenes of the recovery of bodies from the waters of the Gulf.

Various civil and military authorities of the United States Government have made statements describing the incident as just an accident, the result of a mistake in identifying the aircraft, which was allegedly confused with a military plane.

ir.sepopubdetap

529

1988 (January- July) Documents

(Mr. Al-Masri, Syrian Arab Republic)

the modern era, convince no one and cannot distract world attention from the fundamental problem, namely, that of the presence of military fleets in the Gulf, a presence that has become of fundamental concern to all.

The destruction of the Iranian civil airliner, which resulted in the deaths of 290 innocent persons, including women and children, and which has created a climate of fear and terror in the region, must be condemned categorically and energetically. In the face of this human ordeal, all peace-loving peoples are looking to the Security Council to adopt the measures necessary to guarantee strict respect by all States for the norms, rules and international conventions governing naval and air traffic, safety and freedom. There must be a rapid withdrawal of all military forces and fleets from the Gulf region to ensure the security of civilian air and maritime lanes, to respect civilian lives and to promote peace and security in that important and sensitive region of the world.

In conclusion, I should like to take this opportunity to express to the representative of the Islamic Republic of Iran, and to the representatives of those States whose nationals died on Flight 655, as well as to the Governments and the bereaved families of the victims, my country's sincere condolences at the tragic loss of life.

The PRESIDENT: I thank the representative of the Syrian Arab Republic for his kind words addressed to my country and to me.

The next speaker is the representative of India. I invite him to take a place at the Council table and to make his statement.

Mr. RATH (India): It is the privilege of my delegation to congratulate you, Sir, on your assumption of the presidency of the Security Council for this month. We are confident that your long diplomatic experience and not-inconsiderable skills in that field will provide both guidance and leadership to the Council.

May I also take this opportunity to express our deep appreciation to Mr. Marcelo Delpech, the Permanent Representative of Argentina, for the admirable manner in which he conducted the Council's deliberations last month.

On 3 July 1988 a civilian aircraft belonging to Iran Air was shot down by a naval ship of the United States armed forces in the Gulf. The 290 passengers and crew aboard the aircraft lost their lives. Amongst them were citizens of my country. We have listened with great attention to the statements made to the Council by the Vice-President of the United States, the Honourable George Bush, and His Excellency the Foreign Minister of the Islamic Republic of Iran, Said Ali Akbar Velayati. We deeply deplore the shooting down of a civilian aircraft and the tragic loss of innocent lives.

In a message to the Prime Minister of the Islamic Republic of Iran my Prime Minister has expressed his deep distress and the heartfelt sympathies of the people and Government of India to the families of the bereaved. My delegation wishes once again to convey its most sincere condolences to the Government of the Islamic Republic of Iran and the relatives of the victims. My delegation also expresses its deepest sympathy to the families of the victims from all the other countries involved.

We have supported the request for an investigation by the International Civil Aviation Organization (ICAO) into the circumstances of this tragic incident. We have noted the positive stand of the parties involved in offering their fullest

ji'sepeuBouiap

(Mr. Muntasser, Libyan Arab Jamahiriya)

In conclusion, the delegation of the Libyan Arab Jamahiriya expresses its happiness over the letter from the President of the Islamic Republic of Iran to the United Nations Secretary-General in which he has expressed his country's acceptance of Security Council resolution 598 (1987). We hope that the Secretary-General's efforts will be crowned with success and will lead to prevailing peace and security among the fraternal countries of the region.

The PRESIDENT: I thank the representative of the Libyan Arab Jamahiriya for the kind words he addressed to my counry to me.

The next speaker is the representative of the Syrian Arab Republic. I invite him to take a place at the Council table and to make his statement.

Mr. AL-MASRI (Syrian Arab Republic) (interpretation from Arabic): At the outset I should like to express to you, Sir, my delegation's satisfaction at seeing you accede to the presidency of the Security Council for the month of July, especially since my country, Syria, is linked to your country, Brazil, by close ties of friendship and co-operation.

I should also like to take this opportunity to express to Mr. Marcelo Delpech, the Permanent Representative of Argentina, our gratitude for the wise and effective way in which he guided the Council's work last month.

Syria learned, with consternation and horror, the news of the shooting down of the Iranian civilian airliner flight 655 by an American warship, the Vincennes, resulting in the loss of life of all its 290 passengers, including women and children. My country has condemned that act and drawn the attention of world public opinion to the serious dangers resulting from the continued presence of foreign military fleets in the Gulf and to the suffering and danger that presence could cause to the peoples of the region.

(Mr. Al-Masri, Syrian Arab Republic)

This tragic accident has shocked the conscience of mankind and is a violation of the human right to life, liberty and freedom of movement. We have heard the important statement of Mr. Ali Akbar Velayati, Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran; the information he provided has shed light on the circumstances surrounding the downing of the airliner.

That accident was the culmination of the human tragedy that has resulted in the military presence now in the Gulf. It has raised several questions regarding future developments in the situation in one of the most sensitive, vital and heavily travelled regions of the world. The continued presence of foreign military fleets in the waters and airspace of that region and the continued interference with and intervention in maritime navigation and air traffic are serious and continuing threats to the safety and freedom of such air and naval traffic and to passenger safety.

The shooting down of the civilian Iranian aircraft has brought to light the seriousness of the presence of such foreign military fleets in the Gulf. The accident requires that the international community make all possible efforts to ensure the rapid and effective withdrawal of those fleets and it demands that the States to which such fleets belong comply in order to reassure the inhabitants of the region, who are living in fear and terror of the recurrence of such a catastrophe. Their fear and terror of a new disaster will remain justified and legitimate so long as those fleets remain in the region and so long as they continue to interfere with freedom of maritime navigation and civilian air transportation. There is at present nothing to prevent the recurrence of such a tragedy in the future.

The arguments advanced to justify and explain that horrendous act, which resulted in one of the greatest tragedies the international community has known in

Il s'agit d'une publication

Mr. MUNTASSER (Libyan Arab Jamahiriya)(interpretation from Arabic): The delegation of the Jamahiriya is pleased to see you, Sir, the representative of friendly Brazil, a country with which we have good relations, presiding over the Council's deliberations for this month. My delegation is convinced that the Council's work will be crowned with success owing to your diplomatic skills and objectivity.

I should also like in this context to express my delegation's thanks to your predecessor, the Permanent Representative of Argentina, for the excellent manner in which he steered the Council's deliberations last month.

During the past few days we followed media reports, including press, radio and television coverage, of the barbaric act of aggression committed by one of the naval vessels of the United States fleet in the Arabian Gulf: an act of aggression perpetrated without cause against Iranian civil airliner 655 on Sunday, 3 July 1988; an attack which resulted in the loss of life of its 290 passengers, including more than 60 children whose ages ranged between six and 12 years.

Last Thursday we listened to the detailed statement of Mr. Ali-Akbar Velayati, the Foreign Minister of the Islamic Republic of Iran, in which he clarified the circumstances of the tragedy - a statement which has provided incontrovertible proof of responsibility for the tragedy. We have listened to other speakers during the past two meetings.

My country condemned that senseless act of aggression only hours after it had taken place. A statement issued by the People's Office for Foreign Relations said:

> "By committing this aggression the United States adds a new page to a record replete with official State terrorism and represented in repeated acts of aggression against aviation and navigation jeopardizing the lives of civilians and committing aggression against innocent peoples."

(Mr. Muntasser, Libyan Arab Jamahiriya)

On repeated occasions the Jamahiriya has called the international community's attention to the dangers engendered by the presence of foreign naval fleets in the Arabian Gulf and the Mediterranean. That presence represents a direct threat to the security, independence and sovereignty of the countries of the region; it also jeopardizes civil aviation and navigation, as well as the lives of passengers. The Jamahiriya considers the military presence of foreign forces the main reason for the escalation of tension and the destabilization of peace in the area.

My country was the victim of a previous premeditated, senseless aggression against the cities of Tripoli and Benghazi in 1986 which claimed the lives of a large number of innocent civilians, including women, elderly and children. Libyan Arab aircraft and vessels are still subjected to provocations by the United States military fleet in the Mediterranean. We have repeatedly informed the Secretary-General and the Security Council of those provocations, the most recent of which appeared in official document A/43/85-S/19423 of 12 January 1988.

My delegation expresses condolences to the families of the victims. We also affirm our stand of solidarity with the fraternal Iranian people in its confrontation of the American aggression. We also condemn in the strongest terms the senseless, barbaric aggression against the fraternal Muslim Iranian people.

Once again we renew our demand for the withdrawal of all foreign fleets from Arabian Gulf and the Mediterranean. We call upon the Council to assume its full responsibility for the maintenance of international peace and security in the area. The Council should not stand idle before provocative acts that will lead to the escalation of tension and expansion of war in the area. The Council should take all measures that would lead to the immediate withdrawal of foreign fleets from the area.

Il s'agit d'une publication des Nations Unies

(Mr. Umer, Pakistan)

Pakistan deplores the loss of innocent lives in this most distressing incident, and urges the Security Council to take congnizance of it so as to devise appropriate measures in the interest of the safety of civil aviation.

It is said that the finest things are spoken on the saddest occasions. While we mourn the loss of innocent lives in the tragic incident of 3 July, there has been an extremely important and positive development. I am referring here to the letter dated 17 July from His Excellency Sayed Ali Khamenei, President of the Islamic Republic of Iran, addressed to the Secretary-General, in which the President stated

"we have decided to officially declare that the Islamic Republic of Iran - because of the importance it attaches to saving the lives of human beings and the establishment of justice and regional and international peace and security - accepts Security Council resolution 598 [(1987)]". (S/20020, annex)

The entire international community, particularly the members of the Security Council, as well as the Secretary-General, who have worked arduously and steadfastly to bring an end to the Iran-Iraq conflict, have every reason to welcome this important decision. For the people and the Government of Pakistan, who have experienced profound grief and anguish at the colossal loss of life during the past eight years of this conflict, the vision of peace which has now appeared on the horizon is a source of boundless relief and satisfaction. My Government will be prepared to assist in any manner in ensuring that this vision is translated soon into reality.

By bringing its case to the Security Council with regard to the tragic incident of 3 July, and by its acceptance of resolution 598 (1987), Iran has given a clear demonstration of its trust and confidence in the Security Council and in its ability to carry out the responsibilities entrusted to it under the Charter.

(Mr. Umer, Pakistan)

We are confident that the decisions of the Security Council will not only reflect the international community's expectations of this body in its primary role of promoting peace and security but will also in equal measure reflect the trust and confidence Iran has placed in the Council.

The United Nations, and particularly the Security Council, is on the threshold of a historic opportunity. We are convinced of the Council's determination to grasp that opportunity so that peace and tranquility may return to a region tormented for so long by war and devastation.

The PRESIDENT: I thank the representative of Pakistan for the kind words he addressed to me.

The next speaker is the representative of the Libyan Arab Jamahiriya. I invite him to take a place at the Council table and to make his statement.

defamnoguh'sbpeu'ir

Mr. UMER (Pakistan): My delegation, Sir, warmly welcomes your presidency of the Security Council, which you have assumed in circumstances that are sad and serious. The Council has been convened to consider a question which is profoundly tragic in its human dimension and ominous in its potential for aggravating an already tense and difficult situation. There is an overriding need for restraint and sagacity. We are all familiar with your qualities of leadership. We are confident that the deliberations of the Council will continue to benefit from your outstanding diplomatic skill and experience.

I should also like to pay a tribute to the Permanent Representative of Argentina, Mr. Marcelo Delpech, for the exemplary manner in which he presided over the deliberations of the Security Council last month.

The facts of this grave incident are well known. The details were communicated by the Foreign Minister of the Islamic Republic of Iran in his letter of 3 July addressed to the Secretary-General. He stated that on Sunday, 3 July, an Iran Air passenger aircraft was the target of missile attacks by United States naval forces. According to the letter, the Airbus, a civilian aircraft of the Islamic Republic of Iran with 290 passengers on board, was flying on a scheduled flight from Bandar Abbas to Dubai in the routine corridor used by civilian airliners. As a result of the missile attack the aircraft disintegrated, causing the death of all passengers, including 66 children, and crew members.

The Pakistan delegation and, we believe, the members of the Security Council greatly benefited from the eloquent and comprehensive statement made on 14 July by His Excellency Mr. Ali Akbar Velayati. His presence here was an affirmation of the trust the Islamic Republic of Iran places in the capacity of the Security Council to take prompt and effective action in the discharge of its responsibility for the maintenance of international peace and security and for the prevention of the recurrence of such unfortunate and grievous incidents.

(Mr. Umer, Pakistan)

The participation earlier in the Council's deliberations of His Excellency Mr. George Bush, Vice-President of the United States, testified to the great importance the United States attaches to the subject under consideration. We in Pakistan have already noted that the President of the United States has expressed deep regret at the loss of innocent lives resulting from a tragic accident. He has ordered an official inquiry and announced a decision to offer compensation to the families of the victims of the disaster.

The news of the destruction of the civilian aircraft and the death of all its passengers has caused immense grief to the Government and the people of Pakistan. We are indeed deeply saddened by the loss of innocent lives, including those of six Pakistani nationals, which has caused incalculable suffering to their families.

The President of Pakistan, in a message to the President of the Islamic Republic of Iran expressing his condolences, said:

"I was appalled and grieved beyond measure by the heart-rending news of the shooting down of an Iranian civil airliner, that resulted in a colossal loss of life. The poignancy of the enormous tragedy is apparent in the fact that those who perished in it were innocent children, women and men. This tragic event has, naturally, cast a pall of gloom over all Pakistan."

The shooting down of a civilian aircraft raises many disturbing questions. We believe that this human tragedy was avoidable. A detailed and thorough investigation must be urgently and immediately undertaken so that measures can be devised to ensure that such incidents do not recur, ever. To that end, Pakistan also participated in the recent deliberations of the Council of the International Civil Aviation Organization on this subject.

dr.sepehrbouretz

(Mr. Zuze, Zambia)

possibility of an accidental act on the part of the captain is eliminated. This view however, underestimates the effects that a battle environment, such as that which might have prevailed at the time in the area of the tragic incident, creates, and excludes the likely probability of electronic malfunction and human error, both of which, unfortunately, are foreseeable in air defence.

There is a great deal that can be said about both views, given the unclear circumstances surrounding the incident. But we see no military or political advantage which the United States could have hoped to gain by shooting down a civilian aircraft. Similarly, we find it strange that the civil air traffic controllers appear to have ignored the existence of a battle zone and the inherent risks to civil traffic in the part of the Gulf where flight 655 was shot down. There are, in our opinion, numerous grey areas in the stories so far narrated about the circumstances of flight 655 prior to its sudden termination.

It is, therefore, gratifying to learn that both the United States and the Islamic Republic of Iran have requested the International Civil Aviation Organization to undertake separate investigations of the events leading to this unfortunate tragedy. We also welcome the prompt decision by the Government of the United States to conduct an investigation in the matter, as well as the announcement to compensate the families of the victims of the tragic incident.

We live in a world of perplexing complexities. This calls for accommodation and compromise, not confrontation. The war in the Gulf has raged on for far too long. Its threat to freedom of navigation has not only continued but it has also grown, thereby jeopardizing commercial and economic security of our interdependent world.

The tragic incident of 3 July 1988 calls for serious reflection and introspection and for the generation of momentum towards the attainment of peace in the Gulf. The blueprint for achieving that goal is Security Council

(Mr. Zuze, Zambia)

resolution 598 (1987). It would be most unfortunate if the outrage we all have expressed about the tragedy of Iran Air flight 655 did not translate into immediate, concrete and concerted action to stop the Iran-Iraq war through the implementation of resolution 598 (1987). There is nothing we can do for the 290 victims of the Iran Air flight 655. The best monument we can erect in their memory is to ensure that such a tragedy does not happen again by removing the conditions which make it possible to happen.

We in the Zambian delegation salute the Secretary-General for his tireless efforts in the search for practical means of implementing Security Council resolution 598 (1987). We again call for the co-opecation of the belligerent parties with the Secretary-General in his difficult task. To this end, we urge the Security Council to guard against diversionary manoeuvres designed to undermine the implementation of resolution 598 (1987), which was adopted unanimously. Efforts for peace cannot be and should never be compromised.

The PRESIDENT: I thank the representative of Zambia for his kind words addressed to me.

The next speaker is a representative of Pakistan. I invite him to take a place at the Council table and to make his statement.

Archive of the University for Peace
http://www.upeace.org/

Il s'agit d'un document public

Mr. ZUZE (Zambia): Sir, let me, at the outset, offer Zambia's congratulations to you on your assumption of the high office of President of the Security Council for the month of July. Your personal skills as a seasoned diplomat and the deep-rooted faith of your country, Brazil, in freedom and justice, assure us of a just outcome of our present deliberations.

May I also pay a special tribute to your predecessor, Ambassador Marcelo Delpech of Argentina, for the very able manner in which he conducted the work of the Council during the month of June.

The shooting down of a civilian aircraft, Iran Air flight 655, by the United States naval forces over the Strait of Hormuz on 3 July 1988 has cast a long, dark shadow over the present meeting of the Security Council. That the Minister of Foreign Affairs of Iran, His Excellency Mr. Ali Akhbar Velayati, was in our midst is testimony to the gravity of this regrettable incident in which 290 people, including 66 children, lost their lives. I wish to take this opportunity to welcome the Minister of Iran and to convey through him to the Government and people of Iran, in particular the bereaved families, the sincere and deeply felt condolences of the Zambian delegation over the loss of their loved ones. I also wish to extend my delegation's condolences to all the Governments whose nationals lost their lives in this incident and to the bereaved families.

My delegation has acknowledged the presence of the Vice-President of the United States, Mr. George Bush, at the beginning of the consideration of this matter by this Council. The Vice-President's presence indicates the seriousness which the United States Government attaches to this matter.

The Iran Air flight 655 tragedy is but the latest grim reminder to the international community of the gravity of the consequences of the continuing war between Iran and Iraq. The question which I believe is exercising the minds of many delegations around this table is whether or not this incident can be considered

(Mr. Zuze, Zambia)

by the Security Council outside the context of the ongoing wider conflict in the Gulf. It is the sincere view of my delegation that this Council, which under the Charter has the primary responsibility for the maintenance of international peace and security, cannot afford to ignore the grave dangers this war poses.

It is our view that, regardless of the context in which this tragedy is viewed, there is an imperative and urgent need to end this unwarranted war, which has already taken a heavy toll in human life for both Iran and Iraq, not to mention the massive irreplaceable resources used to sustain it, as well as the incalculable damage to property. We believe that this recent tragic incident is derivative of the ongoing war in the area. It emphasizes the need for the parties to the conflict to abide by the resolutions of the Security Council on this matter, in particular resolution 598 (1987), adopted unanimously on 20 July 1987. To this extent, we welcome the announcement today, by the Islamic Republic of Iran, officially and categorically accepting Security Council resolution 598 (1987). It is our expectation that with this formal acceptance of mandatory resolution 598 (1987), a way has now been paved for its implementation without conditions and as outlined in the plan of the Secretary-General.

As Member States, we have assumed certain obligations under the Charter, including the strict adherence to the resolutions and decisions of the United Nations. This is the essence of multilateralism.

With regard to the immediate issue at hand, two views have so far emerged: one is that the shooting down of Iran Air flight 655 was a premeditated act by the United States naval forces. The other is, of course, that the captain of the United States battleship acted in self-defence.

The conclusion that the captain of the battleship acted deliberately is based on the assumption that, since the United States warship Vincennes possesses the means to distinguish a fighter aircraft from a slow-moving commercial airline, the

The meeting was called to order at 4.15 p.m.

ADOPTION OF THE AGENDA

The agenda was adopted.

LETTER DATED 5 JULY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE PRESIDENT OF THE SECURITY COUNCIL (S/19981)

The PRESIDENT: In accordance with decisions taken at the previous meetings on this item, I invite the representative of the Islamic Republic of Iran to take a place at the Council table; I invite the representatives of Cuba, Gabon, India, the Libyan Arab Jamahiriya, Pakistan, the Syrian Arab Republic and the United Arab Emirates to take the places reserved for them at the side of the Council Chamber.

Mr. Mahallati (Islamic Republic of Iran) took a place at the Council table; Mr. San José (Cuba), Mr. Biffot (Gabon), Mr. Rath (India), Mr. Muntasser (Libyan Arab Jamahiriya), Mr. Umer (Pakistan), Mr. Al-Masri (Syrian Arab Republic) and Mr. Al-Shaali (United Arab Emirates) took the places reserved for them at the side of the Council Chamber.

The PRESIDENT: I should like to inform the Council that I have received letters from the representatives of Nicaragua and Romania in which they request to be invited to participate in the discussion of the item on the Council's agenda. In conformity with the usual practice I propose, with the consent of the Council, to invite those representatives to participate in the discussion without the right to vote, in accordance with the relevant provisions of the Charter and rule 37 of the Council's provisional rules of procedure.

There being no objection, it is so decided.

At the invitation of the President, Mr. Serrano Caldera (Nicaragua) and Mr. Tanasie (Romania) took the places reserved for them at the side of the Council Chamber.

The PRESIDENT: The Security Council will now resume its consideration of the item on its agenda.

I should like to draw the attention of members of the Council to document S/20020, which contains the text of a letter dated 17 July 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General.

The first speaker is the representative of Zambia, on whom I now call.

defenddocs.ir

NO: 1190

UNITED NATIONS

S

Security Council

PROVISIONAL

S/PV.2820
18 July 1988

ENGLISH

PROVISIONAL VERBATIM RECORD OF THE TWO THOUSAND EIGHT HUNDRED AND TWENTIETH MEETING

Held at Headquarters, New York,
on Monday, 18 July 1988, at 3.30 p.m.

President:	Mr. NOGUEIRA-BATISTA	(Brazil)
	Algeria	Mr. DJOUDI
	Argentina	Mr. DELPECH
	China	Mr. LI Luye
	France	Mr. BROCHAND
	Germany, Federal Republic of	Mr. VERGAU
	Italy	Mr. BUCCI
	Japan	Mr. KAGAMI
	Nepal	Mr. JOSSE
	Senegal	Mr. SARRE
	Union of Soviet Socialist Republics	Mr. LOZINSKIY
	United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland	Sir Crispin TICKELL
	United States of America	Mr. WALTERS
	Yugoslavia	Mr. PEJIC
	Zambia	Mr. ZUZE

This record contains the original text of speeches delivered in English and interpretations of speeches in the other languages. The final text will be printed in the Official Records of the Security Council.

Corrections should be submitted to original speeches only. They should be sent under the signature of a member of the delegation concerned, within one week, to the Chief, Official Records Editing Section, Department of Conference Services, room DC2-750, 2 United Nations Plaza, and incorporated in a copy of the record.

88-60789/A 5612V (E)

defapoghaddas.ir

NO: 1189

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/20017
15 July 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 12 JULY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to bring to your attention further cases of Iraq's aerial and artillery attacks against residential quarters in the Islamic Republic of Iran.

In the afternoon of 8 July 1988, several villages in the suburb of the border city of Sardasht were shelled, causing several casualties.

At 0830 hours of 10 July 1988, a refugee camp in the city of Baneh was attacked with chemical bombs by four Iraqi planes, leaving many civilians wounded; 12 of them still remain in critical condition.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-18170 0396a (E)

defamoghaddas.ir

(Mr. Al-Shaali, United Arab Emirates)

continuing dangerous situation prevailing in the Gulf, along with the presence of foreign military and naval forces there, are all connected with the continuation of the Iran-Iraq war and the failure of all efforts to bring it to a peaceful conclusion. We reject war and its use as justification for mining the waters of the Gulf or for committing aggression against maritime navigation or civilian airlines, but we continue to believe that the escalating tension in the Gulf is a result of the continuation of the Iran-Iraq war. Unless a peaceful end is put to it, we cannot conceive of the possibility of any lessening of tensions there.

On that basis, my country has supported every regional and international effort towards that end, including the efforts of the Secretary-General and the resolutions of the Security Council - in particular, Security Council resolution 598 (1987). My country contributed to the drafting and sponsoring of that resolution as a way out of the situation and a way of dealing with the war on an objective basis, preserving and safeguarding the legitimate rights of both parties.

Because of its geographical location close to international waterways, my country has suffered from this war and from the escalating tension. Some of the warships in the area have interferred with the airspace used by the United Arab Emirates, civil airlines. Such interference has come close to causing several air incidents. I cannot list them all here, but we have informed the American authorities of them. My country has also submitted a report on such incidents to the International Civil Aviation Organization (ICAO). It therefore does not consider itself responsible for any future consequences of such interference. We consider that the countries whose navies are interfering with international

(Mr. Al-Shaali, United Arab Emirates)

aviation are responsible for that, particularly since some airliners do not have the equipment necessary to receive warning messages from warships.

In conclusion, I should like to express condolences to the families of the victims of the tragedy. Now, more than ever before, we are called upon to put an end to the escalating tension in the Gulf. Every country concerned should do its utmost to avoid such tragedies. We regard Iran's initiative in submitting its complaint to the Security Council as cause for hope that it will lead to co-operation with the Council and with the Secretary-General in implementing resolution 598 (1987).

The PRESIDENT: I thank the representative of the United Arab Emirates for his kind words addressed to me.

There are still a number of speakers. In view of the lateness of the hour, I intend to adjourn the meeting now. The next meeting of the Security Council to continue consideration of the item on the agenda will take place on Monday, 18 July 1988, at 3.30 p.m.

The meeting rose at 1.05 p.m.

dftarnogoupeu.ir

iran-archive.com

(Mr. Al-Shaali, United Arab Emirates)

Iran Air flight 655, a civil aircraft, was on a scheduled flight from Bandar Abbas to Dubai in the United Arab Emirates when it was hit by two missiles from an American warship. The pilot and passengers never thought that the flight would be that short.

(Mr. Al-Shaali, United Arab Emirates)

Thus, when countries lose trust amongst themselves, when suspicion becomes the prevailing factor in relations between countries and when political will becomes hostage to military confrontations, it can result in miscalculations that take the lives of innocent civilians. Each incident sets a precedent for the next. The Security Council has already discussed various other incidents, which arose from different motivations and circumstances. It is frightening that such incidents continue to occur, one after the other, and that the international community once again finds itself faced with collective murder.

Whatever the circumstances and justifications for the incident, the situation is due to more than mere technological error: It is due to an error of political will. Whatever our political affiliations, as human beings we cannot but condemn the act of aggression committed against the airliner. Despite all the reports and explanations we have heard concerning the tragedy, and even though we are still awaiting the results of the investigation, we cannot find any justification for making a civil airliner a military target. The United States therefore bears full responsibility for the tragedy because its forces did not make sure that their target was not a military one.

Although we are convinced that the airliner tragedy was unjustified, it is very difficult to speak about it without considering the situation prevailing in the area. No one can deny that the waters of the Persian Gulf, which has served international trade for centuries and which has been an ideal area of safe navigation, have in recent years been subjected to tension and insecurity, particularly because of the mining of the waterway and the attacks on neutral shipping. As a result of recent events, many civilians have lost their lives and navigation has become unsafe. There can be no doubt that that tension and the

(Mr. Djoudi, Algeria)

foreign fleets in the Gulf region and its corollary, military activism, which does so little to promote the best conditions in the search for a negotiated and honourable solution to the conflict between Iraq and Iran.

At the same time, this tragedy cannot be separated from the continuation and widening of the Iran-Iraq conflict: this tragic and unexpected extension of it is evidence of the unpredictability of its awful dimensions and consequences.

It is thus to be hoped that this sudden appearance of a significant aggravating factor in the general picture of a conflict already marked by its perilous persistence will be grasped and that it will lead to the adoption of measures to limit the ever-present danger of recurrence. In other words, it is up to the International Civil Aviation Organization (ICAO) and the United Nations to shed light on this tragedy and to make sure that it can never again happen, so that international civil aviation can be made safe once again, for that is its natural and legal privilege, inseparable from the norms of civilized behaviour.

To that end, States must exercise the maximum restraint in their conduct, particularly when their actions, owing to their special responsibilities can help enhance conditions favourable to the Secretary-General's efforts to ensure the full implementation of resolution 598 (1987) and of the measures to bring that about. Today, once again, we must encourage and intensify those efforts in order, as soon as possible, to bring about a negotiated solution to the Iran-Iraq conflict. It is Algeria's hope that at this sensitive time the Secretary-General will obtain from each of the parties involved the decisive support that he needs to carry out his mission.

(Mr. Djoudi, Algeria)

There is now propitious moment now that the initiative has been taken to seize the Security Council of this matter, even though the subject of this debate is undeniably tragic. The Council must take due account of this factor and conclude its deliberations by encouraging a convergence of wills towards the objective of a negotiated peace, responding in equity and justice to legitimate expectations.

The PRESIDENT (interpretation from French): I thank the representative of Algeria for the kind words he addressed to me.

(spoke in English)

The next speaker is the representative of the United Arab Emirates. I invite him to take a place at the Council table and to make his statement.

Mr. AL-SHAALI (United Arab Emirates) (interpretation from Arabic): On behalf of my delegation, I am pleased to congratulate you, Sir, on your assumption of the presidency of the Council for this month. We are confident that your diplomatic skill will be a decisive factor, enabling the Security Council to do its job.

I should also like to pay tribute to the great effort made last month by Ambassador Marcelo Delpech, the Permanent Representative of Argentina.

At 10.30 a.m. on Sunday, 3 July 1988, the relatives of Mr. Mohammed Abdullah, a citizen of the United Arab Emirates, 70 years old, were at the Dubai Airport awaiting his arrival and that of his family, comprising his wife and four children, who were coming from Bandar Abbas to Dubai on flight 655, when they heard that that flight would never arrive. On board the same aircraft was another family from the United Arab Emirates comprising the father, the mother, and five children whose ages ranged from two to nine years. Thus among the 290 passengers - victims - on board the aircraft were 17 citizens of the United Arab Emirates.

dispatched on request

Mr. DJOUDI (Algeria)(interpretation from French): I cannot fail at the outset, Sir, to state my delegation's satisfaction at seeing you presiding over the Security Council for the month of July. Your professional and personal qualities have earned the respect and friendship of your colleagues; they are qualities needed today for the able and experienced guidance of the work of the Council.

I convey to your predecessor, Mr. Marcelo Delpech, Permanent Representative of Argentina, my delegation's thanks for the enlightened and effective way in which he presided over the Council's work last month.

I welcome the presence of Mr. Ali Akbar Velayati, Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran, who yesterday in the Council delivered an extremely detailed statement describing the events that gave rise to these meetings.

We welcome too the participation in the debate of the Vice-President of the United States, Mr. George Bush, which demonstrated that his country regards this situation with seriousness and gravity.

(Mr. Djoudi, Algeria)

On 3 July the world learned with great dismay of the destruction in flight, by United States naval forces, of an Iranian civilian aircraft which was on a regularly scheduled commercial flight between Bandar Abbas and Dubai, resulting in the death of the 290 passengers on board.

Because it was not unprecedented, that event, one of exceptional gravity, now occupies the Council's attention and deep concern, for the tragic death of almost 300 innocent persons in a part of the world where, alas, death strikes only too often has been a brutal reminder that what was never to happen again has indeed happened again – to the great sorrow of the bereaved families and the great consternation of world public opinion.

This tragedy affects the Iranian people first and foremost, but above and beyond the Islamic Republic of Iran and the other countries which had nationals on board the Iran Air aircraft it is the conscience of the international community as a whole that is called upon to refuse to accept as tolerable or justifiable the unwarranted sacrifice of innocent persons aboard an aircraft that was indisputably peaceful in its purpose, route and intent.

It was an unjustifiable action the gravity of which no one can underestimate – and nobody has sought to do so. The destructive of the Iran Air aircraft is a flagrant attack on the security of international civil aviation, a principle whose inviolability is enshrined as one essential to the preservation of civilized international order. Algeria is indeed sensitive to this irreparable loss to the fraternal Iranian people and the families of the victims. Once again we extend to them our sympathy and sincere condolences. Algeria cannot lose sight of the fact that the occurrence of this tragedy involves the unfortunate concentration of

dei.ir

(Mr. Sarré, Senegal)

The statements made here yesterday reflect a desire that the Security Council, as the conscience of the United Nations in the maintenance of international peace and security, should act with a view not only to dealing with the present matter but to going beyond it towards the settlement of a conflict that has lasted all too long.

The destruction of an Iran Air civil aircraft on 3 July plunged the entire world into distress and consternation. On behalf of my country, I wish first of all to repeat our profound condolences to the families, Governments and peoples of the many victims on the loss of life resulting from this tragic, regrettable and regretted accident in whose aftermath one of the parties has already decided to compensate the families of the victims. We are pleased by that decision of the United States Government and by the condolences expressed here through Vice-President Bush.

There is no doubt that this terrible accident was caused by the tension in the Gulf region, itself a result of the conflict that for many years has sadly pitted against each other two countries members of the Non-Aligned Movement, to which Senegal itself is proud to belong.

To be sure, it is necessary to shed full light on this catastrophe in order to avoid recurrence. In that context it is good that at its special meetings held at Montreal on 13 and 14 July the Council of the International Civil Aviation Organization (ICAO), a United Nations agency, decided to conduct an immediate, thorough investigation. As a member of ICAO, my country welcomes that decision.

But it is no less urgent, given the increasingly worrying situation in the Gulf, that the Security Council once again shoulder its responsibility to meet this difficult challenge to its credibility and authority. To that end there must be an

(Mr. Sarré, Senegal)

atmosphere of calm, restraint and open-mindedness in the Council: this matter demands this of us all, individually and collectively.

There is no need to recall that nearly a year ago the Security Council, aware of its primary responsibility under the Charter for the maintenance of international peace and security, unanimously adopted historic resolution 598 (1987) with a view to finding a solution to the Gulf conflict that would be successful because it would be lasting.

With his usual wisdom and clear-sightedness, the Secretary-General, to whom we reiterate our support, formulated a plan for the implementation of that resolution.

It therefore seems to us that the Security Council has created an atmosphere and framework ideal and propitious in the impetus they engender for bringing international peace and security to that troubled region. We must play our part, inspired by true political will, by drawing with courage and determination on the boundless resources of the human race.

Indeed, as the President of the Republic of Senegal, Mr. Abdou Diouf, said in New York in 1985,

> "Mankind has in the past given us too many examples of its ability to meet constant challenges for us to have any doubts that it will be able to overcome those that beset it today". (A/40/PV.42, p. 15)

That applies equally to the matter before the Council - the destruction of an Iran Air Airbus - and to the Iran-Iraq conflict. The Council should know its responsibilities and act as it always has in the past in the face of such situations: it should, with determination and objectivity, find just and lasting solutions.

The PRESIDENT (interpretation from French): I thank the representative of Senegal for the kind words he addressed to me.

Ji'sepneubpuap

(Mr. Vergau, Federal Republic of Germany)

During our debate on this tragic incident we should strive to generate a constructive impulse for the efforts to resolve the conflict between Iraq and Iran. This must not mean neglecting the subject which is the reason for today's meeting.

Immediately after the incident, the President of the United States of America spoke of the terrible human tragedy. He expressed his deep regret and conveyed his profound sympathy to the bereaved families. He also announced that the families of the victims would be offered compensation.

We have noted carefully that the Iranian side has appealed to the Security Council, thus opening the way to responsible and unemotional reaction.

It is important that the circumstances surrounding this incident should be the subject of a full international investigation, for everything must be done to prevent a repetition. For this reason, my Government urged a thorough investigation by the International Civil Aviation Organization (ICAO) and is gratified by the ICAO Council's decision of yesterday to hold an immediate inquiry. My Government notes with satisfaction that the United States intends to co-operate with ICAO in its investigation. The results should, in our view, be made accessible to the Security Council.

Nothing can undo the tragic death of the 290 people aboard the Iranian aircraft or the suffering which this incident has inflicted upon so many families. It is now essential to learn the right lessons from this tragedy. Moderation and restraint should help ensure that the present tensions in the region are not heightened.

It is up to the Security Council, through constructive deliberations, to render an important contribution to peaceful solutions.

We are called upon to meet this responsibility.

The PRESIDENT: I thank the representative of the Federal Republic of Germany for the very kind words he addressed to me.

Mr. SARRE (Senegal) (interpretation from French): My delegation is sincerely pleased, Sir, to see you presiding over the Security Council for the month of July. I wish to extend to you our warm congratulations, to reaffirm our constant support and commitment and to assure you of our full and complete co-operation in the discharge of your important responsibilities. We are convinced that your outstanding qualities as an accomplished diplomat and the international renown and political influence of your great country, Brazil, are a sure guarantee of success in our work.

To your predecessor, our friend Ambassador Delpech of Argentina, we wish to convey our gratitude and appreciation for the exemplary ability, high-mindedness and dedication with which he satisfactorily guided the Council's deliberations last month.

Before turning to the subject of this statement I wish respectfully to welcome the presence yesterday of Mr. George Bush, Vice-President of the United States of America, and the presence of Mr. Ali Akbar Velayati, Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran. Their presence here and that of the large high-level delegations that accompanied them testified to the complexity and sensitivity of the question before the Council.

Their presence testified also to the importance the United States Government attaches both to the situation before the Council and to the need for a settlement of the situation in the Gulf region, as well as to Iran's readiness to co-operate fully with the Security Council.

http://www.iran-archive.com

Mr. VERGAU (Federal Republic of Germany): We are delighted to have this opportunity to address the representatives of two great countries of the South American Continent. From the very start of their nationhood, Brazil and Argentina have been linked to the Germans in heartfelt friendship and mutual respect. We appreciate the well-known diplomatic skill of Ambassador Nogueira-Batista and are therefore certain that this debate is in the best hands. We express our gratitude to Ambassador Delpech of Argentina for his fine work during the month of June.

I hasten to add, however, that we came to this debate yesterday in a spirit of profound sorrow. I believe that all of us here would greatly have preferred not having this tragic reason to speak.

We appreciate the fact that the Islamic Republic of Iran and the United States of America have underscored the importance of this Security Council meeting by having their views presented by Foreign Minister Velayati and Vice-President Bush. We welcome the decision of the Islamic Republic of Iran to participate, for the first time in a very long period, in a meeting of the Security Council on its own behalf. Our impression is that all members of the Security Council welcome that decision.

The tragic event which prompted the Islamic Republic of Iran to appeal to the Security Council has stunned the world. My Government has expressed its great dismay at this incident. Its profound sympathy goes out to all relatives of the victims, to the Government of the Islamic Republic of Iran, and to the Governments of all other countries that have citizens among the casualties.

We regret the terrible catastrophe of 3 July, which claimed the lives of nearly 300 women, men and children. I, too, wish to extend my delegation's deepest sympathy to Foreign Minister Velayati and to the bereaved families.

It is hardly possible to disregard the background to this tragedy. The terrible war between Iran and Iraq has been raging for nearly eight years, a war

(Mr. Vergau, Federal Republic of Germany)

whose horror is exacerbated by the fact that ever more civilians are affected and chemical weapons are being used time and again. The Federal Republic of Germany has strongly advocated the implementation of Security Council resolution 612 (1988), which was adopted with a view to stopping this development. It also takes the opportunity to call for the earliest possible conclusion of a global, verifiable convention banning the use of chemical weapons.

The tragedy of 3 July makes a negotiated solution of the Iraq-Iran war even more urgent. Those negotiations should be conducted on the basis of resolution 598 (1987) and the Secretary-General's implementation plan, which was approved by the Security Council.

The Government of the Federal Republic of Germany is deeply convinced that it is indeed possible on this basis to achieve a solution which takes account of the legitimate interests of both sides. We are also convinced that the situation in the Gulf will greatly improve as soon as the Secretary-General's plan gets under way. My Government re-emphasizes the importance it attaches to the principle of free navigation in the Gulf as well.

My country has every confidence in the efforts of the Secretary-General and supports him without reserve. In this we are in agreement with all those who seek a peaceful solution to the conflict. We also encourage both parties to the conflict, Iraq and Iran, to place full trust in the Secretary-General as an honest broker. We are convinced that close and constructive co-operation with the Secretary-General in his efforts to implement his plan is also in the true interests of Iran and Iraq.

We also appreciate the fact that the Secretary-General is just now actively continuing his efforts in close consultation with the Security Council. We, the members of the Security Council, should give him our united support.

Il s'agit d'une épreuve non définitive

(Mr. Kagami, Japan)

his country. I am confident that with his active participation this series of meetings will prove to be positive and constructive.

Yesterday we were also honoured by the presence of His Excellency Mr. George Bush, Vice-President of the United States. I am sure his participation in the deliberations of the Council too will contribute to making these meetings even more significant.

Japan is deeply distressed at the tragic and unfortunate loss of so many precious lives in the downing of the Iranian jetliner on 3 July. On behalf of the Government and people of Japan, I wish to express sincere condolences to the bereaved families of the victims and to the peoples of their home countries. Such a tragedy must never be repeated. Nor must this incident be permitted to lead to a further escalation of the tension in the Gulf region. Thus, we regard it as entirely appropriate that the Government of the Islamic Republic of Iran requested the convening of the Security Council and the Council of the International Civil Aviation Organization (ICAO) to consider this incident.

The tragic downing of the Iranian airliner was even more sorrowful in that it involved so many innocent civilians. We are all profoundly saddened by the human suffering and loss. If such suffering is never to be repeated, Japan believes that a thorough investigation of the incident should be conducted, and thus we welcome the decision by ICAO to conduct such an investigation. Japan urges all the States concerned to co-operate fully in the investigation. Japan appreciates the prompt acknowledgement by the United States Government that it downed the Iranian airliner as well as its decision also to conduct a full investigation of its own and to co-operate with the investigation by ICAO.

(Mr. Kagami, Japan)

While appropriate steps must be taken, following the findings of such investigations, to guard against the repetition of incidents such as this, we must not fail to consider the underlying cause of the recent tragedy - namely, the conflict between Iran and Iraq which has been raging for nearly eight years. I am also obliged to underline that a year is about to pass since the Security Council adopted mandatory resolution 598 (1987). Having worked actively together with the other members of the Council for the adoption of that resolution, Japan has continued to insist that the Iran-Iraq conflict should be brought to an end as soon as possible through its early and full implementation. I am confident that the members of the Security Council are unanimous in this regard. Nothing can bring back those who perished in the tragic incident. The international community should draw the due lessons from this tragedy and redouble its efforts to bring the conflict to an end and thus avoid further bloodshed and suffering.

In conclusion, I wish to add that my Government welcomes the decision by the Government of the United States to provide ex gratia compensation to the bereaved families of the victims.

defenddownload.ir

(Mr. Delpech, Argentina)

None the less, despite the fact that 12 months have passed since its adoption, and despite its mandatory nature, resolution 598 (1987) has not yet been implemented, and thus far the efforts of the Security Council and the Secretary-General to obtain its implementation have been fruitless.

It would not be realistic to disregard the fact that the non-compliance with resolution 598 (1987) and the resulting continuation of the conflict between Iran and Iraq are the principal cause of the instability and violence in the Gulf. Like the immense majority of the international community, we are convinced that only through strict and prompt compliance with that resolution will it be possible to restore normalcy in the area.

Resolution 598 (1987), it is worth repeating, contains a balanced exposition of the elements necessary for a comprehensive settlement of the grave confrontation between Baghdad and Tehran. Naturally, it first calls for an immediate cease-fire, since stopping the bloodshed is a matter of priority. At the same time, it envisages the establishment of an appropriate mechanism to determine the responsibility for the conflict. It also calls for the withdrawal of the two countries to their internationally recognized boundaries without delay and lays the foundations for negotiations aimed at putting an end once and for all to the mutual accusations. Furthermore, in operative paragraph 5 the resolution sets clear guidelines for the conduct of third-party States with interests in the region.

If to all that we add the valuable and imaginative efforts by the Secretary-General to achieve the implementation of the resolution - efforts which my country firmly supports - we believe that we have the conceptual and political framework and the appropriate diplomatic conditions for steering this grave problem in a more rational direction. For the time being, until the political and psychological conditions necessary to begin to seek a lasting solution exist, it

(Mr. Delpech, Argentina)

will also be necessary for Iran and Iraq and the other international protagonists to exercise the utmost moderation and refrain from any action that could aggravate tensions and drag them and the region into an uncontrollable situation.

To summarize, events such as the tragic destruction of a civilian airliner with 290 passengers aboard, including elderly people and children, confirm that there is no valid or acceptable alternative to the urgent quest for peace between Iran and Iraq. It is a fact that nothing can justify the continuation of this cruel conflict, whose human and material cost should be unacceptable to the two countries and imposes a heavy burden on the conscience of the international community.

The PRESIDENT (interpretation from Spanish): I thank the representative of Argentina for the kind words he addressed to me and also for his reference to the traditional links of friendship between our two countries.

Mr. KAGAMI (Japan): At the outset, Sir, I wish to express to you my sincere congratulations upon your assumption of the presidency of the Security Council. I am confident that under your able guidance, and with the benefit of your outstanding knowledge and experience of the United Nations institutions, the Council's deliberations will be truly meaningful.

I wish also to express my appreciation to His Excellency Mr. Marcelo Delpech of Argentina for the excellent manner in which he guided the Council's work during the month of June.

Although I regret that his presence here today was occasioned by such tragic circumstances, I hasten to extend my warmest welcome to His Excellency Mr. Ali-Akbar Velayati, Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran, and to offer him my deepest sympathy on the recent tragedy that has befallen

ii.seppeubeuuep.ir

(Mr. Delpech, Argentina)

On this occasion my Government wishes to reiterate its dismay at this very painful occurrence and to transmit its most sincere condolences to the Government of Iran and the relatives of the many victims. We would ask the Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran to convey our condolences to those concerned. We extend the same deep sympathy to the families of those citizens of other countries that were also victims of this tragic event.

In a communiqué issued on 4 July my Government, in expressing those sentiments, underscored the need duly to clarify the events we are now considering and to establish respective responsibility. In this context we have noted the expressions of regret of the Government of the United States, as also its readiness to investigate the incident, to pay compensation ex gratia to the victims' relatives and to co-operate in an international investigation through the International Civil Aviation Organization (ICAO). That positive attitude should contribute to containing the damage caused by the serious incident in the Gulf.

It would be appropriate if, in addition to expressing regret at the human losses, the Council supported complete clarification of the incident and reaffirmed the need for the urgent adoption of effective, concrete measures in order to avoid its recurrence. In that respect, as a member of the Board of the ICAO, Argentina supports the idea of a technical investigation being set under way. That appropriate step would provide us with the central elements needed for an accurate assessment of what occurred and to prevent similar problems. It is clear that civil aviation in the Gulf region is at considerable risk. It is therefore indispensable that all do their utmost, and exercise the greatest degree of moderation, so that scheduled flights may be conducted as usual, and without danger, in the framework of full respect for the obligations of States under the Chicago Convention on international civil aviation.

(Mr. Delpech, Argentina)

Politically, what happened to Iran Air Flight 655 confirms and underscores the need for a prompt and definitive solution of the tragic conflict between Iran and Iraq, which has lasted more than eight years and has taken thousands of victims in both countries. My Government has repeatedly stated that it is essential that this war come to an end as soon as possible.

As members will recall, almost exactly a year ago the Security Council unanimously adopted its mandatory resolution 598 (1987). That highly important decision prompted the hope that it would be possible to end the war in the near future.

iran-archive.com

(Mr. Li Luye, China)

I should like to reiterate the Chinese Government's opposition to big-Power military involvement in the Gulf region. Such involvement does not help peace and stability in the region; it only further complicates the situation there and may further exacerbate the conflict at any time. This has once again been proved by the latest developments. We therefore call for the withdrawal of big-Power military presence from the Gulf. We hope that peace in the Gulf and the safety of international air and sea lanes will be guaranteed. We hold that Gulf affairs should be handled by the Gulf countries themselves through consultations.

The downing of the Iranian airliner cannot but arouse the serious concern of the international community regarding the Iran-Iraq war, which has been going on for almost eight years, and the situation in the Gulf region. We once again sincerely appeal to Iran and Iraq to co-operate with the United Nations Secretary-General and the Security Council in good faith with a view to reaching a comprehensive and just settlement of the conflict between the two countries on the basis of Security Council resolution 598 (1987) and putting an end to the war at an early date.

The PRESIDENT: I thank the representative of China for his kind words addressed to my country and to me.

Mr. DELPECH (Argentina) (interpretation from Spanish): First of all I should like to congratulate you very sincerely, Sir, and to tell you how pleased we are to see you presiding over the Security Council for the month of July. Your extensive diplomatic experience, your recognized professional qualifications and your skills of leadership represent a valuable contribution to our work, particularly in the present complex circumstances. Please rest assured of the co-operation and support of the Argentine delegation. We could not fail to observe that you represent a country with which Argentina is naturally united by profound

(Mr. Delpech, Argentina)

and important bonds. Recently Argentina and Brazil significantly increased those links quantitatively and qualitatively, laying the groundwork for important shared endeavours which open up encouraging prospects and are aimed at even further uniting the destinies of our two peoples.

I should like to welcome the distinguished Minister for Foreign Affairs of Iran, whose presence here enhances these urgent meetings. Although we regret the unfortunate circumstances that led to this meeting, we cannot fail to highlight as very positive the resumption of Iran's active participation in the work of the Council. We trust that Iran's relationship with the Council has definitively entered a new stage which may contribute to the establishment of appropriate conditions for the settlement of the problems affecting its region.

We also welcomed the presence yesterday in this Chamber of His Excellency the Vice-President of the United States, the Honourable George Bush. We interpret his participation in this debate as a confirmation of his Government's sincere sorrow concerning the issue we have under consideration, as well as reaffirmation of the interest of the United States in the resolution of the problems affecting the Gulf region.

On Sunday, 3 July, we were deeply disturbed by the tragic destruction, by a missile launched from the United States warship Vincennes, of an Iranian commercial aircraft on a scheduled flight in an international air corridor in the Gulf. That grave event, which took 290 civilian lives, should give us all cause to reflect and should serve as a basis for the redoubling of our efforts to ensure respect for and implementation of the goals and objectives of the Chicago Convention on international civil aviation and to put an end to the costly and prolonged conflict between Iran and Iraq, which has for eight years been a source of tension and violence in the Gulf region.

dispatch.ir

(Mr. Brochand, France)

A year ago the Security Council, expressing the feelings of the community of nations, unanimously adopted resolution 598 (1987), which set down the terms of a balanced, comprehensive settlement. Many months have gone by without the objectives of that text, which aimed at restoring peace and stability, being attained. Today we grieve the civilian lives lost in the Iranian Air Bus. We want to ensure that such a tragedy never recurs and to see an end to the cycle of dangers, threats, counter-threats and possible mistakes.

In these painful circumstances, we believe that the United Nations must reaffirm with particular gravity its determination to secure a just and lasting peace settlement.

The PRESIDENT (interpretation from French): I thank the representative of France for the kind words he addressed to me.

Mr. LI Luye (China) (interpretation from Chinese): We are extremely pleased, Sir, to note that you assumed the presidency of the Council for this month at the time when the President of your country, Mr. Jose Sarney, was visiting China. His visit has further promoted the friendly co-operation between our two countries in various fields. I should also like to assure you of the Chinese delegation's full co-operation in the discharge of your duties as President and to take this opportunity to pay a tribute to your predecessor, the Permanent Representative of Argentina, Mr. Delpech, for his skilful and successful guidance of the Council's work last month.

On 3 July, a United States warship shot down with missiles an Iranian airliner in the Gulf region, causing the death of 290 innocent civilian passengers on board, including children. We were shocked by the tragedy and condemn that action. We express our profound condolences and deep sympathy to the bereaved families and to the Government and people of the Islamic Republic of Iran.

(Mr. Li Luye, China)

We are of the opinion that the United States Government has unshirkable responsibility for this incident. We share the Secretary-General's view, as expressed in his statement on the incident, that the question of responsibility should not be ignored if a repetition of such a tragedy is to be avoided. We hope that the United States will face this question squarely and take strict measures to avoid any recurrence of similar incidents.

The Chinese Government is much concerned about the safety of international civil aviation, which concerns the people of each and every country. In our view, the rules of international law that prohibit military actions and acts of violence that threaten the safety of international civil aviation and its normal operation must be strictly observed. The Chinese delegation, therefore, agrees to a full and fair investigation into the incident by relevant international bodies, so as to establish the facts and take measures to guarantee the safety of international civil aviation. We hope that the parties concerned will provide full co-operation in this respect. We are of the view that it is only right and proper that compensation be paid to the bereaved families.

defenddownloads.ir

Mr. BROCHAND (France) (interpretation from French): On behalf of the French delegation I congratulate you, Sir, on your assumption of the presidency of the Council. I take this occasion to express my country's friendship with yours and to assure you of my delegation's full co-operation in the fulfilment of your important tasks. May I also place on record our deep gratitude to your predecessor, the Permanent Representative of Argentina, for the exemplary way in which he discharged his responsibilities last month.

Upon hearing the news of the destruction of an Iranian civil airliner on 3 July, the French Government expressed feelings of dismay and extended deep condolences to the families of the victims and the Iranian people and Government. We asked that light be shed on the conditions under which the tragic mistake occurred and urged the international community to unite its efforts to avoid the recurrence of such an incident and to ensure a settlement that would restore peace and security to the region.

Before making any further comment today, I should like to reaffirm to the representative of the Islamic Republic of Iran, Mr. Ali Akbar Velayati, the condolences of the French Government and people. May he be assured that we respect the bereavement of the victims' families and that of the entire Iranian nation. Our thoughts are also with the other nations that are in mourning.

The international community was unanimous in deploring this tragedy. In this respect, we welcome the frankness with which the United States Government promptly admitted the responsibility of one of its ships and expressed its regrets at the highest level. Note should also be taken of the fact that the United States Government has decided to pay compensation to the victims' families.

The first duty of the Council will be to express the feelings of nations by deploring this tragic occurrence and reiterating our sympathy for the victims and

(Mr. Brochand, France)

for Iran. Above all, the international community must see to it that such occurrences are not repeated. We must therefore better understand the circumstances of this tragedy so that the proper conclusions may be drawn as regards both the security of civil aviation and the behaviour of the parties involved. Above and beyond the facts submitted to us, we need to reflect on the underlying causes of the tragedy and seek their elimination. In other words, we must act to eliminate the tension that persists in that region of the world.

Hence our first objective is to research and gather as detailed and objective information as possible, with the co-operation, of course, of the parties directly concerned. Obviously, without knowing the results of such an inquiry the international community cannot pass judgement on what seems to be a tragic error. We note that such a process is already under way in the International Civil Aviation Organization (ICAO), but we remain open to any proposal that may be brought before the Council. We should, of course, take into account the conditions prevailing in the region where the Air Bus was destroyed.

Fundamentally, we cannot disregard the fact that the destruction of the Iranian Air Bus took place in a region fraught for years with insecurity because of the Iran-Iraq conflict. At the root of the many clashes between the naval and air forces, regardless of the nationalities involved, is the war being waged by two large countries. In the Gulf, freedom and security of navigation have been threatened, and special measures have had to be taken by very many countries in order to face this danger.

Because of its magnitude and seriousness, this latest occurrence, which involved the loss of almost 300 human lives, can only strengthen our conviction that it is more necessary than ever to put an end to an intolerable conflict.

Il est reproduit pour

(Mr. Bucci, Italy)

the presence in this Chamber of the Foreign Minister of the Islamic Republic as a sign of confidence in the Council.

We have also noted statements made by Iranian authorities, who spoke responsibly against the notion of reprisals. Those statements help reason to prevail over the turmoil of emotions.

The decision taken by the President of the United States to offer compensation to the families of the victims is in keeping with the humanitarian tradition of the American people and constitutes a timely step in the right direction.

We must build on those positive facts and prevent our debate from turning into a sterile exchange of accusations.

It is the view of my delegation that, as members of an essentially political organ, we should not enter into a technical examinstion of this grave incident, which has further complicated the situation in the Gulf, with all its implications for international security.

In this forum, as representatives of Italy, we affirm our clear conviction that there was no predetermination on the part of the naval units. A tragic error was committed. Still, the fact remains that a military unit destroyed a civilian airliner which had no hostile intent. The facts brought before the Council raise disquieting questions as to the limits of modern technologies and thus point to the need for stricter rules for the protection of civil airflights.

For those reasons, Italy welcomes the action taken yesterday by the International Civil Aviation Organization to undertake an enquiry into the causes and effects of the incident.

As the Italian Minister of Foreign Affairs stressed in Parliament, our grief over this tragic incident is compounded by frustration at the inability of the international community to intervene effectively in the Iran-Iraq conflict. We would hope that our debate, while providing a forum for the legitimate expression

(Mr. Bucci, Italy)

of the feelings and opinions of all participants, would also take heed of a lesson that history has imposed on us so that the search for a negotiated and peaceful settlement of the conflict may be encouraged.

It is true that each episode is to be judged on its own merits. But this is also an occasion for renewing those efforts that we set in motion, I should like to recall, one year ago. It is our duty to renew the peace effort. This incident and the many other episodes of the Gulf war with which the Security Council has had to deal in the past 12 months prove that only the success of a peace plan can resolve the issue.

The Security Council took up its responsibilities on 20 July last year. The Secretary-General's outline plan was endorsed by the Council on 24 December 1987. We believe that this is an opportunity to confirm our support for that plan, and we invite the two parties to adhere to it in order to pave the way for the implementation of resoluton 598 (1987).

The PRESIDENT: I thank the representative of Italy for the kind words he addressed to me.

dettamoubbuq.ir

(Mr. Lozinskiy, USSR)

The Soviet Union, which advocates a normalization of the explosive situation in the Persian Gulf, supports the efforts made by the United Nations Secretary-General for the implementation of Security Council resolution 598 (1987) in all its aspects, including paragraph 5, which calls upon all States to exercise the utmost restraint and to refrain from any act which may lead to further escalation and widening of the conflict.

As was emphasized at the recent nineteenth All-Union Conference of the Communist Party of the Soviet Union, ensuring the security of States must always be accompanied by political interaction and be in strict compliance with international obligations. The time has come for a gradual demilitarization and humanization of international relations so that new political thinking, commonsense, knowledge and moral norms, and not selfish ambition or prejudice, will finally guide States in finding solutions to the many contradictions in the world and in achieving a balance of interests.

The Soviet delegation considers that the Security Council must duly respond to Iran's appeal in connection with the tragic crash of the Iranian passenger airliner. The Council must also make a proper assessment of the incident and take measures to bring about the immediate normalization of the situation and to ensure security in that region.

The PRESIDENT: I thank the representative of the Union of Soviet Socialist Republics for his kind words addressed to my country and to me.

Mr. BUCCI (Italy): I would like to begin by conveying to you, Sir, my warmest congratulations on your assumption of the presidency of this body. Your personal capacities and qualities are a source of great encouragement at this delicate juncture in our work. I would also like to express my delegation's gratitude to our Argentinian colleague, Ambassador Delpech, for the manner in which he carried out his duties as President last month.

(Mr. Bucci, Italy)

The importance of this debate is underlined by the participation of the Vice-President of the United States and the Foreign Minister of the Islamic Republic of Iran, whom we warmly welcome.

My delegation would like to express again in this forum the condolences of the Italian Government to the families, Iranian and others, that have been stricken by a tragedy that resulted in the deaths of 290 people, including an Italian citizen. Our sympathy also extends to all the other countries that have suffered because of this incident.

Public opinion - and certainly not only that of my country - has been deeply affected by the events of 3 July. We feel a growing concern over military acts which, while originating in the intent to guarantee security, end up endangering civil communications and the safety of citizens who should be protected by internationally codified principles.

A naval presence whose purpose it is to ensure freedom of navigation has, even though unintentionally, turned out to affect an airflight guaranteed by the principles of the Chicago Convention, principles that were reaffirmed only a few years ago by the countries members of the International Civil Aviation Organization (ICAO).

The tragedy of 3 July cannot fail to affect the Security Council, an organ whose main task is the safeguarding of international peace and security. Yet our dismay over the incident has to be accompanied by attention to the interests that have been affected, with a view to making relations between the organs of the United Nations and the Gulf countries open to a greater sense of trust and to the idea of peace.

I believe that adequate recognition should be given to the fact that the Government of Teheran has turned to the Security Council. My Government interprets

Il segretario generale

(Mr. Lozinskiy, USSR)

The United States Fleet was introduced into the Persian Gulf on the grounds that it would be in the interest of establishing a security régime there. But the facts show that as a result of Pentagon actions in the Gulf it is not a security régime that has been established but rather one of heightened danger. There can be only one conclusion: relying on a policy of force cannot strengthen security; on the contrary, it simply whips up tension and results in the deaths of innocent people.

The Soviet Union has repeatedly warned in different forums that the path of military actions cannot lead to a normalized situation. If the warnings had been heeded in time, the Security Council would not today be discussing what happened on 3 July. The tragedy has demonstrated once again that the United States fleet must leave the Persian Gulf waters without delay.

Attempts are being made to justify what has happened by citing various movements of the Iranian airliner and invoking the right of self-defence. And yet at the same time within the United States itself and in other Western countries very serious doubts have been expressed by extremely competent sources over the technical data cited. As for the self-defence argument, how can one regard as self-defence the destruction of a passenger airliner flying within an estabished air corridor many thousands of kilometres away from the borders of the Power that is supposedly defending itself.

As was stated in the TASS statement of 4 July:

"Expressing deep condolences over the loss of life and condemning the actions of the American military that have led to it, the Soviet side hopes that the United States leadership will draw from what has happened urgent conclusions in relation to United States policy in the Persian Gulf."

(Mr. Lozinskiy, USSR)

It is our deep conviction that in the present explosive situation what is required is a responsible and carefully weighed approach and constructive co-operation consistently advocating political ways of settling conflicts, including the one in the Persian Gulf. The Soviet Union emphasizes the urgent need to reduce the acute tension there, to withdraw the United States fleet from the Gulf, and to resolve the problem of security in that waterway by using United Nations naval forces. As has been stated several times by the Soviet Union, the replacement of all warships of non-littoral States in the Persian Gulf by naval forces under the United Nations flag would improve the situation in the international waterways of the region and promote the establishment of some sort of mechanism for a political settlement of the Iran-Iraq conflict. We have recently given several detailed explanations of our proposal and are quite willing to resume discussion of it.

defenddocs.ir

(Mr. Pejic, Yugoslavia)

We all bear a historic responsibility and obligation, out of respect for the innocent victims of the Iranian airliner as well, to use this tragic incident for more resolute endeavours to that end. The course of events so far in the senseless conflict and bloodshed between Iran and Iraq that has taken a heavy toll in human life and inflicted vast material damage and destruction on the two non-aligned countries proves all the more illusory that existing problems and conflicts in the region can be settled on the battlefield and by the use of military force. It is to be hoped that all the parties directly involved are more aware of this now than ever before.

We also wish to believe that all the parties concerned will contribute to ensure that this series of Security Council meetings will mark a turning-point in the settlement of the Iran-Iraq conflict and provide a strong impetus to the efforts of the Security Council and the United Nations Secretary-General for the comprehensive and immediate implementation of resolution 598 (1987). Failure to do so would only increase the danger of further escalation of this needless conflict and endanger the peace and security not only of the region but of the entire world.

The PRESIDENT: I thank the representative of Yugoslavia for the kind words he addressed to my country and to me.

Mr. LOZINSKIY (Union of Soviet Socialist Republics) (interpretation from Russian): First of all, I should like to congratulate you, Sir. Your country is one with which the Soviet Union has very good and developing relations. We congratulate you on your acceding to the presidency of the Security Council and are deeply convinced that your great professional abilities and standing will successfully help you in guiding the Council and dealing with the difficult and important tasks facing it.

(Mr. Lozinskiy, USSR)

We should also like to take this opportunity to extend our thanks to your predecessor, the Permanent Representative of Argentina, Ambassador Marcelo Delpech, for his very able guidance of the Council last month.

The Security Council is meeting today at the request of the Government of the Islamic Republic of Iran pursuant to the letter from its Foreign Minister, Mr. Velayati (S/19979). As stated in that letter, on 3 July 1988 an Iran Air passenger aircraft was the target of missile attacks from the American naval forces stationed in the Persian Gulf which resulted in the death of all passengers, including 66 children, and the crew of the aircraft. In his statement yesterday, the Foreign Minister cited additional facts describing the tragedy that occurred and how it happened.

The Presidium of the Supreme Soviet of the USSR, on behalf of the Soviet leadership and people, sent to the President of the Islamic Republic of Iran, Mr. Sayed Ali Khamenei, a message expressing sincere and deeply felt condolences to the people of Iran and the bereaved families in connection with the tragic deaths of the aircraft's passengers and crew.

As stated in the TASS statement of 4 July of this year:

"The tragedy, responsibility for which lies wholly with the United States Command, was far from accidental. It was in effect a direct corollary of United States actions over the past year to increase its military presence in the Persian Gulf."

The tragic crash of the Iranian airliner - because of American missiles - and the deaths of almost 300 completely innocent people, a dramatic confirmation of repeated Soviet warnings about the unprecedented build-up of United States warships and aircraft in the area, perpetuates an explosive situation fraught with the most dreadful consequences.

ll'sepreubourep

(Mr. Pejic, Yugoslavia)

News of this tragic incident was received with profound dismay and indignation by the Yugoslav Government and people. Among the victims of this irrational act were six Yugoslav experts and workers employed in Iran by the Yugoslav enterprise Ivan Milutinovic, and their deaths cast all of Yugoslavia into deep grief and mourning.

Thus far, numerous explanations and comments of a military and technical nature have been offered regarding the circumstances leading to this tragic incident. They are hardly acceptable, for in effect this tragedy was a primary consequence of the great military tension and psychosis surrounding the region, transforming the situation there into one of the most perilous threats to world peace and security.

We believe that the investigations to be carried out by various international bodies will clarify the circumstances leading to this tragic incident and will contribute to the prevention of the recurrence of such tragedies in the future. This implies, in particular, full respect for the provisions of the 1944 Chicago Convention and for the safeguarding of civil air-navigation security during wartime.

We welcome the decision of the United States Government to compensate the families of the innocent victims of this tragedy, although it is obvious that there can be no compensation for the loss of human lives.

The shooting down of an Iranian passenger airliner, which defies any explanation, was a tragic, and perhaps the most serious, warning of the unforeseeable consequences of a continuation of the current tension and crisis in the Gulf region. There is no need to recall that from the very beginning of the Iran-Iraq war Yugoslavia warned that the conflict was assuming ever more dangerous dimensions. We also pointed out that the presence and concentration of numerous foreign fleets and the frequent incidents in the Gulf posed a constant threat of the escalation of the conflict and of interference by foreign Powers. For that

(Mr. Pejic, Yugoslavia)

reason, Yugoslavia gave its full support to the adoption of Security Council resolution 598 (1987) for ending the Iraq-Iran war. In a statement issued on behalf of the Yugoslav Government by the Federal Secretariat for Foreign Affairs, it was pointed out, inter alia, that this irresponsible and incomprehensible act, the shooting down of an Iranian passenger airliner by United States naval forces in the Gulf - which is in contravention of international law - once again draws attention to the difficult and dangerous situation in the Gulf region, which is rapidly escaping control and directly jeopardizing not only the security of the countries of the region but also the peace and security of the entire region.

In the opinion of the Yugoslav Government, this tragic accident points to the necessity to eliminate without delay the conditions which have led to the tense and aggravated situation in the Gulf. Urgent international action is needed to put an immediate end to the Iraq-Iran war on the basis of Security Council resolution 598 (1987) and to effect a prompt cessation of the build-up and use of military forces in that turbulent region.

What is of the utmost importance now is for the parties involved to refrain from all acts that could lead to further escalation and tension; this would contribute to an intensification of the efforts so badly needed now for the solution of this grave crisis.

It would be tragic if the parties directly involved, as well as the broader international community, did not learn a lesson for the future from the present catastrophe. It is our deep conviction that it is high time to replace confrontation and mistrust with a genuine willingness and readiness to undertake resolute political efforts to eliminate the main sources of tension in the region. We are well aware that the roots of the problems are deep and that political courage and, I should say, wisdom are needed to create an atmosphere and conditions proper for substantive and constructive dialogue leading to an end to the conflict.

ir.separatedpages

(Mr. Rana, Nepal)

While this painful tragedy in its own right deserves the full and urgent attention of the Council, it highlights even further the need for restraint and reconciliation. The war between Iran and Iraq, two friends of Nepal and fellow-members of the Non-Aligned Movement, has already taken too heavy a toll in human life and suffering. My delegation wishes to reiterate the urgent need to co-ordinate our efforts to end this fratricidal conflict and to promote peace in that tense and troubled region.

On this sombre and solemn occasion, Nepal is convinced more than ever that the full implementation of Security Council resolution 598 (1987) is the only viable avenue to the restoration of peace and normalcy in the Gulf. We therefore once again urge all concerned to contribute towards that laudable goal by co-operating with the Secretary-General in his continuing endeavours in that direction. In that context, my delegation wishes to underline the need for scrupulous adherence to and early implementation of Security Council resolution 598 (1987) in all its provisions, including those of paragraph 5, which inter alia calls upon

> "other States to exercise the utmost restraint and to refrain from any act which may lead to further escalation and widening of the conflict" (resolution 598 (1987), para. 5)

Ultimately, only a winding down of the conflict can put a stop to the needless suffering and anguish of the peoples of the region. Moreover, only a climate of stable peace in the region can ensure that avoidable tragedies such as that of 3 July 1988 will not recur.

The PRESIDENT: I thank the representative of Nepal for the kind words he addressed to my country and to me.

Mr. PEJIC (Yugoslavia): First of all, Sir, may I convey to you the warmest congratulations of the delegation of Yugoslavia on your assumption of the presidency of the Security Council during this difficult period. You are an outstanding representative of Brazil, a country with which Yugoslavia shares a cherished and traditional friendship, and we are confident that the rich experience and great professional reputation that you have already demonstrated in this Council will serve well in the successful discharge of the complex tasks facing the Security Council in the coming days and weeks.

I should like also to take this opportunity to thank the Permanent Representative of friendly non-aligned Argentina, Ambassador Delpech, for his exceptional efficiency in directing the work of the Council during the month of June.

We extend a welcome to Mr. Ali Akbar Velayati, Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran, who has personally appeared before the Security Council to present his country's position regarding the tragic shooting down of the Iranian airliner by United States naval forces on 3 July 1988. The Security Council is indeed the right place to consider the dangerous situation prevailing the Gulf region, and it has a special responsibility for finding a lasting and just overall solution. We take this opportunity as well to ask Mr. Velayati to convey to the Government and people of Iran and to the families of the innocent victims of this tragedy our expression of deepest condolences.

We appreciate the decision by the Vice-President of the United States, Mr. George Bush, personally to address the Security Council on this tragic event.

The downing of the Iranian airliner by United States naval forces, which took the lives of 290 innocent passengers, shocked the entire international community.

dag.un.org/deposit

(Mr. Rana, Nepal)

I have the honour of joining you, Mr. President, in welcoming Mr. George Bush, Vice-President of the United States of America, who was here with us yesterday, and Mr. Ali-Akbar Velayati, Foreign Minister of the Islamic Republic of Iran. Their presence underlines the importance of the subject under discussion. My delegation listened with great interest and attention to the statements made by the Vice-President of the United States and the Foreign Minister of Iran yesterday morning.

Nepal, like other Council members, well understands the deep sense of shock and outrage felt by the Government and people of Iran at the shooting down of its civilian aircraft on a scheduled flight from Bandar-Abbas to Dubai by United States naval forces on 3 July 1988. The loss of 290 innocent lives, as a consequence, makes this incident the worst of its kind in the history of civil aviation. Nepal deeply deplores this painful tragedy that has dismayed all humanity. On behalf of His Majesty's Government of Nepal, I express our profound grief and offer our heartfelt condolences to the bereaved families.

Our sense of outrage at this tragedy has been somewhat muted by the growing perception that the aircraft was shot down as a result of mistaken identity. The realization that it was not a premeditated act of punishment or provocation has helped in limiting the gravity, if not lessening the grief. In this context, my delegation has noted the prompt acknowledgement of responsibility and expression of regret by the Government of the United States. We have also noted that the United States Government has decided to offer compensation, on an ex gratia basis, to the families of the victims of the ill-fated aircraft. We would have preferred an unqualified apology and the granting of full compensation to the Government of the Islamic Republic of Iran and the members of the bereaved families. Such a step would be in keeping with the humanitarian values and traditions of the United States.

(Mr. Rana, Nepal)

The skies over which the downing of Iran Air Flight 655 occurred are exceptionally busy: many airlines operate there, including our own flag carrier. This fact has only enhanced our belief that the Council should take the appropriate decision to prevent a recurrence of this kind of incident and to ensure respect for international norms protecting civil aviation. That can happen only if all the facts of the case are placed before this body following a full-scale investigation by an internationally recognized agency, such as the International Civil Aviation Organization (ICAO). For this important reason, we fully support the decision of the ICAO Council yesterday to conduct such an inquiry, following the request by the Government of the Islamic Republic of Iran. We note with satisfaction that the United States Government has agreed to co-operate with such an inquiry.

dftarmoqawama.ir

(Mr. Birch, United Kingdom)

In the meantime, this Council is called to consider the implications of the incident for international peace and security. The latest loss of life is a further tragic episode in a wider conflict, a conflict which has pitted two proud nations in a battle in which ordinary people can only be the losers, and which we in this Council, with our special responsibility for international peace and security, should have ended long ago. The victims of the appalling accident on 3 July must now be added to the hundreds of thousands of young servicemen, to the many civilians in towns and villages, far removed from both sides of the front line, and to the merchant seamen of all nations who have lost their lives. This Council has made determined but, sadly, unsuccessful efforts to bring about a complete end to the fighting and the restoration of peace and stability. The Council's mandatory resolution 598 (1987), adopted almost exactly a year ago, required an immediate cease-fire, an end to all military actions on land, at sea and in the air, and the withdrawal of all forces to the internationally recognized boundaries without delay. Had that demand of the Security Council been met, we should not be considering here today another horror born of this senseless conflict. Despite resolution 598 (1987), fighting has continued between Iran and Iraq, with frequent attacks, contrary to international law, on merchant shipping in international waters.

My country, like others represented around this table, has continued to exercise its right to protect its shipping in international waters against such attacks. The role of our own naval forces in the Gulf is strictly non-confrontational, and is confined wholly to protection. It is entirely appropriate for any such forces to exercise the right to self-defence confirmed by Article 51 of the Charter. In common with all Member States, our concern is to uphold international law and the principle of freedom of navigation.

(Mr. Birch, United Kingdom)

There may be many lessons to be drawn from this incident: we must await the results of the investigations. But the main lesson is that the conflict which engendered them must end without further delay. The chief aim of this Council should continue to be to strive for a comprehensive, just and honourable settlement as provided for in resolution 598 (1987). My Government has worked actively to this end, and will continue to do so. We look to both parties fully to discharge their obligations under that resolution, and to co-operate in the attainment of a negotiated peace.

Though we deeply regret the incident that has brought him here, we welcome the presence of the Foreign Minister of Iran in the Security Council. It gives us the opportunity to express to him and to his Government our condolences and our compassion for the families of the victims, as well as to show him that our concern, the common concern of this Council, is to end the bloodshed that has gone on far too long. Let us do something now to save this generation from the scourge of war.

The PRESIDENT: I thank the representative of the United Kingdom for his kind words addressed to me.

Mr. RANA (Nepal): Sir, it is indeed a matter of great satisfaction for my delegation to see such a distinguished diplomat from Brazil, a country with which my country, Nepal, has friendly and cordial relations, assuming the presidency of the Security Council for the month of July. It has always been a pleasure and privilege to work closely with you, Sir, and we are confident that you will guide the work of the Council with your customary skill and wisdom.

I avail myself of this opportunity also to express our deep appreciation to Ambassador Marcelo Delpech, for the excellent manner in which he conducted the business of the Council during the month of June.

United Nations Publications

The meeting was called to order at 11.15 a.m.

ADOPTION OF THE AGENDA

The agenda was adopted.

LETTER DATED 5 JULY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE PRESIDENT OF THE SECURITY COUNCIL (S/19981)

The PRESIDENT: In accordance with decisions taken at the 2818th meeting, I invite the Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran to take a place at the Council table; I invite the representatives of India, the Libyan Arab Jamahiriya, Pakistan and the Syrian Arab Republic to take the places reserved for them at the side of the Council Chamber.

Mr. Velayati (Islamic Republic of Iran) took a place at the Council table; Mr. Rath (India), Mr. Muntasser (Libyan Arab Jamahiriya), Mr. Umer (Pakistan) and Mr. Al-Masri (Syrian Arab Republic) took the places reserved for them at the side of the Council Chamber.

The PRESIDENT: I should like to inform the Council that I have received letters from the representatives of Cuba, Gabon and the United Arab Emirates in which they request to be invited to participate in the discussion of the item on the Council's agenda. In conformity with the usual practice I propose, with the consent of the Council, to invite those representatives to participate in the discussion without the right to vote, in accordance with the relevant provisions of the Charter and rule 37 of the Council's provisional rules of procedure.

There being no objection, it is so decided.

At the invitation of the President, Mr. San José (Cuba), Mr. Biffot (Gabon) and Mr. Al-Shaali (United Arab Emirates) took the places reserved for them at the side of the Council Chamber.

The PRESIDENT: The Security Council will now resume its consideration of the item on its agenda.

I should like to draw the attention of members of the Council to document S/20016, which contains the text of a letter dated 14 July 1988 from the Chargé d'affaires ad interim of the Permanent Mission of the Libyan Arab Jamahiriya to the United Nations addressed to the President of the Security Council.

The first speaker is the representative of the United Kingdom, on whom I now call.

Mr. BIRCH (United Kingdom): We are fortunate, Sir, at this difficult time to have such a wise and experienced diplomat presiding over the Security Council. We admire your skill and judgement and we look forward to working with you. I should like also to thank your predecessor, the Permanent Representative of Argentina, for his wise and careful leadership during June. The Council has been generously served by your continent.

My delegation wishes to express its profound regret at the loss of life aboard the Iranian civil airliner destroyed on 3 July. It is a tragedy which has saddened us all. My Government sends its deepest sympathy and its most sincere condolences to the families of those who died.

The scale and suddenness of the tragedy have made a deep impression on international opinion and on the public in both Iran and the United States. Questions have rightly been raised about how it came to pass. We have paid close attention to the official statements from both Iran and the United States, including those made in this Chamber yesterday, concerning the facts. We await the results of further investigations and the outcome of deliberations by the executive Council of the International Civil Aviation Organization.

dtsepublication.ir

NO: 1188

UNITED NATIONS

S

Security Council

PROVISIONAL

S/PV.2819
15 July 1988

ENGLISH

PROVISIONAL VERBATIM RECORD OF THE TWO THOUSAND EIGHT HUNDRED AND NINETEENTH MEETING

Held at Headquarters, New York, on Friday, 15 July 1988 at 10.30 a.m.

President:	Mr. NOGUEIRA-BATISTA	(Brazil)
	Algeria	Mr. DJOUDI
	Argentina	Mr. DELPECH
	China	Mr. LI Luye
	France	Mr. BROCHAND
	Germany, Federal Republic of	Mr. VERGAU
	Italy	Mr. BUCCI
	Japan	Mr. KAGAMI
	Nepal	Mr. RANA
	Senegal	Mr. SARRE
	Union of Soviet Socialist Republics	Mr. LOZINSKIY
	United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland	Mr. BIRCH
	United States of America	Miss BYRNE
	Yugoslavia	Mr. PEJIC
	Zambia	Mr. ZUZE

This record contains the original text of speeches delivered in English and interpretations of speeches in the other languages. The final text will be printed in the Official Records of the Security Council.

Corrections should be submitted to original speeches only. They should be sent under the signature of a member of the delegation concerned, within one week, to the Chief, Official Records Editing Section, Department of Conference Services, room DC2-750, 2 United Nations Plaza, and incorporated in a copy of the record.

88-60783/A 5596V (E)

defamoghaddas.ir

S/20016
English
Page 2

Annex

Letter from the Secretary of the People's Committee of the People's Bureau for Foreign Liaison of the Libyan Arab Jamahiriya addressed to the President of the Security Council

The Socialist People's Libyan Arab Jamahiriya has drawn the attention of the Secretary-General of the United Nations to the dangers arising from the concentrated military presence of the fleets of the United States of America and its allies in the Arabian Gulf region and the threat which this constitutes to the safety of navigation in the region.

Recently, on 13 April 1988 to be precise, the military fleet of the United States of America struck oil installations and sank naval units in the Gulf region. It also committed the most repugnant of inhumane crimes on 3 July 1988 by downing a civilian aircraft in the airspace of this region while it was on a regular flight from the Iranian airport of Bandar Abbas to Dubai International Airport, which caused the death of 290 civilian passengers and merits condemnation by the international community as a whole.

This direct military action against civilian targets has brought in the United States of America as a party to the ongoing conflict in the region. It is a major Power and a permanent member of the Security Council having special responsibilities for the maintenance of international peace and security.

The Socialist People's Libyan Arab Jamahiriya, being aware of the dangers arising from the United States military presence, whether in the Arabian Gulf region or in the Mediterranean, the direct threat which this presents to the security, independence and sovereignty of the countries of the regions concerned and the risks to which aerial and maritime navigation and the lives of civilian passengers are thereby exposed, considers that the military presence of extraregional forces is primarily responsible for the escalation of tension and the disruption of peace and security there. This view accords with the resolutions and recommendations of the Basic Popular Congresses as formulated by the General People's Congress at its fourteenth session (2-9 April 1988) condemning the foreign military presence in the Gulf region and calling for the intensification of efforts, through the Security Council, to put an end to this presence.

In view of these grave developments, the Socialist People's Libyan Arab Jamahiriya hopes that the Security Council will shoulder its full responsibilities with regard to the maintenance of peace and security on the Arabian Gulf region and that it will not take a negative stand in the face of such provocative acts, which can only contribute to the escalation of tension and the extension of the theatre of war there, and that it will endeavour to take all possible measures to ensure the withdrawal of United States fleets from this region.

/...

S/20016
English
Page 3

Accept, Sir, the assurances of my highest consideration.

Jadullah Azuz TALHI
Secretary of the People's Committee
of the People's Bureau for
Foreign Liaison

---

defamousdocs.ir

NO: 1187

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/20016
14 July 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 14 JULY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE LIBYAN ARAB JAMAHIRIYA TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE PRESIDENT OF THE SECURITY COUNCIL

I have the honour to transmit herewith a letter addressed to you by Mr. Jadullah Azuz Talhi, Secretary of the People's Committee of the People's Bureau for Foreign Liaison, concerning the dangers arising from the military presence of foreign fleets in the Arabian Gulf.

I should be grateful if you would have this letter circulated as an official document of the Security Council.

(Signed) Ali Sunni MUNTASSER
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

88-18104 0296e (E)

/...

defamogn adas.ir

NO: 1186

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/20015
14 July 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 14 JULY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF KUWAIT TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I wish to refer to the letter addressed to you by the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran, which was circulated as document S/20003 of 11 July 1988.

Kuwait regrets to be once again obliged to refute the allegations of Iran about the use of Kuwaiti airspace in the war between Iraq and Iran, and it deems incomprehensible the circulation of this letter at the present time.

Kuwait has already repeatedly refuted such allegations, most recently in its letter dated 9 May 1988 (S/19872) and it reaffirms its position that it prohibits any non-Kuwaiti party from being present in or making use of its territory, territorial waters or airspace.

Although Kuwait is not a party to the tragic war that has been raging for many years between Iraq and Iran, it has sought by all means and in all international fora and organizations to find a peaceful, just and honourable solution to this conflict.

I should be grateful if this letter could be circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad A. ABULHASAN
Permanent Representative

88-18098 0359i (E)

defamationadas.ir

(Mr. Bush, United States)

We - my country, the United States of America - have one over-arching goal in the Persian Gulf. That goal is peace, and peace means cessation of the killing and a definitive end to the war. Peace means total freedom of passage through the Straits - total freedom of ships to sail without risk in international waters. Peace also means nations living without fear of threats or intimidation from their neighbours.

To this end, we will continue to defend our interests and support our friends, while remaining steadfastly neutral in the war. And as long as this conflict continues we and other Western nations will work to contain the threat to freedom of navigation and peaceful commerce in a waterway that is absolutely vital to the economies of the world. Our naval presence is welcomed by peaceful nations. It is a threat to no one. But we will respond firmly if we are threatened.

The implementation of resolution 598 (1987) would enable the United States to return to the modest naval presence in the Gulf we have maintained for more than 40 years, with the support of the Gulf States. We look forward to that day.

(Mr. Bush, United States)

But make no mistake: until that day, we will do whatever is required to maintain freedom of navigation in that vital area of the world, and to take whatever actions we must to protect our forces there. We will not let down our friends and allies. We will not be intimidated by reckless attacks or terror. Our commitment to freedom and peace demands this and nothing less from the United States of America.

The PRESIDENT: I thank the Vice-President of the United States of America for the kind words he addressed to my country and to me.

There are still a number of speakers on my list. In view of the lateness of the hour, I intend to adjourn the meeting now. The next meeting of the Security Council to continue the consideration of the item on its agenda will take place at 10.30 a.m. tomorrow, Friday, 15 July 1988.

The meeting rose at 1 p.m.

dfarnoordpadres.nl

(Mr. Bush, United States)

I can also assure the Council that we will not risk endangering innocent civilians - purposely endangering them is the charge levelled here today. But I can also say that the United States will never put its military in a dangerous situation and deny them the right to defend themselves.

We are all accustomed by now to hearing irresponsible charges from the Iranian Government. There have been many egregious statements concerning this incident. The bottom line in all of this is that the Iranians can make accusations; they can, if they want to, throw 14-year-olds into battle in a bloody war. That is their business. But when they attack innocent shipping and place mines in international waters that is the business of all who value freedom. But the answer - I keep coming back to it - is the business of this Council; it is peace.

I will not dignify with a response the charge that we deliberately destroyed Iran Air 655. I honestly feel that Iran knows better. The Foreign Minister knows that this tragedy was an accident. He also knows that, by allowing the civilian airliner to fly into an area of an engagement between Iranian warships and United States forces in the Gulf, Iran, too, must bear a substantial measure of responsibility for what happened.

I call on Iran today to reroute civilian air traffic away from areas of active hostilities. Yesterday the United States representative at the International Civil Aviation Organization (ICAO) meeting advocated an investigation by ICAO into the Iran air incident and immediate consideration of appropriate measures to ensure the safety of civil aviation in the Gulf.

The terrible disaster of Iran Air 655 fills our hearts with sorrow - American hearts, the hearts of the 14 countries represented around this table. I am sitting next to the representative of Yugoslavia, six of whose countrymen were killed. Of course we feel badly about it; of course we have compassion; of course we care.

(Mr. Bush, United States)

Our reaction to this tragedy transcends political differences and boundaries. As Americans, we share - you cannot be an American if you do not share - the grief of the families of the victims, whatever their nationality, and that includes the innocent citizens from the Islamic Republic.

It is that strongly felt sense of common humanity that has led our Government to decide that the United States will provide voluntary, ex gratia compensation to the families of those who died in that crash: a prompt reaction from a President and a country that feel something deeply, feel compassion for those who innocently lost their lives.

We make this offer strictly as a humanitarian gesture, not as a matter of legal obligation, but out of a sense of moral compassion, reflecting the value that we place on human life. We hope that compensation will ease the pain a little of those who have suffered a loss, even as we recognize that there is nothing we can do, nothing we can say, ever, to bring back the loved ones to the families.

In the case of the Iranian victims, we will take appropriate measures to ensure the money flows directly to the families, not the Government. We will provide none of these funds to the Government of the Islamic Republic of Iran. Indeed, we will provide no compensation until mechanisms are in place to ensure that the money goes where it should - to the families of the victims.

The time has come - indeed, the time is long past - for us to rededicate ourselves to the cause of peace. The Iran Air tragedy should reinforce our determination to act. It should remind those who would prefer to ignore the human cost of the Iran-Iraq war and the threat it poses to the security of the Persian Gulf - those who find reasons to delay rather than reasons to act for peace - that their complacency carries a heavy price.

Il est strictement interdit de reproduire

(Mr. Bush, United States)

We must not lose sight of one basic fact: Iraq has declared its readiness to comply with resolution 598 (1987) as a basis for a settlement, and Iran, regrettably, has not. Instead of expressing willingness to comply with the resolution and negotiating its implementation in good faith, Iran has played for time and manoeuvred for diplomatic advantage - and the Iranian people have paid a very heavy price.

We respect Iran's right to air its grievances. But Iran cannot have it both ways. Iran cannot simultaneously complain to this body and yet defy it.

The Government of the Islamic Republic of Iran has refused to say plainly and clearly that it will comply with the mandatory decision of the Security Council. Iran must not be permitted to choose those provisions of resolution 598 (1987) it likes and to ignore the others. Nor can Iraq be permitted to rest on verbal adherence to resolution 598 (1987), while avoiding co-operation with the Secretary-General in finding practical ways to implement the resolution.

As an aside, I cannot help but note how often the representatives of Iran quote United States newspapers. I had forgotten this, having been gone from the United Nations for a long time. Perhaps coming from a country not blessed with a vigorous, competitive free press and free political system, Iranians do not understand that in this country you can find columns or comments to support any point of view you want.

As for the matter at hand - the unfortunate destruction of Iran Air 655 - many of the circumstances do remain unclear. Our own military investigation is under way. We will co-operate with any investigation that is conducted by the International Civil Aviation Organization (ICAO) and we trust that the Government of Iran will do the same. We want all the relevant facts to be brought to light as quickly as possible, and those members who are familiar with our system know that they will be brought to light as quickly as possible.

(Mr. Bush, United States)

One thing is clear - that the USS Vincennes acted in self-defence. this tragic accident occurred against a backdrop of repeated, unjustified, unprovoked and unlawful Iranian attacks against United States merchant shipping and armed forces, beginning with the mine attack on the USS Bridgeton in July 1987. It occurred in the midst of a naval attack initiated by Iranian vessels against a neutral vessel and subsequently against the Vincennes when she came to the aid of the innocent ship in distress.

Despite these hostilities, Iranian authorities failed to divert Iran Air 655 from the combat area. They allowed a civilian aircraft loaded with passengers to proceed on a path over a warship engaged in active battle. That was irresponsible and a tragic error.

There are three ways for Iran to avoid future tragedies: keep airliners away from combat; better still, stop attacking innocent ships; or, better yet - the best way - through peace. And the Security Council offers the best hope of peace right now.

The information available to Captain Rogers, the captain of the Vincennes, indicated than an Iranian military aircraft was approaching his ship with hostile intentions. After seven - I want the Council to be sure to understand this - seven unanswered warnings, the captain did what he did what he had to do to protect his ship and the lives of the crew. As a military commander, his first duty and responsibility is to protect his men and his ship, and he did so.

The wild allegation by the Iran side that the attack on the airliner was premeditated is offensive and absurd.

The United States has never willfully acted to endanger innocent civilians, nor will it ever do so. I ask the Council to contrast that with the willful detention in inhuman conditions of Americans and others held hostage against their will. One course is civilized and the other barbaric.

U.S. Department of State
Publication

(Mr. Bush, United States)

The victims of Iran Air 655 are only the most recent casualties of a brutal and senseless war that has brought immense pain and suffering to the people of both sides.

Iran long ago could have accepted, and can still accept, an honourable end to the war. As a first step, Iran should declare its readiness unequivocally to comply with resolution 598 (1987) - today, for the first time, right here, now, before this body. It can act now to end the unspeakable sacrifices that the people of both Iran and Iraq are being asked to make. What possible objective could be worth the human suffering and pain, the hundreds of thousands of casualties and the economic devastation that the war has caused on both sides?

A particularly horrifying aspect of the Iran-Iraq war is the increasingly routine use of chemical weapons. Who can forget the pictures of entire families lying dead in the streets of their villages, innocent of anything, yet killed in this savage way?

This use of chemical weapons must stop. Let me make a special appeal here today for all nations to eliminate such warfare. Who can sleep at night after seeing that picture of a mother covering the body of her child with her own body in trying to protect that child from the horror of invisible, insidious death?

On behalf of the President and the United States Government I went to Geneva in 1984 to submit a draft treaty before the United Nations Committee on Disarmament to ban all chemical and biological weapons. I am well aware that there are difficult verification problems associated with banning those weapons, but this must not deter us from seeking an end to that monstrous kind of warfare.

The United States was the first nation publicly to condemn the use of chemical weapons in the war as a blatant violation of the Geneva Protocols. We fully support Security Council resolution 612 (1988), which demands an immediate end to

(Mr. Bush, United States)

chemical warfare by both parties. No country should think it can use chemical weapons with impunity.

We here in the Council have a special responsibility to help bring this war to an end. Almost a year ago, on 20 July 1987, the Council responded to the hopes of the world with the unanimous adoption of resolution 598 (1987). The United States played a leading role in the adoption of that resolution. Its provisions are familiar. It provides a comprehensive framework for an immediate end to the war.

Resolution 598 (1987) had a unique, mandatory character. In adopting that resolution the members of the Security Council knew exactly what they were doing in ordering an immediate end to the conflict without the agreement of either party.

Almost a year has passed and the bloodshed continues unchecked. The time has come for action to bring this war to an end.

I call today on both sides to accept an immediate and comprehensive permanent cease-fire - on land, on sea and in the air. Let that be the first step in the full implementation of resolution 598 (1987), leading directly to prompt withdrawal to international borders, return of all prisoners of war and establishment of an impartial body to look into responsibility for the conflict. Let that stop the bloodshed. Let that pave the way for an enduring peaceful solution.

I had the privilege of meeting this morning with the Secretary-General to commend his tireless efforts to end the war and to promise our strong support for his mediation efforts. I urge the members of the Security Council - and particularly its permanent members - to do likewise, and to make clear that they will not support efforts to delay the immediate implementation of resolution 598 (1987) in all of its provisions.

ir.sepehrarchive.com

(Mr. Bush, United States)

I have come here today to represent the United States, at the request of President Reagan, because of the importance of the issues at stake - not just the terrible human tragedy of Iran Air 655, but the continuing conflict between Iran and Iraq and its implications for international commerce in the Persian Gulf.

Having been the United States representative in this body, I know what a grave responsibility the Council bears and the good it can do when it acts with realism and wisdom. We are in urgent need of realism and wisdom now.

Iran has for one year been rejecting and disregarding a solemn resolution of the Security Council. For years it has been berating this body. And now Iran comes here with reckless, intemperate charges against my country. But, on balance, I expect it is good that the Foreign Minister has appeared here today, for perhaps this body can now serve as the catalyst for ending the bloodshed and bringing peace.

(Mr. Bush, United States)

The Persian Gulf is a region of vital importance to the United States and the economy of the world. American and European forces - not just American - are in the Gulf with the support of the States of the area to meet a vital need: to help ensure the unimpeded flow of oil and to keep neutral commerce moving in the face of a very real threat to innocent shipping. This is our legal right.

Iranian mines, deliberately sown, have disrupted innocent passage and damaged unarmed merchant vessels and a United States naval ship in international waters. The small boat attacks of Iran on non-belligerent merchant ships continue unabated. These actions are in blatant violation of international law and of the United Nations Charter. They give the lie to the assertions that Iran supports freedom of navigation in the Gulf.

We have increased the size of our forces from traditional levels to protect United States flag shipping and to assist other neutral vessels under unlawful attack when they request assistance. Five European navies in addition to our own - a total of some 43 ships - are now in the Gulf to counter Iran's reckless behaviour towards neutral ships engaged in lawful commerce. I am proud of our leadership in meeting this challenge.

Together we have made it clear that we will keep the Persian Gulf open, no matter what the threat. I am here to reaffirm to those who depend on us and to those who would threaten us that we will not alter this cource.

The critical issue confronting this body is not the how and why of Iran Air 655, which I will discuss. It is the continuing refusal of the Government of the Islamic Republic of Iran to comply with resolution 598 (1987), to negotiate an end to the war with Iraq and to cease its acts of aggression against neutral shipping in the Persian Gulf.

dag.un.org/deposited

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

It is time that the Security Council took a more serious and objective look at this grave threat to international peace and security, and compelled the United States and other foreign forces to leave the Persian Gulf. Anything less would be a further evasion of responsibility by the Security Council, an evasion of responsibility which could not be forgiven in the present circumstances and after the tragic massacre of the innocent passengers on Iran Air flight 655 last week.

Furthermore, as the Islamic Republic of Iran has been suggesting for a number of years, the United Nations should take effective measures to ensure the freedom of civilian navigation - and now civil aviation - in the Persian Gulf and to prevent the spread of the imposed war to other countries of the region. I submitted a concrete proposal for regional security as long ago as May 1986. That proposal merits serious and constructive attention by the United Nations and the countries of the region if the aim is to prevent further escalation of the volatile situation in the Persian Gulf. That approach was based on the commonly accepted principle that regional security in the Persian Gulf is dependent on mutual understanding between the countries of the region and should be achieved only by those countries themselves and without any foreign interference.

The Islamic Republic of Iran also called, long before the dispatch of the United States forces of aggression, for the prevention of acts of hostility in the Persian Gulf. However, the sole consideration of the United States was, and continues to be, the imposition of pressure against my country. Also, the Islamic Republic of Iran has responded positively to proposals for the prevention of acts of hostility in the Persian Gulf made by the Secretary-General and others. Such efforts should be continued, independently of the efforts by the Secretary-General to achieve the implementation of his plan.

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

If the worst military attack against a civilian airliner in history is not utilized by the Security Council as the strongest means of strengthening the existing rules of international law for the protection of civil aviation; if the Security Council, motivated by political expediency, leaves any escape route for the culprits to evade the consequences of their crime; and if the United Nations and other relevant international bodies fail to respond adequately to the serious concerns of international public opinion following this tragedy, then I must announce with the greatest sadness and regret that there will be an ever-increasing threat to every civilian passenger, young or old. All of us would then pay a heavy price. Today it is the Islamic Republic of Iran; tomorrow it may be another country.

The PRESIDENT: I thank the Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran for the kind words he addressed to me.

The next speaker is the Vice-President of the United States of America, the Honourable George Bush, on whom I now call.

Mr. BUSH (United States of America): Thank you, Mr. President, for the warm welcome you extended to me here and when you received me in the Office of the President. I am pleased that the Security Council is being presided over this month by the representative of a country with which my own has very cordial relations. I am confident that your diplomatic skills will ensure the successful outcome of this debate.

With your indulgence, Mr. President, I should like to salute a former colleague, with whom I served in the United Nations many years ago. I am speaking, of course, of the former Ambassador of Peru and now the Secretary-General of the United Nations, Javier Pérez de Cuéllar. All of us round this table have great respect for his efforts to enhance world peace.

Archivo Digital Universitario

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

None of the principles and rules of international law can in any way justify the illegal and forceful action of the American forces in the region unless we accept that in our world today international relations are based on force and that the law of the jungle regulates relations between bigger and smaller nations. Under such circumstances the United Nations Charter as well as various international conventions would be void of their raison d'être.

The presence of the massive naval armada of the United States in the Persian Gulf and the Sea of Oman has imposed problems and restrictions on exercise of the sovereign rights of the Islamic Republic of Iran with regard to its right and sovereignty in exploiting the resources of the continental shelf and exclusive economic zone.

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

It is evident that the massive United States military presence has brought the peoples of the region nothing but insecurity, death, destruction, lawlessness, intervention and tension. The safety of shipping lanes and freedom of navigation have been increasingly imperilled; the safety of commercial flights has been endangered; the law of the air has been violated; the law of the sea has been trampled upon; hundreds of innocent persons - men, women and children - have lost their lives; the marine environment has been contaminated; the sovereignty and political independence of the Islamic Republic of Iran have been breached; the peace and security of the region have been threatened; the threat or the use of force has become a means of arriving at illegitimate ends; international rules and regulations relating to the sovereignty, territorial integrity and sovereign equality of independent States as well as the ideal of peace and justice have been vividly transgressed. And all that is the result of the unjustifiable presence of the United States forces and their illegal acts in the region.

While we do not think that the Security Council at the present series of meetings is ready to deal objectively with these blatant acts of aggression by the United States, we simply wish to contend that the inaction of the international community led the American bullies to believe that they could continue such atrocities, relying solely on unsubstantiated, self-serving evidence and not fearing any international public outrage. It is indeed instructive to note that the United States has never felt obliged to present its fabricated evidence to the international community for scrutiny and verification. What is more painful, however, is the fact that such an investigation has never been attempted by this body, which has chosen to turn a blind eye to the blatant acts of aggression committed by one of its permanent members against the territorial integrity of a Member of the United Nations.

ir.sepehrarchive.com

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

The presence of the United States forces in the region of the Persian Gulf and the Sea of Oman is contrary to the neutrality claimed by the United States Administration in the imposed war. Universally accepted principles of customary international law recognize the rights of belligerent States and prescribes specific rights and obligations for neutral States. For example, a belligerent State has the right to search and visit ships belonging to neutral States on the high seas. Moreover, a neutral State should not act in a manner considered to be siding with one of the belligerent parties.

The presence of the United States warships in the region and their continuous harassment of Iranian naval vessels have imposed certain restrictions on exercise of the universally recognized right of the Islamic Republic of Iran to search and visit ships suspected of carrying goods that would boost the military strength of the enemy. In fact, through its presence and its disturbance of exercise of the right to search and visit ships, the United States has supported the aggressor and violated its neutrality. It is evident that the United States Administration cannot claim unilateral responsibility for the maintenance of international peace and security.

The presence of the United States navy in the Persian Gulf and the Sea of Oman is contrary to elementary principles of international relations, namely respect for sovereignty, political independence and territorial integrity, as well as the sovereign equality of States, embodied in Articles 1 and 2 of the United Nations Charter. The American warships have on more than one occasion, in contravention of the United Nations Convention on the Law of the Sea, of 1982, which recognizes the principle of the sovereignty of a coastal State over its territorial sea, entered Iranian territorial sea, thereby violating the sovereignty and territorial

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

integrity of the Islamic Republic of Iran. In this respect the Islamic Republic of Iran has officially and repeatedly protested against such breaches of international law through the United States Interests Section in Tehran and has circulated its protest notes as documents of the Security Council.

The American warships have on many occasions warned Iranian naval patrol planes as well as search-and-rescue planes and helicopters within the airspace of the Islamic Republic of Iran, preventing Iran from exercising its sovereign right. In violation of the provisions of the Chicago Convention concerning the absolute sovereignty of States over their airspace, the American forces have issued warnings to Iranian planes flying over the territory of the Islamic Republic of Iran to keep a 10-mile distance from the American warships stationed near, or even inside, the territorial sea of our country, while such interference cannot occur even over the high seas.

Many instances of the interception of civil airliners have been recorded. To cite one example, in its letter of 28 January 1988 (S/19460) the Islamic Republic of Iran protested the interception of an Iranian passenger flight from Tehran to Dubai by the United States naval forces in the Persian Gulf. Furthermore, the harassment of civilian airliners, endangering the lives of civilian passengers, has been protested by other countries of the Persian Gulf. According to the Washington Post of 5 July 1988, an American warship in the Persian Gulf intercepted a civilian airliner, demanding that it change its course: "The incident that raised the possibility of a mid-air collision took place June 8 [1988] and prompted a protest by the United Arab Emirates Government to the US Embassy in Abu Dhabi."

Furthermore, American planes have on many occasions violated Iranian airspace to intercept Iranian reconnaissance planes and warn them to change course.

ir.sabeelbooks.com

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

directly in the face of accepted norms of international law, particularly Article 51 of the United Nations Charter. It is important to note that following the criminal shooting down of Iran Air flight 655 the Government of the United States declared in the most arrogant fashion that it was not contemplating any revision of those rules of engagement.

The Security Council has to take immediate measures to compel the United States to abandon this war-mongering and arrogant mentality in the Persian Gulf. Otherwise, similar incidents, even if by mistake, could occur much more often. Certainly, the measures we referred to earlier in our statement would have a temporary effect and should not be mistaken for a treatment for the root cause of tension and instability in the Persian Gulf. Since the very inception of the United States policy of dispatching its largest naval fleet to the Persian Gulf, the international community has witnessed nothing but tragedy, exacerbated tension and increased instability in that volatile waterway.

Officials of the United States Government have loudly declared, since early last year, that the objective of the United States presence in the Persian Gulf was to protect commercial shipping and to maintain freedom of navigation in international waters. That claim is baseless because of the responsibility of the littoral States, and not outsiders, for the maintenance of security; it is unacceptable also because of the results and consequences of the presence of United States forces in the region. It should be added that their presence has not only failed to establish security in the region, but has escalated tension. By themselves, statistics of attacks against merchant shipping in the Persian Gulf clearly illustrate that the policy has been a dismal failure with respect to its declared objectives. The number of ships attacked in the Persian Gulf has doubled since last July, with ever greater intensity and numbers of casualties.

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

Indeed, one could not have expected anything else. When a super-Power decides to impose itself in a region on the side of one party to a conflict, it is clear to everyone that it will not be able to protect a principle of international law. The United States policy in the Persian Gulf has in fact been an attempt to allow one side to the conflict to carry out attacks against merchant shipping under the protection of American warships while at the same time trying to prevent the other party from taking legitimate action to defend its vital interests, thereby repeatedly violating the sovereign rights of the Islamic Republic of Iran. Such a policy cannot reasonably be defined as a policy of safeguarding freedom of navigation in the Persian Gulf.

Even if one accepts the United States claim for the sake of argument, the large-scale presence of the American forces comprising dozens of warships and destroyers is not proportionate to the intensity of the alleged danger existing in the region. In fact, the stationing of dozens of warships in a limited marine area like the Persian Gulf automatically causes further confrontation and escalation of tension.

If we accept the unacceptable argument of the United States that the attack by the USS Vincennes on the Iranian airliner was a mistake, there immediately comes to mind the question of whether the occurrence of such a tragedy and the victimization of 290 innocent civilians was not the result of the unjustified presence of the American forces in the region. Does continuation of that presence not fill us with foreboding as to the repetition of such tragedies in the future?

I should like at this point to consider very briefly the adverse legal consequences of the American presence in the Persian Gulf.

dag.un.org/deposit/ir

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

A clear position on the part of the international community, and the Security Council in particular, is imperative also from another point of view. In our era many safeguards for the protection of the lives of civilians have approached irrelevance because the international community has failed clearly and unequivocally to condemn violations of those rules and principles. Now that the Security Council is faced with a rather new type of threat against members of the civilian population it needs to take effective measures to prevent the provisions of the Chicago Convention on the protection of international civil aviation from losing their authority. Failure by the Security Council to take effective action against this most vivid manifestation of wanton disregard for civilian lives can never be justified, and would remain as a total disgrace in the history of the Security Council.

The international community should demand that the United States put an end once and for all to its attempts to justify its inhuman massacre of innocent civilian passengers of Iran Air flight 655 as an act of self-defence. That contention flies in the face of reason, humanity and international law. According to Article 51 of the United Nations Charter, only a State which is subjected to an armed attack is entitled to resort to force to defend itself. In other words, the Charter recognizes that acts of self-defence can be initiated only in response to prior armed attack, and not in response to other breaches of international law. In fact, pre-emptive measures before the occurrence of an armed attack cannot be justified as acts of self-defence; rather such measures can be considered only as a blatant breach of the principle of the non-use of force in international relations. Therefore, according to well established principles of international law, the United States criminal act of attacking a civilian airliner can never be

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

justified under the term "self-defence", particularly since the civilian airliner did not even have the potential to launch an attack.

Moreover, by trying to justify this atrocity in the guise of self-defence United States officials are taking a serious step, in allowing others to resort to the same justification in similar incidents. In that event the freedom and safety of civil aviation would become an unattainable dream. The Security Council is therefore duty-bound to reject those arguments, not only because of the available evidence as already suggested but also out of respect for Article 51 of the Charter and out of concern for the freedom of civil aviation.

Taking into account the number of civilian flights in the Persian Gulf, the Security Council is also faced with another challenge. Let us for the sake of argument take the United States story at face value. If the most sophisticated United States warship in the Persian Gulf allegedly failed to distinguish between an Airbus and an F-14, the question that needs to be asked here is whether one should not expect more severe incidents caused by less-sophisticated United States warships in the area. When the most sophisticated United States warship panics over the remote possibility of the existence of an F-14 - which in any case, as we have said, could not pose a serious threat to a surface target - and goes on a shooting spree against an unidentified target, should we not expect less-sophisticated warships to mistake commercial jets smaller than Airbuses for fighter jets probably larger than F-14s? Are we not simply waiting for more tragedies to happen, and for more innocent lives to be lost?

The rules of engagement prescribed to the United States forces in the Persian Gulf by the United States Administration call for taking so-called defensive measures against "hostile" targets before being attacked, a position that flies

Iran Archive

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

development of matters pertaining to the safety and security of civil aviation throughout the world, also emphasizes the importance attached to the realization and enhancement of flight safety as well as to the facilitation of international aviation. Annex II of the Chicago Convention, which enjoys universal acceptance, underlines the imperative of safeguarding the safety of international civil aviation, and particularly the absolute prohibition of recourse to force against it. The objective of the Chicago Convention to protect international civil aviation against acts of aggression has received widespread support in the international community, which has strongly reacted to any violation of that axiomatic rule of international law.

Earlier instances of attacks against civilian airliners were severely condemned by the international community. The Council and the General Assembly of ICAO also studied the issue and, despite the clarity of relevant rules, measures were suggested to promote the existing rules and regulations in order to prevent any possible misinterpretation of the customary international law protecting civil aviation.

As a result of the efforts made by ICAO, an additional amendment, article 3 (bis), in the form of a separate protocol, was adopted on 10 May 1984 by consensus at an extraordinary session of the General Assembly of ICAO, with the participation of 102 countries. According to paragraph 1 of that new article,

"The contracting States recognize that every State must refrain from resorting to the use of weapons against civil aircraft in flight and that, in case of interception, the lives of persons on board and the safety of aircraft must not be endangered."

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

The insistence of the United States on codifying the provisions of article 3 (bis) of the Chicago Convention, which now form a universally accepted part of customary international law, is noteworthy.

The reaction of the international community to such incidents has established a strong precedent according to which the act of the United States Administration in attacking a civilian airliner and murdering 290 innocent people is beyond any doubt a criminal act and a flagrant violation of the rules and principles of international law.

Therefore, the Security Council cannot but condemn the United States for its unjustified shooting down of the civilian airliner of the Islamic Republic of Iran. Anything less than such a clear position of condemnation would be a clear show of disrespect for human life and the innocent passengers, including the more than 100 women and children who were massacred in this tragedy.

Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

Furthermore, all available evidence suggests that the shooting down of an Iranian civil airliner flying on a scheduled flight known to the United States warships, using an internationally established and published civilian airway and transmitting signals identifying itself as a civilian airliner could not have been a mistake. Certainly, the huge difference in appearance, size, weight and flight pattern between an Air Bus and an F-14, which is almost a fourth of the former's size, would make any claim of mistaken identity absurd. Rather, the course of events during that day clearly shows that the United States warships in the area had clearly aggressive intentions, which resulted in the massacre of 290 innocent people.

Even if one accepts the American contention that this was an accident, that does not reduce the heavy responsibility of the United States. Clearly, in granting such broad authorization to American naval officers in the Persian Gulf, and considering the volatile situation there caused by their presence, the American policy makers were absolutely aware of the inevitability of such tragedies and did nothing to prevent one. Therefore, while the claim of the accidental nature of the tragedy reduces the burden on the officers in the Persian Gulf, it doubles the responsibility of American political and military leaders, who gave the broad instructions. It is necessary to note that, according to first reports, the captain of the ship had received authorization when the airliner was 20 miles away, which further illustrates the arrogant lack of respect of the United States Administration for human life.

Today the Security Council is faced with a tragedy unprecedented in the history of armed attacks against civilian aircraft, a tragedy that can disrupt the freedom of civil aviation in the Persian Gulf and all over the world, a tragedy that has jeopardized the authority and integrity of international norms protecting

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

civilian air travel. The Council must therefore pronounce itself in the clearest, most unequivocal terms with regard to this violation of the most commonly accepted norms of international law.

According to Article 2, paragraph 4, of the United Nations Charter, all Members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State. Member States are also in duty bound to refrain from any measure that may endanger international peace and security. Therefore, the atrocity committed by the United States Administration against a civilian airliner in the airspace of the Islamic Republic of Iran and in the internationally established and published Amber 59 airway is a clear violation of the principle of non-use of force in international relations as well as a blatant disregard for the inviolability of the territorial integrity of a State Member of the United Nations.

This criminal act is also a typical example of aggression as stipulated in Article 3 (b) of the Definition of Aggression adopted by the General Assembly in 1974 (General Assembly resolution 3314 (XXIX), Annex). Accordingly the use of armed force by a State against the territorial integrity of another State is considered an act of aggression. It should be recalled that paragraph 4 of General Assembly resolution 3314 (XXIX) provides that the Security Council should take account of that Definition in accordance with the United Nations Charter.

In addition to those provisions, the United States action is a clear violation of an internationally recognized obligation emanating from the letter and spirit of the 1944 Chicago Convention guaranteeing the security of international civil aviation as well as the safety and regularity of flights and the safety of passengers and crew. Article 44 of that Convention, while enumerating the goals pursued by the International Civil Aviation Organization (ICAO) for the progressive

ir.sapeuboureau

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

Let us once again accept President Reagan's story at face value. It is clear that a military helicopter belonging to a unit which was involved in hostilities against Iranian boats was approaching the boats with less than friendly intentions. It had come to within four miles of the Iranian boats, where they were well within the fire range of the helicopter. Furthermore, according to the Sunday Times of 10 July 1988 quoting British Government Communication headquarters:

"the initial confrontation that started the shooting last Monday morning may have been provoked by American helicopters flying into Iranian airspace."

The President of the United States faults Iranian patrol boats for allegedly taking action against clearly identified military helicopters with hostile intent approaching to within four miles of Iranian airspace and even violating it. But in the same letter, he approves and justifies the shooting down of a commercial plane with 290 passengers aboard at a distance of nine miles, again within Iranian airspace.

Using the same convoluted logic, President Reagan continues to justify the attack on Iranian boats as follows:

"As the Vincennes and Montgomery were approaching the group of Iranian small boats at approximately 1042 local time, at least four of the small boats turned towards and began closing in on the American warships. At this time both American ships opened fire on the small craft, sinking two and damaging a third."

If from the American point of view the United States warships had the right deliberately and with clearly hostile intent to approach Iranian boats patrolling within the territorial sea of the Islamic Republic of Iran, why then should the United States Government attempt to justify opening fire on the same boats, which

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

were at most guilty of the same behaviour? The clear difference, that one group was operating within its own territorial sea while the other was thousands of miles away from its shores, cannot be overlooked.

It is evident that, from the very beginning of the confrontations, the United States warships had aggressive intent against Iranian patrol boats operating within Iranian territorial sea. The sinking of Iranian vessels, therefore, cannot be considered but as a premeditated act of aggression against the territorial integrity of the Islamic Republic of Iran.

Relying solely on information provided by American officials, we have refuted the arguments advanced by the United States Administration designed to present to the world that the shooting down of Iran Air flight 655 and the massacre of 290 innocent passengers were justifiable acts of self-defence. Therefore, what in the world happens to Washington's argument of self-defence? What was the USS Vincennes defending itself against? Against the scheduled flight of an Air Bus jetliner filled with 290 passengers and crew, flying within an internationally recognized civilian airway while ascending to the prescribed altitude? Surely, this is a clear and outrageous illustration of the moral bankruptcy of policy-makers in Washington. It was a terrible, cowardly judgement on the part of the USS Vincennes, which in turn was the result of an arrogant and aggressive policy.

The evidence presented by American officials themselves clearly suggests that the United States forces initiated hostilities on 2 and 3 July 1988 with the clear intention of carrying out unprovoked aggression against the territorial integrity of the Islamic Republic of Iran.

ir.sedrepublication.de

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

Moreover, from the standpoint of international civil aviation, the area is not considered a war zone. This claim is substantiated by all existing notices to airmen (NOTAMs). For the same reason even now Amber 1 airway, which passes through the same area, is one of the most active airways in the region, used by tens of carriers, including American, on a daily basis.

Furthermore, it has been suggested by some American officials that since hostilities had occurred there should have been no civilian operation in the air. Regrettably, owing to the American presence, hostilities continue to occur in the Persian Gulf on a routine basis on the surface of the water and at low altitudes. As American warships are scattered all over the Persian Gulf and the Sea of Oman, such confrontations are likely anywhere. However, note should be taken of the fact that the lowest level of the airway was well clear of the altitude of the conflict, which would have allowed civilian operations at the prescribed safe altitude.

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

It was shown earlier that, according to American ships in the area, the plane was in fact ascending. Furthermore, it has been shown by the distance flown by the plane in seven minutes that the speed was not more than the normal 320 miles an hour.

The question that needs to be asked is why a warship had positioned itself right at the centre of a civilian airway. Furthermore, it is ironic that, positioning itself right in the middle of an international civil airway, the Vincennes expected the plane to go outside the corridor and not be headed towards the ship.

It has also been claimed by American officials that the shooting down of the airliner occurred in the course of hostilities initiated by Iranian patrol boats. It is a story concocted to justify an act which cannot be explained under any circumstances. A close examination of contentions by American officials with regard to this confrontation clearly shows not only that the American forces initiated the hostilities but they were also engaged in a series of premeditated acts of aggression against the Islamic Republic of Iran.

In his letter addressed to the Congress of the United States, President Reagan makes the following observation in this regard:

"On 2 July the Montgomery had responded to a distress signal from a Danish tanker that was under attack by Iranian small boats and had fired a warning shot, which caused the breaking off of the attack. Having indications that approximately a dozen Iranian small boats were congregating to attack merchant shipping, the Vincennes sent a Mark III Lamps helicopter on investigative patrol in international airspace to assess the situation. At about 1010 local Gulf time, when the helicopter had approached to within only four nautical miles, it was fired on by Iranian small boats."

Iran-archive.com

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

Possibly the most fallacious argument of American officials in justifying their inexplicable crime was the claim that the airliner did not respond to the alleged warnings issued by the warship. In his press briefing of 3 July 1988 Admiral Crowe said:

"A warning was sent on both military and civilian distress frequencies beginning at 10:49 a.m. This procedure was repeated several times, but the aircraft never answered nor changed its course."

While every available evidence, including the transcripts read earlier, shows that the pilot of the airliner did not receive any warning, many have contended that on so short and routine a flight the pilot was not required to monitor the emergency civilian frequency. Furthermore, because the ship failed to identify the target of its alleged warnings, the pilot of the airliner on a scheduled flight should not reasonably be expected to have taken them as directed against himself. According to The New York Times of 6 July 1988:

"Officials at the International Civil Aviation Organization said the agency calls for commercial airline pilots to monitor the civilian frequency only on flights over long stretches of water or over remote areas like the Arctic.

"The 125-mile flight Sunday over the Strait of Hormuz would not have fit into that category." (The New York Times, 6 July 1988, p. A 11, c. 5)

Let us, against all the odds, for the sake of argument, give credence to the United States claim that the passenger plane did not respond to the warnings given by the USS Vincennes, warnings which after one year of persistent harassment had become routine. However, according to accepted principles of international civil aviation, flights inside the flight information region of a country can be directed

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

only by the civil aviation authorities of that country - nobody else. Furthermore, what legal or moral authority sanctions the missile attack against that civilian airliner, which according to established principles was not even required to monitor the frequency?

Also, the amount of effort made by the warship to warn the airliner has been seriously questioned, because, for instance, as the Washington Post of 5 July 1988 argues:

"It was not clear why the ship did not use the same civilian frequency on which the plane's pilot had communicated to Bandar Abbas."

One question that needs to be seriously examined is whether the captain of the USS Vincennes actually warned its target that it intended to shoot, or whether the ship took any other measure to make its intentions clear to its target, or whether, as the evidence suggests, it simply decided to shoot at a target which was admittedly unidentified, at the very least.

Finally, the most awkward American explanation for shooting down a civilian airliner was presented by Admiral Crowe, who claimed that the plane was descending towards the USS Vincennes in a war zone, while increasing its speed of 450 miles an hour.

It is necessary to note that the area where the plane was attacked is well outside the declared war zones of the combatants. This fact is attested to even by Lloyds of London. Furthermore, as the United States Administration, for internal considerations, has declared no area in the Persian Gulf a war zone, the logic of the American justification becomes even more erroneous.

dar-ul-Ifta Peshawar

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

"Pentagon officials told House leaders in a briefing yesterday that the Iranian aircraft was not outside the commercial aircraft corridor as originally reported by Crowe on Sunday."

Under the circumstances, when the lives of 290 innocent passengers were so savagely and tragically taken, the minimum degree of human decency and integrity compels the culprit to reflect a certain degree of remorse. However, the world witnessed arrogance, indifference and a campaign of lies in the first reaction of the American Administration, whose sole purpose was to justify this barbaric act at any cost.

Another story which was fabricated to misguide international public opinion was the claim by the United States officials that the airliner was not transmitting the appropriate signals. On 3 July 1988 Admiral Crowe claimed that "There were electronic indications on the Vincennes that led it to believe that the aircraft was an F-14 ...".

After information from other sources had made it clear that flight 655 had been transmitting appropriate civilian signals, the Defense Department changed its story, claiming that mixed signals were being transmitted by the aircraft. On 5 July 1988 the Defense Department spokesman, Mr. Howard, said:

"The Iranian aircraft was using its IFF system in two modes. It was squawking on Mode-3 which is used ... for both military and civilian aircraft. It was also sending signals on a military mode, Mode-2."

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

At the same time other officials of the same Department were telling another story in the United States Congress. The New York Times of 6 July 1988, quoting Congressman Les Aspin, reports:

"Pentagon officials were not certain whether both sets of signals had come from the civilian aircraft. He said the officials acknowledged under questioning that it was possible that the military signal had come from another airplane." (The New York Times, 6 July 1988, p. A 1, c. 1)

And, finally, discrediting the cover-up story of non-existent or mixed signals, the Washington Post reported in its 6 July 1988 issue:

"The frigate Sides operating near the Vincennes picked up only transmissions from the Airbus' Mode 3 channel, however, and had no indication of transmissions on the military frequency."

Notwithstanding the fact that the Iranian Air Force had no F-14 operations on the morning of that unfortunate Sunday in or around the Strait of Hormuz, it may be noted that military experts well familiar with the F-14 and its capabilities have held that an F-14 could not have presented any serious danger to the USS Vincennes, or any surface target for that matter. F-14 fighters, as should be known most vividly to the Americans who made them, are designed for air-to-air attack and not air-to-surface operations. Quoting an executive in the aerospace industry, The New York Times of 7 July 1988 reported:

"The only thing an F-14 could drop on the ground or water would be a dumb bomb. In aviation terms, a dumb bomb is one that lacks the guidance mechanism of a missile and can hit its target only if well aimed by the pilot in the plane."

dei.ir/publication

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

As representatives have clearly heard, the frequent repetition of the appropriate civilian code - namely, Squawk 6760 - and acknowledgements received from the Bandar-Abbas tower and approach unit frequency, the Tehran centre, the United Arab Emirates centre and the aircraft show full respect for this code during all phases of the flight. Moreover, the exact altitude and co-ordination of the aircraft, as well as its ascent, are clearly manifested in communication.

Seconds after the last communication between the plane and the tower, the plane was targetted by two surface-to-air standard guided missiles from the USS Vincennes, the most technologically sophisticated naval ship. The plane was shot down in approximate co-ordinates of 2643 North and 5603 East, over the territorial sea of the Islamic Republic of Iran. The plane was shot when it was at the centre line of Amber 59 airway.

Based on these easily verifiable facts, the USS Vincennes had well over 14 minutes - and not four minutes as American officials have claimed - of prior knowledge that the target was a civilian airliner on a scheduled flight from Bandar-Abbas to Dubai.

I should now like briefly to review the ensuing reactions and explanations presented by officials of the United States after the events. All arguments advanced by both military and political leaders of the United States sought to justify the decision made by the captain of the USS Vincennes in terms of self-defense and protection of his ship and its crew.

The suggested reason for shooting down the airliner as advanced by the President of the United States and also by Admiral Crowe, Chairman of the United States Joint Chiefs of Staff, was that the aircraft was descending towards the United States warship. American officials also argued that the airliner was off

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

course, that it was not transmitting appropriate signals and that it did not respond to warnings. American officials argue that these are the four reasons, when combined with earlier involvement of the USS Vincennes and its helicopters with Iranian patrol boats, for which the USS Vincennes was compelled to fire two missiles - allegedly in self-defense - and to shoot down the passenger plane.

Let us now examine these arguments one by one. Here I will try to refute the arguments of the United States officials by their own contradictory statements and admissions.

In his briefing on Sunday, 3 July 1988, Admiral Crowe claimed:

"We do have indications that the people on the ship were led to believe that the aircraft was not only on a steady bearing but that it had gone up in altitude and was decreasing in altitude as it neared the ship.

However, admissions by another American warship destroyed the foundations of the seemingly invincible argument of the top military leader of the United States. According to the Washington Post of 5 July 1988:

"The Pentagon received an after-action report from another ship" - USS Sides - "in the region that reported that the Iranian aircraft was ascending before it was hit."

Let us now turn briefly to the American claim that flight 655 was off course. Admiral Crowe claimed after the tragedy that "the suspect aircraft was flying outside the prescribed commercial air corridor."

However, the Washington Post of 6 July 1988 reported that behind the public relations campaign of misinformation conducted by American leaders, privately they had admitted that even their story on the deviation of the plane from its routine corridor was a deliberate fabrication. To quote House Armed Services Committee Chairman, Les Aspin:

ir.sedpublication

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

Iran Air 655: Oh, Roger. Estimate MOBET time 0652 (10.22 local time). FIR 58. Destination 0715.

Approach: 655, Roger.

Bandar-Abbas: Tehran/Bandar-Abbas. Iran Air 655 estimates DARAX 0658 (10.28, local time) and ETA (estimated time arrival) destination OMDB (Dubai) 0711.

Tehran: 0711.

Emirate/Tehran.

Emirate: Go.

Tehran: Copy estimate DARAX, Iran Air 655, A-300 (Airbus-300) from OIKB (Bandar-Abbas) to OMDB (Dubai), flight level 140. Squawk 6760. DARAX 0658 (10.28, local time). ETA 0711.

Emirate: OK. 0658. ETA 0711.

Iran Air 655: Tehran/Iran Air 655.

Tehran: Station calling Tehran.

Iran Air 655: Tehran/Iran Air 655. From OIKB (Bandar-Abbas) to OMDB (Dubai) out of 070 (7,000 feet) for 140 (14,000 feet). Estimate FIR 0658, OMDB 0715 (10.21, local time).

Tehran: Iran Air 655. Roger. Confirm squawking 6760.

Iran Air 655: Affirmative.

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

Tehran: Emirate/Tehran. Revision Iran Air 655 ETA 0715 OMDB (Dubai).

Emirate: Tehran, Roger.

Iran Air 655: Approach/Iran Air 655. Position MOBET out of 120 (12,000 feet). 0654 UTC (10.24, local time).

Approach: Iran Air 655. Roger. Contact Tehran Control 133.4. Have a nice day.

Iran Air 655: Thank you. Good day.

Approach: Good day.

There was no further communication. Contact was lost.

defamogohnadas.ir

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

The following transcript of the communication between Tehran, Bandar-Abbas, Dubai and the pilot of the aircraft vividly illustrates the details of that communication before the tragedy:

Iran Air 655: Tower, Iran Air 655.

Tower: Iran Air 655, go ahead.

Iran Air 655: Start up clearance.

Tower: Iran Air 655, Roger. Stand by. Confirm flight level 160.

Iran Air 655: Flight level 140 (14,000 feet)

Tower: Roger, flight level 140.

Iran Air 655 cleared to start up. Temperature, 35.

Iran Air 655: Thank you.

Bandar-Abbas: Tehran/Bandar-Abbas. Request flight level 140 for Iran Air 655, A-300, destination OMDB (Dubai), via A-59.

Tehran: Bandar-Abbas, stand by.

Emirate/Tehran, request approval flight level 140 for Iran Air 655, A-300 (Airbus 300) from OIKB (Bandar-Abbas) to OMDB (Dubai). Squawk 6760.

Emirate: Roger. Understand requesting 140 to Iran Air 6760 - oh, sorry, Iran Air 655. Squawk 6760.

Tehran: Affirm flight level 140.

Emirate: Flight level 140 is approved for Iran Air 655.

Tehran: Thank you.

Bandar-Abbas/Tehran, flight level 140 is approved. Squawk 6760.

Bandar-Abbas: Squawk 6760. 140 approved.

Iran Air 655: Tower/Iran Air 655. Request taxi.

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

Tower: Iran Air 655, taxi to holding point runway 21 via Tango 05. Wind calm. QNH 998. Time 0640 (10.10, local time).

Iran Air 655: Roger. Cleared taxi for runway 21, taxiway 05, 998.

Tower: Iran Air 655, copy Air Traffic Control clearance.

Iran Air 655: Go ahead.

Tower: Iran Air 655 is cleared to destination OMDB (Dubai) via flight plan route. Climb and maintain flight level 140. Squawk 6760.

Iran Air 655: Roger. Cleared to destination flight plan route. Flight level 140. Squawk code 6760.

Tower: Squawk 6760. Read-back is correct. Call when ready for take-off

Iran Air 655: Roger. Call when ready for take-off.

Tower, Iran Air 655 ready for take-off.

Tower: Iran Air 655 cleared for take-off runway 21. Wind calm. After departure contact Approach (Approach Unit Frequency) 124.2. Have a nice day.

Iran Air 655: 655 cleared to take off runway 21. After take-off, with Approach. Thank you very much. Good day.

Tower: Approach/Tower. Iran Air 655 departure 0647 (10.17, local time).

Approach: Roger.

Bandar-Abbas: Tehran/Bandar-Abbas. Iran Air 655 departed 0647 (10.17 local time). Flight level 140. Stand by for estimate.

Iran Air 655: Approach/Iran Air 655. Good morning. Airborne out of 3500.

Approach: Iran Air 655. Good morning to you. Continue as cleared. Next report at MOBET and standing by for estimate.

dehghanbaghi.ir

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

Let me also take this opportunity to congratulate your distinguished predecessor, the Permanent Representative of Argentina.

Your efforts and those of some other members of the Council to convene this emergency meeting are highly appreciated. You are aware that this is the first time I have stepped into this Chamber, and I wish to present to you the true and substantiated story of a painful and unfortunate tragedy. This may lead some to ask why the Islamic Republic of Iran decided to take part in the deliberations of the Security Council, which has always been subject to our criticism and opposition. As will be evident, after all the injustices the Iranian people have undergone in the course of the imposed war and the irresponsible, partial and unjust positions taken by the Council in a bid to support an aggressor and cover up a naked aggression, it was indeed very difficult for us to make such a decision. Our people will not be able easily to forget or forgive this series of injustices, which have cost dearly in human and financial terms in the course of the continuation and expansion of the war. But the tragedy of the attack on a civilian airliner and the horrible killing of innocent children and their mothers have so much affected public opinion among our people, as well as world public opinion, that we felt obliged to bring the carnage and its causes and consequences before the judgement of the international community for the sake of humanity and to safeguard international law.

This may provide a litmus test as to whether this machinery and its composition can, free from and regardless of the influence of a super-Power, fulfil their responsibility under the Charter of the United Nations. Now the souls of the martyrs and the conscience of world public opinion wait to hear what the United Nations, as the manifestation of contemporary human civilization, has to say in response to the unjust shedding of their blood.

(Mr. Velayati, Islamic Republic of Iran)

On the morning of Sunday, 3 July 1988, families and friends of the 290 passengers and crew, said farewell to their loved ones in Tehran and Bandar Abbas airports, unaware of the dastardly attack that awaited them, unaware of the tragic destiny that would be imposed upon them by a reckless and incompetent naval force led by aggressive and expansionist policy-makers.

The Air Bus had on board more than 100 children and women. Among the passengers were 15 nationals of the United Arab Emirates, including four women and four children; ten Indian nationals, including two women and four children; six citizens of Pakistan, among them four women; six nationals of Yugoslavia; and one Italian citizen.

The pilot requested permission to start up the engine at 10.10 a.m. and received permission for flight at 10.13 a.m. Bandar Abbas time. According to the transcript of communications between the pilot and Bandar Abbas tower, before permission for take-off was granted the tower asked the pilot to make sure that his transponder was turned on. A positive response was received from the pilot. The plane took off at 10.17 a.m. for Dubai, seven minutes after initial contact. The last communication between the pilot and Bandar Abbas tower is recorded at 10.24 a.m. local time; in it, he did not report any unusual or emergency condition.

The plane was flying on a scheduled flight, using the internationally established and published Amber 59 airway, which is used at least 14 times a week, five of which are between the same two airports. The plane was then climbing to the prescribed altitude at about 320 knots per hour. Seven minutes after departure time the aircraft reported position MODET at 10.24 local time. The flight level was reported to be 12,000 feet, climbing to 14,000 feet. Contacts and communication were not re-established thereafter.

ir.sepehrbooks.net

(The President)

Acting Permanent Representative of the United States of America to the United Nations addressed to the President of the Security Council; S/19998, letter dated 8 July 1988 from the Chargé d'Affaires ad interim of the Permanent Mission of Ghana to the United Nations addressed to the President of the Security Council; S/20002, letter dated 11 July 1988 from the Chargé d'Affaires ad interim of the Permanent Mission of Jordan to the United Nations addressed to the President of the Security Council; S/20005, letter dated 11 July 1988 from the Permanent Representative of the United States of America to the United Nations addressed to the President of the Security Council; and S/20010, letter dated 13 July 1988 from the Chargé d'Affaires ad interim of the Permanent Mission of the Lao People's Democratic Republic to the United Nations addressed to the Secretary-General.

The first speaker is the Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran, His Excellency Mr. Ali Akbar Velayati, on whom I now call.

Mr. VELAYATI (Islamic Republic of Iran) (spoke in Persian; English text furnished by delegation): At the outset I pay tribute to the everlasting memory of the 290 innocent victims of the most inhuman military attack in the history of civil aviation and ask the Almighty to bless the souls of these martyrs.

I avail myself of this opportunity to express my condolences to the families of the victims of this tragedy from Iran and other nations and also to express my appreciation and gratitude to the Governments and peoples all over the world whose expressions of sympathy have helped alleviate some of the grief of the bereaved survivors.

The great volume of messages of condolence from all over the world has demonstrated that the conscience of our human community is strongly disturbed by the enormous magnitude of this catastrophe and the inhumanity that caused it.

While Captain Reza'ian and his crew had not even a split second to try to save the lives of their unsuspecting and innocent passengers, their sense of duty and professionalism has drawn admiration and respect from all their colleagues all over the world.

I hope that the innocent blood of these martyrs will guarantee that we will all make every effort to safeguard international respect for air-travel safety and to prevent future military attacks against innocent passengers.

Allow me to express my Government's satisfaction at seeing you, Sir, presiding over these important meetings of the Security Council and to wish you every success in carrying out your important tasks. I am hopeful that under your strong and effective leadership at these important special meetings the Security Council will be successful in carrying out its mandate, which is crucial to saving the Chicago Convention from total ineffectiveness in the face of the American military attack against the civilian airliner of the Islamic Republic of Iran.

Ji'sepreuvebourgeap

The meeting was called to order at 11 a.m.

EXPRESSION OF WELCOME TO THE VICE-PRESIDENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA

The PRESIDENT: I should like at the very outset of this meeting to acknowledge the presence at the Council table of the Vice-President of the United States of America, The Honourable George Bush, who as a former Permanent Representative of the United States of America to the United Nations for a number of years was closely associated with the work of this body. On behalf of the Council I extend a warm welcome to him.

EXPRESSION OF THANKS TO THE RETIRING PRESIDENT

The PRESIDENT: As this is the first meeting of the Security Council for the month of July, I should like to take this opportunity to pay tribute on behalf of the Council to His Excellency Mr. Marcelo E.R. Delpech, Permanent Representative of Argentina to the United Nations, for his service as President of the Security Council for the month of June 1988. I am sure I speak for all members of the Security Council in expressing deep appreciation to Ambassador Delpech for the great diplomatic skill, versatility and unfailing courtesy with which he conducted the Council's business last month.

ADOPTION OF THE AGENDA

The agenda was adopted.

LETTER DATED 5 JULY FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE PRESIDENT OF THE SECURITY COUNCIL (S/19981)

The PRESIDENT: I should like to inform the Council that I have received letters from the representatives of India, the Islamic Republic of Iran, the Libyan Arab Jamahiriya, Pakistan and the Syrian Arab Republic, in which they request to be invited to participate in the discussion of the item on the Council's agenda. In conformity with the usual practice I propose, with the consent of the Council, to

(The President)

invite those representatives to participate in the discussion, without the right to vote, in accordance with the relevant provisions of the Charter and rule 37 of the Council's provisional rules of procedure.

There being no objection, it is so decided.

I am honoured to invite the Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran to take a place at the Council table and to participate in our work; I invite the representatives of India, the Libyan Arab Jamahiriya, Pakistan and the Syrian Arab Republic to take the places reserved for them at the side of the Council Chamber.

Mr. Velayati (Islamic Republic of Iran) took a place at the Council table; Mr. Rath (India), Mr. Muntasser (Libyan Arab Jamahiriya), Mr. Umer (Pakistan) and Mr. Al-Masri (Syrian Arab Republic) took the places reserved for them at the side of the Council Chamber.

The PRESIDENT: The Security Council will now begin its consideration of the item on its agenda.

The Security Council is meeting today in response to the request contained in a letter dated 5 July 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the President of the Security Council (S/19981).

I should like to draw the attention of members of the Council to the following other documents: S/19979, letter dated 3 July 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General; S/19987, letter dated 5 July 1988 from the Acting Permanent Representative of the Union of Soviet Socialist Republics to the United Nations addressed to the Secretary-General; S/19989, letter dated 6 July 1988 from the

ir.sepehrbourse

NO: 1185

UNITED NATIONS

S

Security Council

PROVISIONAL

S/PV.2818
14 July 1988

ENGLISH

PROVISIONAL VERBATIM RECORD OF THE TWO THOUSAND EIGHT HUNDRED AND EIGHTEENTH MEETING

Held at Headquarters, New York, on Thursday, 14 July 1988 at 10.30 a.m.

President:	Mr. NOGUEIRA-BATISTA	(Brazil)
	Algeria	Mr. DJOUDI
	Argentina	Mr. DELPECH
	China	Mr. LI Luye
	France	Mr. BROCHAND
	Germany, Federal Republic of	Mr. VERGAU
	Italy	Mr. BUCCI
	Japan	Mr. KAGAMI
	Nepal	Mr. RANA
	Senegal	Mr. SARRE
	Union of Soviet Socialist Republics	Mr. LOZINSKIY
	United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland	Mr. BIRCH
	United States of America	Mr. BUSH
	Yugoslavia	Mr. PEJIC
	Zambia	Mr. ZUZE

This record contains the original text of speeches delivered in English and interpretations of speeches in the other languages. The final text will be printed in the Official Records of the Security Council.

Corrections should be submitted to original speeches only. They should be sent under the signature of a member of the delegation concerned, within one week, to the Chief, Official Records Editing Section, Department of Conference Services, room DC2-750, 2 United Nations Plaza, and incorporated in a copy of the record.

88-60777/A 5578V (E)

defapoghaddas.ir

NO: 1184

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/20013
13 July 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 13 JULY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our numerous letters, the latest of which was issued as document S/19992, concerning the Iranian régime's continued bombing of Iraqi military sectors in the As-Sibah region using chemical weapons, I have the honour to inform you that the forces of the above-mentioned régime have committed the following acts of aggression:

Date	Time	Number of projectiles	Casualties and damage
9 July 1988	0230	1 heavy artillery bomb with mustard gas	5 wounded
12 July 1988	1840	1 mortar shell	1 killed and 4 wounded

I should be grateful if you would have the text of this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-18027 0373h (E)

defamographadgas.ir

(d) Expatriation of the non-combatant civilians taken captive and held as hostages by the Iraqi régime, including: Red Crescent relief workers, Mr. Tondguyan, Mr. Yahyavi, Mr. Bushehry and other members of Mr. Tondguyan's entourage.

(e) Equal exchange of the POWs who are over 60 years old.

(f) Equal exchange of POWs suffering from serious injuries or illnesses in accordance with the Third Geneva Convention.

(g) Release of the maimed and injured POWs, initiated unilaterally last year by the Islamic Republic of Iran, must be reciprocated by the Iraqi régime.

(h) Visitation rights for immediate families of the POWs in prison camps in both countries, and delivery of care packages according to Article 72 of the Third Geneva Convention.

It may be noted that by refusing proposals introduced by the Islamic Republic of Iran and by international organizations for the protection of POWs, the Iraqi régime is in effect, manoeuvring to force Iran into reciprocative measure.

The Islamic Republic of Iran expresses its readiness once again to welcome investigation by the United Nations of the conditions of POWs. Due to extremely critical conditions of Iranian civilians interned as POWs in Iraq and also those of Iranian POWs there, of course, such investigation should commence as soon as possible and with Iranian POWs.

It is highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

---

defamogmaddas.ir

5. Iranian POWs are constantly subjected to beatings and assaults by the Iraqi soldiers, or confined to solitary cells under intolerable conditions for long periods of time. The reports of the International Committee of the Red Cross and the United Nations delegation reports are all indicative of such crimes.

6. The Iraqi régime has held captive Mr. Tondguyan, the ex-Oil Minister, Messrs. Yahyavi and Bushehri, his deputies, and some others in his entourage. The International Committee of the Red Cross and the United Nations delegation were denied permission to visit them in January 1985. The mass media has so far reported them as still being alive, and the Iraqi régime has not denied these reports yet.

7. Since the inception of the imposed war, the Islamic Republic of Iran has unilaterally repatriated 695 Iraqi POWs. During several phases of release, some Iraqi POWs, when delivered to the International Committee of the Red Cross representatives and before boarding the airplanes, refused to return to Iraq and asked Iranian officials for asylum in Iran.

Since 1985, however, the Iraqi régime has refused to grant permission for the repatriation of Iranian POWs, and, from the inception of the imposed war up until 1985, it released a total number of 613 Iranian POWs, which included only 264 military personnel with all the rest being Iranian civilians kidnapped by the Iraqis at the beginning of the war.

8. According to the reports of the International Committee of the Red Cross the Iraqi POWs have enjoyed very good conditions in terms of food, hygiene, medical treatment, and recreation, and they are allowed to meet their families on some occasions. Therefore, the Iraqi allegations regarding maltreatment of Iraqi POWs by the Islamic Republic of Iran are purely false.

9. The Islamic Republic of Iran has submitted to Your Excellency, in document S/16992 of 1 March 1985, its proposal for the exchange of POWs within the framework of the Third Geneva Convention. Furthermore, these proposals were also explicitly raised and extensively discussed at the Twenty-Fifth International Meeting of the Red Cross and the Red Crescent Organizations, which included representatives from Iraq, too.

10. The Islamic Republic of Iran once again reiterates its practical proposals presented to and welcomed by the International Committee of the Red Cross in October 1987, and welcomes mediations for the implementation of these proposals by any international body, including the United Nations. This proposal includes:

(a) Equal exchange of the POWs held in captivity over five years.

(b) Equal exchange of adolescent POWs who were under 16 years old at the time of captivity.

(c) Equal exchange of medical doctors and relief workers.

defamationdays.ir

NO: 1183

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/20012
13 July 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 11 JULY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to bring to your attention the grave conditions of Iranian civilians interned in Iraq as prisoners of war and also that of the Iranian POWs in Iraq.

In light of Iraq's persistence in violating each and every rule and principle of international humanitarian law during the course of the imposed war including taking non-combatant residents of the border towns as prisoners of war, and ill-treatment of both physical and psychological nature of Iranian POWs in flagrant violation of the Third Geneva Convention relative to the treatment of prisoners of war, and in view of the following cases, the Islamic Republic of Iran requests the United Nations, particularly Your Excellency, to urgently consider the conditions of Iranian civilians interned in Iraq as well as Iranian POWs and their extraordinary problems.

1. The Iraqi régime has not hesitated to murder or massacre the Iranian POWs. The January 1985 report of the United Nations delegation about the incidents of 26 July and 19 November 1982, at Musel Camps No. 1 and No. 2 are but a few instances in this respect.

2. Since 1986, the Iraqi régime has not allowed the International Committee of the Red Cross to register more than 21 Iranian POWs, while the Committee has been able to register 4200 Iraqi POWs in the same period of time.

3. The Iraqi régime has hidden a great number of Iranian POWs in secret camps. The report of the International Committee of the Red Cross dated 7 May 1983, bears evidence to the fact that many Iranian POWs have been interned in secret camps since the inception of the war.

4. After occupying the Iranian city of Hoveizeh the Iraqi régime forcefully transferred into Iraq tens of thousands of its residents, including children, and old men and women. The reports of the International Committee of the Red Cross and also statements made by some of those residents released after being held as prisoners of war in Iraqi camps, reveal the awful conditions in these camps.

defamoshadas.ir

NO: 1182

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/20010
13 July 1988
ENGLISH
ORIGINAL: FRENCH

LETTER DATED 13 JULY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to transmit herewith a message from H.E. Mr. Phoumi Vongvichith, Acting President of the Lao People's Democratic Republic, addressed to H.E. Sayed Ali Khamenei, President of the Islamic Republic of Iran, on the occasion of the destruction of the Iranian civilian aircraft on 3 July 1988 by the American warship.

I should be grateful if you would arrange for the text of this letter and of its annex to be circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Alounkeo KITTIKHOUN
Chargé d'affaires a.i.

88-17993 0429d (E) /...

S/20010
English
Page 2

Annex

Message from the Acting President of the Lao People's Democratic Republic addressed to the President of the Islamic Republic of Iran

We were profoundly sad to learn of the destruction of the Iranian civilian aircraft on 3 July 1988 above the Persian Gulf by the American warship. This tragedy, which cost the lives of 298 passengers and crew members, is the direct consequence of the policy of force pursued by a great Power in that region. The Lao Government hopes that the dangerous situation prevailing in that region can be defused, in order to prevent another tragedy.

On behalf of the people and Government of the Lao People's Democratic Republic and in my personal capacity, I share the profound sorrow of the Iranian people and Government and of the grieving families.

Phoumi VONGVICHITH
Acting President of the Lao People's Democratic Republic

defamoghadas.ir

NO: 1181

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/20007
11 July 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 11 JULY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF SAUDI ARABIA TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to draw your attention to the letter dated 29 June 1988 from the Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General, in which the Iranian Government asserted that Iraqi aircraft had landed at two Saudi Arabian airports after attacking positions situated in Iran on 22 January and 21 April 1988, and to inform you that these allegations by Iran are completely unfounded.

I should be grateful if you would arrange for the text of this letter to be circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammed Mirdass AL-KHATANY
Chargé d'affaires a.i.

0337i (E)

defamogh.nadas.ir

NO: 1180

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/20006
11 July 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 11 JULY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to inform you that the Iranian forces of aggression engaged in artillery bombing of the residential zones of Qala Diza between 6.30 and 7 a.m., killing one member of the civilian population, wounding three others and damaging four dwellings.

I should be grateful if you would arrange for the text of this letter to be circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-1 0313g (E

defamoghadas.ir

S/20005
English
Page 2

Annex

Statement by Marlin Fitzwater
Assistant to the President for Press Relations

The President has reviewed United States policy in the Persian Gulf where our military forces are protecting vital interests of the free world. He has expressed his complete satisfaction with the policy and reiterated his belief that the actions of the USS Vincennes on 3 July in the case of the Iranian airliner were justifiable defensive actions. At the same time, he remains personally saddened at the tragic death of the innocent victims of this accident and has already expressed his deep regret to their families.

Prompted by the humanitarian traditions of our nation, the President has decided that the United States will offer compensation, on an ex gratia basis, to the families of the victims who died in the Iranian airliner incident. Details concerning amounts, timing and other matters remain to be worked out. It should be clearly understood that payment will go to the families, not governments, and will be subject to the normal U.S. legal requirements, including, if necessary, appropriate action by Congress. In the case of Iran, arrangements will be made through appropriate third parties. This offer of ex gratia compensation is consistent with international practice and is a humanitarian effort to ease the hardship of the families. It is offered on a voluntary basis, not on the basis of any legal liability or obligation.

The responsibility for this tragic incident, and for the deaths of hundreds of thousands of other innocent victims as a result of the Iran-Iraq war, lies with those who refuse to end the conflict. A particularly heavy burden of responsibility rests with the Government of Iran which has refused for almost a year to accept and implement Security Council resolution 598, while it continues unprovoked attacks on innocent neutral shipping and crews in the international waters of the Gulf. In fact, at the time of the Iran air incident, United States forces were militarily engaged with Iranian forces as a result of the latter's unprovoked attacks upon neutral ships and a United States Navy helicopter. The urgent necessity to end this conflict is reinforced by the dangers it poses to neighbouring countries and the deplorable precedent of the increasingly frequent use of chemical weapons by both sides, causing still more casualties.

Only an end to the war, an objective we desire, can halt the immense suffering in the region and put an end to innocent loss of life. Our goal is peace in the Gulf and on land. We urge Iran and Iraq to work with the Security Council for an urgent comprehensive settlement of the war pursuant to resolution 598. Meanwhile, United States forces will continue their mission in the area, keenly aware of the risks involved and ready to face them.

---

defenddocs.ir

NO: 1179

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/20005
11 July 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 11 JULY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE UNITED STATES OF AMERICA TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE PRESIDENT OF THE SECURITY COUNCIL

Enclosed is the statement made on 11 July 1988 by Marlin Fitzwater, Assistant to the President for Press Relations, announcing the President's decision that the United States will offer compensation, on an ex gratia basis to the families of the victims who died in the Iranian airliner incident.

I request that you circulate the text of this letter and attachment as a document of the Security Council.

(Signed) Vernon A. WALTERS

88-17867 0320f (E)

/...

defamoghaddas.ir

NO: 1178

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/20004
11 July 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 8 JULY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to bring to your attention the most recent case of an Iraqi attack against purely civilian areas.

On Monday 4 July 1988 in the afternoon, an Iraqi plane bombarded a residential quarter in the city of Bushehr which resulted in martyrdom of one civilian.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-17815 0318f (E)

defamoghaddas.ir

S/20003
English
Page 2

Annex

Unofficial translation

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of Kuwait and informs that:

According to the information received from relevant authorities of the Islamic Republic of Iran, on 22 December 1987, 16 Iraqi planes, consisting of 4 attack-planes and 12 tankers, took off from the Artavi base, 80 kilometres West of Sho'eibeh, Iraq. After flying over the West side of the city of Kuwait and over the southern region of Kuwait, 8 tanker-planes returned, but the rest continued their flight up to the Larak oil terminal, where they attacked the terminal before returning.

The Government of Kuwait, by granting air corridor and flight permission to the Iraqi planes, has clearly co-operated with the Iraqi régime.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran once again strongly protests against such co-operations of the Government of Kuwait with the warmonger Iraqi régime which is the source of aggression and savage, anti-human crimes against the Islamic Republic of Iran, and it holds the Government of Kuwait responsible for the consequences of such acts.

Obviously, the mere denial of such cases, despite confirmations made by some high ranking officials of that Government, cannot obliterate responsibilities arising from such co-operations and/or indifference towards them.

Therefore, the Islamic Republic of Iran expects the Government of Kuwait, in order to prove its claims of neutrality, to take appropriate measures to prevent further occurrence of such flights.

The Foreign Ministry of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Foreign Ministry of Kuwait the assurances of its highest consideration.

Hoping for the victory of the oppressed over the oppressors.

Ministry for Foreign Affairs of
the Islamic Republic of Iran

---

defamousmedias.ir

NO: 1177

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/20003
11 July 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 7 JULY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith the text of a protest note from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran to the Ministry of Foreign Affairs of Kuwait concerning the latter's co-operation with the Iraqi régime in the imposed war against the Islamic Republic of Iran.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

defamogrnadas.ir

S/20002
English
Page 2

Annex

Press statement by H.E. Syed Sharifuddin Pirzada, Secretary-General of the Organization of the Islamic Conference, on the American shooting down of an Iranian civilian aircraft

[Original: English]

It is with a deep sense of shock and outrage that we have learned about the shooting down of an Iranian aircraft on a scheduled flight to Dubai by the American naval forces in the Gulf, resulting in the death of more than 300 innocent Iranian passengers.

The unconvincing justification advanced by the American armed forces spokesman about the so-called "hostile posture" of the plane is patently untenable and lacks all credibility. There is no way that a civilian aircraft, with about 300 passengers on board, can assume a threatening or hostile posture towards a naval flotilla armed with the most advanced, sophisticated and deadly weaponry in the world. This action is culpable and is in the nature of terrorism.

One would do well to recall in this context the moral indignation and outrage displayed by the United States at the shooting down of a Korean civilian aircraft which had strayed for an extended period over Soviet airspace. The Soviet action, which resulted in the loss of more than 200 lives, was widely criticized and condemned internationally despite the fact that the South Korean aircraft had violated Soviet airspace. It remains to be seen whether American reaction to the shooting down of a civilian aircraft, resulting in the death of more than 300 passengers by its own forces over the high seas, in international airspace and in an area thousands of miles away from the United States territory, would show similar moral rectitude and forceful indignation against its own forces as it did in the case of the South Korean aircraft.

We deeply deplore this reckless attack against the Iranian aircraft, which can only further heighten tensions in the Gulf, and demand that those guilty of this crime should be severely punished.

We share the grief of the bereaved families and offer to them our heartfelt condolences. May Allah in his infinite mercy bless the souls of those who lost their lives in this tragedy and grant fortitude to their kith and kin to bear this grievous loss.

---

defamationdas.ir

NO: 1176

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/20002
11 July 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 11 JULY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF JORDAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE PRESIDENT OF THE SECURITY COUNCIL

I have the honour, inasmuch as my country, Jordan, holds the chairmanship of the Organization of the Islamic Conference, to transmit to you the text of the press statement delivered by His Excellency Syed Sharifuddin Pirzada, Secretary-General of the Organization of the Islamic Conference, concerning the shooting down of the Iranian civilian aircraft on 3 July 1988.

I should be grateful if you would have the statement circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Shaker ARABIAT
Chargé d'affaires a.i.

defamogradas.ir

the world. The time has come for orders to be issued to enter upon the sacred defence of the country's frontiers, to engage in a struggle of principle with the main enemy, namely the United States, on the political, economic, cultural and military fronts, and to implement those orders. This is particularly so since the main enemy has entered the arena together with its clients in the region, and negligence cannot be justified by any logic whatever. Your Eminence is aware that in the overall struggle with the United States slogans or the conduct of publicistic ceremonies will not suffice ... If we wish to engage in a struggle of principle against the major root and cause of outrages, oppression and corruption, the only way before us is that of acquainting ourselves with the various forms of United States and imperialistic domination on the fronts on which Islam, the great Islamic nation and the oppressed of the earth are being attacked. It is certain that such an important duty with regard to the political, economic and military sectors of the enemy must be made clear to our people and to the other oppressed peoples. There must be precise planning in order to enter the overall and fundamental struggle against that enemy.

I am confident that if Your Eminence were to issue such orders, the forces of the revolution and the cells of the resistance within and outside the country would assume their struggle against United States material, political, economic and military interests. The oppressed peoples and the Islamic liberation movements must plan for the realization of this struggle of principle. It is certain that the Islamic world will stand united and will be a torch of fire burning the United States, its clients and all colonialists from both East and West. The United States will not henceforth permit itself to strengthen the Iraqi régime, the House of Sa'ud and Israel so that they may engage in aggression, war and slaughter against Muslims.

We are surprised that the people of the United States, which has savoured the taste of colonialism and endured the crimes of the British, should allow its criminal Government to commit such outrage and such bloodshed. I am most hopeful that Your Eminence will issue orders, if there is interest in doing so, so that the millions of the Muslim masses in the world may place exceptional material and moral means at the disposal of the war and the struggle against the main enemy of Islam, the Quran and the oppressed peoples.

In conclusion, I request God Almighty to grant victory to all the Muslims and the miserable of the earth on all fronts. Well-being and long life to Your Eminence.

Enclosure 5

Text of Khomeini's letter of reply to Montazeri

(Tehran radio, 4 July 1988, 8.30 p.m.)

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate

His Eminence Ayatollah Montazeri, long may he continue to edify us: Your letter was a consolation for the sufferings of all those who suffered blows at the hands of the Great Satan, the occupied United States.

The free peoples of the world are constantly exposed to blows at the hands of the great Powers, particularly the criminal United States of America. As long as they do not desist from their resolve to counter world unbelief and polytheism and the hegemonistic United States, they will daily witness a new crime.

The Iranian people must be aware that this day is a day of struggle and war against all the Satans who usurp the rights of all the poor in the world in order to procure a life of luxury and weapons whereby they can rule the world of the poor for ever.

Our war is today not with Iraq and Israel. Our war is not with Saudi Arabia and the sheikhs of the Persian Gulf. Our war is not with Egypt, Jordan and Morocco. Our war is not with the great Powers of East and West. Our war is between our mission and all injustice and oppression. Our war is the war of Islam against the inequality that prevails in the capitalist and communist worlds. Our war is the war of the poor against the wealthy and the rulers who have no concern or pity for them in the Islamic countries. This war knows no weapons and is contained by no frontiers. This war knows naught of home, wealth, defeat, bitterness, want, poverty and hunger. This war is the war of belief and the war of revolutionary, ideological principles against the tyrannical, luxury-loving, squalid world. Our war is a holy war of honour, pride and uprightness against the enemies of the peoples. Our fighters breathe in the world of pure belief and the world of faith. The Muslims of the world know that the war between arrogance and Islam will never let the criminals rest and that its blows will be directed against all those who live in palaces. You, who are regarded as a part of the wealth of this revolution, are striving, through your support for Mr. Hashemi, to build a world filled with dignity and elevation. The Iranian people must know that the filthy hands of East and West have united today to destroy Islam and the Muslims. We must not permit the efforts of our revolutionary sons at the front to go for naught. In order to establish and apply the provisions of glorious Islam, we must define our union and move with firm steps towards the victory of Islam.

defapress.ir

The General Command of the Armed Forces calls in all sincerity upon the people, which is at the beginning of the long road that awaits it, to maintain its full state of alert, to fill the battle fronts with reinforcements and trained forces and to stand with heads raised high before a blood-sucking enemy endowed with the constant support of the forces of arrogance. The ill-omened union between arrogance and reaction in support of the Iraqi regime and against the Islamic revolution will, God willing, be eliminated. In these sensitive times, the General Command of the Armed Forces calls the attention of the free, Muslim, Iranian people to the following delicate and important points:

1. All those capable of bearing arms and going to the battle fronts must present themselves speedily at the bases of the Revolutionary Guards and the headquarters of the resistance in all parts of the country in order to register their names and make their way to the fronts or to the military training centres so that they can be dispatched as required and in accordance with organizational preparedness.

2. All Malik al-Ashtar forces and all members of the mobilization corps who have a combat specialization, whether in the official Guards or the honorary Guards, must remain in service in response to the request of the Islamic Revolutionary Guards in order to make up the shortfall in personnel and operational units.

3. The executive agencies and those in skilled professions must provide all possible assistance in the dispatch and training of volunteer combatants and in all other measures for the reinforcement of operational units.

4. The General Staff Committees in the provinces and the cities must provide the necessary backup so that the above-mentioned points can be implemented.

5. The plan for the dispatch of forces to the sacred defence front will be announced in detailed communiqués to be issued in the near future.

Peace and the mercy of God be upon you.

8 July 1988
16 Tir 1367
General Command of
the Armed Forces

Enclosure 4

Text of letter of Montazeri to Khomeini

Tehran radio, 4 July 1988, 2.30 p.m.

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate

"Surely we belong to God, and to Him we return"

To the Commander-in-Chief of the Armed Forces, the great Ayatollah Imam Khomeini, may God lengthen his shadow. After greetings, salutations and condolences to the Imam, the Iranian people and the families of the martyrs to the recent American crime, and after supplication for the granting of high standing to all martyrs in the way of righteousness, I state as follows:

The recent distressing crime of the United States in the Persian Gulf and its military aggression against an Iranian civil passenger aircraft causing the martyrdom of some 300 innocent Muslims - a matter that cannot be passed over - reveals once again to the entire world the anti-humanitarian aspects and the hypocrisy of the United States Government.

The United States, through this crime which is not evident to it as such, has demonstrated that it has no regard whatever for humanitarian principles and international resolutions and that it has become the principal enemy of Islam, the Iranian Muslim people and all the oppressed peoples of the world.

From close examination of the crimes and outrages committed by the clients of the United States in the region, it is clear to us that the underlying root of the Iraqi régime's aggression against Iran, of Israel's enraged aggression against Arab territory, of the slaughter of the oppressed Palestinian people in the occupied territories, of the killing of pilgrims to the Kaaba at Mecca by the House of Sa'ud and of the other crimes and iniquities in the region is the United States itself and its colonial ambitions.

It is the United States itself which has defended and which continues to defend the Iraqi régime in instigating and pursuing a war which actually came about in order to preserve United States and Israeli interests. In fact, were it not for United States support for the Iraqi régime and that of its clients in the region, the war would have come to an end years ago with the final victory of Islam. It is this criminal United States which has prompted an enraged Israel, the criminals of the House of Sa'ud and reaction in the region to commit outrages, crimes and massacres.

Thus, in accordance with the saying of the Commander of the Faithful (Peace be upon him), "I swear by God that any people that is exposed to enemy attack in its own home will become abused", and in accordance with the instructions of His Eminence, it is clear that the serious danger is indeed the United States and its aggression on many occasions against Islam, the Quran and the oppressed peoples of

ilsp.ir

Enclosure 2

Excerpts from the Islamic Constitution of the Islamic Republic of Iran

Introduction

The form of government in Islam

"With regard to the Islamic content of the Iranian revolution, which has been a movement aimed at the triumph of all oppressed and deprived persons over their oppressors, the Constitution provides the necessary basis for ensuring the continuation of the revolution at home and abroad. In particular, in the development of external relations, the revolution will strive, in concert with other Islamic and popular movements, to prepare the way for the formation of a single world community - 'This your nation is a single nation and I am your Lord, so worship Me' - and to assure the continuation of the struggle for the liberation for all deprived and oppressed peoples in the world."

An ideological army

"In the formation and equipping of the country's defence forces, due attention must be paid to faith and ideology as the basic norms. The army of the Islamic Republic and the corps of guards of the Islamic revolution are to be organized with this in mind, and they will be responsible not only for guarding and preserving the frontiers of the country but also for fulfilling the ideological mission of jihad in God's path; that is, extending the sovereignty of God's law throughout the world."

Article 3

"In order to attain the objectives specified in article 2, the Government of the Islamic Republic of Iran has the duty of directing all its resources to the following goals:

(...)

16. The formulation of the foreign policy of the country on the basis of Islamic criteria, brotherly commitment to all Muslims and the unstinting support of all oppressed and deprived people throughout the world."

/...

Enclosure 3

Full text of the communiqué of the General Command of the Armed Forces

In the name of God, the Merciful, the Compassionate

O free Islamic people,

The war which was imposed on our country eight years ago for the purpose of eliminating the Islamic revolution is a manifestation of the rancour and wrath of arrogance against our Islamic revolution of liberation. The world well knows that we are not the ones who began the war and that we were not the ones who wanted it but that we did not hesitate for a moment to defend the future and Islam.

Today our people is facing a great, divine and historic test. The important thing is that future history will be ours and that we must be steadfast and resist and be optimistic about the decisive divine victory.

O mighty people, through your unjustly treated defence full of resolution and relentlessness, you have proven to the world that nothing will assuage you but justice. Today, when arrogance breaks it teeth in its attempts against our country and the United States attacks the Persian Gulf with the support of reactionism, in order to strengthen and consolidate Saddam's aggression, not shrinking from downing a passenger aircraft in order to be revenged on you; when your just and truthful words concerning the need to chastise and destroy the aggressor have fallen on deaf ears in the political circles in the world which come under the influence of the tyrannical powers, in particular the United States; and, when unbelief as a whole stands against pure Islam, of which your revolution constitutes a manifestation, we need steadfastness and resistance more than ever before.

O mighty people, who have learned the way of glory and honour from your leader, you must fill all the theatres of war with capable and competent fighting forces in order to defend the revolution and the homeland. You must strive, through Islamic and revolutionary ideology, to remove the ambiguity and hesitance that the world has begun to talk about with regard to the course of the war and the future of the war, which is a consequence of the psychological war launched by the enemy. You must rise up with lofty purpose. Do not let opportunities slip from your hands. You must implement the resolve of the Government and people to continue the sacred defence to the last man and with all your might.

The people naturally expects that use will be made of all the great capacities that exist, whether military, popular, technical or national, and of the ability of institutions to devise a more disciplined and more effective military and combat organization so that it may be constantly in the service of the defence of Islam and of the country. In the light of the valuable efforts being made by the distinguished Deputy Commander-in-Chief of the Armed Forces, these capacities can, God willing, be put to use. In the matter of the defence of Islam and of the country, there must, however, be no hesitancy or surcease even for a single moment.

/...

dtp.isepr.ir

Annex

Letter dated 9 July 1988 from the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of Iraq addressed to the Secretary-General

1. I have the honour to inform you that, on 5 July 1988, Tehran radio broadcast a report that the Iranian Consultative Council had approved an act decreeing the continuation of the war against Iraq until the achievement of what it called "the final victory" and making that a strategy of Iran governing domestic and foreign policies in all political, economic, cultural, legal and military areas. It stipulated that this principle was to be taken into account in all political and legislative matters and planning (the text of the above-mentioned act is given in enclosure 1).

2. This Act assumes a very serious character since it reaffirms basic truths to which we have long drawn attention in our correspondence and talks with you and with the members of the Security Council. The first of these truths is that, by reason of its aberrant creed enshrined in the basic provisions laid down in the Iranian Constitution, in particular, in its introduction under the heads "The form of government in Islam" and "An ideological army" and in article 3, paragraph 16, which are quoted in enclosure 2 and in the light of the acts of aggression which it committed against Iraq in 1979 and 1980, in preparation for its commission of actual armed aggression against it on 4 September 1980, the Iranian régime bears the full responsibility for starting the war and for the aggression against Iraq. The second of these truths is that, although eight years have passed since the aggression which it committed against Iraq, in circumstances where the international community as a whole is unanimous about the necessity of ending the war and establishing lasting and comprehensive peace on the basis of Security Council resolution 598 (1987), the Iranian régime continues to reaffirm its basic tendency and established course of war and aggression. Among other truths made clear by the draft act is the corroboration beyond any shade of doubt of the fact that the Iranian Government disregards and violates the international obligations imposed on it under the United Nations Charter, particularly the obligations laid down in Article 2, paragraph 4, Article 24, paragraph 1, and Article 25, and the principles set forth in the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations of 24 October 1980, the principles set forth in General Assembly resolution 3314 (XXIX) of 14 December 1974 on the Definition of Aggression. The correct conclusion to be drawn from the open and blatant breach of these obligations is that the Iranian Government rejects, as it has done for eight years, the jurisdiction of the Security Council over the conflict and has, in fact, rejected the binding resolution 598 (1987).

3. These irrefutable truths make it incumbent on the Security Council to proceed without delay to draw the prompt and correct conclusions that follow from the Iranian draft Act, which is backed up by the positions and policies maintained by the Iranian régime since the beginning of its aggression against Iraq on 4 July 1980 and by its persistence in that aggression up to the present. In the

/...

forefront of these conclusions is the fact that the Iranian régime has rejected resolution 598 (1987), which requires a move to the imposition of sanctions on it under Chapter VII of the Charter and the terms of article 10 of the resolution.

Any hesitation in this matter will have no legal basis and will contribute to the prolongation of the war. It will also enable the aberrant and anachronistic Iranian régime, which defies the will of the contemporary international community, the will for peace and co-operation among peoples, to continue its aggression against Iraq and against the countries of the region and to threaten world peace and security.

4. In support of the correct conclusions to which we have drawn attention, we would point out that, on 8 July 1988, the General Command of the Iranian Armed Forces issued a communiqué (the text is given in enclosure 3), from which it is clear that the draft Act approved by the Iranian Consultative Assembly is being promptly implemented by the Iranian authorities. The exchange of letters between the actual leader of the régime, Khomeini and his deputy, Montazeri, the text of which is also annexed to this letter, shows beyond any shadow of doubt the Iranian insistence on continuing the war and the aggression against Iraq, the flagrant rejection of the provisions of the United Nations Charter and the categorical rejection of resolution 598 (1987) which this conduct represents (enclosures 4 and 5).

I request that this letter be circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Tariq AZIZ
Deputy Prime Minister and
Minister for Foreign Affairs
of the Republic of Iraq

/...

Enclosure 1

Draft act on the struggle against arrogance and continuation of the war

(Tehran radio, 5 July 1988, 2.30 p.m.)

The public meeting of the Islamic Consultative Council saw the approval of the draft act on the assiduous struggle against world arrogance, particularly the United States, and continuation of the war until the achievement of the final victory and its status as a strategy of the Islamic Republic of Iran.

Article 1 of this draft act provides that the assiduous struggle against world arrogance, with the Great Satan (the criminal United States) at its head, at the international level and continuation of the war against the aggressor Iraqi régime until the achievement of the final victory constitute a strategy of the Islamic Republic of Iran which governs domestic and foreign policies in all political, economic, cultural, legal and military areas and that this principle must be taken into account in all political and legislative matters and planning.

Our correspondent reported that Mr. Hashemi Rafsanjani, Speaker of the Islamic Consultative Assembly and Deputy Commander-in-Chief of the Armed Forces, spoke at this meeting about the United States attack on the Iranian passenger aircraft and termed it a disaster unprecedented in contemporary history. He said that this terrible disaster merited investigation and study.

He added: "We will not allow ourselves to disregard revenge, and we are the ones who will set the time, not the United States". The Deputy Commander-in-Chief of the Armed Forces said: "This disaster, which is worse than Hiroshima, is a further instance that exposes the United States character". He stressed that "This day will be regarded as a day of trial for world and international circles. We shall see what is the reaction of the United Nations Security Council, the International Court of Justice and the other international circles that have termed themselves humanitarian".

/...

ji'sepreuves.ir

NO: 1175

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/20001
10 July 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 9 JULY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to transmit herewith a letter dated 9 July 1988 from the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq concerning the adoption by the Iranian Consultative Assembly of an act decreeing the continuation of the war against Iraq, together with the following enclosures:

1. Draft act on the continuation of the war against Iraq;

2. Excerpts from the Iranian Constitution;

3. Communiqué of the General Command of the Iranian Armed Forces;

4. Text of a letter from Montazeri to Khomeini;

5. Khomeini's reply to Montazeri.

I should be grateful if you would have this letter and its enclosures circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamoghadas.ir

NO: 1174

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19980/Corr.1
8 July 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 4 JULY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Annex

Letter dated 2 July 1988 from the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of Iraq addressed to the Secretary-General

Corrigendum

The following correction has been requested by the Permanent Mission of Iraq to the United Nations:

Page 2, first line

For 18 March 1988 read 28 March 1988 (S/19695)

88-17703 0422d (E)

defamogradas.ir

NO: 1173

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19998
8 July 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 8 JULY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF GHANA TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE PRESIDENT OF THE SECURITY COUNCIL

On instructions of my Government, I have the honour to transmit the attached statement issued on the shooting down of the Iranian civilian aircraft on Saturday, 2 July 1988.

I should be grateful if you would arrange for the text to be circulated as a document of the Security Council.

(Signed) N. K. DUMEVI
Chargé d'Affaires, a.i.

88-17716 0309a (E) /...

S/19998
English
Page 2

Annex

STATEMENT ISSUED BY THE GOVERNMENT OF GHANA ON THE SHOOTING DOWN OF THE IRANIAN CIVILIAN AIRCRAFT ON 2 JULY 1988

The Government of Ghana wishes to express its deep consternation at the news of the shooting down by the United States navy of an Iranian civilian airliner resulting in the loss of nearly 300 lives. The Government of Ghana has consistently maintained that the introduction of naval forces of the major Powers into the Gulf area is uncalled for and fraught with danger. The unwillingness to yield to the demand to withdraw these forces has now led to this unwarranted and unacceptable act which has taken away the most basic of human rights, the right to life, from the innocent victims, including over 50 children and babies on board the aircraft. We view it not only as an unforgivable and violent act, but also as a deliberate provocation against Iran that could lead to an escalation of the Gulf war. The Government of Ghana calls for an immediate investigation under the auspices of the United Nations into the circumstances of the shooting down of the airliner. Meanwhile the Government of Ghana wishes to convey its profound sympathy and condolences to the bereaved families of the victims of this outrage.

---

defamoghaddas.ir

S/19993
English
Page 2

Annex

Letter dated 7 July 1988 from the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of Iraq addressed to the Secretary-General

I have the honour to refer to our letter dated 3 July 1988, in which I reiterated our request for the dispatch of a mission to investigate the Iranian régime's crimes against Iraqi prisoners of war and in which I set forth some illustrations of the crimes being committed by the Iranian régime, particularly the killing of prisoners bound by ropes, the cutting off of their limbs, burying them alive and the use of violence and terrorism for the purpose of religious and political brainwashing, in addition to that régime's continued seclusion and concealment of thousands of them.

Today we place before you, with profound grief, grave facts about a new heinous crime committed by the Iranian régime against the prisoners. After their liberation of the Mawat region, which had been occupied by Iranian forces, the Iraqi armed forces found the remains of considerable numbers of Iraqi prisoners. It is quite clear that the Iranian régime killed them, mutilated their corpses and burned them, after tying up some of them with ropes. These crimes are shown in the film sent with this letter, which was shot in the above-mentioned Mawat region.

We have called and continued to call for the strongest condemnation of this violation of the Geneva Convention relating to prisoners of war and, indeed, of the most elementary moral and religious values and concepts. This has forced us, in the past, to appeal to you more than once not to remain silent about such brutal crimes but to condemn them.

As we notify you about this new crime against our prisoners, we are convinced, more than at any time in the past, of the need to condemn this brutal conduct on the part of the Iranian régime in respect of prisoners of war, and we request the Secretariat and the Security Council to accord major and urgent attention to this grave subject. The matter also requires that the Secretariat be speedy in dispatching the mission of investigation which we have called for and, accordingly, take decisive measures to protect the life and dignity of the prisoners of war, in accordance with the third Geneva Convention of 1949.

I request you to have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Tariq AZIZ
Deputy Prime Minister and
Minister for Foreign Affairs
of the Republic of Iraq

---

defapress.ir

NO: 1172

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19993
7 July 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 7 JULY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to transmit herewith a letter dated 7 July 1988 from the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs concerning grave facts about the Iranian régime's commission of a new heinous crime against Iraqi prisoners of war. We shall provide you with the film referred to in the letter as soon as we receive it.

I should be grateful if you have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-17650 0388a (E)

/...

defamogrfadas.ir

NO: 1171

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19992
7 July 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 6 JULY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our repeated letters, the most recent being that contained in document S/19934, concerning the Iranian régime's continuing bombardment of purely residential centres in Iraq, using artillery and rocket launchers, I have the honour to inform you that the forces of that régime carried out the acts of aggression detailed below on 3, 4 and 5 July 1988:

	Time	Place	Casualties and damage
3 July 1988	1700-1730	Sulaymaniyah, Qala Diza, Bey Malik complex	1 woman wounded; 1 house damaged
	1100-1102	Basra, Abu al-Khasib	1 person wounded; 5 houses and 1 orchard set on fire
4 July 1988	0545-0645	Sulaymaniyah, Qala Diza and environs	———
5 July 1988	1940-2330	Sulaymaniyah, Darbandikhan and environs	7 citizens killed, including 5 children and 1 woman; 4 houses destroyed

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-17644 0283e (E)

defamogmadqas.ir

NO: 1170

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19991
6 July 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 6 JULY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to bring to your attention the most recent cases of the Iraqi attacks against the civilian targets inside the Islamic Republic of Iran.

Beginning at 0200 hours of 4 July 1988, the Iraqi forces of aggression heavily shelled the border city of Sardasht for 5 hours, which claimed 2 martyrs and 11 wounded as well as damaging 20 shops and residential quarters and a number of vehicles. Furthermore, 12 villages in the suburbs of the city have also been under heavy artillery fire, whose toll of casualties will subsequently be made available.

The Islamic Republic of Iran considers these attacks as a provocative prelude to their resumption of the war of the cities.

Therefore, it is expected of the Secretary-General to mobilize all facilities at his disposal to compel the Iraqi régime to respect its obligations under principles of international humanitarian law designed to spare the lives of civilians at the time of war.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-17573 0418d (E)

defa.mohaddas.ir

S/19989
English
Page 2

The actions of the United States forces in response to being attacked by Iranian small boats were taken in accordance with our inherent right of self-defence, as recognized in Article 51 of the Charter of the United Nations. The tragic loss of lives resulting from these actions underscores the dangers posed by the continuation of the Gulf war, the root-cause of tension and violence in the area, and the urgency of bringing this senseless conflict to an early end. The United States once again calls upon the international community, and particularly the members of the Security Council, to join us in redoubling our efforts to end the war as soon as possible and restore peace and security to the region, through the full and rapid implementation of Security Council resolution 598 (1987).

I ask that you circulate the text of this letter as a document of the Security Council.

(Signed) Herbert S. OKUN
Ambassador
Acting Permanent Representative

---

defamoghadas.ir

NO: 1169

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19989
6 July 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 6 JULY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE UNITED STATES OF AMERICA TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE PRESIDENT OF THE SECURITY COUNCIL

In accordance with Article 51 of the Charter of the United Nations, I wish on behalf of my Government to report that United States forces have exercised their inherent right of self-defence under international law by taking defensive action in response to an attack by the Islamic Republic of Iran against United States forces lawfully operating in international waters of the Persian Gulf.

On 3 July 1988, the USS Vincennes, which was operating in international waters in the Persian Gulf, sent a helicopter on an investigative patrol in international airspace in response to indications that approximately a dozen Iranian small boats were congregating to attack neutral merchant shipping. At approximately 2.10 a.m. (Eastern Daylight Time) on 3 July 1988, a group of Iranian patrol craft fired on the United States helicopter. The helicopter, without returning fire, returned immediately to the Vincennes, which was 10 nautical miles from the scene at the time of the incident. At approximately 2.42 a.m. (Eastern Daylight Time), as the Vincennes and another United States naval vessel were approaching the group of Iranian small boats, at least four of the small boats turned towards and began closing in on the United States warships. At that time, both United States ships opened fire on the small boats, sinking two and damaging a third. In the course of the United States response to the Iranian attack, the Vincennes fired in self-defence at what it believed to be a hostile Iranian military aircraft, after sending repeated warnings (to which the aircraft did not respond). Regrettably, the Iranian civilian airliner was shot down by the Vincennes. As President Reagan said, "this is a terrible human tragedy". The United States deeply regrets the tragic loss of life that occurred and is conducting a full investigation. The United States will also co-operate in all appropriate respects with any International Civil Aviation Organization (ICAO) investigation into this incident.

It remains the policy of my Government not to seek a military confrontation with the Islamic Republic of Iran or a widening of the conflict in the area.

defapress.ir

S/19987
English
Page 2

Annex

TASS STATEMENT OF 4 JULY 1988

A tragic event took place in the sky over the Persian Gulf on 3 July. An Iran Air airliner on a regular flight along a commercial air route over international waters was shot down by a missile from the United States naval ship Vincennes. All the 298 passengers and crew on board were killed. United States official spokesmen conceded that the missile had been fired by the United States ship.

The tragedy, responsibility for which lies wholly with the United States command, had been far from accidental. It has been in effect a direct corollary of United States actions over the past year to increase its military presence in the Persian Gulf.

The unprecedented buildup of United States warships and aircraft in the area has made and keeps making for an explosive situation there, which is fraught with the most unpredictable consequences. The crash of the Iranian airliner and the death of innocent people, including women and children, has dramatically demonstrated what power politics and the policy of heightening tension can lead to.

Consistently being for political ways of settling conflicts, including the one in the area, the Soviet Union has repeatedly warned in different forums that the path of military actions cannot lead to a normalized situation. If the warnings had been heeded, the 3 July tragedy would not have occurred.

The tragedy has demonstrated once again that the United States naval fleet must leave the Persian Gulf without delay. There is every possibility for peace and security in the Gulf to be ensured on a fundamentally different basis - by a United Nations naval force.

It is to avoid such tragedies that we have been consistently pressing for the removal of foreign military presence and foreign military bases from others' territories.

Expressing deep condolences over the loss of life and condemning the actions of the American military that have led to it, the Soviet side hopes that the United States leadership will draw from what has happened urgent conclusions in relation to United States policy in the Persian Gulf.

---

defamousdocs.ir

NO: 1168

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19987
5 July 1988
ENGLISH
ORIGINAL: RUSSIAN

LETTER DATED 5 JULY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to transmit herewith the text of the TASS statement of 4 July 1988.

I request you to have this statement circulated as an official document of the United Nations Security Council.

(Signed) V. LOZINSKIY
Acting Permanent Representative
of the USSR to the United Nations

defamoghadas.ir

NO: 1167

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19982
5 July 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 5 JULY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On 3 July 1988, we sent you a letter requesting you to dispatch a mission to Baghdad to investigate the facts concerning the use of chemical weapons by the Iranian régime.

We request that this letter be circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-17459 0370j (E)

/...

S/19982
English
Page 2

Annex

Letter dated 3 July 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary-General

I have the honour to inform you that the armed forces of the criminal Iranian régime used chemical weapons to bombard Iraqi forces in an operational sector at 3 a.m. on Friday, 1 July 1988. A number of Iraqi soldiers suffered various injuries and are currently being treated at a hospital centre. A similar attack took place at 8.30 p.m. on 20 June 1988.

Also, in one of the sectors on the front where the Iranian régime's armed forces were obliged to withdraw, the Iraqi forces have discovered a store of chemical weapons which that criminal régime was using against our armed forces.

The Iraqi Government requests that you immediately dispatch a mission - to include a chemical-weapon specialist - to Baghdad, for the purpose of examining the wounded and determining the exact nature of their injuries, as well as the type of chemical weapons which the Iranian régime had amassed for use against our armed forces.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamoghadas.ir

NO: 1166

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19981
5 July 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 5 JULY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE PRESIDENT OF THE SECURITY COUNCIL

Upon instructions from my Government and pursuant to the letter of 3 July 1988 from the Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Secretary-General (S/19979), I have the honour to request an urgent meeting of the Security Council to consider the massacre of 290 innocent civilian passengers of Iran Air flight 655 by the naval forces of the United States.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-17411 0362b (E)

defamogranadas.ir

S/19980
English
Page 4

[Original: English]

Enclosure

Note verbale dated 21 June 1988 from the International Committee of the Red Cross addressed to the Ministry of Foreign Affairs of Iraq

The International Committee of the Red Cross (ICRC) presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Iraq and has the honour to inform it of the following:

In December 1986, the authorities of the Islamic Republic of Iran authorized the ICRC to resume its visits to Iraqi prisoners of war in Iran. The resumption of these visits was governed, however, by a restrictive interpretation of Article 126 of the Third Geneva Convention.

At the end of a first series of visits to 15 camps and 6 hospitals, which was completed on 26 December 1987, several serious and fundamental problems had emerged, namely:

- The ICRC was not given access during this series of visits to 7,327 previously registered prisoners of war (POWs);
- The ICRC had no access to thousands of other POWs whom it knows to be held in Iran;
- The Detaining Power did not notify captured POWs to the ICRC;
- The ICRC was not granted the broader terms and conditions to which it is entitled for its visits, so that it can discharge its mandate under Article 126 fully and efficiently.

Despite the ICRC's repeated requests and representations, these fundamental issues still remain unsolved.

Without prejudging any subsequent decisions that may be reached by the Government of the Islamic Republic of Iran to remedy this most disturbing state of affairs, which has persisted for the past six months, the ICRC can but observe that basic provisions of the Third Geneva Convention are not being respected by the Detaining Power.

The ICRC has consequently informed the authorities of the Islamic Republic of Iran that under the prevailing circumstances which make it impossible for the ICRC to discharge the mandate entrusted to it by the Third Geneva Convention, it finds itself compelled to adapt the number of its staff in Tehran to the actual scope of activity of its delegation there.

/...

S/19980
English
Page 5

It goes without saying that the ICRC will pursue representations with the Iranian authorities to obtain an early resumption of its visits to Iraqi prisoners of war, in accordance with Article 126, and for the speedy adoption of decisions concerning the application of the Third Geneva Convention.

The ICRC will keep the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Iraq regularly informed about the nature of these representations and of further steps the ICRC might deem appropriate, such as the transmission to both belligerent parties of a Memorandum assessing in an objective manner to which extent the Republic of Iraq and the Islamic Republic of Iran respect or disregard the dispositions of the Third Geneva Convention relative to the treatment of prisoners of war of 1949, which possibly will be followed by a public statement of the ICRC in view of the gravity and the urgency of the issues involved.

The International Committee of the Red Cross avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Iraq the assurances of its high consideration.

Baghdad, 21 June 1988

defamationaddas.ir

In addition to the note verbale from ICRC to which I refer above, the Committee's reports on its visits to prisoner-of-war camps in Iran confirm that prisoners are subjected to intense political and psychological pressure, with the intention of inducing political and religious brainwashing, and that the Iranian authorities have allowed the Mission to carry out only one visit to certain Iraqi prisoner-of-war camps since it resumed its activity in Iran in December 1986. In contrast to this situation, The ICRC Mission in Iraq conducted, during 1987, for example, a series of visits to all Iranian prisoner-of-war camps in Iraq, at an average rate of one visit every six weeks.

A most important factor in establishing the truth of these reports may also be seen in the fact that the Tehran Mission's visits to Iraqi prisoner-of-war camps are conducted in the presence of Iranian observers. The Iranian authorities permit individual interviews only in a very small number of cases, which means that it is impossible to elicit precise and realistic information with respect to the prisoners' conditions.

Throughout its war of aggression against Iraq, the Iranian régime has subjected the prisoners to every atrocity from which a civilized human being would shrink. These include killing prisoners who are bound by ropes, cutting off their limbs and burying them alive, and even killing them in prisoner-of-war camps under the eyes of ICRC representatives, as happened in the crime committed at the Gorgan camp on 10 October 1984. They also include the use of violence and terrorism for the purpose of religious and political brainwashing and the subsequent use of such prisoners against their country. The régime is still committing such atrocities, in defiance of international public opinion, and is determined to continue with the war in violation of Security Council resolution 598 (1987).

To remain silent in the face of these dangerous violations of the law is entirely unacceptable. The United Nations Secretariat must deal with them promptly. They also require particular and urgent attention on the part of the Security Council and the prompt dispatch of the mission which we requested over three months ago.

I request that you have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Tariq AZIZ
Deputy Prime Minister
Minister for Foreign Affairs
of the Republic of Iraq

/...

defamousdocs.ir

S/19980
English
Page 2

[Original: Arabic]

Annex

Letter dated 2 July 1988 from the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of Iraq addressed to the Secretary-General

I have the honour to refer to our letter of 18 March 1988, in which we requested that the Secretariat dispatch a mission to examine the conditions of Iraqi prisoners in Iran and to inquire about the fate of more than 20,000 prisoners whose names have not been registered with the International Committee of the Red Cross (ICRC) since they were captured several years ago. It would also be the task of such a mission to inquire about the fate of 7,000 others who were registered with ICRC, but who have disappeared and about whose fate ICRC knows nothing, as well as to investigate the atrocities - such as killing, torture and brainwashing - which are being carried out against those held in captivity in Iran.

A considerable time has passed since we made our request, but the Secretariat has not up to now taken the steps required to dispatch the proposed mission, despite the gravity of the issue and the Iranian régime's persistence in its practice of violating the law and the third Geneva Convention relative to the treatment of prisoners of war of 1949.

In this connection, we wish to inform you that we received a most serious note verbale from ICRC (a copy of which is enclosed with this letter) on 21 June 1988. The note verbale, which concerns the ICRC Mission in Iran and the situation of Iraqi prisoners of war in that country, included the following important points:

1. ICRC was not given access, during its visits to a number of prisoner-of-war camps, to 7,327 previously registered prisoners of war. The Committee had already informed us that it was unaware of those prisoners' fate.

2. It was not given access to thousands of other prisoners of war whom it knew to be held in Iran. (According to current estimates by the Iraqi authorities, there are more than 30,000 such prisoners.)

3. The Iranian authorities did not provide ICRC with the names of those held in captivity.

4. The Iranian authorities did not permit ICRC to discharge its mandate fully and efficiently under article 126 of the third Geneva Convention of 1949.

5. ICRC noted that the Power detaining the Iraqi prisoners was not respecting the basic provisions of the third Geneva Convention and that, under the circumstances prevailing in Iran, it found itself unable to discharge the mandate entrusted to it under the third Geneva Convention and was thus compelled to reduce the number of its staff in Tehran.

/...

defamomahlas.ir

NO: 1165

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19980
4 July 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 4 JULY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to transmit a letter addressed to you by the Minister for Foreign Affairs and an enclosed note verbale from the International Committee of the Red Cross concerning the Committee's visits to Iraqi prisoner-of-war camps in Iran.

I should be grateful if you would have this letter and its annex and enclosure circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-17411 0430b (E)

/...

defamoghadas.ir

S/19979
English
Page 2

Annex

Letter from the Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Secretary-General

You have been informed that today, Sunday 3 July 1988, an Iran Air passenger aircraft was the target of missile attacks of the American naval forces stationed in the Persian Gulf. The Air Bus jet - a civilian aircraft of the Islamic Republic of Iran with 290 passengers - was flying on a scheduled flight from Bandar Abbas to Dubai in the routine corridor used by civilian airliners. As a result, the said civilian airliner disintegrated over the Persian Gulf waters causing the martyrdom of all passengers including 66 children and crew members of the aircraft.

The Islamic Republic of Iran has continuously kept you and other pertinent international authorities informed of the dangers of the provocative, illegitimate and expansionist American presence in the Persian Gulf and repeated acts of aggression by the United States against the sovereignty of the Islamic Republic of Iran. On numerous occasions we warned the international community of the grave and irreversible consequences of such provocative and aggressive policies. Regrettably, the inaction and indifference of international bodies, and particularly the United Nations, and the continued provocative presence of American naval forces in the Persian Gulf finally ended in the American missile attack against the civilian airliner of the Islamic Republic of Iran and the massacre of its innocent passengers.

This undoubtedly premeditated act of aggression by the United States against the civilian airliner of the Islamic Republic of Iran is in clear violation of all international rules and principles, particularly Articles 1 and 2 of the 1944 Chicago Convention, and seriously threatens civilian aviation in the region. The Government of the United States, with this act of cold blooded murder, once again proved that despite its excuse of maintaining freedom of navigation in the Persian Gulf, it seeks to exacerbate and prolong tension in the region. In pursuing this policy, and in total disregard to international legal and humanitarian principles, the United States has no shame in even targeting civilian airliners and massacring its passengers in cold blood.

The Islamic Republic of Iran, while informing Your Excellency of this tragedy, expects the United Nations, particularly the Secretary-General and the Security Council, to condemn this barbaric massacre of innocent civilian passengers, and take immediate measures to prevent further occurrence of such carnage. This is only possible through compelling the United States to remove its expansionist naval forces from the Persian Gulf. Furthermore, the Secretary-General should immediately mobilize pertinent international bodies, and conduct an on-sight investigation on the extent of this latest American atrocity. Mere verbal expressions of regret falls much short of what the circumstances require.

/...

S/19979
English
Page 3

It is evident, that the silence of the United Nations in the face of this carnage and its ignorance of the legitimate demands of the Islamic Republic of Iran will have irreversible and grave consequences in the region for which only the United States and the United Nations will be held accountable.

Ali-Akbar VELAYATI
Minister for Foreign Affairs
of the Islamic Republic of Iran

defapress.ir

NO: 1164

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19979
4 July 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 3 JULY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to enclose herewith the text of a letter by His Excellency Dr. Ali-Akbar Velayati, Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to Your Excellency.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

defamographadas.ir

S/19977
English
Page 4

18) At 1825 hours of April 19, 1988, an American airplane, 420 miles per hour and 27,000 altitude, violated the airspace of the territorial waters of the Islamic Republic of Iran east of Hormouz Strait.

19) At 1310 hours of April 20, 1988, an American airplane, 420 miles per hour and 18000 ft. altitude, violated the airspace of the territorial waters of the Islamic Republic of Iran west of Jask area.

20) AT 1326 hours of April 20, 1988, an American airplane, 420 miles per hour and 18000 ft. altitude, violated the airspace of the territorial waters of the Islamic Republic of Iran east of Jask.

21) At 1650 hours of April 20, 1988, an American airplane, 120 miles per hour and 20,000 ft. altitude, violated the airspace of the territorial waters of Larak and Gheshm Islands.

The Government of the Islamic Republic of Iran strongly protests such operations which are in flagrant violation of national sovereignly and territorial integrity of the Islamic Republic of Iran.

The responsibility for the consequences of the recurrence of such unlawful acts should obviously be borne by the Government of the United States.

---

defamationdocs.ir

8) At 1600 hours of April 18, 1988, two American airplanes, flying at 300 miles per hour and 18000 ft. altitude, violated the airspace of the Islamic Republic of Iran around the Tonbe-Bozourg Island.

9) At 1610 hours of April 18, 1988, an American airplane, flying at 420 miles per hour and 23000 ft. altitude, violated the airspace of the Islamic Republic of Iran, near Jask.

10) At 1900 hours of April 18, 1988, an American airplane, flying at 420 miles per hour and 24000 ft. altitude, violated the airspace of the Islamic Republic of Iran at the Larak and Gheshm Islands.

11) At 1917 hours of April 18, 1988, an American airplane, flying at 360 miles per hour and 15000 ft. altitude, violated the airspace of the Islamic Republic of Iran at the Larak and Gheshm Islands.

12) At 2055 hours of April 18, 1988, Six American airplanes, 400 miles per hour and 30,000 ft. altitude, violated the airspace of the territorial waters of the Islamic Republic of Iran around Jask.

13) AT 2115 hours of April 18, 1988, an American airplane, 360 miles per hour and 20,000 ft. altitude, violated the airspace of the territorial waters of the Islamic Republic of Iran east of Hormouz Strait.

14) At 2127 hours of April 18, 1988, an American airplane, 480 miles per hour and 20,000 ft. altitude, violated the airspace of Islamic Republic of Iran east of Larak Island.

15) At 2247 hours of April 18, 1988, an American airplane, 360 miles per hour and 22,000 ft. altitude, violated the airspace of the territorial waters of the Islamic Republic of Iran around Jask.

16) At 0900 hours of April 19, 1988, three American airplanes, 400 miles per hour and 25,000 ft. altitude, violated the airspace of the Islamic Republic of Iran at the Larak Island and Hormouz Strait.

17) At 1712 hours of April 19, 1988, two American airplanes, 480 miles per hour and 20,000 ft. altitude, violated the airspace of the Islamic Republic of Iran east of Hormouz Strait in the Hormouzgan Province.

defamousnadas.ir

Annex

According to the information received from the relevant authorities of the Islamic Republic of Iran, American planes, in defiance of all international laws protecting the sovereignly and territorial integrity of the member states of the United Nations, have repeatedly violated the airspace of the Islamic Republic of Iran:

1) At 0839 hours of April 18, 1988, an American airplane, flying at 100 miles per hour, and 3000 ft. altitude, violated the airspace of Abu-Mousa Island of the Islamic Republic of Iran.

2) At 0900 hours of April 18, 1988, two American airplanes, flying at 480 miles per hour and 15000 ft. altitude, violated the naval-space of the Islamic Republic of Iran at the east of Hormouz Strait.

3) AT 0950 hours of April 18, 1988, an American airplane flying at 240 miles per hour and 10,000 altitude, violated the airspace of the Islamic Republic of Iran at the Hormouz Strait.

4) At 1150 hours of April 18, 1988, two American airplanes, flying at 120 miles per hour and 3000 ft. altitude violated the airspace of the Islamic Republic of Iran at Seri Island.

5) At 1238 hours of April 18, 1988, an American airplane flying at 120 miles per hour and 4000 ft. altitude, violated the airspace of the Islamic Republic of Iran at Seri Island.

6) At 1400 hours of April 18, 1988, an American airplane, flying at 360 miles per hour and 18000 ft. altitude, violated the airspace of territorial waters of the Islamic Republic of Iran 15 miles east of Hormouz Strait.

7) At 1544 hours of April 18, 1988, an American airplane, flying at 420 miles per hour and 27000 ft. altitude, violated the airspace of territorial waters of the Islamic Republic of Iran, near Jask.

/...

defamoghadas.ir

NO: 1163

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19977
1 July 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 29 JUNE 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith a note verbale containing the protest of the Islamic Republic of Iran to the violations by American forces in the Persian Gulf against the sovereignty and territorial integrity of the Islamic Republic of Iran.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-17386 0304q (E)

/...

defamographadas.ir

On 18 July, Nelson Mandela will mark his seventieth birthday. The European Council strongly appeals to the South African authorities to free him and all other political prisoners.

The European Council confirms that the enactment of the proposed bill designed to deprive anti-apartheid organizations, striving for peaceful change, of financial support from abroad would place additional strain on the relations of the Twelve with South Africa.

5. Southern Africa

The Twelve recalled their established position concerning Namibia and supported the current efforts to secure peace for Angola and independence for Namibia on the basis of United Nations Security Council resolution 435 (1978).

6. Latin America

The European Council discussed the situation in Latin America and underlined the fundamental importance of the rule of democracy and the normal functioning of democratic institutions as a key factor for stability in the sub-continent. The continuity of the peace process in Central America is essential for achieving peace, justice and the observance of human rights in the whole region. The Twelve remain determined to provide continued support for this process.

---

defamogradas.ir

formed in a process of self-determination in which the resistance have a full part to play.

The European Council declares the readiness of the Community and its member States to provide humanitarian assistance under the programme to be carried out by the United Nations co-ordinator, non-governmental organizations and the International Committee of the Red Cross (ICRC) in favour of the voluntary repatriation and resettlement of the refugees and displaced persons.

The Community and its member States are also prepared to provide reconstruction assistance for Afghanistan after the formation of a representative government and the establishment of internal peace.

3. Middle East

The European Council expressed its concern at the increase in tension in the Middle East. The status quo in the occupied territories cannot be sustained. On the basis of their established positions the Twelve will continue to work towards the early convening, under United Nations auspices, of an international peace conference, which is the suitable framework for the necessary negotiations between the parties directly concerned, and is essential to the bringing about of a comprehensive, just and lasting peace in the region. The Twelve will support all initiatives to this end.

The continuation of the war between Iraq and Iran endangers the security and stability of the entire region. The Twelve deplore that, nearly one year after its unanimous adoption by the United Nations Security Council, resolution 598 (1987) has not yet been implemented. They will continue to support the efforts of the United Nations Secretary-General to secure its early and full implementation. The Twelve condemn the use of chemical weapons and renew their commitment to uphold the principle of freedom of navigation in the Gulf.

The Twelve remain deeply preoccupied by the situation in Lebanon. They confirmed the importance they attach to the orderly and legal conduct of the forthcoming presidential election. They also recalled their support for the United Nations Interim Force in Lebanon (UNIFIL) and reiterated their strong appeal for the immediate release of all hostages still being held in Lebanon.

The European Council welcomed the recent signature of the co-operation agreement with the Gulf Co-operation Council and the intensification of relations with its members. It also welcomed the recent Troika-meeting in the Euro-Arab dialogue and hoped this would lead to increased productive co-operation.

4. South Africa

The European Council noted with great concern that relations between the Twelve and South Africa run the risk of being worsened even further. In this respect, it urged that all legal options available in South Africa, including if necessary the granting of clemency by President Botha, should be used to prevent the death penalty from being carried out against the Sharpeville Six.

/...

defapress.ndas.ir

A/43/436
S/19975
English
Page 2

ANNEX

Conclusions of the European Council held on 27 and 28 June 1988 at Hannover

1. East-West relations

The European Council noted that East-West relations had moved into a more dynamic phase. The Twelve are determined to continue to play an active role in this process. They welcomed the evidence of the Moscow summit that a climate of increased confidence and co-operation has now been established in United States-Soviet relations.

The Twelve are encouraged by the recent progress in arms control and disarmament. They stress their willingess to work for further progress in the current and future negotiations with a view to achieving stability at a lower level of arms. The principle of asymmetrical reductions and stringent verification provisions laid down in the INF treaty establishes a valuable precedent.

The Twelve also look for continuing progress towards the peaceful resolution of regional conflicts, universal respect for fundamental human rights, and the free exchange of people and ideas.

The European Council welcomes the more outward-looking attitude now being shown by Eastern European countries in their economic contacts with the West, as witnessed by the establishment and development of relations with the Community. This should be encouraged as contributing to the wider opening up of their economies and societies. The East-West economic conference proposed by the Twelve at the Vienna Conference on Security and Co-operation in Europe (CSCE) follow-up meeting will also serve that purpose.

The European Council calls upon other CSCE participating States to join in an effort to conclude the Vienna meeting with a substantive and balanced document permitting significant progress in all areas, in particular in the human dimension. The draft concluding document proposed by the neutral and non-aligned States on 13 May offers a suitable basis to elaborate such a document. A successful conclusion of the Vienna meeting will make possible an early start of negotiations on conventional stability in Europe, the key issue of European security, aiming at the establishment of a stable and secure balance of conventional forces in Europe at a lower level, and on a further set of security and confidence-building measures, as well as other follow-up proposals supported by the Twelve.

2. Afghanistan

The European Council calls upon all concerned to implement fully the peace process set out by the Geneva agreements on Afghanistan. It expects the Soviet Union to complete the withdrawal of its troops in accordance with these agreements. It supports all efforts to establish a representative government

/...

defapolnadas.ir

NO: 1162

UNITED NATIONS

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/436
S/19975
30 June 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ENGLISH/FRENCH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Items 22, 29, 30, 36, 37, 40, 48, 63 and 64 of the preliminary list*
THE SITUATION IN CENTRAL AMERICA: THREATS TO INTERNATIONAL PEACE AND SECURITY AND PEACE INITIATIVES
QUESTION OF NAMIBIA
THE SITUATION IN AFGHANISTAN AND ITS IMPLICATIONS FOR INTERNATIONAL PEACE AND SECURITY
POLICIES OF APARTHEID OF THE GOVERNMENT OF SOUTH AFRICA
QUESTION OF PALESTINE
THE SITUATION IN THE MIDDLE EAST
CONSEQUENCES OF THE PROLONGATION OF THE ARMED CONFLICT BETWEEN IRAN AND IRAQ
CHEMICAL AND BACTERIOLOGICAL (BIOLOGICAL) WEAPONS
GENERAL AND COMPLETE DISARMAMENT

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 30 June 1988 from the Permanent Representative of the Federal Republic of Germany to the United Nations addressed to the Secretary-General

I have the honour to transmit to you herewith the English and French texts of the conclusions of the Heads of State of the Twelve States members of the European Community at the European Council which was held on 27 and 28 June 1988 at Hannover, Federal Republic of Germany (see annex).

I should be grateful if you would arrange to have the present letter and its annex circulated as a document of the General Assembly, under items 22, 29, 30, 36, 37, 40, 48, 63 and 64 of the preliminary list, and of the Security Council.

(Signed) Alexander COUNT YORK
Ambassador

* A/43/50.

88-17294 0271e (E) /...

defamoghaddas.ir

A/43/435
S/19974
English
Page 15

ANNEX III

Chairman's summary of political issues discussed at the Toronto Economic Summit

The following represents an agreed summary of the discussions on the Middle East, South Africa and Cambodia.

MIDDLE EAST

We express our deep concern at the increasing instability in the Near East. The current violence in the Occupied Territories is a clear sign that the status quo is not sustainable. An early negotiated settlement to the underlying Arab/Israeli dispute is essential. We declare our support for the convening of a properly structured international conference as the appropriate framework for the necessary negotiations between the parties directly concerned. In this perspective we salute current efforts aimed at achieving a settlement, particularly the initiative pursued by Mr. Shultz since February. We urge the parties to cooperate fully in the search for a solution.

We have pursued our consultations about the continuing war between Iran and Iraq, which remains a source of profound concern to us. We reaffirm our support for Security Council Resolution 598, which was adopted unanimously. We express our warm appreciation for the efforts of the Secretary General to work for a settlement on this basis and reiterate our firm determination to ensure implementation of this mandatory resolution by a follow-up resolution. We condemn the use of chemical weapons by either party, deplore proliferation of ballistic missiles in the region, and renew our commitment to uphold the principle of freedom of nagivation in the Gulf.

SOUTH AFRICA

We declare our abhorrence of apartheid, which must be replaced through a process of genuine national negotiations by a non-racial democracy.

We expressed our urgent opinion on three particular matters:

(1) all legal options available in South Africa should be used to secure clemency for the Sharpeville Six;

(2) the enactment of legislation designed to deprive anti-apartheid organisations of overseas aid would place severe strain on the relations each of us has with South Africa;

/...

defamibrandas.ir

NO: 1161

UNITED NATIONS

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/435
S/19974
1 July 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ENGLISH/FRENCH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Items 12, 23, 36, 40, 82 and 103 of the preliminary list*
REPORT OF THE ECONOMIC AND SOCIAL COUNCIL
THE SITUATION IN KAMPUCHEA
POLICIES OF APARTHEID OF THE GOVERNMENT OF SOUTH AFRICA
THE SITUATION IN THE MIDDLE EAST
DEVELOPMENT AND INTERNATIONAL ECONOMIC CO-OPERATION
INTERNATIONAL CAMPAIGN AGAINST TRAFFIC IN DRUGS

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 30 June 1988 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of Canada to the United Nations addressed to the Secretary-General

I have the honour to transmit to you herewith the final documents of the Toronto Economic Summit, held from 19 to 21 June 1988 (see annexes I, II and III).

I should be grateful if you could arrange for this letter and its annexes to be circulated as a document of the General Assembly, under items 12, 23, 36, 40, 82 and 103 of the preliminary list, and of the Security Council.

(Signed) W. A. MORRISON
Lieutenant-Colonel
Chargé d'affaires a.i.

* A/43/50.

defamoghadas.ir

NO: 1160

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19971
29 June 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 29 JUNE 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to bring to your attention the following case of Saudi-Iraqi co-operation in the imposed war against the Islamic Republic of Iran.

On 22 January 1988, 16 Iraqi planes, consisting of 4 fighter-bombers and 12 tankers, flew from the Artavi base, 80 kilometres west of Sho'eibeh, Iraq. After flying over the littoral Persian Gulf State, and twice aerial refuelling, the fighter-bombers attacked Larak oil terminal. On their return, all the planes landed at Dahran airport in Saudi Arabia, wherefrom, after refuelling and the crew's resting, they flew to the Artavi base the same day in the afternoon.

Between 1200 and 1210 hours of 21 April 1988, two Iraqi Mirage planes attacked Farsi Island, where one of them was hit by the anti-aircraft units, which subsequently made an emergency landing at Abu Jobil airport in Saudi Arabia. The damaged parts of this Iraqi jet were later transported to Iraq.

These facts which are clear indications of the all-around Saudi co-operation with and support for the aggressive Iraqi régime in the imposed war constitute the unequivocal violation of the principles of neutrality.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-17197 0357h (E)

defamationdas.ir

(2) At 16:56 hours of 15 April 1988, an S3 American airplane at the position of 2408 North and 5951 East intercepted an Iranian Sea-Patrol aircraft for 28 minutes.

(3) At 09:03 hours of 16 April 1988, an F-14 American airplane at the position of 2458 North and 5808 East intercepted an Iranian Sea-Patrol aircraft for 5 minutes.

(4) At 16:46 hours of 17 April 1988, two F-14 American airplanes with the number of 107 and 202 at the position of 24447 North and 5808 East intercepted an Iranian Sea-Patrol aircraft for 22 minutes.

(5) At 09:38 hours of 18 April 1988, two F-14 American airplanes at the position of 2502 North and 5758 East interceoted an Iranian Sea-Patrol aircraft for 27 minutes.

(6) At 13:43 hours of 30 April 1988, an F-14 American airplane at the position of 2513 North and 5830 East intercepted an Iranian Sea-Patrol aircraft for 5 minutes.

---

defamoghaddas.ir

S 19970
English
Page 2

Annex

(A) Warnings by Naval Units.

(1) At 09:24 hours of 14 April 1988, American ship number 975 at the position of 2501 North and 5725 East warned an Iranian Sea-Patrol aircraft at the position of 2510 North and 5724 East not to fly closer to the ship.

(2) At 17:03 hours of 15 April 1988, American ship at the position of 2417 North and 5956 East warned an Iranian Sea-Patrol aircraft at the position of 2358 North and 6020 East not to fly closer to the ship.

(3) At 09:29 hours of 16 April 1988, American ship number 65 at the position of 2430 North and 5921 East warned an Iranian Sea-Patrol aircraft at the position of 2434 North and 5914 East not to fly closer to the ship.

(4) At 15:33 hours of 16 April 1988, American ship number 967 at the position of 2620 North and 5550 East warned an Iranian Sea-Patrol aircraft at the position of 2621 North and 5538 East not to fly closer to the ship.

(5) At 17:02 hours of 17 April 1988, American ship at the position of 2425 North and 5930 East warned an Iranian Sea-Patrol aircraft at the position of 2439 North and 5912 East not to fly closer to the ship.

(6) At 09:13 hours of 18 April 1988, American ship number 1063 at the position of 2610 North and 5645 East warned an Iranian Sea-Patrol aircraft at the position of 2610 North and 5652 East not to fly closer to the ship.

(7) At 09:47 hours of 18 April 1988, American ship number 65 at the position of 2425 North and 5925 East warned an Iranian Sea-Patrol aircraft at the position of 2450 North and 5835 East not to fly closer to the ship.

(8) At 17:41 hours of 19 April 1988, American ship at the position of 2652 North and 5130 East warned an Iranian Sea-Patrol aircraft at the position of 2730 North and 5140 East not to fly closer to the ship.

(9) At 13:12 hours of 30 April 1988, American ship at the position of 2445 North and 5928 East warned an Iranian Sea-Patrol aircraft at the position of 2457 North and 5958 East not to fly closer to the ship.

(10) At 11:15 hours of 7 May 1988, American ship at the position of 2530 North and 5702 East warned an Iranian Sea-Patrol aircraft at the position of 2536 North and 5708 East not to fly closer to the ship.

(B) Interceptions by United States Airplanes.

(1) At 16:55 hours of 15 April 1988, an A7 American airplane at the position of 2411 North and 5956 East intercepted an Iranian Sea-Patrol aircraft for 31 minutes.

/...

defapolitadas.ir

NO: 1159

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19970
29 June 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 27 JUNE 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instruction from my Government, I have the honour to enclose herewith a list of violations by United States naval forces in the Persian Gulf and the Sea of Oman against the sovereignty and territorial integrity of the Islamic Republic of Iran.

It would be highly appreciated if this letter and the annex could be circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-17191 0425b (E)

defamogradas.ir

S/19967
English
Page 2

Annex

Letter from the Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Secretary-General

The Iraqi crimes during the course of the imposed war include among others: bombarding the purely civilian areas, massacring innocent civilians, employing deadly chemical weapons and targeting tankers in the Persian Gulf - for breaking the defence lines and in order to break the morale of the Iranian combatants, are obvious cases of atrocities perpetrated by this criminal régime that have profoundly stirred the world conscience. While the world at large, the majority of heads of States and independent political figures all over the world have expressed their grave concerns in respect to these atrocities and have condemned them, the Security Council has either kept silent or simply taken a mild position vis-à-vis all these anti-human acts.

The employment of chemical weapons in Halabcheh was the climax of this crime which made the civilized world both ashamed and profoundly alarmed. Recently, too, the extensive use of chemical weapons in the south of Khuzestan between the cities of Ahwaz and Khorramshahr has resulted in hundreds of deaths and over 3,000 severely injured.

Advanced technology employed by Iraq to manufacture chemical weapons and its constant use of varied chemical agents, combined with lack of serious action on the part of the United Nations in general and the Security Council in particular to establish a permanent mechanism for immediate investigation and verification of the use of chemical agents has led to the erosion and disappearance of traces of this Iraqi crime.

In the light of the above I deem it necessary to draw your urgent attention to the following:

International bodies should exert all their resources to prevent Iraq from the use of such anti-human weapons.

A team of chemical experts should be sent promptly to the region before the environmental evidence of the crime is eroded. A permanent mechanism for prompt investigation and verification of the use of chemical weapons should be envisioned.

We declare that it is the silence of the international circles and their latitude in this respect that has provided Iraq with a free hand constantly to employ chemical agents as a normal and conventional weapon with no qualms whatsoever.

Should the international bodies concerned further hesitate to uphold the authority of the international humanitarian law for short-sighted political considerations which has led to the massacre of innocent civilians through the use of chemical weapons by Iraq, we then consider it our legitimate right for

/...

S/199
Engli
Page

self-defence to take effective and necessary measures to employ all facilities at our disposal in order to put an end, once and for all, to such Iraqi atrocities.

Ali Akbar VELAYATI
Minister of Foreign Affair
The Islamic Republic of Ira

defamationdata.ir

NO: 1158

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19967
27 June 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 27 JUNE 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith the letter of His Excellency Mr. Ali Akbar Velayati, the Minister of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Je'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-17098 0315i (E)

/...

defamoghaddas.ir

NO: 1157

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19965
27 June 1988
ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 27 JUNE 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith a note verbale containing the protest of the Islamic Republic of Iran to a violation by American forces in the Persian Gulf against the sovereignty and territorial integrity of the Islamic Republic of Iran.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-17080 0369a (E) /...

Annex

According to information received from relevant authorities of the Islamic Republic of Iran, at 0910 hours of 30 April 1988, an SR-71 American plane flying at 65,000 to 70,000 ft. high, 1,100 miles per hour, violated the airspace of the Islamic Republic of Iran from Taheri Port to Chah-bahar.

The Government of the Islamic Republic of Iran strongly protests against such operations by American airplanes which is in flagrant violation of national sovereignty and territorial integrity of the Islamic Republic of Iran.

The responsibility for consequences of recurrence of such acts should obviously be borne by the Government of the United States.

---

defamoghaddas.ir

S/19961
English
Page 2

Annex

UNOFFICIAL TRANSLATION

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Embassy of Switzerland (Interest Section of the United States) in Tehran and informs that according to information received from relevant authorities of the Islamic Republic of Iran:

(1) At 0910 hours of 30 April 1988, an American airplane violated the airspace of the Islamic Republic of Iran in Provinces of Bushehr and Hormozgan. The plane engaged in reconnaissance operation and photography.

(2) At 0943 hours of 30 April 1988, the airspace of Bandar Abbas was violated and subsequently the sound barrier was broken.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran strongly protest the violations of Iranian airspace by American airplanes and it condemns such acts which are carried out in violation of the principles of international law. These violations by American airplanes constitute the explicit breach of sovereignty and territorial integrity of the Islamic Republic of Iran, and the Government of the United States is responsible for the consequences of such unlawful acts.

While emphasizing its legitimate right to self-defence and to respond to such violations, the Foreign Ministry of the Islamic Republic of Iran is of the view that such American acts have caused the escalation of tension in the region and further endangers the peace and security in this sensitive area.

The Government of the Islamic Republic of Iran while reserving its right to self-defence, herewith demands an explanation by the authorities of the United States vis-à-vis these flagrant violations.

The Foreign Ministry of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to assure the Embassy of Switzerland in Tehran of its high consideration.

Hoping for the victory of the oppressed over the oppressors.

Ministry of Foreign Affairs of
the Islamic Republic of Iran

Embassy of Switzerland -
Interest Section of the United States
in Tehran, Iran

---

defamoghaddas.ir

NO: 1156

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19961
24 June 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 24 JUNE 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to inform you that on 3 May 1988, the Chargé d'affaires of the Embassy of Switzerland (United States Interest Section) in Tehran was summoned to the Foreign Ministry and a note of protest regarding the violations of the airspace of the Islamic Republic of Iran by American planes was submitted to him. An unofficial translation of the note of protest is herewith attached.

It would be highly appreciated if this letter and the annex could be circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

defamogi.adas.ir

NO: 1155

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19956
23 June 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 22 JUNE 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instruction from my Government, and pursuant to my previous letters concerning Iraqi indiscriminate attacks against purely civilian quarters, I have the honour to bring to your attention the latest instances of Iraqi violations of international humanitarian laws.

1. At 1420 hours on 19 June 1988, Iraqi airplanes bombarded the village of Mish-Khas in Ilam, inflicting extensive damages to farmlands of the villagers.

2. At 1905 hours on the same day, another village in Ilam was bombarded by Iraqi planes.

3. At 1915 hours on the same day, the vicinity of Ilam was bombarded.

4. At 1500 hours on 20 June 1988, Iraqi planes bombarded the village of Sarni in Ilam, leaving one civilian martyred and three others wounded.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-16825 0290f (E)

defamogradas.ir

NO: 1154

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19954
22 June 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 22 JUNE 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

As Your Excellency is already aware, the aggressive Iraqi régime, in pursuit of its criminal policy of occupying the territories of the Islamic Republic of Iran, attacked the border city of Mehran on Saturday, 18 June 1988, employing extensive ground and air forces, including extensive armoured and infantry units as well as using all types of destructive and lethal weapons.

The Iraqi régime, pursuing its expansionist goals and violating all international principles, particularly the 1949 Geneva Conventions and the 1925 Geneva Protocol, has spared no criminal measures in attacking the border city of Mehran, and subsequently, in an effort to divert the world public opinion, has denied this expansionist aggression by attributing it to a certain terrorist group.

Needless to point out that considering the limited number of members of the terrorist group in question, lacking military capabilities such as heavy weaponry, artillery units, lethal, and highly destructive weapons, this small group could not have undertaken such an attack against the city of Mehran. The group in question receiving financial and military support from Iraq has only been able to carry out terrorist acts against innocent civilians.

International bodies, particularly the United Nations should consider the serious nature of this issue which illustrates that apart from the conduct of war, Iraq is pursuing objectives which has direct bearing on internal affairs of the Islamic Republic of Iran. Furthermore, by attacking the border city of Mehran, using Iranian terrorist groups and creating continued border disturbances Iraq has once again proven that it never pursues a lasting peace and security in the region. By continuing its aggression through the use of destructive and anti-human weapons, Iraq has constantly sought to create new obstacles for Your Excellency's initiatives and implementation plan.

The recent Iraqi attack against Mehran and their subsequent manoeuvres of involving a terrorist group which discloses the true nature of this war mongering régime is an illustration of the hypocrisy of the call for peace purported by the Iraqi régime - hence furnishing the United Nations with further evidence of intransigence of the Iraqi regime and its aggressive nature.

88-16738 0308i (E)

/...

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

defenceforces.ir

NO: 1153

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19948
20 June 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 19 JUNE 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE PRESIDENT OF THE SECURITY COUNCIL

On instructions from my Government, I have the honour to inform you that Radio Tehran has reported that Iraq attacked the city of Mehran on six fronts last night and this morning. In addition, the Iranian media claimed today that Iraqi forces had used chemical weapons during the attack.

Those Iranian allegations are completely unfounded. In this connection, Mr. Latif Nasif Jassim, the Iraqi Minister of Culture and Information, has stated that Iraqi forces have not launched any attack on Mehran. He pointed out that it was the national liberation forces of the Iranian opposition, the people's mujahidin, that had launched the attack. This, then, is an exclusively Iranian affair that does not involve Iraq. The Minister categorically denied any use of chemical weapons, and pointed out that whenever the Tehran régime suffered a military defeat or setback, it resorted to the traditional manoeuvre of justifying such misfortunes by invoking the false argument regarding the use of chemical weapons.

I should be grateful if you would have the text of this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-16564 0255e (E)

defamousiraqdas.ir

NO: 1152

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19946
17 June 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 17 JUNE 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, and pursuant to my letter dated 16 June 1988 (S/19943), I have the honour to bring the following additional information to your attention.

Type of chemical agents: Mustard and Nerve Gas;

Type of attack: Aerial.

I regret to inform you that the number of martyrs has risen to three and to this writing 12 others are known to have received different degrees of injury.

It will be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-16448 0303i (E)

defamoghaddas.ir

NO: 1151

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19943
16 June 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 16 JUNE 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, and pursuant to my letter No. 348 of 16 June 1988, I have the honour to inform that the Iraqi régime resorted to chemical warfare against the Iranian village of Bawaleh-Hassan in the vicinity of Baneh. The attack, which took place at 0800 hours of 14 June 1988, resulted in the martyrdom of 2 and injury of more than 10 others. Further details of this latest Iraqi criminal resort to chemical warfare will be provided in due course.

It will be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad-Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-16296 0273g (E)

defamogmaddas.ir

Regrettably - and despite the precedent of previous cases when the United Nations had responded to Iranian complaints by dispatching teams of experts - we are yet to witness any reaction from the United Nations vis-à-vis Iraqi resort to chemical weapons which took place only days following the adoption of resolution 612 (1988). The obligation of the United Nations to take effective measures is not only based on the decision of the Council in its resolution 612 (1988), but also emanates from General Assembly resolution 42/37 C which mandates the Secretary-General to investigate reports of the use of chemical weapons and inform all Member States of his findings.

The Islamic Republic of Iran is of the opinion that procrastination of the Security Council and the Secretariat has given the Iraqi régime the audacity to continue and escalate its criminal use of chemical weapons - most recently during the past four days - further eroding the authority of Geneva Protocol of 1925 and resolution 612 (1988). It is evident that the indifference of these United Nations organs is in serious disregard for the serious concerns about escalation in the use of chemical weapons being expressed by most delegations in the course of the third special session on disarmament.

Although most members of the Security Council have declared their readiness to implement resolution 612 (1988) and to take strong and effective preventive measures vis-à-vis Iraqi use of chemical weapons, certain members of the Council, motivated by their antagonism towards the Islamic Republic of Iran, are trying to prevent the implementation of this resolution by converting this principle of international humanitarian law into a political bargaining tool. The Islamic Republic of Iran strongly expects that efforts be made by all pertinent bodies to prevent such political manipulations from creating obstacles for adoption of effective preventive and punitive measures against the use of chemical weapons by Iraq, which has shamelessly disregarded the most basic norms of international humanitarian law as well as Security Council resolution 612 (1988).

It is evident that further delay in dispatching the team of experts, particularly when the special session on disarmament is seriously concerned with the issue, would clearly illustrate the lack of seriousness on the part of the Security Council and the absence of co-ordination between different United Nations organs.

It is also clear that this delay, along with the most recent resorts to chemical welfare by Iraq - the details of which will be transmitted to Your Excellency as soon as possible - not only will cause relative disappearance of evidence of the latest Iraqi crimes, but also will erode the authority and credibility of international instruments, gradually decreasing the abhorrence of these horrifying weapons.

/...

It will be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the General Assembly, under item 62 of the preliminary list and of the Security Council.

(Signed) Mohammad-Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

---

defamousdocs.ir

NO: 1150

UNITED NATIONS

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/410
S/19942
16 June 1988

ORIGINAL: ENGLISH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Item 62 of the preliminary list*
REDUCTION OF MILITARY BUDGETS

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 16 June 1988 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General

Upon instructions from my Government, I have the honour to bring the following to your attention.

The Islamic Republic of Iran, reminding the United Nations of the provisions of paragraph 5 of Security Council resolution 612 (1988) of 9 May 1988, once again reiterates its strong dismay at the failure of the United Nations to respond to Iranian requests for the dispatch of a team of experts to investigate the resumption of Iraqi use of chemical weapons in Marivan, Sardasht and Western Azarbaijan on 17 and 18 May 1988. These manifestations of the universally condemned Iraqi policy of resort to chemical warfare were in clear violation of paragraph 3 of resolution 612 (1988) which resulted in the martyrdom and injury of more than 537 people. My delegation brought detailed information with regard to these uses of chemical weapons by Iraq to the attention of the United Nations in its letters dated 19 and 25 May 1988 (S/19892 and S/19902 respectively).

Based on unanimously adopted resolution 612 (1988) - the first binding United Nations resolution devoted to prohibition of the use of chemical weapons - the Security Council has been duty-bound to take practical measures in order to implement the resolution in accordance with paragraph 5, which reads:

Decides to remain seized of the matter and expresses its determination to review the implementation of this resolution.

* A/43/50.

defenceadas.ir

The Conference renewed its condemnation and rejection of Iran's continued occupation of Arab territory in Iraq, its continuation of the war, its failure to respond to Arab and international peace initiatives and the resolutions adopted by the United Nations and its refusal to comply with Security Council resolution 598 (1987).

The Conference called upon the international community to assume its responsibilities for the implementation of the above-mentioned resolution as an integral whole, in letter and in spirit, according to the sequence of its operative paragraphs. It called upon the Security Council to adopt firm measures to ensure Iran's compliance with this resolution, in accordance with the relevant provisions of the United Nations Charter.

The Conference hailed with pride and admiration Arab Iraq's liberation of the Al-Faw and Shalamcheh region. It reaffirmed its full solidarity with Iraq in the endeavour to liberate the other territories occupied by Iran, proceeding from its commitment to national responsibility and in affirmation of its resolve to protect Arab national security and safeguard Arab territories.

Support for the Arab Gulf States

The Conference reviewed the threats arising from the continuation of the Iran-Iraq war, which had begun to affect the security and stability of some States of the region, the State of Kuwait in particular. It reaffirmed the resolutions adopted by it at the Amman Extraordinary Summit Conference and expressed the determination of member States to support the Arab Gulf States in countering any external aggression. The Conference also condemned all forms of terrorism practised by Iran against the Arab Gulf States, consisting of intervention in the internal affairs of those States and resort to acts of violence and sabotage affecting the internal security of some of the Arab Gulf States, particularly Kuwait and the Kingdom of Saudi Arabia.

Organization of the pilgrimage to the Holy Kaaba

The Conference expressed its solidarity with and support for the measures taken by the Kingdom of Saudi Arabia in organizing the pilgrimage to the Holy Kaaba, as well as for the facilities and assistance which it provided to pilgrims. It also emphasized the need to respect the holy places, the rites of the pilgrimage, the security and safety of pilgrims and the sovereignty of the Kingdom of Saudi Arabia.

Condemnation of Israeli acts of aggression against Arab States

The Conference affirmed its belief that Arab national security was an indivisible whole and that any act of aggression or terrorism against the sovereignty of any member State constituted an act of aggression against the whole Arab nation. In this context, the Conference reiterated its condemnation of Israel's acts of aggression against Iraq with the intention of destroying that country's nuclear reactor, repeated aggression against the Republic of Tunisia by attacking the Palestine Liberation Organization headquarters, assassination of the

defapress.ir

United States policy and the question of Palestine

The Conference drew attention to the continued pursuit by the United States of America of its policy of pandering to Israel and hostility to the inalienable national rights of the Palestinian people. It condemned this policy, which encouraged Israel to continue its aggression and its violation of human rights, paralysed efforts to establish peace and conflicted with the responsibilities of the United States, as a permanent member of the Security Council, to preserve peace and international security.

Appreciation of support for the Palestinian people

The Conference expressed its great appreciation for the positions taken by the Non-Aligned Movement, the Organization of African Unity, the Organization of the Islamic Conference and the Socialist Group and also by the European States, peoples and parliaments and freedom- and peace-loving forces which had supported the Palestinian people in its just struggle. The Conference condemned the racist and repressive practices of the Israeli occupation authorities in the occupied Palestinian and Arab territories.

Support for Lebanon and its national resistance

The Conference studied the grave circumstances through which Lebanon was passing and expressed its support for its endeavour to put an end to the Israeli occupation of the Lebanese south. It stressed its support for Lebanon in its defence of its sovereignty, security and territorial integrity and in its endeavour to put an end to the state of war, extend the sovereignty of the State throughout Lebanese territory and bring about the recovery of its economy. It renewed its urgent call for the concerting of all efforts for the achievement of national unity.

The Conference hailed the Lebanese national resistance, stressing the continuity of its support and backing by all means for the steadfastness of the Lebanese people in the face of Israeli occupation.

The Iraq-Iran war

The Conference studied with great concern the subject of the Iraq-Iran war and the dangers arising from its continuation as a result of Iran's obduracy and insistence on continuing the war. That had a far-reaching effect on the mobilization of Arab forces and capabilities to counter Zionist aggression. The Conference reaffirmed the resolutions adopted by it at the Amman Extraordinary Summit Conference (November 1987) expressing the Arab position with regard to this war and referring to the aggression, threats and intervention in their internal affairs by Iran to which the Arab Gulf States were exposed.

The Conference reaffirmed its full solidarity with Iraq and its support for it in its legitimate defence of its sovereignty, independence and territorial integrity. It commended Iraq's experiences with peace initiatives and its acceptance of Security Council resolution 598 (1987) in the interest of arriving at an honourable, comprehensive, just and lasting resolution of the conflict.

/...

defamoghaddas.ir

NO: 1149

UNITED NATIONS A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/407
S/19938
16 June 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Items 25, 29, 36, 37, 40, 48 and 77
of the preliminary list*
CO-OPERATION BETWEEN THE UNITED NATIONS AND THE LEAGUE OF ARAB STATES
QUESTION OF NAMIBIA
POLICIES OF APARTHEID OF THE GOVERNMENT OF SOUTH AFRICA
QUESTION OF PALESTINE
THE SITUATION IN THE MIDDLE EAST
CONSEQUENCES OF THE PROLONGATION OF THE ARMED CONFLICT BETWEEN IRAN AND IRAQ
REPORT OF THE SPECIAL COMMITTEE TO INVESTIGATE ISRAELI PRACTICES AFFECTING THE HUMAN RIGHTS OF THE POPULATION OF THE OCCUPIED TERRITORIES

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 15 June 1988 from the Permanent Representative of Algeria to the United Nations addressed to the Secretary-General

On instructions from my Government, which hosted the Extraordinary Arab Summit Conference held at Algiers, from 22 to 24 Shawwal A.H. 1408, corresponding to 7 to 9 June A.D. 1988, I have the honour to transmit herewith the official Arabic text of the Final Declaration issued by the Conference. I should be grateful if you would have it circulated as an official document of the General Assembly, under items 25, 29, 36, 37, 40, 48 and 77 of the preliminary list, and of the Security Council.

(Signed) Hocine DJOUDI
Permanent Representative

* A/43/50.

88-16208 0301i (E)

/...

defamoghadgas.ir

NO: 1148

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL
S/19935
13 June 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 13 JUNE 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to transmit the text of a letter from Mr. Tariq Aziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq, dated 13 June 1988.

I should be grateful if you would have the text of this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-15898 0276i (E)

/...

S/19935
English
Page 2

ANNEX

Letter dated 13 June 1988 from the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of Iraq addressed to the Secretary-General

I have the honour to inform you that during the night of 12 to 13 June 1988, at exactly 11.30 p.m., Iranian armed forces launched a new offensive across Iraq's international frontiers in the vicinity of the Bubian and Al-Swadi forward posts located east of Fish Lake in the East Basra sector, with a view to occupying Iraqi territory. The outcome of the fighting, which continued until 7 p.m. on 13 June 1988, is that our heroic forces succeeded in defeating this offensive and repelling the aggressors.

By this new attack against Iraq, the Iranian régime confirms its policy of aggression, expansionism and domination directed against Iraqi territory, and likewise confirms its persistence, which we have already pointed out to you on numerous occasions, in refusing to comply with Security Council resolution 598 (1987) and its determination to continue the war and the aggression as well as to go on defying the will of the international community.

This new act of aggression by Iran makes it imperative for the Security Council not to hesitate to draw the necessary conclusions, 11 months after its adoption of resolution 598 (1987) which is binding in nature, and after the delays, trickery and manipulation attempted during this time by the Iranian régime. It also makes it imperative for the Security Council, in order to maintain its credibility and serve the cause of peace, to take measures to impose on this aggressor régime the sanctions provided for under the Charter of the United Nations and referred to in resolution 598 (1987).

(Signed) Tariq AZIZ
Deputy Prime Minister and
Minister for Foreign Affairs
of the Republic of Iraq

defapedia.ir

NO: 1147

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19934
13 June 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 13 JUNE 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and with reference to our many previous letters, the most recent of which was issued in document S/19929, concerning the Iranian régime's persistence in bombing purely residential centres in Iraq, I have the honour to inform you that that régime's forces have committed the following acts of aggression:

Time	Place	Number of Projectiles	Casualties and damage
8 June 1988, 0700-0745 a.m.	Darbandikhan district	5	Damage to privately-owned property
9 June 1988, 1100-1115 a.m.	Darbandikhan district	7	Damage to privately-owned property
10 June 1988, 0830-0945 a.m.	Badrah	3	Several persons wounded and property belonging to them damaged.

I should be grateful if you would have the text of this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-15904 0275i (E)

defamoghadas.ir

NO: 1146

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL
S/19931
7 June 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 7 JUNE 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to inform you that on 3 June 1988 Radio Tehran broadcast the speech made during the Friday prayer by Hashemi Rafsanjani, President of the Revolutionary Council of Iran, in which the following was said about Iran's attitude towards the Security Council:

> "We told them: if you are sincere in your wish to restore peace to the region, you can accomplish this by declaring Iraq the aggressor in the Security Council and by establishing a tribunal and judicial organ for determining the penalty applicable to the aggressor, which has committed so many crimes against the peoples of the two countries. This is what we propose if the Security Council is sincere in what it says. But we have little confidence in its members and give little credence to their words, since past experience, the experience of actual events, and the unfavourable intentions which the world Powers harbour towards us demonstrate a lack of sincerity in this matter. Nevertheless, we authorized the Ministry of Foreign Affairs to initiate steps in this direction. But if, on this account, we were to neglect the serious tasks of the war, we would be deprived of the prerogative of preserving control over our affairs and retaining other advantages we possess. We must therefore be present on the battlefront and the armed forces must remain alert, for they are aware that no one else in the world is concerned about our rights and that we have no choice but to seize those rights by force."

These statements reaffirm once again Iran's official position, which is to reject the peace called for by Security Council resolution 598 (1987). This position was recently affirmed by Khomeini in the statements to which I referred in the letter which I sent to you on 31 May 1988. Khomeini is the only Iranian authority who has the constitutional powers to declare war or arrange peace. He thus again declared what Iraq has repeated many times, namely, that the statements by Iranian diplomats are calculated to mislead and deceive public opinion and to sow confusion by concealing the real Iranian position, which is to reject the above-mentioned resolution.

88-15322 0263c (E) /...

My Government hopes that the Member countries, especially the members of the Security Council, will draw the appropriate conclusions from the Iranian statement which I have reported to you, and that from now on they will not listen to the reasons offered to try to justify the Council's reluctance when it is a question of imposing sanctions against Iran, since the refusal to carry out Security Council resolution 598 (1987), which is of a binding nature, has been confirmed.

I should be grateful if you would have the text of this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defa.org.ras.ir

NO: 1145

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19929
6 June 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

Letter dated 6 June 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary-General

On instructions from my Government and further to our previous letters, the latest of which was issued in document S/19924, concerning the Iranian régime's persistence in perpetrating criminal acts in purely residential areas in the interior of Iraq, I have the honour to inform you that from 0803 until 0950 hours on 4 June 1988 the forces of that régime shelled the town of Badrah and its environs with long-range artillery. Sixteen shells were fired, which hit residential centres and injured citizens and damaged their property.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-15207 0299h (E)

defamogranadas.ir

S/19924
English
Page 2

Annex

Text of the statement

At 5.55 a.m. today, the régime of deceit and aggression in Iran sent one of its F-4 warplanes to attack the residence of the family of the President and Supreme Commander in the village of Al-Awjah (Salahuddin governorate). The aircraft dropped its load on an area close to the residence while our ground defence forces repelled it and forced it to flee, its weapons having missed their mark and failed to injure any member of the family of the President and Supreme Commander or, praise God, to do harm to any other citizen.

The reprehensible Iranian régime's intention in carrying out this operation is clear. It is a desperate attempt to conceal its shocking defeats in the field of battle after many years of failure and frustration, and particularly its recent defeats in the successful battles of "Ramadan Mubarak" and "Tawakkalna 'al-Allah".

This crime has many obvious implications and, in any event, also constitutes a deliberate flagrant violation of the basic principles announced by Iraq for the purpose of halting the bombardment of cities and purely residential centres. It was preceded by many recent attacks on the part of the Iranian régime against Iraqi villages and residential centres along the frontier.

The legitimate response to this despicable crime is evident: the comprehensive and overwhelming deterrent action on the part of Iraq which, by all human, legal and moral standards, is deserved by the régime of evil, deceit and aggression in Tehran. However, that inevitable deterrent action will not come today, because Iraq is not accustomed to conduct its affairs on the basis of reactions. Iraq will not lose its equilibrium in such circumstances.

The Command Council's decision not to respond directly today is intended to make the rulers of Tehran swallow a still more bitter defeat, as well as to be of assistance to the peoples of Iran whose fate it is to be ruled by those scoundrels, in the hope that they may free themselves from their nightmare and gain an objective perception of the underlying reasons for the Iranian régime's defeat in its programme of war and aggression, and particularly in the battles of "Ramadan Mubarak" and "Tawakkalna 'al-Allah". It should also guide them towards peace, which is the only possible solution for the calamities and defeats which they have suffered - and continue to suffer - as a result of the path of war and destruction chosen by Khomeini and his band of scoundrels.

The Command Council believes that a response today - and the chaos which would result - may not serve to make this task more easy for the peoples of Iran. However, Iraq reserves its right to deliver a comprehensive and overwhelming response, in accordance with all legal and human standards and criteria and with Iraqis' feelings of pride, whenever the time is right to achieve the noble aim of

/...

S/19924
English
Page 3

thwarting the schemes and designs of the tyrannical rulers of Tehran. When the time comes, the tyrannical rulers of Tehran will perceive the nature of Iraq's response.

Those who have practised tyranny shall receive their just desserts.

3 June 1988

defamationcases.ir

NO: 1144

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19924
3 June 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 3 JUNE 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to transmit to you the text of the statement made by the official spokesman of the Revolution Command Council following the meeting held by the Council today, 3 June 1988, under the chairmanship of the Supreme Commander, Saddam Hussein, President of the Republic of Iraq.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamogrnadgas.ir

NO: 1143

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19923
3 June 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 3 JUNE 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you of the following violations of international law by the United States forces in the Persian Gulf.

1) On 17 April 1988, at 11:05 hours, an American ship at the position of 2624 N and 5602 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2624 N and 5548 E flying over Iranian territorial waters not to fly closer to the ship.

2) On 1 May 1988, at 12:47 hours, an American ship at the position of 2512 N and 5642 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2551 N and 5714 E not to fly closer to the ship.

3) On 5 May 1988, at 09:21 hours, an American ship at the position of 2512 N and 5642 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2551 N and 5714 E flying over Iranian territorial waters not to fly closer to the ship.

The Government of the Islamic Republic of Iran strongly protests these unjustifiable actions by the American forces and demands an immediate halt to all such acts.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-15066 0243g (E)

defamoghaddas.ir

S/19920
English
Page 2

Annex

Letter from the Director of the Iranian Handicapped Society addressed to the Secretary-General

We, of the Iranian Handicapped Society, wish to see a day when the oppressed nations of the world will be able to live in peace and safety against the use of forbidden and inhuman chemical weapons which are produced by the enemies of the human race.

As you know, and according to various international news agencies, the rulers of Iraq who could not endure Islamic soldiers' retaliatory actions, carried out inhuman acts and violated all international laws and regulations.

As you know, the Iraqi régime has repeatedly used chemical weapons against the non-military targets and has recently bombed the city of Halabja with chemical weapons, as a result of which thousands of civilians, including children and women, have been killed, injured and handicapped.

It should also be borne in mind that different complications developed by this inhuman act would be transmitted to future generations, and could cause many disabilities.

The Iranian Handicapped Society hereby condemns the Ba'athist Iraqi régime and regrets that scientists ignore humanity and waste their valuable time to producing chemical weapons.

Respectfully, we expect you and all the members of the United Nations Organization to condemn the use of chemical weapons, which were banned in 1925. Thus, the Members of the United Nations Organization will make happy the people who expect their representatives to the United Nations to fulfil their duty in a rational manner. This can evidently serve as a support for your actions. We thank you for your kind attention.

M. Kari
Director
Iranian Handicapped Society

---

defamationdays.ir

NO: 1142

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19920
2 June 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 2 JUNE 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to forward herewith the text of a letter from the Dir .tor of the Iranian Handicapped Society addressed to Your Excellency.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circ ;lated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Represenative

88-14924 0232e (E) /...

defamoghadas.ir

export of terrorism have become daily realities. The force of hatred has cast everything which symbolises national unity to the bottom of the abyss.

In terms of their populations, the major Powers are an eloquent example of diversity in unity. Their experience can help Lebanon, indeed all the countries of the Middle East, arrive at a form of peaceful co-existence between doctrines and religions in a context of national unity, mutual respect and good-neighbourliness, in order that they may at last come to know prosperity again after being drained by wars and factionalism.

I cannot close my statement without referring to the fate of our other brothers subjected to the same oppression as that experienced by the Palestinians: I mean the peoples of South Africa and Namibia who aspire to justice in their lands and to equality in dignity and respect for human rights.

The potential for solving the world's problems such as limitation of nuclear weapons, and the success of the efforts to settle regional problems such as that in Afghanistan, broaden the field for hope and are the focus of the oppressed peoples, developing countries and advanced countries concerned to strengthen peace, security and international co-operation, whose benefits are felt by all.

In Islam, peace is one of the names of God.

Peace is one of the values proclaimed by the prophets, taught by religions and consecrated by international agreements and organizations.

It is to strengthen peace that you have met together, and it is in the name of peace that I write to you. I pray Almighty God to help us all along this path.

Accept, Sirs, the assurances of my highest consideration.

Jaber Al-Ahmad AL-SABAH
Emir of Kuwait
Chairman of the Fifth session
of the Organization of the
Islamic Conference

---

defamogrnadas.ir

Man is man wherever he finds himself. His rights are guaranteed everywhere. They constitute the point of convergence between religions and international agreements. Given the conviction that human life is one, there can be no difference between a man and his neighbour.

Having endured patiently for 40 years without the slightest hope of a just peace emerging, the Palestinians have found only the stones with which their land is strewn to use as a means of asserting their rights and demonstrating their rejection of Israeli oppression.

The Israeli entity has deluded itself into thinking that it can, through its continued repressive practices, uproot the Palestinians from their land, wipe their history from the memory of new Palestinian generations and from the world's memory. This uprising, which is a revolt against oppression, has come as a reminder that the Palestinians' rights cannot be stifled, and confirms every day their single-minded devotion to their just cause. Thanks to the stubborn resistance and the sacrifices of those participating in it, the uprising has created a new reality which has reaffirmed the existence and dynamism of the Palestinian people at the regional and world levels.

We wish to pay sincere tribute to the international press, which has made the Palestinian's determination known to the world at large. It is our hope that your bilateral meeting will prompt the Israeli entity to recognize this renewed determination and that its leaders will abandon the dogmatism which prevents them from moving with the current of history as it flows ever onward.

With respect to the conflict dividing Afghanistan, the Soviet Union has taken an unprecedented step by establishing a time-table for withdrawal. We hope your two States will contribute to the restoration of peace in Afghanistan and will help that country avoid domestic conflicts in order that it may devote itself to nation-building and development. We wonder what is the difference between the Afghan mujaheddin and the Palestinian mujaheddin? Both peoples have a historical and inalienable right to their homeland. Their presence in their lands since time immemorial is the best illustration of this. Both peoples have refused to accept the fait accompli and have created a new reality.

It is our earnest hope that human rights will be increasingly respected, that you will help those who have been deprived of them to regain them, and that you will contribute to putting an end to aggression.

The Iran-Iraq war has been going on for years, with all that that entails in loss of human life, waste of resources and material damage. Despite the adoption of Security Council resolution 598 (1987), this war has widened its scope on land, at sea and in the skies. No resolution, however valid, can be adopted without provision being made for measures to apply it and without the ground being prepared for its application. Your meeting gives us grounds for hope in this respect, too.

Lebanon remains prey to confrontation, and its people continues to be rent asunder by the clan warfare and by outside influences. Its towns have been transformed into a battlefield. Murders, destruction, and the protection and

defamonarchas.ir

A/43/384
S/19915
English
Page 3

ANNEX

Text of the message issued on 29 May 1988 from the Emir of the State of Kuwait and Chairman of the Fifth session of the Organisation of the Islamic Conference addressed to the President of the United States of America and to the General Secretary of the Central Committee of the Communist Party of the Union of Soviet Socialist Republics on the occasion of their summit in Moscow

In addressing myself to you today, I recall with satisfaction the concern and interest with which you received the message I addressed to you in December 1987 on the occasion of your previous summit meeting.

The exchange of views on historic occasions is a means of forging the bonds of friendship and co-operation which, it is our hope, will continue to grow stronger and broader in scope with time.

Your bilateral meetings have become a source of hope for the peoples of the world who aspire to more peace and progress, and earnestly desire to raise their standard of living and to place science in the service of mankind.

My message is dictated by the responsibility with which the Islamic world has honoured me in entrusting to me the Chairmanship of the Fifth session of the Organization of the Islamic Conference. In it, while confirming the content of my previous message, I confine myself to the new developments that have occurred since the last summit meeting, take note with satisfaction of what has been achieved and state my hope for further achievements.

While these meetings have facilitated progress towards the limitation of the nuclear weapons which have made science into an instrument of destruction and transformed mankind's hopes into fears, the satisfaction with which the Islamic world and we ourselves welcome this progress extends, over and above the military and political dimension, to the human dimension in its oneness, globality and university. It is by emphasizing this dimension that the two major Powers can reconcile their positions, release enormous resources, reduce the risks of confrontation and broaden the scope of co-operation to encompass all problems of the natural and human environment and the hopes of the whole of mankind that the trees of brotherhood and co-operation will spread their shade over the road of life.

We are aware, too, that your meeting deals also with human rights and regional problems, and this indicates a concern to emphasize human dignity and peace. Dignity, indeed, is the crowning goal, the purpose of mankind and of peace. It is through these two doors, the doors of justice and of peace, that the Palestinian uprising comes to take its place in your talks.

What the Palestinians are enduring in their land and the land of their ancestors is a striking example of the violation of human rights and of the threat to peace.

/...

defa.mohaddas.ir

A/43/384
S/19915
English
Page 2

IMPLEMENTATION OF THE DECLARATION ON THE GRANTING OF INDEPENDENCE TO COLONIAL COUNTRIES AND PEOPLES BY THE SPECIALIZED AGENCIES AND THE INTERNATIONAL INSTITUTIONS ASSOCIATED WITH THE UNITED NATIONS
PEACEFUL SETTLEMENT OF DISPUTES BETWEEN STATES
DEVELOPMENT AND STRENGTHENING OF GOOD-NEIGHBOURLINESS BETWEEN STATES

Letter dated 31 May 1988 from the Permanent Representative of Kuwait to the United Nations addressed to the Secretary-General

I have the honour to convey to you the text of the message issued on 29 May 1988 by His Highness Sheikh Jaber Al-Ahmad Al-Sabah, Emir of the State of Kuwait and Chairman of the Fifth Session of the Organization of the Islamic Conference, addressed to His Excellency Mr. Ronald Reagan, President of the United States of America, and His Excellency Mr. Mikhail Gorbachev, General Secretary of the Central Committee of the Communist Party of the Union of Soviet Socialist Republics, on the occasion of their current summit in Moscow (see annex).

I would appreciate it if you would circulate this letter and its annex as an official document of the General Assembly, under items 24, 29, 30, 36, 37, 40, 48, 64, 72, 73, 96, 104, 110, 130 and 137 of the preliminary list, and of the Security Council.

(Signed) Mohammad A. ABULHASAN
Ambassador
Permanent Representative

/...

defamogrids.ir

NO: 1141

UNITED NATIONS

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/384
S/19915
31 May 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC/ENGLISH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Items 24, 29, 30, 36, 37, 40, 48, 64, 72, 73, 96, 104, 110, 130 and 137 of the preliminary list*
CO-OPERATION BETWEEN THE UNITED NATIONS AND THE ORGANIZATION OF THE ISLAMIC CONFERENCE
QUESTION OF NAMIBIA
THE SITUATION IN AFGHANISTAN AND ITS IMPLICATIONS FOR INTERNATIONAL PEACE AND SECURITY
POLICIES OF APARTHEID OF THE GOVERNMENT OF SOUTH AFRICA
QUESTION OF PALESTINE
THE SITUATION IN THE MIDDLE EAST
CONSEQUENCES OF THE PROLONGATION OF THE ARMED CONFLICT BETWEEN IRAN AND IRAQ
GENERAL AND COMPLETE DISARMAMENT
REVIEW OF THE IMPLEMENTATION OF THE DECLARATION ON THE STRENGTHENING OF INTERNATIONAL SECURITY
COMPREHENSIVE SYSTEM OF INTERNATIONAL PEACE AND SECURITY
IMPORTANCE OF THE UNIVERSAL REALIZATION OF THE RIGHT OF PEOPLES TO SELF-DETERMINATION AND OF THE SPEEDY GRANTING OF INDEPENDENCE TO COLONIAL COUNTRIES AND PEOPLES FOR THE EFFECTIVE GUARANTEE AND OBSERVANCE OF HUMAN RIGHTS
ALTERNATIVE APPROACHES AND WAYS AND MEANS WITHIN THE UNITED NATIONS SYSTEM FOR IMPROVING THE EFFECTIVE ENJOYMENT OF HUMAN RIGHTS AND FUNDAMENTAL FREEDOMS

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

* A/43/50.

defapghadgas.ir

NO: 1140

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19914
31 May 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 31 MAY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that on 24 May 1988, at 12:20 hours, the Iraqi forces aerially bombarded the village of Boyran Sofla in the vicinity of Sardasht and on 25 May 1988, in four rounds of attacks, the residential areas of Sardasht and the village of Molla Sheikh were also aerially bombarded. The former attack martyred 1 civilian and injured 10 while the latter martyred 30 and injured 150.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-14618 0241i (E)

defamogrnddas.ir

NO: 1139

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19907
26 May 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 26 MAY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our many letters, the latest of which was contained in document S/19898, concerning the Iranian régime's continued bombardment of purely residential areas in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime carried out the acts of aggression detailed below:

Date	Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
24 May 1988	1720-1830	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district	60	
25 May 1988	0845-1545	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district	14	Destruction of 1 school and damage to 1 dwelling

I should be grateful if you would have the text of this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-14362 0232c (E)

defamoghadas.ir

Annex

Note verbale dated 10 May 1988 from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Sweden (Interest Section of the United Kingdom) in Tehran

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Embassy of Sweden (Interest Section of the United Kingdom) and has the honour to inform that according to information received from relevant authorities:

(1) On 9 April 1988, at 0930 hours, British ship No. 92-F at the position of 2545 N and 5530 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2600 N and 5523 E not to fly close to the ship;

(2) On 11 April 1988, at 0841 hours, British ship No. 93 Delta at the position of 2553 N and 5650 E warned an Iranian sea-patrol aircraft not to fly closer to the ship.

In view of the fact that flight over international waters is the inalienable right of all countries, and that the British ships warned the Iranian sea-patrol aircraft in violation of all recognized international rules of law, the Government of the Islamic Republic of Iran, while protesting this action, emphatically requests an end to such actions.

It is evident that the responsibility for the consequences of the future repetition of such actions will lie with the Government of the United Kingdom.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Sweden (Interest Section of the United Kingdom) the assurances of its highest consideration.

---

defamogh-adgas.ir

NO: 1138

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19904*
2 June 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 25 MAY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith the text of the note verbale from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Sweden (Interest Section of the United Kingdom) in Tehran, concerning violations by the British forces in the Persian Gulf.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Permanent Representative

* Reissued for technical reasons.

defamognadas.ir

S/19903
English
Page 2

Annex

Note verbale dated 10 May 1988 from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Italy (Interest Section of France) in Tehran

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Embassy of Italy (Interest Section of France) and has the honour to inform that according to information received from the relevant authorities, on 11 April 1988, at 0920 hours, French ship No. 642 at the position of 2448 N and 5736 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2453 N and 5741 E not to fly closer to the French ship.

In view of the fact that flight over international waters is the inalienable right of all countries and that the French ship warned the Iranian sea-patrol aircraft in contravention of all recognized rules of international law, the Government of the Islamic Republic of Iran, while protesting this action, emphatically requests an end to such actions.

It is evident that the responsibility for the consequences of the future repetition of such actions will lie with the Government of France.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Italy (Interest Section of France) the assurances of its highest consideration.

---

defamoghadas.ir

NO: 1137

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19903*
2 June 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 25 MAY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith the text of the note verbale from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Italy (Interest Section of France) in Tehran, concerning violations by the French forces in the Persian Gulf.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

* Reissued for technical reasons.

88-14913 0326d (E)

defamogradas.ir

NO: 1136

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19902
25 May 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 25 MAY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government and pursuant to my letter No. 283 dated 19 May 1988 (S/19892) concerning the deployment of chemical weapons by the Iraqi régime against Iranian villages on 17 and 18 May 1988, I have the honour to bring the following further information to your attention.

On 17 May 1988, the villages of Zili, Chooman, Gelasoodeh, Malteh and Givehrood in the vicinity of the city of Baneh were chemically bombarded. In these attacks mustard gas was used and there were 260 casualties.

On the same day, the villages of Marzanabad and Binoosh in the West Azarbaijan were also chemically bombarded; cyanide and mustard gases were used and 5 were martyred while 100 were injured.

On 18 May 1988, the bombardment of the village of Ney resulted in the martyrdom of 12 civilians and injury to 150. Twelve mustard bombs and 11 cyanide were deployed in this attack.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-14251 0341b (E)

defamoghaddas.ir

NO: 1135

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19898
25 May 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 24 MAY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our many letters, the latest of which was contained in document S/19888, concerning the Iranian régime's continued bombardment of purely residential areas in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime used long-range artillery to shell the city of Basra at 2400 hours on 21 May 1988. The shelling caused harm to civilian citizens and damaged their property.

I should be grateful if you would have this letter distributed as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-14178 0207i (E)

defamogradas.ir

NO: 1134

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19897
24 May 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 23 MAY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you of the following attacks by Iraqi forces against civilian centres of the Islamic Republic of Iran.

On 6 May 1988, residential areas of the city of Baneh came under long-range artillery fire as a result of which 2 civilians were martyred and 10 were injured while 12 residential units were damaged. During this episode which lasted from 2200 to 2255 hours, 30 artillery shells were fired.

On 19 May 1988, at 1300 hours, Iraqi warplanes bombarded the village of Alooch, in the vicinity of the city of Baneh, wounding 90 civilians. On 20 May 1988, at 1300 hours, other villages, the villages of Chooman, Malteh, Glasoreh and Sajivrood, in the vicinity of Baneh, were also aerially bombarded, as a result of which 2 civilians were injured.

On 20 May 1988, at 1130 hours, three areas of the city of Paveh were attacked by rockets, cluster bombs and artillery fire. Consequently, 50 civilians were martyred and 150 injured while a residential, a commercial as well as an educational unit were damaged.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-14112 0220c (E)

defapolyradgas.ir

NO: 1133

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19896
24 May 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 23 MAY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE UNITED STATES OF AMERICA TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

The Government of the Islamic Republic of Iran has issued a letter dated 16 May from Minister of Foreign Affairs Velayati to the Secretary-General (S/19885) accusing the United States of complicity in Iraq's 14 May attack on Larak Island. The United States categorically rejects these accusations as totally unfounded. The Government of the United States had no advance knowledge of Iraqi intentions and in no way facilitated the Iraqi attack.

At the time of the attack, all United States Navy vessels in the vicinity were engaged in routine operations in the international waters of the Persian Gulf, as is their right under international law. United States forces did not facilitate Iraqi military activity against Larak Island in any way. In particular, they did not interfere with Iranian communications at the time of the Iraqi attack, nor did they create a "safe flight corridor" for Iraqi aircraft. United States aircraft did not violate Iranian airspace over Larak Island.

Contrary to the allegations of the Government of the Islamic Republic of Iran, United States military forces have not been, and will not be, involved in military actions of Iraqi military forces against the Islamic Republic of Iran. As we have said repeatedly, the Government of the United States does not seek a confrontation with Iranian forces. The United States is neutral in the conflict between Iran and Iraq, and will remain so. We will continue to work for the earliest possible negotiated settlement of the conflict in accordance with United Nations Security Council resolution 598 (1987).

I would appreciate the circulation of this letter as a document of the Security Council.

(Signed) Herbert S. OKUN
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-14071 0336b (E)

defamation-adas.ir

NO: 1132

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19893
19 May 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 19 MAY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that the Iraqi réqime attacked civilian quarters in the vicinity of Baneh and Alan during the past two days.

On 17 May 1988, Iraqi fighters bombarded several villages in the Alan area, causing the martyrdom and injury of 30 civilians.

On 18 May 1988, suburbs of Baneh were targets of Iraqi aerial attacks, causing injury of several civilian inhabitants.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud S. MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

88-13658 0193i (E)

defamoghadas.ir

NO: 1131

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL
S/19892
19 May 1988
ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 19 MAY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that the Iraqi régime, in continuation of its persistent policy of resorting to chemical weapons, attacked several Iranian villages with chemical agents during the past two days.

On 17 May 1988, villages of Molla-Sheikh and Bazileh in the vicinity of Sardasht were targets of Iraqi aerial attacks using chemical agents which caused injury to 150 people.

On 18 May 1988, intruding Iraqi fighters dropped chemical bombs on the village of Ney in the vicinity of Marivan, which caused the martyrdom of three and injury to eight others.

These latest manifestations of declared Iraqi policy of persistence in the illegal and savage use of chemical weapons once again illustrate the disastrous effects of lack of effective punitive and preventive measures on the part of the international community. It is now abundantly clear that the failure of the United Nations machinery to take the Iraqi régime to task for its genocidal use of chemical weapons in Halabja and other large-scale resorts to chemical warfare against both Iranian and Iraqi targets is at least partially responsible for the continuation and escalation of the criminal behaviour shown by Iraqi aggressors.

The Government of the Islamic Republic of Iran, warning the United Nations about the grave consequences of its expedient inaction, wishes to place an official request for the immediate dispatch of a complete team to investigate the extent of the latest Iraqi crimes.

Furthermore, the Security Council - which in accordance with paragraph 5 of its resolution 612 (1988) is "seized of the matter" and has expressed its "determination to review the implementation of this resolution" - is duty-bound to take these renewed resorts to chemical warfare into serious consideration and take effective punitive and preventive measures in this regard against the criminal Iraqi régime which is in clear violation of Security Council resolution 612 (1988).

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud S. MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

---

defaultbaddas.ir

Deeply concerned also by the recent action of those forces causing heavy casualties, displacement of civilian population, the destruction of houses and property, and in particular the devastation of the entire village of Meidoun,

1. Condemns the recent invasion by Israeli forces of southern Lebanon;

2. Repeats its call for the immediate withdrawal of all Israeli forces from Lebanese territory and calls for the cessation of all acts that violate the sovereignty of Lebanon and the security of its civilian population;

3. Reaffirms its calls for strict respect for the sovereignty of Lebanon, its independence, unity and territorial integrity within its internationally recognized boundaries;

4. Reaffirms the urgent need to restore international peace and security through the implementation of the provisions of the Security Council resolutions on Lebanon, in particular resolutions 425 (1978) and 426 (1978), and resolution 509 (1982) which in particular demands that Israel withdraw all its military forces forthwith and unconditionally to the internationally recognized boundaries;

5. Requests the Secretary-General to continue consultations with the Government of Lebanon and other parties directly concerned in the implementation of resolutions 425 (1978), 426 (1978), 508 (1982) and 509 (1982), and to report thereon to the Security Council;

6. Decides to keep the situation in southern Lebanon under review.

At its 2814th meeting on 10 May 1988 the Security Council proceeded to vote on the draft resolution (S/19868), which received 14 votes in favour to 1 against (the United States of America), with no abstentions, and was not adopted, owing to the negative vote of a permanent member of the Security Council.

---

defamogrados.ir

S/14840/Add.48, S/15560/Add.3, S/15560/Add.21, S/15560/Add.29, S/15560/Add.37, S/15560/Add.42, S/15560/Add.45, S/15560/Add.47, S/15560/Add.48, S/16270/Add.6, S/16270/Add.7, S/16270/Add.8, S/16270/Add.15, S/16270/Add.20, S/16270/Add.21, S/16270/Add.34, S/16270/Add.35, S/16270/Add.40, S/16270/Add.47, S/16880/Add.8, S/16880/Add.9, S/16880/Add.10, S/16880/Add.15, S/16880/Add.20, S/16880/Add.21, S/16880/Add.41, S/16880/Add.46, S/17725/Add.2, S/17725/Add.15, S/17725/Add.21, S/17725/Add.28, S/17725/Add.35, S/17725/Add.38, S/17725/Add.43, S/17725/Add.47, S/18570/Add.2, S/18570/Add.21, S/18570/Add.30, S/18570/Add.47, S/19420/Add.2, S/19420/Add.3, S/19420/Add.4 and S/19420/Add.18).

The Security Council continued its consideration of the item at its 2813th and 2814th meetings, held on 9 and 10 May 1988.

In addition to the representatives previously invited, the President, with the consent of the Council, invited the representatives of Bahrain, Qatar and Somalia, at their request, to participate in the discussion without the right to vote.

At the 2813th meeting on 9 May 1988 the President drew attention to the request contained in the letter dated 6 May 1988 from Algeria (S/19870) that the Permanent Observer of the Palestine Liberation Organization (PLO) to the United Nations be invited to participate in the debate. He said that that proposal was not formulated under rule 37 or rule 39 of the provisional rules of procedure of the Security Council but that, if the Council were to adopt the proposal, the invitation would confer on the PLO the same rights of participation as those conferred on Member States invited pursuant to rule 37.

Following discussion, the Security Council adopted the proposal by 10 votes in favour to 1 against (the United States of America), with 4 abstentions (France, Germany, Federal Republic of, Italy and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland).

The President drew attention to the text of a draft resolution (S/19868), submitted by Algeria, Argentina, Nepal, Senegal, Yugoslavia and Zambia, which read as follows:

The Security Council,

Reaffirming its resolutions 425 (1978), 426 (1978), 508 (1982) and 509 (1982), as well as all its resolutions on the situation in southern Lebanon,

Having heard the statement of the Permanent Representative of Lebanon to the United Nations,

Noting with grave concern the deterioration of the situation in southern Lebanon as a result of the recent invasion by Israeli forces,

Deeply concerned by the occupation of Lebanese territory by Israeli forces,

defamogin.rdas.ir

S/19420/Add.19
English
Page 2

The Security Council,

Having considered the report of 25 April 1988 (S/19823) of the Mission dispatched by the Secretary-General to investigate allegations of the use of chemical weapons in the conflict between the Islamic Republic of Iran and Iraq,

Dismayed by the Mission's conclusions that chemical weapons continue to be used in the conflict and that their use has been on an even more intensive scale than before,

1. Affirms the urgent necessity of strict observance of the Protocol for the Prohibition of the Use in War of Asphyxiating, Poisonous or Other Gases, and of Bacteriological Methods of Warfare, signed at Geneva on 17 June 1925;

2. Condemns vigorously the continued use of chemical weapons in the conflict between Iran and Iraq contrary to the obligations under the Geneva Protocol;

3. Expects both sides to refrain from the future use of chemical weapons in accordance with their obligations under the Geneva Protocol;

4. Calls upon all States to continue to apply or to establish strict control of the export to the parties to the conflict of chemical products serving for the production of chemical weapons;

5. Decides to remain seized of the matter and expresses its determination to review the implementation of this resolution.

The situation in the Middle East (see S/7911, S/7923, S/7976, S/8000, S/8048, S/8066, S/8215, S/8242, S/8252, S/8269, S/8502, S/8525, S/8534, S/8564, S/8575, S/8584, S/8595, S/8747, S/8753, S/8807, S/8815, S/8828, S/8836, S/8885, S/8896, S/8960, S/9123, S/9135, S/9319, S/9382, S/9395, S/9406, S/9427 and Corr.1, S/9449, S/9452, S/9805, S/9812, S/9930, S/10327, S/10341, S/10554, S/10557, S/10703, S/10721, S/10729, S/10743, S/10770/Add.4, S/10855/Add.15, S/10855/Add.16, S/10855/Add.23, S/10855/Add.24, S/10855/Add.29, S/10855/Add.30, S/10855/Add.33, S/10855/Add.41, S/10855/Add.43, S/10855/Add.44, S/11185/Add.14, S/11185/Add.15, S/11185/Add.16, S/11185/Add.21, S/11185/Add.42/Rev.1, S/11185/Add.47, S/11593/Add.15, S/11593/Add.21, S/11593/Add.29, S/11593/Add.42, S/11593/Add.49, S/11935/Add.21, S/11935/Add.42, S/11935/Add.48, S/12269/Add.12, S/12269/Add.13, S/12269/Add.21, S/12269/Add.42, S/12269/Add.48, S/12520/Add.10, S/12520/Add.11, S/12520/Add.17, S/12520/Add.21, S/12520/Add.37, S/12520/Add.39, S/12520/Add.42, S/12520/Add.47, S/12520/Add.48, S/13033/Add.2, S/13033/Add.16, S/13033/Add.19, S/13033/Add.21, S/13033/Add.23, S/13033/Add.34, S/13033/Add.47, S/13033/Add.50, S/13737/Add.15, S/13737/Add.16, S/13737/Add.21, S/13737/Add.24, S/13737/Add.25, S/13737/Add.26, S/13737/Add.33, S/13737/Add.47, S/13737/Add.50, S/14326/Add.10, S/14326/Add.11, S/14326/Add.20, S/14326/Add.24, S/14326/Add.28, S/14326/Add.29, S/14326/Add.47, S/14326/Add.50, S/14840/Add.8, S/14840/Add.21, S/14840/Add.22, S/14840/Add.23, S/14840/Add.24, S/14840/Add.25, S/14840/Add.27, S/14840/Add.30, S/14840/Add.31, S/14840/Add.32, S/14840/Add.33, S/14840/Add.37, S/14840/Add.42,

/...

defenceadas.ir

NO: 1130

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19420/Add.19
18 May 1988

ORIGINAL: ENGLISH

SUMMARY STATEMENT BY THE SECRETARY-GENERAL ON MATTERS OF WHICH THE SECURITY COUNCIL IS SEIZED AND ON THE STAGE REACHED IN THEIR CONSIDERATION

Addendum

Pursuant to rule 11 of the provisional rules of procedure of the Security Council, the Secretary-General is submitting the following summary statement.

The list of items of which the Security Council is seized is contained in documents S/19420 of 11 January 1988, S/19420/Add.7 of 25 February 1988, S/19420/Add.11 of 25 March 1988 and S/19420/Add.16 of 28 April 1988.

During the week ending 14 May 1988, the Security Council took action on the following items:

The situation between Iran and Iraq (see S/13737/Add.38, S/13737/Add.39, S/13737/Add.41, S/13737/Add.42, S/13737/Add.43, S/14840/Add.28, S/14840/Add.40, S/15560/Add.44, S/16270/Add.12, S/16880/Add.9, S/16880/Add.16, S/17725/Add.7, S/17725/Add.8, S/17725/Add.11, S/17725/Add.39, S/17725/Add.40, S/17725/Add.51, S/18570/Add.29, S/18570/Add.51 and S/19420/Add.11).

The Security Council resumed its consideration of the item at its 2812th meeting, held on 9 May 1988, pursuant to an agreement reached during prior consultations.

The Council had before it the report of the Mission Dispatched by the Secretary-General to Investigate Allegations of the Use of Chemical Weapons in the Conflict between the Islamic Republic of Iran and Iraq (S/19823).

The President drew attention to a draft resolution (S/19869), submitted by the Federal Republic of Germany, Italy and Japan.

The Security Council then proceeded to vote on the draft resolution (S/19869) and adopted it unanimously as resolution 612 (1988).

Resolution 612 (1988) reads as follows:

defamoghadas.ir

NO: 1129

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19823/Corr.1
17 May 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ENGLISH/SPANISH

REPORT OF THE MISSION DISPATCHED BY THE SECRETARY-GENERAL TO INVESTIGATE ALLEGATIONS OF THE USE OF CHEMICAL WEAPONS IN THE CONFLICT BETWEEN THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN AND IRAQ

Note by the Secretary-General

Corrigendum

Page 26

Replace table 5 with the following.

Table 5

Breakdown of cases examined in Iraq by type of weapon conveying aggressive chemical and by distance from impact area according to information supplied by patients

Distance from impact area	Type of weapon			
	Artillery shell	Aerial bomb	Missile	Unknown
0 - 10	4	5	2	2
11 - 50	1	11	-	-
51 - 100	1	3	-	-
101 - 500	2	3	2	-
Unknown	1	3	-	1
Total	9	25	4	3

Note: Totals do not add up to 39 because some patients reported observing more than one type of weapon.

88-13326 0222g (E)

defamoghaddas.ir

NO: 1128

UNITED NATIONS S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19888
16 May 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 15 MAY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and with reference to the many letters I have already sent you, the most recent being that issued in document S/19866, concerning the Iranian régime's continued bombardment and shelling of purely residential areas in Iraq, I have the honour to inform you that the armed forces of that régime perpetrated the following acts of aggression on 15 May 1988:

From 0548 hours to 0607 hours, two Iranian fighter planes bombarded Kalar district (province of Sulaymaniyah), wounding five people - two children and three women - and damaging public property.

At 1110 hours, two rockets crashed on Darbandikhan district (province of Sulaymaniyah).

I should be grateful if you would have the text of this letter distributed as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-13246 0219q (E)

defamogradas.ir

S/19886
English
Page 2

baseless allegations against Iran. This behaviour has raised many questions for us, the answers to which remain unclear.

I suppose that you would agree that the overall expectation was that, notwithstanding the said shortcomings of the United Nations in dispatching a team and preparing and co-ordinating a comprehensive report on the scale of the crime committed by Iraq in Halabja, the report of the team of experts following its observations and its knowledge of the numbers of the casualties of this use of chemical weapons would be discussed in the Security Council, which would in turn respond definitively and condemn this Iraqi crime regardless of political consideration. Unfortunately, under pressure from dominant powers, the Security Council issued resolution 612 (1988) without concern for the outrage expressed by the international community at the dimensions of the crime of genocide perpetrated by Iraq and the latter's confessions on various occasions to its purchase and use of chemical weapons against Iran. In this resolution, while no direct position-taking against Iraq was effected, no preventative or punitive measures were adopted to halt such crimes by Iraq in other areas and indeed to discourage the future use of these weapons by any countries. In our opinion,, the Security Council not only failed to confront the issue of Halabja with enough determination to halt future Iraqi uses of chemical weapons but also left the door open for Iraq to continue its illicit use of chemical weapons.

The Government of the Islamic Republic of Iran, while emphasizing its long-standing commitment to international rules of humanitarian law, particularly the Geneva Protocol of 1925 for the Prohibition of the Use in War of Asphyxiating, Poisonous and Other Gases, hereby gives a grave and serious warning to the international community, particularly the United Nations, of the dangers of the large-scale and varied use of chemical weapons by Iraq against innocent civilians of Iran and Iraq.

It is also requested that Your Excellency, on the basis of paragraphs 1 and 5 of this resolution, in order to strengthen humanitarian principles and international commitment to international rules of law, particularly the 1925 Geneva Protocol, take immediate necessary measures to prevent the continuation of the use of chemical weapons by such irresponsible countries as Iraq. If and when violations of international rules, particularly the Geneva Protocol of 1925, occur on the part of any country, posing a serious threat against international peace and security, the United Nations should, in accordance with General Assembly resolution 42/37 C, immediately and without hesitation dispatch a team of experts to the site in question and should also, in view of Chapter VII of the United Nations Charter and in the interest of the maintenance of international peace and security, effect collective measures and punishment against the violator.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

---

defapress.ir

NO: 1127

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19886
16 May 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 16 MAY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to express the extreme displeasure of the Islamic Republic of Iran at the failure of Security Council resolution 612 (1988) to acknowledge the universally known fact regarding Iraq's responsibility for the use of chemical weapons, the most recent example of which is the genocide in Halabja.

Undoubtedly, you are well aware of the history of the repeated use of chemical weapons by Iraq in the war which it imposed on the Islamic Republic of Iran. The instances of the use of this destructive weapon have been documented in the reports of the United Nations chemical experts teams, particularly the report circulated as document S/17911, dated 12 March 1986, as well as the numerous statements of the Security Council, including the statement dated 21 March 1986 strongly condemned the repeated use of this weapon by Iraq. As indicated in Your Excellency's statement (UNIS/SG/156) dated 28 March 1988, on 18 March 1988, the Iraqi régime widely deployed chemical weapons against the dwellers of the city of Halabja, as a result of which thousands of innocent people including children were wounded and martyred. The scale and depth of this crime, committed against Iranian and Iraqi people, as reflected by the variety of weapons used and the number of casualties, were such that the entire international community was shocked. The conscious people of the world were aroused to fight against such acts and international organizations and groups were all compelled to assume a position of hostility against Iraq in this regard. This led to the justified expectation that the United Nations, in view of the enormity of this crime, would take immediate relevant and definitive steps. However, the United Nations allowed the lapse of two weeks following the legitimate request of this Mission to dispatch a team of experts (on the basis of General Assembly resolutions 42/37 C and 37/98 D) before it actually dispatched a limited team under pressure from international public opinion and international outrage and condemnation. The team was dispatched at the time when the evidence, i.e. the effects of the used chemical weapons on the people and the environment, had to a degree worn off due to the passage of time; a great number of the wounded had by then died or been discharged from the hospital after treatment. Such was the United Nations procrastinative reaction to the Halabja genocide, while it reacted with the utmost haste in dispatching a team to Iraq when the latter made

defenceforum.ir

S/19885
English
Page 2

Annex

Letter dated 16 May 1988 from the Minister of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Secretary-General

The aggressor régime of Iraq, in continuation of its policy of aggression against the sovereignty of the Islamic Republic of Iran and the widening of the scope of the war, on Saturday, 14 May 1988, at 12:54 hours, attacked several oil tankers in the vicinity of the Lark oil terminal in the Persian Gulf, causing extensive damage to the said tankers. For a great number of years, the Iraqi régime has attempted, by its attacks against commercial shipping in the Persian Gulf, to widen the scope of a war initiated by itself and thus draw others into the conflict. The Islamic Republic of Iran has, in the past few years, kept you informed of the acts of aggression committed by Iraq in the Persian Gulf, and has warned that these provocations will not only undermine security in this crucial waterway but also increase the likelihood of the expansion of the scope of the conflict to affect other countries in the region, a goal pursued by Iraq and its regional and other supporters.

What has added a new dimension to the recent Iraqi crime in the Persian Gulf is that the Iraqi aerial attack on 14 May 1988 took place with the complete co-operation of the American forces stationed in the region. During this episode, the American navy, by jamming the communications network of the Iranian warships and by creating a safe flight corridor for Iraqi aircraft over American warships, actually placed its facilities at the disposal of the Iraqi régime to endanger the security of the Persian Gulf. Meanwhile, the stationing of an American warship at the mouth of the Hormuz Straits during the entire Iraqi operation and the taking of photographs by American aircraft of the scene following the attack constitute further proof of the American co-operation with Iraq in this act of aggression.

The latest American action once again proves the absence of impartiality on the part of the United States despite the claims of its leaders to the contrary. The Islamic Republic of Iran declares that the co-operation of the United States of America in the attack by Iraq against commercial shipping in the Persian Gulf is an indisputable and flagrant act of aggression against the sovereignty of the Islamic Republic of Iran and further exacerbates tension in this strategic area.

As it has repeatedly declared, the Islamic Republic of Iran reserves its right to react to such attacks and will certainly not leave such crimes without response. It is evident that the responsibility for the consequences of tension and the exacerbation of the conflict will lie with the régime of Iraq and its supporters.

Ali Akbar VELAYATI
Minister of Foreign Affairs
The Islamic Republic of Iran

---

defapress.ir

NO: 1126

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19885
16 May 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 16 MAY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith the text of the letter of His Excellency Dr. Ali Akbar Velayati, Minister of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran, dated 16 May 1988, addressed to Your Excellency.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

defamoghadas.ir

NO: 1125

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19884
16 May 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 16 MAY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that on 13 May 1988, at 21.15 hours, the criminal régime of Iraq brought the city of Marivan under artillery fire. During this time, 18 artillery shells were fired which injured 23 civilians, including several women and children and also destroyed 8 residential units.

The Government of the Islamic Republic of Iran stresses that the régime of Iraq is once again preparing the grounds for another round of "war of cities".

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

88-13240 0247a (E)

defamogr.adas.ir

NO: 1124

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19876
11 May 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 11 MAY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government and further to our many letters, the most recent being that contained in document S/19866, concerning the Iranian régime's continued bombardment of purely residential centres in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime carried out the acts of aggression mentioned in the annex to this letter on 7, 8, 9 and 10 May 1988.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-12832 0199c (E) /...

S/19876
English
Page 2

Annex

I have the honour to inform you that the armed forces of the Iranian aggressor have used heavy artillery to shell purely civilian residential centres in Iraq. Details are as follows:

1. On 7 May 1988, from 1600 to 1900. Darbandikhan district. Number of projectiles: 3.

2. On 8 May 1988, from 0730 to 1530. Darbandikhan district. Number of projectiles: 9 (175 mm). Damage was caused to four houses and one commercial store.

3. On 9 May 1988, from 1135 to 1145. Darbandikhan district. Number of projectiles: 12 (155 mm). Damage was caused to six houses.

4. On 10 May 1988, from 2300 until 2345. Darbandikhan district. Number of projectiles: 7.

---

defamoghaddas.ir

General condition good. Conjunctiva is not bloodshot, but there is photophobia and lachrymation. Skin on face not affected. Skin surface exhibits no lesions. Moderate laryngitis. 8,400 leukocytes (50 polymorphonuclear neutrophilic leukocytes; 44 lymphocytes; 3 monocytes and 3 eosinophilic leukocytes).

Case No. C-36

Name: Rabil Mesayer
Age: 29 years
Male, officer

Date of examination: 9 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: military position near Halabja

He was affected by the contents of an aerial bomb that fell about 10 m from where he was. He noticed unpleasant smell. He put on his gas mask a minute after the explosion. He realized he had been affected by aggressive chemical when he experienced lachrymation and itching in thorax area; later vesicles developed.

General condition good. No conjunctivitis. Skin on face not affected. Neck exhibits dark pigmentation. Armpits, trunk and upper limbs not affected. Inner thighs exhibits purplish-black pigmentation.

Case No. C-37

Name: Samir Farok
Age: 29 years
Male, officer

Date of examination: 9 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: military position near Halabja

He was affected by chemical substance in a missile dropped by aircraft 150 m away from where he was. At the time he did not think he had been exposed to chemical agents. Thus he put on his gas mask only an hour after the explosion. He realized he had been affected by an aggressive chemical when he experienced blurred vision, photophobia, thoracic oppression, rhinorrhea; red spots appeared on both face and hands.

General condition good. Moderate conjunctivitis. Face light red. No lesions on rest of skin. Moderate laryngitis. 7,700 leukocytes.

Case No. C-38

Name: Naji Ibrahim
Age: 23 years
Male, officer

Date of examination: 9 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: military position near Halabja

He was affected by an aggressive chemical in an aerial bomb that exploded about 100 m away from where he was. He put on his gas mask 10 minutes after the explosion. He realized he had been affected by an aggressive chemical when he experienced blurred vision, photophobia, a burning sensation in eyes, rhinorrhea and thoracic oppression. Six hours later a vesicle appeared on left hand.

General condition good. No perceptible conjunctivitis. Photophobia. Face exhibits dark pigmentation. Rest of skin not affected except very small areas on hand exhibiting small lesions and remnants of vesicles. Productive coughing. 4,800 leukocytes.

Case No. C-39

Name: Kalil Wahab
Age: 26 years
Male, officer

Date of examination: 9 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: military position near Halabja

He was affected by chemical substance in what he thinks was an aerial bomb that exploded about 10 m away from where he was. He put on his gas mask one or two minutes after the explosion. He realized he had been affected by a chemical agent when he experienced itching and reddening of skin. Eight hours after the attack vesicles developed.

General condition slightly affected. Moderate conjunctivitis. Black pigmentation on face. Neck and nape of neck blackened. Trunk exhibits black pigmentation irregularly distributed; armpits exhibi darker pigmentation but no ulcerations. Purplish pigmentation on skin of both buttocks. Thighs and legs exhibit dark pigmentation but no ulcerations. Skin of penis and scrotum swollen and very black. No respiratory disorders. 6,600 leukocytes.

defenceforumpublishing.ir

thigh there is an irregularly shaped brown lesion measuring 1 cm by 2 cm and a bigger one on the back of right thigh. Scrotum swollen and weeping. 7,900 leukocytes per cu mm (68 polymorphonuclear neutrophilic leukocytes; 28 lymphocytes; 3 monocytes and 1 eosinophilic leukocyte).

Case No. C-32

Name: Wasd Zainal Salih
Age: 29 years
Male, officer

Date of examination: 9 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: military position near Halabja

He was affected by an aggressive chemical in an aerial bomb that exploded at a distance. He entered affected area. When he learned that it had been attacked with chemical weapons he put on his gas mask. He realized he had been affected by chemical agent when he experienced cold sensation, erythema and itching over the whole body and particularly in the back, perineum and upper thigh. He also experienced rhinorrhea.

General condition bad. No conjunctivitis. Face exhibits dark pigmentation. Neck exhibits almost black colouring. Ulcerations with darkish edges in armpits. Front of trunk is coloured brown with darker patches in some areas. Entire surface of back of trunk exhibits lesions resembling second-degree burns. Arms exhibit purplish-black pigmentation. Perineum very ulcerated. Skin of penis black. Scrotum black, swollen and weeping. 10,400 leukocytes (93 polymorphonuclear neutrophilic leukocytes; 3 lymphocytes; 3 monocytes and 1 eosinophilic leukocyte).

Case No. C-33

Name: Salih Mahmmod Ahmed
Age: 30 years
Male, officer

Date of examination: 9 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: military position near Halabja

He was standing between 100 and 150 m from where aerial bombs and artillery shells fell. He put on his gas mask as soon as he felt throat irritated. He realized he had been affected by a chemical agent when he experienced itching in both eyes and over entire body, in particular perineum and scrotum. Respiratory difficulty, coughing and vomiting.

/...

General condition good. Moderate conjunctivitis. Nasal mucus tinged with blood. Face not affected. No apparent lesions on trunk or limbs. However, itching and irritation in perineum, groin and scrotum. 8,700 leukocytes per cu mm (54 polymorphonuclear neutrophilic leukocytes; 39 lymphocytes; 1 monocyte and 6 eosinophilic leukocytes).

Case No. C-34

Name: Ali Abul
Age: 27 years
Male, officer

Date of examination: 9 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near Said Sadik, military position near Halabja

He was affected by a chemical agent in either an aerial bomb or a missile that fell 10 m from where he was standing. He put on his gas mask immediately after the explosion. He realized he had been affected by chemical agent when he experienced thoracic oppression, headache, nausea, vomiting and inflammation of entire body. Ten hours later vesicles developed.

General condition poor. Face is black and peeling in some areas. Lumbar region and buttocks exhibit lesions resembling second-degree burns. Inner thighs covered with lesions resembling second-degree burns. Rest of lower limbs, except soles of feet, exhibits dark purple and peeling in some areas. Skin of penis swollen and red. Upper surface of scrotum black; rest is weeping and inflamed. Black areas on glans penis. 7,900 leukocytes.

Case No. C-35

Name: Hamed Ahmed Ali
Age: 37 years
Male, officer

Date of examination: 9 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: Bani Brok (Said Sadik), military position near Halabja

After aerial bombs and artillery shells fell in an area 500 m away from where he was, he experienced itching in both eyes and over entire body, as well as respiratory difficulty and tiredness, which led him to believe he had been affected by an aggressive chemical. He put on his gas mask about 30 minutes after the attack.

/...

documentbuilder.ir

Case No. C-28

Name: Qaise Abbas Ssudilah
Age: 26 years
Male, officer

Date of examination: 9 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: military position near Halabja

He was affected by chemical agent in an aerial bomb that exploded about 30 m from where he was. He put on his gas mask immediately after the explosion. He realised he had been affected when he experienced itching in the eyes and nose, legs, genitalia and back. He felt burning sensation in abdomen accompanied by frequent vomiting.

General condition good. Moderate conjunctivitis. Face not affected. Neck exhibits dark pigmentation. Both sides of groin purplish in colour. Skin on penis blackened. Skin on scrotum is peeling. Coughing. Increase in bronchial secretion. 7,200 leukocytes per cu mm.

Case No. C-29

Name: Muwafak Helan Kitab
Age: 28 years
Male, officer

Date of examination: 9 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: military position near Halabja

He was not directly exposed to chemical substance from bomb, but he traversed an area attacked with chemical bombs. At the time he was wearing a gas mask. He realised he had been affected by aggressive chemical when he experienced itching in both eyes, pruritus and reddening of lower limbs as well as frequent vomiting.

General condition slightly affected. No conjunctivitis. Face not affected. Neck coloured black. The middle of the thorax in front coloured black. A 3 cm-wide circular strip with upper edge at level of navel also black. Back of trunk and lumbar area exhibit irregularly-shaped patches black-coloured. Inner right thigh exhibits vast lesion resembling second-degree burn. Front of left thigh black. Back of left thigh has lesion resembling second-degree burn that is in the process of healing. There are two black oval-shaped patches on back of right thigh. Left leg has black patches. Penis and scrotum black. This patient suffered from respiratory disorders which required treatment with corticoids; at

time of examination only a slight increase in expectoration was detected. 19.100 leukocytes (89 polymorphonuclear neutrophilic leukocytes; 9 lymphocytes; 3 monocytes and 1 eosinophilic leukocyte).

Case No. C-30

Name: Khalid Muhammed Ali
Age: 32 years
Male, officer

Date of examination: 9 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: military position near Halabja

He was affected by chemical agent in an aerial bomb that exploded less than 50 m from where he was. He put on his gas mask about three minutes after the explosion. He realized he had been affected by chemical agent when he experienced palpitations, nausea, vomiting, difficulty in breathing as well as sensation of burning in both eyes, back and buttock area.

General condition affected. Moderate conjunctivitis. Face exhibits dark pigmentation. Extensive ulcerations in armpits. Thorax coloured black. Lower lumbar area and buttocks exhibit weeping red lesions resembling second-degree burns. Productive coughing. 12,000 leukocytes per cu mm (79 polymorphonuclear neutrophilic leukocytes; 16 lymphocytes; 4 monocytes and 1 eosinophilic leukocyte).

Case No. C-31

Name: Jalal Muhammed Kadim
Age: 28 years
Male, officer

Date of examination: 9 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: Said Sadik, military position near Halabja

He was affected by a chemical agent in an aerial bomb that exploded less than 50 m from where he was. He immediately put on his mask. He realized he had been affected by an aggressive chemical when he experienced respiratory difficulty, thoracic oppression and itching in both eyes.

General condition good. Moderate conjunctivitis. Face and trunk not affected. Skin on both buttocks purplish; central area has lesions resembling second-degree burns. Brownish lesion on both sides of groin. On back of left

dayeneyeghab.ir

Case No. C-25

Name: Abdul Amir Hurayja
Age: 33 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by chemical agent in an aerial bomb that exploded about 10 m from where he was. He put on his gas mask immediately after the explosion. He realized he had been affected by an aggressive chemical when he experienced vomiting, thoracic oppression and photophobia. Ten hours after the attack he experienced coughing and vesicles developed.

General condition affected. Very severe conjunctivitis with photophobia and blepharospasm. Face and neck black. Upper thorax dark, almost black in colour. Armpits and abdomen black. Upper thighs exhibit black colouring that becomes less pronounced towards knees. There are also lesions resembling second-degree burns over vast areas. Legs exhibit dark pigmentation. In a 1.5 cm by 1 cm area the skin is peeling, exposing granulation tissue. Bend of the knees blackened. Skin of penis and scrotum also black. Scrotum is infected and ulcerated. Coughing and increase of bronchial secretions. 11,900 leukocytes.

Case No. C-26

Name: Hamid Kadim
Age: 26 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by chemical agent in an aerial bomb that exploded about 2 m from where he was. He put on his gas mask immediately after the attack. He thinks he inhaled only twice before putting on his mask. He realized he had been affected because he noticed an unpleasant odour and experienced thoracic oppression, itching and photophobia. About 10 hours later he was seized by vomiting and severe coughing; also vesicles developed.

General condition poor. Very severe conjunctivitis with blepharospasm and photophobia. Lachrymation. Face exhibits dark colouring. Lips are swollen and scabby. Neck exhibits inflammation resembling first-degree burn with patches

resembling second-degree burns. Skin on both sides of thorax exhibits dark pigmentation that becomes less pronounced towards navel. Armpits black. From iliac crest down to groin skin has turned black. On buttocks and inner thighs there are lesions resembling second-degree burns. Rest of thighs also exhibits similar more or less round lesions, the largest of which measures 7 cm by 6 cm. Skin of penis and scrotum exhibits lesions resembling second-degree burns. 11,900 leukocytes per cu mm (90 polymorphonuclear neutrophilic leukocytes; 7 lymphocytes; 2 monocytes and 1 eosinophilic leukocyte).

Case No C-27

Name: Hussain Ali
Age: 22 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by chemical agent in an aerial bomb that exploded about 15 m from where he was. He put on his gas mask immediately after the explosion. He realized he had been affected by chemical agent when pruritus, lachrymation, rhinorrhea and photophobia appeared. He felt dizzy and lost consciousness. Twelve hours after the attack vesicles developed.

General condition very disturbed. Severe conjunctivitis. Photophobia. Entire face and neck are black and ulcerated. Extensive ulcers in armpits. Thorax on both sides and arms coloured black with very black areas. Skin on abdomen also black. From iliac crest down to groin skin is very black. Thighs also black. Legs exhibit dark pigmentation. Soles of feet black; there is a vesicle on left foot. Skin of penis black. Skin on scrotum also black with severe swelling. 9,400 leukocytes (91 polymorphonuclear neutrophilic leukocytes; 5 lymphocytes; 1 monocyte and 1 eosinophilic leukocyte).

defrancopaolis.it

Case No. C-21

Name: Muasin Salman
Age: 21 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by chemical agent in missile that exploded about 6 m from where he was standing. He noticed an unpleasant odour after the explosion and put on his gas mask. He realized he had been affected by a chemical substance when he experienced vomiting, photophobia, lackrymation and rhinorrhea. Three hours after attack vesicles developed.

General condition very disturbed. Severe conjunctivitis with lachrymation and photophobia. Skin of face peeling over vast areas. Neck and trunk exhibit reddish-black pigmentation. On front of trunk there are cupuliform vesicles full of amber-coloured liquid; the biggest ones measure 8 cm x 6 cm. Back of trunk very dark. Arms exhibit black pigmentation and extensive lesions resembling second-degree burns. One of lower limbs, except foot and ankle, severely affected. Scrotum and penis very black and swollen, with some small vesicles on their surface. Coughing and increase of secretions; no respiratory infection detected. 4,400 leukocytes per cu mm. Choline esterase level low (1.5).

Case No. C-22

Name: Jassin Ruehayer
Age: 40 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by chemical agent in missile that exploded approximately 200 m from where he was standing. He realized he had been affected by chemical substance when he experienced thoracic oppression and felt burning sensation in eyes; patient lost consciousness.

General condition good. Patient is overweight. No conjunctivitis. No skin lesions. He suffered from bronchial asthma. Upon auscultation wheezing sounds heard, indicating bronchial constriction. On the basis of his account alone, it can be asserted that he was exposed to an aggressive chemical, probably in very small concentrations owing to the distance between him and place of impact.

/...

Case No. C-23

Name: Emad Abdoul Whid
Age: 26 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by chemical agent in artillery shell that exploded about 20 m from his post. He did not put on his gas mask because he had lost it during the attack. He realized he had been affected by chemical agent when he experienced thoracic oppression, lachrymation, excessive salivation and rhinorrhea. He lost consciousness. Later a few vesicles appeared on his face.

Good general condition. Mild conjunctivitis. Face exhibits dark pigmentation. Armpits turned black. No coughing.

Case No. C-24

Name: Khadir Kadim
Age: 33 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by chemical agent in an aerial bomb that exploded about 20 m from where he was standing. He realized he had been affected by chemical agent when he experienced thoracic oppression, blurred vision, blepharospasm, photophobia and vomiting. Six hours later vesicles developed.

General condition affected. Severe conjunctivitis. Neck exhibits black pigmentation and patches where skin has peeled off. Front of thorax turned dark. Armpits exhibit lesions resembling second-degree burns with black edges. Abdomen has purplish-black pigmentation. Left buttock has lesions resembling second-degree burns; granulation tissue visible. Right buttock is black. Upper thighs have purple-red pigmentation that becomes black towards genital area. Rest of skin on thighs is black. Legs exhibit blackish pigmentation which becomes more intense in the bend of the knee. Scrotum weeping and swollen in lower area. Skin of penis exhibits black pigmentation and ulcerated areas. Glans is black. 11,400 leukocytes. Choline esterase level normal (5.4).

/...

dtp.isepolitique.ir

Case No. C-17

Name: Abdoul Khadim
Age: 24 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While inside a building he was affected by a substance in an artillery shell that exploded at an undetermined distance. He put on his gas mask. He realised he had been affected by chemical agent when he experienced nausea, vomiting and itching; some time later vesicles developed on hip.

General condition bad. No conjunctivitis. Face and neck not affected. Starting about 2 cm below shoulder-blade the back exhibits dark pigmentation. Buttocks and inner thighs are black. Left buttock exhibits enormous lesion measuring 12 cm x 9 cm with granulation tissue that before was the base of a vesicle that had burst. On outer right knee there is a red patch resembling a second-degree burn. Genitalia are swollen and very black.

Case No. C-18

Name: Samir Abel
Age: 26 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open, he was affected by a chemical substance in an aerial bomb that exploded about 20 m from where he was. Since at the time he was sleeping, it took him a while to put on his gas mask. He realised he had been affected by a chemical substance when he experienced thoracic oppression, photophobia and vomiting. Four days later vesicles developed and there was still photophobia and blepharospasm.

General condition affected. Very moderate conjunctivitis. Face and neck exhibit black pigmentation, with patches where skin is peeling. Trunk not affected. Back of both hands black with skin peeling in some areas. Skin on iliac crest exhibits purplish pigmentation. Thighs exhibit dark colouring. Dark knee has burst vesicle. Skin of penis swollen and black. Scrotum also black and swollen. Coughing. Tracheobronchitis. 8,300 leukocytes per cu mm.

/...

Case No. C-19

Name: Saad Hussein
Age: 23 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by aggressive chemical in aerial bomb that exploded about 30 m from where he was standing. He put on his gas mask immediately after the explosion. He realized he had been affected by a chemical substance when he experienced constriction of the chest, itching, blurred vision, photophobia and vomiting. Four hours after attack vesicles developed.

General condition good. No conjunctivitis. Face exhibits dark pigmentation. Armpits reddened. Base of neck down to navel is inflamed. Skin of penis not greatly affected, but scrotum is swollen and black. 4,100 leukocytes (59 polymorphonuclear neutrophilic leukocytes; 40 lymphocytes; 1 monocyte).

Case No. C-20

Name: Habib Khadim
Age: 25 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by a chemical substance in an aerial bomb that exploded about 10 m from where he was standing. He had put his gas mask on before the explosion because, being in the Communications Service, he knew that other units had been attacked with chemical weapons. He was able to leave the area without assistance. He realized he had been affected by a chemical substance when he started experiencing rhinorrhea, lachrymation, thoracic oppression, photophobia and blepharospasm. Between two and three hours after the attack vesicles developed.

General condition good. Moderate conjunctivitis. Face not affected. Neck exhibits slightly dark pigmentation. Armpits purplish. On both sides of groin skin is purplish, becoming darker towards inner thighs. Lower leg black on both sides; burst vesicles on base of toes. Skin of scrotum and penis red with black patches.

/...

dag.un.org/handle/11176/361

General condition poor. Very severe keratoconjunctivitis. Lachrymation. Photophobia. Face exhibits dark pigmentation. Neck exhibits more intense pigmentation. Severe inflammation in right armpit. Left armpit normal. Trunk not affected. Skin of scrotum has reddish-black pigmentation. Skin of penis very dark. Productive coughing. Acute tracheobronchitis. 9,400 leukocytes.

Case No. C-14

Name: Taha Yassin
Age: 31 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

He was unable to describe the circumstances of the attack. The only thing he remembered was that he was in the open. He did not use his gas mask. He realized he had been affected by a chemical substance when he experienced nausea and vomiting and lost his voice. About two hours after the attack he had blurred vision and photophobia.

General condition poor. Very severe conjunctivitis. Face and neck show intensely black pigmentation. Lower lip swollen. Rest of skin not affected. Leukocyte count showed 14,400 leukocytes per cu mm. Plasmatic choline esterase level normal (3.4). No trace of hydrocyanic acid in blood or urine.

Case No. C-15

Name: Adnan Salih
Age: 19 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by contents of an aerial bomb that fell about 5 m from where he was standing. He put on his gas mask approximately two minutes after the attack. He realized he had been affected by chemical substance when he experienced thoracic oppression, vision disorders with photophobia and blepharospasm. Four hours after the attack vesicles developed and he experienced rhinorrhea and lachrymation.

General condition bad. Extremely severe conjunctivitis with photophobia and blepharospasm. Face exhibits dark pigmentation with ulcerated patches. Neck also exhibits dark colouring with seven small ulcerated patches. Trunk shows dark pigmentation. Skin of buttocks is black and peeling in several areas. Skin on lower two thirds of both thighs shows dark pigmentation with lesions resembling second-degree burns. Similar lesion on right knee. 12,300 leukocytes. Choline esterase level is low (1.6).

Case No. C-16

Name: Hayder Salem
Age: 20 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by chemical substance in an aerial bomb that impacted about 25 m from where he was. It took him a few minutes to put on his mask, which was some 2 m away. He realized he had been affected by an aggressive chemical when he experienced nausea, vomiting, blurred vision, photophobia and urinal and fecal incontinence. Twelve hours later vesicles developed.

General condition slightly affected. Moderate conjunctivitis. Face inflamed. Skin on neck also exhibits severe inflammation and is peeling in some areas. Trunk not affected. Starting at the level of iliac crest skin shows reddish-dark pigmentation that turns to black towards groin area. Skin on lower two thirds of thighs is peeling in some areas, while the rest of it exhibits blackish pigmentation. On both legs intensely pigmented areas alternate with others exhibiting lesions resembling second-degree burns. Top of right foot is black and covered with remnants of vesicles. Scrotum is extremely swollen and black. Skin of penis is blackened and has ulcerated areas. 28,700 leukocytes (9) polymorphonuclear neutrophilic leukocytes; 2 lymphocytes; 4 monocytes; 1 eosinophilic leukocyte).

defenddefenders.ir

Case No. C-10

Age: 30 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

He was affected by aggressive chemical in artillery shell that fell about 5 m from place where he was taking cover. He put on his gas mask about two minutes after the explosion.

General condition poor. Severe conjunctivitis. Face shows erythema resembling first-degree burn. Front of neck exhibits brown pigmentation. Face is black. Armpits also turned black. On trunk there is a black strip starting some 5 cm below navel and finishing about 1 cm above pubic region. Top of thighs exhibits reddish-black pigmentation. The bend of both knees and inner left leg black. Productive coughing. Respiratory insufficiency. 11,300 leukocytes.

Case No. C-11

Name: Fatih Al
Age: 25 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by a chemical substance in an artillery shell that exploded about 10 m from where he was standing. He used his gas mask. Notwithstanding, he noticed an unpleasant odour. He realized he had been affected by an aggressive chemical when two days later two vesicles appeared on his buttocks.

General condition slightly affected. Eyes and face not affected. Back and buttocks exhibit vast areas with lesions resembling second-degree burns. Genitalia not affected. 4,800 leukocytes.

/...

Case No. C-12

Name: Ahmad Mehsen
Age: 44 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by a chemical substance in a missile that exploded about 10 m from where he was standing. He did not use his gas mask. He realized he had been affected by an aggressive chemical when he experienced vomiting, rhinorrhea, a burning sensation in the eyes and photophobia. Ten hours after the attack, vesicles appeared on his head and hip and he experienced severe coughing.

General condition very bad. Very severe keratoconjunctivitis. Huge palpebral oedema which makes examination very difficult. Oedema of larynx required treatment with intravenous hydrocortisone. Face, swollen and dark. Neck exhibits reddish-black pigmentation and peeling in some areas. Top of thorax has dark pigmentation. Armpits also exhibit dark pigmentation. Skin on right elbow bend exhibits purplish lesions. On front of right thigh there is a black-coloured rounded area some 6 cm in diameter. On front of left thigh there is a brown-coloured patch. Productive coughing. Respiratory infection with some respiratory difficulty. 6,600 leukocytes (88 polymorphonuclear neutrophilic leukocytes; 10 lymphocytes; 1 monocyte and 1 eosinophilic leukocyte).

Case No. C-13

Name: Fadil Hassan
Age: 21 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by the contents of an aerial bomb that fell at undetermined distance. He put on his gas mask only after the explosion. He realized he had been affected by an aggressive chemical when he experienced thoracic oppression, vomiting and, approximately 10 hours after the attack, blepharospasm and photophobia.

/...

dispatchpublished.ir

sensation in the eyes accompanied by photophobia, thoracic oppression, rhinorrhea and vomiting.

General condition slightly affected. Severe conjunctivitis. Photophobia. Dark pigmentation on face. Rest of skin normal. There is tracheobronchitis with suppuration that required treatment with antibiotics. 15,000 leukocytes with polymorphonuclear leukocytes with toxic granulations. Plasmatic choline esterase level low (1,3).

Case No. C-7

Name: Majed Helal
Age: 20 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by a chemical substance in an aerial bomb that fell some 50 m from where he was standing. Only after a while did he put on his gas mask. He realized he had been affected by an aggressive chemical when he experienced photophobia, blepharospasm, cephalalgia, rhinorrhea. Ten hours later, vesicles appeared on head and scrotum.

General condition bad. No conjunctivitis. Face is coloured black. Forehead exhibits intense erythema resembling first-degree burn. Neck is black. Armpits also turned black. Front and back of trunk, except belt area, exhibits black pigmentation that becomes more intense below belt area, some 5 cm from navel; pubic region very black. On buttocks there are vast areas with lesions resembling second-degree burns. Inner thighs are black with lesions resembling second-degree burns. Genitalia are very black. No respiratory disorders. 10,900 leukocytes.

Case No. C-8

Name: Mohamad Abdoul Wahid
Age: 26 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by an aggressive chemical in an artillery shell that fell some 10 m from where he was standing. He put on his gas mask. He

realized he had been affected when two hours after the attack he experienced shortness of breath, photophobia and blepharospasm; he also lost consciousness. Ten hours later vesicles developed; after that he experienced hoarseness and rhinorrhea.

General condition bad. Severe conjunctivitis accompanied by photophobia. This patient, who has a receding hairline, has lesions resembling second-degree burns in bald patches. Skin of face, except areas protected by moustache and beard, is peeling, exposing black patches. Neck exhibits erythema resembling first-degree burn. Thorax exhibits brown pigmentation with inflamed patches resembling first-degree burns. On his back there are lesions resembling second-degree burns. On right hip there is a dense cupuliform vesicle with a round base some 2 cm in diameter. Inner left thigh has lesions resembling second-degree burns. Top of left thigh and entire right thigh are black coloured. Skin of scrotum and penis exhibits large ulcerations. Tracheobronchitis with suppuration. 26,000 leukocytes per cu mm (95 polymorphonuclear neutrophilic leukocytes, 3 lymphocytes, 1 monocyte and 1 eosinophilic leukocyte).

Case No. C-9

Name: Abdol Jabar Shanshol
Age: 44 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by an aggressive chemical from an aerial bomb that fell about 100 m from where he was standing. He put on his gas mask. He realized he had been affected by a chemical agent when he experienced nausea, vomiting, blurred vision, photophobia, blepharospasm, pruritus and thoracic oppression.

General condition bad. Very severe keratoconjunctivitis. Photophobia. Blepharospasm. Face and neck exhibit very black pigmentation. Armpits slightly blackish. Scrotum is swollen and ulcerated. Severe tracheobronchitis with productive coughing required treatment with cortisone and prednisone. Leukocyte count showed 6,900 leukocytes per cu mm. Hyperbilirubinemia.

defenddefenders.ir

it had broken during the attack. He realized he had been affected by aggressive chemical after he experienced dyspnea, photophobia, rhinorrhea, shaking and vomiting.

General condition poor. Very severe keratoconjunctivitis, accompanied by photophobia. Face exhibits very dark pigmentation. Neck is black. Scrotum is swollen, with skin peeling and scabs on its surface. Skin of penis and glans black.

Case No. C-3

Name: Jassim Khadim
Age: 35 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was exposed to the effects of an aerial bomb that fell some 50 m from where he was standing. He immediately put on his gas mask. He realized he had been affected by an aggressive chemical when he experienced severe blepharospasm, lachrymation and photophobia, as well as vomiting and respiratory disorders.

General condition good. Severe conjunctivitis with photophobia. Face and neck exhibit very dark pigmentation. Thorax and upper limbs not affected. Genitalia are swollen and very inflamed. Although initially there was reportedly an increase in bronchial secretion that required treatment with corticoids (cortisone and prednisone), at the time of examination X-ray revealed no respiratory problems. 8,300 leukocytes.

Case No. C-4

Name: Ali Hadi
Age: 21 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was exposed to the effects of an artillery shell that fell about 10 m from where he was standing. At the time he was not wearing a gas mask. He realized he had been affected by an aggressive chemical when he

experienced vomiting, dizziness, severe rhinorrhea, loss of voice that acquired bark-like quality, thoracic oppression, blepharospasm and photophobia; vesicles appeared on scalp.

No apparent change in general condition. Very severe conjunctivitis. Photophobia. Skin on face exhibits dark pigmentation and is sloughing off in some areas. Neck, trunk and limbs normal. Coughing. Increase of bronchial secretion. No leukopenia. Choline esterase level normal. No trace of hydrocyanic acid found in blood or urine.

Case No. C-5

Name: Abod Karpm
Age: 35 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open, he was exposed to the effects of an aggressive chemical from an aerial bomb that fell some 100 m from the military post where he was. He immediately put on his gas mask. He realized he had been affected by a chemical product when he experienced vomiting, thoracic oppression, photophobia, blepharospasm and severe lachrymation.

General condition slightly affected. Severe conjunctivitis. Face and neck exhibit black pigmentation. Back of hands also black colour. No respiratory problems. Leukocyte count showed 5,300 leukocytes per ml.

Case No. C-6

Name: Eleywi Draihem
Age: 25 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

While in the open he was affected by a chemical agent in an artillery shell that fell some 100 m from where he was standing. He put on his gas mask. He realized he had been affected by an aggressive chemical when he felt a burning

http://dispalibrary.un.org

Case No. A-66

Name: Mohammad Shafi Sharifi
Age: 18 years
Male, civilian

Date of examination: 30 March 1988
Place of examination: Village of Nowdoshe

Date of attack: 23 March 1988
Place of attack: Nowdoshe

He was exposed to effects of aggressive chemical in bombs dropped by aircraft.

Purplish erythematous lesion on neck. On abdomen, on a strip approximately 3 cm wide, there are lesions resembling first-degree burns.

Case B

Name: Narak Habib
Age: 20 years
Female, civilian

Place of examination: Labbafi-Nejad Hospital
Date of examination: 28 March 1988

This woman used to live in an Iranian town in the Nosoud region. On 18 March 1988 she was exposed to effects of chemical agent in bombs dropped by aircraft. She died on 24 March.

Black pigmentation on face. Near navel there was a vesicle measuring some 12 cm in diameter. Abdomen from navel downwards, thighs and external genitalia very black.

/...

Cases examined in Iraq

Case No. C-1

Name: Jasim Jaid Sakar
Age: 34 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: military position near Halabja

While in the open, he was exposed to the effects of chemical agent in a bomb of unidentified origin that fell some 30 m from where he was standing. He put on his gas mask. First he noticed an unpleasant odour; later he experienced itching, vomiting, slight thoracic oppression and an increase of nasal secretions and salivation. He was blinded. Between 60 and 90 minutes after the attack vesicles developed.

General condition bad. Conjunctivitis. Entire skin of face, except area protected by moustache, is darkened and peeling. Skin of neck also peeling. Front of trunk exhibits reddish-black pigmentation. Entire back has lesions resembling second-degree burns. Armpits turned black. There are partly broken vesicles on right shoulder. Right arm exhibits reddish-black pigmentation. On forearm there still are four intact vesicles as well as others with skin peeling. Back of right hand is affected. On left arm there are two vesicles measuring 5 cm x 1.5 cm. Left forearm exhibits dark pigmentation. On back of left hand there are small vesicles. Genitalia exhibit very black pigmentation. There are ulcerations over vast areas. Skin on buttocks is peeling exposing lesions resembling second-degree burns. Skin of thighs shows intense pigmentation. As much as 90 per cent of skin is affected, which accounts for the seriousness of this case. However, there are no respiratory disorders. Leukocyte count showed 2,000 leukocytes.

Case No. C-2

Name: Appas Khamas
Age: 20 years
Male, soldier

Date of examination: 8 April 1988
Place of examination: Al Rasheed Military Hospital

Date of attack: 31 March 1988
Place of attack: near town of Halabja

He was exposed to the effects of an aerial bomb that fell some 150 m from where he was standing inside a building. He was unable to put on his mask, because

/...

defendu.ir

Case No. A-62

Name: Ebrahim Yousefi
Age: 25 years
Male, soldier

Date of examination: 30 March 1988
Place of examination: Bakhtaran Reception and Monitoring Centre

Date of attack: 27 March 1988
Place of attack: Shakheshmiran

While in the open, he was exposed to the effects of agent in bomb dropped by aircraft. He had his gas mask on. Initially he had lachrymation and rhinorrhea.

General condition good. Very severe conjunctivitis. Lachrymation. Photophobia. There is one lesion consisting of an enormous vesicle measuring some 13 cm in diameter on right buttock and a smaller one on inner surface of the same buttock. Genitalia not affected.

Case No. A-63

Name: Abolhassan Nemati
Age: 20 years
Male, soldier

Date of examination: 30 March 1988
Place of examination: Bakhtaran Reception and Monitoring Centre

Date of attack: 27 March 1988
Place of attack: Shakheshmiran

While in the open, he was exposed to the effects of agent in bomb dropped by aircraft. He put on his gas mask.

The patient has a vacant look and his response to stimuli is poor. Very severe conjunctivitis. Photophobia and lachrymation. On right wrist there is a dense and very painful big vesicle.

Case No. A-64

Name: Eghbal Mahmoud Pour
Age: unknown
Male, civilian

Date of examination: 30 March 1988
Place of examination: Village of Nowdoshe

Date of attack: 23 March 1988
Place of attack: Nowdoshe

He was exposed to the effects of aggressive chemical in bombs dropped by aircraft.

Conjunctivitis. Slight respiratory difficulty.

Case No. A-65

Name: Momen Broumandi
Age: unknown
Male, civilian

Date of examination: 30 March 1988
Place of examination: Village of Nowdoshe

Date of attack: 23 March 1988
Place of attack: Nowdoshe

He was exposed to the effects of aggressive chemical in bombs dropped by aircraft.

Moderate conjunctivitis. Minor respiratory insufficiency.

defenddocs.ir

Case No. A-58

Name: Najibeh Ali
Age: 7 years
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 16 March 1988
Place of attack: Halabja

While on the ground floor of her home, she was exposed to the effects of an aggressive chemical from aerial bombs. Five minutes later she felt burning sensation and pain.

General condition good. No conjunctivitis. Face and thorax not affected. Sacrolumbar area and back of thighs show blackening with extensive lesions resembling second-degree burns. On both sides of bend of knee there are pigmented lesions. Right leg ulcerated. Groin on both sides is dark and swollen, with remnants of vesicles.

Case No. A-59

Name: Mohammad Hassal Al Kousar
Age: 20 years
Male, soldier

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 16 March 1988
Place of attack: Allee Aklar

While in the open, he was exposed to the effects of chemical agent in bombs dropped by aircraft.

Patient's condition is very serious. He is unconscious. Extremely severe conjunctivitis. Face, neck, trunk and limbs, except palms of hands and soles of feet, black with lesions resembling second-degree burns covering vast areas of skin. On 25 March 1988, leukopenia (2,500).

Case No. A-60

Name: Mohammad Khaledi
Age: 23 years
Male, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 25 March 1988
Place of attack: Shakheshmiran

At 6 p.m., while in the open, he was exposed to the effects of a chemical substance emanating from either aerial bombs or artillery shells. Thirty minutes later he was seized by vomiting and experienced acute eye pain; two hours later he lapsed into a coma which lasted for eight hours. Lachrymation. Rhinorrhea. Moderate salivation and sweating. Initially no urinary or rectal incontinence, but after being admitted to hospital there was one episode of involuntary urination.

General condition poor. Acute conjunctivitis. Lachrymation. Photophobia. The face has turned almost entirely black. Neck also black. On thorax there is inflamed lesion resembling first-degree burn. In bend of elbows there are purplish lesions. Both sides of groin and top of thighs show dark pigmentation. Scrotum and penis have turned black.

Case No. A-61

Name: Nabiollah Draaloo
Age: 22 years
Male, soldier

Date of examination: 30 March 1988
Place of examination: Bakhtaran Reception and Monitoring Centre

Date of attack: 27 March 1988
Place of attack: Shakheshmiran

While in the open, he was exposed to the effects of an agent in bomb dropped by aircraft. He had his gas mask on. Three hours later he noticed acute conjunctival irritation.

General condition good. Severe conjunctivitis. Face is not affected. Neck shows very black pigmentation. Front and back of trunk shows inflamed lesion resembling first-degree burn. Legs exhibit inflamed blackish pigmentation. Inside ankle bone of right foot has an enormous dense vesicle measuring some 8 cm in diameter. On inside ankle bone of left foot there is another vesicle measuring some 4 cm in diameter. Genitalia are not affected.

dftarchive.ir

Case No. A-54

Name: Maji Mir Abotalebi
Age: 20 years
Male, soldier

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Dolah Hospital

Date of attack: 18 March 1988
Place of attack: Marivan

Patient arrived in Marivan on 17 March 1988; he was tired and went to bed right away. At 9 a.m. on 18 March, he was exposed to the effects of contents of bombs dropped by seven aircraft. He put on a gas mask, but it was not properly adapted to his face. According to medical records, he had experienced intense salivation, rhinorrhea and lachrymation. Upon administration of 10 mg of atropine and toxogenin, he suddenly lapsed into a coma. He was evacuated to the hospital, where atropine continued to be administered.

Patient's general condition good. Sensory function alert. No ocular or skin lesions. Intense muscular weakness, more marked on left side. Superficial sensitivity diminished. Acute dyspnea.

Case No. A-55

Name: Majid Shafiei
Age: 20 years
Male, soldier

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Dolah Hospital

Date of attack: 18 March 1988
Place of attack: Marivan

Around 8.30 a.m., while in the open, he was exposed to the effects of contents of bomb dropped by aircraft. After noticing odour of apples, he experienced intense salivation, rhinorrhea and lachrymation; 10 minutes later he lapsed into a coma. He was administered atropine.

General condition and sensory function good. No conjunctiva or skin lesions. Intense muscular weakness. Diplopia. Respiratory difficulty but no dyspnea.

Case No. A-56

Name: Sabihe Ali
Age: 15 years
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Dolah Hospital

Date of attack: 16 March 1988
Place of attack: Halabja
Mother of case No. A-57

While on the ground floor of her home, she was exposed to the effects of chemical substance in bombs dropped by aircraft. She realised she had been affected when she felt a burning sensation.

General condition good. No conjunctivitis. On right hip and back of right thigh there is an extensive lesion measuring some 20 cm in diameter and resembling a second-degree burn. On left hip and back of left thigh there is a similar but smaller lesion. On the outside of these lesions there are several much smaller lesions.

Case No. A-57

Name: Son of case No. A-56
Age: Two months
Male, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Dolah Hospital

Date of attack: 16 March 1988
Place of attack: Halabja

On both buttocks there are lesions resembling second-degree burns. Genitalia slightly swollen without any abnormal pigmentation. Moderate tracheobronchitis.

deterrandegnuodas.ir

Case No. A-50

Name: Osman Hasan Faraj
Age: 8 years
Male, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: unknown
Place of attack: unknown

General condition satisfactory. Very severe conjunctivitis. Photophobia. Dark blotches on face. On right arm there is black-coloured lesion measuring some 4 cm in diameter and covered with scabs in some areas. On forearm there is similar lesion some 2 cm in diameter. Lower limbs are not affected. Genitalia are not affected.

Case No. A-51

Name: Unidentified child
Age: Approximately 6 months old
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: unknown
Place of attack: unknown

Date and other details of attack are not known. The patient comes from Halabja.

General condition good. Moderate conjunctivitis. On the right cheek there are remnants of a vesicle that has scabbed over. Surface of thorax up to 5 cm above navel exhibits brownish pigmentation.

Case No. A-52

Name: Ardalan
Age: 4 years
Male, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 18 March 1988
Place of attack: Halabja

General condition poor. Moderate conjunctivitis. Only skin lesion is a scab on right corner of lip. Acute respiratory distress that required tracheotomy Leukocyte count conducted on 27 March 1988 showed 5,500 leukocytes (83 polymorphonuclear leukocytes, 6 lymphocytes, 10 monocytes and 1 eosinophilic leukocyte).

Case No. A-53

Name: Halimeh
Age: 10 years
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 17 March 1988
Place of attack: Halabja

While on the ground floor of her home, she was exposed to effects of chemical agent from a bomb dropped by aircraft. She realised she had been affected by it when she started vomiting and felt a burning sensation.

Patient's general condition good. Moderate conjunctivitis. Skin shows no lesions. Wheezing heard in both lungs upon auscultation. Respiratory distress.

defenddu.ir

Case No. A-46

Name: Davood Karim
Age: 52 years
Male, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 16 March 1988
Place of attack: Halabja

While inside his home, he was exposed to effects of contents of bomb dropped by aircraft. Four hours later he experienced burning sensation, palpebral oedema, conjunctivitis.

General condition very bad. Severe conjunctivitis. Photophobia. Face and neck exhibit very black pigmentation. Top of thorax also shows black colouring. Back of thorax is almost black. Armpits are ulcerated and rest of area has turned black. Skin on abdomen exhibits lesions resembling second-degree burns. On arms there are skin lesions following striped pattern and exhibiting different degrees of seriousness. Scrotum and skin of penis are black and swollen.

Case No. A-47

Name: Abbas Ali Mohammadi
Age: 37 years
Male, soldier

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 11 March 1988
Place of attack: Marivan

While in the open, he was exposed to effects of chemical agent emanating from bomb dropped by aircraft. An hour later he was seized by vomiting and subsequently experienced burning sensation; then vesicles developed.

General condition poor. Acute conjunctivitis. Face and neck are black. On buttocks there is superficial scaly lesion covering virtually entire gluteal area. Genitalia are not affected.

Case No. A-48

Name: Connа Mohammad
Age: 4-1/2 years
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 16 March 1988
Place of attack: Halabja

While outside her home, she was exposed to effects of chemical agent from bomb dropped by aircraft. (The girl's mother, who was on the upper floor of their dwelling, was not affected.)

Patient's general condition good. Face, neck and thorax are not affected. From horizontal line starting some 2 cm above navel downwards, skin has darkened patches. Both lower limbs exhibit intense erythema, with scattered lesions resembling second-degree burns. Soles of feet are not affected. Genitalia are not affected.

Case No. A-49

Name: Unidentified child
Age: Appears to be about 6 years old
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: unknown
Place of attack: Nowdoshe

On undetermined date she was exposed to effects of aggressive chemical.

General condition very bad. Eyelids very swollen, which prevents examination of conjunctiva. Neck shows very black pigmentation with ulcers on anterior part. Arm, forearm and back of right hand very inflamed. On buttocks there are extensive lesions resembling second-degree burns. Leukopenia (2,100).

archivio.pubblicazioni.it

Case No. A-42

Name: Hadi Yacobi
Age: 25 years
Male, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 17 March 1988
Place of attack: Howdoshe

While inside his home, he was exposed to the effects of chemical agent in bomb dropped by aircraft. Four hours later he was seized by vomiting and experienced loss of vision.

General condition affected. Acute conjunctivitis with severe lachrymation and photophobia. Face and neck exhibit dark pigmentation. Both sides of groin show very black lesions. Scrotum is very swollen and black. Skin of penis turned black.

Case No. A-43

Name: Ali Yachobi
Age: 17 years
Male, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 17 March 1988
Place of attack: Howdoshe

While inside his home, he was exposed to effects of chemical substance in bomb dropped by aircraft. Four hours later he experienced vomiting; later he was unable to keep eyes open.

Moderate conjunctivitis. Face and neck very black. Armpits black and peeling in some areas. Intense pigmentation on back of both hands. Both sides of groin are black. Scrotum and skin of penis swollen and black; prepuce ulcerated.

Case No. A-44

Name: Norabbas
Age: 42 years
Male, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 16 March 1988
Place of attack: Halabja

While on the ground floor of his home, he was exposed to effects of chemical substance in bomb dropped by aircraft. The next day he experienced cephalalgia and was unable to see because of palpebral oedema and conjunctivitis.

Patient's general condition poor. Very severe conjunctivitis. Photophobia. Face and neck exhibit intense purplish-black colouring. Around mouth there are ulcerated lesions. Thorax and in particular armpits show black pigmentation with slight purplish tint. Extensive ulceration on upper right arm and left arm down to forearm. On both forearms there are rather extensive lesions resembling second-degree burns. Both sides of groin and genitalia are blackish but not ulcerated. No leukopenia. Analysis conducted on 27 March 1988 showed count of 6,700 leukocytes. Productive coughing. Respiratory distress from which he is gradually recovering. On 21 March pCO2 was 36.5, on 27 March it was 24.9.

Case No. A-45

Name: Mohammad Karim Bascool
Age: 60 years
Male, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 16 March 1988
Place of attack: Halabja

While inside his home, he was exposed to effects of chemical substance in bomb dropped by aircraft. He immediately noticed burning sensation.

Moderate conjunctivitis. Face and neck exhibit moderately black pigmentation. On back of right thigh and in bend of knee there are ulcerations resembling second-degree burns. Legs show darkening with ulcerations 5 cm wide and 7 cm long; there is another ulceration measuring 6 cm in diameter on left leg and another one measuring 4.5 cm on right leg. Scrotum is hugely swollen. Skin on penis has turned black. Swollen genitalia.

iran-archive.com

Case No. A-38

Name: Mohammad Abdollah
Age: 35 years
Male, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 17 March 1988
Place of attack: Halabja

While on the ground floor of his home, he was exposed to effects of aggressive chemical contained in aerial bomb. Within 10 minutes of the attack he felt a burning sensation, and experienced loss of vision and respiratory difficulty.

General condition good. Severe conjunctivitis with lachrymation and photophobia. Face and neck exhibit reddish-black pigmentation. Entire trunk (except belt area 5 cm in diameter) exhibits reddish-black pigmentation. Armpits severely affected, with black pigmentation and ulcerations. Lesions in folds of elbow. On back of left hand there are scabby lesions. Upper thighs severely affected by pigmented lesion and peeling. Lower thighs, legs and feet not affected. Genitalia severely affected.

Case No. A-39

Name: Amaca
Age: 17 years
Male, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 17 March 1988
Place of attack: Halabja

While in the open, he was exposed to the effects of aggressive chemical in bomb dropped by aircraft. The following day he realized he had been affected when he felt a burning sensation.

General condition somewhat disturbed. No conjunctivitis. Face not affected. Moderately dark pigmentation on neck. Trunk not affected. On buttocks, perineum and scrotum there is a vast ulcerated lesion with dark edges resembling a second degree burn.

Case No. A-40

Name: Ayatollah Mardani
Age: 25 years
Male, soldier

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 26 March 1988
Place of attack: Shakheshmiran

While in the open, he was exposed to the effects of aggressive chemical in bomb dropped by helicopter. Fifteen minutes later he noticed a burning sensation.

General condition disturbed. Acute conjunctivitis. Palpebral oedema. Face and neck exhibit very dark pigmentation. Both sides of groin are reddish-black. Scrotum and skin of penis are black and swollen. On skin of penis there are vesicles measuring on average 1.5 cm in diameter. Respiratory distress. No leukopenia. Analysis conducted on 28 March 1988 showed leukocytosis (13,600 leukocytes with only 2 lymphocytes and 2 monocytes per 100 leukocytes; PMN = 96%)

Case No. A-41

Name: Mohammadrez Haj Hosseini
Age: 20 years
Male, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 18 March 1988
Place of attack: Marivan

While in the open, he was exposed to effects of chemical agent in bomb dropped by aircraft. Within two hours he felt a burning sensation; within five hours vesicles appeared.

General condition affected. From a transversal line located some 10 cm below navel down to the knees, skin exhibits reddish-dark pigmentation. Back of this area shows lesions resembling second-degree burn. Scrotum and skin of penis are swollen and painful. No leukopenia.

documentsdefense.ir

Case No. A-34

Name: Leyla Abdeolchader
Age: 13 years
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Mofatteh Convalescence Centre

Date of attack: 16 March 1988
Place of attack: Halabja
Sister of case No. A-33

She was exposed to the effects of a chemical agent while she was in the basement of her home, where she had taken cover with her sister. She lost consciousness. She experienced severe miosis, as her sister noticed some hours later. Her father found her unconscious in the basement, with her arms around her sister. She was then taken to a health centre, where she was injected with atropine.

General condition good. No conjunctivitis or skin lesions.

Case No. A-35

Name: Abolfazl Takkloei
Age: 23 years
Male, soldier

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 18 March 1988
Place of attack: Marivan

While in the open, he was exposed to the effects of a chemical agent in a bomb dropped by aircraft. Four hours later he had symptoms similar to those of conjunctivitis.

Patient's general condition poor. He is restless. Moderate conjunctivitis. The trunk exhibits very dark pigmentation. On its right side there is an extensive kidney-shaped lesion. Both upper limbs exhibit dark pigmentation with very black areas. The hands are very dark and peeling. Inner thighs are black. Both sides of groin as well as scrotum and skin on penis are coloured intense black. On 26 March 1988 the leukocyte count was 5,100. On 27 March it was 2,600. Thrombopenia (124,000 platelets).

Case No. A-36

Name: Hossein Fasel
Age: 20 years
Male, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghman-al-Doleh Hospital

Date of attack: 18 March 1988
Place of attack: Halabja

While in the open, he was exposed to the effects of the contents of aerial bomb.

General condition good. Severe conjunctivitis. Rhinitis. On the face there are scabby lesions around mouth. The neck exhibits intensely black pigmentation. Armpits are dark red. Severe inflammation on scrotum and skin of penis. Productive coughing. Tracheobronchitis.

Case No. A-37

Name: Ali Reza
Age: 21 years
Male, soldier

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Loghmana-al-Doleh Hospital

Date of attack: 19 March 1988
Place of attack: Marivan

While in the open, he was exposed to the effects of a chemical substance in a bomb dropped by aircraft. Thirty minutes later he was seized by violent vomiting.

General condition slightly weakened. No lesions on face or neck. From neck downwards, except back area in the shape of an inverted triangle (corresponding to straps of knapsack) and belt area, trunk and both arms exhibit black pigmentation. On right side there is an extensive ulceration measuring some 30 cm in diameter. Armpits are black and at centre there are scabby lesions. Lower limbs have also turned black, except for feet, which are not affected. No leukopenia.

defenddefenders.ir

Case No. A-30

Name: Khamdeh Anvar
Age: 6 years
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Mofatteh Convalescence Centre

Date of attack: 17 March 1988
Place of attack: Sagan, near town of Halabja

She was exposed to the effects of an aggressive chemical of undetermined origin. Two hours later she started vomiting and felt a burning sensation.

No conjunctivitis. On abdomen, lower back and lower limbs (except feet) there are lesions resembling first- and second-degree burns.

Case No. A-31

Name: Unidentified child
Age: 4 years
Male, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Mofatteh Convalescence Centre

Date of attack: unknown
Place of attack: unknown

The patient was exposed to the effects of an aggressive chemical in undetermined place on undetermined date. His parents have died or are missing.

General condition good. Blepharitis. No conjunctivitis. On his right side there is an area, some 15 cm in diameter, that exhibits dark pigmentation and has an inflamed centre. On the outer right thigh there is a similar lesion.

Case No. A-32

Name: Aftab Alwed
Age: 40 years
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Mofatteh Convalescence Centre

Date of attack: unspecified
Place of attack: unspecified

She was exposed to the effects of a chemical agent in aerial bombs dropped as she was fleeing her village. The first symptoms she experienced were vomiting and loss of vision caused by severe conjunctivitis.

General condition good. Moderate conjunctivitis. No skin lesions. Laryngitis and tracheobronchitis.

Case No. A-33

Name: Nasrin Abdeolchader
Age: 18 years
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Mofatteh Convalescence Centre

Date of attack: 16 March 1988
Place of attack: Halabja

She was exposed to the effects of a chemical agent while she was in the basement of her home, where she had taken cover with her sister (case No. A-34). The two girls threw a wet scarf over their heads and hugged each other. Next the patient perceived a smell of flowers or olive trees; then she lost consciousness. When their father found them several hours later, they were both in a coma. This patient experienced urinary incontinence. She gradually recovered consciousness and was taken to a health centre where she was injected with atropine. At that point, she experienced frequent and violent vomiting.

General condition good. No conjunctivitis or skin lesions.

Retrieved from dispatch.un.org

Case No. A-25

Name: Taban Mahdi
Age: 2 years
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Mofatteh Convalescence Centre

Date of attack: 16 March 1988
Place of attack: Halabja

While outside her home, she was exposed to the effects of a chemical agent from an aerial bomb. First symptom she complained about was a burning sensation over entire body.

No perceptible conjunctivitis. Scabby lesions on face. Thorax shows darkening which becomes much deeper at the level of armpits and from the navel up to the upper third of thorax. From the navel down to the upper third of legs there are extensive ulcerations.

Case No. A-27

Name: Halab Caarm
Age: 20 years
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Mofatteh Convalescence Centre

Date of attack: 16 March 1988
Place of attack: Halabja

While in the open, she was exposed to the effects of the contents of an aerial bomb. She then was seized by vomiting and then lost consciousness.

General condition good. No conjunctivitis. Legs show dark pigmentation. On legs and upper part of feet there are lesions resembling second-degree burns.

Case No. A-28

Name: Maryam Mohamad
Age: 25 years
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Mofatteh Convalescence Centre

Date of attack: 16 March 1988
Place of attack: Halabja

She was exposed to the effects of the contents of aerial bomb while she was in the basement of her home, where she had taken cover with her father, who was also affected and is being treated at a Tehran hospital. Ten minutes later she was seized by vomiting.

General condition good. No conjunctivitis or skin lesions. Tracheobronchitis (episode of coughing up blood (approximately 10 ml) of unknown origin).

Case No. A-29

Name: Soam Hussei
Age: 8 years
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Mofatteh Convalescence Centre

Date of attack: 16 March 1988
Place of attack: Halabja

While in the basement of her home, she was exposed to the effects of an aerial bomb. The first symptoms she exhibited consisted of vomiting 20 minutes after attack, followed by extremely severe conjunctivitis and palpebral oedema that blinded her.

General condition good. No conjunctivitis. Small lesions on both sides of nose and on legs. Laryngitis. Moderate respiratory insufficiency.

defenddocs.ir

Case No. A-22

Name: Nasrin Mohammad
Age: 25 years
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Mofatteh Convalescence Centre

Date of attack: unknown
Place of attack: Halabja

She was exposed to effects of aggressive chemical from bomb. The first symptom she noticed was ocular irritation. The patient gave birth to a healthy infant at the Centre.

No conjunctivitis. No skin lesions. Laryngitis. Aphonia.

Case No. A-23

Name: Clavesh Ali
Age: 25 years
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Mofatteh Convalescence Centre

Date of attack: 17 March 1988
Place of attack: Halabja

While outside her home, she was exposed to the effects of the contents of aerial bombs. She realized she had been affected because half an hour later she felt a burning sensation on her face. Then she experienced ocular irritation that prevented her from seeing.

Patient's general condition good. No conjunctivitis. Face exhibits black pigmentation. There are scabby lesions on lips. On side of thighs and over entire legs there are lesions resembling second-degree burns. Genitalia exhibit similar lesions. Laryngitis. Aphonia.

Case No. A-24

Name: Shaho
Age: 11 years
Male, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Mofatteh Convalescence Centre

Date of attack: unknown
Place of attack: Halabja

While in the open, he was exposed to the effects of chemical agent. This patient had seven siblings. Four of them and their mother are at the Centre. The other three are missing.

Patient's general condition good. No conjunctivitis. Lesions on lips and inside of mouth. On buttocks there is an enormous very painful lesion resembling a second-degree burn. Entire right leg as well as left leg also show this type of lesion. Genitalia are swollen and eroded.

Case No. A-25

Name: Unidentified child
Age: About 5 years
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Mofatteh Convalescence Centre

Date of attack: unknown
Place of attack: unknown

There is no information on the attack, the place or date when it occurred.

Patient's general condition poor. She is in pain. Conjunctivitis, blepharitis and palpebral oedema. Face ulcerated and with scabs in some areas. Neck is black and ulcerated. The skin from a transversal line starting some 3 cm below the navel down to legs exhibits second-degree burns. Inside of left ankle is ulcerated. Tracheolaryngitis with frequent coughing.

Archivio Disarmo

Case No. A-18

Name: Ayesha Rashid
Age: 30 years
Female, civilian

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Baghiat Ullah Hospital

Date of attack: 17 March 1988
Place of attack: Halabja

While inside her home she was exposed to chemical product in bombs dropped by aircraft.

Patient's general condition very bad. She is unconscious. Blepharitis. Severe palpebral oedema prevents examination of conjunctiva. Face exhibits black pigmentation. On trunk there are extensive lesions resembling second-degree burns. Legs show remnants of vesicles which have left exposed surface raw. Genitalia severely affected. The patient exhibits respiratory distress which required a tracheotomy and nasogastric intubation. There is pancytopenia with reduction in number of erythrocytes and platelets, as well as leukopenia (3,000 leukocytes per ml).

Case No. A-19

Name: Kollaleh Abdolgader
Age: 14 years
Female, civilian

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Baghiat Ullah Hospital

Date of attack: 17 March 1988
Place of attack: Halabja

While inside her home, she was exposed to chemical product from bombs dropped by aircraft.

Patient's general condition bad. She is unconscious. Blepharitis. Severe palpebral oedema. There are scabby lesions on left eyelid and on both commissures. Very severe erythema on thorax, thighs, both sides of groin and vulva. On buttocks there are ulcerated lesions resembling second-degree burns, with blackened area underneath. Respiratory distress required a tracheotomy and nasogastric intubation.

/...

Case No. A-20

Name: Hamed Rafie
Age: 21 years
Male, soldier

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Baghiat Ullah Hospital

Date of attack: 16 March 1988
Place of attack: Marivan

While he was in the open, a bomb containing chemical agent exploded near him. He immediately put on a gas mask. He estimates he was breathing without protection for about two minutes. The first symptom he noticed was pruritus.

Patient's general condition good. Moderate conjunctivitis with some lachrymation. Face shows dark pigmentation. On both sides of neck there are ulcerations covered with scabs in some areas. Rest of neck has turned black. Trunk shows black colouring with lesions resembling second-degree burns in an area measuring some 400 sq cm. There are ulcerations in elbow folds and on back of hands as well as on lower part of forearms. Perineum shows ulcerations. Genitalia are swollen, black, and ulcerated. Thighs and upper two thirds of legs are covered with lesions resembling second-degree burns. Feet are not affected. Pancytopenia.

Case No. A-21

Name: Shamsi-Mohamad
Age: 21 years
Female, civilian

Date of examination: 29 March 1988
Place of examination: Mofatteh Convalescence Centre

Date of attack: 17 March 1988
Place of attack: Halabja

While inside her home, she was exposed to contents of bombs dropped by aircraft. She realized she had been affected when she started vomiting.

This patient picked up one of her children (a two-year-old boy) and held him in her arms during the attack. The child has since died. She has given birth to a healthy infant at the Convalescence Centre.

General condition good. No conjunctivitis. Face is not affected. On thorax there are lesions resembling second-degree burns over large area with dark patches. On right foot there are black lesions with ulcerations on toes. Laryngitis. Aphonia.

/...

defenceforum.ir

Case No. A-14

Name: Hossein Saidie
Age: 21 years
Male, soldier

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Baghiat Ullah Hospital

Date of attack: 22 March 1988
Place of attack: Mavoot

While in the open, he was exposed to the contents of two bombs that fell some 3 m from where he was standing. At the time he was wearing a gas mask. Pruritus was the first symptom he noticed.

Patient's general condition good. No perceptible conjunctivitis. The face is not affected. The neck exhibits moderately dark pigmentation. From about 4 cm below armpits to 1 cm below navel, skin dark red. Armpits are severely affected showing very dark colouring; there are ulcerations in right armpit. Scrotum and penis moderately affected.

Case No. A-15

Name: Layla Habibollah
Age: 22 years
Female, civilian

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Baghiat Ullah Hospital

Date of attack: 17 March 1988
Place of attack: Halabja

While inside her home, she was exposed to the effects of chemical agent from a bomb dropped by aircraft.

Patient's general condition poor. Moderate conjunctivitis. Lateral surfaces of forehead and face show brown pigmentation. Nasal secretion. On front of trunk there are extensive areas with burn-like lesions. Very severe laryngitis. Aphonia. No leukopenia.

Case No. A-16

Name: Kochar Ali
Age: 22 years
Female, civilian

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Baghiat Ullah Hospital

Date of attack: 17 March 1988
Place of attack: Halabja

While inside her home, she was exposed to the effects of a chemical agent in bombs dropped by aircraft. She realized she had been affected when inflammation appeared.

Patient's general condition satisfactory. Very moderate conjunctivitis. Face is not affected. Left armpit and arm are covered with enormous lesion resembling second degree burn and stopping at the level of wrist; wrist and hand only show mild pigmentation. On left side there is a similar lesion. Genital region is severely ulcerated. Dyspnea but no acute respiratory insufficiency. No leukopenia.

Case No. A-17

Name: Khadijeh Abdolrahim
Age: 22 years
Female, civilian

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Baghiat Ullah Hospital

Date of attack: 17 March 1988
Place of attack: Halabja

She has five children, whose whereabouts she does not know. While she was inside her home, she was exposed to the effects of an aggressive chemical from a bomb dropped by aircraft. She realized she had been affected when vomiting and ocular irritation appeared.

Patient's general condition good. Very mild conjunctivitis. Face shows dark colouring. Back of hands and lower third of forearm show extensive ulcerations. Where upper third of forearm meets lower two thirds of forearm there is a dark circular line. Right side of groin shows ulcerations. No leukopenia.

Retrieved on 2022-11-11 from daccess-ods.un.org

Case No. A-10

Name: Mahnaz Mohammad
Age: 3 years
Female, civilian

Date of examination: 18 March 1988
Place of examination: Labbafi-Nejad Hospital

Date of attack: 16 March 1988
Place of attack: Halabja

She was affected by a chemical substance from a bomb dropped by aircraft. The first symptom detected was conjunctivitis.

General condition feeble. Slight conjunctivitis. Black scabs on face. Neck ulcerated. Right side of thorax and abdomen show brownish raw blotches. On side of left foot there is a deep ulcerous lesion. Genitalia are not affected. Laryngitis. Aphonia. Non-productive, continuous coughing. X-ray shows bilateral pneumonia.

Case No. A-11

Name: Shilan Hakim
Age: 9 years
Male, civilian

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Labbafi-Nejad Hospital

Date of attack: unknown
Place of attack: Halabja

The patient was exposed to effects of chemical agent from a bomb dropped by aircraft while he was in the basement of his home.

Patient's general condition is good. No conjunctivitis. Black pigmentation on forehead. Skin on both sides of face (on lower jaw-line) dark red and inflamed. Same pigmentation on trunk and middle region of abdomen. From horizontal line at the level of pubic region down there is moderate pigmentation. Laryngitis. Spasmodic cough. Bilateral pneumonia. No leukopenia.

Case No. A-12

Name: Sayyed Majid Shirazi
Age: 26 years
Male, soldier

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Baghiat Ullah Hospital

Date of attack: 19 March 1988
Place of attack: Halabja

While in the open, he was exposed to a chemical agent from bombs dropped by aircraft. He put on a gas mask. The first symptom he noticed was reddening of face and body.

Patient's general condition poor. Moderate conjunctivitis. Face shows dark pigmentation. Neck exhibits even darker colouring. On right side of neck there is a bloody ulcerated lesion. Back is covered with lesions resembling first- and second-degree burns. There are two enormous vesicles measuring some 6 cm in diameter on inner surface of right arm, as well as several smaller ones on left wrist. On both inner thighs and legs there are extensive lesions resembling second-degree burns. On lower legs there are several vesicles. Genitalia are severely affected and painful. No respiratory insufficiency or leukopenia.

Case No. A-13

Name: Mohammad Esmail Hosseinie
Age: 21 years
Male, soldier

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Baghiat Ullah Hospital

Date of attack: March 1988
Place of attack: Mavoot

He was exposed to the effects of a chemical agent dropped by aircraft. He was in the open air, some 6 m away from the place where the bomb fell. He was wearing a gas mask. The first symptom he noticed was skin erythema.

Patient's general condition good. No conjunctivitis. Face shows dark pigmentation. Trunk has turned black. On left elbow there is an ulceration measuring some 2 cm in diameter; on the right arm there is another ulceration measuring approximately 1 cm in diameter. On the front of the right thigh there is a big lesion resembling a second-degree burn and measuring some 9 cm in diameter. Genitalia are somewhat swollen and blackish.

defenddu.org.ir

Case No. A-6

Name: Alluan Ali Mohammad
Age: 12 years
Female, civilian

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Labbafi-Nejad Hospital

Date of attack: 18 March 1988
Place of attack: Halabja

While inside her home, she was affected by a chemical agent from a bomb dropped by aircraft. The first symptom she noticed was ocular irritation.

Examination shows general condition impaired. Moderate conjunctivitis; intense blepharitis and palpebral oedema. The face is not affected. Intense inflammation of pubic region and external genitalia. Tracheobronchitis with spasmodic cough. Dyspnoea. Auscultation reveals rattle in left lung. Anaemia (3,830,000 erythrocytes) and acute leukopenia (1,800 leukocytes).

Case No. A-7

Name: Servin Ali
Age: 15 years
Female, civilian

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Labbafi-Nejad Hospital

Date of attack: 15 March 1988
Place of attack: Halabja

While inside her home, she was exposed to the effects of an aggressive chemical from a bomb dropped by an aircraft. She noticed intense ocular irritation.

The examination shows general condition impaired. Moderate conjunctivitis. Ulcers on lips. Buttocks and legs nearly black. Laryngitis. Tracheobronchitis. Spasmodic cough and some respiratory difficulty. There is a tendency to leukopenia (number of leukocytes ranged from 3,800 per ml on 23 March to 3,000 on 25 March and 2,500 on 27 March).

Case No. A-8

Name: Narayam Mohammad Amin
Age: 15 years
Female, civilian

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Labbafi-Nejad Hospital

Date of attack: 18 March 1988
Place of attack: Halabja

This girl is four months pregnant. She had four children, one of whom died as a result of attack with chemical weapons. She does not know what has become of the other three. When the air attack occurred, she went down to the basement of her home and came back up when she thought the danger was over. The first symptom she noticed was ocular irritation.

Patient's general condition seems to be good. She ran a fever for four days. She has moderate conjunctivitis. Around mouth and on lower lip there are scabby lesions. Back of hands black. On right ankle there is an ulceration 2 cm long; there is a bigger one on left ankle. Pruritus on both legs. Aphonia. Moderate coughing. The patient suffered from leukopenia on 23 March (3,700 leukocytes per ml) and on 28 March (1,100 leukocytes per ml).

Case No. A-9

Name: Taban Ali
Age: 18 years
Female, civilian

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Labbafi-Nejad Hospital

Date of attack: 18 March 1988
Place of attack: Halabja

The patient has been married for three months. She does not know what has become of her husband. She was exposed to effects of aggressive chemical from bomb dropped by aircraft; at the time she was inside her home. The first symptom she experienced was acute conjunctivitis.

General condition good. Extremely acute conjunctivitis with intense lachrymation and photophobia. Face looks sunburned. No other skin lesions. She ran a fever for one day. Laryngitis. Aphonia. Dry spasmodic cough. The patient shows marked tendency to leukopenia. On 23 March she had 14,100 leukocytes; on 26 March, 4,500 leukocytes; on 28 March, 2,200 leukocytes.

un.org/Depts/dhl/resguide/

Case No. A-2

Name: Hossein Norang
Age: 35 years
Male, civilian

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Labbafi-Nejad Hospital

Date of attack: 17 March 1988
Place of attack: near Bayangan

While in the open, the patient was affected by aggressive chemicals from bombs dropped by aircraft. He immediately took off his clothes, took a shower and put on fresh clothes. Three hours later his eyes felt very irritated.

Examination shows moderate conjunctivitis. The face exhibits dark pigmentation. Neck very inflamed. Very dark colouring in armpits. Arms also turned black. On both inner thighs there are extensive lesions resembling second-degree burns. Genitalia very swollen.

Case No. A-3

Name: Hassan Javanmardie
Age: 22 years
Male, soldier

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Labbafi-Nejad Hospital

Date of attack: 25 March 1988
Place of attack: Shaykh-Saleh

While in the open, the patient was affected by aggressive chemicals from a bomb dropped by aircraft. He did not put a gas mask on.

The patient is very alert. He has severe conjunctivitis with photophobia and lachrymation. Heavily swollen eyelids prevent him from opening his eyes. There are fissures in the commissures of eyelids. Ulcers measuring approximately 2 cm cover face and neck, with underlying reddish-black pigmentation. On the right arm there is extensive ulceration extending from a few centimetres below the shoulder down to the hand, and resembling a second-degree burn. On left forearm there are also ulcerated lesions. On the left hand there is an ulcerated area measuring some 3 sq cm. On both feet there are intact vesicles with extensive underlying inflammation. The skin of both scrotum and penis is black and swollen.

/...

Case No. A-4

Name: Jafar Nejat
Age: 21 years
Male, soldier

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Labbafi-Nejad Hospital

Date of attack: 25 March 1988
Place of attack: Shaykh-Saleh

While out in the open, the patient was affected by an aggressive chemical from bombs dropped by aircraft. An hour later, his eyes started to feel very irritated.

The patient's general condition is bad. Acute conjunctivitis and blepharitis. The face is red and ulcerated. Front of thorax has severe uniform inflammation. The entire back is covered by a lesion resembling a second-degree burn and extending from the shoulder to the wrist on the outer right arm. Abdomen shows severely ulcerated lesion. Lower limbs are black with extensive ulceration on the left knee and a smaller one on the right knee. The groin is black on both sides. This patient had had the right foot amputated after being wounded by a conventional weapon; however, he continued to serve in the army as a volunteer.

Case No. A-5

Name: Hossein Dehgan
Age: 26 years
Male, soldier

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Labbafi-Nejad Hospital

Date of attack: 16 or 17 March 1988
Place of attack: Halabja

While out in the open, he was affected by an aggressive chemical from a bomb dropped by aircraft. He put on a gas mask as protection and washed after the attack. However, he returned to the area to help affected civilians. After some 30 minutes he noticed conjunctival irritation.

Patient's general condition and sensory function good. Face has turned black, with some ulcerous lesions. Thorax and right arm exhibit very severe inflammation that stops at belt level. Left arm, however, is not affected. Middle and lower parts of thighs and upper part of legs are inflamed, dark red and scaly. On the abdomen, where the belt was, there is an unaffected area, below which there are lesions resembling second-degree burns. Genitalia are dark and swollen. In 1984 this patient suffered from exposure to organo-phosphorous substances used as aggressive chemicals.

/...

dei.ssppubl.ir

NO: 1123

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19823/Add.1
10 May 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ENGLISH/SPANISH

REPORT OF THE MISSION DISPATCHED BY THE SECRETARY-GENERAL TO INVESTIGATE ALLEGATIONS OF THE USE OF CHEMICAL WEAPONS IN THE CONFLICT BETWEEN THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN AND IRAQ

Note by the Secretary-General

Addendum

Appendix II

SUMMARY REPORT ON PATIENTS EXAMINED BY THE MEDICAL SPECIALIST WITH RELEVANT CLINICAL DATA

Cases examined in the Islamic Republic of Iran

Case No. A-1

Name: Dara Mashreghie
Age: 10 years
Male, civilian

Date of examination: 28 March 1988
Place of examination: Labbafi-Nejad Hospital

Date of attack: 17 March 1988
Place of attack: Nowdoshe

While in the open, he was affected by aggressive chemicals from bombs dropped by aircraft, one of which fell some 100 m from where he was standing.

Moderate conjunctivitis apparent. Coffee-coloured blotches on face. Back of both hands had turned dark. The armpits and groin on both sides show dark pigmentation. Some small vesicles appear on anterior surface of thorax. Genitalia are black and the skin is peeling. Slight tracheobronchitis with some coughing, but no respiratory insufficiency.

defamoghadas.ir

NO: 1122

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19874
10 May 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 10 MAY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that on 3 May 1988, at 2010 hours, an American ship at a distance of seven miles from the Resalat oil platform in the Persian Gulf, by using light signals, gave a warning to "Mehrab" supply ship of the Iranian Falat-e-Ghareh company, en route from the Lavan Island to the Salman oil platform, to stop. The radar of the "Mehrab" was simultaneously jammed by the American ship for the duration of 45 minutes. According to information received, the said American ship was escorting a fleet of oil tankers passing through the Persian Gulf. It was only subsequent to the exit of the tanker fleet from the area that "Mehrab" was allowed to resume its voyage.

The Government of the Islamic Republic of Iran strongly protests this act of the American ship in contravention of all recognized rules of international law, which in fact interfered with the free passage of a commercial ship in international waters.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

88-12690 0231a (E)

defamoghaddas.ir

The meeting was called to order at 3.55 p.m.

ADOPTION OF THE AGENDA

The agenda was adopted.

THE SITUATION BETWEEN IRAN AND IRAQ

REPORT OF THE MISSION DISPATCHED BY THE SECRETARY-GENERAL TO INVESTIGATE ALLEGATIONS OF THE USE OF CHEMICAL WEAPONS IN THE CONFLICT BETWEEN THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN AND IRAQ (S/19823)

The PRESIDENT (interpretation from French): The Council will now begin consideration of the item on its agenda.

The Security Council is meeting today pursuant to an agreement reached during prior consultations.

Members of the Council have before them document S/19823, which contains the report of the Mission Dispatched by the Secretary-General to Investigate Allegations of the Use of Chemical Weapons in the Conflict between the Islamic Republic of Iran and Iraq.

Members of the Council also have before them document S/19869, which contains a draft resolution submitted by the Federal Republic of Germany, Italy and Japan.

I understand that the Council is ready to vote on the draft resolution before it. If I hear no objection, I shall now put the draft resolution to the vote.

There being no objection, it is so decided.

A vote was taken by show of hands.

In favour: Algeria, Argentina, Brazil, China, France, Germany, Federal Republic of, Italy, Japan, Nepal, Senegal, Union of Soviet Socialist Republics, United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, United States of America, Yugoslavia, Zambia

---

The PRESIDENT (interpretation from French): There were 15 votes in favour. The draft resolution has therefore been adopted unanimously as resolution 612 (1988).

I have no speakers on my list. The Security Council has therefore come to the end of the present stage of its consideration of the item on its agenda.

The meeting rose at 4 p.m.

defamoghaddas.ir

NO: 1121

UNITED NATIONS

S

Security Council

PROVISIONAL

S/PV.2812
9 May 1988

ENGLISH

PROVISIONAL VERBATIM RECORD OF THE TWO THOUSAND EIGHT HUNDRED AND TWELFTH MEETING

Held at Headquarters, New York, on Monday, 9 May 1988 at 3.30 p.m.

President:	Mr. DJOUDI	(Algeria)
Members:	Argentina	Mr. DELPECH
	Brazil	Mr. ALENCAR
	China	Mr. LI Luye
	France	Mr. BLANC
	Germany, Federal Republic of	Count York von WARTENBURG
	Italy	Mr. BUCCI
	Japan	Mr. KAGAMI
	Nepal	Mr. RANA
	Senegal	Mr. BA
	Union of Soviet Socialist Republics	Mr. BELONOGOV
	United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland	Sir Crispin TICKELL
	United States of America	Mr. WALTERS
	Yugoslavia	Mr. PEJIC
	Zambia	Mr. CHABALA

This record contains the original text of speeches delivered in English and interpretations of speeches in the other languages. The final text will be printed in the Official Records of the Security Council.

Corrections should be submitted to original speeches only. They should be sent under the signature of a member of the delegation concerned, within one week, to the Chief, Official Records Editing Section, Department of Conference Services, room DC2-750, 2 United Nations Plaza, and incorporated in a copy of the record.

88-60540/A 4190V (E)

defamoghaddas.ir

NO: 1120

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/RES/612 (1988)
9 May 1988

RESOLUTION 612 (1988)

Adopted by the Security Council at its 2812th meeting on 9 May 1988

The Security Council,

Having considered the report of 25 April 1988 (S/19823) of the Mission dispatched by the Secretary-General to investigate allegations of the use of chemical weapons in the conflict between the Islamic Republic of Iran and Iraq,

Dismayed by the Mission's conclusions that chemical weapons continue to be used in the conflict and that their use has been on an even more intensive scale than before,

1. Affirms the urgent necessity of strict observance of the Protocol for the Prohibition of the Use in War of Asphyxiating, Poisonous or Other Gases, and of Bacteriological Methods of Warfare, signed at Geneva on 17 June 1925;

2. Condemns vigorously the continued use of chemical weapons in the conflict between Iran and Iraq contrary to the obligations under the Geneva Protocol;

3. Expects both sides to refrain from the future use of chemical weapons in accordance with their obligations under the Geneva Protocol;

4. Calls upon all States to continue to apply or to establish strict control of the export to the parties to the conflict of chemical products serving for the production of chemical weapons;

5. Decides to remain seized of the matter and expresses its determination to review the implementation of this resolution.

88-12549 0211Z (E)

defamoghaddas.ir

S/19873
English
Page 2

While exercising the utmost degree of self-restraint, Kuwait draws the attention of the world community to the gravity of the threats which the Iranians may carry out, especially since they have already fired a Scud missile at Kuwait (on 20 April 1988), of which you were notified at the time.

The continued repetition of such threats seriously increases the tension in the region at a time when Kuwait has been seeking to ease it and to end the tragic war between the two neighbours, Iraq and Iran.

In view of the above, we ask you and the members of the Security Council, particularly the permanent members - who are entrusted with a special responsibility to maintain international peace and security - to take steps to adopt a clear and unequivocal position vis-à-vis these Iranian threats against Kuwait.

Kuwait reserves the right to request the Security Council to take any appropriate measures or steps within the context of the Charter with a view to maintaining its security, sovereignty and territorial integrity.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Abdullah ABULHASAN
Permanent Representative

---

defamoghaddas.ir

NO: 1119

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19872
9 May 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 9 MAY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF KUWAIT TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I wish to reaffirm the clarifications which Kuwait has addressed to all with respect to the allegations made by the Islamic Republic of Iran. Kuwait refuted these allegations in our letter which was circulated in document S/19849 of 28 April 1988.

Kuwait has always affirmed that it is not a party to this destructive war which is now being waged between two neighbours, Iraq and Iran. It has also confirmed that it will not permit any non-Kuwaitis to establish a presence in or to make use of its land, territorial waters or airspace. Iran has been officially informed of this position on numerous occasions.

Kuwait, like all peace-loving countries, has endeavoured to find a just, peaceful and honourable solution to this destructive war. This admirable effort is one of the solid foundations of our policy. However, to our great regret, Iran has constantly and deliberately insisted on making false and unrealistic allegations against Kuwait. The entire international community has observed, particularly of late, an intensification in the language of Iranian threats contained in that country's official notes to the United Nations which are directed against Kuwait, in a manner that suggests the existence of deliberate designs against Kuwait and its territorial integrity.

Kuwait views these notes with deep concern, particularly the latest note from the Iranian delegation, as circulated in document S/19865 of 5 May 1988, which contains a veiled threat against the security and stability of Kuwait. These grave threats directly contravened Chapter I, Article 2, paragraph 4 of the Charter of the United Nations, which stipulates that "All Members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations".

The Iranian threats, both declared and veiled, flagrantly contravene and violate the Charter, international law and the principles of good neighbourliness.

defenddocs.ir

Annex

Warnings by American ships to pilots of Iranian sea-patrol aircraft

1. On 13 December 1987, at 0919 hours, an American ship at the position of 2445 N and 5805 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2552 N and 5754 E not to fly closer to the ship.

2. On 20 March 1988, at 0917 hours, American ship No. 976 at the position of 2515 N and 5702 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2521 N and 5709 E not to fly closer to the ship.

3. On 25 March 1988, at 0623 hours, an American ship at the position of 2345 N and 5935 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2416 N and 5842 E not to fly closer to the ship.

4. On 2 April 1988, at 1620 hours, an American ship at the position of 2455 N and 5715 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2501 N and 5717 E not to fly closer to the ship.

5. On 2 April 1988, at 1641 hours, an American ship at the position of 2420 N and 5747 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2431 N and 5717 E not to fly closer to the ship.

6. On 10 April 1988, at 0910 hours, American ship No. 58 at the position of 2500 N and 5705 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2521 N and 5700 E not to fly closer to the ship.

7. On 10 April 1988, at 0915 hours, American ship No. 41 at the position of 2501 N and 5650 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2503 N and 5710 E not to fly closer to the ship.

8. On 10 April 1988, at 0920 hours, American ship No. 19 warned an Iranian sea-patrol aircraft flying over Iranian territorial waters, not to fly closer to the ship.

9. On 10 April 1988, at 1105 hours, American ship No. 1063 at the position of 2548 N and 5648 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2546 N and 5652 E not to fly closer to the ship.

Interception of Iranian sea-patrol aircraft by American aircraft

On 25 March 1988, at 1605 hours, an American F-14 aircraft at the position of 2455 N and 5745 E intercepted an Iranian sea-patrol aircraft for 10 minutes.

---

defamoghaddas.ir

NO: 1118

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19871
9 May 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 9 MAY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to enclose herewith a list of violations of international law by the United States forces in the Persian Gulf and Sea of Oman.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

88-12557 0233h (E)

/...

defamoghadas.ir

NO: 1117

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19869
9 May 1988

ORIGINAL: ENGLISH

Germany, Federal Republic of, Italy and Japan:
draft resolution

The Security Council,

Having considered the report of 25 April 1988 (S/19823) of the Mission dispatched by the Secretary-General to investigate allegations of the use of chemical weapons in the conflict between the Islamic Republic of Iran and Iraq,

Dismayed by the Mission's conclusions that chemical weapons continue to be used in the conflict and that their use has been on an even more intensive scale than before,

1. Affirms the urgent necessity of strict observance of the Protocol for the Prohibition of the Use in War of Asphyxiating, Poisonous or Other Gases, and of Bacteriological Methods of Warfare, signed at Geneva on 17 June 1925;

2. Condemns vigorously the continued use of chemical weapons in the conflict between Iran and Iraq contrary to the obligations under the Geneva Protocol;

3. Expects both sides to refrain from the future use of chemical weapons in accordance with their obligations under the Geneva Protocol;

4. Calls upon all States to continue to apply or to establish strict control of the export to the parties to the conflict of chemical products serving for the production of chemical weapons;

5. Decides to remain seized of the matter and expresses its determination to review the implementation of this resolution.

88-12491 0210Z (E)

defamoghaddas.ir

S/19866
English
Page 2

Annex

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
29 April 1988:			
1920	Basra governorate, extending to the following areas: the Corniche, Al-Jaza'ir and Al-Khandaq	4	
3 May 1988:			
0920-1015	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district	10 (130 mm)	1 child and 1 woman wounded
4 May 1988:			
2400-0100	Basra governorate: Abu al-Khasib	12 (110 mm)	Commercial premises damaged
0915-1430	Sulaymaniyah governorate: outskirts of Darbandikhan district	55	

defamoghaddas.ir

NO: 1116

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19866
5 May 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 5 MAY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our many letters, the most recent being that issued as document S/19852, concerning the continual bombardment by the Iranian régime's heavy artillery of purely residential areas in Iraq, I have the honour to notify you that the forces of that régime engaged in a series of attacks on my country, on 29 April 1988 from 1920 hours onward; on 3 May from 0920 hours to 1015 hours; and on 4 May from midnight to 0100 hours and from 0915 hours to 1430 hours (see annex).

I should be grateful if you would have this letter distributed as an official document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamogradas.ir

NO: 1115

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19865
5 May 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 4 MAY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, and further to our letter dated 26 April 1988 circulated as document S/19841, regarding the transmission of a note of protest to Kuwaiti officials for their complicity with Iraqi aggression, and also referring to the ensuing letter dated 28 April 1988 from the Permanent Representative of Kuwait circulated as document S/19849, I have the honour to inform that the note of protest of the Islamic Republic of Iran dated 10 March 1988, was transmitted to the Foreign Ministry of Kuwait on 26 March 1988, through the Embassy of the Islamic Republic of Iran in Kuwait.

Kuwait's total disregard for the rules of neutrality and its actual logistical and other assistance to Iraq, willingly or as some Kuwaiti officials have claimed under coercion by Iraqi criminals, are common knowledge and a matter of international record which cannot be white-washed by citing technicalities in the letter of Kuwait circulated as document S/19849.

It may be noted that the technicalities of the venue of transmission of a note by a State to another, in itself, would not qualify as "responsible" or "irresponsible", the conduct of international relations by that State. Rather it is the demagogic logic of the kind employed in the letter of Kuwait circulated as document S/19849 on substantive issues which may determine that a State is not able to conduct itself - on that specific issue - in a responsible manner. In view of Kuwait's abetting financial, logistical and other support for Iraq, i.e. a belligerent nation, this is exactly how the Government of Kuwait - to the detriment of regional peace and security - has long conducted itself. Needless to point out that the Government of Kuwait will naturally bear the fruits of its deeds.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

88-12285 0203f (E)

defence.gov.ir

S/19863
English
Page 2

Annex

Warnings by United States ships to pilots of Iranian sea-patrol aircraft

1. On 21 February 1988, at 1450 hours, American ship No. 58 at the position of 2540 N and 5535 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2615 N and 5545 E not to fly closer.

2. On 24 February 1988, at 0920 hours, an American ship at the position of 2530 N and 5637 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2544 N and 5654 E not to fly closer.

3. On 26 February 1988, at 1125 hours, American ship No. 996 at the position of 2420 N and 5845 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2445 N and 5810 E not to fly closer.

4. On 27 February 1988, at 0930 hours, American ship No. 57 at the position of 2540 N and 5520 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2545 N and 5515 E not to fly closer.

5. On 27 February 1988, at 0940 hours, American ship No. 58 at the position of 2530 N and 5450 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2538 N and 5456 E not to fly closer.

6. On 29 February 1988, at 1640 hours, American ship No. 28 at the position of 2545 N and 5305 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2612 N and 5351 E not to fly closer.

---

defamoghaddas.ir

NO: 1114

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19863
5 May 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 5 MAY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith a list of recent violations of international law by United States ships in the Persian Gulf and the Sea of Om.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

88-12256 0202g (E)

/...

defamogradas.ir

Annex II

Note verbale dated 10 April 1988 from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Sweden (Interest Section of the United Kingdom) in Tehran

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Embassy of Sweden (Interest Section of the United Kingdom) and has the honour to inform that according to information received from the relevant authorities of the Islamic Republic of Iran:

(1) On 26 February 1988, at 1030 hours, British ship No. 96 at the position of 2530 N and 5645 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2606 N and 5652 E not to fly closer to the ship.

(2) On 29 February 1988, at 1123 hours, once more the said ship at the position of 2455 N and 5800 E warned an Iranian sea-patrol aircraft not to fly closer to the ship.

In view of the fact that flight over international waters is the inalienable right of all countries and that the British ship issued warnings to the pilots of the Iranian sea-patrol aircraft in violation of the said right, the Government of the Islamic Republic of Iran emphatically requests that all such actions be immediately halted. It is evident that the responsibility for the consequences of all such future actions will lie with the Government of the United Kingdom.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Sweden (Interest Section of the United Kingdom) the assurances of its highest consideration.

Hoping for the victory of the oppressed over the oppressors,

---

defamogradas.ir

S/19862
English
Page 2

Annex I

Note verbale dated 13 March 1988 from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Sweden (Interest Section of the United Kingdom) in Tehran

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Embassy of Sweden (Interest Section of the United Kingdom) and has the honour to inform that according to information received from the relevant authorities of the Islamic Republic of Iran:

(1) On 14 January 1988, at 1441 hours, a British ship at the position of 2510 N and 5727 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2505 N and 5719 E not to fly closer to the ship.

(2) On 15 January 1988, at 1536 hours, a British ship at the position of 2449 N and 5811 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2450 N and 5800 E not to fly closer to the ship.

(3) On 16 January 1988, at 0840 hours, a British ship at the position of 2504 N and 5700 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2526 N and 5653 E not to fly closer to the ship.

(4) On 21 January 1988, at 1200 hours, a British ship at the position of 2528 N and 5500 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2537 N and 5500 E not to fly closer to the ship.

In view of the fact that flight over international waters is the inalienable right of all countries and that the British ship issued warnings to the pilots of the Iranian sea-patrol aircraft in violation of the said right, the Government of the Islamic Republic of Iran emphatically requests that all such actions be immediately halted. It is evident that the responsibility for the consequences of all such future actions will lie with the Government of the United Kingdom.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Sweden (Interest Section of the United Kingdom) the assurances of its highest consideration.

Hoping for the victory of the oppressed over the oppressors.

/...

defamationdocs.ir

NO: 1113

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19862
5 May 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 5 MAY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to enclose herewith the text of two notes verbales from the Ministry of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Sweden (Interest Section of the United Kingdom), concerning violations by the British forces in the Persian Gulf.

It would be highly appreciated if this letter and its annexes were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

88-12262 0193c (E)

/...

defamogradas.ir

S/19854
English
Page 4

Annex III

Note verbale dated 10 April 1988 from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Italy in Tehran

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Embassy of Italy in Tehran and has the honour to inform the latter that according to information received from the relevant authorities of the Islamic Republic of Iran, on 27 February 1988, at 1435 hours, Italian ship No. 572 at the position of 2450 N and 5710 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2520 N and 5650 E flying at a distance of 12 miles not to fly closer.

In view of the fact that flight over international waters is the inalienable right of all countries and that, therefore, the Italian ship issued a warning to the Iranian sea-patrol aircraft in violation of recognized rules of international law, the Government of the Islamic Republic of Iran, while protesting the action of the Italian ship, emphatically requests an end to all such actions in the future.

It is evident that the responsibility for the consequences of all such future actions will lie with the Italian Government.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Italy in Tehran the assurances of its highest consideration.

Hoping for the victory of the oppressed over the oppressors.

---

defamoghadas.ir

Annex II

Note verbale dated 10 April 1988 from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Italy in Tehran

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Embassy of Italy in Tehran and has the honour to inform the latter that according to information received from the relevant authorities of the Islamic Republic of Iran:

(1) On 4 December 1987, at 1552 hours, Italian ship No. 566 at the position of 2555 N and 5317 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2558 N and 5321 E not to fly closer to the ship;

(2) On 29 February 1988, at 1105 hours, Italian ship No. 564 at the position of 2515 N and 5700 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2520 N and 5700 E not to fly closer to the ship.

In view of the fact that flight over international waters is the inalienable right of all countries and that, therefore, the Italian ships issued warnings to the Iranian sea-patrol aircraft in violation of recognized rules of international law, the Government of the Islamic Republic of Iran, while protesting the action of the Italian ship, emphatically requests an end to all such actions in the future.

It is evident that the responsibility for the consequences of all such future actions will lie with the Italian Government.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Italy in Tehran the assurances of its highest consideration.

Hoping for the victory of the oppressed over the oppressors.

defamogh-adoas.ir

S/19854
English
Page 2

Annex I

Note verbale dated 30 March 1988 from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Italy in Tehran

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Embassy of Italy in Tehran and has the honour to inform the latter that according to information received from the relevant authorities of the Islamic Republic of Iran, on 19 February 1988, at 1542 hours, Italian ship No. 546 at the position of 2628 N and 5640 E warned an Iranian sea-patrol aircraft, flying at the position of 2640 N and 5642 E at a distance of 14 miles from the ship, not to fly closer.

In view of the fact that flight over international waters is the inalienable right of all countries and that, therefore, the Italian ship issued a warning to the Iranian sea-patrol aircraft in violation of recognized rules of international law, the Government of the Islamic Republic of Iran, while protesting the action of the Italian ship, emphatically requests an end to all such actions in the future.

It is evident that the responsibility for the consequences of all such future actions will lie with the Italian Government.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Italy in Tehran the assurances of its highest consideration.

Hoping for the victory of the oppressed over the oppressors.

/...

defamoghadas.ir

NO: 1112

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19854
2 May 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 2 MAY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to enclose herewith the text of three notes verbales from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Italy in Tehran, concerning violations of international law by Italian forces in the Persian Gulf.

It would be highly appreciated if this letter and its annexes were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'Affaires a.i.

88-11989 0263j (E)

/...

defamogr.adias.ir

NO: 1111

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19852
1 May 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 30 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to inform you that the aggressor Iranian armed forces bombarded purely residential centres in Iraq using heavy artillery, as follows:

1. On 26 April 1988:

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
1105-1130	The centre of Sulaymaniyah city	2	Damage to 2 houses
1245-1600	Darbandikhan district	6	-

2. On 28 April 1988:

2322-2337	Capital of Basra governorate, extending to the following areas: Al-Sa'udiyah, the Corniche	4	-
1055-1105	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district	3	Damage to 2 houses

This Mission would be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-11954 0180e (E)

defamoghadas.ir

NO: 1110

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19849
24 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 28 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF KUWAIT TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I wish to refer to the note which the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran has circulated in document S/19841 dated 26 April 1988. I wish to stress that Kuwait's surprise at the contents of that document stems from the fact that this note, which, as usual, contains spurious and false allegations, was not delivered to the Embassy of the State of Kuwait in Tehran on 10 March 1988, since the Kuwait Embassy in Iran is closed and all work there is suspended because there is no staff there.

As you are aware, the suspension of work at the Kuwaiti Embassy in Tehran was the result of the holding of an organized Iranian demonstration in which the inviolability of the Kuwaiti Embassy and its contents was infringed and flouted, as you were informed at the appropriate time last year.

It now seems clear that the Islamic Republic of Iran is not satisfied with repeating spurious allegations that have already been rebutted by Kuwait but is now circulating letters that have no justification and no basis in truth.

The Government of Kuwait deeply regrets this irresponsible Iranian conduct, which is aimed at creating obvious confusion that is not in the interests of the stability and security of the region.

I request you to have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Abdullah ABULHASAN
Permanent Representative

88-11785 0181F (E)

defamationdoas.ir

NO: 1109

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19848
28 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 28 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that on 22, 23 and 26 April 1988, Iraqi forces brought the city of Abadan under heavy artillery fire, as a result of which one civilian was martyred and 35, including two 4 and 6 year old children, were injured. These attacks also destroyed 17 houses and a school.

On 27 April, the city of Marivan was also brought under Iraqi long-range artillery fire, injuring five civilians and inflicting serious damages on a shop and four houses.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-11773 0184d (E)

defamoghadas.ir

NO: 1108

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19847
28 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 28 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our repeated letters, the most recent being that contained in document S/19837, concerning the Iranian régime's continuing bombardment of purely residential centres in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime carried out the acts of aggression detailed below from 0700 hours to 1730 hours on 24 April 1988 and from 1730 hours on 25 April 1988 to 0700 hours on 26 April 1988.

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
1045	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district	1	Damage to 1 house
2400-0022	Capital of Basra governorate, extending to the following areas: Al-Sa'udiyah, Al-Buradi'iyah, the Corniche	8	

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-11767 0220h (E)

defamogrnadas.ir

condemn Iraq for its continued and persistent use of chemical weapons particularly the genocide in Halabja, and to impose an embargo on the export of the material and the technology for production of chemical weapons to Iraq. It should also mandate the Secretary-General to establish a permanent team in Tehran and Baghdad to investigate the extent of and responsibility for future uses of chemical weapons. Otherwise, the international community is bound to witness futher erosion of the authority of the 1925 Geneva Protocol and along with it other norms of international humanitarian law.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the General Assembly, under item 63 of the preliminary list, and of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

---

defamoghadas.ir

A/43/338
S/19844
English
Page 2

need a special investigation by the United Nations as the victims had been shown on international news broadcasts. It is clear from the report that the team, which for the first time comprised only of a physician and a political officer, did not have the scientific or practical expertise to determine the source of responsibility. This aberration from previous United Nations practice cannot be justified especially when the extent of the crime and the magnitude of the suffering was by far greater and more severe than the previous cases where complete teams had been dispatched to the area. The Foreign Minister of the Islamic Republic of Iran in his letter of 5 April 1988 (S/19741), where he categorically rejected the baseless Iraqi allegation of Iranian use of chemical weapons - reminded the Secretary-General of the necessity of dispatching a complete team, capable of determining responsibility for the crime.

Furthermore, as it is apparent in the 25 March 1988 statement of the spokesman for the Secretary-General, the Secretary-General was convinced of the fact that it was in fact Iraq that had resorted to chemical warfare:

> Sadly, there is considerable and most serious evidence in the public domain that chemical weapons have again been used by Iraqi forces in the past few days, causing a high number of casualties, including civilians in both Iran and Iraq.

It is extremely regrettable that in transmitting the report of the team, the Secretary-General decided to neglect this clear statement regarding the issue of responsibility made on his behalf even prior to the dispatch of the team.

Moreover, despite repeated requests by the Islamic Republic of Iran, the team did not visit Halabja where the most serious and extensive use of chemical weapons against civilians took place. This failure is even more questionable in view of the fact that Iraq had accused Iran of using chemical weapons only in Halabja in its only letter on the subject of chemical weapons (S/19730), which readily became the basis for the Secretary-General's decision to dispatch the team to Baghdad.

Notwithstanding its shortcomings, the report illustrates the fact that the use of chemical weapons even against civilians is being actively pursued by the Iraqi régime. The extensive use of chemical weapons, which has been on a continuous rise, is now a matter with which the Security Council is officially seized. The past inaction of the Security Council, and the irrelevant political considerations apparent in the report have even given the Iraqi war criminals the audacity to officially confirm their policy of resorting to this illegal tactic of warfare, and threaten the wider deployment of chemical weapons. The statement by an official of the Iraqi Mission to the United Nations in an article in the 27 April 1988 issue of the Christian Science Monitor that "definitely we are not denying it [the use of chemical weapons]" is the most clear illustration of this dismal failure of the United Nations and particularly the Security Council in discharging their Charter obligations.

It is long overdue, with unforgivable consequences, for the Security Council to take effective measures to compel the war criminals in Baghdad to respect internationally recognized rules of warfare. The Security Council is duty-bound to

defenddadbas.ir

NO: 1107

UNITED NATIONS

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/338
S/19844
27 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Item 63 of the preliminary list*
CHEMICAL AND BACTERIOLOGICAL (BIOLOGICAL) WEAPONS

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 27 April 1988 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General

Upon instructions from my Government, I have the honour to bring the following to your attention.

The Iraqi policy of persistence in the criminal use of chemical weapons is a matter of international record, independently confirmed numerous times during the past seven years. The tragedy in Halabja, where Iraq committed genocide against its own Kurdish population, massacring 5,000 innocent civilians, was the latest and most savage manifestation of this policy. The continued use of chemical weapons by the Iraqi régime since their act of genocide in Halabja once again proves that in the absence of effective international preventive measures Iraq is determined to continue and expand its criminal resort to chemical warfare against military and civilian targets alike.

It is very disappointing to note that under these circumstances, the report of the specialist mission contained in S/19823 - which was unjustifiably and indeed expediently delayed - fails to address the task for which its dispatch was requested. While the Secretary-General, in his introduction to the report, observes that "indeed, the use of such weapons may have intensified", the report fails to address the crime in a clear and unambiguous tone. Moreover, the international community expected the Secretary-General to investigate and determine the responsibility for these latest resorts to chemical warfare. The fact, re-established by the report, that chemical weapons had actually been used did not

* A/43/150.

88-11633 0179d (E)

/...

defenceadas.ir

NO: 1106

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19842
27 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 26 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, and with reference to the Iraqi letter of 26 April 1988 (S/19837), I have the honour to draw your attention to the following.

Notwithstanding the whimsical decisions of the Government of Iraq to initiate, escalate or suspend, at will and based on certain tactical interests, its indiscriminate attacks against purely civilian quarters of the Islamic Republic of Iran, the Muslim combatants inspired by the precepts of Islam, and observing the principles of humanitarian law governing the conduct of hostilities, have meticulously refrained from provoking, initiating or escalating the war of cities. The Islamic Republic of Iran has only embarked on deterrent retaliatory measures against economic and military centres of Iraq when faced with Iraqi attacks against civilian quarters.

During the past few months, on a number of occasions, Iraq has used different excuses to resume its war of cities. This time is no different. The Iraqi letter of 26 April 1988 is another indication that Iraq is planning to escalate its unlawful attacks against purely civilian quarters.

In order to promote observance of and respect for principles of international humanitarian law and also to determine the degree of Iraqi duplicity, the Government of the Islamic Republic of Iran hereby suggests that Your Excellency instruct your team stationed in Baghdad to conduct an investigation of the Iraqi allegations contained in document S/19837. The persistent obstruction by the Iraqi criminal régime in activating the Secretary-General's team stationed in Baghdad is clear evidence of their war-mongering policy of escalating their criminal attacks against innocent people.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-11555 0174f (E)

defenddigitalmedias.ir

NO: 1105

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19841
26 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 26 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to enclose herewith the text of a note from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Kuwait in Tehran.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-11452 0174c (E) /...

S/19841
English
Page 2

Annex

Note verbale dated 10 March 1988 from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Kuwait in Tehran

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Embassy of Kuwait in Tehran and has the honour to inform the latter that according to information received from the relevant authorities of the Islamic Republic of Iran, at 1300 hours on 20 January 1988, an Iraqi MIG aircraft travelling at 1,500 miles per hour at the altitude of 79,000 ft. entered the Iranian airspace over the islands of Farsi and Lavan and attacked the Resalat oil platform. The said Iraqi aircraft then entered Kuwait via point of entry 2935 N and 4817 E and fled via the position of 3005 N and 4740 E.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran once again strongly protests such co-operation by the Government of Kuwait with the aggressor and war-monger régime of Iraq which has been the source of aggression as well as inhuman and savage crimes against the Muslim nation of Iran and opposes peace and security for humanity. The Government of Kuwait is held responsible for the consequences of such co-operation with Iraq.

It is evident that the denial of such actions by the Government of Kuwait, in spite of the fact that some Kuwaiti officials have conceded to their co-operation, does not relieve the Kuwaiti Government of its responsibility. The Government of the Islamic Republic of Iran expects that, in view of the peace-loving and impartial stance purported by the Kuwaiti Government, the latter take immediate steps to stop making its territory available for all such future flights.

---

defamoghaddas.ir

NO: 1104

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19840
26 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 26 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you of the following violations of international law by the forces of the United States in the Persian Gulf.

(1) On 27 February 1988, at 1403 hours, American ship No. 41 at the position of 2635 N and 5635 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2650 N and 5630 E not to fly closer to the ship.

(2) On 27 February 1988, at 1610 hours, American ship No. 57 at the position of 2625 N and 5647 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2628 N and 5652 E not to fly closer to the ship.

(3) On 3 March 1988, at 0808 hours, American ship No. 57 at the position of 2618 N and 5649 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2618 N and 5657 E not to fly closer to the ship.

The Government of the Islamic Republic of Iran strongly protests these unjustifiable actions by the American ships and emphasizes that all such actions are in violation of the territorial sovereignty of the Islamic Republic of Iran as all the said sea-patrol aircraft were flying over Iranian territorial waters.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-11440 0209a (E)

defamoghaddas.ir

S/19839
English
Page 2

Date	City	Type of Attack	Martyrs	Injured
4/6/88	Orumiyeh	several warplanes	2	20
"	Salmas	warplane	14	25
"	Eslamabad-e-Gharb	"		
"	Eslamabad-e-Gharb	"		
"	Ziveh-Silvana	"	13	28
"	Khorramabad	"		
4/7/88	Tehran	4 missiles	16	65
"	Qum	missile	6	40
"	Isfahan	3 missiles	2	29
"	Karaj	2 missiles	98	208
"	Tabriz	missile		
"	Dezful	2 warplanes	1	7
"	Masjid-Sulaiman	"	20	80
"	Hendijan	warplane	16	70
"	Koohdasht	"	1	6
"	Pol-e-Dokhtar	"		4
"	Ilam	"		
"	Hamadan	2 warplanes	21	128
"	Ganandaj	warplane		
"	Bakhtaran	2 warplanes		7
4/8/88	Tehran	missile	2	5
"	Tabriz	"		
"	Isfahan	"		
"	Qum	"		
4/9/88	Isfahan	warplane		
4/11/88	Tehran	missile	20	50
"	Isfahan	"		
"	Isfahan	warplane		
"	Marivan	"		
"	Kamyaran	3 warplanes		
4/12/88	Tehran	2 missiles	7	16
"	Tabriz	"		

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

---

defamogriaddas.ir

NO: 1103

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19839
26 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 26 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you of the following attacks by the Iraqi forces against the cities of the Islamic Republic of Iran between 3 and 12 April 1988. This list includes the most updated statistics on the numbers of martyred and injured.

Date	City	Type of Attack	Martyrs	Injured
4/3/88	Tabriz	several warplanes	23	77
"	Orumiyeh	"		
"	Zanjan	1 warplane		
"	Tajabad	"		1
	Hariman, Oliya & Sofla			
4/4/88	Baynegan	1 warplane	3	
	Tayjooz			
"	Isfahan	"		
"	Dezful	"		
"	Abadan	"		
4/5/88	Tehran	missile	10	50
"	Qum	"	15	160
"	Qum	"	35	232
"	Isfahan	"	5	90
"	Hamadan	warplane	12	48
"	Dezful	"		
"	Sanandaj	"		
"	Khorramabad	"		
4/6/88	Tehran	missile	16	15
"	Tehran	"	6	
"	Dezful	warplane		
"	Masjid-Sulaiman	"	6	90
"	Shooshtar	"	4	30
"	Ilam	10 warplanes		

defamogradas.ir

S/19837
English
Page 2

Annex

Letter dated 26 April 1988 from the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of Iraq addressed to the Secretary-General

I have the honour to remind you that Iraq decided to halt its bombardment of Iranian cities with effect from midnight on the night of 20/21 April 1988, thus giving the Iranian régime, in conformity with Iraq's principled pursuit of peace, an opportunity to reconsider its position of aggression against Iraq, and particularly its attacks on Iraqi cities and villages.

Although Iraq faithfully adhered to its announcement and halted its bombardment of Iranian cities with effect from 20 April, the Iranian régime - as it has done on past occasions - failed to comply and instead resumed its past practices of deceit and the infliction of damage on purely residential centres in Iraq. Its forces of aggression struck civilian targets in the governorates of Basra and Sulaymaniyah on 21, 23, 24, 25 and 26 April, using bombs and tube-launcher missiles, firing a total of nine tube-launcher missiles and eight 130-millimetre artillery shells at Basra governorate and fifteen 155-millimetre artillery shells at Sulaymaniyah governorate. The bombardment caused the death of one citizen and injuries to seven others, including three women and one child, as well as the destruction of one house and damage to 19 other houses and six commercial stores.

While warning the Iranian régime of the consequences if it persists in its crimes against the civilian population of Iraq, the Iraqi Government at the same time holds that régime fully responsible for violating the halt to bombardment of the cities and for trying once again to ignite the war of the cities.

It is the hope of the Iraqi Government on this occasion that the international community will persuade the Iranian régime to bow to the logic of peace and to abandon its path of war and aggression.

I request that you have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Tariq AZIZ
Deputy Prime Minister and
Minister for Foreign Affairs of
the Republic of Iraq

---

defamationlaws.ir

NO: 1102

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19837
26 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 26 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to transmit to you a letter dated 26 April 1988 from Mr. Tariq Aziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-11422 0236j (E)

/...

defamogradas.ir

Annex II

Note verbale dated 12 April 1988 from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Italy (Interest Section of France)

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Embassy of Italy (Interest Section of France) and has the honour to inform that according to information received from the relevant authorities of the Islamic Republic of Iran:

(1) On 23 November 1987, at 1555 hours, a French Super Etandard aircraft at the position of 2350 N and 5933 E intercepted an Iranian sea-patrol aircraft for the duration of 12 minutes;

(2) On 5 December 1987, at 1125 hours, a French ship at the position of 2619 N and 5634 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2617 N and 5654 E not to fly closer to the ship;

(3) On 21 February 1988, at 0840 hours, French ship No. 915 at the position of 2615 N and 5640 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2625 N and 5650 E not to fly closer;

(4) On 21 February 1988, at 0852 hours, French ship No. 783 at the position of 2540 N and 5650 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2600 N and 5650 E not to fly closer;

(5) On 21 February 1988, at 1510 hours, French ship No. 783 at the position of 2535 N and 5520 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2537 N and 5515 E not to fly closer;

(6) On 29 February 1988, at 1100 hours, a French ship at the position of 2545 N and 5640 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2600 N and 5700 E not to fly closer;

(7) On 6 March 1988, at 0946 hours, a French Super Etandard aircraft at the position of 2454 N and 5857 E intercepted an Iranian sea-patrol aircraft for the duration of 2 minutes.

Considering the fact that flight over international waters is the inalienable right of all countries, the French ships violated recognized rules of international law by their warnings. The Government of the Islamic Republic of Iran, therefore, while strongly protesting these actions, emphatically requests that they be immediately halted.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Italy (Interest Section of France) the assurances of its highest consideration.

Hoping for the victory of the oppressed over oppressors.

---

defmoghadas.ir

S/19830
English
Page 2

Annex I

Note verbale dated 13 April 1988 from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Italy (Interest Section of France)

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Embassy of Italy (Interest Section of France) and has the honour to inform that according to information received from the relevant authorities of the Islamic Republic of Iran:

(1) On 14 January 1988, at 1431 hours, a French ship at the position of 2457 N and 5647 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2523 N and 5657 E not to fly closer;

(2) On 15 January 1988, at 1442 hours, French ship No. 725 at the position of 2624 N and 5635 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2637 N and 5636 E not to fly close to the ship.

Considering the fact that flight over international waters is the inalienable right of all countries, the French ships violated recognized rules of international law by their warnings. The Government of the Islamic Republic of Iran, therefore, while strongly protesting these actions, emphatically requests that they be immediately halted.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Italy (Interest Section of France) the assurances of its highest consideration.

Hoping for the victory of the oppressed over oppressors.

/...

defamoghaddas.ir

NO: 1101

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19830
26 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 25 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith the text of two notes verbales from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Italy (Interest Section of France), concerning violations of international law by French forces in the Persian Gulf.

It would be highly appreciated if this letter and its annexes were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

defamogmaddas.ir

S/19827
English
Page 2

Annex

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
0651-0708	Capital of Arbil governorate, extending to the following areas: Sidawah, Balashawah, Mahallat al-Arab, Sitaqan	Raid by 2 warplanes, which fired 22 missiles	8 citizens wounded, including 2 children and 2 women; 1 house destroyed; damage to six houses, 2 civilian vehicles and 1 primary school
1009-1242	Capital of Sulaymaniyah governorate	29	One child wounded; damage to 1 civilian vehicle
0840-1520	Maysan governorate: Ali al-Gharbi district	47	———
1915-1950	Centre of Basra governorate	2	2 citizens wounded
0640-2330	Diyala governorate	34	Damage to 4 houses, Khanaqin Intermediate School for Girls and 1 civilian vehicle
1940-2050	Diyala governorate: Qazaniyah district	25	2 citizens wounded; damage to 5 houses and 1 civilian vehicle
2355	Basra governorate: Qurnah district	9 tube-launched missiles	Damage to 10 houses and 6 stores
0840	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district	1	1 house destroyed
1740-1916	Capital of Sulaymaniyah governorate, extending to the following areas: Juryaqh, Sarshaqam		7 citizens wounded, including 3 women and 1 child; damage to 4 houses
2400-2415	Sulaymaniyah governorate: Qala Diza district, Karab Dagh village	3	1 citizen killed; damage to 3 houses

---

defamoghadas.ir

NO: 1100

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19827
25 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 25 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our repeated letters, the most recent being that contained in document S/19818, concerning the Iranian régime's continuing bombardment of purely residential centres in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime carried out the acts of aggression listed in the annex to this letter from 0700 hours to 1730 hours on 20 April 1988, from 1730 hours on 20 April 1988 to 0700 hours on 21 April 1988, from 0700 hours to 1730 hours on 21 April 1988, from 0700 hours to 1730 hours on 23 April 1988 and from 1730 hours on 23 April 1988 to 0700 hours on 24 April 1988.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamogranadas.ir

NO: 1099

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19826
25 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 25 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government and pursuant to my letter dated 22 April concerning Iraqi chemical attacks against the Islamic Republic of Iran (S/19822), I have the honour to inform you that on 21 April 1988 the criminal Iraqi régime brought the two villages of Karkhehnoor and Thamriye, in the vicinity of Soosangerd, under chemical bombardment, causing the martyrdom and injury of many villagers.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-11233 0175d (E)

defamogradas.ir

NO: 1098

UNITED NATIONS S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19825
25 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 22 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you of the following attacks by Iraq against the cities of the Islamic Republic of Iran on 20 April 1988.

City	Time	Type of attack	Martyrs	Injured
Boroujerd	1328	Aerial	4	18
Hamadan	1513	"	Several	Several
Isfahan	1938	Missile	Several	40
Qum	2324	"	Several	Several
Tehran	1937	"	Several	23

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-11224 0172e (E)

defamoghadas.ir

NO: 1097

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL
S/19824
25 April 1988
ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 22 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith the text of the letter of Dr. Hadi Manafi, the Head of the Iranian Medical Council of the Islamic Republic of Iran.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-11218 0136i (E) /...

S/19824
English
Page 2

Annex

Letter from the Head of the Iranian Medical Council of the Islamic Republic of Iran addressed to the Secretary-General

The Iraqi régime recently once again, contrary to all recognized international rules, has used chemical weapons not only against Iranians who have suffered from such attacks since 1985, but also against the innocent Kurdish population of northern Iraq.

Such ruthless attacks have resulted in killing and severely wounding thousands of Kurdish residents in Halabja and other areas in northern Iraq.

The obvious breach of international rules and regulations regarding the non-use of chemical weapons by Iraq is a serious warning to the international community of nations that if such gross atrocities are not stopped with firm determination, then such crimes will be extended and, as a result, the whole world as well as human dignity and morality will greatly suffer the inevitable consequences.

We, the members of the medical community of the Islamic Republic of Iran, expect you and the world physicians in general to help us inform the world public opinion of the horrible results of such heinous crimes, and condemn the aggressor who has so shamelessly ignored international rules by using chemical and missile attacks against innocent civilian population. We honestly hope that this moral and humanitarian apppeal will affect the conscience of all people, particularly physicians, and consequently prevent the Iraqi régime from committing such terrible c imes in the future.

Dr. Hadi MANAFI
Head of the Iranian Medical Society
The Islamic Republic of Iran

defamoghadas.ir

Table 3

Breakdown by locality and date of attack of cases examined in the Islamic Republic of Iran between 15 and 27 March 1988 a/

Locality	(Date in March) 15	16	17	18	19	22	23	25	26	27	Unknown	Total
Nowdoshe	-	-	3	-	-	-	3	-	-	-	1	7
Bayangan	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1
Shaykh-Saleh	-	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-	2
Halabja	1	12	10	7	1	-	-	-	-	-	4	35
Mavoot	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	2
Marivan	-	1	-	5	1	-	-	-	-	-	-	7
Sagan	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1
Shakhesfmiran	-	-	-	-	-	-	-	1	1	3	-	5
Ailaa Aklar	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1
Unknown	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	5
Total	1	13	15	13	2	1	4	3	1	3	10	
Grand total												66

a/ Sixty-two cases examined in the Islamic Republic of Iran had been affected by yperite. Four cases (two in Halabja on 16 March and the other two in Marivan on 18 March) had been affected by a neurotoxic acetylcholine esterase-inhibiting agent. The patient from Shakheshmiran had symptoms that indicated he had been affected simultaneously by yperite and a neurotoxic agent.

All cases examined in Iraq were said to have been affected near Halabja on 30-31 March 1988.

All information contained in this table is based on the testimony of patients.

/...

Table 4

Breakdown of cases examined in the Islamic Republic of Iran by locality and place of examination a/

Locality	Place of examination	Number of patients
Tehran	Labbafi-Nejad Hospital	11
Tehran	Baghiat Ullah Hospital	9
Tehran (outskirts)	Mofatteh Convalescence Centre	14
Tehran	Loghman-al-Dolah Hospital	26
Bakhtaran	Reception and monitoring centre	3
Nowdoshe	In the street	3
Total		66

a/ Three persons were observed in Nejmal but no medical examination was conducted for lack of time. In addition, 56 other patients were seen by the medical specialist but no medical history was taken or examination conducted.

(All 39 cases examined in Iraq were examined in Al Rasheed Military Hospital at Baghdad. A cursory observation was made of 72 additional cases at the same hospital.)

/...

Table 5

Breakdown of cases examined in Iraq by type of weapon conveying aggressive chemical and by distance from impact area according to information supplied by patients

Distance from impact area	Type of weapon: Artillery shell	Aerial bomb	Missile	Unknown
0 - 10	4	5	2	1
11 - 50	1	11	1	1
51 - 100	2	3	-	-
101 - 500	-	2	-	1
Unknown	1	2	1	1
Total	8	23	4	4
Grand total				39

dag.ir

Monday, 11 April 1988

Departure from Baghdad (0830)

Arrival in Geneva (1425)

Tuesday, 12 April 1988

Preparation of report

Wednesday, 13 April 1988

Preparation of report

Thursday, 14 April 1988

Finalization of report

Friday, 15 April 1988

Mission dispatched from Geneva

/...

Appendix III

BREAKDOWN OF CASES EXAMINED IN THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN AND IRAQ

The cases listed in this appendix do not constitute a representative sample of the breakdown by these categories of the total number of those affected. Numbers in each group depended on the number of injured examined in each hospital or centre.

/...

Table 1

Breakdown by aggressive agent

Cases examined in the Islamic Republic of Iran		Cases examined in Iraq	
Acetylcholine esterase-inhibiting agent	4	Yperite (mustard gas)	15
Yperite (mustard gas)	61	Yperite (mustard gas) and possibly also acetylcholine esterase-inhibiting substance	4
Yperite (mustard gas) and also acetylcholine esterase-inhibiting substance	1	Total	19
Total	66		
Yperite (mustard gas) that caused death	1		
Grand total	67		

/...

Table 2

Breakdown by age, sex and status

Cases examined in the Islamic Republic of Iran				Cases examined in Iraq a/			
	Male						
Age group (in years)	Soldiers	Civilians	Female	Age group (in years)	Soldiers	Officers	Total
0 - 1	-	1	1	15 - 19	1	-	1
1 - 4	-	2	3	20 - 24	9	1	10
5 - 14	-	4	9	25 - 29	7	8	15
15 - 19	-	3	5	30 - 34	5	2	7
20 - 24	12	2	5	35 - 39	2	1	3
25 - 29	4	2	3	40 - 44	2	-	2
30 - 39	1	2	1	45 - 49	1	-	1
40 - 49	-	1	1				
50 - 59	-	1	-	Total	27	12	39
60 - 65	-	1	-				
Unknown	-	2	-				
Total	17	21	28				
Grand total			66				

a/ All cases examined in Iraq were male military personnel.

/...

defenmoodnadas.ir

Appendix I

CHRONOLOGY OF ACTIVITIES

Sunday, 27 March 1988

Mission assembles in London

Departure from London (2230)

Monday, 28 March 1988

Arrival in Tehran (0700)

Meeting at the Ministry of Foreign Affairs with Mr. Hossein Lavasanni, Deputy Foreign Minister (1100)

Examination of, and interviews with, patients in Labbafi-Nejad and Baghiat Ullah hospitals, Tehran (1500-1930)

Tuesday, 29 March 1988

Examination of, and interviews with, patients at the Mofatteh Convalescence Centre, Tehran area (1000), and in the Loghman-al-Doleh Hospital, Tehran (1500)

Wednesday, 30 March 1988

Departure for Bakhtaran (0800)

Examination of, and interviews with, patients at a reception and monitoring centre for the classification of the wounded in Bakhtaran (1000)

Observation of, and interviews with, persons affected by chemical weapons in the villages of Nowdoshe and Nejmal

Return to Tehran (1900)

Thursday, 31 March 1988

Meeting at Mahrab International Airport with Mr. Lavasanni, Deputy Foreign Minister (0800)

Departure from Tehran (1030); arrival in Geneva (2330)

Friday, 1 April 1988

Preparation of report

Saturday, 2 April 1988

Preparation of report

Sunday, 3 April 1988

Preparation of report

Monday, 4 April 1988

Preparation of report

Tuesday, 5 April 1988

Preparation of report

Wednesday, 6 April 1988

Preparation of report

Thursday, 7 April 1988

Departure from Geneva (1100)

Arrival in Baghdad (2323)

Friday, 8 April 1988

Examination of, and interviews with, patients in Al Rasheed Military Hospital, Baghdad (1000-1230)

Saturday, 9 April 1988

Examination of, and interviews with, patients in Al Rasheed Military Hospital, Baghdad (0900)

Sunday, 10 April 1988

Departure for As Sulaymaniyah (0830)

Briefing by military authorities of Iraq (1000-1200)

Return to Baghdad (1330)

Working dinner with Mr. Riyadh Al-Qaisi, Director of the Department of International Organizations, Ministry of Foreign Affairs (2000)

dtsapp@ubc.ir

51. The Government of Iraq accorded timely and adequate protection for the mission. For security reasons the team was unable to travel to those locations in the Halabja area where the chemical weapons had allegedly been used on 30/31 March 1988.

C. Summary of findings

52. At the specific request of the Secretary-General, I visited Iraq between 8 and 11 April in order to conduct an investigation into the alleged use of chemical weapons in the Iran-Iraq conflict. The investigation was conducted at the Al Rasheed Military Hospital at Baghdad. I did not visit the area where the alleged attack had taken place.

53. My summary comments in relation to the present investigation are as follows:

(a) A medical examination of 39 patients admitted to Al Rasheed Military Hospital in Baghdad revealed they were suffering from conjunctivitis in different degrees, accompanied by photophobia, lachrymation and blepharospasm, as well as skin lesions including erythema, darkish-black pigmentation of skin and lesions resembling second-degree burns. Some had chemical tracheobronchitis and others leukopenia. These clinical findings allow us to affirm that these 39 patients had been affected by yperite (mustard gas);

(b) In four of the patients, such symptoms as coma, urinary and fecal incontinence, nasal and ocular hypersecretion, as well as a reduction in the acetylcholine esterase level indicate that, besides yperite, these patients may have been exposed to an acetylcholine esterase-inhibiting chemical in small concentrations;

(c) All 39 patients examined by the specialist as well as the 72 additional patients on whom a cursory medical observation was made - all military personnel - exhibited similar symptoms and therefore it could be concluded that all of them had been exposed to the effects of yperite (mustard gas).

VI. CONCLUSIONS

54. The following are the conclusions from my present investigation:

(a) On the basis of the clinical examinations I conducted in the Islamic Republic of Iran, I was able to determine that patients had been affected by chemical weapons. A considerable number of those affected were civilians;

(b) The main aggressive chemical used in these cases was yperite (mustard gas) but an acetylcholine esterase-inhibiting substance had also been used;

(c) On the basis of clinical examinations I conducted in Iraq, I was able to determine that the patients - all military personnel - had been affected by chemical weapons;

/...

(d) The aggressive chemical used in these cases was yperite (mustard gas). There were some indications that an acetylcholine esterase-inhibiting substance may also have been used in small concentrations, but there was no conclusive evidence to that effect;

(e) It was not possible to make an independent determination in either of the two phases of the investigation of the extent of the use of chemical warfare agents and the means by which the chemical agents had been delivered;

(f) Testimony furnished by the patients I examined in both countries regarding the dates on which they had suffered the effects of chemical weapons was generally consistent with the findings of my medical investigation.

Notes

a/ S/16433.

b/ S/17127 and Add.1.

c/ S/17911 and Add.1 and Corr.1 and Add.2.

d/ S/18852 and Add.1.

e/ S/18855, S/18859, S/18860, S/18866 and Corr.1, S/18878, S/18890, S/18910, S/18926, S/18941, S/18947, S/18952, S/18953, S/18955, S/18956, S/18962, S/18966, S/18967, S/18973, S/18984, S/18986, S/18992, S/19006, S/19016, S/19029, S/19193, S/19312, S/19615 and Corr.1, S/19619, S/19621, S/19637, S/19639, S/19647, S/19648, S/19650, S/19664, S/19665, S/19669 (A/43/233), S/19680, S/19682 (A/43/239), S/19690, S/19696, S/19726 (A/43/279), S/19727 (A/43/280), S/19733 (A/43/281), S/19734 (A/43/282), S/19741 (A/43/288), S/19759, S/19762.

f/ S/18870, S/19730.

g/ S/17932, S/18305, SG/SM/3953, S/18863, SG/SM/4103.

h/ League of Nations, Treaty Series, vol. XCIV (1929), No. 2138, p. 65.

/...

www.iran-archive.com

34. A cursory medical observation was also made of the injuries suffered by 72 additional soldiers who had been admitted to the said Hospital; of these, 7 patients were to be discharged shortly after the time of the visit by the mission's medical specialist.

35. All patients examined or observed were male soldiers. Those examined by the specialist were between 19 and 49 years of age (average age: 28 years old).

36. The 111 patients examined or observed were among a total of 114 who were reported to have been exposed to the effects of chemical weapons on 30 and 31 March. Of this total, one officer and two soldiers had been discharged prior to the arrival of the mission. Up to 9 and 10 April, when the examinations were conducted, there had been no deaths among the 114 patients.

37. The patients' medical examination described in this report was personally conducted by the medical specialist on the mission. The patients' medical history, their names and ages, as well as the date and place of the alleged attack and the first symptoms that had led them to believe that they had been exposed to chemical agents, were obtained by questioning the patients through an interpreter.

38. From the medical history and the examinations undertaken, there emerged a characteristic profile of the affected.

39. A clinical examination by the medical specialist showed that nearly all patients suffered from conjunctivitis in different degrees, accompanied by photophobia and lachrymation. In the most severe cases blepharospasm was also noted.

40. The entire body, and in particular the face, armpits and both sides of the groin exhibited pigmentation ranging from dark to black. In the most serious cases, lesions resembled second-degree burns, under many of which there was granulation tissue that was not infected. A few patients exhibited vesicles left intact after detachment of the dome of much larger vesicles.

41. Some patients had tracheobronchitis; others, laryngitis. A few patients had leukopenia and several had lymphopenia. Infections, mainly respiratory, accounted for leukocytosis; however, lymphopenia was also present.

42. In six cases, an analysis was made by the medical specialist to establish the plasmatic choline esterase level. In three cases - patients Nos. C-6, C-15 and C-21 - that level was determined to be low. In two cases, an analysis was also made to determine the presence of cyanic acid. In both cases the results were negative.

43. The patients' general condition ranged from virtually normal to very bad with reserved prognosis.

44. The medical examination conducted by the specialist was supplemented by additional information provided by doctors at the Hospital, including the results of analyses performed on patients. In particular, the specialist found the information supplied by Dr. Ihsan Al-Shama'a useful.

45. The patients examined and observed stated in interviews that they had been exposed on 30/31 March 1988 to the effects of a chemical substance. They said they had all realized that they had been affected by an aggressive chemical when their eyes started itching and they experienced lachrymation, photophobia, blepharospasm, rhinorrhea, thoracic oppression, erythema and pruritus; later vesicles had developed. In some cases (clinical histories of cases Nos. C-8, C-22, C-23 and C-27), the patients had lost consciousness. Case No. C-16 experienced urinary and fecal incontinence.

46. From the study undertaken it can be categorically concluded that the 39 patients examined as well as the 72 observed had been exposed to yperite (mustard gas).

47. Both loss of consciousness and incontinence can be ascribed to the psychical effects any aggression is likely to produce, but they can also be significant symptoms of poisoning with choline esterase-inhibiting substances. The increase in ocular and nasal secretions (no excessive sweating was reported) are also characteristic of that kind of poisoning, although they could also result from the effect of yperite on mucous membranes. No miosis or brachycardia has been reported, but respiratory difficulty has been a symptom. Patients did not, however, require treatment with atropine. All this seems to indicate that some patients may have been exposed not only to the effects of yperite but also to those of a choline esterase-inhibiting substance in small concentrations. Nevertheless, this could not be ascertained on the basis of the examination and available information.

B. General information

48. The patients whom I examined testified that they had been injured in the Halabja area on 30/31 March 1988 as a result of attacks with chemical agents, emanating from either an aerial bomb or, in fewer cases, artillery shells that had exploded between 2 m and 500 m away from where they were standing. In general, they had been able to protect themselves by covering their faces with gas masks. In most cases they had donned them immediately after the explosion, but in some others this had been done some time after the explosion had taken place. None had been wearing protective clothing.

49. On the basis of information provided to us in As Sulaymaniyah by Iraqi military authorities, the wounded soldiers who underwent examination by the team's medical specialist at Baghdad had been stationed in mountain-top positions north of Halabja at the time of the attacks. Those positions, we were told, had been hit by 20 artillery shells carrying chemical warheads in the night of 30 March and by chemical bombs from three aircraft during the morning of 31 March. Most of the wounded had been evacuated to the military hospital in As Sulaymaniyah and then on to the Al Rasheed Military Hospital at Baghdad.

50. According to the same source, yperite (mustard gas) had been the only chemical agent used and it had contaminated an area of 2 square kilometres. We were informed that the agent had been detected and analysed by specialized personnel using the Dragger system.

dag.un.org/handle/11176/91

20. At the morgue of the Labbafi-Nejad Hospital it was possible to examine the cadaver of a young woman (case B) who had been affected by mustard gas.

21. The medical examination conducted by the specialist was supplemented by additional information received from doctors at the hospitals and from experts on chemical warfare, which the medical specialist found credible and useful. In particular, mention should be made of the information supplied by Dr. Foroutan, Medical Director of the Medical Association for Victims of Chemical Warfare, who had noticed in some patients from Halabja symptoms of tachypnea, subcoma with respiratory distress and reddening of skin. These had led him to think of poisoning with hydrocyanic gas. Treatment with oxygen, sodium nitrite and thiosulfate had rapidly improved those patients' condition.

22. On our visit to Nejmal, the person who was introduced to us as the responsible authority of the town told me that he had reported that the town had been attacked with hydrocyanic gas. When questioned why he thought that that had been the aggressive chemic l used, he was unable to substantiate his statement. From my investigation, I have been unable to obtain any definitive information about the use of hydrocyanic gas as an aggressive chemical.

23. It is possible to conclude categorically that the patients examined clinically by the medical specialist have suffered the effects of two kinds of aggressive chemicals: yperite, also known as mustard gas, and a neurotoxic acetylcholine esterase-inhibiting agent.

B. General information

24. The patients whom I examined testified that they had been injured as a result of attacks with chemical agents in Halabja between 16 and 18 March or in different localities in the Marivan-Nowdoshe-Sanandaj area between 17 and 27 March.

25. According to the same testimony, the number of dead and injured as a result of the use of chemical agents had been high, especially among the civilian population, including women and children.

26. Local villagers - both among the patients examined and those interviewed in affected areas - stated that the chemicals had been released from bombs which had been delivered by aircraft in different localities mentioned in table 1 below. According to some of those villagers, the aircraft had been Mirages painted white.

27. At the villages of Nowdoshe and Nejmal it was necessary for the members of the mission to use protective masks most of the time.

28. In Nowdoshe we were taken to sites where four fragmentation bombs had fallen on 29 March, causing only material damage to houses but no injuries. Shrapnel from one of these bombs was shown to us and was observed to bear markings in Cyrillic.

29. During our brief stay in the Islamic Republic of Iran we became aware of widespread concern among Iranians, officials as well as the average citizen, over

the possible use of chemical weapons against their cities. Indicative of such concern were the instructions imparted by the authorities to the population at large and published in the local press on how best to protect themselves in the event of such attacks.

30. Throughout its stay in the country, the mission received full co-operation and all necessary assistance from the Iranian authorities, including timely and adequate protection for the mission.

C. Summary of findings

31. At the specific request of the Secretary-General I visited the Islamic Republic of Iran between 28 and 31 March in order to conduct an investigation into the alleged use of chemical weapons in the Iran-Iraq conflict. The investigation was conducted principally at medical institutions in the Tehran area as well as at Bakhtaran. I did not visit the area where the majority of the patients said they had been exposed to chemical agents.

32. My summary comments in relation to the present investigation are as follows:

(a) Of the 66 cases included in the present report, 62 patients suffered from conjunctivitis in different degrees, skin lesions that went from erythema similar to the kind found in second-degree burns, blackening of the skin, extensive vesicular lesions and ulcerations resembling second-degree burns. In some cases patients also exhibited respiratory insufficiency and leukopenia. From all these symptoms, it is possible to affirm that these patients have been exposed to yperite, a substance also known as mustard gas;

(b) Four of the patients (as well as one who was exposed to the effects of both aggressive chemicals) had been affected by a neurotoxic agent that inhibits acetylcholine esterase;

(c) From the number of patients seen in different hospitals and from the information received from their medical staff, it can be inferred that, compared with previous years, there has been an increase in the intensity of the attacks with chemical agents, in terms of both the number of victims and of the severity of injuries sustained. Furthermore, there appeared to be a higher proportion of civilians among those affected than in previous investigations.

V. INVESTIGATIONS IN IRAQ

A. Medical aspects

33. The medical investigations conducted by the medical specialist were based on the clinical examinations of a total of 39 patients - 27 soldiers and 12 officers - who had been admitted to the Al Rasheyd Military Hospital at Baghdad after reportedly being affected by aggressive chemicals; of this total of 39 patients, 33 were in serious condition.

defensepublique.ir

reportedly been affected by aggressive chemicals. Of this total, clinical examination was conducted on 60 patients as follows: 11 patients admitted to the Labbafi-Nejad Hospital, 9 patients admitted to the Baghiat Ullah Hospital, 26 patients admitted to the Loghman-al-Doleh Hospital, all three hospitals being in Tehran, and 14 cases in the Mofatteh Convalescence Centre near Tehran. In addition, observation was made of 6 persons: 3 persons admitted to the Bakhtaran reception and monitoring centre and 3 persons affected in the village of Nowdoshe. Furthermore, one "adver was examined at the Labbafi-Nejad Hospital.

8. At the village of Nejmal, the medical specialist interviewed three persons suffering from the effects of chemical weapons. Owing to time limitations no clinical examination or medical observation was made of them.

9. The patients examined were selected at random from among the total number of patients admitted to each of the hospitals/centres mentioned above who were reported to have been exposed to chemical agents. According to information provided by the medical staff of three of the hospitals/centres visited - Labbafi-Nejad Hospital, Loghman-al-Doleh Hospital and Mofatteh Convalescence Centre - where a total of 51 persons were examined or observed by the medical specialist, a total of some 600 persons who had been affected by chemical weapons had been hospitalized either prior to or at the time of the specialist's visit. In the other hospitals/centres visited, no comparable information was provided.

10. Fifty-six other patients were seen but no medical history was taken or examination conducted.

11. From the cursory examination by the medical specialist, it was also possible to determine that many patients other than the 66 mentioned above (listed in appendix II) had been affected by a vesicant agent, since this kind of agent produces lesions which are easily visible without the need for a detailed examination.

12. The patients' medical examination described in this report was conducted personally by the medical specialist on the mission. The patients' medical history, their names and ages, as well as the date and place of the alleged attack and the first symptoms that had led them to believe that they had been exposed to chemical agents, were obtained by questioning the patients through an interpreter. There may be slight spelling errors or inconsistencies in the spelling of names and geographic locations, which varies frequently according to the maps used. There may also be slight errors in the dates on which the alleged attacks took place, since the patients, because of their mental condition, the time elapsed since the attack and the need to convert dates from the Islamic to the Gregorian calendar, sometimes were uncertain about the information supplied.

13. Of the 66 patients and cases examined by the medical specialist, 62, who make up the main group, showed clear signs of having been exposed to yperite (mustard gas).

14. The aspect of the lesions differed according to the time elapsed between the attack and the examination. Most patients were examined some time after the attack

had taken place. (Fifty-nine of them were examined more than six days after the attack.)

15. On the basis of the examinations conducted by him, the medical specialist concluded that, in general, the chronological development of symptoms had been the following: after a period that varied according to the intensity of the lesion, the patient felt a burning sensation, vomited, showed conjunctival irritation accompanied by lachrymation and marked photophobia, which prevented him from keeping his eyes open and, consequently, from seeing. Then intense erythema developed on the affected surface, on which vesicles appeared. Most of these vesicles were enormous, had a large dome and were filled with an amber liquid. After a few days, the dome of the blister had broken, exposing a lesion resembling the ones that result from second-degree burns. The rest of the skin affected by erythema had an even darker pigmentation at the level of the armpits, groin, scrotum and the skin of the penis. In general, genital effects on women were less severe than on men. The palms of the hands and soles of the feet as well as the scalp remained unaffected. In cases where a gas mask had been used, it had protected the face and respiratory tract, but had not prevented conjunctivitis, which possibly resulted from volatilization of the yperite with which clothing had been saturated. Patients who had not used gas masks showed respiratory insufficiency in different degrees, from laryngitis accompanied by aphonia to tracheobronchitis and, in some cases, respiratory distress that required respiratory assistance. There was no correlation between the skin lesions and the frequency and seriousness of the respiratory lesions.

16. Some patients developed acute leukopenia of up to 1,200 leukocytes per cu mm, and lymphopenia; in a few cases, the marrow was globally affected.

17. The second group of patients is composed of four persons: two were affected at Halabja on 16 March (cases No. A-33 and No. A-34) and the other two at Marivan on 18 March (cases No. A-54 and No. A-55). These patients showed increased nasal, salivary and lachrymal secretions and suffered from diarrhoea, urinal incontinence, miosis, respiratory difficulty and rapid loss of consciousness. After treatment with atropine these patients had recovered, but cases No. A-54 and No. A-55 still showed signs of extreme muscular weakness at the time of the examination. In case No. 60 the patient had been affected by yperite and also exhibited symptoms similar to those described above.

18. The medical specialist was informed by the medical staff of hospitals that there had been many other cases clinically similar to the above.

19. From the characteristics described above, it can be inferred that these persons had been affected by a neurotoxic acetylcholine esterase-inhibiting agent. The concentration of this enzyme was not established, as several days had elapsed since the patients had been exposed to the aggressive agent. It was not possible to determine the chemical composition of the agent, although quite possibly an organo-phosphorous compound had been used. It may be noted that Tabun, as well as other organo-phosphorous compounds, produces symptoms very similar to those described above and that such agents had been used before in the Iran-Iraq war, as determined by United Nations missions, in particular, the ones conducted in 1984 and 1986.

dag.un.org

I. TERMS OF REFERENCE

1. The Secretary-General decided, in continuation of the investigations undertaken in 1984, 1985, 1986 and 1987, to dispatch a medical specialist to the Islamic Republic of Iran and subsequently to the Republic of Iraq to investigate allegations by each Government of the use by the other of chemical weapons in the conflict between the two countries. He requested the specialist to determine, to the extent possible, whether such weapons had been used and, if so, the type, extent and circumstances of their use. A senior United Nations official accompanied the specialist to co-ordinate the work of the mission and ensure appropriate liaison with the Governments of the Islamic Republic of Iran and Iraq.

II. REVIEW OF DOCUMENTATION

2. In preparation for the drafting of the present report, I reviewed the following United Nations documents:

(a) Report dated 26 March 1984 of the specialists appointed by the Secretary-General to investigate allegations by the Islamic Republic of Iran concerning the use of chemical weapons; a/

(b) Letter dated 17 April 1985 from the Secretary-General addressed to the President of the Security Council (concerning the medical examinations conducted in April 1985); b/

(c) Report dated 12 March 1986 of the mission dispatched by the Secretary-General to investigate allegations of the use of chemical weapons in the conflict between the Islamic Republic of Iran and Iraq c/

(d) Report dated 8 May 1987 of the mission dispatched by the Secretary-General to investigate allegations of the use of chemical weapons in the conflict between the Islamic Republic of Iran and Iraq; d/

(e) Letters concerning chemical weapons from the Government of the Islamic Republic of Iran to the Secretary-General since the issuance of the report dated 8 May 1987; e/

(f) Letters concerning chemical weapons from the Government of Iraq to the Secretary-General since the issuance of the report dated 8 May 1987; f/

(g) Statements by the President of the Security Council and by the Secretary-General relating to the use of chemical weapons since the issuance of the report dated 8 May 1987; g/

3. We also referred, during the drafting of the report, to the Protocol for the Prohibition of the Use in War of Asphyxiating, Poisonous or Other Gases, and of Bacteriological Methods of Warfare, signed at Geneva on 17 June 1925. h/

III. METHODOLOGY

4. In order to carry out my task, I adopted, as required, the following approaches:

(a) Interviews with government officials at Tehran and Baghdad in order to obtain information regarding the alleged use of chemical weapons;

(b) Clinical examinations or medical observation of, and interviews with, a number of patients who were allegedly exposed to an attack with chemical warfare agents, supplemented by briefings by the medical staff of the hospitals and centres visited. The clinical examinations were conducted, in the Islamic Republic of Iran, in three hospitals at Tehran, in a convalescence centre on the outskirts of the capital and, finally, in a reception and monitoring centre for the classification of the wounded at Bakhtaran; and in Iraq, in the Al Rasheed Military Hospital at Baghdad;

(c) In the Islamic Republic of Iran, visits to the villages of Nowdoshe and Nejmal, where the medical specialist conducted medical observation of, and interviews with, villagers reportedly present at the time of the alleged attacks;

(d) In Iraq, a visit to the city of As Sulaymaniyah for briefing on the details of alleged chemical weapons attacks in the Halabja area which reportedly resulted in the wounding of the Iraqi military personnel who were examined by the mission's medical specialist.

5. The mission spent three days in the Islamic Republic of Iran and three days in Iraq. (For the chronology of activities, see appendix I.) In Tehran, the mission met senior officials at the Ministry of Foreign Affairs and visited several medical institutions. A visit was made to the city of Bakhtaran, approximately 600 km south-west of Tehran, and to the villages of Nowdoshe and Nejmal, north of Bakhtaran, allegedly attacked with chemical weapons. From Tehran the mission flew to Bakhtaran and then travelled by helicopter to Nowdoshe and Nejmal, with a brief stopover in the provincial capital of Sanandaj. For the return journey the same means of conveyance was used, the whole tour taking approximately 12 hours.

6. In Baghdad we met with senior officials of the Ministry of Foreign Affairs and visited the Al Rasheed Military Hospital. A visit was made to the city of As Sulaymaniyah, some 350 km north-east of Baghdad for an operational briefing with the military authorities of Iraq. We travelled by helicopter. The return journey to Baghdad used the same means of conveyance, the whole visit having taken approximately six hours.

IV. INVESTIGATIONS IN THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN

A. Medical aspects

7. The medical investigations conducted by the medical specialist were based on the clinical examination or observation of a total of 66 patients who had

Il'sepehr Sepehr

Annex

Report of the mission dispatched by the Secretary-General to investigate allegations of the use of chemical weapons in the conflict between the Islamic Republic of Iran and Iraq

CONTENTS

		Paragraphs	Page
LETTER OF TRANSMITTAL			6
I.	TERMS OF REFERENCE	1	8
II.	REVIEW OF DOCUMENTATION	2 - 3	8
III.	METHODOLOGY	4 - 6	9
IV.	INVESTIGATIONS IN THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN	7 - 32	9
V.	INVESTIGATIONS IN IRAQ	33 - 53	13
VI.	CONCLUSIONS	54	16
Appendices			
I.	Chronology of activities		18
II.	Summary report on patients examined by the medical specialist with relevant clinical data (to be issued as an addendum)		
III.	Breakdown of cases examined in the Islamic Republic of Iran and Iraq		21

/...

LETTER OF TRANSMITTAL

Geneva, 14 April 1988

Sir,

I have the honour to submit herewith my report on the investigation you requested me to undertake concerning continued allegations of the use of chemical weapons in the Iran-Iraq conflict.

In order to carry out the investigation, I visited the Islamic Republic of Iran between 28 and 31 March 1988 and, in accordance with your further request, Iraq between 8 and 11 April 1988, for the purpose of determining, to the extent possible, whether chemical weapons had been used and, if so, the type, extent and circumstances of their use. The report was prepared during the two periods of my stay at Geneva following my return from each country I visited.

In preparing my report, I have taken into account the reports of investigations undertaken in 1984, 1985, 1986 and 1987 at your request and in which I had participated. These reports have served as valuable background information and provided the relevant context within which the present investigation was conducted.

I regret to say that, on the basis of evidence gathered during the present mission, and in spite of repeated appeals by the United Nations, chemical weapons continue to be used in the area and, it would seem, on an even more intensive scale than before. As highlighted in the report submitted by the mission that went to the Islamic Republic of Iran and Iraq last year, the continued use of such weapons in the present conflict increases the risk of their use in future conflicts. This awesome prospect may become reality unless concrete steps are taken to redress the current trends, which appear all the more disturbing if we consider that there has been an apparent increase in the number of civilian casualties as a result of attacks, primarily with yperite (mustard gas). In this connection, the attached report speaks for itself.

Although the use of yperite (mustard gas) was unmistakably confirmed, it was not possible, in the absence of an expert on chemical weapons, to determine the secondary components, additives and impurities which that agent, as well as the acetylcholine esterase-inhibiting substance, may contain.

In undertaking this mission I received support from many institutions and individuals. In particular, I would like to express my appreciation to the Government of the Islamic Republic of Iran and to the Government of Iraq for the co-operation and assistance accorded to me in the fulfilment of my task.

I wish to thank Mr. James Holger, Director, United Nations Secretariat, who accompanied me to the Islamic Republic of Iran and to Iraq and assisted me in the preparation of the report, for his co-operation and advice.

/...

I wish, Mr. Secretary-General, to express my gratitude to you for the confidence you have again reposed in me.

Yours sincerely,

(Signed) Dr. Manuel DOMINGUEZ

/...

dag.un.org/isearchpublic

of Iran, and requested 5/ the Secretary-General to dispatch a mission to investigate them. The request was reiterated by the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran in his meeting with the Secretary-General on a number of occasions after 21 March 1988.

5. In the circumstances, the Secretary-General, on 25 March 1988, decided to dispatch a medical specialist to the Islamic Republic of Iran to investigate the allegations lodged by it.

6. The medical specialist to whom the Secretary-General entrusted the assignment is Dr. Manuel Dominguez, who holds the rank of colonel in the Spanish Army Medical Corps and is a specialist in atomic, biological and chemical weapons injuries and Professor of Preventive Medicine at the Universidad Complutense in Madrid. Dr. Dominguez had participated in all the previous missions dispatched by the Secretary-General to the Islamic Republic of Iran and to Iraq in regard to this matter.

7. On 5 April, Iraq alleged in a letter 6/ that chemical weapons had been used by the Islamic Republic of Iran against its troops in the Halabja sector and requested the Secretary-General to send a mission to Baghdad "in order to examine the wounded and obtain detailed information about the attack".

8. The Secretary-General, on 5 April, requested the medical specialist, Dr. Dominguez, who was in Geneva in the process of preparing the report on his investigations in the Islamic Republic of Iran, to travel to Iraq to investigate the allegations made by that Government. Mr. James Holger, a senior official of the United Nations Secretariat, accompanied the medical specialist in his mission to both the Islamic Republic of Iran and Iraq to co-ordinate the work of the mission and to ensure appropriate liaison with the relevant authorities in the Governments of the Islamic Republic of Iran and Iraq.

9. On 14 April 1988, the medical specialist submitted a report to the Secretary-General on the investigations he had conducted in both the Islamic Republic of Iran and Iraq.

10. The Secretary-General wishes to place on record his deepest appreciation to Dr. Dominguez for acceding once again to his request to undertake these investigations and for the exemplary dedication, professionalism and efficiency with which he completed his assigned responsibilities, notwithstanding the constraints of time and conditions under which those investigations were conducted. The Secretary-General also wishes to express his appreciation to the Government of Spain for once again making the services of the medical specialist available to the United Nations.

* * *

/...

11. In transmitting to the Security Council the report of the medical specialist, which is annexed to the present note, the Secretary-General must express his deep sense of dismay and foreboding at the mission's conclusions that chemical weapons continue to be used in the conflict between the Islamic Republic of Iran and Iraq and that their use in recent days has evidently been on an even more intensive scale than before. The specialist's findings that chemical weapons have again been used in both the Islamic Republic of Iran and in Iraq and that there has been an apparent increase in the number of civilian casualties confirm and add further urgency to the grave concern, to which I referred in my note 7/ submitting the specialists' report of last year, that such use could further escalate and seriously undermine the Geneva Protocol of 1925 – a document which for 60 years has been a hopeful symbol of mankind's desire and its ability to mitigate the effects of war through universal adherence to humanitarian concerns. This is indeed an awesome prospect, which the international community must resolve through concrete steps and, above all, a concerted exercise of determined political will to prevent it from becoming a reality. The Secretary-General strongly urges the parties concerned and all Governments seriously to weigh the full implications of the present report for our common future.

* * *

12. The Secretary-General has always affirmed, and does so once again, that, in all his efforts relating to the conflict between the Islamic Republic of Iran and Iraq, his paramount objective is to bring this long and tragic conflict to the earliest possible end. Since the unanimous adoption by the Security Council on 20 July 1987 of resolution 598 (1987), aimed at the achievement of a comprehensive, just, honourable and durable settlement of this conflict, the Secretary-General has, in accordance with the mandate given to him under that resolution, pursued his efforts to achieve its full and rapid implementation. In this connection, the Secretary-General recalls that by its resolution 598 (1987) the Security Council, inter alia, deplored the violation of international humanitarian law and other laws of conflict, and, in particular, the use of chemical weapons in contravention of the obligations under the 1925 Geneva Protocol. The Secretary-General appeals to the Governments of the Islamic Republic of Iran and of Iraq urgently to respond to the efforts of the United Nations to achieve a comprehensive and just settlement through the full implementation of resolution 598 (1987), which is ultimately the only way to end the appalling loss of life and human suffering, including those caused by the continued use of chemical weapons, and to restore peace and stability to the peoples of the two countries and of the region as a whole.

Notes

1/ League of Nations, Treaty Series, vol. XCIV (1929), No. 2138, p. 65.

2/ S/18852, p. 6.

3/ S/19637, S/19639, S/19647 and S/19664.

4/ S/19650, S/19651, S/19665 and S/19682.

/...

Notes (continued)

5/ S/19650 and S/19665.

6/ S/19730.

7/ S/18852, para. 5.

/...

dtp.ir/sepehrbook

NO: 1096

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19823
25 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ENGLISH/SPANISH

REPORT OF THE MISSION DISPATCHED BY THE SECRETARY-GENERAL TO INVESTIGATE ALLEGATIONS OF THE USE OF CHEMICAL WEAPONS IN THE CONFLICT BETWEEN THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN AND IRAQ

Note by the Secretary-General

1. It is with a sense of dismay and deep regret that the Secretary-General informs the Security Council that, despite many international appeals and world-wide condemnations, chemical weapons continue to be used in the conflict between the Islamic Republic of Iran and Iraq in violation of the Geneva Protocol for the Prohibition of the Use in War of Asphyxiating, Poisonous or Other Gases, and of Bacteriological Methods of Warfare of 1925 1/ and that, indeed, the use of such weapons may have intensified. This, regrettably, is the conclusion of the mission of the medical specialist which the Secretary-General dispatched recently to the Islamic Republic of Iran and Iraq to investigate the allegations lodged by both Governments of the use of chemical weapons.

2. It will be recalled that the Secretary-General first dispatched a mission of specialists to investigate the allegations of the use of chemical weapons in the conflict between the Islamic Republic of Iran and Iraq in March 1984. Further investigations were conducted in April 1985, February/March 1986 and April/May 1987.

3. In the report on their investigations in 1987, 2/ the four specialists said that "... technically there is little more that we can do that is likely to assist the United Nations in its efforts to prevent the use of chemical weapons in the present conflict ...". They went on to express the view that only concerted efforts at the political level could be effective in preventing the irreparable weakening of the Geneva Protocol. In his note submitting the report to the Security Council, the Secretary-General said that he shared that view.

4. In a number of letters dated between 17 and 19 March 1988, 3/ the Government of the Islamic Republic of Iran alleged that chemical weapons had been used on a large scale by Iraq in the "Val Fajr 10 operational theatre" and "against Iraqi Kurdish areas", including Halabja, resulting in a large number of casualties. In further letters dated between 18 and 24 March 1988, 4/ the Government of the Islamic Republic of Iran stated that attacks using chemical weapons had also occurred in a number of localities in the vicinity of Marivan, the Islamic Republic

defenceadas.ir

NO: 1095

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19822
22 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 22 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the very sad duty to inform you of the tragic news that yesterday, 21 April 1988, at 1300 hours, six Iraqi warplanes dropped 10 cyanide bombs on the Shemriyeh area, situated between Ahwaz and Khorramshar, as a consequence of which numerous civilians were martyred and injured. At 1330 hours, Iraqi warplanes again dropped 18 chemical bombs on the village of Khashnish, south-west of Howaizah, as a result of which 130 fasting civilians were martyred and injured. These chemical bombs contained blister and asphyxiating agents.

In view of the continued deployment of chemical weapons by the Iraqi régime, it is at this point absolutely imperative for the international community to become actively involved in preventing any further use of this deadly weapon; a use that constitutes the greatest human tragedy of our century and has so far inflicted unimaginable suffering and pain.

The Government of the Islamic Republic of Iran hereby requests that Your Excellency take urgent measures to dispatch immediately an expert team to Iran to investigate this latest use of chemical weapons by the Iraqi forces.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-11101 0232b (E)

defamegradas.ir

NO: 1094

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19821
22 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 21 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you of the following attacks by Iraq against the cities of the Islamic Republic of Iran on 18 and 19 April 1988.

Date	City	Time	Type of attack	Martyrs	Injured
4/18/88	Dezful	15:00	aerial	10	15
"	Tehran	18:27	missile	several	several
"	Qum	21:37	missile		
4/19/88	Isfahan	12:45	missile	11	64
"	Shiraz	05:50	missile	14	30
"	Tehran	10:25	missile	several	several

I should be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-11077 0193h (E)

defamoghaddas.ir

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
2400 hours	Diyala governorate, Khanaqin town	36	4 houses damaged
0905-1020 hours	Maysan governorate, Ali al-Gharbi district	14	
0900-2300 hours	Diyala governorate, Khanaqin district	46	3 houses damaged
1610-1750 hours	Maysan governorate, Ali al-Gharbi district	36	-
1910-2220 hours	Capital of Basra governorate, extending to the following areas: Al-Dakir, Al-Sa'udiyah, Al-Ma'qil, Old Basra	24, including 20 tube-launcher missiles	6 citizens wounded

---

defamoghaddas.ir

S/19818
English
Page 2

Annex

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
0704-0717 hours	Niniveh governorate, Aqrah district	Attack by 2 aircraft, which fired 8 missiles	4 citizens, including 3 women, wounded; 2 houses destroyed; and 3 shops damaged
0704-0716 hours	Capital of Dohuk governorate	Attack by 1 aircraft, which fired 9 missiles	7 citizens, including 1 child, wounded; and 6 houses and 3 civilian vehicles damaged
0705-1505 hours	Maysan governorate, Ali al-Gharbi district	73	-
1055-1127 hours	Outskirts of Sulaymaniyah city	14	-
1415-1430 hours	Sulaymaniyah governorate, Raniyah district	5	1 child killed
1700-1750 hours	Diyala governorate, Khanaqin district	32	1 citizen wounded, and 3 houses damaged
0950-1100 hours	Diyala governorate, Qazaniyah subdistrict	6	-
1740 hours	Capital of Basra governorate, Al-Ashshar	1	-
0120-0127 hours	Capital of Basra governorate	65, including 20 tube-launcher missiles	3 citizens, including 2 women, killed; 6 citizens, including 3 women, wounded; 3 houses damaged; and 1 civilian vehicle set on fire
0800-1635 hours	Capital of Basra governorate, extending to the following areas: Al-Jubaylah, Al-Junaynah, Al-Ashshar, Al-Sa'udiyah	16	-
1047-1215 hours	Capital of Sulaymaniyah governorate	28	1 citizen wounded and 2 houses damaged

/...

defamoghadas.ir

NO: 1093

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19818
21 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 21 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, and further to our numerous letters, the latest being that reproduced in document S/19810, concerning the Iranian régime's continuing bombardment of purely residential areas in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime committed acts of aggression from 0700 hours to 1730 hours on 18 April 1988, from 1730 hours on 18 April 1988 to 0700 hours on 19 April 1988, from 0700 hours to 1730 hours on 19 April 1988 and from 1730 hours on 19 April 1988 to 0700 hours on 20 April 1988. Details are given in the annex.

I should be grateful if you would have this letter and its annex reproduced as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-10948 0133i (E)

/...

defamogrnabas.ir

NO: 1092

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19817
21 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 21 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, and with reference to the letter dated 14 March 1988 addressed to you by Mr. Tariq Aziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq, and also further to my letters, the most recent being that reproduced in document S/19792, I have the honour to inform you that the expansionist and aggressive Iranian régime fired a surface-to-surface missile at the city of Baghdad at 1620 hours on 18 April 1988. The missile struck a residential district, killing or wounding a number of the civilian population, including women and children, and damaging houses, shops, civilian vehicles and other property.

I should be grateful if you would have this letter distributed as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-10942 0167c (E)

defamogandas.ir

Place	Date	Means	Number of victims	Substance
Karbala 10 operational theatre	7 May 1987	Aircraft	-	-
Baaneh-Bulhassan and Soroul villages	7 May 1987	Aircraft	90	-
Gharahdahdagh village	8 May 1987	Aircraft	21	-
Nasr 4 operational theatre	22 June 1987	Aircraft	-	-
4 areas in Sardasht	28 June 1987	Aircraft	8 025	Mustard gas
Gallehvash village in Sardasht	29 June 1987	Aircraft	132	Mustard gas
Around main headquarters in Sardasht	29 June 1987	Aircraft	2	-
Fath 7 operational theatre	30 June 1987	Aircraft	16	-
Karbala 6 operational theater in Sumar	8 October 1987	-	100	Nerve gas
Garmaab village in Baakhtaran	12 March 1988	Aircraft	5	-
Ghalejy village in Marivan	17 March 1988	Aircraft	-	-
Nosud city	18 March 1988	Aircraft	-	-
Dezli village	18 March 1988	Aircraft	-	-
Ghalejy village in Marivan	19 March 1988	Aircraft	-	-
Ghalejy village in Marivan	22 March 1988	Aircraft	450	-
North-western part of Nodsheh in Tovaileh	22 March 1988	Aircraft	-	-

/...

Place	Date	Means	Number of victims	Substance
Eslamaabad city	22 March 1988	-	-	-
Alout area in Sardasht	22 March 1988	Aircraft	8	-
Kaanidenar area in Marivan	22 March 1988	Aircraft	-	-
Tazeh Aabaad, Baalak, Nezhmaar, Ghal'ehji villages in Marivan	22 March 1988	Aircraft	395	-
Halabja and villages around Khormaal	16 March 1988	Aircraft	3 500	-
Halabja	18 March 1988	Aircraft	9 000	-
Ghal'a, Margsharani, Sar-e-Hasbollah	18 March 1988	Aircraft	140	-
Sussian	21 March 1988	-	-	-
Vocan	22 March 1988	-	-	-
Baljakar, Jazarn and Aolian	23 March 1988	-	-	-
Villages in Zardeh Heights	26 March and 31 March 1988	-	175	-
Marivan	10 April 1988	Artillery	-	-
Ghal'ehji and areas of Marivan	15 April 1988	Artillery and aerial	-	-
Faw operational theatre (gases spread to Abadan)	17 April and 18 April 1988	-	-	-

defenceforum.ir

Place	Date	Means	Number of victims	Substance
Two sides of Khoramshahr road	6 Feb. 1987	Aircraft	-	Mustard gas
South-eastern part of Majnoun Island	14 Mar. 1987	Aircraft	640	Nerve and blister gas
Abolfazl highway	14 Mar. 1987	Aircraft	-	Unknown
South-western part of Majnoun Island	14 Mar. 1987	Aircraft	-	Nerve gas
South of Khatam headquarters	14 Mar. 1987	Aircraft	-	Unknown
Ghamarbanihashem emergency centre	14 Mar. 1987	Aircraft	-	Nerve gas
P.O.W. camp in Majnoun Island	14 Mar. 1987	Aircraft	-	Nerve and damper gas
Ghamarbanihashem emergency centre	14 Mar. 1987	Aircraft	80	Nerve and blood gas
"Hazraterasoul" Division	14 Mar. 1987	Aircraft	-	Nerve gas
Lowermost point of northern part of Majnoun Island	16 Mar. 1987	Artillery	298	Nerve gas
North of Majnoun Island	16 Mar. 1987	Aircraft	-	Blood and blister gas
Khaibar bridge	16 Mar. 1987	Artillery	-	Damper gas
Serah-e-Path	16 Mar. 1987	Aircraft	-	Nerve gas
Majnoun Island	16 Mar. 1987	Aircraft	-	Nerve gas
Beginning of Khaibar bridge	16 Mar. 1987	Aircraft	-	Blister gas
P.O.W. camp in Majnoun Island	16 Mar. 1987	Aircraft	50	Nerve gas

/...

Place	Date	Means	Number of victims	Substance
Martyr Rajaai road in Majnoun Island	16 Mar. 1987	Aircraft	-	Nerve gas
Rasulalah emergency centre	16 Mar. 1987	Aircraft	10	Nerve gas
Martyr Rajaai road	16 Mar. 1987	Aircraft	-	Blister gas
Crossroads of Cheraghi (Majnoun Island)	16 Mar. 1987	Aircraft	-	Nerve gas
Around Kosar headquarters	16 Mar. 1987	Aircraft	241	Blister gas
Karbala 4 operational theatre	18 Mar. 1987	Mortar shell	5	-
Baaneh	5 Apr. 1987	Aircraft	10	-
Karbala 8 operational theatre	7 Apr. 1987	Artillery	-	Blister gas
Karbala 8 operational theatre	7 Apr. 1987	Aircraft	6	Mustard gas
Karbala 8 operational theatre	8 Apr. 1987	Aircraft	7	Blood and blister gas
Karbala 8 operational theatre	9 Apr. 1987	Artillery	-	-
Karbala 8 operational theatre	10 Apr. 1987	Artillery	-	-
Khoramshahr	10 Apr. 1987	-	21	-
Kurdish villages of Iraq	15 Apr. 1987	-	-	-
Solimaniyeh and Arbil (Iraq)	16 Apr. 1987	Aircraft	450	Mustard gas
Sardasht-Mavout	28 Apr. 1987	Aircraft	-	-

/...

Disponibile on line: www.iran-archive.com

Place	Date	Means	Number of victims	Substance
Khoramshahar road	10 Jan. 1987	Aircraft	3 000	Mustard gas
Khoramshahar road	10 Jan. 1987	Artillery	-	Mustard gas
Khoramshahar (north-west)	11 Jan. 1987	Artillery	-	Mustard and blood gas
Khoramshahar (north-west)	11 Jan. 1987	Aircraft	-	Mustard and blood gas
Around Martyr Dezfuly road	12 Jan. 1987	Aircraft	-	Mustard and nerve gas
Around Martyr Dezfuly road	12 Jan. 1987	Artillery	-	Mustard and nerve gas
Kutallazin, east of Basreh	13 Jan. 1987	Aircraft	-	-
Lower Mearaj road	13 Jan. 1987	Artillery	-	Mustard and blood gas
Lower Mearaj road	13 Jan. 1987	Aircraft	-	Mustard and blood gas
Abaadan milk factory	14 Jan. 1987	-	4	Nerve gas
Headquarters of southern operations	14 Jan. 1987	-	38	-
West of Shalamcheh	14 Jan. 1987	Aircraft	-	Mustard and blood gas
West of Shalamcheh	14 Jan. 1987	Artillery	-	Mustard and blood gas
West of Shalamcheh	14 Jan. 1987	Mortar shell	-	Mustard and blood gas
Martyr Amaani road	15 Jan. 1987	Artillery	-	Mustard gas
Martyr Amaani road	15 Jan. 1987	Aircraft	-	Mustard gas

/...

Place	Date	Means	Number of victims	Substance
East of Jaasem River	16 Jan. 1987	Artillery	-	Mustard and blood gas
East of Jaasem River	18 Jan. 1987	Artillery	-	Mustard and blood gas
Abaadan	19 Jan. 1987	-	-	-
Logistic roads	21 Jan. 1987	Artillery	-	Mustard and blood gas
Logistic roads	21 Jan. 1987	Aircraft	-	Mustard and blood gas
Martyr Ahmad Golzari road	24 Jan. 1987	Aircraft	-	Mustard and blood gas
Military equipment workshop	25 Jan. 1987	Mortar shell	-	Mustard gas
Military equipment workshop	25 Jan. 1987	Aircraft	-	Mustard gas
Along Aryand road	27 Jan. 1987	Artillery	-	Mustard gas
Khoramshahr	28 Jan. 1987	Aircraft	-	Mustard gas
Artillery emplacement No. 5 (Nasr 1 operation)	29 Jan. 1987	Artillery	-	Mustard, blood and damper gas
Artillery emplacement No. 5 (Nasr 1 operation)	29 Jan. 1987	Mortar shell	-	Mustard, blood and damper gas
"Karbalaa 5" operational theatre	1 Feb. 1987	Artillery	-	Mustard, blood and nerve gas
"Karbalaa 5" operational theatre	1 Feb. 1987	Aircraft	-	Mustard, blood and nerve gas
48 Fath motor pool	2 Feb. 1987	Artillery	-	Mustard gas
Karbalaa 5 operational theatre	6 Feb. 1987	Aircraft	50	Mustard gas

/...

defenceforum.ir

Place	Date	Means	Number of victims	Substance
Jofeir	15 Feb. 1986	Aircraft	20	Blister gas
Jofeir	15 Feb. 1986	Aircraft	5	Nerve gas
Abaadan	16 Feb. 1986	Aircraft	-	Mustard gas
Khosroaabaad	16 Feb. 1986	Aircraft	6	Blister gas
Abaadan	17 Feb. 1986	Aircraft	27	Mustard gas
Khosroaabaad	18 Feb. 1986	Aircraft	17	Blister gas
Abaadan	20 Feb. 1986	Aircraft	5	Nerve gas
Ain-e-Khoch	20 Feb. 1986	Artillery	3	Blood gas
Pow	27 Feb. 1986	Aircraft	23	-
Baaneh	2 Mar. 1986	Aircraft	-	-
Sardasht (two villages)	2 Mar. 1986	Aircraft	-	-
Valfajr operational theatre	23 Mar. 1986	-	-	Mustard gas
Valfajr operational theatre	21 Apr. 1986	-	-	-
Valfajr operational theatre	22 Apr. 1986	-	-	-
Mahran-Amiraabad	24 Apr. 1986	Aircraft	150	Blister and nerve gas
Mahran-Salehaabad	25 May 1986	Aircraft	600	-
Mahran-Salehaabad	25 May 1986	Aircraft	150	Blister and nerve gas
Karbalaye (2 operational theatres)	4 Sept. 1986	Artillery	8	-
Bomoud Cheikh Salah	8 Sept. 1986	Artillery	125	Mustard and nerve gas

/...

Place	Date	Means	Number of victims	Substance
West war front	24 Dec. 1986	Aircraft	-	-
Khoramshahr	25 Dec. 1986	Aircraft	-	Mustard, blood, nerve and damper gas
Khoramshahr-Shalamcheh	25 Dec. 1986	Artillery	-	Mustard, blood, nerve and damper gas
Khoramshahr-Shalamcheh	25 Dec. 1986	Aircraft	1 160	Mustard, blood, nerve and damper gas
East bank of Arvand roud	26 Dec. 1986	Artillery	-	-
Abaadan-Khoramshahr	26 Dec. 1986	Artillery	-	Mustard and blood gas
Abaadan-Khoramshahr	26 Dec. 1986	Aircraft	-	Mustard and blood gas
Abaadan down to Minu Sq.	29 Dec. 1986	Aircraft	-	Mustard and nerve gas
Abaadan down to Minu Sq.	29 Dec. 1986	Artillery	-	Mustard and nerve gas
West Front Infirmary	31 Dec. 1986	-	300	Mustard gas
Soumar (4 km away)	31 Dec. 1986	Aircraft	-	Mustard gas
Soumar	31 Dec. 1986	Aircraft	-	Mustard gas
Minu Island	2 Jan. 1987	Artillery	-	-
Minu Island	2 Jan. 1987	Artillery	-	Mustard gas
Soumar-Kamjan	7 Jan. 1987	Aircraft	200	-
Right side of site	8 Jan. 1987	Aircraft	-	Mustard and nerve gas

/...

defenceforum.ir

Place	Date	Means	Number of victims	Substance
Avvale Jazire	15 Mar. 1985	Aircraft	-	Blister and nerve gas
Moqheiyate Shahid Alavi	15 Mar. 1985	Aircraft	10	Nerve gas
AE Rahe Jazireh	15 Mar. 1985	Aircraft	30	Nerve gas
Ghamar Bani Hashem Emergency Centre	15 Mar. 1985	Aircraft	112	Nerve, mustard and blood gas
Se Rahe Khaibar	15 Mar. 1985	Aircraft	4	Nerve gas
Pole Ghadime Khaibar	15 Mar. 1985	Artillery	-	Damper gas
Pole Khaibar	15 Mar. 1985	Aircraft	-	Blister gas
Pole 17 Jazireh	15 Mar. 1985	Aircraft	-	Nerve gas
Majnoun Island	16 Mar. 1985	Aircraft	70	Blister gas
South of Majnoun Island	17 Mar. 1985	Artillery	-	Nerve and blister gas
Lashgare 12 Jazireh	17 Mar. 1985	Aircraft	-	Nerve gas
South-western side of Majnoun	18 Mar. 1985	Aircraft	-	Blister gas
South of Majnoun Island	18 Mar. 1985	Aircraft	111	Blister gas
Asioura Emergency Centre	18 Mar. 1985	Aircraft	-	Blister gas
Abaadan and Fow	24 Mar. 1985	-	-	-
Jofeir	8 Apr. 1985	Aircraft	5	Nerve gas
Jofeir	8 Apr. 1985	Aircraft	5	Nerve gas
Jofeir	8 Apr. 1985	Aircraft	4	Nerve gas
Jofeir	8 Apr. 1985	Artillery	29	Nerve gas

/...

Place	Date	Means	Number of victims	Substance
Hamid Base	8 Apr. 1985	Aircraft	1 110	Blister gas
Hamid Base	8 Apr. 1985	Artillery	-	Nerve gas
Majnoun Island	9 Apr. 1985	Aircraft	2	Blood gas
Jofeir	9 Apr. 1985	Artillery	104	Blood gas
Majnoun Island	9 Apr. 1985	Artillery	5	Blister gas
Jofeir	9 Apr. 1985	Aircraft	199	Damper gas
Jofeir	9 Apr. 1985	Artillery	151	Damper gas
Majnoun Island	10 Apr. 1985	Aircraft	12	Nerve gas
Majnoun Island	10 Apr. 1985	Aircraft	1	Nerve gas
South front	12 Apr. 1985	-	-	-
Jofeir	14 Apr. 1985	Aircraft	6	Nerve gas
Khoramshahr	17 Apr. 1985	Aircraft	2	Nerve gas
Abaadan	17 Apr. 1985	Artillery	3	Nerve gas
Ain-e-Khosh	18 Apr. 1985	Mortar shell	5	Nerve gas
Khoramshahr	2 Nov. 1985	Artillery	8	-
Abaadan	26 Jan. 1986	Aircraft	11	Mustard gas
Abaadan	29 Jan. 1986	Aircraft	-	-
Ilat	30 Jan. 1986	Artillery	-	-
Fow-Baareh road	13 Feb. 1986	Aircraft	8 500	Mustard and nerve gas
Abaadan	13 Feb. 1986	Artillery	20	Mustard gas
Abaadan	13 Feb. 1986	Aircraft	11	Mustard gas

/...

defensoubeau.ir

Place	Date	Means	Number of victims	Substance
Paaveh	25 Dec. 1983	Artillery	-	-
Eskeleh 12 of Abaan	29 Dec. 1984	Mortar shell	-	-
Hoseiniyeh	5 Jan. 1984	Mortar shell	1	-
Arvand road	14 Feb. 1984	Mortar shell	-	-
Alaziz	26 Feb. 1984	Mortar shell	-	-
Shatte Ali	26 Feb. 1984	Aircraft	-	Mustard gas
Hour Alhoveyzeh	27 Feb. 1984	Aircraft	1 100	Mustard gas
Talayeh	1 Mar. 1984	Artillery	-	-
Talayeh	3 Mar. 1984	Artillery	-	-
Majnoun	7 Mar. 1984	Aircraft	-	-
Majnoun	10 Mar. 1984	Aircraft	543	Mustard gas
Majnoun	11 Mar. 1984	Aircraft	20	Mustard gas
Albeyzaa	14 Mar. 1984	Aircraft	153	-
Majnoun	14 Mar. 1984	Aircraft	-	-
Hoseiniyeh	15 Mar. 1984	Artillery	50	-
Jofeir	18 Mar. 1984	Aircraft	-	-
Albeyzaa	18 Mar. 1984	Aircraft	-	Phosphoric gas
Hour Al Hovayzeh	21 Mar. 1984	Aircraft	370	Nerve gas
Majnoun	9 Aug. 1984	-	-	-
Barim Aabaadan	10 Aug. 1984	-	-	-
Nosoud	24 Oct. 1985	Artillery	-	Damper and tear gas

Place	Date	Means	Number of victims	Substance
Dajle shargh	13 Mar. 1985	-	200	Damper gas
South-west of North Island	13 Mar. 1985	Aircraft	324	Nerve and blood gas
West of North Island	13 Mar. 1985	Aircraft	-	Nerve gas
East of North Island (Pole Khaibar)	13 Mar. 1985	Aircraft	-	Nerve gas
West of North Island	13 Mar. 1985	Aircraft	-	Nerve and blood gas
Mogheiyate Kosar	13 Mar. 1985	Aircraft	-	Not known
South Island	13 Mar. 1985	Aircraft	-	Nerve and blood gas
Pad Panj	13 Mar. 1985	Aircraft	-	Nerve gas
South-west of the island	15 Mar. 1985	Aircraft	-	Nerve gas
West of North Island	15 Mar. 1985	Aircraft	-	Nerve gas
Road between Kiyand Dasht and Shate Ali	15 Mar. 1985	Aircraft	-	Blister gas
Eskeleh and Shahid Hemmat	15 Mar. 1985	Aircraft	-	Nerve gas
Eskeleh Shomali Shate Ali	15 Mar. 1985	Aircraft	738	Blister gas
Se Bahe Fath	15 Mar. 1985	Artillery	-	Nerve and blister gas
Maghare 21 Emam Reza	15 Mar. 1985	Aircraft	-	Blood gas
AE Rahr Fath	15 Mar. 1985	Artillery	-	Blister gas
Pole Khaibar	15 Mar. 1985	Aircraft	17	Blister and nerve gas

defenddamdaas.ir

Annex

Table of chemical attacks by the Iraqi régime

January 1981-March 1988

Place	Date	Means	Number of victims	Substance
Halaleh and Meykhazar	13 Jan. 1981	Artillery	10	-
Boweyzeh	21 Mar. 1981	Mortal shell	1	Nerve gas
Allah Akbar Heights	3 June 1981	Artillery	-	-
Pole Naderi	22 June 1981	Mortar shell	-	-
Khoramshahr	20 Dec. 1981	Artillery	-	-
Saaveji	16 Oct. 1982	Artillery	-	-
Abadan	22 Oct. 1982	Artillery	-	-
Height 175	23 Oct. 1982	Mortar shell	-	Nitrogen mustard
Musiyan	27 Oct. 1982	Artillery	20	-
Height 175	16 Nov. 1982	Artillery	9	Nerve gas
Tangab	19 Dec. 1982	Artillery	-	-
Dhalamche (north)	20 Jan. 1983	Mortar shell	-	-
Gardane Bayveh	25 Jan. 1983	Artillery	5	-
Kurdestan	25 Jan. 1983	Artillery	-	-
Dharhani	8 Feb. 1983	Artillery	-	-
Dhalamche	24 Feb. 1983	Artillery	-	-
Pakkeh	23 Mar. 1983	Mortar shell	-	-
Base of Moslem Neghabi	26 Mar. 1983	Mortar shell	-	-
Sumaar	29 Mar. 1983	Artillery	4	-
Sumaar	7 Apr. 1983	Mortar shell	-	-
Around Doyraj Lake	11 June 1983	Artillery	-	-

/...

Place	Date	Means	Number of victims	Substance
Tamr Chin	8 Aug. 1983	Aircraft	-	Nausea gas
Shiveh Rash	8 Aug. 1983	Aircraft	24	Blister gas
Hamj Omraan	8 Aug. 1983	Aircraft	-	Blister gas
Piranshahr	9 Aug. 1983	Aircraft	10	-
Tamr Chin	9 Aug. 1983	Aircraft	30	Mustard gas
Piranshahr	9 Aug. 1983	Aircraft	120	-
Ghamtareh Heights	14 Aug. 1983	Artillery	203	Blister gas
Savouji	15 Aug. 1983	Artillery	-	-
Sardasht	29 Aug. 1983	Artillery	-	-
Sumaar	2 Sept. 1983	Artillery	-	-
Bazi Deraaz Heights	24 Sept. 1983	Artillery	4	-
Kharratha	17 Oct. 1983	Artillery	-	-
Marivan	21 Oct. 1983	Mortar shell	-	-
Seyyedlou Village	21 Oct. 1983	Artillery	-	-
Sar Doush	21 Oct. 1983	Artillery	3	-
Sar Doush	22 Oct. 1983	Artillery	-	-
Bademjan Village	23 Oct. 1983	Aircraft	30	Blister gas
Baaneh	25 Oct. 1983	Aircraft	8	-
Marivan	26 Oct. 1983	Artillery	16	-
Bayenjan Village	28 Oct. 1983	Artillery	-	Blister gas
Garmaab	7 Nov. 1983	Aircraft	40	-
Panjvin	7 Nov. 1983	Aircraft	77	Nerve gas

/...

dei.stepnet.ir

NO: 1091

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19816
21 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 20 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to enclose herewith a chart of chemical attacks by Iraq since the inception of the imposed war.

It is self-evident that Iraq has continued its heinous and indiscriminate chemical attacks for so many years regardless of any international outrage and objection which may have been voiced and regardless of the suffering which has consequently been inflicted. Not only has this use of chemical weapons by Iraq not subsided but it is in fact on the rise and is presently taking place on a larger scale than before. The Iraqi régime seems to have abandoned all logic and sanity in deploying this most devastating and anti-human weapon and there seems to be no indication of any future restraint on its part. It is absolutely imperative for the international community to do all in its power effectively to prevent the continuation of the deployment of these deadly weapons; a deployment which is setting a most dangerous historical precedent threatening the entire human population.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

defamationbydas.ir

S/19811
English
Page 2

Annex

Letter dated 20 April 1988 from the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of Kuwait addressed to the Secretary-General

Iran has carried out a new act of aggression against Kuwait by firing a Scud missile into Kuwaiti territory at 3.15 a.m. on Wednesday, the fourth day of Ramadan A.H. 1408 (20 April A.D. 1988). Kuwait has expressed its extreme indignation and condemnation, and vehemently protests against this deliberate and unjustified assault on the security and safety of Kuwait.

Meanwhile, Kuwait reserves the right to take appropriate measures in the face of this attack and holds Iran accountable for the legal and material consequences resulting from it. The continuation and repetition of such hostile acts will heighten the tension in the region at a time when Kuwait is making an effort, with all the parties concerned, to calm the situation and to create the appropriate conditions for resolving the tragic conflict between the two Muslim neighbours, Iraq and Iran.

In the meantime, the Iranian Chargé d'affaires was summoned to the Ministry of Foreign Affairs, where he was presented with Kuwait's strong protest at this heinous assault against its territory. This aggression was preceded by false Iranian accusations, of which we have already informed you in a previous letter concerning the Iranian threats against Kuwait.

(Signed) Sabah Al-Ahmed Al-Jaber AL-SABAH
Deputy Prime Minister and
Minister for Foreign Affairs

---

defamogandas.ir

NO: 1090

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19811
20 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 20 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF KUWAIT TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to transmit a letter dated 20 April 1988 addressed to you by His Excellency Sheikh Sabah Al-Ahmed Al-Jaber Al-Sabah, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs, regarding the new Iranian attack on Kuwait this morning.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad A. ABULHASAN
Permanent Representative

defamoghadas.ir

S/19810
English
Page 2

Annex

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
1910-2245	Capital of Basra governorate, extending to the following areas: Al-Junaynah, Al-Andalus, Al-Ma'qil, Old Basra, Harithah, Al-Qiblah,	10 tube launcher missiles	Damage to a number of houses
1400-1755	Sulaymaniyah governorate: town of Sangsar and Tusuran housing complex in Qala Diza	-	3 children wounded; destruction of 2 houses
2210	Diyala governorate: town of Khanaqin	41	-
0850-0910	Capital of Basra governorate, extending to the following areas: Al-Abbasiyah, Al-Dakir, Old Basra, Al-Mahdiyah, Al-Hakimiyah, Al-Ribat, Al-Ashshar, Al-Kazarah, Al-Masa'i, Manawi Basha, Al-Tuwaysah	26	1 citizen killed; 4 citizens wounded, including 1 child and 1 woman; damage to 2 houses and 1 school; 1 store set on fire
0955-1145	Capital of Sulaymaniyah governorate and Qala Diza district	24	Damage to 1 house
0630-1000	Wasit governorate: Badrah district	35	-
1230-1300	Diyala governorate: Qazaniyah subdistrict	12	-
1510-1530	Capital of Basra governorate, extending to surrounding areas: Al-Jaza'ir, Al-Tuwaysah, Manawi Basha, Al-Hakimiyah, Al-Buradi'iyah	8	1 store set on fire
1825-1915	Sulaymaniyah governorate: Qala Diza	9	-
1750-2400	Diyala governorate: Khanaqin district	46	3 citizens wounded; damage to 7 houses and 2 vehicles
1508-1730	Maysan governorate: Ali al-Gharbi district	25	-

---

defamoghaddas.ir

NO: 1089

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19810
20 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 20 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our repeated letters, the most recent being that contained in document S/19793, concerning the Iranian régime's continuing bombardment of purely residential centres in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime carried out the acts of aggression listed in the annex to this letter from 1730 hours on 16 April 1988 until 0700 hours on 17 April 1988, from 0700 hours until 1730 hours on 17 April 1988 and from 1730 hours on 17 April 1988 until 0700 hours on 18 April 1988.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamogrnadgas.ir

participate on its behalf, independently and on a footing of equality, in all conferences and activities relating to the question of Palestine. In this connection, the Meeting called for the convening of an international peace conference on the Middle East, under the auspices of the United Nations, for the purpose of achieving a peaceful, comprehensive and just solution to the problem.

III. The Meeting condemned the Zionist entity for the continuation of its illegal occupation of the Syrian Golan Heights and of Lebanese territory and for its brutal practices, which include terrorism and forcible deportation with a view to the annexation of these territories.

IV. The Meeting called upon the United States of America to revoke its decision to close the office of the Permanent Observer Mission of the Palestine Liberation Organization to the United Nations in New York and the Palestine Liberation Organization Information Office in Washington. The Meeting expressed its support for the efforts being made by the Secretary-General of the United Nations to ensure United States compliance with the Headquarters Agreement concluded between the United Nations and the United States in order to avoid the closing of the office of the Palestine Liberation Organization in New York.

V. In reviewing the situation in Afghanistan, the Meeting commended the heroic struggle being waged by the people of Afghanistan in order to liberate its homeland and to restore to Afghanistan its independent, Islamic and non-aligned status. Welcoming the Soviet statement concerning the withdrawal of Soviet troops from Afghanistan and the agreement arrived at in Geneva concerning the situation in Afghanistan, the Meeting expressed its hope for a speedy arrival at a comprehensive political solution, including the adoption of a broad-based provisional arrangement so as to enable the Afghan refugees to return to their homes with total safety and honour and the Afghan people to exercise its right to choose its own economic and political system free from any foreign intervention. The Meeting stressed the necessity of restoring the economic structure in Afghanistan following the withdrawal of the foreign forces, with the assistance of the Islamic States and Islamic financial institutions such as the Islamic Development Bank.

VI. The Meeting expressed its deep concern at the continuation of the Iran-Iraq war and also expressed its support for Security Council resolution 598 (1987) adopted on 20 July 1987, concerning the Iran-Iraq war, and its support for the efforts of the Secretary-General of the United Nations to implement that resolution in full. The Meeting reaffirmed the necessity of an immediate halt to all military operations, the withdrawal of forces to the internationally recognized boundaries and the exchange of prisoners of war, as well as the other elements contained in resolution 598 (1987), and the resolution by peaceful means of all the problems outstanding between the two neighbouring Muslim States.

VII. The Meeting condemned the Pretoria régime for pursuing odious policies of racial discrimination, for its illegal occupation of Namibia and for the policy of destabilization of the front-line States which it follows. It reaffirmed the legitimacy of the struggle of the people of South Africa and Namibia for the achievement of majority rule and independence. It called for the imposition of

defenceforces.ir

NO: 1088

UNITED NATIONS

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/319
S/19806
20 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC/ENGLISH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Items 30, 36, 37, 40, 48 and 138
of the preliminary list*
THE SITUATION IN AFGHANISTAN AND ITS
IMPLICATIONS FOR INTERNATIONAL
PEACE AND SECURITY
POLICIES OF APARTHEID OF THE
GOVERNMENT OF SOUTH AFRICA
QUESTION OF PALESTINE
THE SITUATION IN THE MIDDLE EAST
CONSEQUENCES OF THE PROLONGATION OF
THE ARMED CONFLICT BETWEEN IRAN
AND IRAQ
REPORT OF THE COMMITTEE ON RELATIONS
WITH THE HOST COUNTRY

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 19 April 1988 from the Permanent Representative of Kuwait to the United Nations addressed to the Secretary-General

I have the honour to transmit herewith the text of the final report of the Meeting of the Bureau of the Fifth Islamic Summit Conference and Chairmen of the Standing Committees, which was held at Kuwait on 10 and 11 April 1988 (see annex).

I shall be grateful if you would arrange to have this final report circulated as an official document of the General Assembly, under agenda items 30, 36, 37, 40, 48 and 138 of the preliminary list, and of the Security Council.

(Signed) Mohammad A. ABULHASAN
Ambassador
Permanent Representative

* A/43/50.

88-10877 0171c (E) ...

defamoghadas.ir

confirmed that the will for a just peace, which characterizes Iraq's position is the stronger and that the will for evil, hatred and death that is the hallmark of the position of the rulers in Tehran is the weaker.

"Proceeding from this firm and powerful position of principle, we have today decided to give the Iranian régime another chance to review its overall position of hostility to our country, to think seriously about desisting from its path of aggression, whose infeasibility and failure are established, and, in particular, to reconsider the question of its attacks on our towns and villages and on purely residential centres in Iraq. It has been decided that, as from midnight tonight, 20/21 April 1988, the bombardment of Iranian cities will be halted. The Iranian régime must adhere scrupulously to the just and clear terms which we announced on 10 March 1988. Any breach of those terms or any trickery or deception regarding them will be countered with crushing deterrent action, and the Iranian régime will, once again, as it always does, bear full responsibility for the war of the cities before the peoples of Iran and before the international community. In order that the Iranian régime may be quite clear as to our intention, we recall the terms to which it must scrupulously adhere:

"1. Since it was Iran that began the war of the cities each time, and this time, and since it was Iran that began by bombarding our glorious capital, Baghdad, in 1985 and that began this time also by launching two missiles against Baghdad on 29 February, the last bombardment operation must be Iraqi, before the cease-fire goes into effect at the above-mentioned time. If the Iranian régime proceeds to bombard any of our cities with missiles or artillery or by air in retaliation for the last Iraqi bombardment operation, we shall continue the bombardment and teach appropriate lessons to the Tehran rulers by force and in a comprehensive manner.

"2. Iraq will resume the bombardment of Iranian cities by all means if the Iranian régime resumes the bombardment of Iraqi cities and villages with artillery or missiles or by air or using any other weapon directed against the civilian population and purely residential centres.

"3. Iraq will resume the bombardment of Iranian cities by all means if the Iranian régime attacks any Arab city as it has done in the past.

"4. Iraq will resume the bombardment of Iranian cities by all means if the Iranian régime perpetrates any new aggression against our international frontiers and attempts to invade our territory at the key points leading to Iraqi cities. In all the previous invasion attempts, Iraqi cities such as Basra, Amarah, Khanaqin, Sulaymaniyah and others have been targets for the artillery and other weapons of the Iranian régime. This time we shall retaliate comprehensively for such attempts by bombarding all Iranian cities.

/...

"5. It is essential to stress that there is no confusion between the bombardment of economic targets which serve the aggressor war machine and the bombardment of purely residential centres. The Iranian régime has unceasingly pursued its war of aggression against Iraq, and Iraq is therefore entitled to strike at the targets which serve and supply the machinery of aggression and war, as provided in international law."

Baghdad, 20 April 1988

defenceforces.ir

S/19805
English
Page 2

Annex

An official spokesman made the following statement:

"In the Name of God, the Merciful, the Compassionate

"Since the Iranian régime commenced its aggression against Iraq on 4 September 1980, spurred on by its sick, expansionist dreams and evil, aggressive intentions, all the military activity carried out by Iraq has proceeded from a sincere desire for peace. All the various kinds of military deterrent operations carried out by Iraq over the years of the war have been but an effort intended to make the ambitious, aggressive, backward and deluded Iranian régime see the impossibility of achieving its expansionist dreams and aggressive goals.

"We have on many occasions stated that this criminal régime, which disdains the value of the human person and is unconcerned by the slaughter of any number of people, whether Iranian, Iraqi or other, in the course of giving vent to its sick hatreds and achieving its expansionist goals, has constantly recommenced the war of the cities, prompted by its evil instincts and for the purpose of achieving set political purposes, particularly when its political position comes under attack or condemnation.

"On 29 February 1988, we were forced to undertake a large-scale campaign of deterrence against this régime in response to its deliberate attacks on our frontier towns and villages and on our capital, Baghdad, after having been patient for months and having shown a great deal of self-restraint, to no avail. Thereafter we gave the Iranian régime some harsh lessons and made it realize, by concrete action, that the game of the war of the cities would bring it nought but destruction and defeat. On 10 March 1988, we gave that régime another chance to desist from its bombardment of cities, but this evil régime continued to bombard our frontier towns and villages and purely residential centres in our country, and it committed its treacherous expansionist aggression in the Halabjah sector, forcing us once again to continue deterrent action.

"The Iraqi's deterrent action during March and April was stupefying and resounding. The Al-Hussein missiles that rained down on the capital of evil and duplicity and on many Iranian cities and the intensive raids carried out by Iraq's valiant falcons are clear messages that show our strong resolve. They also confirm that our sincere desire for peace stems from high capability, contrary to what is imagined by the sick and backward rulers in Tehran.

"The overwhelming victory achieved by the forces of Iraq, the forces of right and peace, against the forces of falsehood and evil of the Iranian régime in the battles of 'blessed Ramadan' and the liberation of Al-Faw from the clutches of the occupying invaders confirmed Iraq's capability in an unambiguous manner, leaving no scope for any contrary interpretation. It also

/...

defenceforum.ir

NO: 1087

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19805
20 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 20 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to transmit herewith a statement made today by an Iraqi spokesman.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-10763 0166d (E)

/...

defamoghadas.ir

NO: 1086

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19802
19 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 19 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that on Sunday and Monday, 17 and 18 April 1988 respectively, the Iraqi forces deployed on a large scale chemical weapons, including cyanide, nerve and mustard gases, in the operational theatre of Faw. These gases affected areas as far as Abadan.

It is becoming increasingly evident that the Iraqi régime is bent on following a destructive path against all humanity by continuing its use of chemical weapons at no matter what cost. The absence of preventive action on the part of the international community simply encourages this régime to continue its use of this anti-human weapon, regardless of the suffering which it leaves in its wake.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-10600 0202a (E)

defamationadgas.ir

NO: 1085

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19801
19 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 19 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that the following aerial and missile attacks were made against the cities of the Islamic Republic of Iran by the criminal Iraqi forces.

Date	Time	City	Type of attack	Martyrs	Injured
4/17/88	1107	Tehran	4 missiles	9	18
"	1355	Shiraz	Missile	Several	Several
4/18/88	0330	Qum	Missile	23	100
"	0110	Qum	Missile		
"	0938	Isfahan	Missile	3	44
"	0755	Tehran	Missile	11	30
"	1018	Dezful	Aerial		7

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-10594 0161e (E)

defamogradas.ir

NO: 1084

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19797
18 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 18 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform that during recent operations, the Iraqi forces have extensively used Kuwaiti island of Bubiyan with the help and support of Kuwait and the United States. The Government of the Islamic Republic of Iran has registered its strong protest with the Government of Kuwait for this breach of the good neighbourliness regulations as well as official complicity on the part of the aggressor régime of Iraq in the latter's imposed war against the Islamic Republic of Iran. The Government of Kuwait has been informed that unless it immediately abandons its policy of putting its territory at the disposal of the aggressor, it alone will be responsible for all consequences thereof.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-10485 0148f (E)

defamogradas.ir

S/19796
English
Page 2

Annex

Letter dated 18 April 1988 from the Minister of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Secretary-General

The war-monger United States Administration, in continuation of its enmity towards the Islamic Revolution and in blatant support of the aggressor Iraqi régime, on the morning of this day, 18 April 1988, resorted to a series of premeditated acts of aggression against the territorial integrity of the Islamic Republic of Iran by attacking three Iranian oil platforms of Nasr, Salman and Mobarak from air and sea. This is not the first time that the United States Administration has committed such crimes against the Islamic Republic of Iran. The rulers in Washington, from the very inception of the Islamic Revolution, have shown their aversion to it by committing illegal acts of aggression against it.

Prior attacks by the United States military forces against the Resalat and Shahadat platforms in October 1987 as well as today's attacks coupled with the provocative behaviour of the United States in the Persian Gulf fully illustrate American adventurist and expansionist policies in the region. It has been clearly substantiated by independent sources that the presence of the United States forces in the Persian Gulf, contrary to their claims, has not only failed to enhance the security of the region but has in fact increasingly undermined the very security of the international waterway.

American attacks against Iranian oil platforms which have no means of defence have no military value. They simply indicate a plan by both the United States and Iraq to aggress against the Islamic Republic of Iran in an attempt to divert attention from the heinous war crimes of Iraq, particularly the chemical bombing of Halabja.

As it has repeatedly declared, the Islamic Republic of Iran will under no circumstances surrender to the politics of force and manipulation and will certainly not leave this latest act of injustice unanswered.

It is expected that international organizations and Your Excellency condemn this American act of aggression which contravenes the Charter of the United Nations and is only a consequence of the adventurism of the United States. It is also expected that immediate preventative measures are taken to stop the future recurrence of such crimes.

Would it be justifiable for the Security Council, which claims to be the guardian of international peace and security, to assume silence in the face of yet another act of aggression by the United States while these premeditated acts of aggression constitute the most serious breach of the peace and a grave threat to regional and international security?

---

defenceforces.ir

NO: 1083

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19796
18 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 18 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith the text of the letter of His Excellency Dr. Ali Akbar Velayati, Minister of Foreign Affairs.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

Digitized by Dag Hammarskjöld Library

defamoghaddas.ir

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
1631-1729 hours	Capital of Sulaymaniyah governorate	16	16 citizens, including 3 children and 1 woman, wounded; 1 house destroyed; and 5 houses damaged
1129-1705 hours	Capital of Basra governorate: Old Basra, Al-Khaliliyah, Al-Mishraq, Zubayr district, Dayr subdistrict	4 projectiles and 13 tube-launcher missiles	
0615 hours	Wasit governorate	3 short-range missiles	1 woman wounded
1235-1330 hours	Diyala governorate: Qazaniyah subdistrict		2 houses damaged
1400-1430 hours	Maysan governorate: Ali al-Gharbi district	6	-

defamoghaddas.ir

S/19793
English
Page 2

Annex

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
2345-1300 hours	Diyala governorate: Khanaqin district	33	7 houses and 1 primary school damaged
0630-0815 hours	Wasit governorate: Badrah district	13	-
0940-1220 hours	Capital of Basra governorate, extending to the following areas: Al-Ma'qil, Al-Sa'udiyah, Dayr subdistrict	7	-
0730-1017 hours	Maysan governorate: Ali al-Gharbi district	39	-
1338-1820 hours	Capital of Basra governorate and Dayr subdistrict	7	-
1130-1530 hours	Al-Sulaymaniyah governorate: Qala Diza district	25	-
0636-0656 hours	Capital of Arbil governorate: Al-Arab Section and Al-Ummal quarter	Attack by 2 warplanes, which fired 20 missiles	3 citizens, including 1 child, killed; 24 citizens, including 4 children and 8 women, wounded; 10 houses and 2 vehicles damaged; and 1 warehouse set on fire
0640-0658 hours	Capital of Dohuk governorate: Al-Abbasiyah and Salah al-Din housing complexes in Zakhu district	Attack by 2 warplanes	1 woman killed; 12 citizens, including 10 children and 2 women, wounded; and 3 houses and 3 civilian vehicles destroyed
1141-1153 hours	Sulaymaniyah governorate: Dokan district	Attack by 2 warplanes	1 woman killed; 5 citizens, including 1 child and 3 women, wounded; and 2 houses damaged

/...

defamoghaddas.ir

NO: 1082

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19793
18 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 18 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our numerous letters, the latest being that reproduced in document S/19789, concerning the Iranian régime's continuing bombardment of purely residential areas in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime committed acts of aggression from 0700 hours to 1730 hours on 15 April 1988, from 1730 hours on 15 April 1988 to 0700 hours on 16 April 1988, and 0700 hours to 1730 hours on 16 April 1988, as detailed in the annex to this letter.

I should be grateful if you would have this letter and its annex distributed as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamogi.adgas.ir

NO: 1081

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19792
18 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 18 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and with reference to the letter dated 14 March 1988 addressed to you by Mr. Tariq Aziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq, as well as my letters dated 16 March, 21 March and 11 April 1988, I have the honour to inform you that the expansionist Iranian régime fired two surface-to-surface missiles at the city of Baghdad at 2258 hours on 14 April 1988 and at 1450 hours on 16 April 1988.

The two missiles struck residential districts in Baghdad, killing or wounding members of the civilian population, including some women and children, and destroying or damaging a number of houses, shops and other private property.

I should be grateful if you would have this letter distributed as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-10467 0186h (E)

defamogranbas.ir

NO: 1080

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19791
18 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 18 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE UNITED STATES OF AMERICA TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE PRESIDENT OF THE SECURITY COUNCIL

In accordance with Article 51 of the Charter of the United Nations, I wish, on behalf of my Government, to report that United States forces have exercised their inherent right of self-defence under international law by taking defensive action in response to an attack by the Islamic Republic of Iran against a United States naval vessel in international waters of the Persian Gulf. The actions taken are necessary and are proportionate to the threat posed by such hostile Iranian actions.

At approximately 1010 Eastern Daylight Time on 14 April the USS Samuel B. Roberts was struck by a mine approximately 60 miles east of Bahrain, in international waters. Ten U.S. sailors were injured, one seriously, and the ship was damaged. The mine which struck the Roberts was one of at least four mines laid in this area. The United States has subsequently identified the mines by type, and we have conclusive evidence that these mines were manufactured recently in Iran. The mines were laid in shipping lanes known by Iran to be used by U.S. vessels, and intended by them to damage or sink such vessels. This is but the latest in a series of offensive attacks and provocations Iranian naval forces have taken against neutral shipping in the international waters of the Persian Gulf.

Through diplomatic channels, the United States has informed the Government of the Islamic Republic of Iran on four separate occasions, most recently 19 October 1987, that the United States would not accept Iran's minelaying in international waters or in the waters of neutral States. In October, my Government indicated that the United States did not seek a military confrontation with Iran, but that it would take appropriate defensive measures against such hostile actions.

Starting at approximately 0100 Eastern Daylight Time 18 April U.S. forces attacked military targets in the Persian Gulf which have been used for attacks against non-belligerent shipping in international waterways of the Gulf.

The U.S. actions have been against legitimate military targets. All feasible measures have been taken to minimize the risk of civilian damage or casualties.

It remains the policy of my Government not to seek a military confrontation with Iran or a widening of the conflict in the area.

I ask that you circulate the text of this letter as a document of the Security Council.

(Signed) Herbert S. OKUN
Ambassador
Acting Permanent Representative

---

defamationtabas.ir

NO: 1079

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19790
18 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 18 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF KUWAIT TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to inform you that Kuwait has been following with the deepest regret what the Iranian news media have again been repeating about the alleged use of the Kuwaiti island of Bubian for military actions against the Iranian forces occupying the Iraqi Al-Faw peninsula.

Kuwait has on many previous occasions categorically denied such accusations.

Kuwait's policy is firmly opposed to allowing any military power to exist within, or to use, its territory, waters or air space.

While reiterating its unequivocal denial of what the official Iranian news media have alleged - a denial that has been transmitted to the Iranian Government in a formal manner directly through the diplomatic channel - Kuwait hopes that the official Iranian news media will refrain from repeating these charges. Such accusations are both serious and groundless: they imply a direct threat to Kuwait and constitute a pretext for a new attack, thereby exacerbating the situation in the region and endangering its security and stability.

I hope that you will do your utmost to prevent a deterioration of the situation in the region.

I should appreciate it if you would have this letter distributed as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad A. ABULHASAN
Permanent Representative

88-10442 0159c (E)

defamationdas.ir

NO: 1078

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19789
17 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL ARABIC

LETTER DATED 16 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our previous letters, the most recent being that contained in document S/19771, concerning the Iranian régime's continued bombardment of purely residential centres in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime carried out acts of aggression between 0700 hours and 1730 hours on 14 April 1988, and from 1730 hours on 14 April 1988 until 0700 hours on 15 April 1988, as detailed below:

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
1340-1415	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district	8	-
2340-0010	Maysan governorate: Ali al-Gharbi district	4	-

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-10310 0168g (E)

defamogradgas.ir

NO: 1077

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19788
17 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 16 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our repeated letters, the most recent being that contained in document S/19771, concerning the Iranian régime's continuing bombardment of purely residential centres in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime carried out acts of aggression on the following dates and times: between 0700 hours and 1730 hours on 12 April 1988, from 1730 hours on 12 April 1988 until 0700 hours on 13 April 1988, between 0700 hours and 1730 hours on 13 April 1988, and from 1730 hours on 13 April 1988 until 0700 hours on 14 April 1988, as detailed in the annex to this letter.

I should be grateful if you would arrange to have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-10300 0198a (E)

/...

S/19788
English
Page 2

ANNEX

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
0100-0753	Capital of Sulaymaniyah governorate	79	2 civilians, including 1 woman, injured, and 4 houses damaged
1705-1800	Diyala governorate: Khanaqin district	9 medium-sized missiles	1 civilian killed and another wounded, 4 houses destroyed, 37 stores and 1 market damaged and 1 restaurant burnt down
2130-2200	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district	8	-
0620-0700	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district	9 projectiles from tube launcher missiles	1 house damaged

defamoghadas.ir

NO: 1076

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19786
15 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 15 APRIL 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that in continuation of its use of chemical weapons, the criminal Iraqi régime brought the village of Ghal'ehji and the vicinity of Marivan under mustard gas attack by artillery and aerial bombardments.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

88-10253 0151d (E)

defamoghadas.ir

NO: 1075

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19785
15 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 15 APRIL 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I on instructions from my Government, I have the honour to inform you of the latest Iraqi missile attacks against the cities of the Islamic Republic of Iran.

Date	Hour	City	Martyrs	Injured
4/12/88	7:38	Tabriz	several	several
"	14:40	Tabriz	"	"
"	13:35	Tehran	"	"
"	17:52	Tehran	7	"
4/13/88	11:57	Tehran	20	50
"	11:58	Tehran	several	several
"	14:07	Tehran	16	38
4/14/88	9:08	Isfahan	several	several
"	10:17	Qum	"	"

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

88-1024 0185h (E)

defamoghaddas.ir

A/43/303
S/19774
English
Page 2

Annex

Communiqué from the Ministry for Foreign Affairs and Worship of the Argentine Republic issued on 6 April 1988

In view of the escalation of warlike acts in the war between the Islamic Republic of Iran and the Republic of Iraq, which is now in its eighth year, the Argentine Government has urged the two countries to put an end to hostilities as called for in resolution 598 (1987) of the United Nations Security Council, in whose drafting Argentina took an active part in an effort to bring about peace.

At the same time, Argentina considers it necessary to pronounce itself categorically on the following aspects of this conflict:

(1) The extension of hostilities to the major urban centres of both contenders, which has come to be called "the war of the cities", adds a new and tragic dimension to the conflict by involving the innocent and unarmed civilian population on both sides. This deserves the most vehement condemnation on the part of the Argentine Republic.

(2) The use of chemical weapons and asphyxiating, toxic and similar gases in the war between the two countries constitutes a serious violation of the 1925 Geneva Protocol and of customary international law and is a cause of profound concern to the Argentine people and Government.

---

defamoghadas.ir

NO: 1074

UNITED NATIONS

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/303
S/19774
14 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: SPANISH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Items 48 and 63 of the preliminary list*
CONSEQUENCES OF THE PROLONGATION OF THE ARMED CONFLICT BETWEEN IRAN AND IRAQ
CHEMICAL AND BACTERIOLOGICAL (BIOLOGICAL) WEAPONS

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 13 April 1988 from the Permanent Representative of Argentina to the United Nations addressed to the Secretary-General

I have the honour to request that you have this letter and the enclosed communiqué from the Ministry for Foreign Affairs and Worship of the Argentine Republic (see annex) circulated as a document of the General Assembly, under items 48 and 63 of the preliminary list, and of the Security Council.

(Signed) Marcelo E. R. DELPECH
Ambassador
Permanent Representative

* A/43/50.

88-10032 0151c (E)

/...

defamoghadas.ir

NO: 1073

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19772
13 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 13 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to draw your attention to the fact that, while you were holding consultations with the representative of the Iranian régime concerning his Government's acceptance of Security Council resolution 598 (1987), with a view to the achievement of a peaceful, comprehensive, just, honourable and lasting settlement of the Iran-Iraq conflict, the Iranian armed forces were launching a large-scale attack on the northern region of Iraq. At 0215 hours (local time) on the night of 9/10 April 1988, the Iranian régime sent a body of its armed forces, comprising more than four brigades, into the Panjwin area. The Iraqi armed forces countered this fresh Iranian aggression and last night managed to crush the Iranian attack after killing and wounding thousands of members of the attacking Iranian forces and taking numbers of them prisoner.

This fresh act of Iranian aggression, which is in keeping with the Iranian régime's policy of continuing its war of aggression against Iraq, constitutes the most reliable new evidence of that régime's refusal to comply with Security Council resolution 598 (1987). The assertions made by the representatives of the Iranian régime in the course of their consultations with you, and in United Nations and other circles, do not bear any credibility.

It is therefore more than ever necessary, now that over eight months have passed since Security Council resolution 598 (1987) - which has binding force - was adopted, that you and the Security Council should draw the proper conclusions from the Iranian régime's rejection of that resolution.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-09930 0184a (E)

defapress.ir

NO: 1072

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19771
13 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 13 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our repeated letters, the most recent being that contained in document S/19757, concerning the Iranian régime's continuing bombardment of purely residential centres in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime carried out acts of aggression between 1730 hours and 2000 hours and between 0800 hours and 1730 hours on 11 April 1988, as detailed below:

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
1635	Diyala governorate: Khanaqin district	1	
2145-2230	Sulaymaniyah governorate: Qala Diza district	15	Damage to a number of dwellings
1020	Diyala governorate: Jalulah subdistrict	6 small rockets	

I should be grateful if you would have this letter circulated as an official document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

8-09906 0161g (E)

defamogh-adas.ir

NO: 1071

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19770
13 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 13 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to bring to your attention the following extract from the Friday sermon delivered by the President of the Iranian régime (Khamenei), which was broadcast by the Farsi-language service of Radio Tehran on 8 April 1988 at 9.50 p.m.:

"... The most important thing for us at the present time, the top priority, is to end this war with a victory for Islam and to teach the aggressor a lesson ... If the world of arrogant hegemonism does not come to its senses and adopt a constructive attitude, it will suffer the blows of revolution, blows which this time will be more powerful and more violent than ever ...".

This statement by the President of the Iranian régime is further clear proof of Iran's rejection of Security Council resolution 598 (1987), a resolution having binding force, which compels the Security Council and you yourself to draw the necessary conclusions in the light of the provisions of the above-mentioned resolution and the Charter of the United Nations.

I should be grateful if you would have the text of this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-09900 0185a (E)

defamousradcas.ir

S/19762
English
Page 2

Annex

WORLD NEWS

Exposed: Iraq's gas war

Seized documents reveal terror plan

DESPITE strenuous denials by the Iraqis that they have used chemical weapons, *The Observer* has gained copies of Iraqi Army documents specifically ordering their deployment. The documents were seized by the Kurdish Democratic Party, one of the main guerrilla organisations in northern Iraq, when they successfully attacked the important Iraqi military base of Deerakok at the end of January.

They confirm Kurdish and Iranian charges that Iraq has been pursuing a persistent policy of chemical warfare, climaxing in a cyanide gas attack that month on the city of Halabja in which around 4,000 civilians were killed. The use of chemical weapons is, according to the Kurds, still continuing today.

The official documents are now in London. There are two of them. One is a telegram, marked 'urgent' and the second a letter from the Iraqi artillery command. It is headed, ironically, 'In the name of God the Compassionate, the Merciful'.

The letter was sent by General Dr.ah Abdul Waisam Lazz at the headquarters of Arbil district in Kurdistan to all units of the 24th Battalion. The subject, stated at the top of the letter, is 'Control over distribution of biological and chemical weapons'.

Referring to a series of letters, all 'personal and highly confidential', of the Interior Ministry, Defence Ministry, the special bureau of the Army Chief of Staff and National Defence Matters, the commander requires a half-yearly stocktaking of all chemical and biological weapons 'at the disposal of the units'.

EXCLUSIVE

by HELGA GRAHAM

The telegram is from Major Sa'di Mahmoud Hussein, Commander of the Zakho district of Kurdistan to 'Commander A'. The purpose is to inform him that the KDP have acquired 4,000 gas masks. 'Saboteurs (ie guerrillas) will wear them when we use chemical weapons to attack their concentrations.'

In the meantime, the chemical attacks against civilians are apparently continuing. The Kurds say that the Iraqi Army has, within the last few days, again resorted to chemical attacks in a drive to clear the Kurdish insurgents from the Kardagh mountains.

Iraqi chemical attacks on the Kurds, dressed but surely now undeniable, constitute a cold-blooded, desperate last-ditch strategy to resist the Iraqi Government's military weakness in the northern Kurdish area of the country. In its war with Iran, Kurdistan is widely seen as Iraq's Achilles heel.

On the flat land of the southern and middle sectors of the Gulf war, mercilessly armed by the French and Iraq's other foreign allies, a combination of geography and modern technology have so far helped the Iraqi Army in their war with the Iranians. But the northern Kurdish mountains are not so easily tamed by technology.

It has taken the Iranians an astonishingly long time to exploit fully Iraq's weakness here — as they are now trying to do. Mesmerised by the Shia holy cities of Karbala and Najaf in the south of Iraq and believing that Iraqi Shia in those areas would rise up against the Iraqi Government, the Iranians half-ignored the Kurds who had long been fighting for autonomy and democracy against what they consider to be the ruthless and despotic Ba'ath regime in Baghdad.

But eventually, Iran realised that the Kurds were gaining more land by themselves than they were, with all their raggedness, on the war front. So over the past year or two, they have begun to arm and aid the Kurds more effectively.

Now, with spring at hand, the battle for Kurdistan is being waged more savagely than at any time since the Gulf war began.

For the Iraqi Army, the strategy must be to establish two lines of defence — at the chain of mountains at Chemmamand and from Derbendikhan to Sulemaniya. The Kurds and Iranians will try to break through here, as well as capture the dams of Dokan and Derbendikhan.

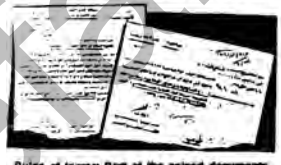

Rules of terror: Part of the seized documents.

The killing zone: Iraqi gas attacks in Kurdistan claimed this victim in Halabja.

defenceforumindia.com

NO: 1070

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19762
13 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 13 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to invite your attention to the attached article, "Exposed: Iraq's gas war; seized documents reveal terror plan", which appeared in The Observer of 27 March 1988, a British newspaper. The article states that The Observer has gained copies of Iraqi army documents specifically ordering deployment of chemical weapons and it offsets parts of the two documentn seized.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

defamogradoas.ir

Date	City	Type of attack	Martyrs	Injured
3/31/88	Toyserkan	aerial (1 warplane)		
3/31/88	Dezli Camp 2 villages of Zelkeh and Pol	aerial (several warplanes)		
4/1/88	Bayanegan village of Bani-Lushan	aerial (1 warplane)		
4/1/88	District Doabak	aerial (9 warplanes)		
4/2/88	Hamadan	aerial (several warplanes)		
4/2/88	District Doabak	aerial (4 warplanes)		
4/3/88	Tabriz	aerial (several warplanes)	23	77
4/3/88	Orumiyeh	"		
4/3/88	Zanjan	aerial (4 warplanes)		
4/3/88	Tazehabad villages of Hariman, Oliya and Sofla	aerial (1 warplane)		3
4/4/88	Bayanegan Tajooz	aerial (several warplanes)		
4/10/88	a village in the vicinity of Marivan	aerial		
4/11/88	Tehran	1 missile		

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

---

defamoghaddas.ir

S/19761
English
Page 2

Date	City	Type of attack	Martyrs	Injured
3/27/88	Toyserkan	aerial (several warplanes)		
3/27/88	Sanandaj	aerial (1 warplane)		
3/28/88	Qum	3 missiles	12	158
3/28/88	Ilam	aerial (several warplanes)		
3/28/88	Koohdasht	"		2
3/28/88	Boroujerd	"	1	12
3/29/88	Bakhtaran	"		
3/29/88	Hamadan	"		2
3/29/88	Khorramabad	aerial (several warplanes)	8	63
3/29/88	Abadan	"		5
3/30/88	Isfahan	2 missiles	7	145
3/30/88	Isfahan village of Dehshir	1 missile		
3/30/88	Khorramabad	aerial (several warplanes)	25	100
3/30/88	Dezful	"		13
3/30/88	Boroujerd	"		
3/30/88	Hamadan	aerial (1 warplane)		
3/30/88	Nahavand	"		
3/30/88	Bayanegan Cheshm-Sefid	"		
3/31/88	Qum	1 missile		
3/31/88	Isfahan	2 missiles		
3/31/88	Dezful	aerial (several warplanes)	4	40
3/31/88	Hamadan between the villages of Khazar and Qassemabad	aerial (1 warplane)		1
3/31/88	Nahavand	aerial (1 warplane)		

defamoghaddas.ir

NO: 1069

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19761
12 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 12 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you of the following attacks by Iraq against the cities of the Islamic Republic of Iran.

Date	City	Type of attack	Martyrs	Injured
3/25/88	Hamadan	aerial (3 warplanes)		89
3/25/88	Nahavand	aerial (several warplanes)		
3/25/88	Boroujerd	aerial (several warplanes)	23	89
3/25/88	Shooshtar	"		4
3/25/88	Bakhtaran	"		
3/25/88	Miandoab	"	40	52
3/25/88	Sanandaj	"		
3/25/88	Paveh village of Bani Lavan	"		
3/26/88	Tehran	2 missiles	17	208
3/26/88	Ilam	aerial (several warplanes)		
3/27/88	Tehran	2 missiles		
3/27/88	Isfahan	1 missile		
3/27/88	Hamadan	aerial (several warplanes)		1

defamographadoas.ir

NO: 1068

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19760
12 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 12 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that the Iraqi régime has resumed its criminal attacks on the cities of the Islamic Republic of Iran. On 11 April 1988, two missiles struck Tehran and one struck the city of Isfahan at 9:36, 11:45 and 9:28 hours respectively as a bitter reminder that the régime of Iraq has no intention of halting its war crimes and that it will continue to blatantly violate all rules of international law, without any regard for the lives and safety of innocent civilians. The said attacks resulted in the martyrdom of 20 civilians while scores of others were wounded. A mosque and a hospital in Tehran were also damaged.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-09743 0142d (E)

defamogradas.ir

NO: 1067

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19759
12 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 11 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that on 10 April 1988, the criminal Iraqi régime deployed chemical artillery shells against the city of Marivan. Due to the alertness of the Iranian military forces in the area, the shells resulted in no casualties.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-09737 0179h (E)

defamoghaddas.ir

S/19757
English
Page 4

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
0900-2200	Diyala governorate: Khanaqin district	22	3 citizens wounded, including 1 woman; damage to 5 houses
1510-1730	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district	15	1 citizen killed; damage to 1 house
1400-1630	Sulaymaniyah governorate: Sangsar subdistrict	-	1 vehicle burned
0220-0645	Diyala governorate: Khanaqin district	28	Damage to 3 houses and to Salah al-Din Intermediate School for Boys
0730-1445	Capital of Basra governorate, extending to the following areas: Al-Ma'qil, Al-Ashshar, Al-Ribat, Al-Junaynah, Dayr subdistrict	8	3 citizens killed and 2 wounded, including 1 woman; damage to residential apartments, Basra University and 1 civilian vehicle
1130-1205	Sulaymaniyah governorate: Raniyah district	8	Damage to 3 houses
1140-1214	Maysan governorate	17	-
1710-1750	Maysan governorate: Ali al-Gharbi district	19	-
0645-1700	Diyala governorate: Khanaqin district	25	2 citizens wounded; damage to 3 stores and 2 houses
1030	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district	-	16 citizens wounded; damage to 3 vehicles
1700-2000	Diyala governorate: Khanaqin district	13	-

defamoghadas.ir

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
1040-1150	Maysan governorate: Ali al-Gharbi district	45	-
0926-0941	Dahuk governorate: Shila Dizi housing complex, Al-Amadiyah district	1 aircraft fired 6 missiles	-
1005-1132	Capital of Sulaymaniyah governorate	15	-
1400-1500	Sulaymaniyah governorate: Raniyah district	9	-
2000-0900	Diyala governorate	30	Damage to 5 houses
1545-0154	Capital of Basra governorate, extending to the following areas: Al-Jazair, Al-Mishraq, Al-Sa'i, Al-Ma'qil, Al-Asma'i, Al-Tuwaysah, Al-Mutayhah, Al-Ashshar, Old Basra, Zubayr district and Qurnah	197, including 59 rockets	3 citizens killed and 10 wounded, including 1 woman; damage to 3 houses
1705-1715	Sulaymaniyah governorate: Kalar district (Isa'i village)	1 warplane	1 child killed and 8 citizens wounded, including 6 children
2200-2300	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district	7	-
1110-2000	Diyala governorate: Khanaqin district	-	-
2400-0200	Maysan governorate: Majar al-Kabir district, Musharrah district, Kahla'	44	1 citizen killed and 1 other citizen wounded; damage to 3 houses
1800-2240	Capital of Basra governorate: Al-Mutayhah, Al-Ma'qil, Al-Junaynah, Al-Khandaq, Old Basra, Qurnah district, Dayr subdistrict	91 projectiles, including 18 tube launcher missiles	4 citizens killed, including 1 child and 1 woman, and 9 wounded; damage to 4 houses, 3 stores and 6 vehicles

defamoghaddas.ir

S/19757
English
Page 2

ANNEX

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
1800-1803	Sulaymaniyah governorate: Kalar district	1 warplane fired 4 missiles	5 citizens killed and 35 wounded, including 13 children and 2 women
1845-2300	Basra governorate: Al-Tuwaysah, Al-Ma'qil	7	3 citizens wounded
0715-0727	Capital of Arbil governorate	1 warplane fired 15 phosphorous rockets	8 citizens killed, including 1 child and 1 woman, and 43 wounded, including 15 children and 7 women; damage to 10 houses and 4 civilian vehicles
0733-0742	Capital of Sulaymaniyah governorate	15	2 citizens killed and 1 child wounded
1220	Sulaymaniyah governorate: Qala Diza district	1 warplane fired 6 missiles	70 head of livestock killed
1220-1700	Capital of Basra governorate, extending to the following areas: Al-Tuwaysah, Al-Ashshar, Al-Hakimiyah, Dayr subdistrict	21, including 15 tube launcher missiles	1 citizen killed and 4 wounded; damage to 1 civilian vehicle
0745-1400	Capital of Basra governorate, extending to the following areas: Al-Ma'qil, Qurnah district, Dayr subdistrict	566, including 46 tube launcher missiles	13 citizens killed, including 2 children and 5 women, and 47 wounded, including 8 children and a number of women; 4 houses destroyed and damage to 39 other houses, 4 civilian vehicles, 9 stores and the Liberation Hospital building; 1 restaurant and 7 stores set on fire
0620-0820	Capital of Maysan governorate	18	3 citizens killed, including 2 women, and 5 wounded; damage to 2 civilian vehicles; 1 house destroyed

/...

defamoghaddas.ir

NO: 1066

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19757
11 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 10 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our repeated letters, the most recent being that contained in document S/19752, concerning the Iranian régime's continuing bombardment of purely residential centres in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime carried out acts of aggression from 1730 hours on 6 April 1988 until 0700 hours on 7 April 1988, from 0700 hours until 1730 hours on 7 April 1988, from 1730 hours on 7 April 1988 until 0700 hours on 8 April 1988, from 1730 hours on 8 April 1988 until 0700 hours on 9 April 1988, from 0700 hours until 1730 hours on 9 April 1988, from 1730 hours on 9 April 1988 until 0700 hours on 10 April 1988 and from 0700 hours until 1730 hours on 10 April 1988, as detailed in the annex to this letter.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamogadas.ir

NO: 1065

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19756
11 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 10 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, and with reference to the letter dated 14 March 1988 addressed to you by Mr. Tariq Aziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq, as well as my letter reproduced in document S/19732, I have the honour to inform you that the aggressive and expansionist Iranian régime fired surface-to-surface missiles at the cities of Baghdad and Mosul, as indicated below:

Time	Date	Place	Number of missiles
5.02 p.m.	6 April 1988	Baghdad	1
2.01 p.m.	7 April 1988	Baghdad	1
10.45 a.m.	8 April 1988	Baghdad	1
2.55 p.m.	8 April 1988	Mosul	1
		Total	4

These missiles struck residential districts of the two cities, killing or wounding many members of the civilian population, including a number of women and children, and destroying or damaging dwellings, shops and other private property.

I should be grateful if you would have this letter distributed as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-09624 0144e (E)

defamogmabdas.ir

S/19755
English
Page 2

Date	Time	City	Type of attack	Martyrs	Injured
4/6/88	09:06	Tehran (a residential area including a hospital were hit; the martyrs include 6 children)	3 missiles	16	30+
4/6/88	09:25	Dezful	aerial		
4/6/88	09:25	Shooshtar (the martyrs include 2 women and a child; a mosque and a number of residential units and shops were damaged)	aerial	4	20
4/6/88	09:25	Masjid-Sulaiman	aerial	6	90
4/6/88	10:00	Ilam	aerial		
4/6/88	10:10	Salmas (a mosque was damaged)	aerial	10	28
4/6/88	10:15	Eslamabad	aerial		
4/6/88	10:20	Orumiyeh (3 residential units were destroyed)	aerial	2	20
4/6/88		township of Zibveh & Silvana District in Orumiyeh	aerial	12	28
4/6/88		village of Mirabad in Sardasht	bombardment		
4/7/88	09:06	Tehran	missile		
4/7/88	08:46	Dezful	aerial		
4/7/88	10:30	Masjid-Sulaiman	aerial		

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

---

defamoghaddas.ir

NO: 1064

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19755
8 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 8 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you of the most recent attacks by the criminal Iraqi régime against the cities of the Islamic Republic of Iran.

Date	Time	City	Type of attack	Martyrs	Injured
4/3/88	--	two villages in vicinity of Paveh	aerial		3
4/3/88	--	Tabriz	aerial	22	70+
4/4/88	13:10	Abadan (residential areas)	aerial		
4/4/88	13:17	Mahshahr (non-military areas)	aerial (cluster bombs)		
4/4/88	18:17	Isfahan	missile		
4/4/88	18:50	Dezful	aerial		
4/5/88	00:13	Qum (20 residential units destroyed; a girls' school and hospital damaged)	missile	15	150
4/5/88	09:00	Hamadan	aerial	21	43
4/5/88	09:53	Qum	missile	5	70
4/5/88	09:53	Isfahan	missile		
4/5/88	15:22	Tehran	2 missiles	10	50

defamoghadas.ir

NO: 1063

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19752
8 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 8 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our repeated letters, the most recent being that contained in document S/19747, concerning the Iranian régime's continuing bombardment of purely residential centres in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime carried out acts of aggression from 1730 hours on 5 April 1988 until 0700 hours on 6 April 1988, as detailed in the annex to this letter.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as an official document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-09478 0106i (E) /...

S/19752
English
Page 2

Annex

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
1820-1920	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district	7	3 citizens wounded
1915-2000	Diyala governorate: Khanaqin district	4	Damage to 1 house
0750-1055	Maysan governorate: Ali al-Gharbi district	46	———
1220-1630	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district	5	5 citizens wounded; damage to 2 houses and 1 vehicle
1200-	Diyala governorate: Khanaqin district	—	———

defamognaddas.ir

NO: 1062

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19749
8 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 6 APRIL 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that on 5 April 1988, at 1300 hours, the criminal Iraqi forces brought the holy city of Qum under missile attack. Consequently, 20 residential units were destroyed and so far 9 civilians have been reported martyred and 160 wounded.

On the said day, the cities of Isfahan, Dezful, Mahshahr and Abadan were also aerially bombarded.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-09433 0137d (E)

defamogradas.ir

S/19747
English
Page 2

Annex

Time	Place	Number of projectiles	Casualties and damage
2445-0515	Capital of Basra governorate (Old City, Al-Andalus district, Sa'd Square, Al-Junaynah, Al-Jumhuriyah, Al-Sa'udiyah, the Corniche, Al-Mu'allimin district, Kut Al-Hajjaj)	44	2 civilians killed, 2 civilians injured; 5 dwellings destroyed, 3 dwellings and 2 vehicles damaged
0755-0800	Basra governorate, Zubayr district	9	3 civilians killed, including 1 child and 1 woman, 9 civilians injured, including 1 child and 5 women; 3 dwellings destroyed, 3 dwellings and 1 private vehicle damaged
1030-1031	Basra governorate, Umm Kasr sub-district	6	One of the projectiles fell on a primary school, killing 2 children and injuring 41 children and teachers
1005	Sulaymaniyah governorate, Darbandikhan district		5 civilians killed, including 1 woman, 19 civilians injured, including 3 women; 1 vehicle burnt and 2 vehicles damaged

defamoghadas.ir

NO: 1061

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19747
7 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 6 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our repeated letters, the most recent being that contained in document S/19731, concerning the Iranian régime's continuing bombardment of purely residential centres in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime carried out acts of aggression from 1730 hours (local time) on 4 April 1988 until 0700 hours on 5 April 1988 and from 0700 hours until 1730 hours on 5 April 1988, as detailed in the annex to this letter.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-09349 0162j (E)

/...

defamogrnadgas.ir

NO: 1060

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19743
6 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 6 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, and pursuant to the letter which was sent to you on 14 March 1988 by Mr. Tariq Aziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq, as well as my own letter dated 4 April 1988 in document S/19732, I have the honour to inform you that the aggressive, expansionist Iranian régime fired two ground-to-ground missiles, the first on 4 April 1988 at 0959 against the town of Kirkuk and the second on 6 April 1988 at 2055 against Baghdad.

Both missiles struck residential districts causing a number of deaths and injured among the civilian population, women, elderly persons and children included, and destroying or damaging dwellings, businesses and other property belonging to civilians.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-09216 0137a (E)

defamogi.mdgas.ir

are indispensable. Halabja suffered from an unprecedented resort to chemical warfare by Iraq on 18 March 1988. Furthermore, the Iraqi régime has made a baseless accusation against the Islamic Republic of Iran with regard to the same city. Therefore, any investigation without a visit to Halabja will indeed be incomplete.

Moreover, the most recent Iraqi resort to chemical warfare against its own civilians occurred in the Ghare-Dagh region, with a large number of civilian casualties. In addition to conducting on-site investigation of the extent of this latest Iraqi war crime, the team can indeed provide the urgently needed and, till now unavailable, emergency medical assistance to the civilian victims of Iraqi chemical warfare in the Ghare-Dagh region.

In view of the repeated use of chemical weapons in increasingly alarming proportions by Iraq, it is necessary that this investigative endeavour of the Secretary-General lead to a binding and enforceable decision on the prohibition of the use of chemical weapons. It is imperative that the parties commit themselves to accept and abide by such a binding decision.

Ali-Akbar VELAYATI
Minister for Foreign Affairs
of the Islamic Republic of Iran

---

defamoghadas.ir

A/43/288
S/19741
English
Page 2

ANNEX

Letter from the Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran to the Secretary-General

In reference to the letter of the Foreign Minister of Iraq, dated 4 April 1988, addressed to Your Excellency (S/19730), I would like to bring the following to your attention.

The Islamic Republic of Iran categorically rejects the baseless allegation advanced by the Iraqi régime in a vain attempt to divert international public opinion from Iraqi genocide in the city of Halabja and in the Ghare-Dagh region, where Iraqi civilians were targets of chemical warfare by the Iraqi war criminals. The Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations has informed Your Excellency of the latest Iraqi resorts to chemical warfare against Iraqi civilians in Ghare-Dagh region in its letter of 4 April 1988 (A/43/281-S/19733).

It should be noted that the Iraqi régime has not requested the Secretary-General to dispatch the United Nations team of specialists to the affected areas where the responsibility for chemical attacks could be determined. Rather, it has merely asked the team to visit hospitals in Baghdad, while it has been authoritatively and independently established that, owing to certain atmospheric conditions, Iraqi soldiers were in previous cases affected by chemical weapons that the Iraqi régime itself deployed. Therefore, a simple visit to Iraqi soldiers in Baghdad hospitals will not be able to shed any light on the source of responsibility for this inhuman act.

The Secretary-General has responded positively to the untenable Iraqi request within 24 hours, while it took more than two weeks for the Secretary-General to respond to serious and repeated requests by the Islamic Republic of Iran regarding a far more grave situation. Nevertheless, since the Iraqi régime has now requested the dispatch of the team, it cannot - as in the previous case - prevent a full and comprehensive examination of the available evidence in Iran and Iraq. While the team which has recently completed its investigation in the Islamic Republic of Iran had ample evidence at its disposal to carry out its task in its own capacity, there remains a large body of evidence in the sites of the chemical attacks to be examined by the specialists who were not included in the team. Therefore, it is imperative to dispatch a chemical weapons specialist as well as a military specialist to the Islamic Republic of Iran to complete the work of the previous team.

Furthermore, the Islamic Republic of Iran strongly believes that the Secretary-General should dispatch a full team, including chemical weapons and military specialists to the affected areas. In addition to visiting the patients, and with a view to investigating the claims of use of chemical weapons by the parties, the team should be authorized to visit the areas which have been subject to chemical attacks. In this connection, visits to Halabja and Ghare-Dagh region

/...

defapress.ir

NO: 1059

UNITED NATIONS

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/288
S/19741
5 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Item 63 of the preliminary list*
CHEMICAL AND BACTERIOLOGICAL (BIOLOGICAL) WEAPONS

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 5 April 1988 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General

Upon instructions from my Government, I have the honour to enclose herewith the text of a letter from His Excellency, Dr. Ali-Akbar Velayati, Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to Your Excellency.

It will be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the General Assembly, under item 63 of the preliminary list, and of the Security Council.

(Signed) Mahmoud S. MADARSHAHI
Ambassador

* A/43/50.

88-09204 0126e (E)

/...

defamationdas.ir

NO: 1058

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19735
5 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 5 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our repeated letters, the most recent being that contained in document S/19731, concerning the Iranian régime's continuing bombardment of purely residential centres in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime carried out acts of aggression from 1730 hours on 2 April 1988 until 0700 hours on 3 April 1988 and from 0700 hours until 1730 hours on 4 April 1988, as detailed below.

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
1810-1940	Parts of Sulaymaniyah governorate	19	____
1730-0015	Capital of Basra governorate, extending to the following areas: Al-Dakir, Al-Tuwaysah, Al-Buradi'iyah, Manawi Basha, Al-Jaza'ir, Qurnah district	41	____

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-09041 0173b (E)

defamationdas.ir

NO: 1057

UNITED NATIONS

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/282
S/19734
4 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Item 63 of the preliminary list*
CHEMICAL AND BACTERIOLOGICAL
(BIOLOGICAL) WEAPONS

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 4 April 1988 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General

Upon instructions from my Government, I have the honour to bring the following to your attention.

On 30 March 1988, Washington Post quoted an Iraqi spokesman as threatening to use chemical weapons against a number of large Iranian cities. According to Washington Post:

> Nuri Nayef, head of the Iraqi News Agency office in Cairo, said an Iraqi government spokesman told him the military "might choose a number of large Iranian cities to be the targets of chemical weapons as a deterrent and punitive measure".

It is regrettable that the lack of effective punitive and preventive measures against previous Iraqi resorts to chemical weapons has assured the Iraqi war criminal that they can publicly threaten the use of chemical weapons with impunity. The seriousness of this threat, and its effect on the authority of international conventions require immediate and effective measures without any further delay.

* A/43/50.

88-08906 0120q (E)

It will be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the General Assembly, under item 63 of the preliminary list, and of the Security Council.

(Signed) Mahmoud S. MADARSHAHI
Ambassador

defamationdas.ir

NO: 1056

UNITED NATIONS

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL
A/43/281
S/19733
4 April 1988
ORIGINAL: ENGLISH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Item 63 of the preliminary list*
CHEMICAL AND BACTERIOLOGICAL
(BIOLOGICAL) WEAPONS

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 4 April 1988 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform that, during the past week, the Iraqi régime, in continuation of its policy of genocide against the Iraqi Kurdish civilians, repeatedly resorted to chemical attacks against the area of Ghare-Dagh located 27 kilometres south of the city of Soleymanieh.

The villages of Sussinan and Vocan were targets of chemical attacks on 21 and 22 March. The villages of Baljakar, Jazarn and Aolian were chemically attacked on 23 March. Several villages in Zardeh Heights were also attacked on 26 March with chemical weapons. The area was again subject to Iraqi chemical attacks on 31 March 1988.

According to the available information, until 26 March 1988, the number of martyrs of these chemical attacks reached 75, while hundreds of others were seriously injured. These victims of this latest Iraqi crime of genocide are among Iraqi Kurdish civilians, who need emergency medical and humanitarian assistance.

Is there any doubt for the international community that the continued silence of the United Nations and its lack of effective action are responsible for emboldening Iraq to continue its genocide against its Kurdish civilians? How many more Halabjas and Ghareh-Daghs are required to bring the United Nations system out of its political expediency? How many innocent civilians have to be martyred

* A/43/50.

before any effective preventive and punitive measures are adopted against Iraqi criminals? In the opinion of any objective observer, the time for effective action is long overdue, and the price for this silence is enormously high. The report of the team of specialists dispatched by the Secretary-General to investigate the magnitude of Iraqi crimes in Halabja should provide the foundations for immediate punitive and preventive measures by the Security Council.

It will be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the General Assembly, under item 63 of the preliminary list, and of the Security Council.

(Signed) Mahmoud S. MADARSHAHI
Ambassador

defamationdays.ir

NO: 1055

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19732
4 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 4 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, and with reference to the letter sent to you on 14 March 1988 by Mr. Tariq Aziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq, as well as my earlier letters dated 16 and 21 March 1988, I have the honour to inform you that the aggressive and expansionist Iranian régime fired a ground-to-ground missile at the city of Kirkuk at 0145 hours local time on 1 April 1988.

The missile fell on one of the most heavily populated districts of the city, causing a number of deaths and injuries among civilians, including women and children, and destroying or damaging dwellings, businesses and private property.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-08938 0090i (E)

defamogr.adas.ir

S/19731
English
Page 2

Annex

Time	Place	Number of shells	Casualties and damage
0700-1730	Capital of Basra governorate	2	1 civilian wounded; 1 vehicle damaged
0700-1400	Diyala governorate, Khanaqin town	24	4 dwellings damaged
0900-1200	Diyala governorate, Qazania subdistrict	9	
0930-1120	Wasit governorate, Badra district	52	
1400-0800	Diyala governorate, Khanaqin town	23	1 dwelling destroyed, 3 others damaged
1513-1930	Capital of Basra governorate, Ma'qil town, Qurna district	50	3 civilians killed; 4 dwellings, 2 businesses and 1 vehicle damaged
0800-1900	Diyala governorate, Khanaqin district	20	Khanaqin hospital and 2 dwellings damaged
1820-0003	Meyssan town centre, Ali Gharbi district	6	
0712-1658	Capital of Basra governorate (Ma'qil, Junaynah, Andalus and Basra town centre)	19	1 dwelling damaged
1940-0620	Basra town centre, Qurna district	79	1 civilian killed and 10 others wounded, including 1 woman and 1 child; 5 dwellings damaged
0725-1110	Meyssan governorate, Ali Gharbi district	12	
1900-1300	Diyala governorate, Khanaqin township	33	4 dwellings damaged
1718-2300	Capital of Basra governorate (Old City, Jaza'ir, Junaynah, Mishraq, Hakimiyah, Ma'qil, Tuwaysah, Ribat, Buradi'iyah); Qurna district and Deir subdistrict	92	4 dwellings and 6 businesses damaged

/...

S/19731
English
Page 3

Time	Place	Number of shells	Casualties and damage
1300-2300	Diyala governorate, Khanaqin town	6	2 houses damaged
0626-0637	Capital of Basra governorate	12	
0130-0500	Diyala governorate, Khanaqin district	8	
1740-1815	Capital of Sulaymaniyah governorate, Sarjnar district	2	1 woman wounded; 2 dwellings destroyed

defamognabdas.ir

NO: 1054

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19731
4 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 4 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, and further to our many previous letters (the most recent being that contained in document S/19701) concerning the Iranian régime's persistence in shelling purely residential districts in Iraq, I have the honour to inform you that, from 7 a.m. to 5.30 p.m. on 29 and 30 March 1988, from 5.30 p.m. on 30 March to 7 a.m. on 31 March, from 7 a.m. to 5.30 p.m. on 31 March, from 5.30 p.m. on 1 April to 7 a.m. and from 5.30 p.m. on 1 April 1988 to 7 a.m. on 2 April 1988, the forces of that régime committed the acts of aggression which are listed in the annex to this letter.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-08932 0116c (E)

/...

defamogradas.ir

NO: 1053

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19730*
5 April 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 4 APRIL 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to transmit herewith a letter, dated 4 April 1988, from Mr. Tariq Aziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

* Reissued for technical reasons.

88-08938 0091i (E)

/...

S/19730
English
Page 2

ANNEX

Letter dated 4 April 1988 from the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq addressed to the Secretary-General

I have the honour to inform you that it has been ascertained that, on 30 and 31 March 1988, the artillery and aircraft of the criminal Iranian régime bombarded Iraqi troops in the Halabjah sector with chemical agents. This savage bombardment caused extensive injury to 88 Iraqi soldiers, who are currently receiving care at a hospital in Baghdad.

We have made it clear on many occasions that the Iranian régime, while committing criminal acts which are in violation of the principles of international humanitarian law, makes spurious complaints about the non-implementation of those principles in order to cover up its crimes and divert attention from its policy of prolongation of the war, aggression and expansion.

The Iraqi Government requests you to send a mission to Baghdad immediately in order to examine the wounded and obtain detailed information about the attack.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Tariq AZIZ
Deputy Prime Minister and
Minister for Foreign Affairs
of the Republic of Iraq

defmoghaddas.ir

NO: 1052

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19729
4 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 4 APRIL 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, and in reference to the letter dated 30 March 1988 from the Permanent Representative of Kuwait (S/19709), I have the honour to inform that on 10 March 1988, Iranian gunboats were on usual patrol mission in the Khor-Abdollah region. The allegations by Kuwait are therefore without any foundations and are rejected by the Islamic Republic of Iran.

It will be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud S. MADARSHAHI
Ambassador

88-08892 0112c (E)

defamogh adas.ir

NO: 1051

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19728
4 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 4 APRIL 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to bring to your attention a partial list of Iraqi attacks against civilian areas inside the Islamic Republic of Iran from 27 March 1988 to 29 March 1988.

Date	Time	City	Type of attack	Martyrs	Injured
3/27	0808	Tehran	Missile	will be provided later	
	0809	Tehran	Missile	" " "	"
	0808	Esfahan	Missile	" " "	"
	0809	Esfahan	Missile	" " "	"
	1125	Hamadan	Aerial	" " "	"
3/28	1037	Kuhdasht	Aerial		2
	1045	Ilam	Aerial	will be provided later	
	1140	Dezful	Aerial	3	40
	1425	Boroujerd	Aerial	will be provided later	
	1615	Ghom	Missile	" " "	"
	1624	Ghom	Missile	8	140
	1624	Ghom	Missile	4	18
3/29	1357	Bakhtaran	Aerial	1	10
	1400	Hamadan	Aerial	63	1
	1606	Khoramabad	Aerial	8	63
	1610	Idanan	Aerial		5

It will be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud S. MADARSHAHI
Ambassador

88-08886 0121g (E)

defamationnadas.ir

NO: 1050

UNITED NATIONS

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/280
S/19727
4 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Item 63 of the preliminary list*
CHEMICAL AND BACTERIOLOGICAL (BIOLOGICAL)
WEAPONS

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 4 April 1988 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General

Upon instructions from my Government, I have the honour to enclose herewith a video tape of the tragedy in Halabja, which clearly illustrates the magnitude of the Iraqi crime of genocide.

The attached clearly shows the hospitality of the people of Halabja to Iranian combatants who were able to liberate the city without even one shell. It also documents samples of Iraqi carnage against the innocent civilians of the city following its liberation.

It will be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the General Assembly, under item 63 of the preliminary list, and of the Security Council. It is also requested that the video tape be made available to interested delegations as a document of the General Assembly and of the Security Council. 1/

(Signed) Mahmoud S. MADARSHAHI
Ambassador

Notes

1/ A copy of the video tape was received by the Secretary-General and may be consulted at the Reference and Bibliography Section of the Dag Hammarskjöld Library, room L-211.

---

* A/43/50.

88-08864 0115e (E)

defamography.ddas.ir

ANNEX

The Chemical Inferno at Halabja

The following pages will unfold the appaling pictorial illustration on one of the most gruesome crimes of the present century, i.e the chemical bombardment of the oppressed people of the Iraqi Kurdish town of the Halabja by the Baghdad regime on March 17 and 18, 1988.

In this horrific crime, over 5,000 Kurdish people of Halabja were martyred and more than 7,000 others were chemically affected and are currently under medical care in Iranian as well as some European hospitals.

This is the first time in the history of mankind that a government subjects its own people to chemical bombings on the sole charge of seeking liberation.Even Hitler did not commit such a crime against the people of Europe.

War Information Headquarters
Superme Defence Council
Islamic Republic of Iran
March 1988

defamoghaddas.ir

NO: 1049

UNITED NATIONS

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/279
S/19726
4 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Item 63 of the preliminary list*
CHEMICAL AND BACTERIOLOGICAL
(BIOLOGICAL) WEAPONS

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 4 April 1988 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General

Upon instructions from my Government, I have the honour to enclose herewith photographs of the latest victims of Iraqi genocide at Halabja (see annex). The enclosure only presents a sample of the heinous crimes committed, whose victims were Iraqi women, children and other innocent civilians.

Witnessing these gruesome samples of the reality of Iraqi war crimes and the true nature of Iraqi criminals, it is impossible even to try to justify the silence and inaction of the United Nations machinery. The residents of the victimized city of Halabja as well as international public opinion will take the United Nations to task for its short-sighted expediency, which has in fact encouraged Iraq to continue this carnage.

The report of the specialist mission dispatched by the Secretary-General to investigate the extent of this latest Iraqi crime should provide the necessary basis for effective and immediate measures to prevent further occurrences of such acts of genocide.

It would be highly appreciated if the present letter and its annex were circulated as a document of the General Assembly, under item 63 of the preliminary list, and of the Security Council.

(Signed) Mahmoud S. MADARSHAHI
Ambassador

* A/43/50.

defa.org.ua

NO: 1048

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19725
4 April 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 4 APRIL 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that the Iraqi régime, in continuation of its war crimes, attacked the cities of Esfahan and Tabriz on 3 April 1988. As a result of the Iraqi attack against Tabriz, 17 civilians have been martyred and 77 others seriously injured. Further details of this manifestation of Iraqi war crimes will be provided in due course.

It will be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud S. MADARSHAHI
Ambassador

88-08880 0148a (E)

defamogradas.ir

4. Expresses once more its satisfaction at the position of Iraq in accepting the resolutions of the Organization of the Islamic Conference, and Security Council resolutions, in particular its resolution 598 (1987);

5. Urges the Security Council to take necessary measures in accordance with the Charter of the United Nations towards Iran for not having announced its acceptance of resolution 598 (1987), as the party rejecting the Council resolution, which obligates the two parties to arrive at a peaceful settlement through negotiations;

6. Requests the member States to act in a concerted manner in order to put an end to the war, in accordance with the principles and bases set forth in the present resolution.

---

defamoghadas.ir

A/43/274
S/19721
English
Page 2

ANNEX

Resolution on the Iraq-Iran conflict

The Seventeenth Islamic Conference meeting in Amman, Hashemite Kingdom of Jordan, from 3 to 7 Sha'ban 1408H (21-25 March 1988),

Recalling resolution 6-3/POL(IS), adopted by the Third Islamic Summit Conference held in Makkah-Al-Mukerramah, Kingdom of Saudi Arabia, from 19-22 Rabi-ul-Awal, 1401H (25-28 January 1981), resolution 8-4/POL(IS) adopted by the Fourth Islamic Summit Conference held in Casablanca, Kingdom of Morocco, from 13 to 16 Rabi-ul-Thani, 1404H (16-19 January 1984) and resolution 10-5/POL(IS) adopted by the Fifth Islamic Summit Conference held in Kuwait, from 26 to 28 Jamadi-ul-Awal, 1407H (26-29 January 1987),

Reaffirming its commitment to the objectives and principles of the Charter of the Organization of the Islamic Conference, in particular, the commitment of member States to seek a peaceful settlement of disputes that might arise among member States and refrain from resorting to the threat or the use of force,

Recalling the principles and provisions of international law on respect for sovereignty, territorial integrity, non-interference in internal affairs and the inadmissibility of acquisition of territories by force,

Considering Security Council resolutions on the Iran-Iraq conflict, in particular resolution 598 (1987) adopted on 20 July 1987, and the acceptance by Iraq of this resolution on 23 July 1987, whereas Iran has hitherto refused to announce its acceptance of it,

Expressing again its alarm at the continuation and the escalation of the war which seriously threatens peace and security at regional and international levels,

Expressing its appreciation for the efforts exerted by the Islamic Peace Committee,

1. Expresses its support to Security Council resolution 598 (1987) adopted on July 1987, and emphasizes the need for its implementation as an indivisible whole and the implementation of all its provisions, as set forth in the resolution;

2. Reaffirms the need for immediate cessation of all military operations, the withdrawal of forces to the internationally recognized boundaries and the comprehensive exchange of war prisoners, shortly after the cessation of military operations, with a view to putting an end to their suffering as early as possible, and sitting at the negotiating table to solve the dispute by peaceful means;

3. Affirms the application of the principles and rules of international law relating to respect for sovereignty, territorial integrity, non-interference in internal affairs and the inadmissibility of acquisition of territories by force;

/...

defamoghadas.ir

NO: 1047

UNITED NATIONS **A S**

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/274 ✓
S/19721
31 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC/ENGLISH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Item 48 of the preliminary list*
CONSEQUENCES OF THE PROLONGATION OF THE ARMED CONFLICT BETWEEN IRAN AND IRAQ

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 30 March 1988 from the Permanent Representative of Jordan to the United Nations addressed to the Secretary-General

On instructions from my Government, which has just hosted the Seventeenth Islamic Conference of Foreign Ministers - "Session of Islamic solidarity with the uprising of the Palestinian people" - held in Amman, Hashemite Kingdom of Jordan, from 21 to 25 March 1988, I have the honour to transmit herewith the text of the resolution on the Iraq-Iran conflict adopted by the Seventeenth Conference of Foreign Ministers.

I should be grateful if you would have the text of this letter and its annex circulated as a document of the General Assembly, under item 48 of the preliminary list, and of the Security Council.

(Signed) Abdullah SALAH
Ambassador
Permanent Representative

* A/43/50.

defamedhaqqas.ir

A/43/268
S/19715
English
Page 2

ANNEX

Statement issued on 30 March 1988 by the spokesman of the Ministry of Foreign Affairs of Japan

1. There is strong reason to suspect that chemical weapons were used recently by Iraq in the Iran-Iraq conflict. The Government of Japan holds that such use of chemical weapons is in violation of the Geneva Protocol of 1925 and extremely deplorable. The United Nations investigation teams confirmed in March 1984, March 1986 and May 1987 that chemical weapons had been used in the Iran-Iraq conflict. In view of these reports the Government of Japan has strongly urged that such weapons should never be used.

2. The Government of Japan strongly hopes that Iran and Iraq will take constructive attitudes in their consultations with the Secretary-General of the United Nations in his efforts to secure the implementation of Security Council resolution 598 (1987), with a view to achieving an early and comprehensive settlement of the Iran-Iraq conflict so as to bring this tragic situation to an end as soon as possible.

3. As the Islamic Republic of Iran has recently made a request to all State Members of the United Nations for co-operation in the medical treatment and relief of the victims of chemical weapons, the Government of Japan is now studying, from a humanitarian point of view, the kind of co-operation it can offer.

---

defamoghaddas.ir

NO: 1046

UNITED NATIONS

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/268
S/19715
31 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Items 40 and 63 of the preliminary list*
THE SITUATION IN THE MIDDLE EAST
CHEMICAL AND BACTERIOLOGICAL (BIOLOGICAL) WEAPONS

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 30 March 1988 from the Permanent Representative of Japan to the United Nations addressed to the Secretary-General

I have the honour to transmit herewith the text of a statement issued on 30 March 1988 by the spokesman of the Ministry of Foreign Affairs of Japan regarding the recent use of chemical weapons in the Iran-Iraq conflict (see annex).

I should be grateful if you would arrange to have this text circulated as an official document of the General Assembly, under items 40 and 63 of the preliminary list, and of the Security Council.

(Signed) Hideo KAGAMI
Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary
Permanent Representative of Japan to the United Nations

* A/43/50.

88-08609 0139j (E)

/...

defamoghadas.ir

NO: 1045

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19709
30 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

Letter dated 30 March 1988 from the Permanent Representative of Kuwait to the United Nations addressed to the Secretary-General

On instructions from my Government, I have the honour to inform you of the following:

On Wednesday, 30 March 1988, at 8.15 a.m., three Iranian gunboats made an incursion into Kuwaiti territorial waters. The gunboats came to within 600 metres of the northern coast of Bubian island and opened fire with sub-machine-guns and rocket-propelled grenades on military posts on the island. Two Kuwaiti military personnel were injured. Troops on patrol returned fire at the attacking boats, forcing them to retreat. A communiqué on the incident has been issued by the Ministry of Defence.

The Iranian Chargé d'affaires in Kuwait was summoned by the Ministry of Foreign Affairs and presented with a strong protest and a demand for clarification and explanation of the act of aggression, which was carried out at a time when Kuwait was seeking to restore peace in the troubled region and to work with the international community to bring about a just settlement to the ruinous conflict between the two neighbouring Muslim countries, Iraq and Iran. This violation of Kuwait's security and sovereignty can only serve to increase tensions in the area and endanger peace and stability in the region.

Kuwait reserves the right to retaliate against any act of aggression against its territory or sovereignty.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammed A. ABULHASAN
Ambassador
Permanent Representative

88-08512 0108c (E)

defamingabdas.ir

NO: 1044

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19708
30 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

Letter dated 30 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary-General

On instructions from my Government, and further to our many previous letters (the most recent being that contained in document S/19701) concerning the Iranian régime's persistence in shelling purely residential districts in Iraq, I have the honour to inform you that, on 27 and 28 March 1988, the forces of the Iranian régime committed the acts of aggression which are listed in the annex to this letter.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-08505 0119f (E)

/...

S/19708
English
Page 2

Annex

Time	Place	Number of shells	Casualties and damage
1700-2315	Capital of Basra governorate: Al-Ma'qil/ Al-Harithah/Al-Muftiyah/ Abu Sukhair/Al-Dayr subdistrict/Qurnah district	36	
1900-1940	Wasit governorate/Badrah district	18	
0430-0505	Maysan governorate/Qal'at Salih district	16	
1650-1746	Basra governorate/Qurnah and Zubayr districts	47	Seven civilians killed, including 3 children, and 23 wounded, including 11 children; damage to several houses

defamoghaddas.ir

NO: 1043

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19707
30 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

Letter dated 30 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary-General

On instructions from my Government, and further to the letter dated 14 March 1988 addressed to you by Mr. Tariq Aziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq, and to my letter contained in document S/19652, I have the honour to inform you that the aggressive, expansionist Iranian régime fired ground-to-ground missiles on Baghdad on 23, 24, 25 and 27 March 1988 (see annex).

I should be grateful if you would have the text of this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-08499 0154h (E)

/...

S/19707
English
Page 2

Annex

1. On 23 March 1988, at 0730 hours, a missile landed in a residential neighbourhood, killing several persons, including women and children, and damaging houses, shops, private vehicles and public property.

2. On 24 March 1988, at 1419 hours, a missile landed in a residential neighbourhood, killing 9 and wounding 59, including 24 women and 12 children, destroying 6 houses and damaging 20 others, and damaging six private vehicles.

3. On 25 March 1988, at 2059 hours, a missile landed in a residential neighbourhood, killing 4 and wounding 9, and damaging three houses.

4. On 27 March 1988, at 0747 hours, a missile landed in a residential neighbourhood, killing several civilians and wounding several others, including women and children, and destroying or damaging a number of houses, shops and other property.

defamoghaddas.ir

NO: 1042

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19702
29 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 29 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that at 1624 hours, on 28 March 1988, the criminal régime of Iraq attacked three residential areas of the holy city of Qom by missiles, which have so far claimed the lives of eight civilians and injured 140 others. The missiles also greatly damaged five residential units as well as four automobiles.

In the morning of the same day, the cities of Dezful, Koohdasht, Boroujerd, Elameeaz and Ilam came under aerial bombardment of Iraqi warplanes. Three civilians have so far been reported martyred and 42 injured and the Ilam city hospital was also hit. Updated statistics will be submitted when available.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-08342 0101c (E)

defamosjadas.ir

S/19701
English
Page 2

ANNEX

Time	Place	Number of shells	Casualties and damage
2100-0455	Capital of Basra governorate and Qurnah district	24	
2330-0450	Maysan governorate/Al-Majar district, Qal'at Salih district/Kahla' district, Musharrah subdistrict	64	3 civilians killed and 3 wounded; damage to 1 house and 1 vehicle
1900-2000	Wasit governorate/Badrah district	7	
0600-1300	Diyala governorate/Khanaqin district	25	1 woman wounded and damage to 4 houses
0315-1510	Capital of Basra governorate/Qurnah district and Al-Ma'qil district	29	1 civilian wounded and damage to 10 houses and 2 shops
0900-0930	Wasit governorate	13	
1115-1700	Maysan governorate/Ali al-Gharbi district	48	
0400-1700	Capital of Basra governorate/Qurnah district and Al-Dayr subdistrict	98	1 woman killed, 5 civilians wounded, including 3 children and 1 woman; 1 house destroyed and damage to 11 houses and a girls' secondary school
0800-1300	Wasit governorate/Badrah district	99	
0930-1700	Maysan governorate/Ali al-Gharbi district	41	
0815-1030	Diyala governorate/Qazaniyah district/Khanaqin district	15	Damage to 10 houses and 1 house set on fire

/...

S/19701
English
Page 3

Time	Place	Number of shells	Casualties and damage
1815-0146	Capital of Basra governorate: Al-Ma'qil/Al-Junaynah/Al-Kazarah/ Al-Jaza'ir/Menfiyah/Al-Dakir/Qurnah district	119	4 civilians killed, including 2 children, and 7 wounded, including 4 women and 1 child; damage to 16 houses, 8 shops and 1 private vehicle

defamoghaddas.ir

NO: 1041

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19701
29 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 29 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, and further to our many previous letters (the most recent being that contained in document S/19686) concerning the Iranian régime's persistence in shelling purely residential districts in Iraq, I have the honour to inform you that on 26, 27, 28 and 29 March 1988, the forces of the Iranian régime committed the acts of aggression which are listed in the annex to this letter.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamogrnadgas.ir

Annex

Letter from the Chief Justice of the Islamic Republic of Iran addressed to the Secretary-General

Although longer than a week has elapsed since the crime of the Iraqi bombardment of the Kurdish areas in the north of Iraq, there has as yet been no serious step taken by the international organizations. This has occurred even though international organizations are the alleged supporters and executors of international law and the said Iraqi crime has been committed in violation of many of the rules of international law and more particularly of the 1925 Geneva Protocol for the Prohibition of the Use in War of Asphyxiating, Poisonous and Other Gases.

The ruling régime of Iraq, in the course of its chemical bombardment of the Iraqi town of Halabja, massacred more than 5,000 innocent and defenceless civilians and injured thousands of others. This has been the first time in the history of mankind that a Government has repeatedly and widely deployed chemical bombs against its own people in an act of genocide. The Iraqi régime has so far shown no commitment in practice to any of the international conventions to which it has been a signatory and has shown, by its most recent crime, its preparedness to commit the most anti-human acts. Under these circumstances, the silence of the international organizations and the irresponsible response of the Security Council of the United Nations have aroused the astonishment of all freedom-seekers of the world. The position of the international organizations is indeed unacceptable and in contravention of rules and norms of international law.

We sincerely thank you for having condemned the acts of the Iraqi régime and for having announced the dispatch of a specialist team of the United Nations to the Islamic Republic of Iran to investigate this catastrophe in all its dimensions. We also request that you take immediate measures in the direction of the legitimate punishment of the criminal and the termination of such attacks as well as the implementation of an arms embargo against the Iraqi régime and the banning of the manufacture of chemical and bacteriological weapons in the factories which are active in a number of Iraqi cities. It is evident that should the United Nations show its good will in confronting this crime, there will exist the possibility of seriously considering Your Excellency's suggested consultations. Otherwise, the party responsible for the failure of consultations will be Iraq, the very initiator of the war who becomes increasingly audacious in committing abhorrent crimes in the face of international silence.

(Signed) Abdolkarim MOUSSAVI ARDABILI
Chief Justice
The Islamic Republic of Iran

---

defa.iran-archive.com

NO: 1040

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19696
28 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 28 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith the text of the letter of His Excellency Mr. Abdolkarim Moussavi Ardabili, Chief Justice of the Islamic Republic of Iran.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

defamoghaddas.ir

years has heroically defended its sovereignty and dignity, and countless numbers of whose sons have been sacrificed in the struggle against a savage régime which, with each act of aggression, throws into the battle hundreds of thousands of barbarians who know only how to kill and destroy, our people, Mr. Secretary-General, will not stand idly by in the face of this situation and will not let these hordes occupy its territory and reduce it to slavery. The Iraqi people is therefore determined to use, in the exercise of its right of self-defence, which is an integral part of international law, all the means at its disposal to repulse the criminal invaders.

The purpose of the Charter of the United Nations, of international law and of international conventions is to protect the sovereignty and territorial integrity of States and the right of peoples to live in freedom and dignity. It is therefore unacceptable for the Organization and the international community to favour a régime which deliberately and brazenly violates those very instruments, and endangers the sovereignty and security of a free people.

We are convinced that all justice-loving people in the world know that the responsibility for the aggravation of the situation in the region rests entirely with some members of the Security Council who are bent upon usurping the role of the Council and who continue to shirk their responsibilities under the Charter by refraining from stating the basic facts, drawing the obvious conclusions and taking against the Iranian régime, which continues to pursue the war with all its killing and destruction, the measures necessary to end the conflict and pave the way for a comprehensive and lasting peace.

I should be grateful if you would have the text of this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Tariq AZIZ
Deputy Prime Minister
and Minister for Foreign Affairs
of the Republic of Iraq

---

defamogrnedias.ir

S/19695
English
Page 4

the firing of missiles on Baghdad, which has gone on for several months, and more specifically to the most recent firing of missiles on 29 February 1988. Thus, the pounding of Basra by Iranian artillery and the firing of missiles on Baghdad are apparently to be viewed as something normal, and only the bombardment of Tehran is to be considered part of the war of the cities! All these facts cast doubt on the credibility of your position and the position of certain countries.

One might well ask whether Iran, which has taken you in with its allegations and whose wishes you are fulfilling, is prepared to respect the principles of the Charter and all the provisions of international law and of all international conventions. If it is willing to do so, we are prepared, for our part, to sit down at the same table with Iran, under the auspices of the United Nations, to state that we are all bound by these principles and that we are all working for their implementation without exception.

If international humanitarian law and international conventions are your main concern, why is it that you are not concerned about the third Geneva Convention concerning prisoners of war and at the fate of the tens of thousands of Iraqi prisoners?

We call upon you to dispatch a mission immediately to investigate the situation of Iraqi prisoners of war in Iran and the fate of the 20,000 of them who, in violation of the provisions of the 1949 Geneva Convention, have not been registered with the International Committee of the Red Cross, even though it has been several years since they were captured, and the fate of 7,000 others who, although registered with ICRC, have disappeared and about whom ICRC has no information. We also call upon you to investigate the atrocities to which the prisoners of war are being subjected (massacres, tortures, brainwashing to force them to renounce their beliefs and so on), which are corroborated in reports of the International Committee of the Red Cross.

It has been nine months since the adoption of Security Council resolution 598 (1987), which is a binding resolution. Iraq has accepted the resolution, while Iran has failed formally and unequivocally to endorse it. However, the Secretariat and some members of the Security Council say nothing about this glaring reality and allow themselves to be taken in by Iran's tricks and manoeuvres. What is more, some of them are trying, either directly or indirectly, to alter the content of the Security Council resolution in order to please the barbarous and criminal Iranian régime, to encourage it to flout the United Nations Charter, the rules of international law and the principles governing relations between States, and to achieve narrow short-term objectives which are inimical to the cause of peace and security in the world. Do you not see that this kind of behaviour encourages countries not to respect the Organization which you represent and to violate the principles of the Charter and the rules of international law, especially since the Iranian régime, for which you and some members of the Security Council show so much concern, is among the countries which are most contemptuous of its rules and principles?

I wish to reaffirm that the Iraqi people, which has made an outstanding contribution to civilization and the development of human values, which for eight

/...

defenceforces.ir

Convention. The fate of more than 20,000 of them is entirely unknown, and they are not registered with ICRC, while 7,000 prisoners of those registered with ICRC have disappeared without trace. The Iraqi prisoners of war in Iran are still subjected to physical and psychological pressures to change their beliefs, and large numbers of them are forced to fight in the Iranian army against their own country, Iraq. Many prisoners have been killed while shackled with ropes after being captured at the battlefronts. Iran has also committed other abominations, such as using children on the battlefield, and has engaged in terrorism and hostage-taking on the most extensive scale, using this as a means of blackmailing States. With regard to the establishment of facts and in reply to the campaign that speaks of Iraq's use of chemical weapons, we wish to reaffirm that Iran has used chemical weapons a number of times at the battlefronts and in the towns just as it used CS gas at the beginning of the war against our forces in the town of Muhammarah and has used it at the southern and northern fronts. Iran has flouted all the laws, customs and principles that govern relations between States and peoples and has violated them in ways and on a scale that are unprecedented in the contemporary world. These acts on the part of Iran are known and documented. They have been reported by international information media on the broadest scale, discussed in United Nations bodies and corroborated in ICRC reports. I have informed you of this in many letters. In spite of that, we have not encountered from you any prompt and active response for the exposure and criticism of any of these brutal and aggressive acts to match the promptness and zeal with which you are undertaking to meet the wishes of a brutal régime that flouts, first and foremost, the Organization of which you are the Secretary-General.

At the very moment that your statement was being issued, as you are well aware, Iran was, despite the unanimous adoption of Security Council resolution 598 (1987) - a resolution which is binding - pursuing its war and aggression against Iraq, firing missiles on Kuwait and violating all the principles of international law which are based on respect for the sovereignty of other countries and non-interference in their internal affairs. Following your latest appeal to the two countries to enter into negotiations on the implementation of resolution 598 (1987), Iran embarked upon a new invasion of Iraqi territory and occupied a town and other land inside Iraq, with the knowledge of the Security Council. I have brought all these facts to your attention in convincing letters, and these facts have been reported and confirmed in the international press. However, we note that, glossing over the invasion of our country by Iran, the acts of aggression committed by Iran against Arab countries, all the flagrant violations of international law by Iran, and Iran's scorn for the organization which you represent and the resolutions adopted by it, you have concerned yourself once again with only one party to the conflict, just as Iran wants.

Since the adoption of Security Council resolution 598 (1987), I have addressed 10 letters to you, in which I informed you of the artillery bombardment and the missiles fired by Iran against Baghdad, Basra and other Iraqi towns, and in which I reported to you the number of innocent civilians, including women and children, who were victims of these savage bombardments. None of this moved you to lift a finger or to express your disapproval. Similarly, none of the countries which today are making questionable statements about the existence of a war of the cities makes any mention of the fact that, in attacking Tehran, Iraq is merely responding in kind to

defapress.ir

Annex

Letter dated 28 March 1988 from the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of Iraq addressed to the Secretary-General

I have the honour, with reference to the statement made by the official spokesman of the United Nations on 25 March 1988, to express to you our feeling of bitterness and disappointment at the biased and ill-balanced nature of the above-mentioned statement.

You know well that Iraq has, from the beginning of the conflict, emphasized its full readiness to comply with the Charter of the United Nations, all the provisions of international law and all international conventions in order to arrive at a peaceful, just, comprehensive, honourable and lasting settlement. This position has taken concrete form in the acceptance of all the resolutions adopted by the Security Council, the most recent being resolution 598 (1987), and of all the appeals and resolutions emanating from the Non-Aligned Movement and the Organization of the Islamic Conference and in Iraq's sincere and earnest co-operation with the International Committee of the Red Cross (ICRC).

As you well know, Iran has rejected the competence of the Security Council with regard to the conflict and has rejected all the resolutions adopted by the Security Council since 28 September 1980 and by the General Assembly and all the resolutions and appeals of the Organization of the Islamic Conference and the Non-Aligned Movement. The facts have proven that Iran does not believe in or adhere to the Charter of the United Nations, international law and international conventions, because they are contrary to the nature of its totally aberrant régime and contrary to its aggressive intentions and expansionist ambitions in respect of Iraq and the countries of the region. Iran describes the Charter of the United Nations and the provisions of international law and international conventions as the product of world arrogance. Numerous experiences have confirmed that, when Iran finds itself in a dilemma and discovers that this or that part of the Charter or of the provisions of international law or international conventions can meet one of its current needs, it resorts to calling for the application of that part only, to the exclusion of the others.

Iran began its aggression against Iraq in 1980 and has imposed the war on it for eight whole years; it has rejected and still rejects a peaceful settlement of the conflict.

During its war of aggression, the Iranian régime has committed every abomination from which civilized man recoils, in particular, the killing of prisoners, the severing of their limbs and their burial alive - even their murder in the prison pens. Iran expelled the International Committee of the Red Cross for two years, from November 1984 to December 1986, and prevented it from discharging its functions of protecting Iraqi prisoners. Today, it is still hindering ICRC from discharging its functions under the third Geneva Convention. Tens of thousands of Iraqi prisoners are in need of protection under the Geneva

/...

defamationlaws.ir

NO: 1039

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19695
28 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 28 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to transmit herewith a letter from Mr. Tariq Aziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq, dated 28 March 1988.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamoghadas.ir

S/19693
English
Page 2

Annex

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
1710-2228	Capital of Basra governorate, Zubayr district, Qurnah, Dayr subdistrict	61	5 citizens killed, including 3 women; 10 citizens wounded, including 4 women and 2 children; damage to 1 mosque, 8 houses and stores
2220-0430	Capital of Maysan governorate, Majar district, Kahla', Musharrah subdistrict	48	2 citizens wounded
1500-1600	Sulaymaniyah governorate: Qala Diza district	-	1 citizen wounded
0700-1030	Capital of Basra governorate, extending to the following areas: Al-Ma'qil, Al-Ashshar, Al-Burayhiyah, Harithah subdistrict, Dayr subdistrict	12	6 citizens wounded; damage to 10 vehicles
0815-1100	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district	12	-
0940-1517	Maysan governorate: Ali al-Gharbi district	48	-
0700-1200	Diyala governorate: town of Khanaqin	16	1 citizen killed; damage to 8 houses and 3 stores
0930-1215	Diyala governorate: Mandali district	21	Damage to 1 primary school
1445-1530	Wasit governorate: town of Badrah	-	Damage to 4 houses and 1 Friday mosque

defamoghadas.ir

NO: 1038

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19693
28 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 27 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our previous letters, the most recent being that contained in document S/19670 concerning the Iranian régime's continuation of its brutal acts against Iraqi civilian citizens, I have the honour to inform you that, on 25 and 26 March 1988, this régime carried out the following acts of aggression against purely residential neighbourhoods in Iraq.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamogradias.ir

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
1845-2327	Capital of Basra governorate, extending to the following areas: Al-Ma'qil, Al-Junaynah, Al-Jubaylah, Al-Zahra, Al-Jumhuriyah, Al-Hakimiyah, Al-Sa'udiyah, Qurnah district, Harithah, Zubayr, Dayr subdistrict	272	12 citizens wounded, including 2 children; 1 house destroyed; damage to 3 houses; damage to Qurnah hospital and 1 preparatory school; 3 houses set on fire; damage to 10 civilian vehicles

3. From 0700 hours to 1730 hours on 25 March 1988

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
0815-1704	Capital of Basra governorate, extending to the following areas: Al-Ma'qil, Al-Ashshar, Al-Sa'udiyah, Al-Jaza'ir, Al-Abbasiyah, Al-Burayhah, Manawi Basha, Al-Mishraq, Harithah subdistrict, Qurnah district, Zubayr	100	1 woman killed; 16 citizens wounded, including 5 women and 1 child; damage to 7 houses and 11 stores; 1 mosque and 1 civilian vehicle set on fire
0810-1100	Wasit governorate: Badrah district	67	1 citizen wounded; damage to 6 houses
1305-1430	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district	Raid by 2 aircraft, which fired 4 missiles; artillery bombardment	———
1035-1605	Maysan governorate: Ali al-Gharbi district	45	———

---

defamoghadas.ir

S/19692
English
Page 2

Annex

1. From 0700 hours to 1730 hours on 24 March 1988

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
0647-0701	Dohuk governorate: Ibrahim Khalil residential complex	1 warplane fired 2 missiles	A number of persons killed and wounded, including a number of women and children; damage to houses
1335-1630	Capital of Basra governorate, extending to the following areas: Al-Buradi'iyah, Al-Ma'qil, Al-Jumhuriyah, Dayr, Al-Junaynah, Al-Hakimiyah, Al-Jaza'ir, Qurnah district	47, including 24 launcher missiles	2 citizens killed; 2 children wounded; damage to a number of houses; destruction of 5 stores; 2 stores set on fire
1255-1523	Maysan governorate: Ali al-Gharbi district	21	———
0100	Diyala governorate	20	———

2. From 1730 hours to 0700 hours on 25 March 1988

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
1648-0220	Capital of Maysan governorate and Ali al-Gharbi district	27	———
1700-1745	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district	16	7 citizens killed, including 1 woman and 1 child; damage to 5 houses, 5 stores and 2 civilian vehicles
1700-2300	Diyala governorate: Khanaqin district	7	———
1700-2225	Wasit governorate: Badrah district	72	———

/...

defamoghadas.ir

NO: 1037

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19692
28 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 26 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our repeated letters, the most recent being that contained in document S/19670 concerning the Iranian régime's continuing bombardment of purely residential neighbourhoods in Iraq, I have the honour to inform you that, on 24 and 25 March 1988, the forces of this régime carried out the acts of aggression set forth in the annex to this letter.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-08158 0071i (E)

/...

defamogradoas.ir

S/19420/Add.11
English
Page 4

2. Urges all States and organizations to use their influence and take urgent measures, in conformity with the Charter of the United Nations, the resolutions of the Security Council and relevant international instruments, to save the lives of the Sharpeville Six.

Letter dated 11 March 1988 from the Permanent Representative of Argentina to the United Nations addressed to the President of the Security Council

In a letter dated 11 March 1988 addressed to the President of the Security Council (S/19604), the Permanent Representative of Argentina to the United Nations requested that a meeting of the Security Council be convened to consider the situation created in the South Atlantic by the United Kingdom Government's decision to conduct military manoeuvres in the region of the Islas Malvinas/Falkland Islands from 7 to 31 March 1988.

The Security Council met to consider the item at its 2800th meeting, held on 17 March 1988. The Council continued its discussion of the item at its 2801st meeting, also held on 17 March 1988.

In the course of the meetings, the President, with the consent of the Council, invited the representatives of Bolivia, Colombia, Costa Rica, Ecuador, Guatemala, Guyana, India, Mexico, Nicaragua, Panama, Peru, Spain, Uruguay and Venezuela at their request, to participate in the discussion without the right to vote.

In response to the request dated 15 March 1988 from the Acting Chairman of the Special Committee on the Situation with regard to the Implementation of the Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples, the President, with the consent of the Council, extended an invitation under rule 39 of the Council's provisional rules of procedure to the Acting Chairman of that Committee at the 2800th meeting.

Letter dated 17 March 1988 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of Nicaragua to the United Nations addressed to the President of the Security Council

In a letter dated 17 March 1988 addressed to the President of the Security Council (S/19638), the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of Nicaragua to the United Nations requested that a meeting of the Security Council be convened urgently and immediately, in order to consider the serious situation created by the escalation of threats and aggression against his country and by the decision taken by the United States Government on the previous day to send its troops to Honduran territory.

The Security Council met to consider the item at its 2802nd meeting, held on 18 March 1988, on the basis of the above request.

In the course of the meeting, the President, with the consent of the Council, invited the representatives of Colombia, Costa Rica, Honduras, Nicaragua and Peru, at their request, to participate in the discussion without the right to vote.

---

defamoushaqbas.ir

"Sharpeville Six", as well as South Africa's decision to execute them on Friday, 18 March 1988.

The Security Council resumed its consideration of the item at its 2799th meeting, held on 16 March 1988, on the basis of the above request.

The President called attention to the text of a draft resolution (S/19627) submitted by Algeria, Argentina, Nepal, Senegal, Yugoslavia and Zambia.

The Security Council then proceeded to vote on the draft resolution (S/19627) and adopted it unanimously as resolution 610 (1988).

Resolution 610 (1988) reads as follows:

The Security Council,

Recalling its resolutions 503 (1982), 525 (1982), 533 (1983) and 547 (1984) which, inter alia, expressed its grave concern that the Pretoria régime's practice of sentencing to death and executing its opponents has adverse consequences on the search for a peaceful resolution of the South African situation,

Gravely concerned at the deteriorating situation in South Africa, the worsening human suffering resulting from the apartheid system and, inter alia, the South African régime's renewed state of emergency, its imposition of severe restrictions on 18 anti-apartheid and labour organizations and 18 individuals committed to peaceful forms of struggle on 24 February 1988 and the harassment and detention of church leaders on 29 February 1988, all of which further undermine the possibilities of a peaceful resolution of the South African situation,

Having considered the question of the death sentences passed on 12 December 1985 in South Africa on Mojalefa Reginald Sefatsa, Reid Malebo Mokoena, Oupa Moses Diniso, Theresa Ramashamola, Duma Joseph Khumalo and Francis Don Mokhesi, known as the Sharpeville Six, as well as the decision to execute them on Friday, 18 March 1988,

Conscious that the Court proceedings of the Sharpeville Six show that none of the six young South Africans convicted of murder were found by the Court to have caused the actual death of the Councillor and that they were convicted of murder and sentenced to death only because the Court found that they had a "common purpose" with the actual perpetrators,

Deeply concerned at the Pretoria régime's decision to execute the Sharpeville Six on Friday, 18 March 1988, in defiance of world-wide appeals,

Convinced that these executions, if carried out, will further inflame an already grave situation in South Africa,

1. Calls upon the South African authorities to stay execution and commute the death sentences imposed on the Sharpeville Six;

/...

defamationdads.ir

"The members of the Security Council insist that Iran and Iraq immediately cease all such attacks and desist forthwith from all acts that lead to the escalation of the conflict and which thereby create further obstacles in the way of implementation of resolution 598 (1987) and undermine the efforts of the Security Council to put an early end to this conflict in accordance with the resolution.

"They are convinced that the recent escalation has demonstrated the need for full and rapid implementation of resolution 598 (1987).

"Determined to bring the conflict between Iran and Iraq to an early end, the members of the Security Council reaffirm their strong commitment to the implementation of resolution 598 (1987) as an integrated whole which is the only basis for a comprehensive, just, honourable and lasting settlement of the conflict.

"They express grave concern that resolution 598 (1987), which has a mandatory character, has not yet been implemented.

"The members of the Security Council take note of the statement made by the Secretary-General to them on 14 March 1988. They encourage him to continue his efforts as endorsed by the Security Council to secure implementation of resolution 598 (1987) and, in this connection, support his intention to invite the Governments of Iran and Iraq to send, at the earliest possible date, their foreign ministers, or another senior official, as a special emissary to New York to enter into urgent and intensive consultations with the Secretary-General. They request the Secretary-General to submit to the Security Council, within three weeks, the report on his consultations with the two sides.

"The members of the Security Council reaffirm their determination, in accordance with operative paragraph 10 of resolution 598 (1987), to consider promptly, in the light of the Secretary-General's renewed efforts to secure implementation of this resolution, further effective steps to ensure compliance with it."

The question of South Africa (see S/12269/Add.12, S/12269/Add.13, S/12269/Add.43, S/12269/Add.44, S/12269/Add.49, S/12520/Add.4, S/13033/Add.13, S/13033/Add.37, S/13737/Add.23, S/13737/Add.50, S/14326/Add.5, S/14326/Add.34, S/14326/Add.50, S/14840/Add.14, S/14840/Add.38, S/14840/Add.49, S/15560/Add.23, S/16270/Add.1, S/16270/Add.32, S/16270/Add.42, S/16270/Add.49, S/16880/Add.9, S/16880/Add.10, S/16880/Add.29, S/16880/Add.33, S/17725/Add.23, S/17725/Add.47, S/18570/Add.7, S/19420/Add.9 and S/19420/Add.10).

In a letter dated 15 March 1988 addressed to the President of the Security Council (S/19624), the Permanent Representative of Zambia to the United Nations requested that an urgent meeting of the Security Council be convened to consider the question of the death sentences passed by the régime of South Africa on Mojolefa Reginald Sefatsa, Reid Moleho Mokoena, Oupa Moses Diniso, Theresa Ramashamola, Duma Joshua Khumalo and Francis Don Mokhesi, known as the

/...

defenceforcedas.ir

NO: 1036

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19420/Add.11
25 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

SUMMARY STATEMENT BY THE SECRETARY-GENERAL ON MATTERS OF WHICH THE SECURITY COUNCIL IS SEIZED AND ON THE STAGE REACHED IN THEIR CONSIDERATION

Addendum

Pursuant to rule 11 of the provisional rules of procedure of the Security Council, the Secretary-General is submitting the following summary statement.

The list of items of which the Security Council is seized is contained in documents S/19420 of 11 January 1988 and S/19420/Add.7 of 25 February 1988.

During the week ending 19 March 1988, the Security Council took action on the following items:

The situation between Iran and Iraq (see S/13737/Add.38, S/13737/Add.39, S/13737/Add.41, S/13737/Add.42, S/13737/Add.43, S/14840/Add.28, S/14840/Add.40, S/15560/Add.44, S/16270/Add.12, S/16880/Add.9, S/16880/Add.16, S/17725/Add.7, S/17725/Add.8, S/17725/Add.11, S/17725/Add.39, S/17725/Add.40, S/17725/Add.51, S/18570/Add.29 and S/18570/Add.51).

The Security Council resumed its consideration of the item at its 2798th meeting, held on 16 March 1988 in accordance with the understanding reached in the Council's prior consultations.

The President stated that, following consultations of the Council, he had been authorized to make the following statement (S/19626) on behalf of the Security Council:

"The members of the Security Council express grave concern over the fact that the tragic conflict between Iran and Iraq continues and has entered its eighth year.

"They strongly deplore the escalation of the hostilities between these two countries, particularly the attacks against civilian targets and cities that have taken a heavy toll in human lives and caused vast material destruction, in spite of the declared readiness of the belligerent parties to cease such attacks.

defamnoghadas.ir

NO: 1035

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19690
25 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 25 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that the Government of the Islamic Republic of Iran has declared Saturday 26 March 1988 a day of national mourning in the memory of the victims of the chemical bombing of Halabja by the Ba'athist régime of Iraq as well as the massacre of Palestinians at the hands of the Zionist régime occupying Quds. It is, therefore, requested that on the said day, the flag of the Islamic Republic of Iran at the United Nations premises be accordingly half raised.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-08113 0107d (E)

defamoghaddas.ir

(12) On 17 January 1988, at 09:23 hours, American ship No. 996 at the position of 2544 N and 5515 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2610 N and 5520 E not to fly closer to the ship.

(13) On 20 January 1988, at 08:15 hours, American ship No. 19 at the position of 2517 N and 5708 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2539 N and 5714 E flying over Iranian territorial waters not to fly closer to the ship.

(14) On 21 January 1988, at 12:53 hours, American ship No. 19 at the position of 2625 N and 5643 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2613 N and 5650 E not to fly closer to the ship.

(15) On 7 February 1988, at 16:00 hours, American ship No. 26 at the position of 2550 N and 5524 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2556 N and 5524 E not to fly closer to the ship.

Interception of Iranian sea-patrol aircraft
by United States aircraft

(1) On 18 January 1988, at 10:15 hours, an American F-18 aircraft at the position of 2450 N and 5900 E intercepted an Iranian sea-patrol aircraft for the duration of 5 minutes.

(2) On 20 January 1988, at 08:50 hours, two American F-18 aircraft at the position of 2510 N and 5812 E intercepted an Iranian sea-patrol aircraft for the duration of 5 minutes.

---

defamognaddas.ir

S/19687
English
Page 2

Annex

Warnings by United States ships to Iranian sea-patrol aircraft

(1) On 2 January 1988, at 09:05 hours, an American ship at the position of 2630 N and 5610 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2635 N and 2615 E flying over Iranian territorial waters not to fly closer to the ship.

(2) On 2 January 1988, at 14:50 hours, an American ship at the position of 2520 N and 5730 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2525 N and 5730 E not to fly closer to the ship.

(3) On 3 January 19[illegible], at 10:35 hours, an American ship at the position of 2455 N and 5753 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2500 N and 5750 E not to fly closer to the ship.

(4) On 5 January 1988, at 09:50 hours, an American ship at the position of 2546 N and 5655 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2614 N and 5648 E not to fly closer to the ship.

(5) On 7 January 1988, at 12:15 hours, an American ship at the position of 2535 N and 5640 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2539 N and 5658 E not to fly closer to the ship.

(6) On 8 January 1988, at 15:30 hours, an American ship at the position of 2450 N and 5657 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2523 N and 5809 E flying over Iranian territorial waters not to fly closer to the ship.

(7) On 8 January 1988, at 16:30 hours, an American warship at the position of 2450 N and 5657 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2532 N and 5806 E flying over Iranian territorial waters not to fly closer to the ship.

(8) On 13 January 1988, at 15:02 hours, an American ship at the position of 2525 N and 5724 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2583 N and 5721 E flying over territorial waters at a distance of 12 miles from the ship not to fly closer to the ship.

(9) On 14 January 1988, at 15:35 hours, American ship No. 58 at the position of 2508 N and 5708 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2510 N and 5657 E at a distance of 11 miles from the ship not to fly closer to the ship.

(10) On 14 January 1988, at 15:40 hours, American ship No. 42 at the position of 2500 N and 5711 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2500 N and 5654 E at a distance of 17 miles from the ship not to fly closer to the ship.

(11) On 14 January 1988, at 15:43 hours, American ship No. 20 at the position of 2458 N and 5720 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2455 N and 5704 E at a distance of 17 miles from the ship not to fly closer to the ship.

/...

defamationadas.ir

NO: 1034

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19687
25 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 25 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to enclose herewith a list of violations of the rules of international law and the territorial sovereignty of the Islamic Republic of Iran by the United States forces in the Persian Gulf.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-08089 0127j (E)

/...

defamogradas.ir

S/19686
English
Page 2

Annex

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
0930-1030	Sulaymaniyah governorate: Qala Diza district	9	4 citizens, including 2 children, were wounded; 3 dwellings were damaged
0318	Centre of Basra city	15	1 man was killed and 1 woman wounded; 1 civilian vehicle and a number of dwellings were damaged
0305	Diyala governorate: Khanaqin district		
0840-1716	Centre of Basra governorate including the following: Al-Ma'qil, Al-Jubaylah, Al-Jaza'ir, Al-Ribat, Al-Sa'udiyah, Old Basra, Al-Dakir, Al-Sa'i, Al-Aliyah, Al-Buradi'iyah, Al-Batihah, Al-Jazirah and Al-Qurnah	114	1 primary school and a number of dwellings and businesses were damaged
1135-1620	Maysan governorate: Ali Al-Gharbi district	55	1 woman was wounded
0100-0600	Diyala governorate: Khanaqin district	13	
2300-1735	Centre of Basra governorate including the following: Al-Ashshar, Al-Jubaylah, Al-Junaynah, Al-Jumhuriyah, Al-Zahra quarter, Al-Aliyah, Al-Hakimiyah, Old Basra, Al-Tuwaysah, Al-Sa'i, Sa'd Square, Kut, Al-Hujjaj, Al-Ribat and Al-Qurnah district	163	4 citizens were wounded; 3 dwellings were destroyed, a number of other houses were damaged and 1 dwelling was set ablaze
1015	Diyala governorate: Khanaqin district		2 women were wounded; 1 house was destroyed and 3 others were damaged

---

defapoghadas.ir

NO: 1033

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19686
25 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 25 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our numerous letters, the latest of which was contained in document S/19670, concerning the Iranian régime's continued bombardment of purely residential areas in Iraq, I have the honour to inform you that, on 22, 23 and 24 March 1988, the forces of that régime carried out a series of acts of aggression details of which are set forth in the attached annex.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as an official document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamogmadgas.ir

A/43/239
S/19682
English
Page 2

Lack of immediate and effective action by the United Nations in the face of the latest unprecedented use of chemical weapons against civilians is yet another dangerous message as regards the impunity of war criminals. It is horrifying even to speculate how the Iraqi war criminals would interpret this message in planning and carrying out their future acts of genocide and other crimes against humanity.

In view of the above, the Islamic Republic of Iran once again requests the immediate dispatch of the United Nations team of experts on chemical weapons to the area without further delay.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the General Assembly, under item 63 of the preliminary list, and of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

---

defamoghaddas.ir

NO: 1032

UNITED NATIONS

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/239
S/19682
25 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Item 63 of the preliminary list*
CHEMICAL AND BACTERIOLOGICAL (BIOLOGICAL)
WEAPONS

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 24 March 1988 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General

Upon instructions from my Government and pursuant to my previous letters concerning the use of chemical weapons by the Iraqi régime, I have the honour to inform you that the Iraqi régime has persisted in attacking civilian quarters inside the Islamic Republic of Iran with chemical weapons.

On 22 March 1988, the suburbs of Sardasht and the villages of Namshaz, Tazvar, Valak and Ghal'eh-ji in the vicinity of Marivan became the latest targets of Iraqi chemical warfare. The chemical agents were employed in three separate aerial bombardments by 13 aircraft.

As a result of this latest Iraqi atrocity, 31 people have so far been martyred and 450 others seriously injured. The martyrs include a one-year-old child and an 80-year-old man.

It is indeed regrettable that the United Nations has remained indifferent not only when Iraq used chemical weapons against combatants but also when it resorted to the heinous crime of using chemical weapons against Iranian and Iraqi civilians. The history of the use of chemical weapons by the war criminals in Baghdad clearly illustrates the fact that the inaction of the United Nations - caused by political expediency - has only emboldened the Iraqi rulers to increase the intensity and gravity of their crimes. The recent systematic and large-scale use of chemical weapons against civilians is the most unfortunate illustration of the effects of past inaction on the part of the international community.

* A/43/50.

defamohadas.ir

-19-

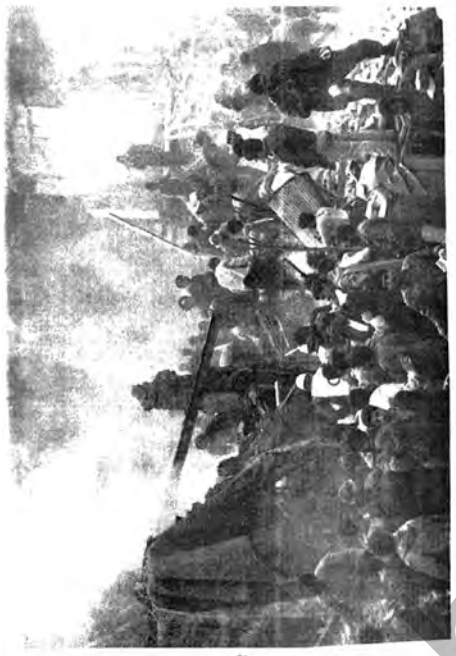

-20-

-21-

-22-

defenceforumindia.com

-15-

-16-

-17-

-18-

defamographies.ir

-11-

-12-

-13-

-14-

defapress.ir

-7-

-8-

-9-

-10-

defenceforces.ir

defenceforces.ir

NO: 1031

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19680
24 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 23 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to enclose herewith a series of photographs depicting the death and destruction wrought by the savage Iraqi attacks against the cities of the Islamic Republic of Iran. These photographs are sent to you in the hope that they will bring to life the enormity of the outrageous Iraqi war crimes, in response to which the international community has so far assumed a deplorable silence.

It would be highly appreciated if this letter and its annexed photographs were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-07942 0097c (E)

-2-

ANNEX

defamogradgas.ir

NO: 1030

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19670
22 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 22 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our repeated letters concerning the Iranian régime's continued bombardment of purely residential areas in Iraq, the latest of which was contained in document S/19652, I have the honour to inform you that on 20 and 21 March 1988 the forces of that régime carried out the acts of aggression detailed in the attached annex.

I should be grateful if you would have this letter and its annex distributed as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-07671 0132h (E) /...

Annex

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
0825-1640	Centre of Basra governorate, in particular the following districts: Al-Tuwaysah, Al-Sa'i, Al-Sa'udiyah, Al-Dakir, Old Basra, Al-Ashshar, Al-Abbasiyah, Al-Jaza'ir, Al-Hakimiyah, Al-Batihah, Manawi Basha, Nadhran, Zubayr district, Nayr village	130	1 child killed and 3 citizens, including 1 woman, wounded; 1 dwelling house burned; several other houses and commercial premises damaged
0645-1622	Wasit governorate, Tay Al-Gharbi district	64	-
1240-1300	Sulaymaniyah governorate, Qala Diza district	8	2 citizens killed and 2 others, including 1 woman, wounded
1800-2040	Centre of Basra governorate	4	-
1800-1830	Sulaymaniyah governorate, Arbit village, Al-Ukhuwa residential complex	-	1 citizen killed and 2 others, including 1 woman, wounded

defamoghaoras.ir

NO: 1029

UNITED NATIONS

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/233
S/19669
22 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Item 63 of the preliminary list*
CHEMICAL AND BACTERIOLOGICAL
(BIOLOGICAL) WEAPONS

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 22 March 1988 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General

Upon instructions from my Government and pursuant to my previous letters concerning the unprecedented use of chemical weapons by the Iraqi régime, I have the honour to draw Your Excellency's attention to General Assembly resolution 42/37 C entitled "Measures to uphold the authority of the 1925 Geneva Protocol and to support the conclusion of a chemical weapons convention". In paragraph 4 of that resolution, the General Assembly:

> "Requests the Secretary-General to carry out investigations in response to reports that may be brought to his attention by any Member State concerning the possible use of chemical and bacteriological (biological) or toxin weapons that may constitute a violation of the 1925 Geneva Protocol or other relevant rules of customary international law in order to ascertain the facts of the matter, and to report promptly the results of any such investigation to all Member States."

The Government of the Islamic Republic of Iran has brought to Your Excellency's attention a very serious escalation in the use of chemical weapons by Iraq, primarily against civilian populations. It has officially requested the immediate "dispatch of the United Nations team of Experts on Chemical Weapons to the region to investigate the extent of Iraqi crime and to report to the international community". It is imperative that immediate action by you, in line with the provisions of General Assembly resolution 42/37 C, be adopted in order to "uphold the authority of the 1925 Geneva Protocol".

* A/43/150.

88-07665 0094f (E) /...

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the General Assembly, under item 63 of the preliminary list, and of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

defamationdata.ir

NO: 1028

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19665
21 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 21 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, and pursuant to my previous letters, I have the honour to inform that the Iraqi régime, in continuation of its criminal policy of resort to chemical weapons against civilians, used chemical weapons against three additional Iranian villages.

In the morning of 18 March 1988, the villages of Ghal'a, Marg-Sharani, and Serah-e-Hezbollah, situated on Sanandaj-Marivan Highway, were chemically bombarded. As a result of this latest Iraqi war crime, at least 40 people were martyred and more than 100 others seriously injured. Several children were among the martyrs.

We hereby reiterate our urgent request for the dispatch of the United Nations team of Experts on Chemical Weapons to the region to investigate the extent of Iraqi crime and to report to the international community.

It will be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-07543 0086e (E)

defamoghaddas.ir

S/19664
English
Page 2

Annex

Letter dated 19 March 1988 from the Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Secretary-General

The Iraqi régime's use of chemical weapons against cities and civilians which is a clear violation of the most basic norms of international law and particularly the 1925 Geneva Protocol has been repeatedly brought to the attention of the international community, and in several instances documented by the United Nations expert missions.

It is regrettable that despite the clarity and ambiguity of the evidence presented and in spite of the conclusive reports of the UN expert missions, the Security Council has failed to take any effective measures in order to prevent further commission of this heinous war crime by the Iraqi rulers. This irresponsible and indifferent attitude of the Security Council has indeed encouraged and emboldened Iraq to employ chemical weapons even against innocent Iraqi civilians.

According to the available information, on March 18, 1988, the Iraqi régime resorted to indiscriminate chemical bombardment of the liberated cities of Khormal and Halabcheh as well as their surrounding villages. As a result, more than 5000 Iraqi Kurdish civilians have been martyred and more than 4000 others have been seriously injured. Unfortunately most of the victims are women and young children. In order to inform the international community of the magnitude of this barbarism and to register yet another example of Iraqi war crimes, further details of these inhuman attacks will be provided by the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran in due course.

Are these latest manifestations of barbaric and inhuman policies of the Iraqi régime - representing the most clear cases of war crimes - not sufficient for the United Nations and the Security Council to understand the real nature of the Iraqi régime?

What is the effect of these crimes on the one hand and the silence of the United Nations on the other? Have they not turned the Charter of the United Nations, the Universal Declaration on Human Rights and other international instruments into empty and ineffective slogans?

Is it not an unprecedented phenomenon in the history of crimes against humanity that a régime resorts to chemical weapons against the same population which it claims to be protecting?

/...

S/19664
English
Page 3

It is necessary to reiterate in most clear terms that these unprecedented crimes and the inaction and silence of the international fora have only strengthened the resolve of our great people to annihilate the roots of aggression and mischief. It is evident that the Iraqi régime and its supporters will have to bear complete responsibility for the consequences of its war crimes.

Ali-Akbar VELAYATI
Minister for Foreign Affairs of the
Islamic Republic of Iran

---

defamationdocs.ir

NO: 1027

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19664
21 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 19 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to enclose herewith the text of the letter dated 19 March 1988 from His Excellency Dr. Ali-Akbar Velayati, Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to Your Excellency.

It will be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

defamogrnaddas.ir

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
1200-2130	Diyala governorate: Khanaqin district	16	Damage to 3 houses
0555-1655	Wasit governorate: Badrah district	33	———
1320-1726	Maysan governorate: Ali al-Gharbi district	49	———
0350-0550	Capital of Maysan governorate	11	1 citizen wounded; damage to 3 houses
1700-1900	Sulaymaniyah governorate: Qala Diza district	21	4 citizens wounded, including 1 child and 1 woman
0725-1548	Capital of Basra governorate, including the following areas: Al-Sa'udiyah, Al-Dakir, Al-Ma'qil, Al-Ashshar, Al-Junaynah, Al-Najibiyah, Al-Shuhada quarter, Al-Abullah, A-Jam'iyat quarter	147	6 citizens killed, including 2 children; 36 citizens wounded, including 4 children and 7 women; damage to 20 houses, 1 house set on fire and damage to 9 civilian vehicles
0655-1700	Sulaymaniyah governorate: outskirts of the town, Qala Diza district, Barika residential complex	25	10 citizens killed, including 1 child and 1 woman; 19 citizens wounded, including 5 children and 3 women; damage to 2 houses
0810-0940	Wasit governorate	34	Damage to 1 house and 1 store
0900	Maysan governorate: Ali al-Gharbi district, Majar al-Kabir district, village of Zubaydat and Wansah	15	———
1700-0055	Basra governorate: city centre, Al-Harithah sub-district, Zubayr district	35	1 citizen killed; 18 citizens wounded, including 7 women and 6 children

/...

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
1900-2130	Diyala governorate: Khanaqin district	28	Damage to 8 houses, 6 stores and 1 civilian vehicle

---

defaroghadas.ir

S/19657
English
Page 2

Annex

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
0750-1555	Centre of Basra city, including the following areas: Al-Ma'qil, Al-Andalus, Al-Ashshar, Al-Dakir, Kuwait Street, Al-Jaza'ir, Al-Hakimiyah, Al-Sa'i, As'adi, Al-Jamilah, Al-Ribat, Qurnah district, Zubayr district	136	2 citizens killed; 12 wounded, including 3 women and 1 child; damage to 14 houses, 1 market, 2 primary schools, 8 stores and 5 civilian vehicles
0741-0753	Arbil governorate: Koi Sanjaq district	Raid by 2 warplanes	18 citizens wounded
0640-1455	Capital of Sulaymaniyah governorate and Qala Diza district	28	1 citizen wounded; damage to 13 houses
0700-1400	Darbandikhan district	51	———
1200-1400	Sulaymaniyah governorate: Iroid sub-district, Baraka residential complex and Nasr residential complex	6	1 citizen killed; 7 citizens wounded, including 2 children and 3 women
1045-1059	Dohuk governorate: Amadiyah district	Raid by 2 warplanes, which fired 2 missiles	———
1600-1650	Diyala governorate: Khanaqin district	26	Damage to 5 houses and 7 stores
0754-1135	Wasit governorate: Badrah town	54	———
0145-0445	Capital of Maysan governorate and Al-Majar district	50	Damage to 9 houses
1950-2005	Wasit governorate: Badrah district	15	———
1700-1755	Capital of Basra governorate, including the following areas: Al-Ashshar, Al-Sa'udiyah, Al-Jumhuriyah, Al-Zahra quarter, Manawi Basha, Al-Hakimiyah, Al-Ma'qil, Al-Dakir, Al-Tuwaysah, Al-Sa'i	69, including 20 launcher missiles	12 citizens wounded, including 3 women and 5 children; damage to 2 schools, 4 houses and 5 stores

/...

defamoghadas.ir

NO: 1026

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19657
21 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 21 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our repeated letters, the most recent being that contained in document S/19644 concerning the Iranian régime's continuing bombardment of purely residential neighbourhoods in Iraq, I have the honour to inform you that, on 17, 18, 19 and 20 March 1988, the forces of this régime carried out the acts of aggression set forth in the annex to this letter.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamogrnadqas.ir

These statements, which are clear in meaning and purpose, cast further light on many of the facts affirmed by Iraqi officials in their talks and correspondence with you and with the Security Council since the adoption of resolution 598 (1987) on 20 July 1987 up to the present, and particularly during recent events.

The head of the Iranian régime admits that he regards resolution 598 (1987) as a "act of pressure" on Iran and that he has succeeded in surmounting this "pressure". Thus we see confirmed what we said to you and to the members of the Security Council concerning the Iranian manoeuvres and attempts to mislead that Iran undertook in order to avoid the implementation of resolution 598 (1987) and to divert it from its basic intent as a binding and comprehensive resolution aimed at establishing a comprehensive and just peace, a peace that the head of the Iranian régime considers equivalent to a "defeat". The head of the Iranian régime's boasts about Iraqi towns, villages and territory occupied by Iranian forces in recent days, after all the feigned outcry raised by this régime about the so-called "war of the cities" confirms what we have said about the expansionist nature of this régime and its ambitions regarding Iraqi territory, even after the adoption of Security Council resolution 598 (1987). It also confirms what we warned of in the letter addressed to you by the Minister for Foreign Affairs on 16 March 1988, when he said that the bombardment of Halabjah was but an attempt to prepare for fresh aggression. The aggression has actually occurred, and Iranian forces have occupied this Iraqi town under cover of the spurious outcry about the war of the cities.

These statements fully confirm the error of which we warned and into which the Security Council fell when it proceeded to deal with Iranian manoeuvres and with the particulars of the situation at the expense of the basic issue, the issue of acceptance of resolution 598 (1987) and action to implement it. After these proofs emanating from the head of the Iranian régime himself, we have no course open to us but to place upon the parties that urged the Council to follow that erroneous course the full responsibility for what has happened and for the new occupation of more Iraqi territory.

The time has come for the Security Council, after eight months of hesitation and procrastination, to face up to the facts as they are and to act in accordance with its legal and moral responsibilities and for those who seek for narrow advantages to desist from their course, which helps, directly or indirectly, to encourage the aggressive Iranian régime to prolong the duration of the war and to carry out more slaughter, destruction and territorial occupation.

I request you to have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

---

defanoosnegas.ir

extensive area, bounded on one side by Darbandikhan lake, which is a very big lake, and on the other by the lofty Surin mountain chain. Our forces have gained control over all this area and fortified their positions there, and all this area has been liberated (praise be to God) by the superiority of our warriors, [who] have entered the plain. And what a plain! A very extensive plain. A plain is the best area for tank warfare, and our warriors crossed the heights, entered the plains and occupied some of the towns located on the slopes of these heights. They purged the plain completely and took control of four to five Iraqi towns. My injunction to our mighty warriors was to continue the operation and to aim the blows, as our beloved Imam said in his message. The enemy is weak and on the defensive, and our mighty and valiant warriors must never allow the enemy to draw breath. The people must not leave the front. The young must continue pouring to the warfronts. Our warriors must retain their readiness and their zeal. Information confirms that the number of volunteers has greatly increased over the previous figure, and this is proof of the zeal of our people. This zeal must continue, and the trained troops, particularly the forces of commanders and leaders of divisions must prepare themselves and go to the fronts".

With regard to resolution 598 (1987) and the position of the international community calling for a peaceful and comprehensive solution to the conflict, Khamenei said:

"The sole point on which the dominant forces in the world agree, the United States of America, the major European Governments, the Soviet Union and their clients alike, and which they regard as a good point for the purpose of putting pressure on the Islamic Republic is this same imposed war. They have felt that either this war must end with the defeat of the Islamic Republic or else, if it is not defeated in this war, they will endeavour to compel it accept a humiliating peace, which, in fact, would constitute a de facto defeat - either a military defeat or a political defeat. From the start and up to the present, if you look at the course followed by the major Powers in the world, whether East or West, whether United States or European, they follow this course, namely, seeking to end the war either by a military defeat of the Islamic Republic or by its political defeat. Last year, vigourous international political moves began in the Security Council, and the Council, in which the major Powers participate, was mobilized to put pressures on Iran. Resolution 598 (1987), which was endorsed by the Security Council, is, in fact, a means of putting pressure on the Islamic Republic of Iran, although, of course, we were able, with God's help, to direct the course of action regarding resolution 598 (1987) in such a way as to make them suffer damage and loss and to make our enemy suffer damage and loss. They did not intend to formulate the resolution in such a way that we could benefit from it. They formulated the resolution so that it might be a tool for putting pressure on Iran. Their analysis was that the Islamic Republic would inevitably fall. They thought that the Islamic Republic had no capacity for facing up to any action they might take against it, whether an arms embargo or resolution 598 (1987)".

defa-library.ir

NO: 1025

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19655
21 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 19 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Further to the letter from the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of Iraq dated 13 March 1988, I have the honour to draw your attention to the sermon delivered by the head of the Iranian régime, Ali Khamenei, on the afternoon of Friday, 18 March 1988. I quote below some passages from it in which he boasts of his régime's forces occupation of Iraqi territory and towns and which clearly confirms Tehran's insistence on continuing the war and the expansionist aggression against Iraq and on rejecting Security Council resolution 598 (1987).

With regard to Iraqi territory invaded by Iranian forces following the intensive bombardment of which I informed you in my above-mentioned letter, Khamenei said:

"This area is an important Iraqi frontier area, and this area, namely, the area of Shahrizur, the Zur plain and the towns located therein, are among the areas whose inhabitants have, in the past, and throughout history been opposed to the Iraqi régime and to this ungodly Aflaqi Baathist régime because of the religious and ideological past of this area. This area covers approximately 1,000 square kilometres and is fertile and suitable for agriculture. It has wooded areas and contains a large number of villages - approximately 300 - and a number of towns. Control of these towns has been achieved (praise be to God) in these four stages of these operations, the most recent being the one that took place this morning, when we announced that all the towns and villages of this area had fallen under the control of the warriors of Islam. The operations in this area have achieved their prescribed goals in full - nay, they have achieved even more than what was prescribed. The area of Halabjah is regarded as a religious area, and, as I have said, the population of this area are Muslims and have been our brothers and our true allies for a long time. This area is fertile from both the natural and the human viewpoints. It is a Muslim area, and Halabjah is regarded, approximately speaking, as the centre of religious learning of our brothers the Kurds. It was inhabited formerly by many ulema, and that is still the case. Last year, we received a number of the major ulema of Halabjah who had fled from the injustice and oppression of the Saddam régime and taken refuge in the Islamic Republic. They now live in our territory. It is, then, an important and

defenceadvocates.ir

NO: 1024

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL
S/19654
21 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 19 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to inform you that the aggressor Iranian armed forces bombarded purely civilian residential centres in Iraq with artillery and warplanes from 0700 hours until 1730 hours (local time) on 18 March 1988, as follows:

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
0015-1505	Capital of Basra governorate, including the following areas: Al-Ma'qil, Al-Dakir, Tariq quarter Al-Asma'i, Al-Jumhuriyah, Old Basra, Al-Aliyah, Al-Hakimiyah, Qurnah district	125	9 citizens killed, including 1 woman and 1 child; 30 citizens wounded, including 5 women and 5 children; destruction of 2 houses; damage to 22 other houses, 8 vehicles and 2 schools
0548-0550	Nineveh governorate, including the following areas: Wadi al-Ayn in New Mosul, Shaykhan district	Raid by 1 warplane	6 citizens killed, including 3 children and 2 women; 39 citizens wounded, including 3 children and 11 women; destruction of 7 houses and damage to 67 other houses; destruction of 5 vehicles and damage to 17 civilian vehicles and 1 school

88-07437 0123h (E) /...

S/19654
English
Page 2

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
0600-1200	Diyala governorate: Khanaqin district	64	2 women wounded; 2 houses destroyed; damage to 7 other houses
1115-1315	Wasit governorate: Badrah district	46	

I request you to have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamoghadas.ir

NO: 1023

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19653
21 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 19 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to inform you that, between 1708 hours on 17 March 1988 and 1800 hours on 18 March 1988 local time, the aggressive Iranian armed forces bombarded purely urban residential areas in Iraq. The details are as follows:

Time	Place	Number of missiles	Casualties and damage
1708-2100	The centre of Basra city, and the following areas: Sa'udiyah, Al-Jaza'ir, Al-Jazirah, Al-Buradi'iyah, Al-Hakimiyah, Al-Mutayhah, Al-Sa'i, Al-Dakir, Al-Asma'i, Al-Tuwaysah, Al-Tahsiniyah, Al-Zahra and Al-Jumhuriyah; Al-Harithah subdistrict; Qurnah district	138	5 citizens, including 3 children, killed; 24 citizens, including 5 children and 7 women, injured; 4 dwellings destroyed; and Basra General Hospital, Al-Ashar preparatory school and 3 vehicles damaged
1819-1828	The following residential areas of the capital of Arbil governorate: Badawah, Aswaq, Sirwan, Shuresh and Al-Mu'allimin	Raid by 2 war-planes	3 citizens, including 2 children, killed; 51 children and 20 women injured; and 21 dwellings, Salah Al-Din mosque and 3 vehicles damaged
1345-2300	The capital of Sulaymaniyah governorate and its outskirts; Qala Diza district, and Beymalik housing complex	62	2 citizens killed and 4 injured; and 6 dwellings damaged
0715-1800	In Diyala governorate: Khanaqin	43	2 women injured

88-07415 0096f (E)

/...

S/19653
English
Page 2

I should be grateful if you would have this letter distributed as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamoghaddas.ir

NO: 1022

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19652
21 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 19 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Acting on instructions from my Government and further to the letter dated 14 March 1988 addressed to you by Mr. Tariq Azziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Iraqi Republic, and to my letter dated 16 March 1988, I have the honour to inform you that the aggressive, expansionist Iranian régime fired the following ground-to-ground missiles at the cities of Baghdad, Mosul and Kirkuk on 16 and 18 March 1988:

Date	Time	Place	Number of missiles
16 March 1988	1236 hrs.	Baghdad	1
18 March 1988	1308 hrs.	Mosul	1
18 March 1988	1930 hrs.	Kirkuk	1
18 March 1988	2003 hrs.	Mosul	1
	Total number of missiles		4

The four missiles landed in residential neighbourhoods in the above-mentioned cities, killing or wounding a number of civilians, including women and children, and damaging a number of dwellings, stores, civilian vehicles and other property.

I should be grateful if you would have this letter distributed as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-07421 0126b (E)

defamogmadgas.ir

NO: 1021

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19651
18 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 18 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instruction from my Government, I have the honour to inform you that on this day, the criminal Iraqi régime bombarded the villages of Ghalehchi and Margsharai in the vicinity of Marivan on the main Sanandaj-Marivan road. As a result, 45 civilians were martyred and 100 injured; the martyrs included some children.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-07271 0125b (E)

defamographadas.ir

NO: 1020

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19650
18 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 18 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instruction from my Government and further to my letter of 17 (S/19639) and the two letters of 18 March 1988 (S/19647 and S/19648), I have the honour to inform you that yesterday afternoon, 17 March 1988, the camp inhabited by Iraqi Kurdish immigrants in the vicinity of Marivan became the target of massive chemical attacks by Iraq. As a result 5 people have so far been reported to have been martyred and 16 others injured.

Due to the escalation and gravity of Iraqi resort to the chemical warfare, it is urgently requested that Your Excellency arranges for an expert team of the United Nations on chemical warfare to carry out on sight investigation and to report to the international community.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

88-07265 0088f (E)

defamogr.addas.ir

S/19648
English
Page 2

Annex

Jane's Defence Issue of 27 February 1988

Iraq now Middle East's biggest chemical weapon producer

IRAQ has built up its chemical warfare (CW) capability and is believed to be now manufacturing Sarin, a deadly nerve gas, at its two main CW plants.

With Iran also capable of producing chemical weapons, with Syrian help, and carrying out new ground offensives, the Iraqi development has raised fears that the outlawed weapons could be used on a wider scale than they have so far in the seven-year-old Gulf War.

Sarin, developed from the Tabun nerve gas the Iraqis first used in 1984, can kill within two minutes of contact. The Iraqis have been manufacturing mustard gas, Lewisite and Tabun for some time.

According to diplomatic and other sources in Baghdad and other arab capitals, the Iraqis can produce at least 60 tons of mustard gas a month, along with four tons each of Tabun and Sarin.

If those figures are correct, Iraq is the major manufacturer of chemical weapons in the Middle East. The only other Arab country believed to come anywhere near that level of production is Syria.

The United Nations has accused Iraq at least four times of using gases in the war. The Iranians allege the Iraqis have used chemical weapons, mainly air-dropped bombs or artillery shells, more than 100 times. An estimated 8000 Iranians have been affected. About 1000 of them died.

The Iraqis' main plant is at Samarra, a 26 km² complex protected by batteries of SA-2 missiles 100 km north-west of Baghdad. The other key centre is at al-Fallujah, 65 km west of Baghdad.

The Iraqis have also built a chemical warfare research centre at Salman Pak, 40 km south-east of the capital. This is where the nerve gases are being developed, sources said.

US sources have said the Iraqis are developing a germ warfare capability at a complex south-east of Baghdad (*JDW* 9 January), but it is not clear from the latest reports whether this is at Salman Pak.

VX, which the USA has in its CW inventory, has the consistency of diesel oil, unlike most nerve gases which are lighter and will lie around the battlefield in deadly puddles.

Diplomatic sources in Baghdad said there have been indications the Iraqis may be building yet another chemical warfare plant.

---

defenceforum.ir

NO: 1019

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19648
18 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 18 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Further to my letters of 17 and 18 March 1988 (S/19639 and S/19647), I have the honour to draw your attention to the madness of the Iraqi régime which has not even spared its own citizens from blind and massive chemical attacks, as well as the urgency of an appropriate reaction on the part of the international Organization.

In this context, an article entitled "Iraq now Middle East's biggest chemical weapon producer" appeared in Jane's Defence issue of 27 February 1988, revealing Iraq's production and stockpiling of chemical agents; the Iraqi régime's renewed use of chemical weapons were predicted.

A copy of the said article is herewith enclosed.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Ambassador
Acting Permanent Representative

defamogi.adgas.ir

NO: 1018

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19647
18 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 18 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government and pursuant to my letter dated 17 March 1988 (S/19639) concerning the Iraqi use of chemical weapons in violation of the 1925 Geneva Protocol for the Prohibition of the Use in War of Poisonous, Asphyxiating and Other Gases, I have the honour to inform you of the horrific details of the Iraqi chemical attacks on 16 March 1988 against the besieged Iraqi town of Halabja as well as Khormal, Dojaila and other nearby villages in the Val Fajr-10 operational region.

The Iraqi chemical bombardment resulted in the death of some 4,000 residents and wounded thousands of others, including women and children. The wounded are being evacuated to hospitals behind the front lines by the Iranian forces.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General of International Affairs,
Acting Permanent Representative

88-07237 0107h (E)

defamogradas.ir

NO: 1017

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19646
18 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 18 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that as a result of the missile attack by Iraq on the city of Tehran on 7 March 1988, 30 civilians were martyred and 100 injured. The same attack damaged several residential units and more than 20 public and private vehicles.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General of International Affairs,
Acting Permanent Representative

88-07256 0086g (E)

defamogradas.ir

S/19644
English
Page 2

Annex

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
1825-0550	Centre of Basra city: Al-Buradi'iyah, Al-Jazair, Al-Burayhah, Qurnah district and Zubayr	86	Damage to 29 houses; 3 houses destroyed; damage to 11 businesses and 8 civilian vehicles
0155-0215	Maysan governorate: Qal'at Saliah	18	-
1630-2245	Wasit governorate: Badrah district	50	Damage to a number of houses and businesses
1230-2015	Sulaymaniyah governorate: town of Qala Diza	6	-
0600-1530	Centre of Basra city: Al-Tuwaysah, Al-Sa'i, Al-Mutayhah, Al-Jazair, Al-Buradi'iyah, Al-Dakir, Al-Ma'qil, Al-Ashshar, Al-Harithah subdistrict and Qurnah district	49	2 civilians wounded; damage to 8 houses, 5 businesses, a school and 2 civilian vehicles
0945-1020	Wasit governorate: Badrah district	7	-
0614-0627	Centre of Arbil governorate: residential areas	Raid by 2 war-planes	2 citizens killed and 25 wounded, including 7 women and 6 children; damage to 14 houses, an elementary school and a civilian vehicle
0611-0627	Tamim governorate	Raid by 1 war-plane, which fired 4 missiles	A number of citizens killed, including several women, children and old people; destruction of and damage to a number of houses and businesses
1000-1650	Sulaymaniyah governorate: Darbandikhan district and town of Qala Diza	40	1 citizen wounded; damage to a house and a tractor
1316-1648	Maysan governorate: Ali al-Gharbi district	28	-
2230-1400	Diyala governorate: Khanaqin district	15	Damage to 1 house and 4 businesses

---

defamoghadas.ir

NO: 1016

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19644
17 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 17 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our many letters, the latest of which was contained in document S/19629, concerning the Iranian régime's bombardment of purely residential areas in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime on 16 and 17 March 1988 carried out the acts of aggression set forth in the attached annex.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-07080 0117a (E) /...

defamogrnadgas.ir

NO: 1015

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19639
17 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 17 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour and the sad duty to inform you that as a practical reaction to Security Council statement (S/19626) of 16 March 1988, Iraq used chemical weapons on a massive scale in Val Fajr 10 operational theatre and also against Iraqi Kurdish areas. These inhuman attacks are carried out in flagrant violation of the 1925 Geneva Protocol for the Prohibition of the Use in War of Poisonous, Asphyxiating and Other Gases, and despite repeated mere condemnations by the Security Council of the Iraqi use of chemical weapons against both Iranian civilians and military forces. The last of such verbal condemnation was issued as a statement by the President of the Security Council on 14 May 1987.

The United Nations as a whole and the Security Council in particular are constitutionally responsible to adopt effective measures to uphold the authority of the 1925 Geneva Protocol.

The Islamic Republic of Iran hereby calls upon the international Organization urgently to fulfil its obligations by compelling the criminal Iraqi régime to abandon its continuous use of chemical weapons and thus relieve the Government of the Islamic Republic of Iran of the agony of considering retaliatory measures.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General of International
Affairs, Acting Permanent Representative

88-07058 0060i (E)

defamousjadas.ir

NO: 1014

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19637
17 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 17 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instruction from my Government, I have the honour to inform you that, on 16 March 1988, the criminal régime of Iraq carried out the following attacks against the cities of Iran.

Around noon, the city of Shiraz was aerially bombarded, a girls' high school and a hospital as well as some residential units being hit. As a result, 8 civilians were martyred and 93 were injured. The city of Bakhtaran was also aerially bombarded by Iraqi warplanes in the morning and the afternoon, as a result of which 36 civilians were martyred and 185 were injured.

The criminal and savage Iraqi régime also deployed chemical weapons in the operational theatre of Valfajr on the said date; several civilians were martyred and injured.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General of International Affairs
Acting Permanent Representative

88-07025 0078f (E)

defamohaddas.ir

A/43/223
S/19636
English
Page 2

ANNEX

Statement made on 16 March 1988 by the Secretary for Foreign Affairs of the Philippines on the resumption of the "war of the cities" between Iran and Iraq

The Philippine Government expresses its serious concern and sadness over the resumption of the "war of the cities" between Iran and Iraq, which has resulted in the loss of innocent civilian lives on both sides.

The Philippine Government earnestly calls upon the parties to the conflict to exercise the utmost restraint and to abide by United Nations Security Council resolution 598 (1987) which contains the elements for the immediate settlement of their differences.

In this regard, the Philippine Government supports the recent statement of the Secretary-General of the United Nations urging the parties concerned to solve their conflict through peaceful means and to put an end to the bitter fighting.

---

defamoghaddas.ir

NO: 1013

UNITED NATIONS

A S

General Assembly Security Council

Distr.
GENERAL

A/43/223
S/19636
17 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-third session
Item 48 of the preliminary list*
CONSEQUENCES OF THE PROLONGATION OF THE ARMED CONFLICT BETWEEN IRAN AND IRAQ

SECURITY COUNCIL
Forty-third year

Letter dated 17 March 1988 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of the Philippines to the United Nations addressed to the Secretary-General

I have the honour to transmit herewith the text of a statement made on 16 March 1988 by His Excellency Raul S. Manglapus, Secretary for Foreign Affairs of the Philippines, on the resumption of the "war of the cities" between Iran and Iraq (see annex).

I should be grateful if you would arrange to have this letter and its annex circulated as an official document of the General Assembly, under item 48 of the preliminary list, and of the Security Council.

(Signed) Manuel MENDEZ
Ambassador
Deputy Permanent Representative

* A/43/50.

88-07040 0115a (E)

/...

defamationadas.ir

(The President)

implementation of resolution 598 (1987) as an integrated whole which is the only basis for a comprehensive, just, honourable and lasting settlement of the conflict.

"They express grave concern that resolution 598 (1987), which has a mandatory character, has not yet been implemented.

"The members of the Security Council take note of the statement made by the Secretary-General to them on 14 March 1988. They encourage him to continue his efforts as endorsed by the Security Council to secure implementation of resolution 598 (1987) and, in this connection, support his intention to invite the Governments of Iran and Iraq to send, at the earliest possible date, their foreign ministers, or another senior official, as a special emissary to New York to enter into urgent and intensive consultations with the Secretary-General. They request the Secretary-General to submit to the Security Council, within three weeks, the report on his consultations with the two sides.

"The members of the Security Council reaffirm their determination, in accordance with operative paragraph 10 of resolution 598 (1987) promptly to consider, in light of the Secretary-General's renewed efforts to secure implementation of this resolution, further effective steps to ensure compliance with it."

The Security Council has thus concluded its business for this meeting. Before adjourning, I should like to announce that the Security Council will take up the item "The question of South Africa" at 3.15 p.m. today.

The meeting rose at 12.20 p.m.

defamoghaddas.ir

The meeting was called to order at 12.15 p.m.

ADOPTION OF THE AGENDA

The agenda was adopted.

THE SITUATION BETWEEN IRAN AND IRAQ

The PRESIDENT: The Security Council will now begin its consideration of the item on its agenda. The Security Council is meeting today in accordance with the understanding reached in the Council's prior consultations.

Following consultations of the Council, I have been authorized to make the following statement on behalf of the members of the Council:

"The members of the Security Council express grave concern over the fact that the tragic conflict between Iran and Iraq continues and has entered its eighth year.

"They strongly deplore the escalation of the hostilities between these two countries, particularly the attacks against civilian targets and cities that have taken a heavy toll in human lives and caused vast material destruction, in spite of the declared readiness of the belligerent parties to cease such attacks.

"The members of the Security Council insist that Iran and Iraq immediately cease all such attacks and desist forthwith from all acts that lead to the escalation of the conflict and which thereby create further obstacles in the way of implementation of resolution 598 (1987) and undermine the efforts of the Security Council to put an early end to this conflict, in accordance with the resolution.

"They are convinced that the recent escalation has demonstrated the need for full and rapid implementation of resolution 598 (1987).

"Determined to bring the conflict between Iran and Iraq to an early end, the members of the Security Council reaffirm their strong commitment to the

defamoghaddas.ir

NO: 1012

UNITED NATIONS

S

Security Council

PROVISIONAL

S/PV.2798
16 March 1988

ENGLISH

PROVISIONAL VERBATIM RECORD OF THE TWO THOUSAND SEVEN HUNDRED AND NINETY-EIGHTH MEETING

Held at Headquarters, New York, on Wednesday, 16 March 1988, at 12.15 p.m.

President: Mr. PEJIC (Yugoslavia)

Members:		
	Algeria	Mr. DJOUDI
	Argentina	Mr. DELPECH
	Brazil	Mr. NOGUEIRA-BATISTA
	China	Mr. DING
	France	Mr. BLANC
	Germany, Federal Republic of	Count YORK von WARTENBURG
	Italy	Mr. BUCCI
	Japan	Mr. KAGAMI
	Nepal	Mr. RANA
	Senegal	Mr. BA
	Union of Soviet Socialist Republics	Mr. BELONOGOV
	United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland	Sir Crispin TICKELL
	United States of America	Mr. IMMERMAN
	Zambia	Mr. ZUZE

This record contains the original text of speeches delivered in English and interpretations of speeches in the other languages. The final text will be printed in the Official Records of the Security Council.

Corrections should be submitted to original speeches only. They should be sent under the signature of a member of the delegation concerned, within one week, to the Chief, Official Records Editing Section, Department of Conference Services, room DC2-750, 2 United Nations Plaza, and incorporated in a copy of the record.

88-60423/A 3501V (E)

defamoghaddas.ir

S/19631
English
Page 2

Annex

Letter dated 16 March 1988 from the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs addressed to the Secretary-General

I have the honour, further to my letter to you of 5 March 1988, to state that our past conjectures appear to have been confirmed, namely, that Iran has been preceding every act of aggression against the national territory of Iraq with a blizzard of criminal and misleading actions and practices which are designed to blur the picture and to give a false impression to the international community. On this occasion, it has again done exactly that, igniting the war against civilians in spite of Iraq's self-restraint and long-suffering patience.

Although Iraq unilaterally declared that it would cease its bombardment on 11 March 1988, Iran resumed its bombardment of a number of Iraqi cities, including the border town of Halabjah and its surrounds.

The bombardment caused heavy casualties among civilians, including women, old people and children.

I wish to inform you that, following the subjection of the town of Halabjah and its surrounds to concentrated artillery bombardment over the course of the past few days, Iran's forces have now proceeded to enter the town and its surrounds causing widespread destruction.

In the circumstances, Iraq has no alternative but to exercise its legitimate right to defend its sovereignty and territorial integrity with all the measures and means enshrined in the Charter of the United Nations and international law, with a view to deterring the Iranian aggression. It is the Iranian régime which must bear full responsibility for this dangerous escalation and for all the casualties and material losses which are to be inflicted on our country, as well as those which will be inflicted on Iran as a consequence of such action.

We have stated many times in the past - particularly since the adoption of Security Council resolution 598 (1987), which has binding force - that the Council must draw the correct conclusions from the Iranian régime's rejection of that resolution and impose mandatory sanctions on the régime which persists in war, destruction and expansion. It is the Security Council's hesitation in this regard - as well as the flawed positions of some of its members - that has provided Iran with the opportunity to evade the resolution and to continue its war of aggression, which today has resulted in the occupation of another Iraqi town.

/...

S/19631
English
Page 3

In the light of this development, it is essential that the Security Council should assume its full responsibilities by curbing Iran's evil expansionist ambitions and concentrating on the essence of the problem, which is Iran's insistence on continuing the war and its aggression.

I request you to circulate this letter as a document of the Security Council.

(Signed) Tariq AZIZ
Deputy Prime Minister and Minister
for Foreign Affairs of the
Republic of Iraq

---

defamationdocs.ir

NO: 1011

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19631
16 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 16 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to transmit to you a letter dated 16 March 1988 from Mr. Tariq Aziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-06898 00551 (E)

/...

defamoghadas.ir

NO: 1010

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19630
16 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 16 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to the letter dated 14 March 1988 addressed to you by Mr. Tariq Aziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq, I have the honour to inform you that on the morning of 16 March 1988 the aggressive, expansionist Iranian régime launched two ground-to-ground missiles against the city of Baghdad at 0115 and 0155 hours (local time).

The two missiles fell on residential neighbourhoods in the city of Baghdad, causing the death and wounding of a number of citizens, including a number of women and children, and damage to a number of houses and to civilian property.

I should be grateful if you would have this letter circulated as an official document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-06822 0073c (E)

defamogh-adas.ir

S/19629
English
Page 2

Annex

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
0710-1655	Centre of Basra governorate: Al-Dakir, Umm al-Barum, Al-Mutayhah, Al-Jazair, Al-Abbasiyah, Al-Tuwaysah, Al-Sa'di, Al-Hakimiyah, Al-Sa'i, Al-Jubaylah, Al-Muftiyah, Al-Tamimiyah, Qurnah district and Zubayr district	325	5 citizens killed, including 1 child, and 12 wounded, including 2 children and 1 woman; damage to 44 houses, 23 businesses, 4 vehicles and a mosque; 4 houses destroyed; damage to a clinic
1315-1410	Maysan governorate: Ali al-Gharbi district	19	-
1320-1515	Wasit governorate: Badrah district	29	-
1000	Sulaymaniyah governorate: Qala Diza district	Air raid by 2 aircraft: 4 missiles fired	1 child killed and 9 citizens wounded, including 2 children and 1 woman
1530-2227	Centre of Sulaymaniyah town and Qala Diza district	54	1 citizen killed and 2 wounded; 6 houses destroyed; damage to 2 civilian vehicles
1410-2230	Diyala governorate: Khanaqin district	51	-
1745-2055	Centre of Basra city: Al-Jazair, Al-Dakir, Al-Sa'udiyah, Al-Burayhah, Al-Jubaylah, Old Basra, Al-Hakimiyah, Al-Ashshar, Al-Mishraq and Al-Sa'di		1 citizen killed and 5 wounded, including 2 children and 2 women; 2 houses destroyed; damage to an intermediate school, 2 mosques and 7 businesses; 1 house set on fire; damage to 2 civilian vehicles

/...

S/19629
English
Page 3

Time	Place	Projectiles	Casualties and damage
2200-2300	Sulaymaniyah governorate: Qala Diza district	-	-
0320-0445	Maysan governorate: Qal'at Salih district	30	-

defamoghadas.ir

NO: 1009

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19629
16 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 16 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our previous letters, the latest of which was contained in document S/19622, concerning the Iranian régime's bombardment of purely civilian targets in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime on 14 and 15 March 1988 carried out the acts of aggression set forth in the attached annex.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-06852 0075c (E)

/...

defamogradas.ir

NO: 1008

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19628
16 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: SPANISH

LETTER DATED 15 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF SPAIN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL.

I have the honour to transmit to you a communiqué issued on 15 March 1988 by the Diplomatic Information Office of the Spanish Ministry of Foreign Affairs regarding the conflict between Iran and Iraq (see annex).

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a Security Council document.

(Signed) Francisco VILLAR

88-06877 0101h (E) /...

S/19628
English
Page 2

Annex

Communiqué issued on 15 March 1988 by the Diplomatic Information Office of the Spanish Ministry of Foreign Affairs:

"The Spanish Government wishes to reiterate its deep concern at the continuing hostilities between Iran and Iraq, which took a turn for the worse on 27 February with the indiscriminate bombings carried out by both countries, the result being a substantial number of deaths and injuries among civilians.

In the light of the failure by both belligerents to respect the de facto truce established on 11 March, and the resulting resumption of attacks, the Spanish Government urges the Iranian and Iraqi authorities to cease the indiscriminate bombing of cities, which by its very nature and because of its results only engenders further violence and hatred.

Lastly, the Spanish Government reiterates its conviction that both countries must urgently comply with all the provisions of United Nations Security Council resolution 598 (1987) and co-operate actively with the Secretary-General in promptly applying those provisions."

defamoghaddas.ir

'The members of the Security Council take note of the statement made by the Secretary-General to them on 14 March 1988. They encourage him to continue his efforts as endorsed by the Security Council to secure implementation of resolution 598 (1987) and, in this connection, support his intention to invite the Governments of Iran and Iraq to send, at the earliest possible date, their foreign ministers, or another senior official, as a special emissary to New York to enter into urgent and intensive consultations with the Secretary-General. They request the Secretary-General to submit to the Security Council, within three weeks, the report on his consultations with the two sides.

'The members of the Security Council reaffirm their determination, in accordance with operative paragraph 10 of resolution 598 (1987), to consider promptly, in the light of the Secretary-General's renewed efforts to secure implementation of this resolution, further effective steps to ensure compliance with it.'"

---

defamoghaddas.ir

NO: 1007

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19626
16 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC, CHINESE, ENGLISH, FRENCH, RUSSIAN AND SPANISH

NOTE BY THE PRESIDENT OF THE SECURITY COUNCIL

At the 2798th meeting of the Security Council, held on 16 March 1988, in connection with the consideration of the item entitled "The situation between Iran and Iraq", the President of the Security Council made the following statement:

"Following consultations of the Council, I have been authorized to make the following statement on behalf of the members of the Council:

'The members of the Security Council express grave concern over the fact that the tragic conflict between Iran and Iraq continues and has entered its eighth year.

'They strongly deplore the escalation of the hostilities between these two countries, particularly the attacks against civilian targets and cities that have taken a heavy toll in human lives and caused vast material destruction, in spite of the declared readiness of the belligerent parties to cease such attacks.

'The members of the Security Council insist that Iran and Iraq immediately cease all such attacks and desist forthwith from all acts that lead to the escalation of the conflict and which thereby create further obstacles in the way of implementation of resolution 598 (1987) and undermine the efforts of the Security Council to put an early end to this conflict in accordance with the resolution.

'They are convinced that the recent escalation has demonstrated the need for full and rapid implementation of resolution 598 (1987).

'Determined to bring the conflict between Iran and Iraq to an early end, the members of the Security Council reaffirm their strong commitment to the implementation of resolution 598 (1987) as an integrated whole which is the only basis for a comprehensive, just, honourable and lasting settlement of the conflict.

'They express grave concern that resolution 598 (1987), which has a mandatory character, has not yet been implemented.

defanoonradas.ir

or who destroyed the provinces of "Khuzestan", Ilam, Bakhtiari Country and Kurdistan. When people speak to us about the Security Council resolution we remember the torn limbs of the children of Mayana and Maragha. We are capable of wresting our rights ourselves and we do not expect assistance from any of those quarters whose loud noises do not move us in the slightest.

Those who threaten us with an arms embargo or an economic boycott only display their ignorance of the strength and greatness of our people, and discredit themselves still further in the eyes of those proud and pure people. Our people have sworn to confront America and its accomplices, and they will neither tire of nor be harmed by the fight. On the contrary, America and its accomplices are being forced to retreat step by step and with every passing day they are becoming more isolated from the peoples of the region. We have warned the reactionaries of the region that they have chosen the wrong path. The henchmen of America and the protectors of Saddam in the region should not imagine that they can support the Baath régime without paying a price. In particular, we warn Saddam's masters not to broaden the theatre of operations in the "Persian" Gulf and in the rest of the region, and we give them notice that any measures taken in that regard will cause the fire to spread to the entire region. America should know that its puppets in the region are likely to suffer if they attack a people devoted to God. The war of the cities has therefore resumed once again, as part of American plots against the sacred Islamic revolution. That resumption of the war of the cities confirms that because we are able to spare the residential areas in both countries from air and missiles attacks the Iraqi régime has incorrectly assessed our capabilities. We are therefore compelled to make the enemy aggressor feel the wrath of our people. Our people are preparing for long-term resistance. All governors and all organizations should put all the means at their disposal to the service of the resistance of our people's children, whatever the difficulties, since that resistance is the capital on which the defence of our rights - and the possibility of making the enemy regret his crimes - rest. Such resistance has always been the rock on which our enemies have foundered, since "more is achieved through patience and the passage of time than through force and anger".

(Signed) Meir HUSSEIN MOUSSAVI
Prime Minister

---

defamousmas.ir

S/19622
English
Page 2

ANNEX

Full text of the statement issued by the Iranian Government on 14 March 1988

In the name of God the Compassionate, God the Merciful

The humanitarian position of the Government of the Islamic Republic of Iran, which is to avoid the war of the cities, has caused the clique in power in Iraq to draw the wrong conclusions. Those who have taken the initiative in attacking residential areas in our country and who, by providing political support and weapons, have helped open this gaping wound in the conscience of mankind are deluding themselves that by killing women and children they can bring to its knees a proud people which has faith in God or cause it to desist from the struggle it is waging to protect its rights and defend its freedom and dignity. Are they not reopening the war of the cities precisely because the Iranian people continues to defend its honour and existence? Because it is insisting on its rights and will not abandon the battle until the aggressor has been punished?

They mistakenly believe that the noise of missiles exploding in the rooms with the children of our God-fearing people lie sleeping can wipe out the victories which our fighters have had on the fronts of Halabja, Khourmal and Darbandikhan. The fact that they are going so far as to kill our infants is because they mistakenly believe that by attacking the cities they will weaken our determination to teach the aggressor a lesson, just as they mistakenly believe that their missiles will succeed in extinguishing the flame of which causes us to resist to the last house, the last fighter, the last drop of blood. They forget that the burns inflicted on infants and pregnant women are burns which go to the very heart of the Iranian people, reminding it not to abandon its sacred struggle and its legitimate fight until the aggressor has been exterminated.

Perhaps they also believe that we are not in a position to transform Baghdad into a hell the likes of which has never been seen before. The Government of the Islamic Republic of Iran, supported by the might of its heroic people, declares once again that it is resolutely determined to continue its just fight, even if that means continuing to fight on the battlefield, for another 20 years. We will remain steadfast and we do not fear the continuation of a war on which the fate of this people will hang for decades and centuries to come. The heroic people of Iran will not leave the Saddam régime, which is on the point of collapsing, in peace; it is instead the supporters of international hegemonism who must stop believing that they can force us to capitulate. The pressure exerted upon our unjustly attacked people and on our sacred régime by the organs of hegemonism and the councils which are under America's thumb will not succeed for a moment in shaking our determination to finish with Saddam once and for all.

We declare once more, without any ambiguity, that the only way to peace is to administer justice, that is to say, to name the aggressor and to take the decisions which must be taken, in particular, to impose appropriate sanctions on the aggressor. Naturally, we do not expect the organizations of the East or of the West to show any compassion or pity in punishing those who razed "Khorramshahr"

/...

defenceforces.ir

NO: 1006

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19622
15 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 15 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to transmit to you herewith the text of the statement issued by the Iranian Government, which demonstrates clearly the hostility of the Iranian régime and its determination to continue the war against Iraq.

I should be grateful if you would have the text of this letter and the annex thereto circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-06664 0061e (E)

/...

defamoghadas.ir

NO: 1005

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19621
15 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 15 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government and pursuant to the letter dated 14 March 1988 (S/19615), I have the honour to inform you that the chemical attack by the Iraqi forces on the village of Garmab in the vicinity of Bakhtaran on 11 March 1988 at 1630 hours, has so far been reported to have resulted in the martyrdom of two civilians and the injury of five.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General of International Affairs
and Acting Permanent Representative

88-06070 0106a (E)

defamogradas.ir

S/19619
English
Page 2

Annex

Letter dated 14 March 1988 from the Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Secretary-General

The international community has witnessed yet another episode of the total disregard of the war mongering and aggressor régime of Iraq for norms of international law governing the conduct of hostilities. Escalating and widening the scope of its war of aggression against the Islamic Republic of Iran, the Iraqi régime resumed its attacks against neutral shipping in the Persian Gulf last week and once again resorted to the use of chemical weapons against civilians on 11 March 1988 in the vicinity of Bakhtaran. Furthermore, last night - 13 March 1988 - the Iraqi régime resumed its missile attacks against non-military and residential quarters in Tehran, massacring scores of innocent civilians in cold blood. The details of these attacks have been brought to your attention by the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran in New York.

As you are well aware, the Islamic Republic of Iran, committed to the observance of international humanitarian principles, has never initiated, resumed or continued the war of the cities. Even after intense and continued Iraqi attacks against civilian areas, the Islamic Republic of Iran has reluctantly resorted to limited preventive and retaliatory measures in exercise of its inherent right of self-defence not by targeting purely civilian areas but by attacking military, industrial and economic centres in Iraq. In line with the universally recognized rules of warfare, the Islamic Republic of Iran has been guided by its commitment that the response to repeated acts of aggression and lawlessness of the Iraqi régime must be delivered in the battlefields by Muslim combatants.

The Islamic Republic of Iran once again reminds the United Nations of its grave responsibility in countering and suppressing acts of aggression, an obligation which is imperative for the maintenance of international peace and security. We reiterate that the silence and indifference of the United Nations in the face of the savage crimes of the Iraqi régime remains unjustifiable not only for the Iranian people but also for the international public opinion.

The passive and aloof reaction of the United Nations has caused the continuation and escalation of Iraqi war crimes and has encouraged Iraq to continue with impunity its criminal policy of use of chemical weapons, attacks against merchant shipping and savage massacre of the civilians in cities and other non-military quarters. This trend of Iraqi war crimes and United Nations inaction indeed threatens regional and international peace and security.

It is evident that, under those circumstances, the aggressor régime of Iraq and its super-Power supporters will have to bear full responsibility for all consequences of the breach of peace and stability in the region and in the world. Moreover, those international bodies who have maintained an unjustifiable silence and indifference in the face of war crimes of such magnitude will have to share responsibility for the grave consequences of Iraqi acts of lawlessness.

/...

S/19619
English
Page 3

It is necessary to remind that until and unless pertinent international authorities adopt effective and immediate measures to halt and prevent the inhuman Iraqi policies, the Islamic Republic of Iran will have no alternative but to resort forcefully to appropriate and effective retaliatory measures in self-defence.

(Signed) Ali Akbar VELAYATI
Minister for Foreign Affairs
The Islamic Republic of Iran

---

defamedia.ir

NO: 1004

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19619
15 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 14 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith the text of the letter of His Excellency Dr. Ali Akbar Velayati, Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran, dated 14 March 1988.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General of International Affairs, Acting Permanent Representative

defamogradas.ir

S/19618
English
Page 2

Annex

Letter dated 14 March 1988 from the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of Iraq addressed to the Secretary-General

Further to my two letters dated 13 March 1988, I have the honour to inform you that the criminal Iranian régime has launched a ground-to-ground missile against a residential neighbourhood in Baghdad, which resulted in the death and wounding of a number of civilian citizens and damage to civilian property. Last night and today the Iranian régime also extended the range of its artillery and missile bombardment to include the city of Basra and the towns of Qurnah, Qal'at Salih, Majar, Halabjah, Darbandakhan, Sirwan and Sayyid Sadiq. This bombardment was intensive and resulted in the death of 21 civilian citizens, including four children and one woman, the wounding of 62 others, including 18 children and three women, and damage to 65 houses, one apartment building, one hospital, seven stores, two schools and one public library.

These new crimes committed by the Iranian régime mean that it has resumed escalation of the war of the cities in a deliberate and planned manner and that it has absolutely disregarded our warnings to desist from these crimes.

On the basis of the foregoing, Iraq has full right to retaliate against Tehran and other Iranian cities, whenever the Iranian régime continues to bombard purely residential centres in Iraqi towns and villages.

On this occasion, we should like to emphasize to you once again that Iraq is ready to abide by the undertaking which it announced, in accordance with the clear and just terms set forth in the statement issued on 10 March 1988, whenever the Iranian régime undertakes to desist from its crimes against purely residential centres in all parts of Iraq and to comply with the other terms.

(Signed) Tariq AZIZ
Deputy Prime Minister and
Minister for Foreign Affairs
of the Republic of Iraq

Baghdad, 14 March 1988

---

defamationlaws.ir

NO: 1003

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19618
15 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 14 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to transmit herewith a letter from Mr. Tariq Aziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq, dated 14 March 1988.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamogmadas.ir

NO: 1002

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19615
14 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 14 MARCH 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I.
OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN
TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that in continuation of its numerous and indeed heinous war crimes, the Iraqi régime chemically bombarded the village of Garmab in the vicinity of Bakhtaran in Iran on Saturday, 12 March 1988.

In addition, on Sunday, 13 March, at 21:48 hours, Tehran was brought under missile attack. On this day, 14 March 1988, at 3:43, 4:09, 6:10, 7:10, 8:30 and 12:05 hours, Tehran was attacked by Iraqi missiles which hit residential areas. These most recent attacks have caused the martyrdom and injury of hundreds of civilians.

An Iraqi official in New York has stated on behalf of his Government that the Iraqi régime would continue to hit Tehran with missiles until its supply of missiles is exhausted. Such a statement is indeed representative of the inhumane attitudes held by the régime in Baghdad, for whom human lives have no value.

The Iraqi régime is in the meantime continuing its attacks against ships in the Persian Gulf; attacks which it initiated itself.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

88-06495 0071f (E)

defamourraddas.ir

NO: 1001

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19614
14 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 14 MARCH 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that as a result of Iraqi missile attacks on residential areas of Tehran on Tuesday, 8 March 1988, 5 civilians were martyred and 10 injured. Similar missile attacks on residential areas of Isfahan claimed the lives of 15 civilians and injured 30.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

---

defamoghaddas.ir

S/19613
English
Page 2

Annex

Warnings by American ships to Iranian sea-patrol aircraft

(1) On 8 December 1987, at 12:30 hours, an American ship at the position of 2610 N and 5600 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2606 N and 5542 E not to fly closer to the ship.

(2) On 9 December 1987, at 09:35 hours, an American ship at the position of 2418 N and 5835 E warned an Iranian sea-patrol aircraft not to fly closer to the ship.

(3) On 10 December 1987, at 14:55 hours, an American ship at the position of 2553 N and 5653 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft not to fly closer to the ship.

(4) On 10 December 1987, at 15:10 hours, an American ship at the position of 2518 N and 5710 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2530 N and 5712 E not to fly closer to the ship.

(5) On 10 December 1987, at 15:11 hours, an American ship at the position of 2510 N and 5718 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft not to fly closer to the ship.

(6) On 11 December 1987, at 09:08 hours, an American ship at the position of 2525 N and 5722 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2537 N and 5707 E not to fly closer to the ship.

Interception of Iranian sea-patrol aircraft by American aircraft

On 9 December 1987, at 09:30 hours, two American F-18 aircraft at the position of 2407 N and 5816 E intercepted an Iranian sea-patrol aircraft for the duration of 5 minutes.

---

defamographdas.ir

NO: 1000

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19613
14 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 14 MARCH 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to enclose herewith a list of violations of rules of international law by United States forces in the Persian Gulf.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

88-06501 0110h (E)

/...

defamographadas.ir

NO: 999

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL
S/19612
13 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

Letter dated 13 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary-General

Upon instructions from my Government and further to the letter I sent you earlier today, I have the honour to transmit to you herewith a second letter dated 13 March 1988 addressed to you by Mr. Tariq Aziz, Vice-Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of Iraq, dealing with the continuing bombardment of purely civilian centres in Iraq by the criminal Iranian régime.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-06438 0043i (E) /...

S/19612
English
Page 2

Annex

Letter dated 13 March 1988 from the Vice-Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of Iraq addressed to the Secretary-General

With reference to the letter I sent you this same day, I have the honour to inform you that the bombardments of the Iraqi city of Halabyah by the artillery of the criminal Iranian régime have so far resulted in the wounding of 70 civilians.

I also wish to report to you that the criminal Iranian régime has in addition bombarded a housing complex in Darbandakhan. As a result of this new crime, which must be added to the long list of outrages committed by the Tehran régime, eight civilians have been killed and nine others wounded.

I wish to take this opportunity to recall my previous letter regarding the steps Iraq will take in retaliation.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Tariq AZIZ
Vice-Prime Minister
and Minister for Foreign Affairs
of the Republic of Iraq

defamoghabbas.ir

S/19611
English
Page 2

ANNEX

Letter dated 13 March 1988 from the Vice-Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of Iraq addressed to the Secretary-General

I have the honour to refer to the statement made by the official Iraqi spokesman on Thursday, 10 March 1988, in which Iraq undertook, on the basis of clear and equitable principles, to stop bombarding Iranian cities, beginning on Friday, 11 March at 1600 hours (local time). Iraq has scrupulously honoured that commitment.

The criminal Iranian régime, however, which recognizes no policy other than aggression and destruction, has begun once again to bombard Iraqi cities and settlements situated near the frontier. Yesterday, on 12 March 1988, it engaged in a new act of aggression against Iraqi territory in the north of the country. During the entire night of 12 to 13 March and all today, the Iranian artillery has bombarded the Iraqi city of Halabyah and a nearby housing complex. As of the present time, there have been 13 civilians killed, including five children and two women, and 67 wounded, including 24 children and 13 women. The pounding is still going on.

You will undoubtedly remember that we decided to stop bombarding Iranian cities on the condition that a number of clear and equitable principles set forth in our statement of 10 March 1988 were respected. It should be noted that we had affirmed that we would resume the bombardments if the Iranian régime recommenced its bombardment by any means whatsoever - by artillery, airplanes or missiles - of cities, villages and purely residential centres anywhere in Iraq.

The Iranian authorities, who again on this occasion have reopened the war of the cities, as they have repeatedly in the past (I refer in this connection to my letter dated 5 March 1988), are under an illusion if they think that they can bring an end to Iraqi bombardments of Iranian cities while at the same time continuing to kill Iraqi civilians in the border cities with impunity. The statement of the official Iraqi spokesman contained an unequivocal warning on that point: any act of aggression against Iraqi civilians anywhere would bring a reprisal by Iraq.

Since the Iranian régime has continued to commit crimes against the civilian population of Iraq, the Iraqi armed forces will have to retaliate against Tehran; and if the Iranian régime persists, Iraq will retaliate even more forcefully.

I wish to take this opportunity to emphasize that Iraq will still respect the commitment it made on the basis of the clear and equitable principles set forth in its statement of 10 March, provided that the Iranian régime respects those principles and, in particular, stops bombarding purely civilian residential centres anywhere in Iraq.

/...

S/19611
English
Page 3

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Tariq AZIZ
Vice-Prime Minister and
Minister for Foreign
Affairs of the Republic
of Iraq

defapress.ir

NO: 998

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19611
13 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

Letter dated 13 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary-General

Upon instructions from my Government, I have the honour to transmit to you herewith a letter dated 13 March 1988 addressed to you by Mr. Tariq Aziz, Vice-Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq regarding the resumption of bombardments of purely residential centres in Iraq by the Iranian régime.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamogrnadgas.ir

S/19610
English
Page 4

Time	Place	Number of projectiles	Casualties and damage
0706-1451	City of Sulaymaniyah	54	6 civilians killed, 1 of them a woman, and 1 child wounded; 2 dwellings damaged
1220-1235	Diyala governorate: Kilar subdistrict	6 missiles launched from a plane	5 chidren and 2 women killed; 43 civilians wounded, including 21 children and 12 women; 20 dwellings and 5 civilian vehicles damaged
0300-1355	Maysan governorate: Kahla subdistrict	35	
0700-1515	Diyala governorate: City of Khanaqin	50	2 dwellings destroyed, 10 others and 7 businesses damaged; 7 cows killed
0700-1330	Wasit governorate: Badrah district	56	

---

defamoghadas.ir

.../...610
...glish
...ge 3

2. Basra governorate

From 0730 on 10 March 1988 to 0531 on 11 March 1988, 367 projectiles fell on the city of Basra in the Al-Ashshar, Al-Burayhah, Al-Jaza'ir, Manawi Bacha, Kazarah, Deir, Al-Dakir, Khandaq and Hakimiya sectors and the Harithah subdistrict and Qurnah district. As a result of this bombardment, 2 civilians, including 1 woman, were killed and 6 others were wounded. One hotel, 13 dwellings and 4 civilian vehicles were damaged.

3. Wasit governorate

From 1210 to 2030 hours on 10 March 1988, 25 projectiles fell in t... drah district.

4. Maysan governorate

From 0945 hours on 10 March 1988 to 0250 hours on 11 March 1988, 59 projectiles fell in the Ali al-Gharbi and Majar Kabir districts.

5. Sulaymaniyah governorate

On 10 March 1988, 116 projectiles were fired on the centre of the city of Sulaymaniyah and its suburbs and on the Qala Diza district. As a result of this bombardment, 6 civilians were wounded and 2 schools and 1 dwelling damaged.

11 March 1988

Time	Place	Number of projectiles	Casualties and damage
0200-0530	Qurnah district	115	2 civilians wounded, 1 of them a woman; 2 dwellings destroyed and 29 others damaged
0702-1515	Basra governorate: city of Basra (Al-Dakir, Al-Ma'qil, Batiha, Al-Jaza'ir, Al-Burayhah, Al-Ashshar, the Corniche, Al-Buradi'iyah, Al-Ribat, Tamimia, Manawi Bacha, Al-Hakimiyah, Al-Mishraq, and Old Basra sectors); Deir subdistrict	189, 20 of them rockets	9 civilians wounded, including 2 children and 1 woman; 1 residential building, 2 civilian vehicles and a number of businesses damaged

/...

defamogradas.ir

S/19610
English
Page 2

Annex

Time	Place	Number of projectiles	Casualties and damage
0216-1730	Basra governorate: City of Basra (Al-Jaza'ir, Old Basra, Al-Tuwaysah, Al-Sa'i, Al-Sa'udiya, Al-Ma'qil, Al-Abbasiya, Al-Junaynah, Al-Jumhuriyah, Al-Zahra, Al-Ashshar), Qurnah district; Deir subdistrict	434	10 civilians killed, including 1 child, 13 others wounded; 1 school, the girls preparatory school at Maaqal and a number of other dwellings and businesses damaged
0455-1146	Maysan governorate: town of Maysan (Oufia, airport and Thawra sectors), Ali al-Gharbi district	39	3 dwellings and 2 vehicles damaged
1015-1230	Sulaymaniyah governorate: Qala Diza district		1 civilian killed, 11 others wounded, including 5 women and 3 children
1307-1313	Sulaymaniyah governorate: Arid subdistrict	Air raid by one plane	7 civilians killed, including 2 children; 1 other wounded; 7 civilian vehicles destroyed or burned
1130	Diyala governorate; Khanaqin district; Qazaniyah subdistrict		6 civilians wounded; 4 vehicles and 5 dwellings damaged
1730-0225	Basra governorate: Ma'qil, Junaynah and Kazarah sectors, Qurnah district	54	3 civilians killed, including 1 child; 9 others wounded including 2 children; 3 dwellings damaged

1. Diyala governorate

From 1800 hours on 9 March 1988 to 2000 hours on 10 March 1988, 220 projectiles fell in Khanaqin district. The secondary school for girls at Khanaqin and a number of dwellings and businesses were damaged in the shelling.

/...

defamoghadas.ir

NO: 997

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19610
12 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

Letter dated 12 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary-General

Acting upon instructions from my Government and further to the numerous letters we have sent you, the most recent being that contained in document S/19554, concerning the Iranian régime's persistent pounding of purely residential areas in Iraq, I have the honour to inform you that Iranian forces carried out the acts of aggression set forth in the attached annex.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamoghadas.ir

NO: 996

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19609
11 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 10 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and in reference to my letter dated 21 December 1987 on the tragic fate of Iraqi prisoners of war in Iran, I have the honour to inform you that, on 16 December 1987, the news agency of the Islamic Republic of Iran reported that the Iranian authorities had released 450 Iraqi prisoners of war, thus bringing the number of Iraqi prisoners freed since the beginning of the war to 3,500, and that those prisoners had sought political asylum in Iran and would fight against Iraq, their country.

The Iraqi Ministry of Foreign Affairs has already addressed various international bodies, including the United Nations, in details concerning the grim fate that awaits Iraqi prisoners of war in Iran, pointing out that the Iranian régime has from the outset dealt with them in a political light in conformity with its expansionist designs on Iraq. It has not hesitated to order the massacre of prisoners who refused to bow to its will, or to put Iranian elements formerly resident in Iraq among the remainder in order to compel them, through intimidation and every kind of torture and psychological pressure, to turn against their country. The former President of the International Committee of the Red Cross, Mr. Alexander Hay, in a statement on 23 November 1984, was moved to say that Iran was leaving Iraqi prisoners of war only two options - treason or death.

During their visit to Iraq in February, the Iraqi Ministry of Foreign Affairs drew the attention of Mr. André Pasquier, the Director of Operations of the International Committee of the Red Cross, and Mr. Michel Amiquet, the general representative of the Committee for the Middle East and North Africa, to the mental and physical pressure and brain-washing employed by the Iranian authorities to force Iraqi prisoners to abandon their beliefs and fight in the ranks of the Iranian army against their country, Iraq, in flagrant violation of the third 1949 Geneva Convention which prohibits prisoners of war from being forced to participate in combat against their country.

While we draw your attention to these practices, which patently violate the 1949 Geneva Convention relative to the Treatment of Prisoners of War, we also strenuously condemn the barbarous treatment which the Iranian régime persists in

meting out to Iraqi prisoners of war in order to make them turn against their country, Iraq.

I should be grateful if you would arrange for this letter to be circulated as an official document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

---

defapedia.ir

NO: 995

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19605
11 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 11 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government and pursuant to my previous letter dated 11 March 1988, I have the honour to inform you of other most recent attacks by the criminal Iraqi régime against the cities of the Islamic Republic of Iran, which have taken place in addition to those already reported in the above-mentioned letter.

Date	Time	Location	Type of attack
11 March	1215	Khoramabad	Aerial
"	1235	Dezful	Aerial
"	1435	Dezful	Aerial
"	1445	Salehabad Ilam	Aerial
"	1615	Qom	Missile
"	1616	Dezful	Aerial
"	1620	Tehran	Missile
"	1620	Bakhtaran	Aerial
"	1620	Tehran	Missile
"	1625	Dezful	Aerial

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General of
International Affairs,
Acting Permanent Representative

88-06356 0063g (E)

defamographadas.ir

co-operate with any international effort to achieve this end and would immediately halt its retaliatory measures.

However, in the absence of immediate, unambiguous, strong and effective measures by the international community, the Islamic Republic of Iran has no other alternative but to take necessary measures in legitimate self-defence. The war crimes of the Iraqi régime have only strengthened the resolve of Iranian people to resist Iraqi aggression and respond effectively to Iraqi crimes.

It would be highly appreciated if this letter were immediately circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad-Ja'afar MAHALLATI
Director-General of
International Affairs
Acting Permanent Representative

---

defamoghaddas.ir

S/19603
English
Page 2

Date	Time	Location	Type of attack
11 March	1030	Ilam	Aerial
11 March	1040	Bameh	Aerial
11 March	1045	Maragheh	Aerial
11 March	1215	Rasht	Aerial
11 March	1220	Tehran	Missile
11 March	1223	Hamadan	Aerial
11 March	1252	Tehran	Missile
11 March	1307	Tehran	Missile

Exact figures on casualties are not available at this point and will be brought to your attention in due course. It should be noted, however, that the attacks were most intensive during Friday congregational prayers when millions of faithful all over the country were targeted by Iraqi rulers.

The Iraqi policy of resort to the illegal attack and massacre of innocent civilians is well known in the international community. The most recent resumption, escalation and continuation of these attacks since 27 February 1988 is only a continuation of the Iraqi policy of barbarism and total disregard for the most universally recognized rules of international law governing the conduct of armed hostilities.

The unprecedented intensification of inhuman Iraqi attacks against civilians since 1600 hours on Thursday, 10 March is the most clear and unmistakable sign of the lack of seriousness of the Iraqi gesture made at the same hour. Making their observance of a basic norm of international conduct conditional on absurd propositions, the Iraqi rulers have sought every excuse to continue and further escalate their indiscriminate murder of civilians. This is a further indication of Iraqi rejection of appeals made by prominent international personalities for the cessation of its attacks.

The Islamic Republic of Iran - from the beginning of the imposed war as well as in this latest instance of Iraqi resumption of attacks against civilians - has exercised enormous self-restraint. Unfortunately and with reluctance, the Islamic Republic of Iran has had to resort to limited retaliatory measures because its calls on the international community to adopt immediate measures to stop the war crimes of the Iraqi rulers have remained unheeded.

Since 1 March 1988, the Islamic Republic of Iran has responded positively to the appeals made by the Secretary-General, the President of the Security Council and other prominent international figures. It has been prepared to stop its limited retaliatory strikes against Iraq, if the international community compels Iraq to halt its bombardments of civilian areas.

The Islamic Republic of Iran once again calls on the international community, particularly the Secretary-General and the Security Council of the United Nations, immediately to adopt effective measures in order to bring about an end to Iraqi acts of lawlessness and savagery. The Islamic Republic of Iran would welcome and

/...

defamousnadas.ir

NO: 994

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19603
11 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 11 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to bring the following to your most urgent attention.

Since 1600 hours on Thursday, 10 March 1988, Iraq has intensified, in an unprecedented manner, its dastardly attacks against purely civilian areas of the Islamic Republic of Iran, murdering hundreds of innocent civilians and wounding thousands more.

The following is a partial listing of the Iraqi attacks against civilian quarters from 1600 hours on Thursday to 1330 hours on Friday:

Date	Time	Location	Type of attack
10 March	1610	Shushtar	Aerial
10 March	1620	Ilam	Aerial
10 March	1620	Masjid-Suleiman	Aerial
10 March	1655	Doroud	Aerial
10 March	1700	Khoramabad	Aerial
10 March	1725	Hamadan	Aerial
10 March	1750	Dezful	Aerial
10 March	1800	Bandar-Rig	Aerial
10 March	1830	Qom	Missile
10 March	1930	Dezful	Aerial
10 March	2230	Tehran	Missile
10 March	2255	Boroujerd	Aerial
11 March	0230	Tehran	Missile
11 March	0250	Qom	Missile
11 March	0440	Tehran	Missile
11 March	0835	Dezful	Aerial
11 March	0903	Tehran	Missile
11 March	0907	Qom	Missile
11 March	0907	Hamadan	Aerial

defamoghaddas.ir

Annex II

Iranian bombardment on 8 March 1988

Time	Place	Number of projectiles	Casualties and damage
0645-1610	Basra governorate: Al-Ashshar, Al-Sa'udiyah, Al-Dakir, Al-Jazair, Al-Tuwaysah, Old Basra, Al-Harithah subdistrict and Dayr subdistrict	80	2 children killed and 3 citizens wounded, including 2 children; damage to 5 houses; 1 house set on fire; damage to a number of businesses
0630-1510	Wasit governorate: town of Badrah	30	-
1205-1402	Maysan governorate: Ali al-Gharbi district	30	-
1510-1725	Basra governorate: Qurnah district	32	1 child killed; damage to 2 houses
1745-2052	Basra governorate: city centre, Al-Habibiyah, Qurnah district, Al-Shush, Dayr subdistrict, Al-Jawahi village and Al-Zuwayn	126	2 citizens wounded; damage to 3 vehicles
1930-2130	Diyala governorate: Khanaqin district	162	-

---

defamoghadas.ir

S/19602
English
Page 2

Annex I

Iranian bombardment on 7 March 1988

Time	Place	Number of projectiles	Casualties and damage
0730-1725	Basra governorate: city centre, Al-Ma'qil, Al-Jubaylah, Al-Muftiyah, Al-Jumhuriyah, Al-Hakimiyah, Al-Harithah subdistrict and Qurnah district	79	1 citizen killed and 2 injured; damage to 2 houses
0723-0736	Arbil governorate: Al-Siddiq district	Raid by 2 aircraft	-
0728-0738	Sulaymaniyah governorate: Raniyah district	Raid by 1 aircraft	-
0630-1454	Sulaymaniyah governorate: environs of the town of Sulaymaniyah	35	-
0645-1615	Wasit governorate: Badrah district	39	1 house destroyed
0100-1200	Maysan governorate: city centre, Al-Awfiyah quarter, Qal'at Salih district and Ali al-Gharbi	54	-
1730-1800	Diyala governorate: Khanaqin district and Qazaniyah subdistrict	6	2 citizens injured; damage to 15 houses and 1 civilian vehicle
0900-1130	Sulaymaniyah governorate: town of Sayyid Sadiq	-	-
2120-2200	Wasit governorate: Badrah district	24	-
1730-2130	Diyala governorate: Khanaqin district		Damage to 6 houses

/...

defamoghaddas.ir

NO: 993

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19602
11 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 10 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our previous letters, the most recent being that contained in document S/19591, concerning the Iranian régime's bombardment of purely residential districts in Iraq, I have the honour to inform you that on 7 and 8 March 1988 the forces of that régime continued their savage bombardment of such districts, as described in the annex to this letter.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamogrnadgas.ir

NO: 992

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19601
11 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 10 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to the letter dated 5 March 1988 addressed to you by Mr. Tariq Aziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq, and further also to my letter dated 6 March 1988, I have the honour to inform you that the aggressive expansionist Iranian régime has launched ground-to-ground missiles against the city of Baghdad and the town of Mosul, as follows:

Date	Time	Place	Number of missiles
6 March 1988	0657	Baghdad	1
7 March 1988	1815	Nineveh governorate, town of Mosul	1
7 March 1988	2333	Baghdad	1
8 March 1988	0003	Baghdad	1
			4

The above-mentioned missiles fell on residential neighbourhoods in Baghdad and Mosul and resulted in the death and wounding of a number of citizens, including a number of women and children, and damage to a number of houses.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-06300 0098a (E)

defamogrnadoas.ir

NO: 991

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19599
10 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 10 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that the criminal régime of Iraq has renewed its tension creating manoeuvres in the Persian Gulf by attacks against tankers and commercial shipping, at a time when the inhuman and indeed savage attacks of Iraq against the cities and residential areas of the Islamic Republic of Iran and the consequent shedding of the blood of innocent Iranian civilians have met with the silence and a blatant absence of any action on the part of the United Nations Organization, Iraq has intensified its activities directed at creating tension and endangering the security of the Persian Gulf.

The Government of the Islamic Republic of Iran strongly protests the provocative actions of the régime of Iraq and requests that the United Nations take immediate measures to prevent such attacks by Iraq in the future.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General of International Affairs &
Acting Permanent Representative

88-06264 0054e (E)

defamousadas.ir

S/19598
English
Page 6

Since the lesson had been transmitted to the Tehran rulers and in order to strengthen the sincere and serious efforts aimed at stressing the comprehensive peace that can be achieved only through the implementation of Security Council resolution 598 (1987) in its entirety, as an inseparable whole and in accordance with the sequence of its operative paragraphs, as drafted by the Security Council, at today's meeting it was decided to halt the bombardment of Iranian cities by missiles, aircraft and other weapons 24 hours after the date of the issuance of this statement, i.e., at 4 p.m., Baghdad time, tomorrow, Friday, 11 March 1988, on the following terms:

1. Since it was Iran that began the war of the cities by bombarding our glorious capital, Baghdad, in 1985 and that began this time also by launching two missiles against Baghdad on 29 February, the last bombardment operation must be Iraqi, before the cease-fire goes into effect at the above-mentioned time. If the Iranian régime proceeds to bombard any of our cities with missiles or artillery or by air in retaliation for the last Iraqi bombardment operation, we shall continue the bombardment and teach appropriate lessons to the Tehran rulers by force and in a comprehensive manner.

2. Iraq will resume the bombardment of Iranian cities by all means if the Iranian régime resumes the bombardment of Iraqi cities and villages with artillery or missiles or by air or using any other weapon directed against the civilian population and purely residential centres.

3. Iraq will resume the bombardment of Iranian cities by all means if the Iranian régime attacks any Arab city as it has done in the past.

4. Iraq will resume the bombardment of Iranian cities by all means if the Iranian régime perpetrates any new aggression against our international frontiers and attempts to invade our territory at the key points leading to Iraqi cities. In all the previous invasion attempts, Iraqi cities such as Basra, Amarah, Khanaqin, Sulaymaniyah and others have been targets for the artillery and other weapons of the Iranian régime. This time, we shall retaliate comprehensively for such attempts by bombarding all Iranian cities.

5. It is essential to stress that there is no confusion between the bombardment of economic targets which serve the aggressor war machine and the bombardment of purely residential centres. The Iranian régime has unceasingly pursued its war of aggression against Iraq, and Iraq is therefore entitled to strike at the targets which serve and supply the machinery of aggression and war, as provided in international law.

These are the basic terms which we set forth. They are clear and just. We shall keep to our commitment to stop bombardment of Iranian cities as from 4 p.m. on Friday, but if the Iranian régime violates these terms, we shall be forced to carry out decisive and comprehensive retaliation.

/...

S/19598
English
Page 7

The spokesman emphasized that the international community and, in particular, the Security Council were now called upon to continue the serious and sustained work to ensure the serious implementation of Security Council resolution 598 (1987) by adopting a resolution imposing sanctions on Iran, which had insisted on defying the will of the international community, refused to comply with the binding resolution of the Security Council and continued the war, slaughter and destruction.

---

defamnameh.as.ir

At the current time, when the uprising of the Palestinian Arab people in the occupied territories is escalating and placing the Zionist entity in a severe dilemma - at this very time, the régime of vagabond tricksters in Tehran is providing a service to their Zionist allies by escalating the war of the cities for the purpose of diverting attention from the uprising, creating confusion in the region and perpetuating the state of war, aggression, tension and occupation to which it and its allies in Tel Aviv contribute and by which they live, in response to the services rendered it by its allies in Tel Aviv in the continuation of its war of aggression against Iraq and the Arab nation.

Since 29 February, Iraq has begun to give the tyrannical Iranian leaders a harsh lesson.

The Hussein missiles that were launched against Tehran, Qum and Isfahan and the bombs from the aircraft of the Iraqi Air Force were clear messages of warning to the Tehran rulers: messages telling them in concrete terms that the way of war and aggression is a dead end and that the solution lies in peace; messages telling them that the delusions that they have built up about occupying Iraq and imposing their will on it have been shattered one after the other. The delusions based on so-called "Iranian human supremacy" were smashed when Iraq, vigilant and on the alert, was able to mobilize in defence of its sovereignty, its security and its future, capable and aware men outstandingly armed and outnumbering the backward wretches whom they drove to the battlefronts like cattle.

Also shattered were the hopes based on breaking the Iraqi will by prolonging the duration of the war. The Iraqi will increased in firmness, awareness and intensity in the course of the struggle into which our Iraqi people and its armed forces plunged under the flag of the inspiring leader Saddam Hussein in defence of sovereignty and dignity and in defence of principles, foremost among them a just and honourable peace.

Iraq's achievements in all these fields, particularly in the field of military manufactures, including Hussein missiles, confirm that Iraq's creative capacity is mighty and evolving, whereas, deterioration, decline and backwardness are on a sharp increase in Iran because of the persistence of its various criminal rulers in going against the will for life and the movement of history with their insistence on delusions and fabrications and expansionist and aggressive intentions.

The leadership has studied the situation from all angles and considers that the lesson which we have taught to the criminal Tehran rulers was extensive and clear, an Iraqi lesson full of strength and proceeding from the principles and values to which Iraq, the heir of a great civilization and the creator of a great civilization adheres.

At the same time, the leadership noted that some circles had begun to exploit the present situation by giving currency to concepts and schemes aimed at fragmenting the war and focusing on its results at the expense of the global solution envisaged in Security Council resolution 598 (1987). It noted also that other circles had begun to try to profit from this situation prompted by unscrupulous motives.

defamgirandas.ir

S/19598
English
Page 4

and despite the casualties inflicted upon our women and children. We should mention, inter alia, their abhorrent crime in bombing the Balat al-Shuhada School and their firing of a missile at Baghdad on the very day when the Amman Summit was convened, in a direct challenge to the Arab community and an expression of scorn towards its sincere desire for peace.

Such is the record of the Iranian régime, and such is the record of Iraq. Peace-loving Iraq, which has expressed its serious and sincere desire for peace through its constructive and responsible acceptance of all international initiatives and resolutions, had no desire whatsoever to resort to these means. However, despite the understanding and patience it has shown, it has been obliged on some occasions to respond. When it has responded, its response has been vigorous and decisive, demonstrating the extent of its power. Iraq's sincere desire for peace is matched by its outstanding power to defend its sovereignty, security and the lives of its population and is based not on weakness, but on wisdom, understanding and a sense of responsibility.

On this as on other occasions it was the criminal Iranian régime which began the war of the cities.

The Iranian régime exploited a bombing raid made by the aircraft of our capable Air Force against an oil refinery 10 kilometres from Tehran, an operation falling within the context of its natural and constant activity of striking Iranian economic centres. The Iranian régime exploited this natural event and, on 27 February, issued a warning of the bombardment of Baghdad, Basra and other Iraqi cities. We immediately, on the very same day, issued an express warning and said that, if it made another attack on residential centres in our cities, our retaliation would be strong and comprehensive and that Tehran and all Iranian cities would be targets for our missiles, aircraft bombs and other weapons.

However, the Iranian régime, whose conduct is governed by motives of death and destruction and which is caught in the snares of delusions that it concocts for itself, based its calculations on its assumed superiority in this field by reason of its possession of missiles and thought that what we had announced concerning Iraq's success in manufacturing missiles that could reach Tehran was merely a boast, because it lives on lies and unfounded assumptions and imagines that others share its base qualities. The evil-natured Tehran rulers based their calculations on this, challenged the mighty people of Iraq and launched two missiles against the city of Baghdad on 29 February, killing women and children and destroying houses and civilian property, and bombarded Basra, Amarah and other notable Iraqi cities with a flood of heavy artillery shells and rockets. Because of this, it was our duty to retaliate and our duty to make our retaliation decisive and strong.

We need not recall here the clear interrelationship between the Zionist and the Iranian plans of aggression. In July 1982, the Iranian régime began its widespread aggression against Iraq, taking the mighty city of Basra as its target. It bombarded Basra intensively, while, at the same time, the Zionist forces of invasion were proceeding to occupy Beirut and pound it with artillery and missiles, with the aim of liquidating the resistance of the Palestinian Arab people.

/...

defapress.ir

predominance to affirm the values of peace. However, no sooner had the Iranian régime subsequently acquired surface-to-surface missiles from certain known sources than - believing it had acquired an advantage in that area - it began to prepare the way for a resumption of the war of the cities.

While the Security Council was discussing the tragedy of prisoners of war, on the basis of the report of the Secretary-General's mission, the Iranian régime devised exuses to resume its bombardment of Iraqi cities on 5 March 1985. On this occasion it used surface-to-surface missiles to bombard Baghdad and Kirkuk, in the belief that the missiles it had acquired would improve its position in the conflict and prepare the ground for the large-scale attack which it launched against Iraq a few days later, on 12 March 1985. Throughout subsequent years, the Iranian régime has continued to bombard Iraqi cities, particularly Basra, Amarah, Khanaqin, Sulaymaniyah and others which lie within the reach of their long-range heavy artillery. It has also continued to bombard Baghdad in particular with those missiles of whose destructive force it has bragged and boasted. The régime claims to have manufactured the missiles itself, but the whole world knows whence it acquired them, and by what despicable means. Iraq has drawn attention to these criminal actions in letters and documents sent to international organizations, and particularly to the United Nations. Accredited diplomatic missions in Iraq and representatives of the United Nations, the Red Cross and the Arab and foreign press have witnessed the aftermath of Iranian bombardment of residential areas, schools and hospitals and have seen with their own eyes the bodies of women and children killed by Iranian missiles and bombs.

Iraq transmitted 168 communications to the United Nations concerning Iranian attacks against purely residential centres in Iraq during the period from 1983 up to the end of February 1988. The Minister for Foreign Affairs sent 17 letters to the Secretary-General of the United Nations, dozens of other letters were sent by the Permanent Representative of Iraq to the United Nations and more letters were sent to the International Committee of the Red Cross and other international bodies. Since the Iranian régime acquired the missiles of which it has come to be so proud, it has fired three missiles at the city of Kirkuk and 39 (as of 29 February 1988) at our capital, Baghdad. Since the international community issued its pronouncement on the need for peace, through the Security Council in the form of resolution 598 (1987), the Iranian régime has (as of 1 March 1988) launched 248 attacks against purely residential centres in Iraq and fired 26 surface-to-surface missiles at Baghdad.

This fully documented record, which has been transmitted to the United Nations and other international bodies, shows that it was Iran which began the war by attacking Iraqi cities and Iran which used the war of the cities as an important component of its expansionist campaign against Iraq. It also shows that Iran began the missile war by firing missiles at Baghdad and Kirkuk, beginning in March 1985.

In 1986 and 1987, the Iranian régime frantically tried to provoke Iraq by bombarding our cities with heavy artillery and intermediate-range missiles and by firing long-range missiles at Baghdad, in an attempt to sow confusion and to obstruct the peace efforts of the international community in preparation for an attack against Iraq. We, however, did not respond, despite the losses we suffered

defenceforces.ir

S/19598
English
Page 2

Annex

The President and Supreme Commander, Saddam Hussein, this morning chaired a meeting of the Revolution Command Council and the Regional Command of the Arab Baath Socialist Party. An official spokesman made the following statement after the meeting:

The record of Iranian aggression against Iraq shows that the aggression began with the heavy-artillery bombardment of Iraqi cities on 4 September 1980. The Iraqi cities were spared from bombardment only during the period when our courageous troops forced the aggressive Iranian military hordes into retreat. Meanwhile, Iranian aircraft continued their intensive raids on Iraqi cities, targeting the civilian population and civilian sites. The bombing was reduced only as a result of a crushing blow dealt to the Iranian Air Force, whose ability to strike Iraqi cities and villages was thus diminished. Nevertheless, it continued its cowardly bombing whenever it found the means to do so.

The malicious Iranian régime resumed its bombardment of Iraqi cities and villages all along the border, and particularly of the indomitable city of Basra (Iraq's second city in terms of population), with heavy artillery and all other weapons following the withdrawal of our forces to international borders in June 1982. The Iranian hordes once again approached Iraqi cities close to the border, as they had done at the beginning of the Iranian aggression against Iraq on 4 September 1980.

At that time we were obliged to reply in kind to Iran's attacks on our people. The Iranian régime proceeded to spread misleading propaganda on the subject. In a sincere desire for peace and wishing to spare the civilian population from the scourges of war, Iraq called for the conclusion of a special agreement between the two countries, prohibiting attacks on residential targets, in a letter sent by the President and Supreme Commander, Saddam Hussein, to the peoples of Iran on 7 June 1983. Iran did not accept that proposal.

When the Security Council adopted resolution 540 (1983) of 31 October 1983, calling for the immediate cessation of all military operations against civilian targets, including city and residential areas, Iraq accepted the resolution immediately. Iran rejected the resolution and continued its evil bombardment of Iraqi cities, calculating that it had an advantage in that respect which would enable it to inflict damage on Iraq and thus pursue its aggressive and expansionist aims.

In 1984 Iran launched a large-scale attack against Iraq. It began the attack by bombarding Iraqi cities, particularly Basra and Amarah, which were selected as principal targets for the attack. However, the Iranian régime, whose attack was repelled by a vigorous Iraqi response, found itself under heavy pressure from the Iraqis, as the Iraqi Air Force had acquired the capacity to reply in kind and to inflict punishment on the evil aggressors. As a result of Iraq's predominance, it became possible to reach an understanding with the Secretary-General of the United Nations on 12 June 1984 relating to the avoidance of attacks against purely residential targets. Iraq has used, and will continue to use, its capacity and

/...

defapolitics.ir

NO: 990

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19598
10 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 10 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to transmit to you the text of a statement made by the official spokesman for the Iraqi Revolution Command Council.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamoghadas.ir

NO: 989

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19595
9 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 9 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you of the following statistics on the attacks by the criminal régime of Iraq against the cities and residential areas of my country on Sunday, 6 March 1988.

Time	Type of attack	City	Martyrs	Wounded
1105	Aerial	Ilam	-	9
1155	"	Sanandaj	3	96
1205	"	Saqqez	12	8
1350	"	Arak	-	-
1350	"	Khorramabad	8	85
1325	"	Boroujerd	3	4
1350	"	Boroujerd	1	51
1210	"	Miandoab	2	several
1520	"	Shooshtar	1	6
1330	"	Toyserkan	5	32
1330	"	Nahavand	9	29
1425	"	Dezful	6	36
1910	"	Ghazvin	-	-

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General of International Affairs and
Acting Permanent Representative

88-06108 0042i (E)

defamognadgas.ir

NO: 988

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19594
8 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 7 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that on 5 March 1988, the criminal régime of Iraq, in continuation of its savage attacks against Tehran and other cities of the Islamic Republic of Iran, at 5:08, 8:22, 12:08, 12:12 and 13:54 hours (local time) brought Tehran under missile attacks, as a result of which 17 civilians were martyred and 68 injured. On the same day, the Iraqi régime also aerially bombarded Hamadan, which fortunately resulted in no casualties.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General of International Affairs
and Acting Permanent Representative

88-06019 0082j (E)

defamogradas.ir

S/19591
English
Page 2

Annex

Note verbale dated 18 February 1988 from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Italy in Tehran

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Embassy of Italy in Tehran and has the honour to inform that according to the information provided by the pertinent officials of the Islamic Republic of Iran on 17 January 1988, at 0905 hours, Italian ship No. 572 at the position of 2631 N and 5622 E wa ned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2642 N and 5624 E, flying over Iranian territorial waters, not to fly closer to the ship.

In view of the fact that the action of the Italian ship was in contravention of all rules of international law and violated the sovereign territorial rights of Iranian aircraft to overflight in Iranian territorial waters, the Government of the Islamic Republic of Iran strongly protests against such actions and demands an immediate end to them.

Evidently, responsibility for the consequences of all such future actions lies directly with the Government of Italy.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Italy the assurances of its highest consideration.

Hoping for the victory of the oppressed over oppressors.

---

defamoghadas.ir

NO: 987

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19593
8 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 7 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith the text of a note verbale dated 18 February 1988 from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran to the Embassy of Italy in Tehran.

It would be appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General of International Affairs and Acting Permanent Representative

88-06013 0066d (E)

/...

defamoghaddas.ir

S/19591
English
Page 4

Date	Time	Sector	Number of projectiles	Casualties and damage
5 March 1988	7-8 a.m.	Wasit governorate, Badrah district	20	
5 March 1988	12 noon-1.45 p.m.	Badrah district	14	
6 March 1988	5.50-6.15 p.m.	Maysan governorate, Qala't Salih, Hay Karama sector	5	5 civilians, including 3 children and 1 woman, wounde and 1 dwelling damaged
6 March 1988	8.05-9.40 p.m.	Wasit governorate, Badrah district	45	
6 March 1988	7.45-10 p.m.	Diyala governorate, town of Khanaqin	26	
6 March 1988	11.22 p.m.-0.45 a.m.	Centre of the city of Basra	3	
6 March 1988	11.16 a.m.-6 p.m.	Diyala governorate, Khanaqin district	25	1 civilian wounded, 1 dwelling, 1 primary school and 1 vehicle damaged
6 March 1988	8-9.15 p.m.	Wasit governorate, Badrah district	56	
6 March 1988	6.16 a.m.-1 p.m.	Maysan governorate, Hay Ufiyah, Qal'at Salih district	71	1 civilian killed and 3 wounded; 5 dwellings damaged
6 March 1988	8.30 a.m.-3.20 p.m.	Centre of the city of Basra, Al-Buradi'iyah, Al-Dakir, Al-Mutayhah, Al-Tuwaysah, Al-Jubaylah, Al-Hakimiyah, Al-Saudiyah, Al-Tahsiniyah, Al-Ishar, Al-Junaynah, Al-Siraji, Al-Khandaq, Al-Ma'qil, Sahat Uns districts	173	1 child killed, 16 civilians, including 2 children and 1 woman, wounded; 7 dwellings and 87 businesses damaged, 1 house burnt down and 1 business destroyed

/...

S/19591
English
Page 5

Date	Time	Sector	Number of projectiles	Casualties and damage
6 March 1988	7.57 a.m.	Arbil governorate, capital of the governorate	Bombs dropped by 2 air-craft	2 civilians, including 1 woman, killed
6 March 1988	10.20 p.m.-11.16 a.m.	Diyala governorate, Khanaqin district	117	1 woman wounded
6 March 1988	6.30-9.45 a.m.	Wasit governorate, Badrah district	58	2 women wounded, 1 house destroyed
6 March 1988	10.20 a.m.-12.20 p.m.	Maysan governorate, Ali al-Gharbi district	19	

---

defamationaddas.ir

Date	Time	Sector	Number of projectiles	Casualties and damage
4 March 1988	5-7.50 p.m.	Diyala governorate, Khanaqin district	62	1 house destroyed and 5 damaged
4 March 1988	6.15-9 p.m.	Wasit governorate, Badrah district	27	
5 March 1988	7.35 p.m.-6 a.m.	City of Basra, Al-Buradi'iyah, Al-Saudiyah, Al-Ishar, the Corniche and Al-Harithah sectors	31, including 10 rockets	1 civilian wounded, 1 hotel and 1 private vehicle damaged
5 March 1988	10.42 a.m-2 p.m.	Basra governorate, the silo, Al-Jubaylah, Al-Hakimiyah, Matiha, Old Basra, the Corniche, Al-Jaza'ir, Al-Qiblah, and Manawi Basha sectors	62	2 vehicles damaged
5 March 1988	7.55 a.m.-2.14 p.m.	Centre of the town of Sulaymaniyah	46	3 civilians, including 2 children killed and 26 others, including 11 children and 9 women, wounded; 10 dwellings and 1 vehicle destroyed, 10 dwellings and 2 vehicles damaged

/...

defamogmaddas.ir

S/19591
English
Page 2

Annex

Date	Time	Sector	Number of projectiles	Casualties and damage
3 March 1988	7.20 a.m.- 3.35 p.m.	City of Basra, Al-Ishar, Al-Ribat, Al-Tuwaysah, Al-Salimi, Al-Hakimiyah, Al-Jumhuriyah, Al-Ma'qil, Sa'd Square, Sikak Matiha, Al-Kuwaz, Al-Saudiyah and Manawi Basha sectors	174, including 20 missiles	1 civilian killed and 3 wounded including 1 woman, a number of dwellings and businesses damaged
3 March 1988	6.30 a.m.- 12.30 p.m.	Diyala governorate, Khanaqil district, Qazaniyah sector	61	1 dwelling destroyed, 2 dwellings and 4 vehicles damaged
3 March 1988	7.30 a.m.- 5 p.m.	Maysan governorate, Ali al-Gharbi district	50	
3 March 1988	0.25 a.m.- 6.40 a.m.	Wasit governorate, Badrah district	15	
4 March 1988	11.50 a.m.- 3 p.m.	Basra governorate, Qurnah district	125	4 dwellings and 1 vehicle damaged
4 March 1988	4.30 - 7.09 p.m.	Basra governorate, Qurnah district	37, including 10 rockets	5 vehicles damaged
4 March 1988	5.30- 5.45 p.m.	Maysan governorate, Salah locality, Safaniyah sector	16	
4 March 1988	9.55-11 p.m.	Sulaymaniyah governorate, Qala Diza and its environs		

/...

defamgnadas.ir

NO: 986

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19591
7 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 7 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our many previous letters, the most recent being that contained in document S/19581, concerning the Iranian régime's persistence in shelling exclusively residential districts in Iraq, I have the honour to inform you that on 3, 4, 5 and 6 March 1988, the forces of that régime commited the acts of aggression described in the annex to this letter.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-05878 0040i (E)

/...

defamogrados.ir

NO: 985

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19590
7 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 7 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, and with reference to the letter from Mr. Tariq Aziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of Iraq, dated 5 March 1988 and issued as document S/19583, I have the honour to inform you that the aggressive and expansionist Iranian régime has fired ground-to-ground missiles at the city of Baghdad as indicated below:

Date	Time	Place	Number of missiles
3 March 1988	6.25 a.m.	Baghdad	1
3 March 1988	1.30 p.m.	Baghdad	1
3 March 1988	6.15 p.m.	Baghdad	1
4 March 1988	4.55 p.m.	Baghdad	1
5 March 1988	6.17 a.m.	Baghdad	1
5 March 1988	7.44 p.m.	Baghdad	1
5 March 1988	9.26 p.m.	Baghdad	1
			7

The above missiles struck residential districts of the city of Baghdad, killing and wounding a number of the civilian population, including women and children, and damaging dwellings and private property.

I should be grateful if you would arrange for the text of this letter to be circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-05884 0047e (E)

defamogh.adoas.ir

NO: 984

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19589
7 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: RUSSIAN

LETTER DATED 7 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On the instructions of my Government, I have the honour to request an urgent meeting of the Security Council in connection with the further acute escalation of the conflict between Iran and Iraq.

(Signed) A. BELONOGOV

88-05852 0081j (E)

defamoghadas.ir

S/19584
English
Page 2

Annex

Statement by the Iranian Ministry of Foreign Affairs

Following the aggressor Iraqi régime's escalation of its crimes and its missile strikes on residential areas, the spokesman for the Ministry of Foreign Affairs declared that Saddam's régime, which imagines that it is possible that the Iranian people may change its positions on the imposed war, had escalated its military crimes against hospitals and residential neighbourhoods in order to force international forums, including the Security Council, to adopt a resolution against the Islamic Republic of Iran, while the countries which called daily, through the information media, for peace had kept silent and immobile. The speaker added that those international circles and heads of State that had formerly regarded the operations of the Islamic Republic of Iran at the war fronts which were aimed at the establishment of a lasting peace as a move contrary to peace and international security had now begun to regard the missile attacks on residential areas in cities and the killing of women, children and hospital patients as an attempt to establish peace and implement Security Council resolution 598 (1987). The speaker added that Saddam's inhumane régime and his defenders must know that no change had occurred in the just positions of the Islamic Republic of Iran about ending the war and that any political endeavours would be futile unless, as a first step, Iraq was identified as the aggressor and this régime was punished. The retaliatory operations and the operations of the fighters of Islam at the war fronts would continue in order to halt these crimes and would not leave this criminal whose crimes against innocent persons are increasing by the hour any way of escape.

---

defamogoranas.ir

NO: 983

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19584
7 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 6 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to transmit herewith the statement by the spokesman for the Iranian Ministry of Foreign Affairs insisting on the continuation of the war against Iraq and refuting the allegations of the Permanent Representative of the Iranian régime in New York to the effect that there is a change in the Iranian régime's position on Security Council resolution 598 (1987).

This statement was issued on 5 March 1988.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamogr adgas.ir

heavy artillery and missiles, leaving many civilians, including women and children, dead and wounded and destroying civilian property. Additionally, on 29 February 1988 the criminal Iranian régime fired two ground-to-ground missiles at two residential areas of the city of Baghdad, leaving many civilians, including women and children, dead and wounded and destroying or damaging a number of dwellings, businesses and private vehicles. These facts irrefutably show that the Iranian régime has in every case been the first to attack. On this occasion it was the Iranian régime which began the hostilities by bombarding towns and exclusively residential sectors. It must bear full responsibility for that act. Iraq, as indicated in the two letters we sent to you on 29 February 1988, has once again been compelled to react. Once again, to escape possible reprisals, the Iranian régime is engaging in its time-honoured tactic of shuffling the cards and diverting the international community's attention from its crimes and its refusal to comply with Security Council resolution 598 (1987), which is binding in effect.

13. We reaffirm the right of our people, who aspire to live in freedom, peace and dignity, to resist the crimes of the Iranian régime and exercise their right to self-defence.

(Signed) Tariq AZIZ
Deputy Prime Minister and
Minister for Foreign Affairs
of the Republic of Iraq

defamoghabas.ir

- The number of Iranian attacks on exclusively civilian population centres between the adoption by the Security Council of its binding resolution 598 (1987), on 20 July 1987, and 29 December 1987 rose to 204. For the period from 1 January to 1 March 1988, the number is 44.

9. Iraq does not attack strictly residential areas in Iran and selects as its targets only military or economic objectives: objectives which may legitimately be targeted in an armed conflict in order to diminish the enemy's ability to go on waging war. The Iranian régime, on the other hand, while continuing the war in violation of both the Charter of the United Nations and Security Council resolution 598 (1987), never misses an opportunity to enlarge upon those violations by perpetrating ever more crimes against the civilian populations in Iraq and arguing, at odds with all the facts, that it only mounts attacks on economic or military objectives to retaliate against Iraq.

10. On numerous occasions Iraq has shown the utmost restraint, refraining from responding to Iran's crimes in the hope that the Tehran régime will finally see reason and begin to move towards peace. We would remind you in this regard of the many letters we have sent you over the past year reaffirming the constructive attitude taken by Iraq to enable the international community to act on the plan adopted by the Security Council for a peaceful, comprehensive, just, honourable and lasting settlement of the conflict. On 13 October 1987 I informed you that the Iranian régime had just committed a foul crime against the civilian population of Iraq for the third time in a week, firing a ground-to-ground missile at the city of Baghdad; the missile struck the Balat Al-Shouhada school and neighbouring houses reserved for teachers, leaving 33 people dead, including 29 children and 2 women, and 318 wounded, including 196 children and 11 women (document S/19205). On 9 November 1987, once again, I drew your attention to another such crime by the Iranian régime. It had just fired another missile at Baghdad while the Amman Arab summit was in progress, thus issuing a challenge not only to Iraq but to all the Arab States which had gathered to emphasize the need to reach a peaceful settlement. As a result of that criminal attack, 6 children and 4 women were killed and 106 people, including 41 women and 48 children, were wounded; 10 buildings were destroyed and 20 others damaged; 8 private vehicles and a number of businesses suffered damage (S/19258). In total, 18 missiles have been fired at Baghdad since the adoption of resolution 598 (1987). Iraq's policy of moderation has been in vain, because the Iranian régime has continued with its acts of aggression and its expansionism, making war and destruction its only policy.

11. It was, as usual, Iran which revived the war of the cities. On 28 February 1988 Iraqi aircraft launched a raid on an Iranian oil refinery more than 10 kilometres outside Tehran. The Iranian régime then threatened to bomb alleged economic and military facilities in Baghdad and Basra and called on the civilian population to evacuate those two cities, leading an Iraqi military spokesman to issue a stern warning to the Iranian leaders and put them on notice that, if they carried out their threat, acting against the civilian population and exclusively residential areas, they would provoke a violent reaction by Iraq.

12. Despite that warning, throughout the night of 27 to 28 February and the next day the Iranian régime bombarded Basra, Zubayr, Qurnah, Khanaqin and Badrah with

defenceforces.ir

6. In March 1985, as the Security Council discussed the tragic fate of Iraqi prisoners of war on the basis of the report by the mission dispatched by the Secretary-General, the Iranian régime announced without further ceremony that it intended to bombard the town of Basra. It carried out its threat on 5 March 1985, defending its crime on the grounds that it was a response to the attack launched by Iraq the previous day against the city of Ahwaz. The target of that Iraqi attack had been a factory lying close to the town, which was certainly not covered by the aforementioned agreement of 12 June. It should be noted that the Iranian régime took good care not to invoke the detail of that agreement in confirmation of its allegations, just as it refused to guarantee safe conduct for the United Nations team making inquiries in the region of Basra after the deliberate Iranian attack against that city, in flagrant violation of the agreement. The purpose of all these moves was to distract attention from the discussions in the Security Council on the plight of the Iraqi prisoners and to disguise the preparations for the major assault which Iran launched on 12 March 1985 across the Hawizah Marshes. The Security Council then intervened and, in a statement dated 15 March 1985, called for a moratorium on attacks on exclusively civilian population centres, in order to bring about a peaceful settlement in accordance with the Charter of the United Nations (document S/17036). Iraq responded favourably (document S/17037), but the same can hardly be said of the Iranian régime (document S/17039).

7. Since that time the Iranian régime has not relented in its attacks on purely civilian population centres in Iraq, and has even increased them appreciably, using ground-to-ground missiles in addition to artillery and aircraft. It stepped up its attacks on towns and inhabited areas every time it sustained a military defeat and heavy losses during its repeated attempts to invade Iraq. In so doing it hoped to cover its tracks, divert attention from its acts of aggression and avoid pressure from the international community to halt the aggression and make peace. Iraq has repeatedly warned against Iran's diversionary tactics, stressing the need to keep the facts clearly in view and remain firm and unbending in order to put a halt to Iran's tortuous manoeuvrings.

8. Iraq has continued to notify you of each Iranian attack against purely civilian population centres in Iraq. The following statistics are intended to enlighten the international community as to Iran's crimes against towns and densely inhabited civilian areas in Iraq:

- Between 1983 and 1988, Iraq sent the United Nations 168 communications on attacks by Iran against exclusively civilian population centres in Iraq, the majority of them containing details of more than one attack.

- Over the same period I personally sent you 16 letters on these attacks.

- Since 1985, the Iranian régime's forces have launched three missiles at Kirkuk and 45 at Baghdad, and Iraq has reported most of these incidents.

- Between the outbreak of war and June 1986, attacks by Iranian aircraft and artillery on exclusively civilian population centres numbered 1,024, producing a total of 850 dead, 3,217 wounded and substantial material damage including 596 dwellings destroyed. The number of unexploded missiles and shells over the same period is 8,834. Not a single province in Iraq has been spared in these attacks.

defamousbooks.ir

S/19583
English
Page 2

ANNEX

Letter dated 5 March 1988 from the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of Iraq addressed to the Secretary-General

In reference to the frantic efforts by the leaders of the bellicose, expansionist Iranian régime to mislead the United Nations and world public opinion about the situation regarding attacks on exclusively civilian population centres, notably the Iranian letters dated 28 and 29 February and 1 March 1988 (S/19549, S/19550 and S/19563), I have the honour to point out that this Iranian tactic is not new and must be most strongly resisted.

In this connection, I should like to remind you of a number of facts:

1. Iran's aggression against Iraq really began on 4 September 1980, with attacks on the inhabitants of towns and villages which were subjected to heavy bombardment by artillery and the air force. Iraqi border towns and villages were not pounded by Iranian artillery between 1980 and 1982 because the Iranian artillery had been driven some kilometres back by Iraqi forces; they were bombarded by the Iranian air force nevertheless. In any event, ever since the Iraqi forces pulled out of Iranian territory in June 1982 and Iranian forces were deployed along the entire border, Iraqi towns and villages within Iranian artillery range have been subject to routine bombardment.

2. The first party to request a bilateral agreement to spare residential areas was Iraq. The President of the Republic of Iraq, Mr. Saddam Hussein, in a letter to the peoples of Iran dated 7 June 1983, offered to conclude a special agreement, to be monitored by a jointly designated international body under which the parties would refrain from attacking towns and villages (S/15825). His proposal was rejected by Iran.

3. In its resolution 540 (1983) of 21 October 1983, the Security Council called for "the immediate cessation of all military operations against civilian targets, including city and residential areas". This demand was rejected by Iran.

4. In 1984 the Security Council held discussions on the issuance of a statement by its President on the report of the mission sent by the Secretary-General to civilian areas in Iran and Iraq which had been attacked (S/15874). It was unable to issue that statement, however, because Iran reversed its decision to accept the formula arrived at during consultations. The report, as everyone knows, contradicted statements by the Iranian régime denying any routine heavy bombardment of Iraqi towns and villages.

5. In 1984 both parties publicly undertook to halt deliberate attacks of any kind against exclusively civilian population centres as of 12 June. Despite that undertaking the Iranian régime continued to bombard towns, villages and purely residential centres, as witness letters about those violations sent by Iraq to the United Nations (S/16624, S/16630, S/16638, S/16649, S/16673, S/16750, S/16329 and S/16348).

/...

defenddocs.ir

NO: 982

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19583
5 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

Letter dated 5 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary-General

On instructions from my Government, I have the honour to transmit to you the text of a letter from Mr. Tariq Aziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of Iraq.

I should be grateful if you would arrange for the text of this letter and its annex to be circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamoghadas.ir

NO: 981

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19581
4 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 4 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, and further to our many previous letters (the most recent being that contained in document S/19554) concerning the Iranian régime's persistence in shelling purely residential districts in Iraq, I have the honour to inform you that, on 29 February and 1 March 1988, the forces of the Iranian régime committed the acts of aggression which are listed in the annex to this letter.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-05613 0045e (E)

/...

S/19581
English
Page 2

Annex

Date	Time	Place	Number of shells	Casualties and damage
29/2/1988	0922-1440	Harithah sub-district; Qurnah district (Basra province)	22	3 houses destroyed; 3 houses and 1 shop damaged
1/3/1988	0530-1700	Maaqal; Harithah sub-district; Zubayr sub-district; Qurnah district (Basra province)	281	Several killed, including 1 woman; 14 wounded, including 6 children and 2 women; 5 houses destroyed; 3 houses, several shops and 1 recreation centre damaged; 1 vehicle set on fire
1/3/1988	1430-1445	Qala Diza district; Beymalik residential quarter (Sulaymaniyah province)	2	

defamoghaddas.ir

S/19580
English
Page 2

ANNEX

Date	Time	Place	Number of shells	Casualties and damage
2/3/1988	1735-0430	Maaqal; Dakir; Zubayr district (Basra province)	11, and 37 rockets	3 children wounded and 8 vehicles damaged
2/3/1988	1150-1700	Ashshar; Buradi'iyah; Dakir; Jaza'ir; Kebla; the Corniche; Sa'diya; Hakimiya; Souk Khodhar; Jubaylah; Khandaq; Manawi Lajm; Kuwaz; Tahsiniya; Zubayr district (Basra province)	201, including 10 rockets	8 dead, including 5 children and 2 women; 10 wounded, including 4 women; 3 houses destroyed and 5 damaged
2/3/1988	0300-0400	Qala Diza district; Beymalik residential complex (Sulaymaniyah province)		5 wounded, including 1 woman; a number of houses damaged
3/3/1988	1755-0612	Ashshar; Rabat; Tamimiya; Jaza'ir; Abbassiyah; Buradi'iyah; Harithah sub-district; Qurnah (Basra)	135, including 15 rockets	1 dead; 12 wounded, including 1 child; 7 vehicles and 1 house damaged

---

defamoghaddas.ir

NO: 980

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19580
4 March 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 4 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, and further to our many previous letters (the most recent being that contained in document S/19554) concerning the Iranian régime's persistence in shelling purely residential districts in Iraq, I have the honour to inform you that, on 2 and 3 March 1988, the forces of the Iranian régime committed the acts of aggression which are listed in the annex to this letter.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamogradcas.ir

S/19572
English
Page 2

Annex

Message dated 1 March 1988 from the Amir of the State of Kuwait and Chairman of the Fifth Session of the Organization of the Islamic Conference addressed to the leaders of the States members of the Security Council

[Original: Arabic]

There has been a tragic new development in the Iraq-Iran war - a war which is itself a tragedy of bloodshed that has claimed the lives of hundreds of thousands on both sides since it began more than seven years ago. There has been a resumption of the bombing of cities and populated areas where children, women and the elderly, whose only wish is to live in peace, cannot defend themselves or avoid the bombs which are dropped on such areas.

On behalf of the Islamic world, and in accordance with the love for peace and brotherhood among all humanity which is advocated by Islam and was preached by all the prophets, and on behalf of the Organization of the Islamic Conference, whose current session I have the honour to chair, I should like to pay tribute to the good offices of the Secretary-General of the United Nations and to urge the Security Council, particularly its permanent members to remember that every day their effective intervention to end this war is delayed entails further innocent casualties among the populations of both warring parties.

I hope that my message to you will provide a further incentive to initiate expeditious action in this context and so to fulfil the aspirations of all peoples of the world for peace in an area which has long yearned for peace.

Jaber Al Ahmad Al Jaber Al Sabah
Amir of Kuwait
Chairman of the Organization of
the Islamic Conference

---

defamogi.mofas.ir

NO: 979

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19572
3 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 3 MARCH 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF KUWAIT TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith the message from His Highness Sheikh Jaber Al Ahmed Al Sabah, Amir of the State of Kuwait, Chairman of the Fifth Session of the Organization of the Islamic Conference, addressed to the leaders of the States members of the Security Council.

I should be grateful if the text of the message would be circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad A. ABULHASAN
Ambassador
Permanent Representative

defamogmaddas.ir

Annex

Letter dated 29 February 1988 from the Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Secretary-General

As you were informed in my letters of 27 and 28 February 1988, once again the aggressor régime of Iraq, encouraged and supported by other aggressor régimes, particularly the United States of America, and in order to sabotage the recent United Nations diplomatic efforts, has intensified its acts of aggression against the innocent civilians of the Islamic Republic of Iran, particularly in Tehran, the capital. This has resulted in the martyrdom and injury of a considerable number of innocent women, old men and children.

The aggressor régime of Iraq, in the course of its latest attacks on 29 February 1988 alone, savagely attacked more than eight purely residential areas, including a hospital the majority of whose patients were pregnant women. Consequently, several Tehran residents and the patients of the hospital were martyred and injured. The evacuation of the martyred and the injured took several hours.

As you may observe, the régime of Iraq has resumed its savage and inhuman attacks against our cities and is bent upon the expansion of these attacks. By thus initiating and intensifying the "war of cities" in pursuit of the goals of the United States of America, the Iraqi régime attempts not only to divert attention from the rebellion of the Muslim people of Palestine against the Zionist régime but also to sabotage the recent United Nations efforts and, in collaboration with certain Security Council members, lure the Security Council into adopting another unilateral decision concerning the war imposed upon the Islamic Republic of Iran.

The Islamic Republic of Iran, in accordance with her regard for the rules of international law and the 12 June 1984 moratorium, has repeatedly declared its strong opposition to any attacks against non-military and residential areas. Accordingly, every instance of such attacks has been reported to Your Excellency and the United Nations and requests for immediate preventative measures have been made to halt the continuation of such savagery. However, it has often been observed that the United Nations Organization has failed not only in terminating or reducing the crimes of the régime of Iraq but also by its failure to execute its principal duty of prevention of aggression and maintenance of international peace and security has brought increasing despair to the victimized countries against whom aggression has occurred.

You are expected to take urgent measures to halt the Iraqi indiscriminate and lawless attacks against purely civilian and residential quarters. Otherwise, there will remain no doubt for the Islamic Republic of Iran that the United Nations is absolutely incapable of adopting any positive steps and that the hope and credibility which the Islamic Republic of Iran attaches to this Organization is in vain. Under such circumstances, the Islamic Republic of Iran will, in legitimate self-defence, have to enhance its retaliatory measures against military, industrial and economic centres of Iraq and consider a military solution as the only viable means to put an end to the Iraqi aggression and the imposed war.

/...

It is evident that should such a circumstance arise, the responsibility for the consequences of endangerment of peace in the region and the world ought to be borne by the United Nations, which is constitutionally responsible for its maintenance, and by the supporters of Iraq, particularly the United States of America.

Ali Akbar VELAYATI
Minister of Foreign Affairs
The Islamic Republic of Iran

---

defa.mihanblog.ir

S/19563
English
Page 2

Annex

Letter dated 29 February 1988 from the Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Secretary-General

As you were informed in my letters of 27 and 28 February 1988, once again the aggressor régime of Iraq, encouraged and supported by other aggressor régimes, particularly the United States of America, and in order to sabotage the recent United Nations diplomatic efforts, has intensified its acts of aggression against the innocent civilians of the Islamic Republic of Iran, particularly in Tehran, the capital. This has resulted in the martyrdom and injury of a considerable number of innocent women, old men and children.

The aggressor régime of Iraq, in the course of its latest attacks on 29 February 1988 alone, savagely attacked more than eight purely residential areas, including a hospital the majority of whose patients were pregnant women. Consequently, several Tehran residents and the patients of the hospital were martyred and injured. The evacuation of the martyred and the injured took several hours.

As you may observe, the régime of Iraq has resumed its savage and inhuman attacks against our cities and is bent upon the expansion of these attacks. By thus initiating and intensifying the "war of cities" in pursuit of the goals of the United States of America, the Iraqi régime attempts not only to divert attention from the rebellion of the Muslim people of Palestine against the Zionist régime but also to sabotage the recent United Nations efforts and, in collaboration with certain Security Council members, lure the Security Council into adopting another unilateral decision concerning the war imposed upon the Islamic Republic of Iran.

The Islamic Republic of Iran, in accordance with her regard for the rules of international law and the 12 June 1984 moratorium, has repeatedly declared its strong opposition to any attacks against non-military and residential areas. Accordingly, every instance of such attacks has been reported to Your Excellency and the United Nations and requests for immediate preventative measures have been made to halt the continuation of such savagery. However, it has often been observed that the United Nations Organization has failed not only in terminating or reducing the crimes of the régime of Iraq but also by its failure to execute its principal duty of prevention of aggression and maintenance of international peace and security has brought increasing despair to the victimized countries against whom aggression has occurred.

You are expected to take urgent measures to halt the Iraqi indiscriminate and lawless attacks against purely civilian and residential quarters. Otherwise, there will remain no doubt for the Islamic Republic of Iran that the United Nations is absolutely incapable of adopting any positive steps and that the hope and credibility which the Islamic Republic of Iran attaches to this Organization is in vain. Under such circumstances, the Islamic Republic of Iran will, in legitimate self-defence, have to enhance its retaliatory measures against military, industrial and economic centres of Iraq and consider a military solution as the only viable means to put an end to the Iraqi aggression and the imposed war.

/...

defapedia.ir

NO: 978

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19563
1 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 1 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith the text of the letter of His Excellency Dr. Ali Akbar Velayati, Minister of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General of International Affairs
and Acting Permanent Representative

defamogriadgas.ir

S/19558
English
Page 2

Annex

Warnings by United States warships against Iranian sea-patrol aircraft

- On 3 December 1987, at 1118 hours, American ship No. 26 at the position of 2555 N and 5532 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2548 N and 5515 E not to fly closer to the ship.

- On 5 December 1987, American ship No. 54 at the position of 2510 N and 5629 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2512 N and 5700 E not to fly closer to the ship.

- On 6 December 1987, at 1120 hours, an American ship at the position of 2547 N and 5530 E warned an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2602 N and 5506 E not to fly closer to the ship.

- On 18 December 1987, at 0923 hours, American ship No. 996 at the position of 2544 N and 5515 E, in violation of all rules of international law and in violation of the sovereignty of Iran, warned an Iranian sea-patrol aircraft flying over Iranian territorial waters around the Tunb Island at the position of 2610 N and 5520 E not to fly closer to the ship.

Violations of Iranian airspace by United States aircraft

- On 14 January 1988, at 0749 hours, an American aircraft travelling at the speed of 420 miles per hour and at the altitude of 29,000 ft. violated Iranian airspace from the position of 2530 N and 5835 E and at 0758 hours, by passing through the position of 2540 N and 5725 E, departed from the airspace of Iranian territorial waters.

- On 20 January 1988, at 0743 hours, an American aircraft travelling at the speed of 500 miles per hour and at the altitude of 25,000 ft. violated Iranian airspace from the position of 2630 N and 5705 E and following overflight in the southern parts of Iran, at 0749 hours, the aircraft departed from Iranian airspace through the position of 2545 N and 5740 E.

---

defamgr.addas.ir

NO: 977

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19558
1 March 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 1 MARCH 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to enclose herewith a list of several instances of violations of international law by American warships and aircraft stationed in the Persian Gulf and the Sea of Oman.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General of International Affairs
and Acting Permanent Representative

defamogrnadas.ir

NO: 976

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19554
29 February 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 29 FEBRUARY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to inform you that the forces of the bellicose and expansionist Iranian régime, which started the war and is bent on continuing it, fired two ground-to-ground missiles at the City of Baghdad at 0245 hours and 0305 hours on 29 February 1988. The missiles hit residential areas, killing and wounding a number of people, including women and children, and destroying or damaging houses, shops and private vehicles.

Those dastardly crimes will not deter our people from continuing their heroic defence of their land and its sovereignty. I should like, at this juncture, to repeat what I wrote in my letter dated 29 February 1988 concerning our legitimate right to defend ourselves and to inflict a lesson on the criminal aggressors: it is for the international community to shoulder its responsibilities and to oppose firmly the barbarous Iranian régime, whose only vocation is war and destruction. It is therefore more necessary than ever for the Security Council to consider carefully the possibility of punitive action against the Iranian régime for its refusal to abide by the will of the international community to reach a settlement based on Security Council resolution 598 (1987), and for its persistence in pursuing the aggression.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-04992 0042c (E)

defamnadas.ir

S/19553
English
Page 3

Date	Time	Region	Number of shells	Casualties
28/2/1988	1735-2030	Jazaïr; Sa'diya; Old Basra; Maaqal; Manawi Bacha; Asaadi Dakir; Barbariya (Basra province)	70	Seven wounded, including three children and a woman; three houses and two shops damaged
28/2/1988	1735-2030	Diyala; Khanaqin (Diyala province)	22	Two wounded; two houses and a café damaged
28/2/1988	1650-2315	Attawissah; Assaï Abassiah; Jazaïr; Alachar; Maaqal; Kiblan; Mutihah; Qurna (Basra province)	148	Five dead, including a woman and a child; 21 wounded, including three women; one house damaged; a house and two private vehicles set on fire
28/2/1988	2020-2045	Qala Diza district	6	Several houses damaged
28/2/1988	2200-2245	Khanaqin district	11	
28/2/1988	2205-2230	Badrah	7	

---

defamoghadas.ir

S/19553
English
Page 2

ANNEX

Date	Time	Region	Number of shells	Casualties
20/2/1988	1530-1730	Dukan (Sulaymaniyah province)	17	Two wounded, including a woman
22/2/1988	1430-1600	Dukan Assofla (Sulaymaniyah province)	7	
26/2/1988	0915-1200	Dukan (Sulaymaniyah province)	9	
26/2/1988	1230-1330	Souheil (Dohuk province)	17	Eight children and one woman dead; 20 wounded, including six children and nine women; three houses and one private vehicle damaged
26/2/1988	2225-2245	Beymalik residential complex, Qala Diza (Sulaymaniyah province)	4	Three dead, including a child, and four houses damaged
27/2/1988	1300-1315	Qurna (Basra province)	10	Two dead, including a child; two wounded, including a woman; 11 houses damaged
27/2/1988	0835-1440	Khurmal and Sirwan (Sulaymaniyah province)		
28/2/1988	0750-1700	Basra centre; Maaqal; Old Basra; Jazaïr; Sa'diya; Corniche; Harithah; Zubayr district (Basra province)	103	Five dead; eight wounded, including a woman; five private vehicles, one boys' school (Maaqal) and two houses damaged
28/2/1988	0645-0735	Badrah (Wasit province)	11	
28/2/1988	0500-1320	Khanaqin district	42	Two dead; 14 wounded, including two women; 14 shops and four houses damaged

/...

defamoghaddas.ir

NO: 975

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19553
29 February 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

Letter dated 29 February 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary-General

On instructions from my Government, and further to my many previous letters (the most recent of which appeared in document S/19525) concerning the Iranian régime's persistence in bombarding purely residential districts in Iraq, I have the honour to inform you that, on 20, 22, 26, 27 and 28 February 1988, the forces of the Iranian régime carried out the acts of aggression listed in the annex.

I should be grateful if you would have this letter circulated as an official document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

defamogradas.ir

S/19551
English
Page 2

and centres, there would be an instant reprisal. Nevertheless, from yesterday until this afternoon, the forces of the criminal Tehran régime fired artillery shells and rockets at the cities of Basra, Zubayr, Qurnah, Khanaqin and Badrah. These blind attacks killed and wounded many civilians, including women and children, and caused material damage. Now that the Iranian régime has again confirmed its bellicose intentions and its desire to resume urban warfare, thereby flouting the will of the international community to bring about a comprehensive and equitable settlement in implementation of Security Council resolution 598 (1987), a resolution which was received favourably by Iraq, which has shown itself prepared to abide by it scrupulously in order to establish a comprehensive peace and put an end to the sufferings resulting from the war, we are forced to retaliate firmly against the criminal assassins in Iran by resorting to all appropriate means in order to deal with these deliberate crimes.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

---

defamoghadas.ir

NO: 974

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19551
29 February 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 29 FEBRUARY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to draw to your attention the Iranian régime's criminal conduct, which the Government of my country has consistently denounced throughout the years of a war imposed by a bellicose and aggressive régime bent on sowing death and desolation. As we have said on many occasions, and the facts bear us out, the Iranian régime has always resorted to urban warfare in order to divert attention from its rejection of any peaceful settlement and in order to justify its persistence in pursuing its war of aggression.

You will recall the many crimes which the criminal Iranian régime has perpetrated against Iraqi civilians over the past eight years, and that it does not spare, as was evident last year, either schoolchildren or those in hospital. On all those occasions, Iraq kept reaffirming a fundamental truth which postulates the criminal intentions of the Tehran régime, as evidenced by its mendacious allegations that it is simply taking measures of reprisal against military and economic targets, when it in fact uses arms whose design will not allow them to distinguish between different targets.

While it has taken the international community almost seven months to persuade the expansionist Iranian régime to accept a peaceful settlement which is balanced and comprehensive, in accordance with binding Security Council resolution 598 (1987), this criminal régime, which persists in flouting all the laws and acting as an enemy of mankind by adamantly pursuing the war and sowing death and desolation, has again resorted to urban warfare, citing the traditional pretexts in order to prevent the international community from drawing the necessary conclusions from its rejection of the Security Council resolution.

On 27 February 1988, the Iraqi air force carried out raids against oil refineries in the environs of Tehran. The military information service of the Iranian régime yesterday issued a communiqué in which it threatened to bombard the military and economic installations at Baghdad and Basra. In this regard, an Iraqi military spokesman firmly and clearly warned the Iranian régime that, if it carried out its threat, which, as was evident, was really aimed at purely residential towns

defenceforces.ir

S/19550
English
Page 2

Annex

Letter dated 29 February 1988 from the Minister for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Secretary-General

As you are aware, the aggressor régime of Iraq, in continuation of its savage aggression against non-military and residential cities of the Islamic Republic of Iran and in violation of all rules and norms of international law, particularly the 1949 Geneva Convention and the moratorium of 12 June 1984, has during the past few days intensified its inhumane attacks against the defenceless cities of the Islamic Republic of Iran, causing the martyrdom and injury of many innocent civilians.

The aggressor régime of Iraq, during its attacks and acts of aggression on 27 February 1988, in addition to violating the airspaces of the provinces of Bakhtaran, Lorestan, Ilam and West Azarbaijan, Tehran, Saqqez, Hamadan and Dezful, also bombarded non-military and residential centres, causing the martyrdom and injury of 209 civilians.

The Islamic Republic of Iran, while informing you of the above details, invites the urgent attention of the United Nations Organization to the intensified acts of aggression by the Iraqi régime against the defenceless Iranian cities, acts of aggression which are taking place with the support and encouragement of the United States in its attempt to compensate for its losses in the Persian Gulf. It is hereby requested that Your Excellency use your good offices as the Secretary-General of the United Nations to prevent further occurrence and intensification of Iraqi savagery against Iranian cities.

In conclusion, I deem it necessary to emphasize the respect and regard of the Islamic Republic of Iran for the international principles and regulations of the United Nations. Any retaliatory action by the Islamic Republic of Iran has only been intended to prevent further attacks by Iraq against Iranian civilian centres as well as other Iraqi acts of savagery. Should the United Nations fail to take any immediate measures to halt the continuation and intensification of these acts of aggression by the Iraqi régime, the Islamic Republic of Iran will have no option, in the face of the repeated demands of the families of the martyred and the injured, other than further retaliatory attacks against economic, industrial and military centres in Iraq.

There remains no doubt that the responsibility for the consequences of such circumstances, including any endangerment of the peace and security of the region and the world, will lie with the Iraqi régime and its supporter, the United States.

Ali Akbar VELAYATI
Minister of Foreign Affairs
The Islamic Republic of Iran

---

defa.ir.gov.ir

NO: 973

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19550
29 February 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 29 FEBRUARY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith the text of the letter of His Excellency Dr. Ali Akbar Velayati, Minister of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

defamogriadas.ir

NO: 972

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19548
29 February 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 28 FEBRUARY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform that the Iraqi régime has resumed its criminal policy of attacking civilian population centres and massacring innocent civilians. On 27 February 1988, intruding Iraqi planes attacked civilian quarters in Tehran and Saghez, resulting in the martyrdom of 1 and 21 and injury to 17 and 170, respectively. Further details of this cowardly act of barbarism will be provided in due course.

Receiving encouragement from certain well-known quarters in the international community, the Iraqi régime has threatened to escalate its criminal behaviour by resuming the war of the cities. In this context, it is fully expected that the international community, particularly the Security Council and the Secretary-General of the United Nations, will condemn this latest manifestation of Iraqi crimes against humanity and will take effective and immediate measures to prevent their escalation. It is evident that in the absence of meaningful punitive and preventive measures on the part of the international community, the Islamic Republic of Iran will have no alternative but to take necessary measures in exercise of its legitimate right of self-defence.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador

88-04901 0063b (E)

defamingradas.ir

NO: 971

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19525
23 February 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 23 FEBRUARY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our numerous letters, the latest being that reproduced in document S/19499, concerning the Iranian régime's continued bombardment of purely residential areas in Iraq, I have the honour to inform you that, on 12, 21, 22 and 23 February 1988, the forces of that régime committed the acts of aggression enumerated below.

I should be grateful if you would have this letter reproduced as a document of the Security Council.

Date	Time	Place	No. of missiles	Casualties and damage
12 February	1030-1200 hrs	Outskirts of Khanaqin town	11	1 house damaged
21 February	1100 hrs	Basra: Ali Nur village	1	1 citizen killed
21 February	1950-2000 hrs	Sulaymaniyah governorate: Qala Diza		3 houses damaged
22 February	2045-2120 hrs	Sulaymaniyah governorate: Qala Diza and Beymalik residential complex	5	1 citizen wounded and 5 houses damaged
23 February	2130-2200 hrs	Sulaymaniyah governorate: Qala Diza and Beymalik residential complex	5	

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-04299 0032f (E)

defamoghadas.ir

NO: 970

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19516
18 February 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 16 FEBRUARY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to bring the following to your urgent attention.

At 2125 hours, on 12 February 1988, American helicopters flying ahead of a convoy of American warships escorting reflagged Kuwaiti oil tankers diverted from their normal course and violated Iranian territorial waters in the Persian Gulf. This act of aggression with the aim of gathering sensitive data from the islands of Siri and Abu-Mussa as well as Salman and Nasr oil platforms was repulsed with the fire of anti-aircraft defences of the islands. Further details will be provided in due course.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General of
International Affairs and
Acting Permanent Representative

88-03843 0023d (E)

defamoshadas.ir

NO: 969

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19499
12 February 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 12 FEBRUARY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our repeated letters, the most recent being that contained in document S/19449, concerning the Iranian régime's persistence in bombarding purely residential areas in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime committed the following acts of aggression on 7 and 8 February 1988.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

Time	Place	Casualties and damage
0835-1000	Qala Diza and Baymalik housing complex	6 wounded, including 3 women and 2 children
1515-1600	Sulaymaniyah: Qala Diza and Baymalik housing complex	2 citizens killed, including 1 child; damage to 4 houses

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

---

defamogradas.ir

NO: 968

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19474
3 February 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 2 FEBRUARY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

I have the honour to enclose herewith the text of the note verbale dated 20 January 1988 from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Sweden (Interest Section of the United Kingdom) in Tehran.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General
of International Affairs and
Acting Permanent Representative

88-02355 1068R (E) /...

S/19474
English
Page 2

Annex

Note verbale dated 20 January 1988 from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the Embassy of Sweden (Interest Section of the United Kingdom) in Tehran

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Embassy of Sweden (Interest Section of the United Kingdom) in Tehran and has the honour to bring the following to the latter's attention.

According to information received from pertinent authorities of the Government of the Islamic Republic of Iran, on 20 November 1987, at 1338 hours, a British ship at the position of 2625 N and 5603 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft not to fly closer to the ship.

In view of the inalienable right of all countries to overflight in international waters, the British ship issued its warning in contravention of all recognized international regulations. The Government of the Islamic Republic of Iran strongly objects to such actions and demands that they not be repeated.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Sweden (Interest Section of the United Kingdom) the assurances of its highest consideration.

---

defamoghaddas.ir

NO: 967

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19471
1 February 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 1 FEBRUARY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to refer to the Friday sermon given by Rafsanjani, President of the Iranian Parliament, as broadcast by Radio Tehran on 29 January 1988, at 6.45 p.m. local time, from which the following passage is an extract:

> "... I shall speak to you of the morale of our sons and the morale of the enemy. Seven Iraqis surrendered to two of our combatants, whom I know personally. They are schoolboys, not yet 17, who succeeded in taking seven prisoners although they had only one gun between them and had walked seven kilometres. When I asked them whether they were not afraid of attacking the enemy in this way, they answered me that they were capable of destroying an entire column."

You will observe from this typical sermon of Iranian propaganda that a senior Iranian official openly acknowledges and states what news bulletins have been reporting for a long time, namely that the Iranian régime is sending young people to the front, thereby demonstrating its inhumane character and its refusal to uphold all the moral and juridical principles and committing the worst crimes in order to continue its war of aggression and expansion against Iraq and the countries of the régime.

We do not doubt that the international community condemns the inhumane practices of the Iranian régime, and we request the United Nations as a whole and the Security Council in particular to induce the Iranian régime not to persist in the war of aggression and expansion by imposing on it the measures provided for in the Charter of the United Nations in accordance with Security Council resolution 598 (1987), which has binding force.

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ali Mahmoud SUMAIDA
Chargé d'affaires a.i.

88-02238 3645R (E)

defapress.ir

NO: 966

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19460
28 January 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 28 JANUARY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that on 9 September 1987, at 1155 hours, two American aircraft intercepted an Iranian passenger aeroplane, flight No. IR-7019 of the Islamic Republic of Iran Airlines, at the position of 2526 N and 5451 E on the Tehran-Dubai route. On the same day, at 1203 hours, the two American aircraft passed through the position of 5510 N and 2540 E and then travelling at the speed of 300 miles per hour at the altitude of 5,000 ft. violated Iranian airspace and departed from it at 1235 hours through the position of 5710 N and 2540 E.

The Government of the Islamic Republic of Iran expresses its strong protest against such actions by American aircraft which represent nothing but the blatant violation of the sovereignty of an independent nation.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General for
International Affairs and
Acting Permanent Representative

88-02009 3532R (E)

defamogradas.ir

S/19451
English
Page 2

Annex

Warnings to Iranian sea-patrol aircraft by United States naval vessels

1. On 12 November 1987, at 1130 hours, an American ship at the position of 2433 N and 5800 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2442 N and 5746 E not to fly closer to the ship.

2. On 16 November 1987, at 1512 hours, an American ship at the position of 2410 N and 5910 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2423 N and 5856 E not to fly closer to the ship.

3. On 17 November 1987, at 1000 hours, an American ship warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2614 N and 5420 E not to fly closer to the ship.

4. On 17 November 1987, at 1600 hours, an American ship at the position of 2540 N and 5655 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft not to fly closer to the ship.

5. On 17 November 1987, at 1610 hours, an American ship at the position of 2540 N and 5705 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft not to fly closer to the ship.

6. On 17 November 1987, at 1536 hours, an American ship at the position of 2528 N and 5713 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2536 N and 5740 E over Iranian territorial waters not to fly closer to the ship.

7. On 19 November 1987, at 0955 hours, an American ship at the position of 2400 N and 5835 E warned the pilot of ar Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2428 N and 5827 E not to fly closer to the ship.

8. On 19 November 1987, at 1630 hours, an American ship at the position of 2545 N and 5520 E, warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2629 N and 5536 E over Iranian territorial waters not to fly closer to the ship.

9. On 27 November 1987, at 1010 hours, an American ship at the position of 2446 N and 6056 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2505 N and 6007 E not to fly closer to the ship.

10. On 28 November 1987, at 0944 hours, an American ship at the position of 2447 N and 5827 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2500 N and 5849 E not to fly closer to the ship.

11. On 28 November 1987, at 1505 hours, an American warship at the position of 2614 N and 5554 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2615 N and 5640 E not to fly closer to the ship.

/...

S/19451
English
Page 3

Interception by American aircraft of Iranian sea-patrol aircraft

1. On 26 November 1987, at 0952 hours, two American F-18 aircraft at the position of 2449 N and 5952 E intercepted an Iranian sea-patrol aircraft.

2. On 27 November 1987, at 0947 hours, two American F-18 aircraft at the position of 2447 N and 5902 E intercepted an Iranian sea-patrol aircraft.

3. On 27 November 1987, at 0955 hours, two American F-18 aircraft at the position of 2447 N and 5925 E intercepted an Iranian sea-patrol aircraft.

4. On 28 November 1987, at 0926 hours, two American F-18 aircraft at the position of 2503 N and 5855 E intercepted an Iranian sea-patrol aircraft.

---

defamousabdas.ir

NO: 965

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19451
26 January 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 25 JANUARY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to draw your attention to violations of international law by the United States forces in the Persian Gulf which consist of interference with Iranian sea-patrol aircraft flying over international and the Iranian territorial waters as well as interception of the Iranian patrol aircraft by the United States' warplanes. The list of these violations is herewith annexed.

It would be appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General for International Affairs
and Acting Permanent Representative

88-01642 3392R (E)

/...

defamoghadas.ir

NO: 964

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/16877/Add.6
26 January 1988

ORIGINAL: ENGLISH

REPORT OF THE SECRETARY-GENERAL IN PURSUANCE OF SECURITY COUNCIL RESOLUTION 552 (1984)

Addendum

88-01606 3387R (E)

/...

Annex

INCIDENTS REPORTED BY GOVERNMENTS AND BY THE INTERNATIONAL MARITIME ORGANIZATION (IMO)
1 JANUARY-31 DECEMBER 1987

Addendum

DATE OF INCIDENT	NAME OF VESSEL	TYPE	TONNAGE	NATIONALITY OF OWNER	FLAG OF REGISTRATION	LOCATION AND TIME OF INCIDENT	ADDITIONAL INFORMATION	SOURCE OF REPORT
31/1/87	Iran Sedaghat	Motor vessel	4 87w	Iran (Islamic Republic of)	Iran (Islamic Republic of)	Off Kharg Island; at 1900 GMT	Attacked on given date, reportedly used as decoy	IMO

defamoghadas.ir

NO: 963

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19449
25 January 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 25 JANUARY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our previous letters, the most recent being that contained in document S/19444, concerning the Iranian régime's persistence in bombarding purely civilian targets in Iraq, I have the honour to inform you that the forces of that régime committed the following acts of aggression on 24 January 1988:

Time	Place	Casualties and damage
1135-1152	Sulaymaniyah: Sayyid Sadiq subdistrict and Al-Nasr residential complex (Panjwin subdistrict)	1 citizen killed and 17 wounded, including 7 children and 6 women; 2 houses and some civilian installations destroyed

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-01545 3353R (E)

defamoghadas.ir

Despite these self-evident facts on the position of the two sides, we continue to hear requests that we should express an opinion on the subject and confirm our well-known position to you. We repeat and reaffirm that Iraq has welcomed and continues to welcome Security Council resolution 598 (1987), all the paragraphs of which are binding, as stated in the order and text. We reaffirm our willingness to co-operate with you and with the Security Council with a view to implementing the resolution in good faith, in accordance with the actual text of the resolution. We are not, meanwhile, able to accept any interpretation or arrangement with respect to the resolution which may be inconsistent with its text and its spirit and which does not result in comprehensive and lasting peace, but instead provides the Iranian régime with further opportunities to continue the war, to persist in killing and destruction, to occupy territory, to threaten security and stability in the region, to violate international law and to threaten international peace.

(Signed) Tariq AZIZ
Deputy Prime Minister
Minister for Foreign Affairs
of the Republic of Iraq

Baghdad, 23 January 1988

---

defamoghadas.ir

S/19448
English
Page 2

Annex

Letter dated 23 January 1988 from the Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of Iraq addressed to the Secretary-General

Sir,

With reference to the talks which you have held with our Permanent Representative, Ambassador Ismat Kittani, and to the talks held between him and the President of the Security Council, I should like to reaffirm to you that - as you, the members of the Security Council and the whole world are aware - Iraq welcomed resolution 598 (1987) immediately after it was adopted. We so informed you, officially and in writing, three days after the resolution was adopted at New York, on 23 July 1987. Iraq's position in this connection is consistent with the position it has maintained throughout the years of the conflict with Iran. It has welcomed all previous resolutions adopted by the Security Council and has accepted the authority of the United Nations with respect to the conflict. It has constantly called for a peaceful settlement of the conflict based on the Charter of the United Nations and the rules of international law.

In the course of the official talks which we held with you on the subject of the resolution, and in the statements and communiqués issued by Iraqi officials, we have treated resolution 598 (1987) as binding, in accordance with the provisions of the Charter, and as being not subject to bargaining, fragmentation or selective application. We have treated it as an indivisible whole. We have not interpreted any of its clauses in a manner which would contravene its letter or spirit, nor have we introduced into it any elements which are extraneous to its text and to the rules followed in connection with the resolutions of the international organization. We have acted properly, sincerely and responsibly in this regard.

You, the members of the Security Council and the world as a whole know that Iran - which has already rejected all the resolutions adopted by the Security Council, has belittled the Council and heaped abuse on it and has not accorded any recognition to the authority of the international organization with respect to the conflict - has indulged in prevarication since resolution 598 (1987) was adopted. At times, its various officials declare that they reject the resolution and deride the Security Council, while at other times they play a game in which they fragment the resolution and select those parts of it which appeal to them. They change the order of its operative paragraphs, thus violating the text of the resolution, and they make their own interpretations of its clauses without any relation to the text or to the rules of international procedure, nor to the customs of the United Nations.

It is a source of regret that various ways of dealing with this binding resolution became common during the months which followed its adoption. During this time attitudes were adopted which made it easier for the Iranian régime to act in this way and which nullified the important international effort embodied by this resolution, which stands out in the history of the international organization.

/...

defapress.ir

NO: 962

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19448
25 January 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 24 JANUARY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to transmit to you the text of a letter dated 23 January 1988 addressed to you by Mr. Tariq Aziz, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs of the Republic of Iraq.

I should be grateful if you would have this letter and its annex circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-01553 3355R (E)

/...

defamogradas.ir

S/19446
English
Page 2

Annex

Note verbale dated 6 January 1988 from the Ministry for Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the French Interest Section of the Italian Embassy in Tehran

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Embassy of Italy (the French Interest Section) in Tehran, and has the honour to inform that according to information provided by pertinent officials of the Islamic Republic of Iran:

1. On 19 November 1987, at 0928 hours, a French ship at the position of 2445 N and 5731 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft not to fly closer to the ship.

2. On 20 November 1987, at 1137 hours, a French ship at the position of 2420 N and 5842 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft not to fly closer to the ship.

3. On 23 November 1987, at 1556 hours, a French aircraft carrier at the position of 2351 N and 5938 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2400 N and 5938 E not to fly closer to the carrier.

4. On 26 November 1987, at 0900 hours, a French ship at the position of 2443 N and 5801 E warned the pilot of an Iranian sea-patrol aircraft at the position of 2450 N and 5801 E not to fly closer to the ship.

It is evident that the right of overflight in international waters for all States is one of the universally recognized rights in international law. French patrol aircraft have chased and intercepted Iranian patrol aircraft preventing their free passage over international waters of the Persian Gulf in violation of all accepted norms of international law. Therefore, the Government of the Islamic Republic of Iran, while protesting these actions, strongly demands a halt to such activities.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Italy (the French Interest Section) the assurances of its highest consideration.

Hoping for the victory of the oppressed over oppressors.

---

defamationradio.ir

NO: 961

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19446
22 January 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 21 JANUARY 1988 FROM THE ACTING PERMANENT REPRESENTATIVE OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to enclose herewith the text of a note verbale dated 6 January 1988 from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the French Interest Section of the Italian Embassy in Tehran.

It would be highly appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Ja'afar MAHALLATI
Director-General of International Affairs
and Acting Permanent Representative

defamogradas.ir

NO: 960

UNITED NATIONS S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19444
21 January 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 21 JANUARY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our many previous letters - the most recent being that contained in document S/19435 - concerning the criminal Iranian régime's persistence in bombing purely residential areas in Iraq, I have the honour to inform you that on 20 January 1988, the armed forces of that régime committed the following act of aggression:

Time	Place	Casualties and damage
1600-1700	Sulaymaniyah/Iowec Shandari region (Halabjah district)	Two civilians wounded including one child

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-01323 3277K (E)

defamogi.qodas.ir

NO: 959

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19435
18 January 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 18 JANUARY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our previous letters, the most recent being that contained in document S/19421, I have the honour to inform you that on 15 and 16 January 1988, the Iranian armed forces committed the following acts of aggression against residential areas in Iraq:

Time	Place	Casualties and damage
1200-1220	Sulaymaniyah/Beymalik residential complex, in the Qala Diza district	Three wounded, including one woman
1715-1800	Sulaymaniyah/Beymalik residential complex, in the Qala Diza district	One woman wounded; damage to four houses

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-01043 2143p (E)

defamogradoas.ir

S/19428
English
Page 2

Annex

Note verbale dated 27 December 1987 from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the French Interest Section of the Italian Embassy in Tehran

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Embassy of Italy (French Interest Section) in Tehran, and has the honour to inform it that according to the information provided by pertinent officials of the Islamic Republic of Iran:

(1) On 21 November 1987, at 0955 hours, a French Super Etandard aircraft positioned at 2437 N and 5840 E intercepted an Iranian patrol aircraft for the duration of five minutes.

(2) On 25 November 1987, at 0905 hours, a French aircraft positioned at 2501 N and 5815 E intercepted Iranian patrol aircraft for the duration of five minutes and warned them to remain at a distance of 10 miles from the French naval vessels.

It is evident that the right of overflight in international waters for all States is one of the universally recognized rights in international law. French aircraft have chased and intercepted Iranian patrol aircraft, preventing their free passage over international waters of the Persian Gulf in violation of all accepted norms of international law. Therefore, the Government of the Islamic Republic of Iran, while protesting these actions, strongly demands a halt to such activities.

The Foreign Ministry of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Italy (French Interest Section) the assurances of its highest consideration.

Hoping for the victory of the oppressed over the oppressors.

---

defamousadas.ir

NO: 958

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19428
14 January 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 13 JANUARY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to enclose herewith the text of a note verbale dated 27 December 1987 from the Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran addressed to the French Interest Section of the Italian Embassy in Tehran.

It would be appreciated if this letter and its annex were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

88-00796 2651g (E)

/...

defamogradas.ir

S/19421
English
Page 2

Annex I

Date: 6 January 1988

Time	Place	Casualties and damage
1445-1500	Sulaymaniyah/Beymalik residential complex	One citizen wounded; several dwellings damaged

/...

S/19421
English
Page 3

Annex II

Date: 9 January 1988

Time	Place	Casualties and damage
0930-1700	Basra: Sahah Sa'd, Al-Buradi'iyah, Manawi Basha, Old Basra, Al-Mishraq, Al-Ashshar, Al-Tuwaysah, Al-Rissalah district near the iron and steel complex, Al-Harithah district near the thermo-electric plant, Zubayr district	8 citizens, including 1 woman, killed; 27 citizens, including 1 child and 3 women, wounded; 11 dwelling-houses, 1 kindergarten, 6 vehicles and 1 hospital damaged

---

defamoghaddas.ir

NO: 957

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19421
12 January 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 12 JANUARY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to inform you that the criminal armed forces of Iran have continued to attack purely residential civilian areas in Iraq, as the attached annexes indicate.

I should be grateful if you would have the text of this letter and its annexes distributed as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Ambassador
Permanent Representative

defamoghadas.ir

I call upon all of you to maintain your efforts and increase the efficiency with which you do your work and carry out your missions. At the same time, I call upon you, as do all Iraqis, to strike your vile enemies the most painful blows and punish them for their arrogance, recklessness and disdain of all human values and of the will of the international community.

Sons of the land of the two rivers,

Valiant Iraqis,

Our steadfastness, our strength and all the positive gains that we have been able to achieve on all levels over the years of war have come about through your patience and sacrifice, through your perseverance and unceasing devotion and through the factors of victory and strength that you have generated. This is what your nation expects of you, and this is what your country sees in you. This is what has distinguished the Iraqi people, the sons of a great civilization and heirs to the glories of Arabdom. It is a people that deserves to live in dignity and honour. Today, my brave countrymen, you will begin to reap the fruit of the seeds of faith and sacrifice which you planted, while your enemies will reap nothing but disappointment. You will soar high, while your evil enemy will fall into the abyss. The glory is yours, fellow Iraqis, in return for the sacrifices you have made. You deserve all glory and honour.

The illustrious women have the place of honour

As for you, illustrious women of Iraq, the standing you enjoy in our society is sky-high. Your patience has been unparalleled and your sacrifice infinite. Your resilience and patience have always been a source of strength for our men on the battlefield. Your faith in the Almighty, in the homeland and the values and principles it represents is added ammunition for our soldiers in times of difficulty. The strength with which you inspire our valiant soldiers will always be a ceaseless source of courage and valour in the battles of honour and dignity.

As for you, our champions, our martyrs, you are in the forefront of our minds, as we celebrate the anniversary of the founding of our great army and recall its heroic deeds. You are living symbols of our victory and steadfastness. You have raised the name of Iraq high, proud in its might and impregnability. You have consolidated on its soil the values of sacrifice and raised high in its skies the principles of loyalty to people and country. As we remember you, we repay through our gratitude but a little of the great debt we owe you for your great and unequalled sacrifices. You have left everywhere in Iraq, on all our hills, valleys and plains, monuments of honour and dignity to be seen by all generations, and you have raised a lofty banner of pride and dignity. You are, thus, the symbol of its sovereignty, the honour of its men and the might of its sons and a model for all. It is your sacrifice that inspires in them the steadfastness needed to continue our drive to build our country, repel aggression and achieve the final victory. You are here with us in our times of happiness and rejoicing and in our celebrations of our victories. You are in our hearts, our prayers and our songs, a symbol of heroism and an unceasing incentive to striving and sacrifice. God bless you in your eternal glory and honour.

/...

Great Iraqis, men and women, may yours be a life of eternal dignity and sovereignty. May God guide and protect you.

God's peace, mercy and blessings be upon you.

God is great. May the infamous be routed.

---

defamogohnedas.ir

An important year in Arab life

Great people of Iraq,

Sons of the glorious Arab nation,

Last year was an important year in our nation's life. It witnessed an exacerbation of the dangers threatening Arab national security. The threat has not been limited to Iraq through Iran's continued aggression but has developed into a direct threat against Kuwait, Saudi Arabia and other Arab Gulf States. During that year, the racist hatred and aggressive and expansionist schemes of the Iranian régime came out into the open and became clear to everyone.

Evidence has shown beyond any doubt that the threat posed to any country cannot remain limited to that particular country. The threats facing the Arab States from various quarters during these past years have had a common character, and the forces behind them have turned out to be either one and the same or actual allies even though they pretend in some of their policies to be different or in conflict and competition with each other.

This sense of the unity of our national security and of the necessity of maintaining a pan-Arab course in confronting all threats to the Arab national security grew stronger last year, not only amongst the Arab masses, whose national awareness became considerably deeper, but also, and to quite a considerable extent, amongst the Arab leaders themselves.

The Amman Summit constituted a new point of departure in joint Arab endeavour

These positive factors contributed to the success of the efforts made for the convening of an Arab Summit conference after several years of delay. The Amman Summit was held and was a truly successful conference, marking a new point of departure in joint Arab endeavour. The results and resolutions produced by the Amman Summit have reaffirmed the depth and significance of pan-Arab policy which Iraq was among the first to call for. Such an approach would stress the need for genuine compliance with Arab treaties and agreements and for the consolidation of joint Arab work in all fields. After years of disintegration and even violation of these principles, the pan-Arab approach has once again reaffirmed its force, its credibility and its fundamental importance to Arab life.

The Arab States are called upon to abide by the spirit of the Amman Summit and turn its outcome and resolutions into a concrete reality that will gain in strength as time goes by. We hereby warn against the tendencies to return to the climate and the methods that had prevailed before the Summit was held. Those methods and the atmosphere in which they were resorted to have proven to be not only useless but have weakened the Arab nation and encouraged its enemies to try to violate its integrity and commit aggression against it. We still see statements and actions that stem from weakness, short-sightedness, selfishness or other factors, and favour a compromise with our enemies, as if further evidence were needed to prove the morbid intentions of the Iranian régime. Those who follow this line can delude no one but themselves and their people. They will contribute nothing of value to Arab life and security.

/...

We affirm our support for our militant brethren in the occupied territories and for the PLO

As we speak of Arab conditions, we ought to express admiration for, and pride in, the valiant and global popular uprising of the Arab people of Palestine in the occupied territories. This uprising has a historic significance. It came 20 years after the 1967 aggression, 20 years lived under policies of repression and annexation, to reaffirm the vitality of the Arab people of Palestine and its profound faith in its right to life and to self-determination. We affirm our support for our militant brethren in the occupied territories and our support for the Palestine Liberation Organization, the sole legitimate representative of the undaunted and steadfast Arab people of Palestine. We also call upon the world to draw the correct conclusions from this phenomenon and from the heroic stand that the valiant freedom-fighters of Palestine have taken. The most important lesson to be learned from the uprising is that those Powers which deny peoples their legitimate rights and think that repression, oppression and deception can change the course of history are labouring under a gross delusion, a delusion shared by the Zionists and the Tehran rulers in their alliance against the Arab nation. They covet its territory and seek to build spurious empires based on hatred, evil, and expansionism. Iraq's steadfastness in the face of the Iranian aggression, the steadfastness of the Arab people of Palestine in the face of the long Zionist occupation, the spirit reflected through the Amman Summit, as well as the other national, political, cultural and popular activities taking place in the Arab world, are all healthy manifestations of Arab life. They are positive signs that a new day is dawning, when the Arab flag will be raised even higher and Arab national commitment will be further strengthened.

Greetings of glory and victory

Our unequalled soldiers on the battlefront,

Pride of the land of the two rivers, protectors of the sanctuary, glory of the nation of divine missions, heroism and sacrifice,

Men of the great Iraqi army in the ranks of all its armed forces, wherever you are, in the trenches or on the battlefield, all along the impregnable frontiers of Iraq,

I send you greetings of glory and victory. Your achievements are a symbol of true heroism and unique valour. Your valour in adversity has been an eloquent expression of courage at its most sublime. Your patience has served as a model of sacrifice for the homeland and for our principles. Your valour has been the pride of all Arabs. May God bless you and crown your devotion with the final victory that will bring happiness and pride to all your people.

Although I have great confidence in you and in your alertness, I ask you to be even more alert, so as to deprive your wicked enemies of the chance of any surprise attack and prevent them from taking you unawares.

/...

dag.un.org/bitstream/handle/11176/401

2 August 1986. Today we reaffirm this position. Any party trying to manipulate one aspect or another of the resolution with a view to appeasing the lawless Iranian régime, which unscrupulously resorts to blackmail, terror and bribery, is hereby warned that the prudence and sense of responsibility shown by Iraq do not mean that Iraq will appease anybody or accept any manipulation. We insist most vigorously on our principled position and legitimate rights, and will continue our heroic fight until the Iranian régime yields to the dictates of justice, renounces its evil intentions and accepts a just peace based on the norms of international practice in this modern age.

The time has come to impose sanctions against this irregular aggressor régime

The pursuit of a policy of appeasement towards the Iranian régime during these past months and the acquiescent approach to Iranian manoeuvres and distortions on the part of certain circles have encouraged the rulers of Iran to continue resorting to such methods. This has not served the cause of peace, but rather has contributed to the prolongation of the war and to the consequent intensification of Iranian threats to the security and stability of the region. It is high time the Security Council, the Secretariat of the United Nations and the States concerned, went ahead without further delay with the task of imposing sanctions against this aberrant, aggressive régime which has flouted the United Nations Charter and international law.

Any other conduct towards that régime will neither serve the cause of peace nor be conducive to enhancing the standing and credibility of the United Nations. On the contrary, the pursuit of a policy of appeasement towards Iran and the acquiescent approach to the manoeuvres of its rulers can only be attributed to suspect motives and interpreted as a lack in serious commitment to the resolutions of the international Organization.

The Iraqi economy has gone through a difficult test

Mighty people of Iraq,

In this new year, we face at the national level certain tasks, and it is our duty to set about discharging such tasks earnestly and efficiently.

The Iraqi economy has passed a difficult test amid circumstances of unceasing aggression, accompanied by a shortage of hard currency, in addition to the fluctuations of the world economy and the decline of oil prices. However, because of the solid base laid down by the revolution throughout many years of industry and perseverance, the dynamism of our revolutionary society, its resolve to achieve unimpeded progress and the fact that the ideology of our Party and our revolution is an open ideology that rejects inertia and inaction the Iraqi economy has been able to withstand this test, and we have been able to continue the implementation of our development programme at a pace and in a manner that has won us the admiration of the entire world. We have also maintained for our people a standard of living which is considered to be a major achievement in view of the current regional and international circumstances, particularly by comparison with standards prevailing in other Arab and neighbouring countries that have not faced as big a challenge as Iraq has or made as great a sacrifice.

/...

During the past year, we found out, through the experience that we had gained during 18 years of development, management and production, that new means and methods were required if we were to avoid the negative aspects of our experience and eliminate the flabbiness accompanying centralized management and the socialist type of economy. We wanted to ensure greater flexibility for the Iraqi economy, with a view to increasing production, improving quality and minimizing bureaucratic restrictions and in order that the Iraqi people may better utilize the achievements of the revolution by allowing their potential to surge creatively forward. We have therefore taken such new measures, adopted such new methods and made such modifications in the management structures as would remedy these negative aspects and achieve the development and progress sought by us.

Within a few months of the adoption of this course, which received the unanimous support of the political leadership and the backing of the people, important achievements were made in the fields of industrial and agricultural production and in the service sectors. The Iraqi economy witnessed a new upsurge in dynamism. These achievements enabled us to face up to the challenges created by the aggression and by the fluctuations in the world economy, which has witnessed periods of upset and crisis during the past year.

We are required, brethren, to persist, resolutely in the pursuit of this new course. We are required to continue the implementation of the plan for increasing production, improving quality and utilising Iraqi raw materials and human resources in the best possible manner, in order to reduce our dependence on imports and widen the range of the national market to make it meet most of our needs. The military industries sector has made new important achievements in addition to those I have spoken about on other occasions. This sector has become one of the most important sectors in the field of national production. It has been able to provide a very large portion of the needs of the armed forces for ammunition and for important types of weapons and other supplies and has thus saved the State huge amounts of hard currency. It has also contributed significantly to the qualitative development of the armed forces and to the satisfaction of their needs in circumstances that are much more favourable than previous ones. Furthermore, the dynamism with which this sector has distinguished itself has also been positively reflected, through interaction and co-ordination, in civilian production sectors, both industrial and agricultural.

Appreciation and admiration

I wish to express to all those working in this sector my appreciation and admiration and the hope that they will go forward in the pursuit of this creative course. I also salute our work-force in the various production sectors, and call upon it to continue its work with diligence and perseverance and to increase its meticulousness and its dedication, so that our national economy may achieve the goals we have set ourselves. Our objective is to ensure for our country a solid economic base which will serve as the mainstay in our defensive struggle and enable us, God willing, to achieve victory over an enemy set on destroying our country and the very life of our people.

/...

dtp.isp-bayreuth.de

ought but persist in their transgression and hatred. I have therefore to say to them, in the name of all Iraqis, that the proud people of Iraq, which has crushed all your adventures and made you drink the bitter draught of defeat throughout seven years, will crush the aggression you are preparing and will deal you a defeat more bitter than you have ever tasted before.

We are today, with the Almighty's help, and thanks be to Him, stronger, better prepared and better equipped than we have ever been in the course of this war. Our army has gained more experience and further knowledge, which makes it capable of facing any situation and crushing any aggression however numerous its participants and varied its means and methods. What we say is not mere words or an expression of abstract conceit. It is the truth that is recognized by the whole world. If the wretched criminals want to try their luck once again, then their adventure will only bring them further disgrace and greater debilitation and ruin, with God's help, through the determination of the valiant people of Iraq and with the support of the honourable and upright Arabs.

Iraq welcomed resolution 598 (1987)

Any discussion of the aggression being prepared by the rulers of Tehran and of the military situation in general is closely linked one way or the other with what is happening in the political field.

On 20 July 1987, the Security Council adopted its now well-known resolution 598 (1987), which contains the elements of a comprehensive settlement between Iraq and Iran.

Iraq has welcomed the resolution and expressed genuine readiness to implement it on the basis of its principled and firm position on the conflict.

Iraq did not wish to be involved in the conflict which had been imposed on it by the aggressive and expansionist rulers in Tehran, who dreamed of establishing an empire. The war was imposed on us, but we were as ready for it as true men would be in the defence of their sovereignty and dignity.

Since the very beginning of the conflict we have accepted the authority of the Security Council over it and were the first to accept the Council's first resolution on the conflict which was adopted on 28 September 1980.

We have also accepted the authority of the international community and its bodies in which we participate as part of the civilized world, which we wish to see governed by cordial relations amongst peoples, based upon equality and mutual respect for sovereignty, and by the rules of international law.

It was by reason of these principled considerations that we accepted the resolution of the Security Council, and, if the mountebanks ruling Tehran, who are strangers to the noble values of this world, or any other circles thought that other reasons were behind our acceptance, then they are mistaken.

/...

Five principles for a settlement of the conflict

In my letter of 2 August 1986, addressed to the rulers of Tehran, I laid down five specific principles on the basis of which a comprehensive settlement between Iraq and Iran could be reached. I stated that Iraq was not prepared to accept any settlement that did not contain these principles. Security Council resolution 598 (1987) incorporated these principles along with other elements. We welcomed the resolution and have tried to ensure its implementation responsibly and sincerely.

The Iranian régime, however, which has for seven years now, been rejecting peace, insisting on war and scorning the resolutions and appeals of international bodies and organizations, has refused in effect to accept the resolution of the Security Council. Instead, this régime has resorted, in collaboration with Zionists and other circles, both overtly and covertly, to manoeuvring, cheating and deception, in an attempt to distort the resolution and misinterpret its meanings and objectives. During these past months, we have co-operated with the Security Council and the Secretary-General of the United Nations. We have listened to and discussed all views and proposals put to us, out of our respect for the organizations representing the international community and out of our deep sense of responsibility with regard to peace.

We warn against misinterpretation of resolution 598 (1987)

If any party has misinterpreted our behaviour, then I must warn such party not to misunderstand our wise and responsible position. Let nobody be misled into the delusion that, by behaving responsibly, Iraq is prepared to compromise its principled stand or concede any of its fundamental rights.

Iraq accepted resolution 598 (1987) because it is aimed at the cessation of hostilities, unconditional withdrawal to the internationally recognized boundaries, the exchange of prisoners of war, the achievement of a permanent peace and the maintenance of security and stability in the Arabian Gulf area. Iraq will not accept any proposal or plan which is not conducive to the achievement of these goals. When we say that the implementation of the resolution should follow the exact sequence of its operative paragraphs, in compliance with the wording of the resolution, we express thereby our concern for sound implementation conducive to sound results. It will not agree to any manipulation of the resolution, whether in the sequence of its paragraphs, in its substance or in its conclusions.

If the Tehran rulers believe that, through manoeuvres and ploys instigated by suspect circles or through threats of a new aggression, they would be able to blackmail us into making concessions, they are completely wrong. Iraq, sustained by its strength, steadfastness and sense of responsibility, will not compromise its principled positions and legitimate rights, notwithstanding any circumstances. The States which are permanent members of the Security Council are fully aware that this position of ours had been clearly expressed prior to the adoption of resolution 598 (1987) and was further expounded last year, through both documents and contacts, when the forces of the Iranian régime were threatening to occupy the city of Basra. We informed those States in an unequivocal manner that Iraq would not accept any plan that did not contain the basic principles announced by us on

/...

Il est interdit de reproduire

Annex

Speech by H.E. Mr. Saddam Hussein, President of the Republic of Iraq, on the sixty-seventh anniversary of the founding of the Iraqi army

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate

Our brave men of the valiant armed forces,

The pride of Iraq and the shield of the nation,

I greet you, dear comrades, with love and pride on the sixty-seventh anniversary of your glorious day, the day which saw the founding of Iraq's great army, the pride of the nation and the force that protects its principles and its security. I salute you and convey to you the greetings of women and men, old and young, along with the gratitude of Iraq's children for the security and protection that you have provided for them. I also convey to you greetings from all the people of our nation, who celebrate your day and recall your deeds of glory and heroism in the trenches all along the battlefront against the aggressors. You have been protecting your sanctuary against evil, registering heroic achievements and writing in blood and sacrifice the new history of Iraq. You are removing all the clouds with which the enemy obscured the true Arab character in its attempt to prevent it from achieving its objectives and playing its national and human role.

Although celebration of your day has always had a deep meaning, this meaning is even more clearly intensified when this anniversary falls on a day when you are still on the battlefield shouldering the most honourable task of defending the name of Iraq and the values of men and protecting our principles against enemy desecration and evil havoc.

My brothers in the armed forces,

The great people of our country,

As we celebrate this glorious anniversary every year and recall with vivid examples the mighty role of our great army, we also pause to review our situation, to distinguish the important from the unimportant and to determine our duties and tasks in the major fields.

The biggest and most crucial battles

Last year, our valiant armed forces were engaged in some of their biggest and most crucial battles ever fought in our defensive war against the Iranian aggression. During those days in 1987, the enemy, having been crushed in the "Battle of the Great Day", was getting ready to launch the biggest military aggression ever to be witnessed in the history of the war, in which the enemy assembled more than 100,000 of Iran's wretched scoundrels. The plans and equipment for the offensive had been prepared throughout the year in collaboration with

Zionist circles and other enemies of the Arab nation. The enemy's objective was to occupy Basra and establish a puppet mini-State which Iran would then be able to use in continuing its war of aggression against Iraq and in imposing hegemony over the Arab Gulf region as the first step in its evil plans. Fierce and unparalleled battles were fought for several months; the views and estimates of distant onlookers were confused. The immensity of the event, the intrepidity of our men and their readiness for sacrifice and death in a manner not easily comprehensible for observers brought together the real and the legendary. What was achieved could only be viewed as a type of legend in which the Almighty protected Iraq and preserved its safety and lofty pride.

In these battles, the Iraqis stood firm, like unshakable mountains, turning the boundaries of Basra into a massive graveyard for the invaders.

The fires of hell were unleashed to consume the corpses of the wicked, accursed together with those who drove them on, with every sunrise and every sunset until the Day of Judgement.

In the mean time, heaven extended its blessings and fragrant folds, to embrace our innocent martyrs, who had done their duty and given their lives in order to raise high the flag of Iraq and to protect the honour of the nation, entrusting them both to those who have sworn to carry on with the honourable task of defending the homeland and the nation and protecting Iraq and our national Arab principles.

Those glorious battles of "the Great Day", "the Great Harvest" and "the Blessed Birthday" brought us a great victory and confirmed once again that Iraq, while calling for a just peace, remains strong and capable of crushing the aggressor and preserving its principles. The wicked villains ruling Iran, instead of learning their lesson from those great battles and adopting the course of reason by accepting peace, especially now that the international community has made its pronouncement through Security Council resolution 598 (1987), have returned yet again to beating the drums of war and aggression. I would like at this point to touch on this matter by saying the following:

During these past years I have addressed the peoples of Iran several times in the name of the great people of Iraq. I have tried to advise them and open their eyes to the fact that their rulers, by insisting on war and aggression, are driving them to ruin and to further loss and destruction. I told them that their rulers could in no way realize their dark dreams. Here I am today stressing once again to the rulers and peoples of Iran, in the name of the great people of Iraq, and regardless of their expansionist ambitions and aggressive objectives, that the carrion crows will never achieve their objectives. The war is now half-way through its eighth year. Men have been tried and weapons and all the other factors of war have been tested. Can anybody, therefore, who has encountered only failure throughout seven years of battles, achieve his hopes through a new adventure?

Our words of advice to them during these past years are now part of the glorious history of Iraq and the Arab nation. Instead of taking our advice, the empty-headed rulers of Iran have treated it as fools would do, mistaking reason for weakness and wisdom for indecision. Today, I do not expect these villains to do

Iran Archive

NO: 956

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19419
12 January 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 11 JANUARY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government, I have the honour to transmit to you the text of the speech delivered by Mr. Saddam Hussein, President of the Republic of Iraq, on 6 January 1988 on the occasion of the sixty-seventh anniversary of the founding of the Iraqi army.

I should be grateful if you would have this letter and its annex, the text of the address, circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Ambassador
Permanent Representative

defamographadas.ir

NO: 955

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19418
12 January 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 12 JANUARY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that, on 11 January 1988, the criminal régime of Iraq fired chemical artillery shells at Sardasht, as a result of which a number of our fellow countrymen were wounded.

It would be highly appreciated if this letter were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

88-00652 2388o (E)

defamogradas.ir

S/19417
English
Page 2

entered Kuwaiti airspace at 1221 hours and disappeared into Iraqi airspace at 1250 hours. This would mean that the plane took over 29 minutes to make the incursion into Kuwaiti airspace of which it is accused, when everyone knows that a plane flying at such a speed would take only a matter of seconds to cross that section of Kuwait's airspace.

The above facts show that Iran's intention in transmitting these notes is to continue to create difficulties in its relations with its neighbours and to justify its regrettable position, which is incompatible with the world's desire for peace and with the efforts that Kuwait has made and continues to make to maintain good-neighbourly relations with Iran and brotherly, friendly relations with its neighbouring Muslim people.

I should be grateful if you would have the text of this letter distributed as a document of the Security Council.

(Signed) Mohammad Saad AL SALLAL
Chargé d'affaires a.i.

---

defamoghadas.ir

NO: 954

UNITED NATIONS **S**

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19417
11 January 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 11 JANUARY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF KUWAIT TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

With reference to the letter dated 7 January 1988 (S/19409) addressed to you by the Chargé d'affaires a.i. of the Islamic Republic of Iran, and to the notes annexed thereto, and on instructions from my Government, I have the honour to inform you of the following:

Kuwait regrets deeply that Iran is continuing to repeat these unfounded accusations against it when Kuwait has already denied them repeatedly on various occasions. Iran's insistence on repeating these accusations at a time when the world is wishing and hoping that the efforts made by the Secretary-General and the Security Council will succeed in putting an end to this tragic war reflects Iran's negative attitude towards those efforts and also that country's veiled intentions of pursuing its unjustified acts of aggression against Kuwait and the other countries of the region.

Kuwait categorically rejects these unfounded accusations and finds it strange, moreover, that Iran should choose this precise moment to request distribution of the protest notes, knowing full well that they refer to alleged Iraqi violations of Kuwait's airspace which are far from recent, since they date back to September, October and November.

It is also really surprising that Iran should send these notes to the Secretary-General of the United Nations and request their distribution as an official document before the State concerned has even received them. As of the time of drafting this letter, Kuwait has in fact received none of the aforesaid notes and the Iranian Embassy in Kuwait has confirmed that it has sent none of the three notes to the Ministry of Foreign Affairs of Kuwait.

The Iranian notes contain inaccuracies and technical and geographical errors which will deceive no one. To cite only two, one of the notes refers to the fact that an Iraqi Mirage fighter jet made an emergency landing on Kuwait's Bouhian Island, when everyone knows that there is no airfield on that island. Another of the notes states that an Iraqi plane flying at very high speed (1,200 miles or 1,930 kilometres per hour) and at an altitude of 60,000 feet (18,300 metres)

defenceforces.ir

NO: 953

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19416
8 January 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

Letter dated 8 January 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary-General

Upon instructions from my Government, I have the honour to inform you that Radio Tehran made the following statement on Wednesday, 6 January 1988, at 7.30 p.m.:

"Today the Supreme Council of the Islamic Revolution in Iraq held the last meeting of the special conference at its sixth session, whose theme was the intensification of the uprising of the Muslim Iraqi people and which was devoted to consideration of ways of strengthening that uprising, both inside and outside the country and on the various fronts.

"At the meeting, El-Hakim, President of the Supreme Council, stated that the Council had 20,000 combatants for the faith at its disposal and that Iraqi Kurds were fighting the Saddam régime on various fronts. He added that an endeavour was being made to raise the number of combatants to 100,000. At the same meeting, the Minister for Foreign Affairs, Velayati, stated that the Islamic revolution represented a major force that was a threat to the interests of hegemonism and that the world now regarded the Supreme Council as an alternative to the Saddam régime. Velayati expressed the hope that the combatants for the faith would very soon proclaim the Islamic Republic of Iraq."

I should be grateful if you would have the text of this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-00521 2384n (E)

defa.iran-archive.com

S/19409
English
Page 4

Annex 3

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the State of Kuwait and has the honour to bring the following to the latter's attention.

According to information received from pertinent authorities of the Government of the Islamic Republic of Iran,

1. On 28 October 1987, at 1235 hours, an Iraqi MIG 25 travelling at the speed of 1,200 miles per hour and at the altitude of 57,000-70,000 ft. entered Kuwaiti airspace from Iraq at the position of 2930 N and 4800 E and at 1241 hours on that day, entered Iranian airspace from the position of 2817 N and 5000 E, violating the airspace of the Kangan region and Taheri Port flew to the vicinity of Lavan Island. It departed from the Islamic Republic of Iran at 1255 hours and entered Kuwait from the position of 2958 N and 4800 E and fled to Iraq at 1317 hours, entering it from the position of 3000 N and 4757 E.

2. On 17 November 1987, at 1136 hours, an aggressor Iraqi plane travelling at the speed of 1,200 miles per hour and at the altitude of 70,000 ft. entered Iranian airspace from the position of 3005 N and 4825 E, violating the airspace of the vicinity of Kharg Island and 10 miles east of Farsi Island. It departed from the Islamic Republic of Iran at 1148 hours and from the position of 2935 N and 4815 E entered Kuwait and fled through that country.

3. On 17 November 1987, at 1258 hours, an aggressor Iraqi plane travelling at the speed of 1,200 miles per hour and at the altitude of 70,000 ft. entered the airspace of the Islamic Republic of Iran from the position of 3245 N and 4650 E, violating the airspace of the vicinity of Seyed Saleh, the Port of Imam and the Nowrooz oil platform. It departed from the Islamic Republic of Iran at 1309 hours and entered Kuwait from the position of 2945 N and 4825 E and fled to Iraq, entering it from Kuwait at the position of 2955 N and 4707 E.

4. On 17 November 1987, at 1354 hours, an aggressor Iraqi plane travelling at the speed of 1,100 miles per hour and at the altitude of 65,000 ft. entered the airspace of the Islamic Republic of Iran from the position of 3050 N and 4802 E, violating the airspace of Ahwaz, Omidieh, Behbahan and Gonaveh. It departed from the Islamic Republic of Iran at 1405 hours and entered Kuwait from the position of 2940 N and 4820 E and exited Kuwait from the position of 3005 N and 4740 E, and thus fled to Iraq.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran once again strongly protests such co-operation between the State of Kuwait and the aggressor régime of Iraq which is responsible for the aggression and heinous crimes against Muslim people of Iran as well as crimes against humanity. The State of Kuwait will have to bear full responsibility for the consequences of its above-mentioned actions.

/...

S/19409
English
Page 5

It is evident that mere denial of such co-operation - while high officials of Kuwait have publicly acknowledged them - cannot relieve the Government of Kuwait of the consequences of such co-operation or indifference to it. Therefore, the Islamic Republic of Iran fully expects that - in order to prove its neutrality and quest for peace - the Government of Kuwait should take every measure to prevent further use of its facilities and airspace by Iraq.

The Foreign Ministry of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Foreign Ministry of the State of Kuwait the assurances of its highest consideration.

Hoping for the victory of the oppressed over the oppressors,

Tehran, 27 December 1987

---

defapress.ir

Annex 2

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the State of Kuwait and has the honour to bring the following to the latter's attention.

According to information received from pertinent authorities of the Government of the Islamic Republic of Iran,

1. On 11 November 1987, at 1220 hours, an aggressor Iraqi plane travelling at the speed of 1,200 miles per hour and at the altitude of 60,000 ft. entered the airspace of the Islamic Republic of Iran, violating the airspace of the Bushehr-Gonaveh region and Behbahan. It departed from the Islamic Republic of Iran at 1221 hours and from the position of 2946 N and 4817 E entered the airspace of Kuwait and departed from it from the position of 3003 N and 4755 E and disappeared into the Iraqi airspace at 1250 hours.

2. On 11 November 1987, at 1208 hours, six aggressor Iraqi planes travelling at the speed of 420 miles per hour and at the altitude of 7,000 ft. entered the airspace of the Islamic Republic of Iran from the position of 2930 N and 4920 E, violating the airspace of Behbahan. At 1217 hours, they entered the airspace of Kuwait from the position of 2920 N and 4806 E.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran once again strongly protests such co-operation between the State of Kuwait and the aggressor régime of Iraq which is responsible for the aggression and heinous crimes against Muslim people of Iran as well as crimes against humanity. The State of Kuwait will have to bear full responsibility for the consequences of its above-mentioned actions.

It is evident that mere denial of such co-operation - while high officials of Kuwait have publicly acknowledged them - cannot relieve the Government of Kuwait of the consequences of such co-operation or indifference to it. Therefore, the Islamic Republic of Iran fully expects that - in order to prove its neutrality and quest for peace - the Government of Kuwait should take every measure to prevent further use of its facilities and airspace by Iraq.

The Foreign Ministry of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Foreign Ministry of the State of Kuwait the assurances of its highest consideration.

Hoping for the victory of the oppressed over the oppressors,

Tehran, 27 December 1987

defamnameqas.ir

S/19409
English
Page 2

Annex 1

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the State of Kuwait and has the honour to bring the following to the latter's attention.

According to information received from pertinent authorities of the Government of the Islamic Republic of Iran, on 18 September 1987, between 0507 and 0522 hours, an Iraqi Mirage fighter jet, which had been hit by the ground to air anti-aircraft defence of Farsi Island, had an emergency landing in the Southern Boubian Island. It departed from Boubian Island on 20 September 1987 between 0841 and 0854 hours after contacting Kuwaiti radar.

The Ministry of Foreign Affairs of the Islamic Republic of Iran once again strongly protests such co-operation between the State of Kuwait and the aggressor régime of Iraq which is responsible for the aggression and heinous crimes against Muslim people of Iran as well as crimes against humanity. The State of Kuwait will have to bear full responsibility for the consequences of its above-mentioned actions.

It is evident that mere denial of such co-operation - while hign officials of Kuwait have publicly acknowledged them - cannot relieve the Government of Kuwait of the consequences of such co-operation or indifference to it. Therefore, the Islamic Republic of Iran fully expects that - in order to prove its neutrality and quest for peace - the Government of Kuwait should take every measure to prevent further use of its facilities and airspace by Iraq.

The Foreign Ministry of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Foreign Ministry of the State of Kuwait the assurances of its highest consideration.

Hoping for the victory of the oppressed over the oppressors,

Tehran, 27 December 1987

/...

defamocratlons.ir

NO: 952

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19409
7 January 1988

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 6 JANUARY 1988 FROM THE CHARGE D'AFFAIRES A.I. OF THE PERMANENT MISSION OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

Upon instructions from my Government, I have the honour to enclose herewith the text of three notes dated 27 December 1987 from the Foreign Ministry of the Islamic Republic of Iran addressed to the Foreign Ministry of the State of Kuwait concerning the use of Kuwaiti airspace by Iraqi fighter planes.

It would be highly appreciated if this letter and its annexes were circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Mahmoud Sadat MADARSHAHI
Ambassador
Chargé d'affaires a.i.

defamogradas.ir

NO: 951

UNITED NATIONS

S

Security Council

Distr.
GENERAL

S/19399
4 January 1988
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

LETTER DATED 4 JANUARY 1988 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE OF IRAQ TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE SECRETARY-GENERAL

On instructions from my Government and further to our many previous letters, the most recent being that contained in document S/19397, I have the honour to inform you that on 29 December 1987 and 3 January 1988 the aggressor Iranian régime bombarded purely residential areas in the interior of Iraq as follows:

Time	Place	Casualties and damage
1150-1250	Sulaymaniyah/Beymalik residential complex	Three citizens wounded, including two children; one house destroyed
1030-1100	Sulaymaniyah/Beymalik residential complex, in the Qala Diza district	One woman wounded; damage to three dwelling houses
1845-1900	Sulaymaniyah/Beymalik residential complex	Damage to three houses
1555-1557	Basra/Zubayr district	Damage to one civilian vehicle

I should be grateful if you would have this letter circulated as a document of the Security Council.

(Signed) Ismat KITTANI
Permanent Representative

88-00146 2462s (E)

defamogradas.ir

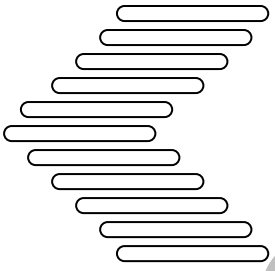

1988
(January- July)
Documents

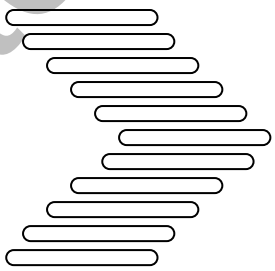

defamoghaddas.ir

NO	Symbol - Date	Subject	Page
1176	**S/20002** 11 July 1988	Letter dated 11 July 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of Jordan to the United Nations addressed to the President of the Security Council	457
1177	**S/20003** 11 July 1988	Letter dated 7 July 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	459
1178	**S/20004** 11 July 1988	Letter dated 8 July 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	461
1179	**S/20005** 11 July 1988	Letter dated 11 July 1988 from the Permanent Representative of the United States of America to the United Nations addressed to the President of the Security Council	462
1180	**S/20006** 11 July 1988	Letter dated 11 July 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	464
1181	**S/20007** 11 July 1988	Letter dated 11 July 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of Saudi Arabia to the United Nations addressed to the Secretary – General	465
1182	**S/20010** 13 July 1988	Letter dated 13 July 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Lao People's Democratic Republic to the United Nations addressed to the Secretary – General	466
1183	**S/20012** 13 July 1988	Letter dated 11 July 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	467
1184	**S/20013** 13 July 1988	Letter dated 13 July 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	470
1185	**S/PV.2818** 14 July 1988	Provisional Verbatim Record of the Two Thousand Eight Hundred and Eighteen th Meeting	471
1186	**S/20015** 14 July 1988	Letter dated 14 July 1988 from the Permanent Representative of Kuwait to the United Nations addressed to the Secretary – General	494
1187	**S/20016** 14 July 1988	Letter dated 14 July 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Libyan Arab Jamahiriya to the United Nations addressed to the President of the Security Council	495
1188	**S/PV.2819** 15 July 1988	Provisional Verbatim Record of the Two Thousand Eight Hundred and Nineteen th Meeting	497
1189	**S/20017** 15 July 1988	Letter dated 12 July 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	520
1190	**S/PV.2820** 18 July 1988	Provisional Verbatim Record of the Two Thousand Eight Hundred and Twentie th Meeting	521

defamuhaddas.ir

NO	Symbol - Date	Subject	Page
1156	**S/19961** 24 June 1988	Letter dated 24 June 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	415
1157	**S/19965** 27 June 1988	Letter dated 27 June 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	417
1158	**S/19967** 27 June 1988	Letter dated 27 June 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	418
1159	**S/19970** 29 June 1988	Letter dated 27 June 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	420
1160	**S/19971** 29 June 1988	Letter dated 29 June 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	423
1161	**A/43/435-S/19974** 30 June 1988	Letter dated 30 June 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of Canada to the United Nations addressed to the Secretary – General	424
1162	**A/43/436-S/19975** 30 June 1988	Letter dated 30 June 1988 from the Permanent Representative of the Federal Republic of Germany to the United Nations addressed to the Secretary – General	426
1163	**S/19977** 1 July 1988	Letter dated 29 June 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	430
1164	**S/19979** 4 July 1988	Letter dated 3 July 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	434
1165	**S/19980** 4 July 1988	Letter dated 4 July 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	436
1166	**S/19981** 5 July 1988	Letter dated 5 July 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the President of the Security Council	440
1167	**S/19982** 5 July 1988	Letter dated 5 July 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	441
1168	**S/19987** 5 July 1988	Letter dated 5 July 1988 from the Acting Permanent Representative of the Union of Soviet Socialist Republics to the United Nations addressed to the Secretary – General	442
1169	**S/19989** 6 July 1988	Letter dated 6 July 1988 from the Acting Permanent Representative of the United States of America to the United Nations addressed to the President of the Security Council	444
1170	**S/19991** 6 July 1988	Letter dated 6 July 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	446
1171	**S/19992** 7 July 1988	Letter dated 6 July 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	447
1172	**S/19993** 7 July 1988	Letter dated 7 July 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	448
1173	**S/19998** 8 July 1988	Letter dated 8 July 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of Ghana to the United Nations addressed to the President of the Security Council	450
1174	**S/19980/Corr.1** 8 July 1988	Letter dated 4 July 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	451
1175	**S/20001** 10 July 1988	Letter dated 9 July 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	452

defamehnadas.ir

NO	Symbol - Date	Subject	Page
1135	**S/19898** 25 May 1988	Letter dated 24 May 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	383
1136	**S/19902** 25 May 1988	Letter dated 25 May 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	384
1137	**S/19903** 2 June 1988	Letter dated 25 May 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	385
1138	**S/19904** 2 June 1988	Letter dated 25 May 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	387
1139	**S/19907** 26 May 1988	Letter dated 26 May 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	389
1140	**S/19914** 31 May 1988	Letter dated 31 May 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	390
1141	**S/19915** 31 May 1988	Letter dated 31 May 1988 from the Permanent Representative of Kuwait to the United Nations addressed to the Secretary – General	391
1142	**S/19920** 2 June 1988	Letter dated 2 June 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	396
1143	**S/19923** 3 June 1988	Letter dated 3 June 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	398
1144	**S/19924** 3 June 1988	Letter dated 3 June 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	399
1145	**S/19929** 6 June 1988	Letter dated 6 June 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	401
1146	**S/19931** 7 June 1988	Letter dated 7 June 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	402
1147	**S/19934** 13 June 1988	Letter dated 13 June 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	403
1148	**S/19935** 13 June 1988	Letter dated 13 June 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	404
1149	**A/43/407-S/19938** 16 June 1988	Letter dated 15 June 1988 from the Permanent Representative of Algeria to the United Nations addressed to the Secretary – General	405
1150	**A/43/410-S/19942** 16 June 1988	Letter dated 16 June 1988 from the Charg'e d'affaires a.i of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	408
1151	**S/19943** 16 June 1988	Letter dated 16 June 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	410
1152	**S/19946** 18 June 1988	Letter dated 17 June 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	411
1153	**S/19948** 20 June 1988	Letter dated 19 June 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the President of the Security Council	412
1154	**S/19954** 22 June 1988	Letter dated 22 June 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	413
1155	**S/19956** 23 June 1988	Letter dated 22 June 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	414

defapublishers.ir

NO	Symbol - Date	Subject	Page
1115	**S/19865** 3 May 1988	Letter dated 4 May 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	327
1116	**S/19866** 5 May 1988	Letter dated 5 May 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	328
1117	**S/19869** 6 May 1988	Germany, Federal Republic of, Italy and Japan: draft resolution	330
1118	**S/19871** 9 May 1988	Letter dated 9 May 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	331
1119	**S/19872** 9 May 1988	Letter dated 9 May 1988 from the Permanent Representative of Kuwait to the United Nations addressed to the Secretary – General	333
1120	**S/RES/612** 9 May 1988	Resolution 612 (1988) Adopted by the Security Council at its 2812th meeting on 9 May 1988	335
1121	**S/PV.2812** 9 May 1988	Provisional Verbatim Record of the Two Thousand Eight Hundred and Twelf th Meeting	336
1122	**S/19874** 10 May 1988	Letter dated 10 May 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	338
1123	**S/19823/Add.1** 10 May 1988	Report of the mission dispatched by the Secretary – General to investigate allegations of the use of chemical weapons in the conflict between the Islamic Republic of Iran and Iraq	339
1124	**S/19876** 11 May 1988	Letter dated 11 May 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	367
1125	**S/19884** 16 May 1988	Letter dated 16 May 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	368
1126	**S/19885** 16 May 1988	Letter dated 16 May 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	369
1127	**S/19886** 16 May 1988	Letter dated 16 May 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	371
1128	**S/19888** 16 May 1988	Letter dated 15 May 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	373
1129	**S/19823/Corr.1** 17 May 1988	Report of the mission dispatched by the Secretary – General to investigate allegations of the use of chemical weapons in the conflict between the Islamic Republic of Iran and Iraq	374
1130	**S/19420/Add.19** 18 May 1988	Summary Statement by the Secretary – General on Matters of Which the Security Council Is Seized and on the Stage Reached In their Consideration	375
1131	**S/19892** 19 May 1988	Letter dated 19 May 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	379
1132	**S/19893** 19 May 1988	Letter dated 19 May 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	380
1133	**S/19896** 24 May 1988	Letter dated 23 May 1988 from the Acting Permanent Representative of the United States of America to the United Nations addressed to the Secretary – General	381
1134	**S/19897** 24 May 1988	Letter dated 23 May 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	382

defamonnaddas.ir

NO	Symbol - Date	Subject	Page
1096	**S/19823** 25 April 1988	Report of the mission dispatched by the Secretary – General to investigate allegations of the use of chemical weapons in the conflict between the Islamic Republic of Iran and Iraq	285
1097	**S/19824** 25 April 1988	Letter dated 22 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	296
1098	**S/19825** 25 April 1988	Letter dated 22 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	297
1099	**S/19825** 25 April 1988	Letter dated 25 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	298
1100	**S/19827** 25 April 1988	Letter dated 25 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	299
1101	**S/19830** 26 April 1988	Letter dated 25 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	301
1102	**S/19837** 26 April 1988	Letter dated 26 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	304
1103	**S/19839** 26 April 1988	Letter dated 26 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	306
1104	**S/19840** 26 April 1988	Letter dated 26 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	308
1105	**S/19841** 26 April 1988	Letter dated 26 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	309
1106	**S/19842** 27 April 1988	Letter dated 26 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	310
1107	**S/19844** 27 April 1988	Letter dated 27 April 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	311
1108	**S/19847** 28 April 1988	Letter dated 28 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	314
1109	**S/19848** 28 April 1988	Letter dated 28 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	315
1110	**S/19849** 24 April 1988	Letter dated 28 April 1988 from the Permanent Representative of Kuwait to the United Nations addressed to the Secretary – General	316
1111	**S/19852** 1 May 1988	Letter dated 30 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	317
1112	**S/19854** 2 May 1988	Letter dated 2 May 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	318
1113	**S/19862** 5 May 1988	Letter dated 5 May 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	322
1114	**S/19863** 5 May 1988	Letter dated 5 May 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	325

defamghadas.ir

NO	Symbol - Date	Subject	Page
1074	**A/43/303-S/19774** 14 April 1988	Letter dated 31 April 1988 from the Permanent Representative of Argentina to the United Nations addressed to the Secretary – General	245
1075	**S/19785** 15 April 1988	Letter dated 15 April 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	247
1076	**S/19786** 15 April 1988	Letter dated 15 April 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	248
1077	**S/19788** 17 April 1988	Letter dated 16 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	249
1078	**S/19789** 17 April 1988	Letter dated 16 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	250
1079	**S/19790** 18 April 1988	Letter dated 18 April 1988 from the Permanent Representative of Kuwait to the United Nations addressed to the Secretary – General	251
1080	**S/19791** 18 April 1988	Letter dated 18 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the United States of America to the United Nations addressed to the President of the Security Council	252
1081	**S/19792** 18 April 1988	Letter dated 18 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	253
1082	**S/19793** 18 April 1988	Letter dated 18 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	254
1083	**S/19796** 18 April 1988	Letter dated 18 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	257
1084	**S/19797** 18 April 1988	Letter dated 18 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	259
1085	**S/19801** 19 April 1988	Letter dated 19 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	260
1086	**S/19802** 19 April 1988	Letter dated 19 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	261
1087	**S/19805** 20 April 1988	Letter dated 20 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	262
1088	**S/19806** 20 April 1988	Letter dated 19 April 1988 from the Permanent Representative of Kuwait to the United Nations addressed to the Secretary – General	265
1089	**S/19810** 20 April 1988	Letter dated 20 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	267
1090	**S/19811** 20 April 1988	Letter dated 20 April 1988 from the Permanent Representative of Kuwait to the United Nations addressed to the Secretary – General	269
1091	**S/19816** 21 April 1988	Letter dated 20 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	271
1092	**S/19817** 21 April 1988	Letter dated 21 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	279
1093	**S/19818** 21 April 1988	Letter dated 21 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	280
1094	**S/19821** 22 April 1988	Letter dated 21 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	283
1095	**S/19822** 22 April 1988	Letter dated 22 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	284

defamghadas.ir

NO	Symbol - Date	Subject	Page
1052	**S/19729** 4 April 1988	Letter dated 4 April 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	212
1053	**S/19730** 5 April 1988	Letter dated 4 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	213
1054	**S/19731** 4 April 1988	Letter dated 4 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	214
1055	**S/19732** 4 April 1988	Letter dated 4 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	216
1056	**A/43/281-S/19733** 4 April 1988	Letter dated 4 April 1988 from the Charg'e d'affaires a.i of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	217
1057	**A/43/282-S/19734** 4 April 1988	Letter dated 4 April 1988 from the Charg'e d'affaires a.i of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	218
1058	**S/19735** 5 April 1988	Letter dated 5 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	219
1059	**A/43/288-S/19741** 5 April 1988	Letter dated 5 April 1988 from the Charg'e d'affaires a.i of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	220
1060	**S/19743** 6 April 1988	Letter dated 6 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	223
1061	**S/19747** 7 April 1988	Letter dated 6 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	224
1062	**S/19749** 8 April 1988	Letter dated 6 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	226
1063	**S/19752** 8 April 1988	Letter dated 8 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	227
1064	**S/19755** 8 April 1988	Letter dated 8 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	228
1065	**S/19756** 11 April 1988	Letter dated 10 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	230
1066	**S/19757** 11 April 1988	Letter dated 10 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	231
1067	**S/19759** 12 April 1988	Letter dated 11 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	235
1068	**S/19760** 12 April 1988	Letter dated 12 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	236
1069	**S/19761** 12 April 1988	Letter dated 12 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	237
1070	**S/19762** 13 April 1988	Letter dated 13 April 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	240
1071	**S/19770** 13 April 1988	Letter dated 13 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	242
1072	**S/19771** 13 April 1988	Letter dated 13 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	243
1073	**S/19772** 13 April 1988	Letter dated 13 April 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	244

defamedmedias.ir

NO	Symbol - Date	Subject	Page
1031	**S/19680** 24 March 1988	Letter dated 23 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	166
1032	**A/43/239-S/19682** 25 March 1988	Letter dated 24 March 1988 from the Charg'e d'affaires a.i of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	172
1033	**S/19686** 25 March 1988	Letter dated 25 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	174
1034	**S/19687** 25 March 1988	Letter dated 25 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	176
1035	**S/19690** 25 March 1988	Letter dated 25 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	179
1036	**S/19420/Add.11** 25 March 1988	Summary Statement by the Secretary – General on Matters of Which the Security Council Is Seized and on the Stage Reached In their Consideration	180
1037	**S/19692** 28 March 1988	Letter dated 26 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	184
1038	**S/19693** 28 March 1988	Letter dated 27 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	187
1039	**S/19695** 28 March 1988	Letter dated 28 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	189
1040	**S/19696** 28 March 1988	Letter dated 28 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	194
1041	**S/19701** 29 March 1988	Letter dated 29 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	196
1042	**S/19702** 29 March 1988	Letter dated 29 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	198
1043	**S/19707** 30 March 1988	Letter dated 30 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	199
1044	**S/19708** 30 March 1988	Letter dated 30 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	200
1045	**S/19709** 30 March 1988	Letter dated 30 March 1988 from the Permanent Representative of Kuwait to the United Nations addressed to the Secretary – General	201
1046	**A/43/268-S/19715** 31 March 1988	Letter dated 30 March 1988 from the Permanent Representative of Japan to the United Nations addressed to the Secretary – General	202
1047	**A/43/274-S/19721** 31 March 1988	Letter dated 30 March 1988 from the Permanent Representative of Jordan to the United Nations addressed to the Secretary – General	204
1048	**A/43/268-S/19715** 31 March 1988	Letter dated 4 April 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	207
1049	**A/43/279-S/19726** 4 April 1988	Letter dated 4 April 1988 from the Charg'e d'affaires a.i of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	208
1050	**A/43/280-S/19727** 4 April 1988	Letter dated 4 April 1988 from the Charg'e d'affaires a.i of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	210
1051	**S/19728** 4 April 1988	Letter dated 4 April 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	211

defenoslandas.ir

NO	Symbol - Date	Subject	Page
1010	**S/19630** 16 March 1988	Letter dated 16 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	134
1011	**S/19631** 16 March 1988	Letter dated 16 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	135
1012	**S/PV. 2798** 16 March 1988	Provisional Verbatim Record of the Two Thousand Seven Hundred and Ninety-Eighth Meeting	137
1013	**S/19636** 17 March 1988	Letter dated 17 March 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Philippines to the United Nations addressed to the Secretary – General	140
1014	**S/19637** 17 March 1988	Letter dated 17 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	142
1015	**S/19639** 17 March 1988	Letter dated 17 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	143
1016	**S/19644** 17 March 1988	Letter dated 17 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	144
1017	**S/19646** 18 March 1988	Letter dated 18 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	146
1018	**S/19647** 18 March 1988	Letter dated 18 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	147
1019	**S/19648** 18 March 1988	Letter dated 18 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	148
1020	**S/19650** 18 March 1988	Letter dated 18 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	150
1021	**S/19651** 18 March 1988	Letter dated 18 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	151
1022	**S/19652** 21 March 1988	Letter dated 19 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	152
1023	**S/19653** 21 March 1988	Letter dated 19 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	153
1024	**S/19654** 21 March 1988	Letter dated 19 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	154
1025	**S/19655** 21 March 1988	Letter dated 19 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	155
1026	**S/19657** 21 March 1988	Letter dated 21 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	158
1027	**S/19664** 21 March 1988	Letter dated 19 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	161
1028	**S/19665** 21 March 1988	Letter dated 21 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	163
1029	**A/43/233-S/19669** 22 March 1988	Letter dated 22 March 1988 from the Charg'e d'affaires a.i of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	164
1030	**S/19670** 22 March 1988	Letter dated 22 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	165

defamyjahdas.ir

NO	Symbol - Date	Subject	Page
988	**S/19594** 8 March 1988	Letter dated 7 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	92
989	**S/19595** 9 March 1988	Letter dated 9 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	93
990	**S/19598** 10 March 1988	Letter dated 10 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	94
991	**S/19599** 10 March 1988	Letter dated 10 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	100
992	**S/19601** 11 March 1988	Letter dated 10 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	101
993	**S/19602** 11 March 1988	Letter dated 10 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	102
994	**S/19603** 11 March 1988	Letter dated 11 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	105
995	**S/19605** 11 March 1988	Letter dated 11 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	108
996	**S/19609** 11 March 1988	Letter dated 10 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	109
997	**S/19610** 12 March 1988	Letter dated 12 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	110
998	**S/19611** 13 March 1988	Letter dated 13 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	114
999	**S/19612** 13 March 1988	Letter dated 13 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	116
1000	**S/19613** 14 March 1988	Letter dated 14 March 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	117
1001	**S/19614** 14 March 1988	Letter dated 14 March 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	119
1002	**S/19615** 14 March 1988	Letter dated 14 March 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	120
1003	**S/19618** 15 March 1988	Letter dated 14 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	121
1004	**S/19619** 15 March 1988	Letter dated 14 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	123
1005	**S/19621** 15 March 1988	Letter dated 15 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	125
1006	**S/19622** 15 March 1988	Letter dated 15 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	126
1007	**S/19626** 16 March 1988	Note by the President of the Security Council	129
1008	**S/19628** 16 March 1988	Letter dated 15 March 1988 from the Permanent Representative of Spain to the United Nations addressed to the Secretary – General	131
1009	**S/19629** 16 March 1988	Letter dated 16 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	132

defamedias.ir

NO	Symbol - Date	Subject	Page
966	**S/19460** 28 January 1988	Letter dated 28 January 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	52
967	**S/19471** 1 February 1988	Letter dated 1 February 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	53
968	**S/19474** 3 February 1988	Letter dated 2 February 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	54
969	**S/19499** 12 February 1988	Letter dated 12 February 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	55
970	**S/19516** 18 February 1988	Letter dated 16 February 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	56
971	**S/19552** 23 February 1988	Letter dated 23 February 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	57
972	**S/19548** 29 February 1988	Letter dated 28 February 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	58
973	**S/19550** 29 February 1988	Letter dated 29 February 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	59
974	**S/19551** 29 February 1988	Letter dated 29 February 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	61
975	**S/19553** 29 February 1988	Letter dated 29 February 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	63
976	**S/19554** 29 February 1988	Letter dated 29 February 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	66
977	**S/19558** 1 March 1988	Letter dated 1 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	67
978	**S/19563** 1 March 1988	Letter dated 1 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	69
979	**S/19572** 3 March 1988	Letter dated 23 February 1988 from the Permanent Representative of Kuwait to the United Nations addressed to the Secretary – General	72
980	**S/19580** 4 March 1988	Letter dated 4 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	74
981	**S/19581** 4 March 1988	Letter dated 4 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	76
982	**S/19583** 5 March 1988	Letter dated 5 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	77
983	**S/19584** 7 March 1988	Letter dated 6 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	82
984	**S/19589** 7 March 1988	Letter dated 7 March 1988 from the Permanent Representative of the Union of Soviet Socialist Republics to the United Nations addressed to the Secretary – General	84
985	**S/19590** 7 March 1988	Letter dated 7 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	85
986	**S/19591** 7 March 1988	Letter dated 7 March 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	86
987	**S/19593** 8 March 1988	Letter dated 7 March 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	90

defamewarabbas.ir

List of the Documents

NO	Symbol - Date	Subject	Page
951	**S/19399** 4 January 1988	Letter dated 4 January 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	22
952	**S/19409** 7 January 1988	Letter dated 6 January 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	23
953	**S/19416** 8 January 1988	Letter dated 8 January 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	27
954	**S/19417** 11 January 1988	Letter dated 11 January 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of Kuwait to the United Nations addressed to the Secretary – General	28
955	**S/19418** 12 January 1988	Letter dated 12 January 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	30
956	**S/19419** 12 January 1988	Letter dated 11 January 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	31
957	**S/19421** 12 January 1988	Letter dated 12 January 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	37
958	**S/19428** 14 January 1988	Letter dated 13 January 1988 from the Charge d'Affaires a.i. of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	39
959	**S/19435** 18 January 1988	Letter dated 18 January 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	41
960	**S/19444** 21 January 1988	Letter dated 21 January 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	42
961	**S/19446** 22 January 1988	Letter dated 21 January 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	43
962	**S/19448** 25 January 1988	Letter dated 24 January 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	45
963	**S/19449** 25 January 1988	Letter dated 25 January 1988 from the Permanent Representative of Iraq to the United Nations addressed to the Secretary – General	48
964	**S/16877/Add.6** 26 January 1988	Report of the Secretary – General in Pursuance of Security Council Resolution 552 (1984)	49
965	**S/19451** 26 January 1988	Letter dated 25 January 1988 from the Acting Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary – General	50

defamohaddas.ir

reparation and punishment. Therefore, an added weight has been given to Iraq's diplomacy of peacefulness and Iran's refusal to comply with it, by Iraq's correspondence referring to the decisions adopted by the authorities of the mentioned organization, as well as the meeting held by the foreign ministers of this organization.

Additionally, in it's resolutions, the Council by no means agreed to deplore Iraq because of it's expansion of war to residential zones, commercial and economical spheres, and also on account of the outbreak and escalation of the war of oil tankers as well as the employment of commercial weapons. Instead, in resolutions related to such measures, the Council whose raison d'être was to adopt an authoritative treatment, resorted to recommending and requesting by making general statements and adopting a moral approach, and refused to act authoritatively. These positions and approach was tantamount to an ignoring of Iraq's intrusion into forbidden areas during war and leaving the hands of Iraq free to counter Iran at Iraq's will. The significant point is that Iraq sought to project the problem and divert it by writing letters about the Iraqi war prisoners and other issues, after it's extensive use of chemical weapons. And this pretext was being made effective by the conduct of the Council.

Another subject that can be inferred from studying the documents is the diplomatic inertia of the Islamic Republic of Iran and the active diplomacy of Iraq. One can add to this the International media coverage, as well as the diplomatic and political support given to Iraq by the superpowers, big powers and the international organizations. The multitudinous news about Iraqi prisoners, and the repetition of these news by the media, and the statements made by American, European and Arab political authorities on the one side, and Iran's abridged approach in proclaiming and repeating it's positions and the reluctance on the part of the international media to disseminate Iran's positions on the other, gave more depth and scope to the above-said imbalance.

The present book is the eighth volume of the series of "Iran-Iraq War in U.N. Documents" that covers January- July 1988. Subsequent volumes of this series will be gradually published and made available to scholars, researchers and those who are interested in subjects related to the Holy War. Despite the fact that compiling, translating, correcting the defects, preparing and other proceedings related to the publication of this series began only after the end of the war, all efforts to expedite it's publication were altogether avoided. Some causes of this include the publication of Iraqi documents (considering the description given about these documents in this introduction) in the society of Iran as well as the lesser number of official correspondences from Iran with the United Nations and the Security Council than Iraq's. However, the passage of time, the affirmation of Iran's righteousness by the U.N. Secretary General's report, the fall of Iraq's government, the International Acknowledgment of Saddam Hussein's regime as the aggressor and the importance of the correspondence by Iraq and Iran in the military and political researches on war, led this center to publish this series on a limited level with the aim of answering the elites and researchers. The publication of this series by the Holy War Documentation Center, If God wills, will add another important source to the history and literature of the Holy War.

defapress.ir

Another lie in U.N documents fuelled by the Western media, especially the Zionist media, is the issue of Iranian purchase of Israeli weapons. Making the above false allegation, the Iraqi authorities sought to legitimize their aggression and to artificially expand their objectives to include supporting Palestine and dealing with Israel, but every body in the world, especially the Arab states of the region well knew that Iran has been the most honest and hardest enemy of Israel.

Forging fake documents on the part of the Iraqi regime involved other aspects, with Iraqi authorities trying, in the most important international law institution, as well as the media, the elite, the statesmen, and the public opinion of the states of the region, to manipulate the realities of war and the related developments in their own favor and to the detriment of Iran. Those aspects were as follows:

* The torture and execution of war prisoners.
* Iran's terrorist attacks on the Iraqi embassies.
* Voluntary withdrawal from Iran's occupied regions.
* Withdrawing from Iranian territory under the pretext of the Israeli strikes against the South of Lebanon and occupying it in 1982, pretending to help the Palestines against Israel.

Another part of the documents includes the U.N. resolution and statements which were issued at decisive junctures of the conflict and affected the nature, the direction, and the prolongation of it. In addition to behavior related to their legal status, the permanent members of the Security Council assisted Iraq throughout the period of the war by exerting sanctions, closing the channels of providing weapons, and even the essential goods, affecting Iran's oil market, price, production, and exports, as well as by assembling their allies to determine how to treat Iran and facilitate the relationship with Iraq.

The prejudiced approach of the Security Council caused the entire resolutions issued during the war to be implemented with the aim of exerting pressure to Iran and supporting Iraq. It also caused Iran's rejection of these resolutions only to be followed by more pressure that was put on the Islamic Republic of Iran, as well as more convergence with the Security Council on the part of Iraq. Accordingly, the alienation and condemnation of Iran, and conversely the acceptability of Iraq is all the more clear in the documents. For, the Council embarked to issue resolutions against Iran for 8 years without considering the Charter.

Therefore, the U.N. documents portray Iran as having been warlike and Iraq as peaceloving, while on the one side, Iran was unwilling to accept the tyrannical decision of the Council due to the latter's lack of consideration and Iran's inability to achieve it's material and spiritual rights, and on the other, Iraq frequently accepted the U.N. resolutions because of it's weakness against Iran, as well as it's being denied the objectives of aggression. So, during the 8 years, the statements, resolutions, and positions taken by the Council members were increasingly aimed at bringing more pressure to bear on Iran, and at favoring Iraq. As a result, the Council's practice set a seal on the Iraqi conduct and positions. This can be inferred from all the documents.

Similarly, the Organization of the Islamic Conference followed the suit of the Security Council in favoring Iraq, unwilling to address the issues of aggression,

defamohaddas.ir

countries, as well as the positions and decisions taken by the General Assembly and the Security Council and issued in the form of statements and resolutions, constitute another relevant part of the series of documents registered in the United Nations about this major development.

The letters dispatched to the United Nations by Iraq are interesting, for example Saddam Hussein the President of Iraq addressed the Secretary General in a letter dated in 26 September 1980 (4 Mehr 1359), namely on the fifth day of the military invasion of Iran, during which the Iraqi Army managed to make progress into the depth of the five provinces of Iran:

> …Iraq is very keen that international peace and security should not be threatened…what we have done was simply to adhere to, and restore, our legitimate rights. Instead of rationally responding to the legitimacy of our actions, the Iranian Government escalated the situation by it's indiscriminate strikes against our vital interests and those of the region and of the whole world in a manner which left us no choice but that of preventive self-defense in order to protect all those interests!

Looking for a pretext for invading Iran, the Iraqi authorities stated the Iranian invasion on the residential zones of Iraq was the reason why they proclaimed the 1975 Agreement as null and void. However, neither before the war, nor after the beginning of the war, despite the Iraqi large-scale air and missile attacks on the cities of Ahvaz, Dezful, Andimeshk, Kharg and…a few of which were within a 200 kilometer radius from the border shared by the two countries, Iran did not even take the least action to wage a retaliation against the Iraqi residential areas. It was only after the leaders of Iraq extended their attacks to Tehran and other Iranian cities, and tried to use it as an influential means to subdue the will of the Iranian nation and government that Iran resorted to limited- scale retaliatory measures. Therefore, the behavior and positions taken by the Iraqi leaders, which were based on lies, deceptions, and allegations, included the most evident issues of war such as the invasion of Iran. They alleged that Iran had been the beginner of the war, trying to make it seem true by writing letters to the United Nations. However, ultimately, and about time too, in 9 December 1991, following the mission assigned to him by the Security Council to determine the aggressor, the then Secretary-General of the United Nations, Javier Perez de Cuellar, submitted the Security Council a report on the implementation of resolution 598. The paragraph 6 of this report states that:

> «… the outstanding event under the violations referred to in paragraph 5 above is the attack of 22 September 1980 against Iran, which cannot be justified under the Charter of the United Nations, any recognized rules and principles of international law or any principles of international morality and entails the responsibility for the conflict… »

The foregoing approach of deception and lying extends to other aspects of the letters dispatched to the United Nations by the Iraqi authorities. For example, a few of the Iraqi documents address to the three Persian Gulf islands of Greater Tumb, Lesser Tumb, and Abu Musa, demanding an Iranian withdrawal from the said three Persian islands which they called Arabic Islands. At the time of invasion, these islands had also been alleged to be Iraqi objectives, and the roots of Iran's sovereignty of the three islands did not even receive the least attention.

defamghanbas.ir

INTRODUCTION

International organizations, especially the United Nations and the Security Council as it's primary institution, continue to be in the mainstream of the political developments, as the main authority for investigating crises, wars, the independence of the states, and international developments. Consequently, the instruments held by these organizations constitute fundamental sources for political studies.

The Security Council is a forum inside the United Nations, where it's decisions and behaviors depend on the will and interests of major powers. This role is such decisive that the five permanent members of the Council, namely the United States, the United Kingdom, France, China, and the former Soviet (now Russia) conduct the United Nations' fundamental decisions and behavioral orientations.

"The United Nations Charter" has been described as a basis for decisions and behaviors of the United Nations and the Security Council. The inherent role of this Council as an international judge is to prevent the political polities from exercising disorder in violation of each other. So, in case conflict breaks out, it shall take action to restore peace and punish the aggressor. Furthermore, the Council is a forum, to which complaints and application are referred in order to keep peace and deal with disorder.

As a limited but prolonged conflict, the Iran-Iraq war is a unique case after the Second World War, which affected the Persian Gulf region and the Middle East during an 8 year period of time. Throughout this period of conflict, the two parties to the war resorted to corresponding with the Secretary General, and occasionally with the president of the Security Council.

These correspondences as registered documents, well display the positions taken by the two countries throughout the conflict, as well as highlighting the course of the war. In these, the two parties have tried to draw the attention of the Council to lawless actions in violation of the Charter on the part of the other party, as well as to press the Council into taking action. Meanwhile, the Iraqi government has had more correspondence, going as far as to try- even in the most evident affairs, including it's invasion of the Islamic Republic of Iran- to show itself as guiltless and the other party as to be blamed for.

In addition to the correspondings among the two sides, the letters dispatched by the Secretary General to senior authorities or the foreign ministers of the two

defamedias.ir

defamoghaddas.ir

The Holy Defence Research & Documentation Center of the Army of Islamic Revolution (The Research Center for War Studies)

Iran – Iraq War in U. N. DOCUMENTS

Eighth Volume

1988 (January- July)

Collected and translated by Mohammad Ali khorrami

Revised and edited by Ahmad Nosrati

Pagination: Seyyed Hosein Amjad ■ Cover design: Nastaran Saburi

Press: Ghalam Azin ■ Print controller: Mohammad Behroozi

First edition: 2010 ■ Numbers: 2000 copies

ISBN:978- 600 - 5443 -12 - 7

Price: ordinary back edition 95000 Rils ; High cover edition 100000 Rils

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced in any form without the prior written permission from publisher, except for the quotation of brief passage with source mention.

Address: No. 4, first floor, Nasheran Sakhteman, Farvardin Ave 12, Enghelab st. Tehran – Iran, Tel: 021- 66481531

defamoghaddas.ir

defamoghaddas.ir

In The Name Of God

Iran – Iraq War
in
U. N. DOCUMENTS
Eighth Volume
1988
(January- July)

United Nations

The Holy Defence Research & Documentation Centre

Tehran 1389

defamoghadas.ir